This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

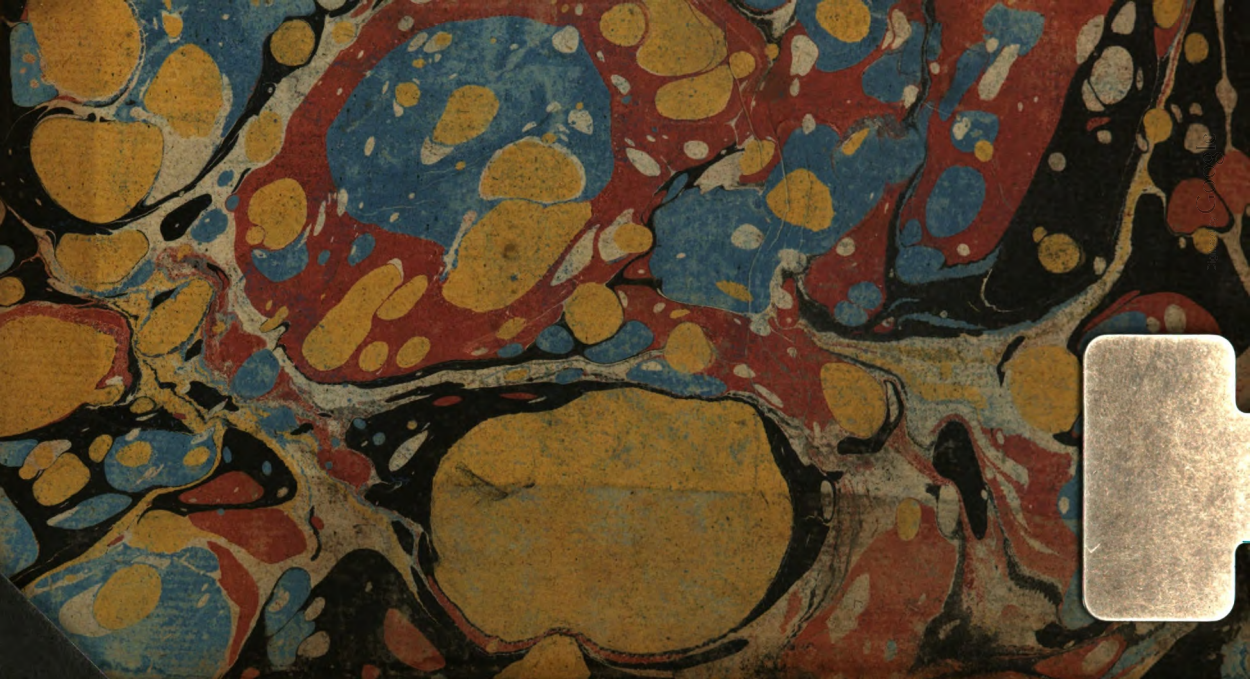

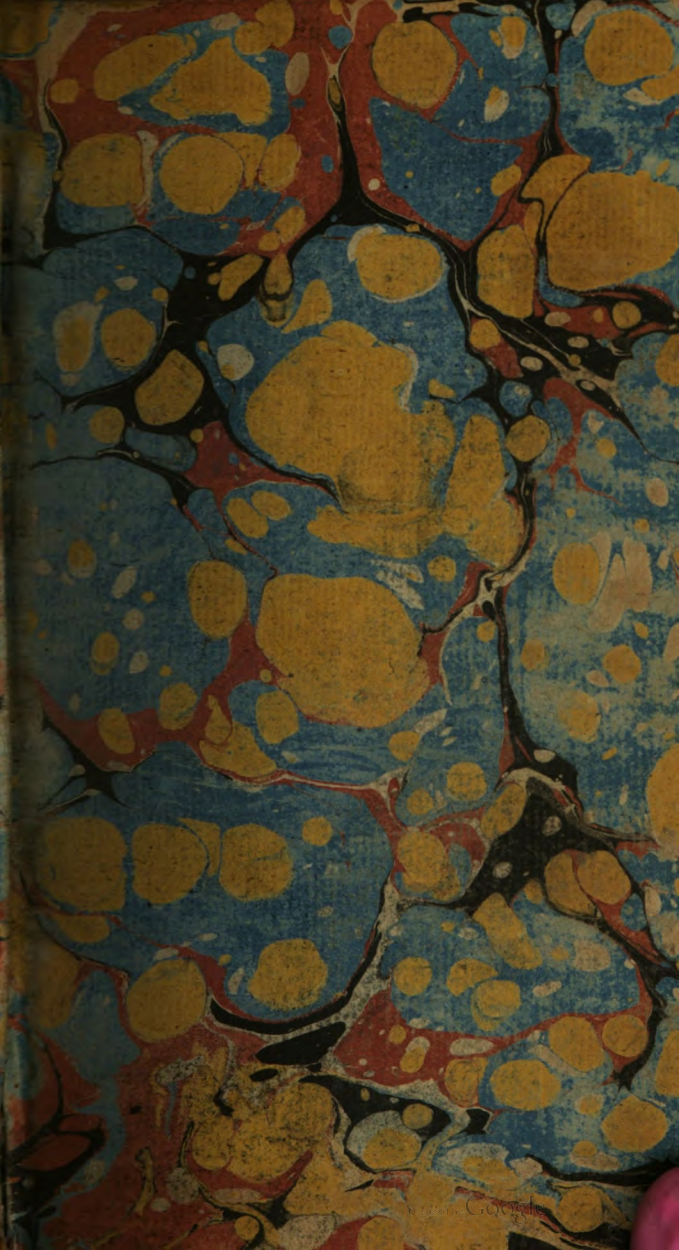
Digitized by Google

13841 - e - 38

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Pars Verna

Digitized by Google

BREVIARIUM
SAN-PAPULENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D. D. DANIELIS-BERTRANDI DE LANGLE, Epiſcopi & Domini Sancti-Papuli auctoritate, & Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu editum.

PARS VERNA.

TOLOSÆ,

Sumptibus ſuis ediderunt BIBLIOPOLÆ Uſuum San-Papulenſium.

M. DCC. LXXII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

Digitized by Google

NOMINA BIBLIOPOLARUM.

J. FRANCISCUS FOREST,
ANTONIUS BIROSSE,
JOSEPHUS DALLES.

Digitized by Google

DANIEL-BERTRANDUS DE LANGLE,

MISERATIONE DIVINA, & Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate, Episcopus & Dominus Sancti-Papuli.

CLERO SÆCULARI ET REGULARI NOSTRÆ DIŒCESEOS.

Salutem & benedictionem.

OPTANDUM sanè foret, FRATRES CARISSIMI, ut qui ex ipsâ sui conditione toti divino cultui sunt mancipati, eâ animi propensione currerent ad officia pietatis, ut ad implendum orationis assiduæ munus nullo legum stimulo adigerentur, verum quoniam diversis hujusce fluctuantis ac miserœ vitæ necessitatibus distracti, sensim ac sine sensu à cœlestibus ad

Digitized by Google

terrena labimur, magnoperè timendum esset, ne Dei oblivio tandèm animos occuparet, nisi ad Deum precandum aliquâ lege admoneremur.

Itaque ad Ecclesiæ religionem pertinebat & animosam paucorum fidem, ne langueſceret, ſuſtentare; & refrigeſcentem aliorum pietatem, ne penitùs deficeret, excitare; quod quidem aſſecuta eſt ſalubri illâ, ac omnibus Eccleſiaſticis viris ſemper amandâ inſtitutione, quâ certis ſaltèm ſtatis horis, quotidiè debitas ſupremo numini laudes perſolvere, preceſque tàm pro ſemetipſis, quàm pro Populo fundere tenentur, quibus ſuo tempore celebratis, félici orandi conſuetudine ſpiritum orationis acquirunt, & ſic cenſendi ſunt Deum ſemper orare, & ab oratione nunquàm deficere.

Nec Eccleſiæ providentiæ ſatis fuit hanc orandi legem ſuis Miniſtris imponere, niſi modum & ordinem quibus orarent illis tradidiſſet. Hinc celebres illi Eccleſiaſtici curſus, varii pro variis locis & temporibus, qui poſteà Breviarii nomine donati ſunt, quorum in non nullis levioris momenti diverſitas, nedùm Eccleſiæ decori aliquid detrimenti unquàm attulerit, dilectam econtrà Chriſti ſponſam quaſi multiformi gemmarum colorumque nitore ditare ſemper viſa eſt & exornare: (1) Stat enim Regina Eccleſia, *inquit Fulbertus Carnotenſis*, à dextris Regis ſui in veſtitu deaurato circumdata varietate.

(1) Epiſt. 3.

Digitized by Google

Ne autem in immensum crescens illa rituum & precationum varietas desineret in confusionem, sapienter decreverunt antiqui Canones, ut uniuscujusque Provinciæ Ecclesiæ, eum in psallendo, quoad fieri posset, modum tenerent, quem in Metropolitanâ Sede cognovissent institutum, (1) ut ea Sedes, quæ unicuique Sacerdotalis mater est dignitatis, esset & Ecclesiasticæ magistra rationis.

Quam religiosè hæc majorum instituta Galliarum Ecclesiæ olim tenuerint, probant pretiosa quæ ad nos usque pervenerunt fragmenta ritûs illius antiquissimi, qui si non in omnibus, saltèm in plerisque uniformis, in totâ Galliâ vigebat, quem ideò communi appellatione cursum Gallicanum dicebant; in quo non sine singulari quâdam animi voluptate comperimus, ea ferè omnia à majoribus nostris in officiis Ecclesiasticis usurpata fuisse, quæ hodiè in usu sunt apud nos, Psalmos scilicèt, Antiphonas, Hymnos, Lectiones Sacras, & his similia.

Verùm labentibus seculis id effecerat sivè imperita quorumdam pietas, sivè temporum injuria ut Divinis Officiis plura intermiscerentur à pristino sacrarum Ecclesiæ precum splendore prorsùs aliena. Hinc in variis posteriorum ætatum Conciliis singulis Episcopis studiosè commendabatur, ut Ecclesiarum suarum Breviaria revisèrent accuratè atque emendarent; quorum votis

(1) Conc. Toletan. XI. Can. 3.

Digitized by Google

Sanctorum Historiis nihil legendum proponitur, nisi ex ipsorum legitimis dictis, aliisque purissimis monumentis depromptum.

Singulis anni diebus Canon unus ad Absolutionem Capituli legendus assignatur, qui vel Solemnitati respondeat, vel ea contineat quibus maximè doceri, & ad pietatem incitari possitis.

Cum igitur nobis sit omninò sperandi locus fore ut ex hocce Breviario quod authoritate nostrâ, & Venerabilis Ecclesiæ nostræ Cathedralis Capituli consensu editum est, pietas vestra magis ac magis augeatur, & media vobis subministrentur erudiendis Populis, & ad virtutem excitandis aptissima & efficacissima, omnibus & singulis nostræ Diœceseos Clericis tàm Sæcularibus quàm Regularibus nostræ Jurisdictioni subditis qui Divini Officii recitandi lege obligantur, mandamus & præcipimus ut tàm in Officio publico, quàm in recitatione privatâ hocce nostro Breviario in posterum utantur.

Unum superest hortari vos in Domino, FRATRES CARISSIMI, *ut non ore tantùm honorificetis Deum, ne sitis Populus ille, de quo ait,* (1) Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me; *sed in gratiâ cantetis in cordibus vestris Deo; nec aliud vox sonet, aliud mens cogitet; quia verò*

(1) Math. 15.

Digitized by Google

(1) non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, *ſtudete in juſtitiâ & ſanctitate coram Deo ſic ambulare, ut* (2) ſacrificium laudis honorificet eum, *& ipſe* (3) tribuat vobis ſecundum cor veſtrum & omne conſilium veſtrum confirmet.

DATUM Sancti-Papuli in Palatio noſtro Epiſcopali, die Feſto Purificationis, ſecundâ Februarii, anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptuageſimi-ſecundi.

(1) Eccli. 15. (2) Pſal. 49. (3) Pſal. 19.

†*DANIEL-BERTRANDUS, Epiſcopus Sancti-Papuli.*

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Epiſcopi & Domini Sancti-Papuli, PRADERE, *Preſbyter, Secretarius.*

Digitized by Google

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	Aureus numerus.	Epactæ.	Indictio.	Litt. Dominical.	Domin. post Epiphan.	Septuagesima.	Dies Cinerum.
1771	5	xiv.	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv.	5	e d	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vi.	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij.	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.

Digitized by Google

Anni Domini.	PASCHA.	Ascensio Domini.	Pentecoste.	Fest. Corp. Christi.	Domin. post Pentec.	Dominica I. Ad
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 No
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 De
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 De
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 No
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 No
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 De
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 De
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 No
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 No
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 De
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 De
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 No
1789	11 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 No
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 No
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 No
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 De
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 No
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 No
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 No
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 De
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 De
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 De
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 De
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 No
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 No

Digitized by Google

In sequenti Calendario, quantùm licuit, notatum est tempus quo quisque Sanctus obiit : ann. significat anno : c. ann. circa annum : s. seculo : c. med. s. circa medium seculi : c. fin. s. circa finem seculi.

Festa quæ majusculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATIVITATIS EJUSDEM, Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsariensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-min.* obiit 1. Jan. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Simpl.* an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *sine jejunio*, cum *commem.* S. Simeonis Stylitæ : c. ann. 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI, Solemne-majus.* cum Oct. *Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominica.*
xxiv	g	vij	7	
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiph. *Semid.*
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	De Octav. Epiph. *Semid.* cum *commem.* S. Pauli, primi Eremitæ : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptismus Domini, *Dupl. maj.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavensis Episcopi & Eccles. Doct. (à 13.) *Duplex-minus* : c. ann. 368. cum *commem.* S. Felicis, Presbyt. Nolani : c. ann. 265.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofolienſis Abbat. *Semid.* c. fin. VI. ſ.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Epiſc. & Doct. (è 1.) *Semid.* ann. 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Semiduplex* : an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedr. S. Petri Apoſt. quâ Antiochiæ primùm ſedit deindè Romæ, *Semid.* *Prima ſedes Septuageſimæ.*
xij	e	xiv	19	Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 644.
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Martyris, *Dupl. min.* circa ann. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Pap. & Mart. an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Raymundi de Pegnafort, Preſb. (è 7.) *Semid.* an. 1275.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *commem.* S. Titi, Cretenſis Epiſc. 1. ſ.
vj	d	viij	25	Converſio Sancti Pauli, Apoſtoli, *Dupl. maj.* ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnenſis Epiſc. & Mart. *Semid.* ann. 169. cum *commem.* S. Paulæ, Viduæ Romanæ, ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum, qui pro Libris ſacris interierunt. *Semid.* an. 303.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Epiſcopi & Doctoris, *Semiduplex* : ann. 445.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus.* ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ann. 680.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.	JANUARIUS.
*	c	Prid. 31	Petri Nolasci, (è territo San-Papulensi,) instit. Ordi B. Mariæ de Mercede, *Semi* (è 25. Dec.) ann. 1256.
			FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal. 1	Ignatii, Antiocheni Episco & Martyris, (è 20. Dec. *Semiduplex*: ann. 107.
xxviij	e	iv 2	*PRÆSENTATIO DOMINI ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRG. Solemne-maj.*
xxvij	f	iij 3	*Prima sedes diei Cinerum.*
25. xxvj	g	Prid. 4	
xxv. xxiv	A	Non. 5	Agathæ, Catanensis Virginis & Martyris, *Semiduplex*: ann 251. [In Quadrag. *commem.* & sic de sequentib.]
xxiij	b	viij 6	Amandi, (sive Alani) Trajectensis Episcopi, Vaurensium Patroni, *Semid.* c. an. 679. [In Quadrag. *commem.*]
xxij	c	vij 7	
xxj	d	vj 8	Joannis de Matha, Presb. Instit. Ord. SS. Trinitatis, *Semiduplex*: (è 21. Dec.) an. 1213. [In Quadrag. *commem.*]
xx	e	v 9	Apolloniæ, Alexandrinæ Virginis & Mart. *Semid.* an. 249. [In Quadrag. *commem.*]
xix	f	iv 10	Scholasticæ, Cassinensis Virginis, *Simplex*: circ. ann. 543. [In Quadrag. *commem.*]
xviij	g	iij 11	Benedicti, Anianensis Abbatis, *Semid.* an. 821. [In Quadrag. *commem.*]
xvij	A	Prid. 12	
xvj	b	Idib. 13	
xv	c	xvj 14	
xiv	d	xv 15	
xiij	e	xiv 16	

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
xij	f	xiij	17	Sylvini, Tolosæ nati, Episcopi *Semid.* ann. 728.
xj	g	xij	18	Simeonis Hierosolymitani, Episcopi & Mart. *Semid.* an. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	*Ultima sedes Septuagesimæ.*
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Mathiæ, Apost. *Dupl. maj.* 1. *In anno Bissextili.* [*Si incidat in Quadrag. anticipatur in Fer.* 3. *post Dom Quinquag.*]
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	Martyrum qui obierunt caritatis officio ergà pestilentià afflictatos Alexandriæ. *Semid.* III. f. *In anno Bissextili.*
*	*	*	29	

In annis Bissextilibus (ii sunt quibus in Tabula temporaria Festorum mobilium, assignatur duplex Littera Dominicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, nempè, die 24. & 25. Ita illi anni Bissextiles vocantur : & Festum S. Matthiæ quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Bissextili die 25. celebratur. Littera Dominicalis quæ fuit assumpta mense Januario mutatur in præcedentem.

Feriâ vj. post Cineres fit Officium de Quinque Plagis Christi, Duplex-majus.

Feriâ vj. post Dominicam tertiam Quadragesimæ Officium de sancta Corona spinea Domini, Duplex-majus.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi *Simplex* : ann. 550.

Digitized by Google

MARTIUS.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	SS. Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginenſium Mart. *Simpl.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima ſedes Novilunii Paſch.*
xxij	e	vij	9	SS. Quadraginta Martyrum, *Simpl.* c. ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima ſedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hybernorum Apoſtoli, *commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolym. Epiſc. & Mart. *commem.* ann. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	*Prima ſedes Paſchæ.*
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRG. Solemne-maj.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione B. Mariæ Virg. Dupl. maj.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus*: ann. 397. (Si occurrat in Quadrag. transfertur post Pascha.)
xxv. xxiv	d	Non.	5	Isidori, Hispalensis Episcopi & Doct. (è 4.) *Dupl. min.* an. 636. (Si occurrat in Quadrages. transfertur post Pascha.) *Ultima sedes Novilunii Pasch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	Inventio, Translatio & Elevatio Corporis S. Papuli, Presbyteri & Mart. *Dupl. maj.* (In Cathedrali, *Solemne-minus.*) ann. 1612. (Si occurrat in Quadrages. transfertur post Pascha.)
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Religionis Apologistæ & Martyris, *Semid.* ann. 167.
xv	f	xviij	14	Hermenegildi, Martyris. (è 13.) *Semid.* ann. 586.
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	Joannis de Deo, Instit. Ordin. Hospitalitatis, (è 8. Mart.) *Semid.* ann. 1550.
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-majus* : 1. s.
viij	f	xj	21	Anselmi, Cantuariensis Episc. & Doct. *Semid.* ann. 1109

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
vij	g	x	22	Franciſci de Paula, Inſtit. Or Minimorum, (è 2.) Sec an. 1507.
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *Semid.* c. a 303.
v	b	viij	24	Phœbadii, Epiſcopi Aginnen *Semid.* c. fin. IV. ſ.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* a 68.
				Ultima ſedes Paſchæ.
iij	d	vj	26	Cleti (ſeu Anacleti,) Papæ Martyris, *Semid.* c. ann. 91
ij	e	v	27	Vincentii Ferreri, Preſbyter (è 5.) *Semid.* ann. 1419.
j	f	iv	28	SS. Martyrum, pro Solemni Paſchali occiſorum in Afri per manus Vandalorum, (è 5 *Semid.* ann. 459.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnit. (è 2. *Semiduplex*: c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonenſis Epiſc. Mart. *Semid.* III. ſ.
				MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi, Apoſtolorum, *Dupl. maj.* 1.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alexandrini Epiſcop & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex minus*: ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio ſanctæ Crucis, *Solemne min.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ Tagaſtenſis, *Simplex*: ann. 387.
xxiv	f	iij	5	Theodardi, Narbonenſis Epiſc. *Semid.* ann. 893.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſtoli & Evangeliſtæ, ante Portam Latinam, *Dupl. min.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	Orientii, Auſcitani Epiſc. (è 1.) *Semid.* IV. ſ.
xxj	b	viij	8	Apparitio S. Michaelis, Archan-

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		
				geli, *Duplex-maj.* (In Collegiata, *Solemne-minus :*) ann. 493. & 709.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex - minus :* ann. 391.
xix	d	vj	10	*Prima sedes Pentecostes.*
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Semid.* ann. 475.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, *Semiduplex :* IV. s.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Germerii, Tolosani Episcopi, *Semid.* c. ann. 560.
xij	d	xvj	17	Joannis, Nepomuceni, Pragensis Canonici, Presbyteri, & Mart. *Semid.* XIV. s.
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœlestini, Papæ, Congregat. Cœlestin. Instit. *Semiduplex :* an. 1206. cum *comm.* S. Yvonis, Presb. ann. 1303.
ix	g	xiij	20	Hilarii, Tolosani Episc. *Semid.* IV. s.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Francisci Regis, Presb. *Simpl.* ann. 1642.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	Berengarii, Presbyteri, & Monachi S. Papuli, *Duplex-min.* (In Cathedrali, *Duplex-maj.*) an. 1092.
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, demùm Monachi, *Semiduplex :* ann. 812.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
*	b	iv	29	Germani, Parisiensis Episcopi *Semid.* an. 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	Sylvii, Tolos. Episc. *Semid.* IV. f.
				Dominicâ post Pentecosten fit pro Octava hujus festi Festum SANCTISSIMÆ TRINITATIS, *Solemne-majus.*
				Feriâ quintâ sequenti fit Officium SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, *Annuale, cum Octav.*
				Feriâ quintâ in Octava CORPORIS CHRISTI *fit Festum Sacerdotii Dom. nostri Jesu Christi, Duplex-majus.*
				Dominicâ tertiâ post Pentecosten fit Offic. SACRATISSIMI CORDIS *Domini nostri* JESU CHRISTI, *Solemne-min.*
				JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	SS. Martyrum, Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ & quadraginta sex aliorum Martyrum, *Semid.* ann. 177.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semid.* ante med. VI. f.
xxiij	A	Prid.	4	SS. Marcellini & Petri, Martyrum, (è 2.) *Semid.* an. 304.
xxij	b	Non.	5	Bonifacii Moguntini, Episcopi & Martyris, *Semid.* ann. 754. vel 755.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episc. Institut. Ordin. Præmonstratensis, *Semid.* ann. 1134.
xx	d	vij	7	Claudii, Vesontini Episcopi, (è 6.) *Semid.* ann. 698.
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſtoli, *Duplex-maj.* 1. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima ſedes Pentecoſtes.*
xiij	d	xviij	14	Exuperii, Epiſcopi Toloſani, *Duplex-minus* : c. init. v. ſ.
xij	e	xvij	15	Aniani, Aurelianenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 453.
xj	f	xvj	16	SS. Cyrici & Julittæ matris ejus, Martyrum, *Semid.* init. IV. ſ.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	SS. Gervaſii & Protaſii, Mediolanenſium Mart. *Sem.* 1. vel II. ſ.
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Inſtitut. Ordinis Camaldulenſis, *Semiduplex* : c. ann. 1027.
vj	d	xj	21	Raymundi, Barbaſtenſis Epiſc. *Semid.* XII. ſ.
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS - BAPTISTÆ, *Solemne - maj.* cum Octava.
ij	A	vij	25	De Octava S. Joannis Baptiſtæ, *Semidupl.*
j	b	vj	26	SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyr. *Semid.* c. ann. 362. cum *commem.* Oct. S. Joannis.
*	c	v	27	Creſcentis, primi Viennenſis Epiſc. *Semid.* 1. ſ. *comm.* Oct.
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunenſis Epiſc. & Doctoris, & Soc. ejus, Mart. *Dupl. min.* c. an. 202. *commem.* Octav. & Vigil. SS. Apoſt. Petri & Pauli, cum *Jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *Solemn. maj.* cum Octav. c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſtoli, *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. S. Joann. & S. Petri Apoſt.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ, *Duplex-minus*, cum *commem.* Octav. SS. Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. Virg. *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. SS. Apost.
xxiv	b	v	3	Raymundi, Presbyt. Eccles. S. Saturnini Canon. *Semid.* XI. vel XII. s. cum *comm.* Octavæ SS. Apost.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Apostolorum, *Semid.*
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Petri & Pauli, Apostolorum, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Prosperi, Aquitani Doct. *Semid.* v. s.
xix	g	viij	8	Martialis, Lemovicensis Episc. (è 30. Jun.) *Semid.* III. s.
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. Felicitatis, Mart. *Semid.* c. ann. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (è 21. Mart.) *Semid.* an. 543. [*Translatio hâc die*: c. an. 653.]
xv	d	iv	12	Honesti, Presbyteri, socii S. Saturnini, *Semid.* III. s.
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Doct. *Semid.* ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. *Semid.* ann. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doctoris, (è 7. Mart.) *Dupl. min.* an. 1274. [*Canonis. hâc die*: ann. 1323.]
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Congreg. Missionis. Instit. *Semiduplex*: 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Semid.* circ. ann. 275.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
vj	f	xij .	21	Victoris, Massilienſis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Dupl. min.* I. ſ.
iv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apoſt. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *commem.* S. Chriſtophori, Mart. in Lycia : III. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. min.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Nicomedienſis Martyris, *Simpl.* ann. 305. vel 306.
xxix	f	v	28	Nazarii & Celſi, Mediolanenſium Martyrum, *Semidup.* I. vel II. ſ.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 479.
xxvij	A	iij	30	Germani, Antiſſiod. Epiſcopi, *Semid.* ann. 448. (è 31.)
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Preſbyt. *Semid.* ann. 1556.

				AUGUSTUS.
xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Dupl. min.* ann. 44. cum *commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. c. ann. 167. ante Chriſtum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Semid.* ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Preſbyt. Inſtit. Ordinis Fratrum Prædicat. (è 6.) *Semid.* an. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex. maj.*

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xviij	b	vij	7	Xisti, Papæ & Mart. (è 6. *Semid.* ann. 258.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mart *Duplex - maj.* ann. 258: cum *commem.* S. Romani, Mart ann. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Virginis, Clariſſ. Abbatiſſæ, *Semidup.* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, *Annuale*, cum Octava.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Peſſulanum, *Duplex-minus*: ann. 1327. cum *commem.* Octavæ.
viij	e	xvj	17	} De Octava, *Semid.*
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	Ludovici, Toloſani Epiſcopi, *Duplex-minus*, c. fin. XIII. ſ. cum *commem.* Oct. Aſſumpt.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravallenſis Abbatis, & Eccleſiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 1153. cum *commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava Aſſumptionis, *Semid.*
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex - maj.*
ij	d	x	23	Joannæ-Franciſcæ (*de Chantal*,) Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Viſitat. B. Mariæ Fundatricis, *Semid.* an. 1641.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſtoli, *Dupl. maj.* I. ſ.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-maj.* ann. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Cæſarii, Arelatenſis Epiſc. & Doct. *Dupl. min.* ann. 542.

Auguſtini,

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episc. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptistæ, *Dupl. maj.* ann. 32.
25. xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semid.* c. ann. 547.
xxij	g	iv	2	Antonini, Martyris, Apamiensium Patroni, *Semid.* III. f.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus*: ann. 604. (è 12. Martii.) *Ordinatio hac die*: ann. 590.
xx	b	Prid.	4	Lazari, à Christo suscitati, & SS. Mariæ & Marthæ, Sororum, Christi hospitum, *Dupl. min.* 1. f.
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyteri, *Simpl.* an. 568.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-maj.* cum Oct.
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	Salvii, Albigensis Episcopi, *Semid.* an. 584. cum *commem.* Octav. Nativitatis.
xiij	b	iij	11	De Octava, *Semidup.*
xij	c	Prid.	12	
xj	d	Idib.	13	
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (imperante Constantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) *Solemne-minus*, cum *commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. *Duplex-minus.*

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
viij	g	xvj	16	Joannis Chrysostomi, Constant. Episcopi & Ecclesiæ Doct. *Duplex min.* ann. 407. (è 14.)
vij	A	xv	17	Cornelii, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 252. (è 14.)
vj	b	xiv	18	Camillæ, Virginis & Mart, (è territorio Mirapiscensi,) *Semiduplex*: XII. l.
	c	xiij	19	Cypriani, Carthaginensis Episcopi, Ecclesiæ Doctoris & Mart. *Semid.* an. 258. (è 14.)
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* l. l.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. *Semidup.* ann. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Protomart. *Semid.* c. fin. l. l.
*	A	viij	24	Yzarni, Massilienſis Abbatis, *Semid.* ann. 1048.
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambianensis Episc. & Mart. *Semid.* c. ann. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum Mart. *Semid.* c. init. IV. l.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Solemne minus.* Hoc festum in Apulia sumpsit initium: ann. 493. (In Collegiata, S. MICHAELIS ARCHANGELI, Patroni, *Annuale*, cum Octava.)
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 420. (In Collegiata, *commem.* Octavæ.)

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. *Semid.* (è 13. Jan.) ann. 533. (In

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.	OCTOBER.
			Collegiata, De Octava S. Michaelis, Archang. *Semid.* cum *commem.* S. Remigii.)
xxj	b	vj	2 Angelorum Custodum, *Duplex-maj.* Instit. Paris. 1680.
xx	c	v	3 Trophimi, primi Arelatensis Episc. *Semid.* III. l. (In Collegiata, De Octava, *Semid.* cum *commem.* S. Trophimi.)
xix	d	iv	4 Francisci, Assisinatis in Umbria, Instit. Ordinis Fratrum Minorum, *Semid.* ann. 1216. (In Collegiata, De Octava, *Semidup.* cum *commem.* S. Francisci.)
xviij	e	iij	5 (In Collegiata, De Octava, S. Michaelis, Archang. *Sem.*)
xvij	f	Prid.	6 Brunonis, Monachi, Instit. Ordin. Carthusianorum, anno 1101. *Semidup.* (In Collegiata, Octava S. Michaelis, Archang. & Festum omnium Angelorum, *Duplex-majus*, cum *commem.* S. Brunonis.)
xvj	g	Non.	7 Fidis, Aginnensis Virginis & Mart. *Semid.* ann. 287. vel 290. (è 6.)
xv	A	viij	8
xiv	b	vij	9 Dionysii, Parisiensis Episc. & Socior. Mart. *Semid.* III. l.
xiij	c	vj	10
xij	d	v	11
xj	e	iv	12
x	f	iij	13 Geraldi, Comitis Auriliacensis, Laici, *Simpl.* ann. 909.
ix	g	Prid.	14
viij	A	Idib.	15 Theresiæ, Virg. Instauratricis Ordin. Carmel. *Semid.* ann. 1582.
vij	b	xvij	16 Bertrandi, Convenarum Episc. *Semid.* ann. 1120.
vj	c	xvi	17 SS. Puellarum, Virg. & Martyrum, *Semidup.* III. l. cum

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.	OCTOBER.
			commem. S. Gauderici, Agricolæ, *(è territorio Mirapiscensi)* IX. ſ.
v	d	xv	18 Lucæ, Evangeliſtæ, *Dupl. maj.* I. ſ.
iv	e	xiv	19
iij	f	xiij	20 Capraſii, Martyris Aginnenſis, *Semid. c.* fin. III. ſ.
ij	g	xij	21 Urſulæ & Soc. Virg. & Mart. *Semid.* an. 450. cum *comm.* S. Hilarionis, Abbatis: an. 371.
j	A	xj	22
*	b	x	23
xxix	c	ix	24 Bremberti, Toloſani Epiſcopi, *Semid. c.* ann. 678.
xxviij	d	viij	25
xxvij	e	vij	26 Ruſtici, Narbonenſis Epiſc. *Semid.* ann. 460.
xxvj	f	vj	27
xxv	g	v	28 Simonis & Judæ, Apoſt. *Duplex maj.* I. ſ.
xxiv	A	iv	29
xxiij	b	iij	30 Quintini, Mart. *Semid. c.* ann. 387.
xxij	c	Prid.	31 Vigilia *cum jejunio.*

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1 *OMNIUM SANCTORUM*, *Annuale*: inſtitut. c. ann. 835. cum Octava.
xx	e	iv	2 Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, *Dupl. maj.* inſtitut. an. 998. [*Si ſit Dominica tranſfertur in diem quartam, & Officium S. Caroli ſit de quinta.*]
xix	f	iij	3 PAPULI, PRESBYTERI ET MARTYRIS, Eccleſiæ Cathedralis, & totius Diœceſis Patroni, *Annuale*: IIII ſ.
xviij	g	Prid.	4 Caroli Borromæi, Mediolan.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
				Episc. & Card. (è 3.) *Dup. min.* ann. 1584. cum *commem.* Octav. Omnium SS. & S. Papuli.
xvij	A	Non.	5	De Octava Omnium SS. *Semidup.* cum *commem.* Octavæ S. Papuli.
xvj	b	viij	6	
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-maj.* cum *commem.* Oct. S. Papuli.
xiij	e	v	9	De Octava S. Papuli, Presb. & Mart. *Semid.* cum *commem.* S. Stremonii, primi Arvernorum Episcopi: III. l.
xij	f	iv	10	Octava S. Papuli, Presb. & Mart, *Duplex-majus.*
xj	g	iij	11	Martini, Turonensis Episc. *Dupl. maj.* ann. 397.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 655. (è 16. Sept.)
ix	b	Idib.	13	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. (è 10.) *Dupl. min.* c. ann. 461. cum *commem.* S. Brictii, Turonensis Episcopi: ann. 444.
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	SS. Ascisclì & Victoriæ, Fratrum Mart. *Semid.* III. vel IV. l.
iv	g	xiv	18	Odonis, Cluniacensis Abb. *Semiduplex:* ann. 942.
iij	A	xiij	19	Gregorii Thaumaturgi, Neocezarienſis Episc. & Eccles. Doct. (è 17.) *Semiduplex:* ann. 264.
ij	b	xij	20	Gregorii, Turonensis Episcopi, (è 17.) *Semiduplex:* ann. 595.
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Martyris, *Semid.* II. vel III. f.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 100.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Mart. *Semid.* ann. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *Semiduplex*: IV. f.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semidup.* c. ann. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima sedes Adventus.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Tolosanorum Apostoli, & Protopræsulis, Martyris, *Solemne-minus*: III. f.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apostoli, *Duplex-maj.* r. f.

DECEMBER.

xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presb. Indiarum Apost. *Semiduplex*: ann. 1552.
xviij	A	iij	3	Petri Chrisologi, Ravennatensis Episc. & Doctoris, (è 2.) *Semidup.* c. ann. 450. *Ultima sedes Adventus.*
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semid.* III. f.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis Episc. *Semid.* c. ann. 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-maj.* cum Oct.
xij	g	v	9	} De Octav. Concept. B. M. V.
xj	A	iv	10	} *Semid.*
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, *Semid.* ann. 384. *commem.* Oct.
ix	c	Prid.	12	Pauli, primi Narbonensis Episc.

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				Semid. III. *f.* cum *commem.* Oct. Concept.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ Virg. & Mart. *Semid.* init. IV. *f.* cum *commem.* Octav. Concept. B. M. V.
vij	e	xix	14	Honorati, Tolosani Episcopi, *Semid.* III. *f.* cum *commem.* Octavæ Concept. B. Mariæ Virg.
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Gatiani, primi Turonensis Episcopi, *commem.* III. *f.*
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apostoli, *Dupl. maj.* I. *f.*
xix	f	xj	22	
xviij	g	x	23	Anastasiæ, Viduæ & Mart. (è 25.) *commem.* ann. 304.
xvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.* *Si dies* 25. 26. 27. *aut* 28. *incidant in Dominicam, illis diebus, nihil fit de Dominica, sed tunc de Dominica intrà Octavam Nativitatis Domini, fit Offic. ritu semiduplici die* 30. *sine commem. Octavæ, ut notatur in Proprio.*
xvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI, Annuale.*
xv. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI, PROTO-MARTYRIS, *Solemne-minus*, ann. 33. cum *comm.* Octav. Natal. Dom.
xiv	d	vj	27	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* initio II. *f.* cum *commem.* Octav. Natal. Domini.
xiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl.*

Digitized by Google

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				min. I. f. cum *commemorat.* Octav. Natal. Domini.
xxij	f	iv	29	De Octav. Natal. Domini, *Semiduplex*, cum *commemorat.* S. Thomæ, Cantuarienſis Epiſcopi & Martyris : ann. 1170.
xxj	g	iij	30	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex*, cum *commemoratione* S. Silveſtri, Papæ : ann. 335.

* Hæc Epacta 19. numquàm eſt in uſu, niſi quandò eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

É Typis JOSEPHI DALLES.

RUBRICÆ

Digitized by Google

RUBRICÆ GENERALES.

RUbricæ in duas Partes dividuntur.

In I. agitur de Officio in genere.

In II. de Modo recitandi Officii.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

OFficium quotidie fit, aut Annuale, aut Solemne, aut Duplex, quæ omnia novem Lectionum sunt; aut Semiduplex, aut Simplex, quæ sunt trium tantum.

Sub his gradibus comprehenditur Officium, aut de Festo, aut de Dominica, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de beata Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus possunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hac I. Parte de Commemorationibus, Occurrentiâ, Translatione, & Concurrentiâ Officii.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

1. OFficium fit Annuale diebus in serie Calendarii vel Breviarii notatis, quibus addi debent ipsa dies Dedicationis Ecclesiæ, Festum Patroni primarii & Festum Titularis.

2. De Annuali fit totum Officium à primis Vesperis usquè ad Completorium sequentis diei inclusivè, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de qua infrà, Capite XII.

CAPUT II.

De Officio Solemni.

1. OFficium Solemne, aliud majus, aliud minus.

2. Solemne majus fit in Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, in Festo primario S. Institutoris in proprio ordine, in Festis Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quasi Patroni habentur, & diebus in Calendario vel Breviario designatis.

3. Solemne minus fit diebus in Calendario, aut Breviario notatis, quibus addi debent Festum Patroni secundarii, atque etiam Festa, quæ ex voto, vel consuetudine, de licentia Superiorum solemniter celebrantur.

4. De Solemni fit totum Officium à primis Vesperis usquè ad Completorium sequentis diei inclusivè, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii.

Digitized by Google

CAPUT III.

De Officio Duplici.

1. OFficium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in die Octava Annualium, & Solemnium-majorum Domini: in Festis secundariis Patroni principalis, ac Titularis; in Festo Sancti cujus habentur Reliquiæ insignes, (modò non sint de earum numero, quibus sive Romæ, sive Coloniæ, aut alibi, ad libitum nomen imponitur; de iis enim nequidem fieri debet Commemoratio, nisi interveniat specialis Superiorum licentia;) in Dominicis, primâ Adventûs, primâ Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, & in Albis depositis; & in diebus quibus in Calendario, aut Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-majus*.

3. Duplex-minus fit in die Octava Solemnium-majorum, in omnibus Dominicis, & in diebus in quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-minus*.

4. Officium Duplex habet primas & secundas Vesperas integras, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam alterius Officii.

CAPUT IV.

De Officio Semiduplici.

1. OFficium fit Semiduplex in diebus intra Octavas Annualium & Solemnium-majorum, (nisi aliter notetur.) In Festis secundariis Patronorum minùs principalium, & in diebus quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Semiduplex*.

2. Habet primas & secundas Vesperas integras, nisi ob concurrentiam alterius Festi aliter fieri debeat.

CAPUT V.

De Officio Simplici.

1. OFficium fit Simplex in Festis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Simplex*.

2. De Simplici fit tantùm à Capitulo Vesperarum præcedentis diei, & terminatur ad Nonam.

CAPUT VI.

De Dominicis.

1. DOminicæ omnes in quatuor classes dividuntur.

2. Prima classis est earum quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia: & sunt octo sequentes; prima Adventûs, prima Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, Paschæ, in Albis depositis, Pentecostes, & Trinitatis.

Digitized by Google

3. Secunda earum est quæ Annualia & Solemnia-majora admittunt, cetera excludunt : & sunt sex sequentes : secunda, tertia & quarta Adventûs ; secunda, tertia & quarta Quadragesimæ. Notandum tamen quòd, si incidat Festum Conceptionis beatæ Mariæ Virginis in Dominicam secundam Adventûs, fiet de Festo juxta morem antiquum, cum Commemoratione Dominicæ.

4. Tertia classis earum est quæ etiam Solemnia-minora admittunt, cetera excludunt : & sunt tres sequentes ; Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ.

5. Quarta classis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes & per annum vocantur ; & cedunt Festo Duplici - majori, & suprà, dicique Octavæ Duplici-minori.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, nisi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà ; ac proindè habet primas & secundas Vesperas, quas nunquam dimidiat ; & ideò, si in Sabbato fiat Officium de Sancto cujus Festum est *Duplex* - minus, Vesperæ *erunt integræ* de Dominica *sequenti* cum Commemoratione de Festo illo Duplici. Similiter, si Feriâ secundâ fieri debeat de Duplici - minori, Vesperæ in ipsa Dominica erunt integræ de Dominica cum sola Commemoratione Festi sequentis. De die Octava tamen Duplici-minori quando concurrit cum Dominica dicentur Vesperæ integræ cum sola Commemoratione Dominicæ.

7. Dominicæ primæ classis hoc gaudent privilegio, ut sive in primis, sive in secundis Vesperis, fiat sola Commemoratio de concurrente Solemni-minori, aut Duplici - majori. Quòd si Festum Solemne - minus concurrat cum Dominica secundæ vel tertiæ classis, sive in primis, sive in secundis Vesperis, Vesperæ erunt de Festo cum Commemoratione Dominicæ. Idem erit ritus quoad Duplicia-majora concurrentia cum Dominicis tertiæ classis.

8. Dominicale Officium nec transfertur, nec omninò omittitur, nisi in quibusdam casibus, de quibus dicetur in Breviario in propriis locis.

CAPUT VII.

De Officio Feriarum.

1. FEriæ aliæ majores, aliæ minores, & inter majores aliæ sunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

2. Feriæ majores privilegiatæ, sunt Vigilia Nata-

Digitized by Google

iis Domini, Feria IV. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes inclusivè usque ad Dominicam sanctissimæ Trinitatis. Harum Feriarum Officium nulli alii cedit, nequidem Annuali, & ordinatur in propriis locis.

3. Feriæ majores non privilegiatæ, sunt Feriæ Adventûs, Quadragesimæ, Rogationum, Quatuor Temporum, Feria VI. post Octavam Ascensionis, & omnes Vigiliæ de quibus suo loco dicetur.

4. Feriæ Quadragesimæ nullum admittunt Festum nisi festivetur à populo; Duplex-minus & suprà in his occurrens, transfertur vel anticipatur. De Semiduplici autem & de Simplici fit tantùm Commemoratio.

5. Feriæ Adventûs & aliæ de quibus n. 3. cedunt Officio Semiduplici, aut superiori, & tunc de iis fit Commemoratio in Officio Nocturno, si habeant Evangelium proprium, & etiam in Laudibus & Vesperis, exceptis Feriis Rogationum, & Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm.

6. Feriæ minores, sunt aliæ omnes Feriæ per annum; & cedunt omni Officio, sive Festi Simplicis & suprà, sive de beatâ Maria in Sabbato.

CAPUT VIII.

De Officio Vigiliarum.

1. DE Vigilia fit Officium pridiè Ascensionis & Pentecostes, & in diebus in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Vigilia.*

2. Vigiliæ aliæ majores, aliæ minores. Majores sunt, (præter Vigilias Natalis Domini & Pentecostes, de quibus dictum est Cap. præcedenti;) Vigiliæ Epiphaniæ Domini, Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, Festi Omnium Sanctorum, & Patroni si Vigiliam habeat; de his fit quâcumque die, etiam Dominicâ, si illam incidant, ut in propriis locis notatur: Quod si in una ex his Vigiliis occurrat Festum Solemne-minus aut suprà, fit de Festo cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno, & in Laudibus. Si occurrat Duplex quodcumque, anticipatur vel transfertur post Octavam. De Semiduplici vel simplici occurrente fit tantùm Commemoratio in Laudibus. Vigilia Ascensionis inter majores recensetur, licèt in ea possit fieri de Semiduplici occurrente, sed de ea fiet Commemoratio in Nocturno & Laudi-

Digitized by Google

bus, etiam in Festo Annuali.

3. Vigiliæ minores sunt omnes aliæ Vigiliæ. In his Officium fit ut in Psalterio secundùm Feriam, exceptâ tertiâ Lectione in Officio Nocturno quæ cum suo Responsorio legitur de Vigilia, exceptis etiam in Laudibus Versiculo proprio cum Antiphona ad *Benedictus*, & Oratione quæ dicitur etiam ad Horas. Preces dicuntur ad omnes Horas flexis genibus, & fiunt suffragia.

4. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Festo Solemni quocumque aut Annuali festivato, anticipatur die præcedenti cum Jejunio (si sit Jejunium.) Si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni-minore non Festivato, fit Commemoratio de Vigilia in Nocturno & in Laudibus.

5. De Vigiliis occurrentibus in Adventu, aut in Feriis Quatuor Temporum nihil fit in Officio.

CAPUT IX.

De Officio Octavarum.

1. OCtavæ aliæ aliis sunt Solemniores, & ad *tres ordines* revocantur.

2. *Ad* primum pertinent Octavæ quatuor Festorum Annualium majorum, scilicet Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes & SS. Corporis Christi.

3. Intrà Octavam Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Festo (nequidem Annuali,) præterquàm sanctorum Stephani, Joannis Evangelistæ, & Innocentium: in ultimo triduo non fit de Festo aliquo, nisi sit Solemne-minus aut suprà. Intrà Octavam Corporis Christi non fit de ullo Festo, nisi sit Solemne-minus aut suprà.

4. Officium intrà Octavas Natalis Domini, & Festi Corporis Christi; & Hebdomadarum Paschæ & Pentecostes fit ut notatur in propriis locis.

5. Ad secundum ordinem Octavarum pertinent Octavæ reliquorum Festorum Domini, sive Annualia sint, ut sunt in Ecclesiis propriis ipsa dies Dedicationis, & Festa Mysteriorum quorum titulo quædam consecratæ sunt, ut SS. Trinitas, Transfiguratio Domini, Inventio aut Exaltatio Crucis, & similia; sive Solemnia-majora, ut sunt Epiphania, Ascensio, & si quod aliud Festum Domini celebretur ritu Solemni-maiori, item Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ. Quælibet dies intrà has Octavas est Semiduplex, admittitque Duplicia-minora occurrentia, & suprà, non autem Duplicia-minora

Digitized by Google

tranſlata quæ fiunt poſt Octavam. De Semiduplici autem vel Simplici occurrente fit tantùm Commemoratio eo modo quo notatur Cap. XI. de Commemorationibus. De Dominica occurrente intrà has Octavas, quæ in Breviario locum habent, fit Officium ut ordinatur ſuo loco. De Dominicis verò communibus quæ occurrunt intrà Octavam ipſius diei Dedicationis, aut etiam Anniverſarii ſi non celebretur in Dominica, vel aliorum Myſteriorum in propriis Eccleſiis, ſola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex-majus, ideòque admittit tantùm Solemnia-minora & ſuprà, & Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Feſta ritu Annuali celebrantur.

6. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Solemnium-majorum; intrà eas Officium fit ritu Semiduplici: de Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Veſperis, uſquè ad Capitulum Veſperarum ſequentium excluſivè: reliqua verò ſunt de Octava, cum Commemoratione Feſti. De Duplici verò, etiam tranſlato, fit totum Officium cum Commemoratione Octavæ De Dominica item fit Officium ut ſolet fieri Dominicâ, etiam cum Symbol *Quicumque*. ad Primam Dies Octava habet Officium Duplex-minus, ideòque admittit Duplicia-majora, & ſuprà; Duplici verò minora transferuntur.

7. Si duæ Octavæ ſimu occurrant, fiet Officium d digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem Octavæ attendend eſt, non à Solemnitate tantùm, ſed à dignitate Feſti Et ideò ſi Octava Feſti Solemnis-majoris Domini, & Octava Patroni primari alicujus loci, cujus Feſtum eſt Annuale, ſimul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni. Excipitur tamen Octava Anniverſarii Dedicationis quæcedit Octavæ Patroni.

8. Quomodo ordinandun ſit Officium intrà Octavas habetur in propriis locis Si quæ autem celebrentu Octavæ in particularibu Eccleſiis, fiet Officium u notabitur in ſupplement pro Patronis.

9. A die 16 Decembr inclusivè uſquè ad Natal Domini, & à Feria quart Cinerum uſquè ad Paſcha nullæ fiunt Octavæ, nequ fit aliquid ampliùs de Octavis nondum abſolutis; quæ

& observatur à Vigilia Pentecostes usquè ad Trinitatem.

10. Si dies Octava quæcumque incidat in aliquam Dominicam communem per annum, fiet de Octava cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis, Officio Nocturno & Laudibus. Si verò Dominica sit privilegiata, fiet Officium de Dominica: incipiendo à primis Vesperis cum Commemoratione Octavæ: quòd si hæc Octava habeat Evangelium diversum ab Evangelio Festi, nona Lectio erit de Homilia in hujusmodi Evangelium, & fiet similiter Commemoratio Octavæ ad Laudes & Vesperas.

11. Si dies Octava habeat Officium proprium & occurrat in Dominica privilegiata, anticipabitur hoc Officium Sabbato præcedenti, & Dominicâ fiet Commemoratio Octavæ sicut aliis diebus intrà Octavam.

12. Si Festum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. & v. post Sexagesimam, tunc Feriâ tertiâ sequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Vesperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ sunt reliquis diebus in quibus factum est de Octava, sumendo Versiculum & Antiphonam ad *Magnificat.* ex secundis Vesperis Festi: similiter & Completorium dicitur de Octava, & nihil fit amplius de ea.

CAPUT X.

De Officio aut Commemoratione beatæ Mariæ in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis per annum, præterquàm in Adventu, Quadragesimâ, Vigiliis cujuscumque Festi, tam occurrentibus quàm anticipatis, intrà Octavas quascumque, vel nisi fieri debeat de Feria propter Quatuor Tempora, vel propter Officium Dominicæ Sabbato anticipandum, ut notatur propriis locis, vel nisi occurrat Festum Semiduplex aut suprà, fit Officium Simplex de B. Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii disponitur post Officium Dedicationis. Officium istud incipit Feriâ sextâ à Capitulo Vesperarum. De Festo Simplici Sabbato occurrente, fit tantùm Commemoratio, sine Lectione.

2. Quando Feriâ sextâ occurrit Festum Duplex aut infrà, fit in Vesperis Commemoratio de B. Maria tanquam de Festo Simplici. Si verò Officium Feriæ sextæ sit de ipsa B. Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Vesperis.

3. Quando non fit Officium de B. Maria in Sabbato propter Festum vel

Digitized by Google

Officium superioris gradûs occurrens, fit Commemoratio de ea in Vesperis Feriæ vj. & in Laudibus Sabbati. Hæc tamen Commemoratio locum non habet in Solemnibus-minoribus & suprà, neque intrà Octavas B. Mariæ & Omnium Sanctorum. Omittitur etiam quotiès in Officio fit aliqua Commemoratio de beata Maria, ut in Adventu & toto Tempore à Circumcisione ad Præsentationem Domini, ac etiam quotiès sunt Suffragia sive Commemorationes communes in Sabbato.

CAPUT XI.

De Commemorationibus.

1. QUotiescumque duo Festa seu Officia eodem die simul occurrunt, quorum neutrum transferri aut anticipari debet, tunc Officium fit de digniori cum Commemoratione de minùs digno in utrisque Vesperis, Officio Nocturno, & Laudibus, habitâ tamen ratione gradûs & dignitatis Officii sive in quo, sive de quo fit Commemoratio, ut infrà per ordinem aperietur.

2. Commemoratio alia Solemnis, alia ordinaria.

3. Commemoratio solemnis fit cùm Festum Annuale, vel Solemne-majus concurrit cum subsequenti alio Festo Annuali, vel Solemni-majore minùs digno. In hoc casu fit Commemoratio solemnis de digniori cum Oratione: Vesperarum dicto ℣. *Benedicamus.* dicetur integrè Antiphona ad *Magnificat.* de I. Vesperis Festi sequentis, vel alia propria, ad cujus tonum decantabitur Psalmus *Laudate Dominum omnes gentes.* & dicto *Gloria Patri* & *Sicut erat.* repetetur integrè Antiphona; in cujus fine non fiet jubilus seu neuma: tunc præmisso *Dominus vobiscum.* dicetur Oratio conveniens, quæ completâ cum magna conclusione, & dicto iterùm *Dominus vobiscum.* cantabitur solemniter *Benedicamus.* Eodem ritu à privatim recitantibus fiet illa Commemoratio.

4. Commemoratio ordinaria, quandò & quomodò fiat, per partes exponendum est.

5. De Dominicis sive privilegiatis, sive communibus, in quocumque Festo occurrentibus aut concurrentibus, fit Commemoratio in Officio Nocturno, Laudibus & utrisque Vesperis.

[Excipitur ab hac regula Commemoratio Sabbati ante Dominicam quæ occurrere potest inter Circumcisionem & Epiphaniam, vel ante Domini-

Digitized by Google

tam I. post Epiphaniam, quando Circumcisio Domini, aut Epiphania Sabbato occurrunt; tunc enim *omittitur* illa Commemoratio Sabbati, quia non *bis* in una die de eodem aut quasi eodem fit Officium.]

6. De Feriis Adventûs fit Commemoratio in Laudibus & utrisque Vesperis Festi cujuscumque. Idem dicendum de Feriis Quadragesimæ, de quibus præterea fit Commemoratio in Officio Nocturno per ultimam Lectionem de Homilia in Evangelium Feriæ, quod observatur etiam in Feriis IV. Temporum Adventûs.

7. De Feriis Rogationum & IV. Temporum fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

8. De Vigiliis occurrentibus in Solemnibus-minoribus (non Festivatis,) & infrà, fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

9. De Feria vj. post Octavam Ascensionis fit Commemoratio in Laudibus & Vesperis Festi cujuscumque.

10. De die Octava quacumque fit Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus Festi cujuslibet etiam *Annualis*; fit etiam hæc Commemoratio in Officio Nocturno, si dies illa Octava proprium Evangelium habeat. Excipiuntur Octavæ quæ occurrere possunt Tempore Paschali in Dominicis in quibus fieret de Solemni-minore aut suprà, vel in Ascensione Domini, tunc enim nulla fit de iis memoria in Officio Nocturno.

11. De die intrà Octavam Anhualium vel Solemnium-majorum Domini in quocumque Festo occurrente, fit Commemoratio in Laudibus & Vesperis.

12. De die intrà Octavam Annualium & Solemnium-majorum non Domini occurrente in Solemni-maiore & suprà non fit Commemoratio nisi in secundis Vesperis, si postridiè fiat Officium de Octava. In Solemni-minore & infrà, hæc Commemoratio fit in utrisque Vesperis & Laudibus; excipiendum tamen est Festum Circumcisionis Domini in quo nulla fit Commemoratio.

13. In I. Vesperis Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, præter Commemorationes privilegiatas de quibus dictum est suprà, nulla fit Commemoratio nisi de Duplici-majore & suprà. In secundis autem Vesperis fit Commemoratio de sequenti Duplici-minore.

14. In I. Vesperis Solem-

Digitized by Google

nium-majorum non Domini, fit Commemoratio de præcedenti Duplici-minore & suprà; in II. Vesperis fit etiam Commemoratio de sequenti Semiduplici si de eo postridiè fiat Officium.

15. In Solemnibus-minoribus fit Commemoratio de Semiduplici tam in I. quàm in II. Vesperis, ac in Officio Nocturno, & Laudibus. Nihil fit de Simplici.

16. In Duplicibus-majoribus & infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuscumque Officii gradûs inferioris, vel minùs digni; quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

17. Commemorationes fiunt hoc modo: post Orationem diei, dictis *Dominus vobiscum.* & *Benedicamus Domino.* in Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad *Magnificat.* & in Laudibus, quæ posita est ad *Benedictus.* in Officio de quo fit Commemoratio, sive in Proprio extet, sive de Communi sumatur; post Antiphonam dicitur Versiculus indè sumendus undè sumptà est Antiphona, scilicèt post Hymnum Vesperarum, aut Laudum; deindè dicitur Oratio.

18. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, sit ejusdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà in Festo Martyris propi Officium non haben occurrat Commemor facienda de alio Marty tunc pridiè in Vesperis ejusmodi memoria sum Antiphona quæ in C muni habetur ad *Bene tus.* cum Versiculo L dum. Ad Laudes verò mitur Antiphona quæ Communi assignatur *Magnificat.* secundar Vesperarum, cum Versic ibidem posito. Ad sec das denique Vesperas su tur Antiphona ad *Mag fiat.* cum Versiculo prim rum Vesperarum.

19. Si de Dominica, V giliâ, aut Feriâ fiat Co memoratio, Antiphon Versiculus, & Oratio, n aliter notetur, sumuntur proprio de Tempore, v Proprio Sanctorum.

20. Commemoratio i Officio Nocturno quand facienda est, fit hoc modo omissâ ultimâ Lectione O ficii hujus diei, ponitu Lectio de Evangelio Do minicæ, vel Feriæ majoris vel Vigiliæ, vel de sancto

Illud autem observandum est, quòd si occurrant simu Semiduplex & Vigilia in Festo Duplici & suprà, licèt aliundè Vigilia vel Feria major cedat Officio Semiduplici, tamen ultima Lectio in Officio Nocturno

Digitized by Google

illius Duplicis, erit de Evangelio illius Feriæ majoris, quæ proprium haberet Evangelium; non verò de Semiduplici cujus hoc anno omitteretur Lectio. Cæterùm in Laudibus fiet Commemoratio de Semiduplici ante Commemorationem Feriæ majoris.

11. Quandò contingit plures fieri Commemorationes, semper Commemoratio Festi de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm esset memoria.

Caput XII.

De Occurrentia & Translatione Festorum.

1. Si duo Festa eodem die simul occurrant, Officium fit de Festo superioris gradûs, transfertur verò Festum gradûs inferioris, si sit transferendum. Quòd si sint ejusdem gradûs, Officium fiat de digniori, & transferatur minùs dignum, si transferri possit.

2. Si Festum inferioris gradûs, vel in eodem gradu minùs dignum non sit transferendum, de eo fiat Commemoratio, nisi eam omittendi ratio aliqua intervenerit, ut dictum est *Cap. XI. de Commemorationibus.*

3. Annualia & Solemnia quæcumque per Diœcesim festivata, hoc gaudent privilegio, ut quodcumque Festum, etiam Annuale Patroni, in eis occurrens, transferatur in proximiorem diem non impeditam.

4. Semiduplicia & Simplicia nunquam tranferuntur, sed si de eis non fiat Officium, fit Commemoratio si facienda sit, ut dictum est *Cap. XI. de Commemorationibus.*

5. Cùm transfertur Officium in quo fieri deberet Commemoratio aliqua, Commemoratio non transfertur, sed fit suo die, si solemnitas diei patiatur; secùs omittitur eo anno.

6. Si Festa Annualia aut Solemnia Festivata transferantur, Festivantur eo die in quem transferuntur; cetera Festa à populo feriata, cùm anticipantur aut transferuntur, non Festivantur, sed de iis solùm fit Officium eo die in quem ex anticipatione aut transfatione celebranda sunt; si tamen Duplex-majus transferatur è die non feriato, v. g. si è die intrà Hebdomadas Paschæ & Pentecostes; eo die feriabitur in quem fuerit translatum.

8. In Translatione Festorum hoc maximè observandum est, ut de Festo translato fiat Officium die viciniori subsequente non impeditâ: quia verò dierum impeditorum est aliquandò longa series, hæc de causa quædam Festa an-

ticipantur, ut notatur in Breviario in propriis locis.

9. Nomine diei impeditæ quæ Festum translatum aut anticipandum non admitteret, intelligitur vel Festum Semiduplex & suprà, vel Feria aliqua privilegiata, vel dies intrà quasdam Octavas, aut dies Octava quæcumque.

10. Sunt tamen aliqui casus in quibus dies impedita cederet Festo translato, aut anticipato: Sic v. g. Festo Annuntiationis translato in Feriam ij. pòst Dominicam in Albis depositis, cedit quodcumque Festum etiam Patroni primarii, de quo fiet die sequenti quodcumque aliud Festum occurrat: Sic etiam Festo Annuali aut Solemni majori alicubi festivato & translato cedit quodcumque aliud Officium gradûs inferioris non festivatum.

11. Si Festum S. Marci occurrat intrà Hebdomadam Paschæ, ejus Officium transfertur in primam diem non impeditam pòst Dominicam in Albis depositis; Processio autem Litaniarum fit Feriâ secundâ pòst eamdem Dominicam in Albis, quocumque Festo in ea occurrente.

12. Si Festum S. Joannis Baptistæ occurrat in Festo Corporis Christi, transferetur in Feriam vj. sequentem: Vigilia autem cum jejunio celebrabitur Feriâ iv. præcedenti. Si occurrat Feriâ vj. pòst Octavam dictæ Solemnitatis; Vigilia cum jejunio anticipabitur similiter in Feriam iv. præcedentem: quod & observabitur, quandò Festum SS. Apostolorum Petri & Pauli eâdem Feriâ vj. occurret, scilicèt propter celebritatem diei Octavæ Corporis Christi.

13. Anticipanda erunt Officia diei Octavæ Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Christi, quæ diversa sunt à Festorum ipsorum Officio, & propriis dicata Mysteriis, ubicumque Festum Patroni primarii vel Titularis, vel Annivesarii Dedicationis Ecclesiæ, ipsis diebus occurrens solet & debet ritu Annuali vel Solemni à Clero celebrari, vel à populo ipsarum Ecclesiarum feriari. Quod fiet etiam in simili casu de Officio sanctarum Reliquiarum in die Octava omnium Sanctorum & de omni Officio simili quod terminat aliquam Octavam: & tunc in Laudibus & secundis Vesperis Festi quod in die Octava celebrabitur, fiet Commemoratio de Festo cujus celebrata fuit Octava, si sit Festum Domini, non autem de Octava cujuslibet Sancti, nisi aliter in propriis locis notetur.

14. Si secunda dies No-

Digitized by Google

vembris occurrerit in Dominica, Officium Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum transferetur in Feriam III. sequentem. In die autem Sancti Papuli, post Vesperas dicentur Vesperæ Defunctorum.

15. Si plura Festa transferantur, si sint ejusdem gradûs, de iis fiet eo ordine quo occurrunt in Calendario, modò tamen non sint inæqualis dignitatis; aperietur *Cap.* sequenti n. 2.

16. Quamvis ordinariè non debeat transferri Festum in diem aliquo Festo Semiduplici impeditam, si tamen intrà Hebdomadam non reperiretur aliqua Feria libera, aut Festum Simplex, in hoc casu fiet de Festo translato primâ die non impeditâ Festo Duplici-minore & suprà. Hoc tamen cavendum erit ne Festum Semiduplex sit majoris dignitatis quàm Festum translatum; tunc enim in aliam diem transferetur: v. g. non debet transferri Festum Martyris aut Pontificis etiam Duplex in diem impeditam Festo Apostoli etiam Semiduplici.

17. Cùm Festum habens Octavam transfertur, non *transfertur* ejus Octava, *sed semper* suo die terminatur; ita ut, v. g. si aliquo anno Festum celebraretur eo die, qui, si non transferretur, esset dies sexta Octavæ, postridiè fieret de die septima; sequenti verò die, de die Octava: si verò celebraretur post diem in quam incidit Octava, eo anno nullam haberet Octavam.

CAPUT XIII.

De Concurrentia Officii.

1. CUm dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in II. Vesperis, cum sequenti in I.

2. In Concurrentia Officii duo considerandæ sunt, gradus & dignitas. Gradum indicat denuntiatio solemnitatis posita in Calendario aut serie Breviarii. Sic Annuale est primi gradûs, Solemne - majus secundi, & sic de ceteris. Dignitas autem attendenda est ab eo cujus est Officium. Sic inter Festa æqualis gradûs, Officium Festorum Domini dignius est Officio Festorum quorumcumque, quæ non sunt Domini: Officium de beata Maria, præstat cuicumque Officio de Sanctis: Officium Angelorum, Officiis S. Joannis Baptistæ & S. Joseph; Officium S. Joannis Baptistæ & S. Joseph, Officio Apostolorum; Officium Apostolorum Officiis Evangelistarum; Officia Evan-

geliſtarum ceteris Officiis Sanctorum : ſed cetera Officia, ſcilicèt Martyrum, Pontificum, &c. ſunt ejuſdem inter ſe dignitatis.

3. Sciendum porrò, Feſta Crucis & ſimilia : Item Annuntiationem, Purificationem, & Viſitationem beatæ Mariæ, ipſam quoque Dedicationem Eccleſiæ, & ejuſdem Anniverſarium inter Feſta Domini numerari.

4. Feſta concurrentia quæ ſunt inter ſe æqualis gradûs & dignitatis dimidiant Veſperas : id eſt, in Veſperis fit de præcedenti uſquè ad Capitulum excluſivè, & de ſequenti à Capitulo uſquè ad finem, cum Commemoratione præcedentis. Hac in regula non comprehenditur caſus concurrentiæ alicujus Feſti Duplicis-minoris cum Dominica quacumque etiam Communi, quia ut ſuprà dictum eſt Dominica nunquam dimidiat Veſperas. Non comprehenditur etiam concurrentia tam in I. quàm in II. Veſperis duorum Feſtorum ejuſdem gradûs & dignitatis; quorum unum eſt dies Octava, alterum non item. Sic v. g. in concurrentia diei Octavæ Corporis Chriſti & Viſitationis beatæ Mariæ, in II. Veſperis hujus diei Octavæ, ſola fiet ſubſequentis Commemoratio.

5. In concurſu duo Feſtorum Annualium Solemnium majorum non ſunt ejuſdem dignitatis, Veſperæ erunt de niori cum Commem tione de minûs digno minûs dignum celebr poſt Feſtum dignius, C memoratio de minûs di eſt Solemnis.

6. Feſta Domini Sole nia-majora hoc habent vilegium, ut ipſorum peræ ſive I. ſive II. in græ ſint, quodcumque F tum Annuale Patroni p cedat aut ſubſequatur, de eo ſola fiat Commem ratio ſive in I. ſive in Veſperis.

7. Si Feſta non ſint ej dem gradûs; vel ſi, eû ſint ejuſdem gradûs, n ſint ejuſdem dignitatis Veſperæ erunt integræ Feſto ſuperiori vel dignio cum Commemoratione Feſto inferiori vel min digno.

8. Semiduplex occurre Feriâ iij. poſt Quinquag ſimam non dimidiaret Ve peras cum Semiduplici quo ſola fieret Commemo ratio Feriâ iv. Cinerum ſed de illo Semiduplici ſub ſequente ſola fiet Comme moratio; quia non conve nit inchoare Officium quo perficere non licebit.

Digitized by Google

PARS SECUNDA.

De Horis Officii.

OFficium est *Nocturnum*, vel *Diurnum*.

1. Officium Nocturnum, quod etiam *Vigiliarum* nomine nuncupatur, institutum est ut celebretur noctu ad exemplum Davidis, qui mediâ nocte surgebat ad confitendum Domino: nunc quia in plerisque locis ex consensu Ecclesiæ manè persolvitur, dicitur vulgato nomine *Matutinum*.

2. Officium Diurnum (sic nuncupatum, quòd per diem celebrari soleat, ad exemplum ejusdem Davidis, qui septies in die laudem dicebat Domino,) in septem Horas dividitur, quæ sunt; *Laudes*, sic dictæ à Psalmis laudum qui hâc horâ Deo cantantur, olim *Matutinæ*, quòd manè persolverentur, appellatæ: *Prima*, quæ orto sole ante Officium Capituli: *Tertia*, quæ inter ortum solis & meridiem: *Sexta*, quæ meridie ante prandium: *Nona*, quæ inter meridiem & occasum solis: *Vesperæ*, quæ occidente sole, sive advesperascente die, ante Cœnam: *Completorium* denique, quod completo die ante cubitum Deo persolvitur; sicque omne Officium consummatur.

3. De his octo Horis & de ipsarum partibus sigillatim agendum.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Noctis hæc per ordinem dicuntur, nisi aliter quibusdam diebus notetur: *Pater. Ave. Credo.* secretò; deindè: *Domine labia*, &c. *Deus, in adjutorium*, &c. eo modo qui notatur initio Psalterii. Dicto *Alleluia.* vel *Laus tibi, Domine*, &c. dicitur Invitatorium conveniens, cum Psalmo *Venite.* hoc ritu.

In Annualibus & Solemnibus quibuscumque, Invitatorium bis dicitur ante Psalmum *Venite.* & post quemlibet Psalmi versum, integrum repetitur: post *Gloria.* verò cum *Sicut erat* repetitur à medio, quod designatur per asteriscum *; & posteà adhuc integrè dicitur.

In Duplicibus & Dominicis, idem servatur ritus, nisi quòd post II. & IV. Versum repetitur duntaxat à medio.

In Semiduplicibus & infrà, Invitatorium dicitur semel integrum ante Psalmum *Venite.* post primum versum similiter integrum, sicut & post *Gloria Patri*, &c. post alios versus à medio tantùm repetitur.

Posteà dicitur Hymnus.

Digitized by Google

Hymnum ſequuntur Pſalmi & Lectiones, ſed diversâ ratione, pro diverſitate Officii.

2. In Dupliciſbus & ſuprà, (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi (in Annualibus & Solemnibus - majoribus de Dominica, vel proprii; in ceteris de Feria) cum totidem Antiphonis, tribus Verſiculis, novem Lectionibus ac Reſponſoriis, per tres Nocturnos diſtinctis hoc modo.

3. In I. Nocturno dicuntur tres Pſalmi, cum tribus Antiphonis quæ inchoantur tantùm ante Pſalmos, & poſt Pſalmos integræ dicuntur, (quod obſervatur in omni Officio, niſi aliter notetur:) ſi autem Officium abſque cantu recitetur, Pſalmi inchoantur abſque Antiphonarum impoſitione. Antiphonam tertiam ſequitur Verſiculus, poſt quem dicitur ſecretò, *Pater noſter*, uſquè ad, *Et ne nos*, &c. quod clarâ voce pronuntiatur, (quod & in aliis Horis obſervatur in Choro, quandò in ipſis dicitur Oratio Dominica;) ſequitur Abſolutio, deindè tres Lectiones, quarum quamlibet præcedit Benedictio, quam Lector petit, dicens: *Jube domne benedicere*. (apud Moniales Lectrix dicit, *domna*.) Solus vel ſola recitans dicit abſolutè Benedictionem. Abſolutionem autem & Benedictiones ſequuntur ad calcem Pſalterii ante Proprium de Tempore.

4. Lectiones deſumuntur ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt, (niſi aliæ propriæ de Scriptura aſſignentur, quod fit in Annualibus & Solemnibus-majoribus, ac etiam in quibuſdam aliis Feſtis, ut notatur ſuo loco.)

5. Notandum autem quod initia Librorum ſacræ Scripturæ nunquàm omittuntur; undè ſi in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, tunc initium Libri ponitur die ſequenti. Quòd ſi contingat etiam in hac die ſequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdùm poteſt quandò leguntur Prophetæ minores; tunc prima Lectio erit de initio Libri die præcedente poſiti; ſecunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipſo die occurrentis, niſi ſit Dominica, in cujus Officio Lectiones aſſignatæ in Breviario nunquàm mutantur. Itaque ſi Sabbatis ante & poſt Dominicam XXIV. poſt Penteceſten celebretur aliquod Feſtum propriam habens Scripturam, initia *Michæ*

& *Malachiæ* quæ duobus illis Sabbatis assignantur, legentur die præcedenti, *Malachias* quidem pro tertia *Lectione* post duas priores *de initio Jonæ : Malachias autem* loco trium Lectionum de *Zacharia*. Tandem si tribus continuis diebus sint Initia Librorum, verbi gratiâ, Feriâ iij. iv. & v. Hebdomadæ XXIV. post Pentecosten, duabus autem Feriis, scilicet iij. & iv. fiant Officia propria *Lectiones* habentia, & *Feriâ* v. fiat de Semiduplici, nunc Initium Libri occurrens Feriâ iij. legetur Feriâ ij. pro secunda Lectione : Initium verò Libri occurrens Feriâ iv. legetur pro prima Lectione in Feria v. & Initium Libri occurrens Feriâ v. legetur in ipsa Feriâ v. pro secunda Lectione, (in hoc autem & simili casu, etiam extra Chorum, legetur tantùm prima Lectio ex tribus assignatis in qualibet Feriâ,) duæ verò Lectiones Officii Semiduplicis in unam jungentur pro tertia Lectione, modò sint ejusdem auctoris & sub eodem titulo, aliàs legetur tantùm prima, ut dicetur infrà n. 13. Si autem Feriâ v. fiat de Festo Duplici, *tria Initia* Librorum, *scilicet Feriæ* iij. iv. & v. legentur pro tribus Lectionibus I. Nocturni ejusdem Festi.

Evenire tamen potest ut per tres dies continuos non possint poni Initia Librorum, tunc ut suprà dictum est, Initia Librorum, quæ locum habere non possunt post tres dies impeditos, legentur partim die præcedenti; ita ut in diebus præcedentibus vel subsequentibus tres dies impeditos legantur omissa Initia Librorum. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Festum habens Scripturam propriam, non resumuntur, sed eo anno omittuntur, nisi, ut dictum est, sint Initia Librorum.

Licèt in Breviario vel in Brevi sæpe sæpius notetur Lectiones Scripturæ sacræ è duabus vel tribus in unam cogendas vel jungendas, id ad recitationem dumtaxat privatam spectat : enim verò in Choro & ubicumque Officium cantatur, Lectiones sejunctæ leguntur, unica scilicet ante quodlibet Responsorium, omissâ alterâ vel duabus Lectionibus, prout Officium est Simplex vel Semiduplex.

6. Lectiones de Scriptura leguntur cum titulo Libri de quo sumuntur, & quælibet sic concluditur : *Tu autem, Domine, miserere nostri.* & respondetur, *Deo gratias.* nisi aliter

Digitized by Google

in propriis locis notetur.

7. Quamlibet Lectionem sequitur Responsorium; Responsoria autem dicuntur ut in Proprio de Tempore, si Officium fiat de Tempore; si verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamsi Lectiones fuerint de Tempore.

8. In Responsoriis tres partes distingui solent, quarum prima *Initium*, secunda *Reclamatio*, tertia *Versus* dicitur. Reclamatio distinguitur ab Initio per Asteriscum *, & semper post versum integra repetitur. Post Versum & reclamationem additur *Gloria Patri.* ad tertium Responsorium, quod observatur in duobus aliis Nocturnis, (nisi aliter in propriis locis notetur;) & post *Gloria Patri.* iterùm repetitur Reclamatio; vel si divisionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ † signatur; & hic Ritus observatur in omnibus Duplicibus & Dominicis.

9. Præterea in Annualibus, *Gloria Patri.* cum Reclamatione ad omnia Responsoria dicitur; insuper ad tertium Responsorium, post Reclamationem quæ sequitur *Gloria Patri.* fit *Resumptio* integra Responsorii, id est, Repetitio ab initio usquè ad Versum exclusivè; & sic in secundo & tertio Nocturno. In Solemnibus majoribus omissâ Reclamatione post *Gloria Patri.* in tertio Responsorio, fit Resumptio integra Responsorii, & sic in aliis Nocturnis. In Solemnibus minoribus Responsoria dicuntur ut in Duplicibus, ultimo tertii Nocturni excepto, quod omissâ Reclamatione post *Gloria Patri.* resumitur ab initio usquè ad Versum.

10. In II. Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, cum totidem Antiphonis, Versiculus alius, *Pater noster.* Absolutio & Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, & in Festis Domini; aliàs de B. M. V. aut de Sanctis: tres Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, cum titulo & nomine auctoris, aut de vita illius Sancti de quo fit Officium; & post quamlibet Lectionem, unum Responsorium eo ritu quo suprà, n. 8. & 9.

11. In III. Nocturno alii tres Psalmi, cum Antiphonis, Versiculo, *Pater noster*, &c. ut suprà; leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Festo, secundùm qualitatem Officii; & primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii

Digitized by Google

de quo est Homilia, cui etiam præponitur titulus, & nomen auctoris. Si loco ultimæ Lectionis Officii *poni* debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cum occurrunt, observetur quod dictum est suprà, in prima Parte. Cap. XI. *de Commemorat.* n. 20. Post singulas Lectiones additur unum Responsorium, eo ritu quo suprà n. 8. & 9. & post ultimum Responsorium dicitur *Te Deum.* nisi aliter notetur: post *Te Deum.* vel quandò non dicitur, post ultimum Responsorium (quod in eo casu resumitur post *Gloria Patri.* ab initio usquè ad ℣.) dicitur Versus Sacerdotalis, (si sit dicendus:) quo dicto, inchoantur Laudes, ut infrà; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà, n. 16.

11. In Festis Semiduplicibus, & Simplicibus, post Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi sub tribus Antiphonis, cum Versiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de communi secundùm Feriam, scilicet Feriâ ij. & v. ex I. *Nocturno*, Feriâ iij. & vj. ex *II. Nocturno*, Feriâ iv. & Sabbato ex III. Nocturno; tres videlicet Psalmi sub una Antiphona; post Versiculum *Pater noster.* deinde Absolutio, & tres Lectiones sub tribus benedictionibus de Feria si sit dies intrà Octavam Domini, aliàs de beata Maria aut de Sanctis.

13. Si Officium sit Semiduplex, Lectio j. erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; tùm ij. & iij. de Festo, si verò legenda sint duo Initia Librorum Scripturæ, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ita ut in prima & secunda Lectione poni possint duo illa initia Librorum. Hæc tamen regula locum non habet quandò Lectiones de Sancto non sunt sub eodem titulo, tunc enim legitur tantùm prima, & eo anno omittitur secunda. Similiter si legendum sit pro tertia Lectione Evangelium cum Homilia propter aliquam Feriam majorem occurrentem, tunc duæ Lectiones de Sancto in unam cogentur si sint sub eodem titulo. In Simplicibus verò j. & ij. Lectio de Scriptura occurrente; prima videlicèt sola, secunda, ex duabus aliis in unam junctis, tertia de Festo. Post unamquamque Lectionem dicitur unum Responsorium ex proprio, vel ex Nocturno de Communi undè desumptæ sunt Antipho-

Digitized by Google

næ, ad ultimum Responsorium additur *Gloria Patri.* & fit reclamatio. Postea dicitur *Te Deum.* deinde Versus Sacerdotalis.

14. In Officio Feriæ (extra Tempus Paschale) Invitatorium & Hymnus, si non sint in Proprio de Tempore, de Psalterio sumuntur; deindè novem Psalmi de Psalterio sub tribus Antiphonis, cum Versiculo, ut in Proprio de Tempore, aut in Psalterio. Post Versiculum, *Pater noster.* Absolutio, & tres Lectiones sub tribus Benedictionibus prout ordinantur post Psalterium. Lectiones erunt de Scriptura occurrente, in Proprio de Tempore, nisi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum sua Homilia, vel Commemoratio facienda sit de Sancto per Lectionem de Vita illius; tunc enim tres Lectiones de Scriptura in duas rediguntur. Post singulas Lectiones dicitur Responsorium ut notatur in Proprio de Tempore, deindè Versus Sacerdotalis.

15. In Vigiliis sive Solemnibus, sive Simplicibus Officium fit ut notatur in propriis locis.

16. Versum Sacerdotalem communiter sequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur Oratio de Laudibus eodem ritu quo ad ceteras horas. In Feriis majoribus (extra Tempus Paschale) ante Orationem, dicuntur flexis genibus preces posita ad Tertiam.

17. Tempore Paschali, id est à Dominica Resurrectionis ad Sabbatum post Pentecosten inclusivè, tàm in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, constans tribus Psalmis, qui sunt proprii, vel de tertio Nocturno Dominicæ in Annualibus & Solemnibus majoribus; in aliis de Feriâ prout notantur in Proprio de Tempore, sub tribus Antiphonis in Duplicibus & suprà, sub unica vero in Semiduplicibus & infrà quæ in Officio de Sanctis (si propria non adsit) est ultima è tribus in Communi SS. positis. Sequitur Versiculus, deindè Absolutio & Benedictiones de Tempore Paschali præterquàm in Officiis B. Mariæ.

18. In Annualibus & Solemnibus quibuscumque, prima Lectio erit de Scriptura; secunda de Historia Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Festis Lectiones ordinabuntur sicut alio tempore ordinantur, quoandò tres tantùm leguntur Lectiones.

Digitized by Google

10. Si Tempore Paschali, in Festo non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda sit Commemoratio de Officio occurrente, quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; secunda, de Festo, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio & Homilia Officii occurrentis, de quo facienda est Commemoratio. Quòd si Festum habeat Evangelium cum Homilia, legetur pro secunda Lectione, omissâ Lectione de Historia vel de Sermone, & tertia Lectio erit de Homilia Officii cujus facienda est Commemoratio. Si propter aliquam Octavam occurrentem in una ex Dominicis Temporis Paschalis tres haberentur Homiliæ, omittetur illa quæ est de Octava cujus tamen fiet Commemoratio in Laudibus ante Commemorationem de Dominica.

CAPUT II.

De Laudibus.

1. AD Laudes (dictis *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio Nocturno) dicitur absolutè, *Deus, in adjutorium.* ut suprà, deindè Psalmi & *Canticum* cum Antiphonis Officio convenientibus, ut habetur in Psalterio pro unoquoque Hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Psalmi dicuntur de Dominica cum Cantico proprio si habeatur. In Solemnibus-minoribus & infrà (nisi aliter notetur) Psalmi sunt de Feria cum Cantico assignato pro Festis, nisi proprium habeant.

3. In Semiduplicibus & suprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ si non adsint propriæ, sumuntur de Communi. At in Festis Simplicibus, Psalmi dicuntur sub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intrà Octavas, sub quarta Antiphona de Laudibus Festi, nisi propria assignetur.

4. Post Psalmos (nisi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Benedictus.* cum Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & suprà dicitur integra ante & post Canticum, deindè Oratio; omnia pro qualitate Officii.

5. In Feriis quæ non habent Orationem propriam, dicitur Oratio præcedentis Dominicæ.

6. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum.* non tamen ab eo qui solus recitat, nec ab eo qui non

Digitized by Google

est saltèm in Ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentia; sed ab iis ejus loco dicitur, *Domine, exaudi*, &c. deindè, *Oremus*. In fine Orationis, postquàm responsum fuerit, *Amen*. repetitur *Dominus vobiscum*. vel *Domine, exaudi*. posteà *Benedicamus*. & respondetur *Deo gratias*. quod semper servatur in fine primæ Orationis, sive unica, sive plures dicantur.

7. Si plures Orationes dicendæ sint (ratione Commemorationum) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona & Versiculus ut in proprio vel in Communi & sumitur Antiphona quæ posita est ad *Benedictus*. cum Versiculo qui sequitur Hymnum Laudum, deindè *Oremus*. & post ultimam Orationem concluſam ut dicetur infrà n. 9. iterum repetitur *Dominus vobiscum*. vel, *Domine, exaudi*. & *Benedicamus*. Post *Deo gratias*. statim secretò dicitur Versus *Fidelium animæ*. & *Pater noster*. si aliud Officium non sequatur.

8. Preces Feriales quæ reperiuntur ad calcem Psalterii dicuntur in Feriis Adventûs & Quadragesimæ & quoties notantur in Breviario. Dicuntur autem post Antiphonam ad *Benedictus*. ante *Dominus vobiscum*. & quidem flexis genibus, omnibus conversis ad Altare excepto Celebrante qui solus genua flectit conversus ad Chorum, & incipit *Kyrie*. & in eodem ritu cetera prosequitur usquè ad *Dominus vobiscum* ad hunc Versum surgit; & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, ceteris usquè ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare conversis.

9. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, sic concluditur; *Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula seculorum*. ℟. *Amen*. Si ad Filium, per *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula*, &c. Si in principio vel serie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum nostrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs sancti, dicitur: *In unitate ejusdem Spiritûs sancti Deus*, &c.

10. Quando plures Orationes dicuntur, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna Conclusione, ut suprà. Intermediæ au-

Digitized by Google

tem sic concluduntur : *Per Christum Dominum nostrum.* ℟. *Amen.* vel ; *Per eundem Christum*, &c. vel *Qui vivis & regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel : *Qui tecum vivit & regnat Deus.* ℟. *Amen.*

11. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus.* & levis pausa, præterquàm in Officio Defunctorum & in Litaniis cùm plures Orationes dicuntur conjunctim sub uno *Oremus.*

12. In Orationibus & Versiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen Sancti de quo fit Officium vel Commemoratio, vel nomen Baptismale ejus de quo fit mentio.

Caput III.

De Prima.

1. AD Primam, dictis secretò *Pater.* & *Ave.* (si separetur ab Officio præcedenti) dicitur, *Deus, in adjutorium.* & Hymnus *Jam lucis.* cum Doxologia convenienti.

2. Quotiès ad Officium Nocturnum dicti sunt Psalmi proprii, vel de Dominica, dicuntur etiam ad Primam tres Psalmi de Dominica, aliàs dicuntur Psalmi Feriales, sub Antiphona prima de Laudibus, *nisi sit* propria.

3. In Dominicis, quandò fit Officium de Dominica, dicitur post Psalmos (nisi aliter notetur) Symbolum *Quicumque.* Omittitur enim in Dominicis occurrentibus intrà Octavas Annualium & Solemnium majorum Domini, quandò fit de Dominica intrà easdem Octavas; ac etiam quotiès fit de Festo Duplici majore & suprà, vel de die Octava in Dominica quacumque. Excipitur tamen Dominica in Albis & Festum SS. Trinitatis in quibus semper dicitur.

4. Post Capitulum quod indè sumitur undè Psalmi desumpti sunt, (nisi aliter notetur) dicitur Responsorium breve, *Christe, Fili.* (cujus Versus variatur pro diversitate Temporis ac Festorum) tùm Versiculus *Exurge*, deindè Preces, si dicendæ sint, & cetera prout notantur in Psalterio.

5. Post Orationem Primæ, dicto *Benedicamus*, vel si dicatur in Choro Officium parvum B. Mariæ, eo absoluto, sequitur Officium Capitulare, quod fit eo modo quo notatur in Psalterio.

Caput IV.

De Horis Tertia, Sexta & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam & Nonam, dictis secretò *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio præcedenti, dicitur *Deus, in ad-*

Digitized by Google

jutorium. & Hymnus cum Doxologia convenienti : deindè dicuntur tres Psalmi vel de Dominica vel de Feria ut dictum est suprà C. 3. n. 2. sub Antiphona quæ ad Tertiam est secunda de Laudibus, ad Sextam tertia, ad Nonam quinta, nisi pro singulis horis sit propria. Sequitur Capitulum cum Responsorio brevi & Versiculo pro qualitate Officii.

2. In Solemnibus & suprà (præterquàm à Septuagesima ad Pascha,) in Duplicibus-majoribus Domini, intrà Octavas Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, & toto Tempore Paschali, in fine Responsoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Versum dicuntur duo *Alleluia*. quæ etiam post dictum Versum pro Reclamatione repetuntur. Ad Versiculum qui post *Gloria Patri*. & repetitionem integram cujuscumque Responsorii brevis subjicitur, nunquàm dicitur *Alleluia*. nec ad responsionem ejus.

3. Post Responsorium breve & Versiculum (nisi dicendæ sint preces) dicitur *Dominus vobiscum*. vel *Domine, exaudi*. & Oratio de Laudibus (nisi aliter notetur.) Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum*. vel *Domine exaudi*. & dicto *Benedicamus Domino*. subjungitur secretò *Fidelium animæ*. deindè *Pater*. nisi alia sequatur Hora.

CAPUT V.

De Vesperis.

1. AD Vesperas; dictis secretò *Pater*. & *Ave*. (si seperentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium*. deindè quinque Psalmi (de Feria in primis Vesperis Festorum quorumcumque, ac etiam in secundis Vesperis Solemnium-minorum & infrà, nisi aliter notetur : de Dominica verò vel proprii, quotiès ad Horas dicti sunt Psalmi de Dominica) cum quinque Antiphonis, in utrisque Vesperis Duplicium-minorum & suprà, nec non in secundis Vesperis Festorum Semiduplicium in quorum primis Vesperis Psalmi dicuntur sub unica Antiphona vel propria vel prima de communi; quod etiam servatur in Vesperis dierum intrà Octavas, nisi aliter notetur.

2. Sequitur Responsorium in Duplicibus-majoribus & suprà, quod in Annualibus dictâ Reclamatione post *Gloria Patri*. resumitur à principio usquè ad Versum. In Solemnibus, omissâ istâ Reclamatione resumitur tantùm post *Gloria Patri*. In Duplicibus-majoribus sic

sola

Digitized by Google

sola Reclamatio post *Gloria Patri.*

3. In secundis Vesperis Semnium-minorum & suprà loco Responsorii dicitur duplex *Alleluia.* cum Versu in cujus fine repetitur semel *Alleluia.* præterquàm à Septuagesima usquè ad Pascha.

4. Post Responsorium aut Versum Alleluiaticum, vel si neutrum dicatur, post Capitulum, sequitur Hymnus, Versiculus, deindè Canticum *Magnificat.* cum sua Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & suprà dicitur integra antè & post Canticum. Sequuntur preces si dicendæ sint, posteà Oratio eodem ritu quo ad alias Horas.

5. Dicto, *Benedicamus.* fiunt Commemorationes si faciendæ sint, ut notatur in decursu Breviarii, deindè in Feriis à Septuagesima ad Dominicam Passionis & à Festo SS. Trinitatis usquè ad Adventum fiunt Suffragia ut reperiuntur ad calcem Psalterii in Ordinario Horarum.

6. Excipiuntur ab hoc ritu Vesperæ quorumdam Officiorum quæ dicuntur ut in singulis locis notantur.

Caput VI.

De Completorio.

1. AD Completorium Lector incipit Absolutè *Jube, Domne.* & acceptâ Benedictione legit Lectionem brevem de novo Testamento in cujus fine dicit *Tu autem.*

2. Dicto ℣. *Converte nos, &c.* fit Confessio ut notatur in Psalterio, deindè dicitur *Deus, in adjutórium meum,* &c.

3. Si ad Vesperas dicti sint Psalmi proprii vel de Dominica, dicuntur etiam ad Completorium de Dominica, (nisi aliter proprio loco notetur,) aliàs dicuntur Psalmi Feriales, cum Antiphona de Psalterio, vel de Proprio aut de Communi. Hymnus, (nisi proprius adsit, ut contingit in quibusdam Festis & Octavis,) Capitulum, & cetera omnia prout notantur in Psalterio, vel Proprio de Tempore, exceptâ Antiphonâ ad *Nunc dimittis.* quæ indè desumitur undè desumpta est Antiphona super Psalmos.

4. Quandò dicendæ sint preces ante Orationem, notatur in propriis locis.

5. Dicto *Fidelium animæ.* dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, flexis genibus, exceptis Dominicis & Festis Domini à primis Vesperis usquè ad Completorium diei Festi, excepto etiam toto Tempore Paschali.

Post completum Officium dicitur secretò: *Pater. Ave. Credo.* Postremò fit Suffragium pro defunc-

Digitized by Google

tis, si non factum fuerit ad Primam, & tunc omittitur *Fidelium animæ*, &c.

6. Excipitur ab hac regula Completorium à Feria IV. Majoris Hebdomadæ usque ad Sabbatum in Albis inclusivè, quibus diebus fit ut notatur proprio loco.

CAPUT VII.

De Canticis ad Laudes.

1. IN Annualibus & Solemnibus-majoribus Domini, nec non in Anniversario Dedicationis, Canticum in Laudibus assignatum dicitur per Octavam, etiam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.

2. Canticum diei Ascensionis dicitur Feriâ vj. post eamdem Octavam, quocumque Festo in ea occurrente, nisi proprium habeat.

3. Canticum Festi Omnium Sanctorum dicitur per Octavam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.

4. In aliis quibuscumque Annualibus & Solemnibus-majoribus, Canticum eorumdem Festorum dicitur per Octavam, quandò fit de ea tantùm, nisi alicubi aliter notetur.

CAPUT VIII.

De Doxologiis ad Horas.

1. DOxologiæ assignatæ ad Horas in Proprio de Tempore ab Adventu usquè ad Pentecosten dicuntur singulis diebus ad Horas in Festis Sanctorum, præterquàm in Solemnibus & suprà, eorumque Octavis, in quibus dicitur Doxologia de Festo cujus fit Octava. Excipiuntur tamen intrà Octavas, Dominicæ Adventus, nec non Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ, in quorum Officio semper dicitur Doxologia de Tempore.

2. A Feriâ ij. post Festum SS. Trinitatis usquè ad Adventum, Doxologiæ assignatæ ad Horas in Proprio & Communi Sanctorum semper dicuntur in eorum Officio ad Horas & Completorium, præterquàm intrà Octavas.

3. Intra Octavam Festi Corporis Christi dicitur ad Horas Doxologia de eodem Festo, quocumque alio Festo occurrente, etiamsi habeat propriam Doxologiam. Idem dicendum de Festis occurrentibus intrà Octavam Natalis Domini.

4. Intra quascumque alias Octavas occurrentes à Feria ij. post Dominicam SS. Trinitatis usquè ad Adventum dicitur ad Horas & Completorium Doxologia de Festo cujus fit Octava, etiam in Festis occurrentibus, exceptis Solemnibus quibuscumque ac Duplicibus-majoribus Domini & B. Mariæ,

Digitized by Google

CAPUT IX.

De Hymnis Completorii.

1. AB Adventu usquè ad Sabbatum exclusivè intrà Octavam Pentecostes, dicitur singulis diebus Hymnus de Tempore, etiam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.

2. A Sabbato ante Dominicam SS. Trinitatis usque ad Adventum, dicitur Hymnus de Psalterio *Gratesc.* cum Doxologia unicuique Officio conveniente.

3. Sunt aliqua Festa quæ peculiarem habent Hymnum, in his, omisso Hymno de Psalterio, dicitur Hymnus de Festo.

4. Intrà Octavas quæ peculiarem habent Hymnum, dicitur per Octavam Hymnus de Festo, cujus fit Octava, nisi Festa intrà Octavas occurrentia proprium habeant Hymnum, vel nisi alicubi aliter notetur.

APPENDIX AD RUBRICAS.

CAPUT I.

De Officio parvo beatæ Mariæ.

QUotiès Officium parvum B. Mariæ dicitur in choro, singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes & Vesperæ dicuntur ante Suffragium de Sanctis. Prima, post Primam diei, ante Officium Capituli: Tertia post *Benedicamus.* Tertiæ; & sic de ceteris Horis.

CAPUT II.

De Psalmis Pœnitentialibus, & aliis usquè ad finem Breviarii.

1. PSalmi Pœnitentiales dicuntur in Choro flexis genibus Feriâ quartâ Cinerum, ac Feriâ quintâ in Cœna Domini, eo ritu qui notatur in Missali, itemque ad Processionem Litaniarum Minorum die vigesimâ quintâ Aprilis, ut in Processionali.

2. Litaniæ Sanctorum prout habentur post Psalmos Pœnitentiales cum ℣℣. & Orationibus, dicuntur ab omnibus qui ad Officium divinum tenentur & qui non intersunt Processioni, die xxv. Aprilis & Triduo Rogationum. Dicuntur autem flexis genibus ante vel post Horas minores. Iisdem diebus ad Processionem cantantur ut notatur in Processionali.

3. De Officio Defunctorum, & Commendationibus. De Benedictione mensæ, ac de Itinerario, habentur suis locis propriæ

Digitized by Google

Rubricæ, circa finem Breviarii.

CAPUT III.

De observandis à privatim recitantibus uno, sive pluribus.

1. SOlus recitans in RR. brevibus semel tantùm dicit primam partem Responsorii.

2. Non dicit *Jube, Domne, benedicere.* ante Lectiones vel Canonem, sed solummodò pronuntiat Benedictionem.

3. Loco *Dominus vobiscum.* dicit *Domine, exaudi orationem meam.*

4. In Confessione, omittit hæc verba *Tibi, Pater.* & *Te, Pater.* & ad *Misereatur*, loco *Vestrî* & *vestris*, dicit *Nostrî* & *nostris.* Si plures sint, & unus ex illis sit Sacerdos, Confessio fit ut in Choro. Si duo tantùm recitant; vel si nullus sit Sacerdos, singuli simul faciunt Confessionem omittendo verba supra dicta.

5. In fine Completorii, dicitur ab uno vel duobus recitantibus, *Gratia Domini... cum omnibus nobis.*

Digitized by Google

TABULA

Continens Officiorum gradus & diversitatem.

ANNUALE.	SEMIDUPLEX.
SOLEMNE-MAJUS.	SIMPLEX.
SOLEMNE-MINUS.	*Vigilia.*
DUPLEX-MAJUS.	*Feria.*
DUPLEX-MINUS.	

ANNUALIA.

Natale Domini.
Pascha.
Pentecostes.
Festum principale Patroni primarii, & Titularis Ecclesiæ.
Ipsa dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.
Demùm Festa quibus in Calendario vel in Breviario apponitur hæc vox, ANNUALE.
Annualia Domini nulli cedunt Festo.

SOLEMNIA-MAJORA.

Epiphania Domini.
Ascensio Domini.
Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ.
Et omnia Festa quibus *in* Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MAJUS.
Solemnia-majora Domini nulli cedunt Festo. Si tamen eodem die occurrerent, v. g. Inventio S. Crucis ritûs etiam Annualis, & Ascensio Domini; Inventio S. Crucis transferretur in diem sequentem, quocumque Festo in ea occurrente.
Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiæ cedit Patrono principali.

SOLEMNIA-MINORA.

Feria II. intra Octavas Paschæ & Pentecostes, & omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MINUS.

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventûs.
Dominica I. Quadragesimæ.
Dominica Passionis.
Dominica Palmarum.
Dominica in Albis.
Feria III. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Digitized by Google

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium majorum Domini. Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum superius non memoratæ.
Feria IV. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.
Dies Octavæ Solemnium-majorum non Domini, nisi aliter notetur.
Et Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Duplex-minus.*

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes, exceptis Feriis II. III. & IV. intrà easdem Octavas.

¶ *Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes nulli cedunt Festo. Dies verò intra alias Octavas tam Annualium quàm Solemnium-majorum Domini non admittunt nisi Duplicia & suprà. Intra Octavas Solemnium quæ non sunt Domini fit Officium de Semiduplici.*]

Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

SIMPLICIA.

Officium de B. Maria in Sabbato.

Vigiliæ minores quæ accipari possunt.
Et Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox *Simplex.*

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ

I. Classis,

Quæ excludunt quæcumque Festa etiam Annualia.

Dominica I. Adventûs.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Prima post Pentecosten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ

II. Classis,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora.

II. III. IV. } Adventûs.

II. III. IV. } Quadragesimæ.

Digitized by Google

DOMINICÆ
PRIVILEGIATÆ.

III. Classis,

Quæ admittunt Solemnia majora & suprà, & in concurrentia Duplicia majora.

Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.

DOMINICÆ
IV. Classis,

In quibus fit de Duplicibus majoribus & supra, nec non de Die Octava ritûs Duplicis-minoris.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES
PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Vigilia Pentecostes.

FERIÆ MAJORES
NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ nullum admittunt Festum nisi festivetur à populo.

Feriæ omnes Quadragesimæ.

FERIÆ MAJORES
NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ cedunt Officio Semiduplici,

Feriæ Adventûs.
Feriæ Rogationum.
Feria VI. post Octavam Ascensionis.
Feriæ Quatuor Temporum.
Vigiliæ non privilegiatæ, etiam anticipatæ.

FERIÆ MINORES,

Quæ omni cedunt Officio, sunt aliæ omnes Feriæ per annum.

Ex Concilio Mediolanensi quinto.
Anno 1579. *Part.* 3. *Tit.* 6.

CLerus, cum psallendum est, primùm Psalmi argumentum mente animoque concipiat: observet præterea quis in Psalmo loquatur; an Deus, an Ecclesia; an pœnitens, an aspirans ad perfectionem. Attendat item ad quem præcipuè salutarem affectum Psalmus referatur. Cùm ita se religiosè paravit, magnâ animi attentione se ad verba sententiasque Psalmi accommodet, ita ut laudet, gemat, extimescat, sicut Psalmorum voces indicant.

Digitized by Google

Ante Orationem præpara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum. *Eccli.* 18. ℣. 23.

Ante recitationem Officii Divini.

Oratio.

APeri, Domine, os meum, ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum, ab omnibus vanis, perversis & alienis cogitationibus; intellectum illumina, affectum inflamma, ut attentè, reverenter & devotè, hoc Officium recitare valeam, & exaudiri merear ante conspectum divinæ majestatis tuæ; Per Christum Dominum nostrum.

Domine, in unione divinæ illius intentionis quâ ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persolvo,

PSALTERIUM

Digitized by Google

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA,
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

PAter noſter, qui es in cœlis ; ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua ſicut in cœlo & in terra : panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita noſtra, ſicut & nos *dimíttimus* debitóribus *noſtris* : & ne nos indúcas in tentatiónem ; ſed libera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, *creatórem* cœli & terræ : Et *in* Jeſum Chriſtum Filium ejus únicum, Dóminum noſtrum : qui concéptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine : paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus : deſcendit ad ínferos : tértiâ die reſurréxit à mórtuis : aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur, pollice ſignando ſibi os ſigno crucis.

DOmine, † lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

Deindè ſignando ſe à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero ad dextrum :

℣. Deus, † in adjutórium meum intende : ℟.

Digitized by Google

Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Filio, & Spíritui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

(*Ante Pascha*, Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.)

Post Pascha, Alleluja.

Temporibus Quadragesímæ, Passionis & Paschæ, in Dominicis & Feriis, Officium fit ut habetur in Proprio de Tempore, exceptis quæ sequuntur.

Invitatorium, ut in Proprio.

PSALMUS 94.

Christus Rex: ipsi parendum.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud; & áridam fundavérunt manus ejus: venite, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obdurâre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Filio, & Spíritui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

Antiphonæ sequentes dicuntur in Quadragesimâ tantùm.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Astérisc us hic * notat mediationem & pausam.*

PSALMUS 1.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestilentiæ non sedit;

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs

Digitized by Google

decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabúntur.

Non sic impii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent impii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spíritui sancto:

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória Patri. & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. E. Servite Dómino.

PSALMUS 2.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. G. Dicunt.

Digitized by Google

PSALMUS 3.

Christi resurrectio, spes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo millia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, susceptor meus es.

Versículus ut in Proprio.

Post Versículum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater noster. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis, & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: * protéctor meus & cornu salútis meæ, & susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimicis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Digitized by Google

Ascendit fumus in ira ejus : & ignis à fácie ejus exarsit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit : * & caligo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et posuit ténebras latíbulum suum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt : * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam : * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos : * fúlgura *multiplicávit*, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & revelàta sunt fundamenta orbis terrárum : * ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Diligam te, Dómine, fortitúdo mea : firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divísio Psalmi 17.

MIsit de súmmo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíssimis; * & ab his qui odérunt me : quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi ;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo ; * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris :

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Digitized by Google

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & observábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7.ª a. Elóquia Dómini.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impólluta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nóstrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplina tua corréxit me in finem, * & disciplina tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me túte ad bellum; * & plantásti insurgentes i subtus me.

Et inimícos meos de mihi dorsum, * & o tes me dispersidísti.

Clamavérunt, nec era salvos fáceret: * ad D num, nec exaudivit

Et commínuam eo púlverem ante fáciem ti: * ut lutum platea delébo eos.

Erípies me de contra tiónibus pópuli: * co tues me in caput génti

Pópulus quem non c nóvi, servívit mihi: auditu auris obedívit m

Fílii aliéni mentíti fi mihi: * fílii aliéni in teráti sunt, & claudica runt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & l nedíctus Deus meus; * exaltétur Deus salútis me

Deus, qui das vindic mihi, & subdis pópul sub me, * liberátor me de inimícis meis iracund

Et ab insurgéntibus me exaltábis me: * à vi iniquo erípies me.

Propterèa confitébor ti in natiónibus, Dómine; & nómini tuo psalmu dicam.

Magníficans salútes reg ejus, * & fáciens mise córdiam christo suo Davi & sémini ejus usque in s culum.

Ant. Elóquia Dómi

igne examináta ; protector *est* ómnium sperántium *in* se.

Versículus, *ut in Proprio.*

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

PSALMUS 27.

Inter adversa, *spes resurgendi.*

AD te, Dómine, clamábo ; Deus meus, ne sileas à me : * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus ; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus : * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et refloruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & benedic hæreditáti tuæ ; * & rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjutus sum ; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

Resurrectionis Psalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam : * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus ;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abun-

Digitized by Google

dántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem :

Avertísti fáciem tuam à me ; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audivit Dóminus, & misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítiâ ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Venite.

PSALMUS. 65.

Canticum Resurrectionis.

JUbilate Deo, omnis terra ; psálmum dicite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terribilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransibunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum ; óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum ; * & auditam fácite vocem laudis ejus :

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argentum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medullátaófferam tibi cum incenso arietum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Digitized by Google

Venite, audite, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meò, * non exáudiet Dóminus.

Propterèa exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Venite, audite, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

Verſiculus, ut in Proprio.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium, dicitur: Te Deum. *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univerſæ poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus ſábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis numerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia.

Patrem * immenſæ majeſtátis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paracletum Spíritum.

Tu Rex * glóriæ, Chriſte,

Tu Patris * ſempiternus es Fílius:

Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum:

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum:

Tu, ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſingulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Digitized by Google

Dignáre, Dómine, die ísto * síne peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerdotalis, ut in Proprio.*

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò,* Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, &c.

Antiphonæ habentur in Proprio.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum desíderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, quàm multipliciter tibi caro mea * in terra desérta, & invia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuísti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

PSALMUS 92.

Christi regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit; decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.

Digitized by Google

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra ; servite Dómino in lætitia : * introite in conspéctu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introite portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino : * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruina, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum, * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, maria & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & óm-

nia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Misael, Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hîc, loco Glória Patri. *dicitur* :

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu ; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli ; * & laudábilis, & glorióstus, & superexaltátus in sécula.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum, de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna : * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit, & facta sunt : * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi : * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra ; * dracónes, & omnes abyssi ;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes, & omnes colles ; * ligna fructífera, & omnes cedri ;

Béstiæ, & universa pécora ; * serpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli ; * príncipes, & omnes júdices terræ ;

Júvenes & vírgines, sénes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus fólius.

Confessio ejus super cœlum & terram ; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut in Proprio.

Digitized by Google

CANTICUM ZACHARIÆ.
Luc. 1.

De Redemptoris adventu gratiarum actio.

BEnedictus Dóminus Deus Iſrael, * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ;

Et erexit cornu ſalútis nobis * in domo David pueri ſui,

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtitia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per viſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; poſteà dicitur:

Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſidere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dirigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tua
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibique párcitas.

Digitized by Google

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob Salvatoris manifestationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est sperâre in Dómino, * quàm sperâre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperite mihi portas justitiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, benè prosperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de

Digitized by Google

domo Dómini : * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque *ad cornu altáris.*

Deus meus es tu, & confitébor tibi : * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amor.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nímis.

Utínam dirigántur viæ meæ * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis ; * in eo quod dídici judícia justítiæ *tuæ.*

Justificatiónes tuas custódiam ; * non me derelínquas usquequáquè.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

REtribue servo tuo, vivífica me ; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra ; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti superbos : * maledícti qui declinant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum ; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebántur ; * servus au-

Digitized by Google

tem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consilium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea : * vivifica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuárum ínstrue me ; * & exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatásti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

SYMBOLUM.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut teneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum De in Trinitáte, & Tri tátem in Unitáte vene mur ;

Neque confundentes p sónas, * neque subst tiam separantes.

Alia est enim perso Patris, ália Fílii, * á Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, Spíritûs sancti una est d vinitas, * æquális glóri coæterna majestas.

Qualis Pater, talis F lius, * talis Spiritus sanctu

Increátus Pater, increa tus Fílius, * increátus Sp ritus sanctus.

Immensus Pater, in mensus Filius, * immen sus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æter nus Filius, * æternus Spi ritus sanctus.

Et tamen non tres æter ni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Filius, * omnípotens Spiritus sanctus ;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spíritus sanctus ;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dó-

Digitized by Google

minus Filius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere *cathólicâ* religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Filius, non tres fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trinitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsístens.

Æquális Patri secundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnino, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad inferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum om-

Digitized by Google

nes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & reddituri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque crediderit, salvus esse non póterit.

Antiphona, ut in Proprio.

CAPITULUM. Ephes. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probántes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. (℣. *Habetur in Proprio.*) * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti, tua nos die salva virtúte; ut nullum declinémus pec tum, sed semper ad tu justítiam faciendam stra procédant elóqui dirigantur cogitatióne ópera; Per Dóminum strum Jesum Christum lium tuum, qui tec vivit & regnat in unit Spíritûs sancti Deus, ómnia sécula seculóru ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscu ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dór no. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITUL

Primò fit lectio Martyr logii, in cujus fine nil respondetur; sed statí Hebdomadarius dicit qu sequuntur. Si verò non leg tur Martyrologium, Of cium capituli incipitur al solutè sic.

℣. Pretiósa in conspect Dómini, ℟. Mors Sanct rum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & om nes Sancti ádjuvent nc in oratiónibus suis pro nc bis ad Deum; ut secundú eum qui vocávit nos, San ctum, & ipsi in omni con versatióne sancti simus. ℟ Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1

Deinde ubi legitur Necrol logium, post ejus lectio nem dicitur Psalmus D profundis. & in fine, Re quiem. *cum* ℣℣. Requiesc cant in pace. Dómine

Digitized by Google

audi. Dóminus vobíscum. *&* *Orat.* Absólve, quæsumus. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Postèà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festina. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festina.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festina. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & opera mánuum nostrárum dirige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri, &c.

Orémus.

Dírigere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedicere. [*Lectrix dicit*, domna.] *Solus vel sola recitans dicit absolutè Benedictionem.*

Benèd. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco: in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, *Hebdomadarius dicit*: Adjutórium nostrum in nómine Dómini: ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se; per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Postèà, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium, &c.

Digitized by Google

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum; * & exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avaritiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, et in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consolátа est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iniquè agébant usquequáquè: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Defectio ténuit me * propter peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Digitized by Google

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisivi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * custodire legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humiliárer, ego deliqui: * propterea elóquium tuum custodivi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me; * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intellectum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Digitized by Google

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Antiphona, Capitulum, ℟. br. & ℣. in Proprio.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum superspérávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in prúina; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iniqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas: * iniquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua. * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecísti man-

Digitized by Google

dáto me ; * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandata tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem posuísti mihi.

Quàm dulcia fáucibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi : * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum , * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine ; * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac , Dómine , * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper ; * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi ; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in æternum ; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum , * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INiquos ódio hábui , * & legem tuam dilexi.

Adjútor & susceptor meus es tu ; * & in verbum tuum superspérávi.

Declináte à me, maligni ; * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum , & vivam ; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me , & salvus ero ; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedentes à judíciis tuis , * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeò dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis timui.

Feci judícium & justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum , * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam , * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum , ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi , Dó-

Digitized by Google

mine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad omnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona, *Capitulum*, ℟. *br. &* ℣. *in Proprio.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita súprémam citò
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Psalmo 118.

MIrabília testimónia tua ; * ideò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi spíritum ; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére meî, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum ; * & non dominétur me omnis injustítia.

Rédime me à calúmnia hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei ; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus ; * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer ; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in æternum ; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum : * intellectum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac ; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, &

& clamávi ; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei *ad te* diluculò ; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine ; * & ſecundùm judícium tuum vivifica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine ; * & omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de teſtimóniis tuis ; * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me ; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me : * propter elóquium tuum vivifica me.

Longè à peccatóribus ſalus ; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * ſecundùm judícium tuum vivifica me.

Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me : * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam ; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua *dilexi*, Dómine : * in miſericórdia tua vivifica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in æternum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Pars Verna.

Diviſio Pſalmi 118.

PRincipes perſecuti ſunt me gratis ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum : * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábã ſalutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua dilexi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo : * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Digitized by Google

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Antiphona, Capitulum, ℟. br. & ℣. in Proprio.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ in Proprio.

PSALMUS 109.

Christi divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo; * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominâre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * propterèa exaltábit caput.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob sua pro Christum beneficia.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Confessio & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum * miséricors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se; * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium; * fidélia omnia mandáta ejus:

Confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Digitized by Google

PSALMUS III.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimìs.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus ; * & justítia ejus *manet* in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis ; * misércors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus ; * justítia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur ; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum peribit.

PSALMUS III.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem : * & de stércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS III.

Ecclesiæ per Christum liberatio : idolorum vanitas.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro ;

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugísti ? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm ?

Montes, exultastis sicut aríetes ? * & colles, sicut agni óvium ?

A fácie Dómini mota est

terra, * à fácie Dei Jacob;

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: *non clamábunt in gútture suo.

Similes illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super filios vestros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Capitulum, Hymnus & ℣. in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgnificat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Digitized by Google

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum *suum*, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos & misericórdia. *Gal. 6.*

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, & reliqua usquè ad Psalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis Quadragesimæ, paginâ 163.

Antiphona sequens dicitur in Quadragesima tantùm.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum *suum* : * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & spseráte in Dómino.

Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine.

Dedísti lætítiam in corde meo : * à fructu frumenti, vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam & requiéscam : * quóniam tu, Dómine, singulàriter, in spe constituísti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum ;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis : * scuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre nocturno, * à sagitta volante in die :

A negótio perambulante

in ténebris, * ab incursu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuísti refúgium tuum ;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambulábis, * & conculcábis leónem & draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & egó exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Domini, * in átriis domus Dei nostri ;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis à timóre nocturno.

Hymnus in Proprio.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

OMnes vos fílii lucis estis, & fílii diéi : non sumus noctis, neque tenebrárum : ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Antiphona sequens dicitur in Quadragesimâ tantùm.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum áctio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedictio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. Cor. 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

Postea dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, quæ habentur in Proprio.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

Ad Officium Noct.

Dómine, lábia. *suprà*, 1.

Invitatorium & Hymnus in Proprio; & sic in cæteris Feriis.

In Feriis, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Temp. verò Paschali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui descriptus est in Proprio pro unaquaque die.

Antiphonæ sequentes dicuntur in Quadragesima tantùm.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amictus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos

Digitized by Google

spíritus , * & minístros tuos ignem urentem ;

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus , sicut vestimentum , amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient ; * á voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes , & descendunt campi , * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti , quem non transgredientur ; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumentis , * & herbam servitúti hóminum ,

Ut edúcas panem de terra , * & vinum lætíficet cor hóminis ;

Ut exhílaret fáciem in óleo , * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi , * & cedri Líbani quas plantávit.

Illíc pásseres nidificábunt : * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis , * petra refúgium herinácciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras , & facta est nox ; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.

Cátuli leónum rugientes , ut ráptant , * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol , & congregáti sunt ; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum , * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divísio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua , Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecísti ; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum , & spatiósum mánibus ; * illic reptília , quorum non est número , animália pusílla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt ; * draco iste quem formásti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant , * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis , cólligent : * aperiente te ma-

Digitized by Google

rum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * aúferes spíritum eórum, & deficient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

Sit glória Dómini in séculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psállam Deo meo, quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non sint: * benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecísti, Dómine: impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. d. Mémento.

PSALMUS 104.

Beneficia Israëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodigia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in universa terrâ judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abraham; * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israel in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, * paucíssimi, & ínco-læ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolite tángere christos meos, * & in prophétis meis nolite malignári.

Digitized by Google

Divisio Psalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constituit eum dóminum domûs suæ, * & princípem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob ácola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Posuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; & venit cœnomyia, & cínifes * in ómnibus finibus eórum.

Posuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percussit vineas eórum, & ficulneas eórum; * & contrívit lignum finium eórum.

Dixit; & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit co-

Digitized by Google

turnis ; * & pane cœli saturávit eos.

Dirupit petram, & fluxérunt aquæ : * abiérunt in ſicco flumina ;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et eduxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * & labóres populórum poſſedérunt ;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabilium ejus quæ fecit, prodigia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Viſita nos.

PSALMUS 105.

Miſericordia Dei celebranda. Iſraëliticus populus peccata ſua agnoſcens & recolens, ſalutem poſcit.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas fáciet omnes laudes ejus ?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * viſita nos in salutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris : * injuſte égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt : * & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium ; * & redémit eos de manu inimici.

Et opéruit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen

in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vitulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetísset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro nihílo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruina.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quæstio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distínxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn dispérdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Digitized by Google

Et trádidit eos in manus géntium ; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum ; * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur ; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus ;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum ; * & dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

Versículus in Proprio ; & sic in cæteris Feriis.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟. ℟. ℟. *habentur in Proprio de Tempore ; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis, nisi Tempore Paschali.*

℣. *Sacerdotalis in Proprio ; & sic in cæteris Feriis.*

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ sequentes dicuntur in Quadragesima tantùm, & sic in cæteris Feriis.

Ant. 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus suis magnificus, justus in judiciis.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cithara ;

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut in-

téreant in séculum séculi:
Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;
Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * & senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insúrgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabuntur in senécta úberi, * & bene patientes erunt,
Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Misericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum suum beneficia celebratur.

COnfitémini Dómino, quoniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Solem in potestátem diéi * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum misericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[CConfitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in æternum misericórdia ejus;]
Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Digitized by Google

Qui divísit mare rubrum *in divisiónes*, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et eduxit Israël per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum suum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostrî, & redémit nos ab inimícis nostris.

In Feriis Quadragesimæ, dicitur Canticum sequens.

Ant. 7. d. Quis similis tuî.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Israel ab inimicis suis liberatus, Deo gratias agit.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnipotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos: * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percússit inimícum.

Digitized by Google

Et in multitúdine glóriæ tuæ depósuísti adversários tuos : * misísti iram tuam quæ devorávit eos sicut stipulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ : * stetit unda fluens, congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar, & comprehendam ; * dividam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ ; * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis similis tuî, magníficus in sanctitáte, terribilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti, * & portásti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom ; robústos Moab obtínuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis,

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine ; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & réduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis similis tuî, Dómine ? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis, & Tempore Paschali, nisi aliter notetur ; loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedicendus Deus in operibus suis.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis ;

Digitized by Google

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum ;

Quóniam in præcepto ipsius placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspéctu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Deus, ob universa in populum suum beneficia, laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini ; * laudáte, servi, Dóminum.

Quis statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve ;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * súlgura in plúviam fecit ;

Qui producit ventos de thesauris suis ; * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus ;

Qui percússit gentes multas, * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem ;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos habent, & non vidébunt :

Aures habent, & non áudient ; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino :

Digitized by Google

13841

Digitized by Google

r móta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis; * & veſtigia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Antiphona, Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adiutórium.

Hymnus, O fons amóris. *& Antiphona, ut in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poſcentis propter ipſius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido,

Non erubeſcam, * neque irrideant me inimici mei.

Etenim univerſi qui ſuſtinent te, non confundentur: * confundantur omnes iníqua agentes ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtinui totâ die.

Digitized by Google

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Isräel in possessiónem sibi.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Benedictus. *Preces, quando dicuntur, &c. ut in Proprio; & sic in cæteris Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiphona, ut in Proprio; & sic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam elevàta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum: * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 76.

Consolatio spiritalis ex benignitate Dei sumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non

Digitized by Google

apponet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem ?

Aut oblivíscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divísio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab initio mirabilium tuórum :

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : * quis Deus magnus sicut *Deus noster* ?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecísti in pópulis virtútem tuam :

Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt ; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt ; * vox tonitrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis ; * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Antiphona, Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio ; & sic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *& Antiphona, ut in Proprio ; & sic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poscentis propter ipsius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido,

Non erubéscam, * neque irrideant me inimici mei.

Etenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur : * confundantur omnes iníqua agentes supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, & doce me ; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Digitized by Google

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memineris: * secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine: * propitiáberis peccáto meo; multum est enim.

Divísio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * c cessitátibus meis érue.

Vide humilitátem & labórem meum, * & mitte universa delícta

Réspice inimicos m quóniam multiplicáti * & ódio iníquo od me.

Custódi ánimam m & érue me: * non er cam, quóniam sperávi

Innocentes & recti hæsérunt mihi; * quia tinui te.

Líbera, Deus, Isra ex ómnibus tribulati bus suis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes nat Christus: judicabit pulos in æquitate.

CAntáte Dómino ticum novum: * táte Dómino, omnis te

Cantáte Dómino, & nedícite nómini ejus; annuntiáte de die in d salutáre ejus.

Annuntiáte inter gent glóriam ejus, * in óm bus pópulis mirabília ej

Quóniam magnus D minus, & laudábilis mis; * terríbilis est sup omnes deos:

Quóniam omnes dii gé tium dæmónia; * Dó nus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchrit in conspéctu ejus, * sa timónia & magnificén in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátr

Digitized by Google

gentium, afferte Dómino glóriam & honórem; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introite in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & sic in cæteris Feriis.*

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam solis. *& Antiph. ut in Proprio, & sic in cæteris Fériis.*

PSALMUS 46.

Christus Rex magnus super omnem terram: ipsi Psallendum.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excélsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Christi salvatoris adventum & manifestationem.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Digitized by Google

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ, jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu; ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtitia, & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Chriſti regnum ſuper omnes populos: ipſe eſt cui ſerviebant patres antiqui.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terribile & ſanctum eſt; * & honor regis judícium dilígit.

Tu paraſti directiónes: * judicium & juſtitiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus; * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propitius fuiſti eis, & ulcíſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſanctum ejus; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Labente. *& Antiph. ut in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 52.

Impii fruſtrà ſibi dicunt Deum non eſſe. Chriſti adventus poſtulatur.

DIxit inſipiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus: * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut videat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt,

Digitized by Google

simul inútiles facti sunt : * *non est* qui faciat bo*num*, non est usque ad *unum*.

Nonne scient omnes qui *operantur* iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 72.

Dùm improbi in hac vita videntur felices, probi, quòd sua quemque maneant præmia, consolatione levantur.

QUàm bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde !

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei ;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firma*mentum* in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum hóminibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos superbia ; * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequitiam : * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc ; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodò scit Deus ? * & , Si est sciéntia in Excelso ?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas ;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc : * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos, dum allevarentur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem ! * subitò defecérunt ; periérunt propter iniquitátem suam.

Digitized by Google

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Divísio Psalmi 72.

TEnuísti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & sic cæteris Feriis.*

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ sequentes dicuntur in Quadragesimæ tantùm; & sic in cæteris Feriis.

Ant. 2. D. Convértere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiduciáliter expectat præmia.

DIlexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómine, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & iustus, * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS

PSALMUS 120.

Dominus custos animæ fidelis & universæ Ecclesiæ suæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab ómni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuíssset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransíssset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio ós nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácry-

Digitized by Google

mis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuí, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuí;

Si non propósúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non propósúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, *Preces, si dicendæ sint, &c. habentur in Proprio; & sic in cæteris Feriis.*

AD COMPLETORIUM.

Antiphona sequens dicitur in Quadragesima tantùm; & sic in cæteris Feriis.

℣. Converte † nos.

Ant. 2. Adjutórium meum.

PSALMUS 6.

Fidélium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Digitized by Google

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * *salvum* me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in *morte*, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigabo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Christi pro nobis patientis oratio. Adjutorium nostrum à Dómino.

DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandásti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consúmetur nequítia peccatórum: * & dírriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid irásciturr per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vasa

Digitized by Google

mortis : * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, *Capitulum*, ℟. *breve*, *Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces*, *quando dicuntur*, *habentur in Proprio & ſic in cæteris feriis.*

FERIA TERTIA.

Ad Officium Noct.

Ant. 7. d. Quis requieſcet.

Psalmus 14.

Dilectio proximi viam ſalutis aperit.

DÓmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo ?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo ; * qui non egit dolum in lingua ſua ;

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus eſt in conſpéctu ejus malignus : * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit ; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Psalmus 18.

Natura & lex, *Chriſtus & Evangelium*, *dilectionem proximi commendant.*

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Digitized by Google

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam *præstans* párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Christi, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillícidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes; * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera offérent: * reges Arabum & Saba dona adlúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem

à potente , * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet , & dábitur ei de auro Arábiæ , & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in súmmis móntium , superextollétur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël , * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra : Fiat , fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Christi , qui cunctos in proximum iniquos disperdet , describitur.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi , Dómine.

Psallam , & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei , * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam: * facientes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo , * hunc persequébar.

Superbo óculo, & insatiábili corde , * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ , qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non direxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ , * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secrétò próximo suo , hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Misericordia Dei in populum suum celebranda & imitanda , sub diversis emblematibus pingitur.

COnfitémini Dómino , quóniam bonus , *

quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à sólis ortu & occáfu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum dirúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divísio Psalmi 106.

SUscèpit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominata est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Digitized by Google

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in eccléfia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divisio Psalmi 106.

POsuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effusa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cœlos ducit, ubi Christus Rex gloriæ ingressus est.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

Digitized by Google

ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

Regnum Chriſti expectatum & promiſſum, regnum pacis.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertíſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam; * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam; * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum ſalutáre ipſius: * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit; * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. *a.* Qui dilígitis.

Digitized by Google

PSALMUS 96.

Christus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit ; exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. d. Vivens.

In Feriis Quadragesimæ,

CANTICUM EZECHIÆ.

Isa. 38.

Qui inter homines vivit, Deo inter eos confiteri debet ut omnes eum noscant.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea ablàta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea ; dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane ; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo : * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum ;

Digitized by Google

* Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Festis & Tempore Paschali. nisi aliter notetur.

CANTICUM. *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes qui non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum & brachium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & péssimant plebem tuam invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Digitized by Google

Et hæreditábis eos, * ſicut ab initio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſraël quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jerúſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

PSALMUS 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 34.

Chriſtus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exemplum præbet.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde fráneam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos;

Quóniam gratis abſcondérunt mihi interitum láquei ſui; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Digitized by Google

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis *tibi*?

Eripiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes insqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléstia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper, magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Digitized by Google

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter iniquos innocentiam suam servat.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléfiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in directo: * in eccléfiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Christi adventus prænuntiatur. Non ex cæsis victimis, sed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decóris ejus: Deus manifestè véniet; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desúrsum, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * ju-

Digitized by Google

menta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Divísio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odísti disciplínam, * & projecísti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas fúrem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, & tácui.

Exístimasti iníquè, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíscimini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

AD SEXTAM.

PSALMUS 36.

Lex Dei perseveranter observanda: bonorum & malorum quàm dispar status & exitus.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter arescent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, * & judícium tuum tamquam merídiem.

Súbditus esto Dómino, * & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Digitized by Google

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obsérvábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum suum; * ut dejíciant páuperem & ínopem, ut trucident rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

Divísio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei dispérsibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui; * & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos: * in ætérnum conservabuntur.

Injusti punientur; * & semen impiórum perícibit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Digitized by Google

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, * & custódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm perierint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispéribunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 108.

Christus inimicos suos diligens, injustum eorum odium arguit, & imminentem Dei in ipsos vindictam prænuntiat.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

CONstítue [Dómine] super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; *

Digitized by Google

& dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor , * nec ſit qui miſereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper : * & diſpéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam , * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum , & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem , & vénier ei : * & nóluit benedictiónem , & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtimentum : * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus , & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operítur , * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum , * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu , Dómine , Dómine , fac mecum propter nomen tuum ; * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108.

LIbera me , quia egénus & pauper ego ſum , * & cor meum conturbátum eſt intra me.

Sicut umbra , cùm declínat , ablátus ſum ; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio , * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis : * vidérunt me , & movérunt cápita ſua.

Adjuva me , Dómine Deus meus : * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc : * & tu , Dómine , feciſti eam.

Maledícent illi , & tu benedíces : * qui inſurgunt in me , confundantur ; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur , qui détrahunt mihi , pudóre ; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo , * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia áſtitit à dextris páuperis , * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Digitized by Google

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm ínola fuit.

PSALMUS 119.

Justus, cum his qui oderunt pacem, manet pacificus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm ínecola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine; cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Justus, propter fratres & proximos suos, pacem quærit.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illùc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israël, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. a. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, quod descendit in barbam, barbam Aáron; * quod descendit in oram vestimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descendit in montem Sion.

Digitized by Google

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

PSALMUS 140.

Orat justus ut sit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me: óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

Justus, humanâ ope destitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspéctu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovísti sémitas meas: * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóscceret me.

Digitized by Google

Périit fuga à me; * & non est qui requírat ánimam meam.

*Clamávi ad te, Dómine: * dixi,* Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remisísti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánima mea,* dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me?

Réspice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Præválui adversùs eum: * qui tríbulant me, exultábunt, si motus fuero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi: * exultábit cor meum in salutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & psállam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei hominem peccatorem per gratiam suam justificantis commendatur.

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dùm confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum á tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Digitized by Google

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo súper te óculos meos.

Nolíte fíeri sícut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fidèles ab Infidelibus vexati opem Dei poscunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam : polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem ; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * súbsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem ? * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna nomen tuum non invocavérunt ;

Quia comedérunt cob, * & locum ejus solavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster ; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos :

Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum ; * ne fortè dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris, * últio sánguinis servórum tuórum, qui effusus est.

Introéat in conspéctu tuo gémitus compeditórum : * secundùm magnitúdinem bráchii tui, póssides fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris * séptuplum in sínu eórum impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remísisti in

pietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

Ad OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. a. Sperent in te.

PSALMUS 9.

Ecclesia de victóriis jam reportátis grates agit & spem sumit, pro reportándis opem poscit.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor. & exultábo in te ; * psallam nómini tuo, Altíssime :

In convertendo inimícum meum retrorsùm ; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, & périit ímpius : * nomen eórum delesti in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu ; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquísti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus ;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis :

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion ; * exultábo in salutári tuo.

Infixæ sunt gentes in interítu quem fecérunt : * in láqueo isto quem abscondérunt, comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ oblivíscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine ; non confortétur homo : * judicentur gentes in conspéctu tuo.

Digitized by Google

Constítue, Dómine, legislatórem súper eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessísti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat perem; * rápere páupe dum áttrahit eum.

In láqueo suo hu bit eum: * inclinab & cadet, cùm domi fúerit páuperum.

Dixit enim in cord Oblítus est Deus; * tit fáciem suam, ne in finem.

Exurge, Dómine D exaltétur manus tua: oblivíscáris páuperum

Propter quid irritávi pius Deum? * dixit in corde suo: Non r ret.

Vides, quóniam tu l rem & dolórem cons ras, * ut tradas eos in nus tuas.

Tibi derelictus est per: * órphano tu eris jútor.

Cóntere bráchium catóris & maligni: * q rétur peccátum illíus, non inveniétur.

Dóminus regnábit in ternum, & in séculum culi: * períbitis, gent de terra illíus.

Desidérium páuper exaudívit Dóminus: * p paratiónem cordis eór audívit auris tua;

Judicáre pupillo & mili, * ut non appó ultrà magnificáre se ho super terram.

Ant. Sperent in te, novérunt nomen tuum quóniam non dereliqu quærent

Digitized by Google

quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Israëlitis à Deo præstita in parabolis narrantur, ut indè discat Christiana plebs ponere in Deo spem suam, & mandata ejus servare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël:

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognoscat generátio áltera:

Fílii qui nascéntur, & exsúrgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur ópera Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans,

Generátio quæ non direxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divísio Psalmi 77.

FIlii Ephrem intendéntes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et appósuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus parare mensam in deserto?

Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt:

Digitized by Google

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit: * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascendit in Israël;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis mannâ ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc esca eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebántur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est córum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non dísperdet eos.

Ant. Fílii qui nascéntur, narrábunt fíliis súis, ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. d. Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quótles exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & Sanctum Israël exacerbavérunt.

Digitized by Google

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulántis:

Sicut pósuit in Ægypto *signa* sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divísio Psalmi 77. Et.

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in desérto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in glá-

Digitized by Google

dio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et. EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum, * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum, & deduxit eos in spe.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Ecclesia à Deo summè justo adversùs iniquos opem fiduciáliter poscit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratió meæ, Rex meus & D meus: * quóniam ad orábo.

Dómine, manè exa dies vocem meam; * m astábo tibi & vidébo, q niam non Deus volens i quitatem tu es.

Neque habitábit juxta malignus, * neque pern nébunt injusti ante ócu tuos.

Odisti omnes qui op rantur iniquitátem; p des omnes qui loquun mendácium: * virum s guinum & dolósum abo nábitur Dóminus.

Ego autem in multi dine misericórdiæ tuæ troíbo in domum tuan * adorábo ad templ sanctum tuum in tim tuo.

Dómine, deduc me justítia tua: * propter i mícos meos dírige in co pectu tuo viam meam;

Quóniam non est in eórum véritas: * cor rum vanum est.

Sepulchrum patens guttur eórum, linguis dolósè agébant; * júd illos, Deus.

Décidant à cogitatió bus suis: secundùm m titúdinem impietátum rum expelle eos; * q niam irritavérunt te, mine.

Et lætentur omnes sperant in te; in æterni

Digitized by Google

exultábunt, & habitábis in eis : * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces justo : * Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronásti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia ; justitia Dei ; justorum spes & gloria.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso : * non est timor Dei ante óculos ejus ;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : ástitit omni viæ non bonæ ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua úsque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine ; * quemadmodùm multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt : * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adversa, Ecclesia in Dei promissis spem suam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Digitized by Google

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : * parásti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueścent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In feriis Quadragesimæ

CANTICUM. *Is.* 12.

Anima fidelis in Chri spem suam ponit, & ni ab homine timet.

CONfitébor tibi, D mine, quóniam irá es mihi : * conversus furor tuus, & consolá es me.

Ecce Deus salvátor me * fiduciáliter agam, & n timébo.

Quia fortitúdo mea, laus mea Dóminus, * factus est mihi in salúte

Hauriétis aquas in gá dio de fóntibus Salvatór * & dicétis in die illo Confitémini Dómino, invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópu adinventiónes ejus : * n mentóte quóniam excelsu est nomen ejus.

Cantáte Dómino, qu niam magnífice fecit : annuntiáte hoc in unive terra.

Exulta & lauda, habi tio Sion ; * quia magn in médio tui Sanctus Isra

Ant. Ecce Deus salvá meus : fiduciáliter agam, non timébo.

[*In Festis, & Tempore P chali, nisi aliter notetur*

CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus justus & miseric flagellat & salvat : in i sperandum.

MAgnus es, Dómin in æternum, * & ómnia sécula regnum tuu

Quóniam tu flagellas, & salvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * & in conspéctu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justí iam coram Deo, * credéntes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum est in eis qui sperant super misericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est número.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino

ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 30.

Vox Chriſti in cruce mórientis, & ſpíritum ſuum Patri fiduciáliter commendántis.

IN te, Dómine, ſperávi; non confúndar in æternum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè: * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam m

Nec concluſiſti me in nibus inimíci: * ſta in loco ſpatióſo pedes n

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, D ne, quóniam t lor: * conturbátus ira óculus meus, á mea, & venter meus

Quóniam defécit in lóre vita mea, * & mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in pau táte virtus mea, * & mea conturbáta ſunt.

Super omnes inim meos factus ſum opp brium, & vicínis meis dè; & timor notis m * qui vidébant me for fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum quam mórtuus à corde factus ſum tanquam pérditum;

Quóniam audívi vitu ratiónem multórum cc morántium in circúitu: in eo dum convenírent mul adversùm me, ac pere ánimam meam cor liáti ſunt.

Ego autem in te ſperá Dómine; * dixi: De meus es tu; in mánib tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu i micórum meórum, * & perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam per ſervum tuum: * ſ vum me fac in miſeric dia tua.

Digitized by Google

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te: * erubescant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quàm abscondísti timéntibus te, * perfecísti eis qui sperant in te, in conspéctu filiórum hóminum!

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum: * próteges eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Virilíter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

PSALMUS 41.

In Deo sperandum. Justus in domo Dei epulans exultabit.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultùs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * propterèa memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, &

fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo sperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in thara, Deus, Deus meus * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM

PSALMUS 20.

Christus Rex in Patre sperans inimicos suos debellat: Ecclesia gratulatur.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum;

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te, * tribuísti ei: longitúdinem diérum in séculum & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum

Digitized by Google

sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vúltus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Deus ob immensa in populum suum beneficia benedicendus: & inde spes confirmanda.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * & noli oblivíscі omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui coronat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Divísio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur páter filiórum, * misértus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus per-

transíbit in illo, & non subsístet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno & usque in æternum, * super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, his qui servant testamentum ejus, * & mémores sunt mandatórum ipsíus, ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelsior Deus, omnium Judex: ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & pauperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nescièrunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, & fílii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Ecclesia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo superborum eversore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem superbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidé-

Digitized by Google

bit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insípientes in pópulo; * & ſtulti, aliquándo ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;

Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſúrget mihi adversùs malignantes? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum; & in malítia eórum diſperdet eos: * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum in mánibus dominórum ſuórum, * ſicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ:

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dó-

minum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela : iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum ;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum ; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovébitur in æternum ; qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, fílii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis ; * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit desidérium suum : non confundétur, cùm loquétur inimícis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Christum poscentis.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obsérváveris, Dómine ; * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína us-

Digitized by Google

que ad noctem * speret Israël in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia , * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus : sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

Non in se , sed in Deo , sperandum est.

DOmine , non est exaltátum cor meum , * neque eláti sunt óculi mei ;

Neque ambulávi in magnis , * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, sed exaltávi ánimam meam : * sicut ablactátus est super matre sua , ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino , * ex hoc nunc , & usque in séculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis securitas.

IN Dómino confído ; * quómodò dícitis ánimæ meæ : Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum , paravérunt sagittas suas in pháretra ; * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti , destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus interrogant fílios hóminum.

Dóminus interrogat justum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem , odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis , & sulphur , & spíritus procellárum , pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus , & justítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt , & abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum , non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum , * ut vídeat si est intélligens , aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt , simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum , non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolóse agébant : * venénum

Digitized by Google

áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudístis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plébis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 15.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

CONserva me, Dómine; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonorum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleraverunt.

Non congregábo conventícula eórum de sánguinibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiescet in spe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine; quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA. AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Digitized by Google

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * & holocaustum *tuum* pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus dissípat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas

Digitized by Google

non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus ;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus : pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Christi & Ecclesiæ victoriis ab Ascensione Christi usque ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci eius ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * ite fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conspectu ejus

Turbabuntur à fácie ejus * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto;

Terra mota est ; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * & infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti : * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ ; * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Digitized by Google

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter faciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profúndum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Altera divisio Psalmi 67.

VIdérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psallántibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In eccléstis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus in mentis excéssu: * príncipes Juda, duces eórum; príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúsalem: * tibiófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Dissípa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; psállite Dómino: * psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israël ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Israël ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

Digitized by Google

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

Misericordia & veritas Dei in populum suum celebrandæ. Promissiones, quas Christo & Ecclesiæ fecit, immutabiles sunt, nec adversis hujus vitæ delentur : hinc firmatur fides.

MIsericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In æternum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis ; * jurávi David servo meo :

Usque in æternum præparábo semen tuum ; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine ; * étenim veritátem tuam in eccléfia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum ; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem fluctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, superbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti ;

Aquilónem & mare tu creásti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia : * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt ;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti : * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliá-

Digitized by Google

bitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus *in eo*, * & fílius iniquitátis non appónet nocére *ei.*

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & miséricórdia mea cum ipso; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & judíciis meis non ambulavérint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspéctu meo,

Et sicut luna perfécta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulísti & despexísti, * distulísti Christum tuum.

Evertísti testamentum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim

Digitized by Google

vanè constituisti omnes fílios hóminum ?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem ; * éruet ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sícut jurásti David in veritáte tua ?

Memor ésto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium ;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles suos cibat ex adipe frumenti cœlestis & de petra melle divino saturat.

EXultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Jo pósuit illud, cùm exír terra Ægypti : * ling quam non nóverat., dívit.

Divertit ab onéribus sum ejus : * manus ejı cóphino serviérunt.

In tribulatióne invo me, & liberávi te : * e dívi te in abscóndito t peſtátis : probávi te a aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus conteſtábor te : * Israë audíeris me, non erit i deus recens, neque ad bis deum aliénum.

Ego enim sum Dómi Deus tuus, qui eduxi de terra Ægypti : * dil os tuum, & implébo lud.

Et non audívit pópu meus vocem meam ; * Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundi desidéria cordis eórum : ibunt in adinventióniı suis.

Si pópulus meus audis me ; * Israël si in viis m ambulasset ;

Pro níhilo fórsitan i mícos eórum humiliassen * & super tribulantes e mísissem manum meam.

Inimíci Dómini ment sunt ei ; * & erit tempı eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádi frumenti ; * & de petrâ melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meu

Digitized by Google

& confitébor te : ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

PSALMUS 107.

Christus in Patrem suum fidens, resurrectionem suam & regni sui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo : confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Divisio Psalmi 107.

UT liberentur dilecti tui, [Dómine :] * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * exultábo, & dividam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos ? * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine, vana salus hóminis : in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadragesimæ,

CANTICUM ANNÆ.

1. *Reg.* 2.

Supremam Dei potestatem laudans de Ecclesia & Christo prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te : * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriántes; * re-

Digitized by Google

cédant vétera de ore vestro :

Quia Deus scientiárum Dóminus est , * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est ; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt ; * & famélici saturáti sunt :

Donec stérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat fílios , infirmáta est.

Dóminus mortíficat , & vivíficat : * dedúcit ad ínferos , & redúcit.

Dóminus páuperem facit , & ditat : * humíliat , & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum , * & de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus , * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ , * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit , & ímpii in ténebris conticéscent ; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ , & dabit impérium regi suo , * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est , & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis & Tempore* chali , *nisi aliter no* · CANTICUM. 1. *Pc* 29.

Canticum fidei de su ma Dei majestate.

BEnedictus es , Dóm Deus Israël patris tri , * ab æterno in a num.

Tua est , Dómine , n nificéntia , & poténtia glória , atque victória & tibi laus.

Cuncta enim quæ in c sunt & in terra , * sunt.

Tuum , Dómine , r num ; * & tu es super o nes príncipes.

Tuæ divítiæ , & tua glória : * tu domin ómnium.

In manu tua virtus & téntia : * in manu tua m nitúdo , & impérium ó nium.

Nunc ígitur , Deus n ter , confitémur tibi , * laudámus nomen tuum clytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat D minus.

PSALMUS 147 *Laudandus Deus ob in populum suum ben cia.*

LAuda , Jerúsalem Dóminum : * la Deum tuum , Sion ;

Quóniam confortávit ras portárum tuárum , benedixit fíliis tuis in te

Qui pósuit fines tuos cem ,

Digitized by Google

tem, * & ádipe frumenti sátiat te.

Qui emittit elóquium *suum* terræ, * velóciter *currit* sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israël: non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

PSALMUS 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Christum adducet.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * lætentur & exultent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi vicissitudines & adversa, fides Deo æterno adhæret, & inde solatium sumit.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt: * manè sicut herba tránseat.

Manè flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret & aresçat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * sæculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

Digitized by Google

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, & in ira tua defécimus : * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni ; * si autem in potentátibus, octoginta anni :

Et ámpliùs eórum labor & dolor : * quóniam supervénit mansuetúdo, & corripiemur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò ? * & deprecábilis ésto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua ; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos : * & ópera mánuum nostrárum dírige super nos ; * & opus mánuum nostrárum dírige.

AD TERTIAM

PSALMUS 26.

Deus in Christo fidelium lumen & salus. Auxilium ejus adversùs hostes poscitur.

DOminus illuminátio mea, & salus mea * quem timébo.

Dóminus protector vitæ meæ ; * à quo trepidábo

Dum approprìant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo & psalmum dicam Dómino.

Digitized by Google

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te : * miserére *mei*, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus ;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam insúrrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age ; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

PSALMUS 83.

Æterna Dei tabernacula unicum animæ fidelis desiderium.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus !

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine ! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus déorum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui ;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocén-

tia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

AD SEXTAM.

PSALMUS. 22.

Mensam in conspectu fidelium suorum paravit Deus.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Deus semper benedicendus : non est inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminí ; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Digitized by Google

Diverte à malo, & fac *bonum*: * inquíre pacem, & persequere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi; & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 69.

Inter adversa hujus mundi, auxilium & salutem à Deo fides instanter petit.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statìm erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Christi adventum fides poscit.

QUi regis Israël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam, & veni; * ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousquè irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potùm dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contra-

dictiónem vicínis nostris ; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam ; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[D]Omine,] víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usquè ad mare, * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus ; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam ?

Exterminavit eam aper de sylva, * & singulàris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere : * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmásti tibi.

Incensa igni, & suffossa : * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus à te : * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam ; * & salvi érimus.

AD VESPERAS.

Ant. 2. Crédidi.

PSALMUS 115.

Calix salutaris accipiendus : vota Domino reddenda.

CRédidi, propter quod locútus sum ; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum ; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Digitized by Google

PSALMUS 137.

Dei misericordia & veritas in populum suum celebrandæ.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribíliuм tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructabunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. D. Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univerſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elíſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. c. Prope eſt Dóminus.

Altera diviſio Pſalmi 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Prope eſt Dóminus ó nibus invocántibus eum ómnibus invocántibus e in veritáte.

Voluntátem timénti ſe fáciet, & deprecat nem eórum exáudiet, * ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus om diligentes ſe, * & om peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dómini quétur os meum: * & be dícat omnis caro nóm ſancto ejus in ſéculum, in ſéculum ſéculi.

Ant. Prope eſt Dón nus ómnibus invocántib eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM

Ant. 1. f. Salvum me fa Dómine.

PSALMUS 11.

Juſtorum paucitas: el quiorum Domini ſumma delitas.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam d fécit ſanctus; * qu niam diminútæ ſunt verit tes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſqui que ad próximum ſuum: lábia dolóſa, in corde corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus uni verſa lábia dolóſa, * linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus lábia noſtra à nobis ſunt: quis noſter dóminus eſt?

Propter miſériam ino pum, & gémitum páupe

Digitized by Google

rum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos ; * & custódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secundùm altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miseria : Divinum postulatur subsídium.

DIxi : Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis ; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardéscet ignis : * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & número rum diérum meórum, quis est ; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranslt homo ; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea ? nonnè Dóminus ? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum ; * quóniam tu fecísti.

Amove à me plagas tuas : * à fortitúdine manûs tuæ ego defíci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuísti hóminem, & tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer : * priúsquàm ábeam, & ámplius non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *Ps.* 11.

Digitized by Google

FERIA SEXTA.

Ad Officium Noct.

Ant. 7. b. Contristátus sum.

Psalmus 51.

Iniquos manet interitus, justos gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa: * propterèa Deus déstruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & prævàluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in æternum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecísti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

Justus ab iniquis vexatus & ab ipsis familiaribus maledictus, in Deo spem suam ponit.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Digitized by Google

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique;

Et si is qui óderat me, *super* me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui símul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divísio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam; & ipse te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos; * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. Ab insurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

Christus morti traditur, Patrem suum orat: Judæis incredulis dispersionem prænuntians, regnumque suum super gentes.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occúrsum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Intende ad visitandàs omnes gentes : * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum ; * quóniam quis audívit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos : * ne occídas eos, nequandò obliviscantur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protéctor meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum ; * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne ; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad vésperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducándum ; * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè misericórdiam tuam ;

Quia factus es susceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es ; * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes nostra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam ; * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam, * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspéctu Dei : * miseri-

Digitized by Google

córdiam & veritátem ejus *quis* requíret ?

Sic psálmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insúrgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ant. 4. a. In conspéctu.

PSALMUS 68.

Christi orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ passionis ejus circumstantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium : * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus beneplàciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua : * secun-

Digitized by Google

dùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor , velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum , & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum , & miséria.

Et sustínui qui símul contristarétur , & non fuit ; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel ; * & in síti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum , * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum , ne vídeant ; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam ; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum déserta ; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti , persecúti sunt ; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum ; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium ; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens : * salus tua , Deus , suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico , * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum , * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes , & lætentur : * quærite Deum , & vivet ánima vestra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus , * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra , * mare , & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion , * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi , * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus , habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : impropérium expectávit cor meum , & miséria.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversùs hostes animæ suæ.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposiérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in se adimplens ea quæ desunt passionum Christi, auxilium sibi à Deo postulat.

IN te, Dómine, speráv i; non confundar in æternum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, ut salvum me fácias; * quóniam firmamentum meum & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne dere linquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me:

Digitized by Google

* Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris ; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Divísio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me à juventúte mea ; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et usque in senectam & sénium, * Deus, ne derelínquas me ;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, & malas ? * & conversus vivificásti me, & de abyssis terræ íterùm reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam ; * & conversus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus : * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi : * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revéreri fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revéreri fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadragesimæ,

CANTICUM HABACUC.

Cap. 3.

Prophetia de Christi & Ecclesiæ passionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Digitized by Google

Splendor ejus ut lux erit, cornua in mánibus ejus : * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors ; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram : * aspexit, & dissolvit gentes ; & contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio ;

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes ; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussísti caput de domo impii ; * denudásti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat ;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus ; * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea ; * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris,

Digitized by Google

Dómine, misericórdiæ recordáberis.

℣. *In Festis, & Tempore Paschali, nisi aliter notetur,* CANTICUM. *Isaiæ 26.*

Deus superbos humiliabit, exaltabit humiles.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in séculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gerit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant.

Vídeant, & confundántur zelántes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Ant. 4. D. Laudábo.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus, qui facit judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compe-

Digitized by Google

dus: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * *Dóminus díligit justos.*

Dóminus custódit ádvenas: pupillum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in fécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 43.

Ecclesia priora in se Dei beneficia recolens, posterioraque exponens mala, opem sibi à Deo poscit.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis * opus quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantásti eos: * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de afflígentibus nos, * & odientes nos confudísti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulísti, & confudísti nos; * & non egredíeris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus

te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum,

Nonnè Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quarè obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quarè fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 39.

Chriſtus mortis & inferi victor Deo jam pro ſe gratias agit, pro membris ſuis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtatuit ſuper petram pedes meos, * & direxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper número.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo: * ve-

Digitized by Google

ritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus ; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei ; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, * qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestìm confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge,

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te ; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Christus inimicorum suorum injustitiam arguit, & Dei vindictam in ipsos prænuntiat.

SI verè útiquè justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo, *

Digitized by Google

útiquè est Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi adversa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cinerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miserébéris Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Digitized by Google

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divísio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestiméntum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

PSALMUS 21.

Christus in cruce Patrem obsecrat ut sibi pro nobis adsit.

DEus, Deus meus, réspice in me: quarè me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt; * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divísio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt

Digitized by Google

me canes multi ; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me : * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, nè elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio eccléfiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum ; universum semen Jacob, glorificáte eum : * tímeat eum omne semen Isræl.

Quóniam non sprevit, neque desprexit deprecatiónem páuperis ; nec avertit fáciem suam à me : * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléfia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dóminum universi fines terræ : * & adorábunt in conspectu ejus universæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea : * dicat nunc Isræl.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea ; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, *

Digitized by Google

rum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. Posuísti.

PSALMUS 138.

Dei ubiquè præsentis & omnia cognoscentis mirabilis scientia.

DOmine, probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illíc es: * si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illumináti mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te; & nox sicut dies illumináhitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Posuísti super me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Divísio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occúlto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & su-

Digitized by Google

per arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonnè qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfecto ódio óderam illos ; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum : * intérroga me, & cognósce sémitas meas ;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Ecclesia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxtà iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contrà me ; ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circúitûs eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in miséris non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

Digitized by Google

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ne derelinquas me.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

*Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.*

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei; * & dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne discésseris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo sperans, nihil ab homine timet.

MIserére meî, Deus, * quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm: * quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi, * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua; * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne discésseris à me.

37.

SABBATO AD OFFICIUM NOC

Ant. 3. a. Propter i nocéntiam.

PSALMUS 40.

Christus propter nos e nus; morti traditus rei rectionem suam petit impetrat.

BEátus qui intélli super egénum & p perem; * in mala liberábit eum Dó nus.

Dóminus conservet ei & vivíficet eum, & beat fáciat eum in terra, non tradat eum in ánim inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat

super lectum dolóris ejus : * universum stratum ejus versísti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére meî ; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, & perîbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei : * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me ; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in æternum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Homo de pristino suo statu per peccatum lapsus, divitiis non redimitur ; nil contra infernum possunt opes.

AUdíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam, & prétium redemptiónis ánimæ suæ,

Et laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem : * non vidébit intéritum, cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus, perîbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Digitized by Google

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interfúerit, non sumet ómnia; * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepísti me, Deus; & confirmásti me in conspéctu tuo in æternum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Frustrà oppugnatur, qui Deo subjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousquè irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm parieti inclináto, & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in æternum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris, * ut

cogitant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áfluant, nolíte cor appónere.

Semèl locútus est Deus, * duo hæc audívi :

Quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxtà ópera sua.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei justitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor : * à timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexísti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt, Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum ; * & infirmátæ sunt contrà eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; * & timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei ; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Frustrà extollunt se iniqui : Deus judex est.

COnfitébimur tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : * narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis, Nolíte inquè ágere ; * & delinquéntibus, Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desértis móntibus.

Quóniam Deus judex est : * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto ; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non

Digitized by Google

est exinanita : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis est Deus in judiciis suis super iniquos.

NOtus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera :

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Infidelium adversùs Ecclesiam motus, ipsorumque confusio & interitus.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris, Deus ;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & dispercámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul adversùm te testamentum dispofuérunt tabernácula Idumæórum & Ismaelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec ; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis ; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian,

Digitized by Google

ræ, * sicut Jabin in
nte Cisson.
periérunt in Endor ;
i sunt ut stercus terræ.
one príncipes eórum si-
Oreb, & Zeb, * &
bee, & Sálmana ;
Omnes príncipes eórum,
qui dixérunt : Hæredi-
te possideámus sanctuá-
m Dei.

Divísio Psalmi 82.

Eus meus, pone illos
ut rotam, * & sicut
pulam ante fáciem venti.
Sicut ignis qui combúrit
lvam, * & sicut flamma
ombúrens montes ;
Ita persequéris illos in
empestáte tua, * & in ira
a turbábis eos.
Imple fácies eórum igno-
mínia ; * & quærent nomen
tuum, Dómine.
Erubescant & conturben-
tur in séculum séculi, * &
confundantur, & péreant :
Et cognoscant quia no-
men tibi Dóminus ; * tu
solus Altíssimus in omni
terra.

Ant. Tu terríbilis es, Deus Jacob, & quis resistet tibi? *Ps.* 75.

AD LAUDES.

Ant. 4. a. Pérfice.

PSALMUS 16.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

EXaudi, Dómine, justítiam meam : * intende deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.
De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, & visitásti nocte : * igne me examinásti ; & non est inventa in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ * custódi me ut pupillam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divísio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt ; ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est superbiam.
Projicientes me nunc circumdedérunt me : * óculi

Digitized by Google

los suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

PSALMUS 56.

Christi pro nobis patientis oratio; resurrectio & ascensio ejus prænuntiantur.

MIserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & psalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

Digitized by Google

In Feriis Quadrageſimæ ALTERUM MOYSI CANTICUM. *Deut.* 32.

Populi ſui infidelitates, Deique vindictas & miſerationes prænuntiat.

AUdíte, cœli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea : * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, * & quaſi ſtillæ ſuper grámina.

Quia nomen Dómini invocábo : * date magnificéntiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia : * Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in ſórdibus : * generátio prava atque perverſa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule ſtulte & inſípiens?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te.

Memento diérum antiquórum : * cógita generatiónes ſíngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi : * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíſſimus gentes, * quando ſeparábat fílios Adam,

Conſtítuit términos populórum * juxta número filiórum Iſraël.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jácob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,

Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excelſam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut fúgeret mel de petra, * oleumque de ſaxo duríſſimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan,

Et hircos cum medulla trítici; * & ſánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.

Incraſſátus eſt dilectus, & recalcitrávit; * incraſsátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem ſuum, * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Digitized by Google

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo ; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquísti ; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est ; * quia provocavérunt eum fílii sui, & fíliæ.

Et ait : Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum ;

Generátio enim perversa est, * & infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima ;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala ; * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amarissímo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactentẽ cum hómine sene.

Dixi : Ubinàm sunt ? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum ;

Et dícerent : Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia : * útinàm sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent !

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia ?

Nonnè ideò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum ; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis ; * & botri amarissími.

Fel draconum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonnè hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis ; * & adesse festínant témpora.

Digitized by Google

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, resíduique consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum ?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam ; percútiam, & ego sanábo : * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam : * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis ; * & his qui odérunt me, retríbuam :

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus ; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindictam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro : Dei perfecta sunt ópera.

(*In Festis, & Tempore Paschali, nisi aliter notetur.* CANTICUM. *Judith* 16.

Maria Christum pariens inimicum nostrum confodit.

INcípite Dómino in tympanis : cantáte Dómino in cymbalis.

Modulámini illi psalmum novum : * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ :

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, * & trádidit eum in manus fœminæ, * & confódit eum.)

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

Digitized by Google

PSALMUS 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli ; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 87.

Justus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus, se Deo commendat.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam ;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámplius ; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra oblivióni ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi ; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam ? * avértis fáciem tuam à me ?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die ; * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Digitized by Google

PSALMUS 142.

Oratio Pœnitentis auxilium & salutem à Deo poſcentis.

DOmine, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo ; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi ; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus : in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam ; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

Vox prædicationis Evangelicæ regnum Chriſti prænuntians.

AFferte Dómino, fílii Dei ; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem ; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas ; Deus majeſtátis intónuit : * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros ; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tam-

Digitized by Google

quàm vítulum Líbani ; * & dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : vox Dómini concutientis desértum ; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos , & revelábit condensa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit , * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Christi & Ecclesiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum , diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * propterèà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende , * próspere procéde ,

Et regna propter veritátem , & mansuetúdinem , & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ , pópuli sub te cadent , * in corda inimicórum regis.

Sedes tua , Deus , in séculum séculi : * virga directiónis , virga regni tui.

Dilexísti justítiam , & odísti iniquitátem ; * propterèà unxit te , Deus , Deus tuus , óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha , & gutta , & cásia à vestimentis tuis , à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto , * circúmdata varietáte.

Audi , fília , & vide , & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum , & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum , * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus , & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs , * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Digitized by Google

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes súper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 149.

Laudandus Deus qui exaltabit mansuetos in salutem.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & pſaltério pſallant ei ;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória : * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; * & gládii ancipites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis :

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum : * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

Eccleſia in ſe habens Deum inhabitantem non commovebitur.

DEus noſter refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Digitized by Google

Dóminus virtútum nobíscum, * súsceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm susciépiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, cómmóti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturiéntis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera ;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

Ecclesiæ Dei dilatatio : ipse fundavit eam Altissimus.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiópum ; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus est in ea ; * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio est in te.

AD NONAM.

PSALMUS 59.

Christus mala gentis suæ deflet : regnique sui dilatationem prænuntiat.

DEus, repulísti nos, & destruxísti nos : * irátus es, & miséreris nobis.

Digitized by Google

Commovísti terram, & conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberéntur dilecti tui : * sálvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * lætábor, & partíbor Sichimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gáłaad, & meus est Manasses ; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei :

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis deducet me in civitátem munítam ? * quis deducet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos ? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem ; * & ipse ad níhilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates, refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulísti in finem ? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in súperbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa ; & non cognovérunt : * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum : * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus : jam non est prophéta ; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus ? * irritat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare; * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes & torrentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Deus timendus: hinc Christi & Ecclesiæ prosperi labores.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuùm.

MEmento, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Digitized by Google

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc produ̇cam cornu David: * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi: sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Christus pro populo sibi subdito gratias agit: Ecclesia sibi opem postulat.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi: * qui súbdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Digitized by Google

Dómine, inclína cœlos tuos, & descende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos: * emitte sagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, misericórdia mea, & suscéptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Divísio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et éripe me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis boves eórum crassæ.

Non est ruína maceríæ neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére mei.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio. Ecclesiæ bona desiderans.

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, &

…dálibor : * lavábis me, …super nivem dealbá…

…dítui meo dabis gán… & lætítiam ; * & …tábunt ossa humiliáta. …verte fáciem tuam à …ctátis meis, * & omnes …quitátes meas dele.

…Cor mundum crea in me, …s ; * & spíritum rec… …innova in viscéribus …a.

…Ne projícias me à fácie …; * & Spíritum sanctum …um ne áuferas à me.

…Redde mihi lætítiam sa…áris tui ; * & spíritu …incipáli confirma me.

…Docébo iníquos vias tuas ; …& ímpii ad te conver…entur.

…Líbera me de sanguíni…bus, Deus, Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

…Dómine, lábia mea ape…ies ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

…Quóniam si voluísses sa…crifícium, dedíssem útique ; * holocaustis non delectá…beris.

…Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

…Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

…Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocaústa ; * tunc imponent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Christus in angustia mortis à Deo Patre sibi pro nobis salutem poscit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me ; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine ; * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam servi tui ; * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis ; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine ; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecísti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Digitized by Google

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine; quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

ABSOLUTIONES

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES,

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,

Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.

INI. NOCTURNO, Et pro II. & V. Feria.

Absolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua & in præceptis suis.

℟. Amen.

Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO, Et pro III. & VI. Feria.

Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Be-

Digitized by Google

nedictio erit : Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit :

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

[*Quandò D. Archiepiscopus, vel Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior post ipsum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Archiepiscopus, vel Episcopus respondet :* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia & in omni sensu. *Philipp.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem observatur, ubi unicus est Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio. 2. *Mach.* 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Christi det nobis G tum habitáre per fidem córdibus nostris. *Eph.*

2. Occurrámus omnes unitátem fídei, & tiónis Fílii Dei non circumferámur vento doctrínæ. 4.

3. Deus spei répleat omni gáudio & pa credendo; ut abund in spe & virtúte Spi sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de E gelio, tunc tertia Ben tio erit : Evangélium sit in sermóne tan sed & in virtúte. 1. 1. 5.

Eadem dicitur in Feria, quandò pro iij. tione legendum erit E gélium cum Homiliis.

IN FESTIS B. MARIÆ quæ sunt ix. Lection

Absolut. & Benedict cuntur in I. & III. Noct iit suprà : in II. verò turno, ut sequitur.

Absolutio. Judith

NObiscum sit Deus in Ancilla sua a plévit misericórdiam s quam promísit dómu rael.

Digitized by Google

Benedictiones.

4. Deus, à quo missus est Angelus Gábriël ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 9.

5. Fílius Altíssimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis fílios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus sanctus, de quo est, quod in María natum est, sanctíficet nos per ómnia. *Matth.* 1. *Thess.* 5.

Eædem Absolut. & Benedictiones dicuntur in omni Officio trium Lectionum B. M. V.

In Feriis Adventus, & à Septuagesima ad Quadragesimam, diebus intrà octavas Domini, ac B. Mariæ, nec-non Anniversarii Dedicationis, si tertia Lectio sit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

In Festis Sanctorum, quæ sunt ix. Lectionum.

Absol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà; in II. autem, ut sequitur.

Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus det nobis illumináto óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

In Festis Sanctorum, quæ sunt trium Lectionum tantùm.

Absolutio dicitur secundùm Feriam; Benedictiones verò ut sequitur.

1. Deus det nobis illumináto óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

2. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

3. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

Si pro tertia Lectione legendum sit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit.

Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Digitized by Google

Frænet rebelles impetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quà se dat, hostis óccupet.

Omnes ad aram géntium
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum:
Immensa sed, clemens Páter,
Parcendo vinces crímina.

Nos, testa quamquam fíctilis,
Opus tamen sumus tuum;
Perire ne plebem sinas
Christi redemptam sánguine.

Quod fécimus, sana malum;
Ange bonum quod póscimus:
Da corde contrito, Deus,
Tuam mereri grátiam.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Convertímini, sicut in profúndum recessérátis, fílii Israël. *Is.* 31.

Ant. 2. Laváimini, mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis. *Is.* 1.

Ant. 3. a. Expectat Dóminus ut misereátur vestri, & ídeò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

℣. Ut quid, Dómine, recessísti longè? ℟. Déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? *Ps.* 9.

Absol. & Benedict. habentur suprà, pag. 245.

Lectiones ut infrà, in qualibet Dominica.

℟. *j.* Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, & fácite vobis cor novum & spíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dóminus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dóminus propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Quasi columbæ mœrentes gémimus; multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ, & * Peccáta nostra respondérunt nobis; quia scelera nostra nobíscum, & iniquitátes nostras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos seducimus, & véritas in nobis non est. * Peccáta. *Is.* 59. 1. *Joan.* 1.

℟. *iij.* Tu autem, Dómine, in æternum permanébis: * Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? † Convérte nos, Dómine, ad te, & convertémur. ℣. Dómine, salva nos; perímus. * Quare. Glória. † Convérte nos. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Convertímini

quisque à via sua pés-
, & bona fácite stúdia
ra. *Jer.* 35.
az. 5. a. Converte me,
aine, & convertar ;
a tu Dóminus Deus
us. *Jer.* 31.
Ant. 6. Sana me, Dó-
e, & sanábor ; salvum
fac, & salvus ero ;
niam laus mea tu es.
14.
, Dómine, defécimus
ta tua : ℟. Posuísti ini-
tátes nostras in cons-
tu tuo. *Ps.* 89.
Lectiones ut infrà, in
libet Dominica.
℟. iv. Scimus qui dixit,
a vindícta, & ego re-
quam. * Horrendum est
dere in manus Dei vi-
tis. ℣. Si pœniténtiam
m egérimus, incidémus
manus Dómini, & non
manus hóminum. *
rrendum est. *Hebr.* 10.
ch. 2.
℟. v. Pósui fáciem meam
Dóminum Deum meum,
ire & deprecári * In
niis, sacco & cínere.
. Memor esto undè exci-
is, & age Pœnitén-
m. * In jejúniis. *Dan.* 9.
r. 2.
℟. vj. Jurávi & státui
dire judícia justítiæ
. * Humiliátus sum us-
quáquè, Dómine : † Vivífica me secundùm ver-
bum tuum. ℣. Deus, pro-
pítius esto mihi peccatóri.
* Humiliátus sum. Glória,
† Vivífica me. *Ps.* 118. *Luc.*
18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Revertátur unusquisque à via sua mala, & dirígite vias vestras & stúdia vestra. *Jer.* 18.

Ant. 7. b. Convertímini & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, & non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

Ant. 8. c. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum ; & convertar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. *Zach.* 1.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribulátо sunt corde : ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Lectiones & ℟℟. ut habentur in qualibet Dominica.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miserére mei, Dómine ; ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Antiphonæ propriæ in qualibet Dominica. Psalmi ut in Psalterio, cum Cantico sequenti.

CANTICUM. *Is.* 5.

Planctus super peccata populi Dei.

CAntábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ,

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, & lápi-

des elégit ex illa , * & plantávit eam electam.

Et ædificávit turrim in médio ejus , * & torcúlar extrúxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas , * & fecit labruſcas.

Nunc ergò , habitatóres Jerúſalem , & viri Juda , * judicáte inter me & víneam meam.

Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ , * & non feci ei ?

An quòd expectávi ut fáceret uvas,*& fecit labruſcas.

Et nunc óſtendam vobis* quid ego fáciam víneæ meæ.

Auferam ſepem ejus , * & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus,* & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam deſertam : * non putábitur , & non fodiétur.

Et aſcendent vepres & ſpinæ , * & núbibus mandábo ne pluant ſuper eam imbrem.

Vínea enim Dómini exercítuum , domus Iſraël eſt :* & vir Juda , germen ejus delectábile.

Et expectávi ut fáceret judícium , & ecce iníquitas : * & juſtítiam , & ecce clamor.

Hic non dicitur Glória Patri. *ſed ejus loco* ℣. *ſequens.*

Miſerére noſtri , Dómine , * quia peccávimus ante te. *Baruch* 3.

Capitulum proprium uni cuique Dominicæ.

HYMNUS.

SOlemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat ;
Plorat Sacerdos ; flébili
Clamóre templa pérſonant.

Lugúbris at fruſtrà ſonus
Ad Numen irátum venit ,
Ni corde pulſus íntimo
Senſum dolóris índicet.

Nil fróntibus ſparſus cínis ,
Nil ſciſſa veſtis próderit ,
Ni fracta ſcindantur ſimul
Vivo dolóre péctora.

Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis ,
Quæ críminis noſtri memor
Intentat ultríces minas.

O juſte Judex ! ô Deus !
Sis lentus ad pœnam , Pater :
Das pœnitendi témpora ,
Et cor ſimul da pœnitens.

Præſta , beáta Trínitas ,
Concéde , ſimplex Unitas ,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

℣. *& Antiph. ad* Benedictus. *ut infrà in unaquaque Dominica.*

AD HORAS.

Doxologia , Præſta , beáta Trínitas. *ut ſuprà ad Laudes. Pſalmi de Pſalterio : cetera ut habentur infrà in unaquaque Dominica.*

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ & Capitulum ut infrà in qualibet Dominica.

Digitized by Google

HYMNUS.

AUdi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multùm quidèm peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Sic corpus extrà cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsùs críminum.
Præsta, beáta Trínitas;
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. & Ant. Ad Magníficat, *ut infrà in unaquaque Dominica.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica, ut in Psalterio. Antiphonæ, Hymnus & cetera, ut infrà in Feriis, omissis Precibus.

FERIIS

à Feria IV. Cinerum usquè ad Dominicam Passionis.

AD OFFIC. NOCTUR.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Psalmi de Psalterio. Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis: scilicet,

Feriâ II. IV. & VI. ut in I. Nocturno Dominicarum; Feriâ III. V. & Sabbato, ut in II. Nocturno.

Lectiones ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. *ex præcedenti Dominicarum Officio: scilicet Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno,* ℟℟. Projícite. & Quasi columbæ. *Feriâ III. V. & Sabbato, è II. Nocturno,* ℟℟. Scimus. & Pósui.

℟. *Tertium erit Evangelicum, ut infrà in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miserére mei, Dómine; ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio, cum Cantico Cantábo. *ut suprà in Dominicis, sub sola Antiphona sequenti.*

Ant. 4. a. Revertímini unusquísque à via sua mala, & à péssimis cogitatiónibus vestris. *Jer.* 26.

CAPITULUM. *Isaiæ* 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus, Solemne nos jejúnii. *ut suprà in Dominicis.*

℣. Si iniquitátes obsérvaveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Ad Benedictus. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Digitized by Google

Deindè dicuntur flexis genibus sequentia

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convérrere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum speravímus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam; ℟. Et sancti tui exúltent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro summo Pontífice nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus conservet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universa Eccléstia. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedísti ab initio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo. ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infírmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Éduca eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Psalmus De profundis *qui habetur suprà* 86. *& in fine*, Glória Patri.

[*In Vesperis, ejus loco dicitur Ps.* Miserére *suprà*, 142. *cum* Glória Patri.]

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos: ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Digitized by Google

Et dicitur Oratio, ut infrà in qualibet Feria.

Dicto Benedicámus. *Si faciénda fit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deindè, usque ad Dominicam Passionis exclusivè fiunt

SUFFRAGIA, seu Commemorationes communes, ut sequitur.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra conclusio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non, dicitur, fit continuò Suffragium sequens,

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matth.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Orémus.

:[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

ACunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptistæ & S. Joseph, (si nominandi sint,) præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobíscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen

Deindè, Pater noster.

Digitized by Google

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore símplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.
Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, símplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum munera.
Amen.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 2. Dómino Deo nostro justítia; nobis autem confúsio faciéi nostræ: peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch* 1.

CAPITULUM. *Ephes.* 5. VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; redimentes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *In Quadrag.* ℣. Qui venísti * peccatóres salvos fácere, * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Temp. Pass.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória. *sed repetitur* Christe, Fili Dei vivi, &c.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

Deindè dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et om-

Digitized by Google

iniquitátes meas dele. 50.

℣. Cor mundum crea in Deus; ℟. Et spíritum um ínnova in viscéribus . *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fá- tua; ℟. Et Spíritum ſtum tuum ne áuferas à . *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam táris tui; ℟. Et spíritu cipáli confirma me. 50.

℣. Éripe me, Dómine, homine malo: ℟. A iro iníquo éripe me. *Ps.* 39.

℣. Éripe me de inimícis eis, Deus meus; ℟. Et ab surgéntibus in me líbera e. *Ps.* 58.

℣. Éripe me de operán- ibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum sálva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psálmum dicam nómini tuo in séculum sé- culi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratió- num tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuá- rum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nó- mini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli obli- víscі ómnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infir- mitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de inté- ritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Re- novábitur ut áquilæ juven- tus tua. *Ps.* 102.

Deindè ſignando ſe ſigno crucis:

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens:

COnfíteor Deo omnipo- tenti, beátæ Maríæ semper vírgini; beáto Mi- cháeli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vo- bis, fratres:] quia pec- cávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, [*ad ſe- quentia verba ter percuti- tur pectus:*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Ar- chángelum, beátum Joan- nem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Pau-

Digitized by Google

lum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuî omnípotens Deus; &, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est vobis, fratres, & vos, fratres, *dicit* tibi, pater, & te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, & pater, *dicunt*, soróres, & mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestrî omnípotens Deus; &, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confíteor. *omíssis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ* &, *ante voces* ómnibus & omnes.

Deindè Misereátur. *semèl, ad quod dicit*, nostrî, nostris, nos.]

Deindè signando se signo crucis.

Indulgéntiam, † absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit

℣. Exaudi nos, D
salutáris noster, ℟.
ómnium fínium terræ.
64.

℣. Miserére nostrî,
mine, ℟. Miserére no
Ps. 122.

℣. Fiat misericó
tua, Dómine, super n
℟. Quemádmodùm sp
vimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi
tiónem meam; ℟. Et
mor meus ad te vén
Ps. 101.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Domine Deus omní
tens, qui ad pri
pium hujus diéi nos per
níre fecísti, tuâ nos hó
salva virtúte; ut ad nulli
declinémus peccátum,
semper ad tuam justítia
faciendam nostra proc
dant elóquia, dirigan
cogitatiónes & ópera; P
Dóminum nostrum Jesu
Christum. Fílium tuum,
qui tecum vivit & regn
in unitáte Spíritûs sanc
Deus, per ómnia sécu
seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino
℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil

Digitized by Google

respondetur ; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium , Officium Capituli incipitur absolutè sic :

℣. Prætiósa in conspectu Dómini , ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María , & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis, pro nobis ad Deum ; ut secundùm eum qui vocávit nos , Sanctum , & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium , si legendum sit : & post ejus lectionem , dicitur Suffragium sequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum sit Necrologium , statim post præcedentem Orationem de Sanctis , fit Suffragium pro defunctis sic :

Dicitur Ps. De profundis. 86. *& in fine* , Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace, Dómine , exaudi. Dóminus vobiscum. *&* Orátio, Absólve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

[*Non legitur Necrologium in Solemnibus & suprà , neque fit Suffragium pro defunctis iis diebus , nisi post Completorium.... Ubi verò numquàm legitur Necrologium , non fit Suffragium pro defunctis in Dominicis & diebus à populo feriatis , necnon in Solemnibus & suprà , nisi post Completorium.*]

In Feriis & Festis à populo non feriatis dicuntur sequentes

PRECES
ad opus manuum.

[℣. Deus , in adjutórium meum intende ; ℟. Dómine , ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos ; ℟. Et ópera mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre , régere & gubernáre dignáre , Dómine Deus , Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra , sensus , sermónes & actus nostros , in lege tua , & in opéribus mandatórum tuórum : ut hìc , & in æternum , te auxiliante , salvi & líberi esse mereámur , Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis , sic :

Lector , Jube , domne , benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram , & in

corde nostro superscribat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis: Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta nexibus.

Præsta, beáta Trínitas;
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

Ant. 7. b. Operiantur saccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala. *Jonæ* 3.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

NUnc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & in flétu, & in planctu; & scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra.

℟. *br.* Dómine, * Miserére mei. Dómine. ℣. Sana ánimam meam, * quia peccávi tibi. * Miserére mei. Glória Patri. Dómine. *Ps.* 40.

℣. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, ℟. Donec misereátur nostri. *Ps.* 122.

Deinde dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime

Digitized by Google

propter nomen tuum.
di.
Dómine, exaudi ora-
am meam ; ℟. Et cla-
meus ad te véniat.
ol.
Dóminus vobíscum,
t cum spíritu tuo.
Oratio conveniens.
Dóminus vobíscum,
t cum spíritu tuo.
Benedicámus Dómino.
Deo grátias.

D SEXTAM.

Deus, † in adjutó-
, &c.

HYMNUS.

m solis excelsum jubar
oto coruscat lúmine ;
Christe, tu mundum
novâ
verus accendis face.
ac plena nostris fúlgeat
veritátis méntibus ;
nostra plenam cáritas
scendo surgat ad diem.
Præsta, beáta Trínitas ;
ncéde, simplex Unitas,
fructuósa sint tuis
uniórum múnera.
Amen.

Ant. 3. b. Quiéscite áge-
perversè, díscite bene-
ere : quærite judícium.
ferint peccáta vestra ut
cinum, quasi nix deal-
buntur. *Is.* 1.

APITULUM. *Isaïæ* 55.

Derelinquat ímpius viã
suam, & vir iníquus
gitatiónes suas, & re-
tátur ad Dóminum, &
serébitur ejus ; & ad
um nostrum, quóniam
multus est ad ignoscéndum.

℟. *br.* Miserére nostri, Dómine ; * Miserére nostri. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus * despectióne, * Miserére nostri. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris ; ℟. Sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem
dies ;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus
cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in ampléxu mori.
Præsta, beáta Trínitas ;
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 6. Purificáte corda, peccatóres : lugéte, & ploráte : humiliámini in conspéctu Dómini. *Jac.* 4.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

INter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, minístri Dómini ; & dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo ; & ne

des hereditátem tuam in opprobrium.

℟. *br.* Miserére mei, Deus, * Miserére mei. Miserére. ℣. Quóniam in te confidit * ánima mea. * Miserére mei. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 56.

℣. Misericors Dóminus, & justus; ℟. Et Deus noster miserétur. *Ps.* 114.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Convertímini ad Dóminum Deum vestrum; quia benignus & miséricors est, pátiens & multæ misericórdiæ. *Joël.* 2.

CAPITULUM. *Ezech.* 33.

SI impius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus quæ peccávit, non imputabuntur ei.

Hymnus, Audi, benigne cónditor. *ut suprà in Dominicis.* 153.

℣. Tempus beneplániti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, ut suprà ad Laudes, 154. *In iis, loco Psalmi* De profundis. *dicitur Psalm.* Miserére mei, Deus secundùm magnam. 142.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria, post Ant. ad Magníficat.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commem. de aliquo Sancto, fit eo loco. Deindè, usque ad Passionem exclusivè, fiunt*

SUFFRAGIA, DE SANCTA CRUCE.

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Galat.* 6.

℣. In Deo salutáre meum. ℟. Et glória mea. *Ps.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequantur Vesperæ de B. Maria, tunc fit integra conclusio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen. *& post* Benedicámus. *dicitur*, Deus, in adjutórium.]

Si verò non dicitur Officium parvum, fit continuò Suffragium sequens

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultá-

Digitized by Google

bunt ; ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis ; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & omnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus & pacem : ut destrúctis adversitátibus & erróribus universis, Ecclésia tua sécúrâ tibi férviat libertáte ; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus. Per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

[*Nomina Angelorum, S. Joann. Bapt. & S. Joseph, (si nominandi sint,) præponuntur Apóstolis.*]

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Sacerdos : Fidélium, & Pater. *si Completorium immediatè non sequatur.*

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube, Domne, benedícere, [*Solus recitans dicit absolutè*] *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia.

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, ut habetur pro singulis diebus ad calcem Breviarii : in fine Lectionis, dicitur : Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Hebdomadarius dicit : ℣. Converte nos, † Deus salutáris noster ; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

Hic facienda est Confessio peccatorum, ut habetur suprà ad Primam, scilicet mediocri voce : Confíteor, &c.

Postea elevans vocem,

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

Ant. 4. Peccávimus, iniquitátem fecímus, impiè égimus : tibi, Dómine, justítia ; nobis autem confúsio faciéi. *Dan.* 9.

HYMNUS.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem :
En sólis abscessit jubar,
Noctísque succédunt vices :
Qui prósperum donas diem,
Da tuta nóctisória.
Si clausa torpent lúmina,
Suspíret ad te mens vigil ;

Digitized by Google

Potente, qui te díligunt, Servos tuére déxterâ.

Tu, quos molesti córporis
Gravis retardat sárcina, Fac mentis alis líbero Sursùm volátu téndere.

O spes salútis única, Votis adesto súpplicum: Defende quos mercátus es Mercéde fusi sánguinis.

Præsta, beáta Trínitas; Concéde, simplex Unitas, Ut fructuósa sint tuis Jejuniórum múnera.

Amen.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquàm leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

[*Temp. Pass. omisso* Glória *post reclamationem repetitur.* In manus.]

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 6. Magna.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Magna judícia tua, Dómine; quia non égimus secundùm præcepta tua, & non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc, Dómine, secundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi spíritum meum. *Tob.* 3.

Deindè dicuntur flexis genibus.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secrètò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

℣. Exaudi nos, Deus sa-

Digitized by Google

lutáris noſter, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtri, Dómine; ℟. Miſerére noſtri. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedictio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſſiori voce dicit. ſignando ſe ſigno crucis: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Secretò, Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Poſteà dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

In Quadrageſima.

AVe, Regína cœlórum, Ave, dómina Angelórum:
Salve, radix; ſalve, porta
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Orémus.

CConcéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

AE OFFICIUM NOCT.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 37.

JOſeph cùm ſedecim eſſet annórum, paſcébat gregem cum frátribus ſuis adhuc puer: &

Digitized by Google

erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris sui ; accusavitque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eò quòd in senectúte genuísset eum, fecítque ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plùs cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accídit quoque ut vísum sómnium referret frátribus suis, quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro, & quasi consúrgere manípulum meum, & stare ; vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris ? aut subjiciémur ditióni tuæ ? Hæc ergò causa somniórum atque sermónum, invídiæ & ódii fómitem ministrávit.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

CUmque fratres illíus in pascendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israël : Fratres tui pascunt oves in Sichimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præstò sum, ait ei : Vade, & vide si cuncta prósperа sint erga fratres tuos & pécora ; & renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vírum errántem in agro, & interogávit quid quæreret. At ille respondit : Fratres meos quæro ; índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicentes : Eámus in Dóthaïn. Perréxit ergò Joseph post fratres suos, & invénit eos in Dóthaïn. Qui cùm vidíssent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, & mútuò loquebántur : Ecce sómniator venit ; veníte, occidámus eum, & mittámus in cisternam véterem ; dicemúsque : Fera péssima devorávit eum ; & tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Cùm jejunáris, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 207. in Quadrag. 3.

JEjuníemus humiliántes ánimas nostras, appropinquante die quo magíster humilitátis humiliávit

Digitized by Google

metipſum, factus ſúbdi-
uíquè ad mortem cru-
Imitémur ejus crucem,
inéntiæ clavis edómi-
concupiſcéntias confi-
es. Caſtigémus corpus
rum, & ſervitúti ſub-
mus; & ne per indó-
m carnem ad illícita
ábámur, in ea do-
da aliquantùm & lícia
ubtrahámus. Crápula
ebrietas étiam per dies
ros devitanda; per hoc
em dies étiam conceſſa
ndia removenda. Fácilè
i obtemperábit caro,
inhæreat aliénis, quæ
ténari conſuéverit & à
. Cavendum eſt ne mu-
,non mínuas voluptátes.
rcimónia jejúniis conjun-
ur. Sicut ventris caſti-
nda ſatúritas, ita gulæ
itamenta cavenda ſunt.
. Convertímini ad me,
cit Dóminus, in toto
rde veſtro, in jejúnio,
in fletu, & in planctu;
* Scíndite corda veſtra,
non veſtimenta veſtra.
. Cùm jejunátis, nolíte
eri ſicut hypócritæ, triſ-
: extérminant enim fá-
ſuas, ut appáreant ho-
ibus jejunantes. * Scín-
ite. Glória Patri. * Scín-
te. *Joël.* 2. *Matth.* 6.

Ad Benedíctus.

* *Ant.* 2. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne vidéris homínibus jejúnans, *Matth.* 6.

Oratio.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percurrant; Per Dóminum.

[*Hodiè, & deinceps uſquè ad Paſcha, præterquàm diebus Dominicis, Veſperæ dicuntur in Eccleſiis ante comeſtionem.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. A Theſaurizáte vobis theſauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

DEus, miſericórdiæ dator, & totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemóſynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis incrementa: te húmili devotióne precámur, ut qui ad hæc agenda ſalubérrimam dediſti doctrínam, ad complendum indefeſſam tríbuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA, *POST CINERES.*

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 37.

DIxit Judas frátribus ſuis: Quid nobis prodeſt, ſi occidérimus fratrem noſtrum, & celavérimus ſánguinem ipſius? Mélius eſt ut venumdétur Iſmaëlítis, & manus noſtræ non polluantur; frater enim & caro noſtra

est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de cisterna, vendidérunt eum Ismaelítis viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversúsque Ruben ad cisternam, non invénit púerum. Et sciffis véstibus, pergens ad fratres suos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? [*]Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica fílii tui sit, an non. Quam cùm agnovísset pater, ait: Túnica fílii mei est; fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Sciffísque véstibus, indútus est cilício, lugens fílium suum multo témpore.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis prósperè agens: habitavitque in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo; & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenitque Joseph grátiam coram dómino suo, & minístrabat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, & universa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, & multiplicávit tàm in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchrâ fácie, & decórus aspectu.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Cùm introísset Jesus Caphárnaüm, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 62. de verb. Evang. Matth. 8.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domum quippè Centuriónis cùm se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret, ille respondit: Non sum dignus ut sub tectum meum intres, sed tantùm dic verbum,

Digitized by Google

bum, & sanábitur. Dicendo se indignum, præsumpsit dignum; non in cujus ædes, sed in cujus eos Christus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, nisi illum quem timébat intráre in domum suam, corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in parietes eius, & non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed * Tantùm dic verbo, & † Sanábitur puer meus. ℣. Domine Deus, ecce tu fecísti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi difficile omne verbum: * Tantùm. Glória Patri. † Sanábitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Audiens Centuriónem Jesus, mirátus est, & sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pœnitentia placáris: preces pópuli tui supplicantis propítius réspice, & flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis nostris merémur, averte; Per Dóminum.

VESPERÆ de Sequenti.

Pars Verna. S. P.

FERIA SEXTA *post Cineres, fit Officium* DE QUINQUE PLAGIS Christi.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & fic in toto Officio.

Ant. 1. QUid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 2. His plagátus sum in domo eórum qui dilegébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras: attrítus est propter scélera nostra. *Isaiæ* 53.

Ant. 4. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 53.

Ant. 5. Splendor ejus ut lux erit; cornua in mánibus ejus: ibi abscondita est fortitúdo ejus. *Habac.* 3.

CAPITULUM. *Zach.* 12.

EFfundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ & precum; & aspícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aspiciámus in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, * Qui proposito sibi gáudio, sustínuit crucem, † Confusióne contempta. ℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: & posuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. * Qui

propósito. Glória. † Confusióne. *Hebr.* 12. *Is.* 53.

HYMNUS.

PRome vecem, mens, canórum;
Plange tristi cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ sponte Christus
Pro reis fert víctima.
Cæsus immíti furóre
Nostra propter crímina,
Nos suo livóre sanat;
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.
Trans manus, pedesque fixus,
Nostra rumpit víncula:
Totque fontes sunt salútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.
Mórtui pectus sacrátum
Vulnerátur láncea;
Indè sanguis mistus undâ
Férvidus prolábitur
Ad lavácrum præbat undam,
Ad corónas sánguinem.
Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum sint ac médela,
Sint & ollm præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis séculum.
Amen.

℣. Suprà dorsum meum fabricavérunt peccatóres: ℟. Prolongavérunt iniquitátem suam. *Ps.* 128.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Propter scelus pópuli mei percussi eum; & Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum. *Is.* 53. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Multi ab oriente & occidente vénient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob, in regno cœlórum; fílii autem regni ejicientur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, nostrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatiónibus, solámen in fletibus: præsta pópulo tuo, ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne refóvear; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Divin. Christum propter iniquitátes nostras vulnerátum, * Venite, adorémus. *Is.* 53.

Ps. 94. Venite. 2. *Hymnus*, Prome. *ut suprà*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Conclúsit me Deus apud iniquum, &

ibus impiórum me trá- *Job.* 16.
z. 2. Circúmdedit me s suis, convulnerá- mbos meos, & non cit. *Job.* 16.
z. 5. a. Concídit me re super vulnus, írruit quasi gigas. *Job.* 16. Sagittæ tuæ infíxæ ihi; ℟. Et confir- super me manum *Ps.* 37.

De libro Géneſis.
tio *j.* Cap. 42.
Rat fames in terra Chánaan; & Joſeph erat princeps in terra ti, atque ad ejus nu- frumenta pópulis ven- antur. Cùmque adoraſ- ent fratres ſui, & ag- et eos, quaſi ad alié- dúrius loquebátur: in- gans eos: Undè veniſ- Qui reſpondérunt: rra Chánaan, ut emá- víctui neceſsária. Et fratres ipſe cognoſ- non eſt cógnitus ab ec- latuſque ſom- quæ aliquandò ví- ait ad eos: Explo- res eſtis: ut videátis nióra terræ veniſtis. nérunt: Non eſt ita, e; ſed ſervi tui ve- ut émerent cibos. s filii unius viri ſu- pacífici vénimus, uidquam fámuli tui ntur mali.
In conſpectu tuo, ne, ſunt omnes qui

tríbulant me: * Et ſuſtí- nui qui ſimul contriſtaré- tur, & non fuit; quóniam quem tu percuſſiſti, perſe- cúti ſunt, & ſuper doló- rem vúlnerum meórum ad- didérunt. ℣. Chriſtus non ſibi plácuit; ſed, ſicut ſcriptum eſt: Impropéria improperántium tibi ceci- dérunt ſuper me: * Et. *Pſ.* 68. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 45.

ELevávit Joſeph vocem cum fletu: quam au- diérunt Ægyptii, omniſ- que domus Pharaónis. Et dixit frátribus ſuis: Ego ſum Joſeph: adhuc pater meus vivit? Non póterant reſpondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm acceſſiſſent propè: Ego ſum, ait, Joſeph frater veſter, quem vendidiſtis in Ægyptum. Nolíte pa- vére, neque vobis durum eſſe videátur quòd vendidiſ- tis me in his regiónibus; pro ſalúte enim veſtra mi- ſit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium eſt enim quòd cœpit fames eſſe in terra; & adhuc quinque anni reſtant, qui- bus nec arári póterit, nec meti. Præmiſitque me Deus ut reſervémini ſuper ter- ram, & eſcas ad viven- dum habére poſsítis. Non veſtro consílio, ſed Dei voluntáte huc miſſus ſum,

Digitized by Google

qui fecit me quasi patrem Pharaónis, & dóminum universæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Festináte, & ascéndite ad patrem meum, & dicétis ei: Hæc mandat fílius tuus Joseph: Deus fecit me dóminum universæ terræ Ægypti: descende ad me, ne moréris, & habitábis in terra Gessen.

℟. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: * Retrorsum non ábii; corpus meum dedi percutiéntibus. ℣. Baptísmo hábeo baptizári; & quómodo coarctor utique dùm perficiátur? * Retrorsum. *Is.* 50. *Luc.* 12.

Lectio iij.

DIxit ergo Joseph fratres suos, & proficiscéntibus ait: Ne irascámini in via. Qui ascendentes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes: Joseph fílius tuus vivit, & ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto, Jacob quasi de gravi somno evígilans, tamen non credébat eis. Illis è contrà referébant omnem órdinem rei. Cúmque vidísset plaustra, & universa quæ míserat, revixit spíritus ejus, & ait: Súfficit mihi, si adhuc Joseph fílius meus vivit: vadam, & vidébo illum ántequàm móriar.

℟. Fodérunt manus & pedes meos: dinumerérunt ómnia ossa mea: ipsi verò * Considerant & inspexérunt me. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta sunt in me ut implerétur &ália Scriptúra: Vidébunt in quem transfixérunt: * Considerávérunt. Glória Patri. Tu autem. *Ps.* 21. *Joan.*

IN II. NOCTURN

Ant. 1. *a.* Sagittæ tuæ in me sunt, & tu res Dómini mílitant contrà me. *Job.* 6.

Ant. 7. *b.* Non conquiéscere spíritum meum & implet me amaritudinibus. *Job.* 9.

Ant. 6. Instaurasti testes tuos contrà me, & multíplicas iram tuam adversùm me. *Job.* 10

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine: ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego defeci. *Ps.* 38.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Lectio iv. In Cant.

UBi tura fírmi infírmis secúrior réquies, nisi in vulnéribus Salvatóris? Ego illic secúrior hábito, quò ille poténtior est ad salvandum. Peccávi peccátum grande: turbat me conscièntia, sed non

turbábitur ; quóniam vúlnerum Dómini recordábor. Nempè vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Quid tàm ad mortem, quod non Christi morte solvátur ? Si ergò in mentem vénerit tàm potens tàmque éfficax medicamentum, nullâ jam possum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura ; sed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit sanguis & aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus : ferrum pertránsiit ánimam ejus. * Unus mílitum. *Joan.* 19. *Ps.* 104.

Lectio v.

EGo fidenter quod ex me mihi deest, usurpo mihi ex viscéribus Dómini ; quóniam misericordiâ affluunt, nec desunt foramina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latusque lánceâ forávérunt ; & per has rimas licet mihi súgere mel de petra, oleumque de saxo durissimo, id est, gustáre & vidére quóniam suávis est Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, & ego nesciébam. Quis enim cognóvit sensum Dómini, aut quis consiliárius ejus fuit ? Ut clavus réferans, clavus pénetrans factus est mihi, ut vídeam voluntátem Dómini. Quidni vídeam per foramen ? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus sit in Christo mundum reconcílians sibi.

℟. Quid turbáti estis, & cogitatiónes ascéndunt in corda vestra ? * Vidéte manus meas & pedes, quia ego ipse sum. ℣. Nolíte pavére ; pro salúte vestra misit me Deus. * Vidéte. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio vj.

FErrum pertránsiit ánimam ejus, & appropinquávit cor illíus, ut non jam non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per foramina córporis : patet magnum illud pietátis sacramentum ; patent víscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus visitávit nos Oriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant ? In quo enim clárius quàm in vulnéribus tuis eluxísset, quòd tu, Dómine, suávis & mitis, & multæ misericórdiæ ? Majórem enim misericórdiam nemo habet, quàm ut ánimam suam ponat quis pro addictis morti, & damnátis.

℟. Inser dígitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum ; * Et ℣. Noli esse incrédulus, sed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas : revértere ad me, quóniam redémi te : * Et

noli. Glória Patri. † Noli. *Joan.* 20. *Is.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas super contritióne tua, Israël? Obdúcam enim cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis sanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipse vúlnerat, & medétur: percútit, & manus ejus sanábunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plagam, & revertentur ad Dóminum; & placábitur eis, & sanábit eos, *Is.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt; ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 120.

VIgilanti verbo Evangelista usus est, ut non díceret, Latus ejus percussit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, Apéruit: ut illic quodámmodò vitæ óstium panderétur, undè sacramenta Eccésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum: aqua illa salutáre témperat póculum; hæc & lavácrum præstat & potum.

℟. Hic est qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus; * Non in aqua solùm, sed in aqua & sánguine: & Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris, * Non. 1. *Joan.* 4. *Zach.* 13.

Lectio viij.

HOc prænuntiábat quòd Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quà intrárent animália quæ non erant diluvio perítura, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormientis, & appellàta est vita materque vivórum. Magnum quippè significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secundus Adam inclináto cápite in cruce dormívit; ut indè formarétur ei conjux, quod de látere dormientis efflúxit. O mors, undè mórtui reviviscunt! Quid isto sánguine múndius? quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Gratificávit nos Deus in dilecto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

Digitized by Google

Iste asperget gentes
tas ; * In. *Ephes.* 1. *Is.*

tio sancti Evangélii le-
cundùm Matthæum.

actio ix. Cap. 5.
N illo témpore ; Dixit
esus discípulis suis :
istis quia dictum est :
es, próximum tuum,
dio habébis inimícum
; ego autem dico vo-
; Dilígite inimícos ves-
. Et réliqua.

milia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*
Go autem dico vobis ;
Dilígite inimícos ves-
benefácite his qui
unt vos. Multi præ-
Dei, imbecillitáte
non Sanctórum viri-
æstimántes, putant
impossibília quæ præ-
sunt ; & dicunt suf-
re virtútibus non odísse
cos : cæterùm dilígere
præcípi, quam humá-
manitas patiátur. Scien-
est ergò Christum non
ossibília præcípere, sed
sita : quæ fecit David
ul & in Absalom. Ste-
nus quoque Martyr
inimícis lapidántibus
precátus est, & Paulus
ptáma cupit esse pro
ecutóribus suis. Hæc
Jesus & docuit &
, dicens ; Pater, ig-
illis.

℟. Commendat Deus
ritátem suam in nobis, *
Quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ ; * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℟. *usquè ad* ℣. *Rom.* 5. *Levit.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israël. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. Quis crédidit audítui nostro ? & bráchium Dómini, cui revelátum est. *Is.* 53.

Ant. 6. Inglórius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. *Is.* 52.

Ant. 2. De angústia & de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit ? quia abscíssus est de terra vivéntium. *Is.* 53.

Canticum, Cantábo. *ut supra in Feriis Quadragesimæ.* 151.

Ant. 5. a. Occídetur Christus, & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. *Is.* 53.

CAPITULUM. *Isaiæ* 53.

Oblátus est quia ipse vóluit, & non apéruit os suum ; sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi

agnus coram cóndente se obmutescet, & non aperiet os suum.

HYMNUS.

QUæ te pro pópuli crí-
minibus nova
Infontem próperat pér-
dere cáritas?
Quid non pro misera gen-
te luis volens,
Factus victima Póntifex?
Clavi qui géminum transá-
digunt pedem,
Captívos láqueo dæmo-
nis éruunt;
Transfixæque manus ex-
cútiunt vetus,
Quo mundus prémitur,
jugum.
Obstétrix pénitus láncea
pérforat,
Quo nos párturiat, pec-
tus amábile:
Hoc quæ fonte fluit, nos
aqua, nos cruor
Sanat, líberat, ábluit.
O vitæ látices, vívida flú-
mina!
O sacros áditus péctoris
íntimi!
O petræ sólidæ tuta fortí-
mina!
O cordis penétrália!
Te si nóstra, Pater, útí-
mina próvocant,
Nati sacra lubens vúlne-
ra réspice,
Cùm noster láceras obíi-
ciet tuis
Judex fulmínibus manus.
Fac per læva, pater, vúl-
nera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere
gáudia,
Ut cum Prole tibi júgi-
ter, ac tuo
Reddant Spíritui decus.
Amen.

℣. Protector noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Dixit Jesus discípulis suis: Pax vobis. Et cùm hoc dixisset, ostendit eis manus & latus. *Joan.* 20.

Oratio.

COncéde, quæsumus, miséricors Deus, ut sacræ Unigéniti tui plagæ sint nobis medéla vúlnerum, & fontes salútis ætérnæ; Per eúmdem.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Diligite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes obsérvaveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæsumus, Dómine, benígno favóre prosequére; ut observántiam quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus; Per.

AD HORAS.

Doxologia.

Qui per crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,

Digitized by Google

Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Quis crédidit.

In ℟. *br.* ℣. Qui pallus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Inglórius erit.

CAPITULUM. *Isaiæ* 53.

VIdimus eum, & non erat aspectus, & desiderávimus eum; despectum & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus, & despectus; undè nec reputávimus eum.

℟. *br.* Ego sum vermis, * & non homo. Ego sum. ℣. Oppróbrium hóminum * & abjéctio plebis. * Et. Glória. Ego sum.

℣. Omnes vidéntes me, derisérunt me; ℟. Locúti sunt lábiis, & movérunt caput. *Psal.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 2. De angústia.

CAPITULUM. *Isaiæ* 53.

PRo eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse Justus servus meus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repulísti & despexísti, * Distulísti Christum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes transeúntes viam, * Distulísti. Glória. Tu, Dómine. *Psal.* 88.

℣. Omnia excelsa tua & fluctus tui ℟. Super me transiérunt. *Psal.* 41.

AD NONAM.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

PEccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

℟. *br.* Sacrifícium noluísti; * Corpus autem aptásti mihi. Sacrifícium. ℣. Holocaustum & pro peccáto * non postulásti; * Corpus. Glória. Sacrifícium. *Hebr.* 10. *Psal.* 39.

℣. Deus excelsus est miséricors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Psal.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. DEus, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíssimè sciat omnis domus Israël, quia & Dóminum eum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixístis. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. *D.* Erípuit nos

Digitized by Google

de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. *Coloss.* 1.

Ant. 6. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi emundábit conscriéntiam nostram? *Hebr.* 9.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

CHristus dilexit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus, Prome. *ut in primis Vesperis*, 170.

℣. Orátio mea sicut incénsum in conspectu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. *Ps.* 140.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Grátia & pax à Jesu Christo qui dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo. *Apoc.* 1.

Oratio, *ut supra ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Estóte perfecti, sicut & Pater vester cœléstis perfectus est. *Matth.* 5.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, qui nos, cùm inimíci essémus, per mortem Unigéniti tui tecum reconciliári voluísti: tríbue, quæsumus, ut tantæ misericórdiæ mémores, & ipsi propter te inimícos nostros in veritáte diligámus; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. a. Ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Hymnus, O splendor, *cum Doxologia* Qui per crucem nos líberas. *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Vidi, & ecce in médio throni, Agnum stantem tanquàm occísum. *Apoc.* 5.

SABBATO *post Cineres.*

De libro Genesis.

Lectio j. Cap. 46.

PRofectus Israël cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti; & mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiónem noctis vocántem se, & dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui respóndit: Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui; noli timére, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descendam tecum illùc, & ego indè addúcam te revertentem: Joseph quoque

Digitized by Google

pont manus suas super eódos tuos. Suscépit autem Jacob à púteo juramenti: tulerúntque eum filii cum párvulis & uxóribus suis in plaustris, quæ míserat Phárao ad portandum senem, & ómnia quæ poterat in terra Chánaan: venítque in Ægyptum cum omni semine suo: filii ejus, & nepótes ejus, & filiæ, & cuncta simul progénies.

℟. Scimus. 158.

Lectio ij. Cap. 47.

INgressus ergò Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ póssident, venérunt de terra Chánaan; & ecce consístunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros constítuit coram rege; quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, & nos, & patres nostri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non est herba gregibus servórum tuórum, ingravescénte fame in terra Chánaan: petimúsque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. [†] Dixit itaque rex ad Joseph: Pater tuus & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conspéctu tuo est: in óptimo loco fac eos habitáre, & trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros industrios, constítue illos magístros pécorum mearum. Post hæc introdúxit Joseph patrem suum ad regem, & státuit eum coram eo; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo: Quot sunt dies annórum vitæ tuæ? respóndit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum sunt, parvi & mali; & non pervenérunt usque ad dies patrum meórum quibus peregrináti sunt. Et benedícto rege, egréssus est foras.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm serò esset, erat navis in médio mari, & ipse solus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. Lib. 2. C. 28.

LAbor discipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres sanctæ Eccléstæ vários designat; quæ inter undas sæculi adversántis, & immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœléstis, quasi ad fidam littoris statiónem pervenire conátur. Ubi benè dícitur, quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra;

quia nonnunquam Ecclesiæ sanctis Gentilium prosperis non solùm afflicta, sed & fundata est, ut si fieri posset, Redemptor ipsum eam prorsus deseruisse ad tempus videretur.

℟. Videns Jesus discipulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ambulans supra mare; & ✝ Ascendit ad illos in navim, & cessávit ventus. ℣. Créditur super fluctus maris, facit magna, & inscrutabília, & mirabília. * Venit. Glória Patri. ✝ Ascendit. *Marc. 6. Joh. 9.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. In plateis ponébant infirmos, ut vel fimbriam vestiménti Jesu tángerent: & quotquot tangébant eum, salvi fiébant. *Marc. 6.*

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris; & concéde ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corpóribusque curandis salúbriter institúimus est, devóto fervóre celebrémus; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio. Antiphona, Convertímini *ut supra fol.* 149.

CAPITULUM. *Levit.* 16.

IN hac die expiátio erit vestri, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris: coram Dómino mundabímini; Sábbatum enim requiétionis est, & affligétis ánimas vestras religióne perpétua.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem impii, sed ut convertátur impíus via sua, & vivat. * Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis: & ✝ Quare moriémini, domus Israël. ℣. Facite fructus dignos pœniténtiæ; jam enim secúris ad radícem árborum pósita est. * Convertímini. Glória. ✝ Quare. *Ezech. 33. Luc. 3.*

Hymnus, Ex tempus *ut supra fol.* 149.

℣. Dómine, ut *supra fol.* 149.

Ad Magnificat.

Ant. 4. E. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœnitémini; & indulgéntiam ejus, fusis lácrymis, postulémus. *Judith 8.*

Oratio, ut infra ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut supra fol.* 163. *ad quod tamen Preces non dicuntur in Sabbatis.*

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut supra in Dominicis Quadragesimæ, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO

Incipit liber Exodi.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc sunt nómina filiórum Israël qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob: singuli cum dómibus suis introié-

Digitized by Google

runt : Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zabúlon, & Bénjamin, Dan, & Néphthali, Gad, & Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eórum, qui egréssi sunt de fémore Jacob, septuagínta : Joseph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univérsis frátribus ejus, ómnique cognatióne illâ, fílii Israël crevérunt, & quasi germinántes multiplicáti sunt : ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surréxit interéa rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Joseph. Et ait ad pópulum suum : Ecce, pópulus fíliórum Israël multus, & fórtior nobis est. Veníte, sapienter opprimámus eum, ne fórte multiplicétur : & si ingruérit contrà nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatísque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

PRaecépit ergo Phárao omni pópulo suo, dicens : Quidquid masculíni sexus natum fúerit, in flumen projícite : quidquid femínini, reservâte. Egréssus est post hæc vir de domo Levi : & accépit uxórem stirpis suæ. Quæ concépit, & péperit fílium : & vidéns eum elegántem, abscondit tribus ménsibus. Cúmque jam celáre non posset, súmpsit físcellam scírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice : posuítque intùs infántulum, & expósuit eum in carécto ripæ flúminis, stante procúl soróre ejus, & considerante éventum rei. Ecce autem descendébat fília Pharaónis ut lavarétur in flúmine : & puellæ ejus grádiebantur per crepidínem álvei. Quæ cùm vidísset físcellam in papyrióne, misit unam è famulábus suis : & allátam, apériens, cernensque in ea párvulum vagientem, miserta ejus, ait : De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror púeri : Vis, inquit, ut vadam & vocem tibi mulíerem Hebræam, quæ nutríre possit infántulum ? Respóndit : Vade. Perréxit puella, & vocávit matrem suam. Ad quam locúta fília Pharaónis : Accípe, ait, púerum istum, & nutrí mihi : ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier, & nutrívit púerum : adulémque trádidit fíliæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum fílii, vocavítque nomen ejus Móyses, dicens : Quia de aqua tuli eum.

℟. Quasi columbæ. 150.

Lectio iij

IN diébus illis postquàm créverat Móyses, egréssus est ad fratres suos : viditque afflictiónem eórum,

Digitized by Google

& virum Ægyptium percutientem quemdam de Hebræis frátribus suis. Cùmque circumspexisset hùc atque illùc, & nullum adesse vidisset, percussum Ægyptium abscondit sábulo. Et egressus die álitero conspexit duos Hebræos rixantes: dixitque ei qui faciebat injúriam: Quarè percutis próximum tuum? Qui respondit: Quis te constítuit príncipem & júdicem super nos? núm occídere me tu vis, sicut heri occidísti Ægyptium? Tímuit Móyses, & ait: Quómodo palàm factum est verbum istud? Audivitque Phárao sermónem hunc, & quærébat occídere Móysen: qui fúgiens de conspectu ejus, morátus est in Terra Mádian, & sedit juxtà púteum. Erant autem sacerdóti Mádian septem fíliæ, quæ venérunt ad hauriendam aquam: & implétis canálibus adaquáre cupiébant greges patris sui. Supervenére pastóres, & ejecérunt eas: surrexitque Móyses, & defensis puellis, adaquávit oves eárum. Quæ cùm revertíssent ad Ráguël patrem suum, dixit ad eas: Cur velóciùs venístis sólitò? Respondérunt: Vir Ægyptius liberávit nos de manu pastórum: ínsuper & hausit aquam nobíscum, potumque dedit óvibus. At ille: Ubi est? inquit. Quarè dimísistis hóminem? vocáte eum ut cómedat panem. Jurávit ergo Móyses quòd habitáret cum eo, & accépitque Séphoram fíliam ejus uxórem.

℟. Tu, Dómine, * 150.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. 4. de Quadragesima.*

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam? dicamque: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, & semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet animári: quandò ad universa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redempti sumus, recursus invítat; ut excellens super ómnia passiónis Dominicæ sacraméntum, purificátis & corpóribus, & ánimis, celebrémus.

℟. Scimus. * 151.

Lectio v.

DEbebátur quidém tantis mystériis ita incés-

bilis devótio & continuá reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso paschâli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, & dùm carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dùmque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo dísténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magnâ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia casta decóquerent.

℟. Pósui. 151.

Lectio vj.

INgressúri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos, & jejuniórum remédiis consecrátos, præceptis Apostólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spíritûs; ut, castigátis colluctatiónibus quæ sunt inter utramque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, & nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii; aut fructuósè córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore; Jesus ductus est in desértum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunásset quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. in Evang. hab. in Basil. S. Joan. Lat. Dominicâ primâ quadragesimæ.

DUbitári à quibusdam solet, à quo spíritu sit Jesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem; & rursùm: Assúmpsit eum in montem excelsum valdè. Sed verè & absque ulla quæstióne convenienter accípitur, ut à sancto Spíritu in desértum ductus cre-

Digitized by Google

dátur ; ut illùc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assúmptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo &ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu sancto regréssus est à Jordáne, & agebátur à Spíritu in desértum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Offendit mihi Dóminus Jesum : & satan stabat à dextris ejus, ut adversárétur ei ; * Et. *Luc.* 4. *Zach.* 3.

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus est : & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus ? an non diáboli membra Judæi persequéntes & mílites crucifigéntes Christum fuérunt ? Quid ergò mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi ? Non est ergò indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippè erat, ut sic tentatiónes nostras súis tentatiónibus víncéret, ficut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℟. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béstiis ; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies & quadraginta noctes ; panem non comédit, & aquam non bibit ; * Et nihil. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd sciendum nobis est quia tentátio tribus modis ágitur, suggestióne, delectatióne & consénsu. Et nos cùm tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur ; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus undè certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetipso tolerábat. Tentári ergò per suggestiónem pótuit ; sed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℟. Débuit Jesus per ómnia frátribus símilári, * Ut miséricors fieret, & fidélis Póntifex ; in eo enim in quo est ipse tentátus, potens est & eis qui

…ntur auxiliári. ℣. Pet… …tua & doctrína tua …otuo, Dómine, quem …ali in tentatióne, * …Glória. *Repet.* ℟. *us…* …ad ℣. *Hebr.* 2. *Deut.*

…ova dicitur Te Deum. …micítis & Feriis Qua…gésimæ.]

…Sacerd. Miserére mei, …ine: ℟. Vide humili… …n meam de inimícis …. *Psf.* 9.

D LAUDES.

…almi ut in *Psalterio*, …Cantico Cantábo. *Isa.* …51.

℣. Um jejunásset Je… …sus quadragínta …& quadragínta nóc…, postèa esúrit: & …tentátor dixit ei: …Dei es, dic ut lá… …panes fiant. *Matth.*

…*nt.* 5. 2. Respondit Je… …Scriptum est: Non in …pane vivit homo, sed …mni verbo quod procé… …de ore Dei. *Matth.* 4. …*r.* 1. 2. Rursùm Scrip… …est: Non tentábis Dó… …um Deum tuum. *Matth.*

…*nt.* 4. E. Dixit tentá… …: Hæc ómnia tibi dabo, …cadens adoráveris me. …ic dicit ei Jesus: Vade, …na. *Matth.* 4. …*it.* 6. Scriptum est: …num Deum tuum ado… …; & illi sólí sérvies. …*tth.* 4.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Cùm mihi molesti essent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Psf.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Relíquit Jesum diábolus: & ecce Angeli accessérunt & minístrábant ei. *Matth.* 4.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnuâ Quadragesimáli observatióne purificas: præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abstinendo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

AD HORAS.

Doxologia Præsta. *Psalmi ut in Psalterio.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. 2. Cùm jejunásset.

In ℟. *br.* ℣. Qui venísti * peccatóres salvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 5. 2. Respondit.

CAPITULUM. *Deut.* 8.

DOminus Deus tuus afflíxit te penúriâ, &c

dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, & patres tui; ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quàm. *Ps.* 118.

℣. Judícia Dómini desiderabília super aurum, ℟. Et dulcióra super mel & favum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursùm.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne * secundùm diem tentatiónis in deserto, * Nolíte. Glória. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excelsum: ℟. Et testimónia ejus non custodiérunt. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. Scriptum est.

CAPITULUM. *Deut.* 6.

CAve diligénter ne obliviscáris Dómini qui edúxit te de terra Ægypti de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis & illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psállat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo, * Et. Glória Patri. Omnis. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. FIli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. Nemo cum tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur; Deus enim intentátor malórum est, ipse autem neminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unusquisque tentátur, à concupiscéntia sua abstractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiscéntiam malam, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & indúentes novum. *Coloss.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potéstis; sed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

CAPITULUM. *Jac.* 4.

DEus superbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo: resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Digitized by Google

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 153.

℣. Impulsus eversus sum ut cáderem; ℟. Et Dóminus suscépit me. *Ps.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Consummátâ omni tentatióne, diábolus recéssit à Jesu usquè ad tempus; & regréssus est Jesus in virtúte Spíritûs in Galilæam; & fama éxiit per universam regiónem de illo. *Luc.* 4.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 2. & 3.

POst multùm verò témporis mórtuus est rex Ægypti: & ingemiscéntes fílii Israël, propter ópera vociferáti sunt: ascénditque clamor eórum ad Deum ab opéribus. Et audívit gémitum eórum, ac recordátus est fœderis quod pépigit cum Abraham, Isaac, & Jacob. Móyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cùmque minásset gregem ad interióra deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: & vidébat quòd rubus arderet, & non comburerétur. Dixit ergò Móyses: Vadam, & vidébo visiónem hanc magnam, quarè non comburátur rubus. [*] Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyses, Móyses? Qui respondit: Adsum. At ille: Ne approbíes, inquit, hùc: sólve calceamentum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui: Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contrà Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter dúrsitiam eórum qui præsunt opéribus, . . . sed veni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israël de Ægypto.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

DIxitque Móyses ad Deum: Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Israël de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habébis signum, quòd míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israël, & dícam eis: Deus patrum véstrórum misit me ad vos: Si díxerint mihi: Quod

Digitized by Google

est nomen ejus ? quid dicam eis ? Dixit Deus ad Móysen : Ego sum qui sum. Ait : Sic dices fíliis Israël : Qui est, misit me ad vos.... Vade, & cóngrega senióres Israël, & áudient vocem tuam : ingredierísque tu, & senióres Israël, ad regem Ægypti, & dices ad eum : Dóminus Deus Hebræórum vocávit nos : íbimus viam trium diérum in solitúdinem, ut immolémus Dómino Deo nostro. Sed ego scio quòd non dimittet vos rex Ægypti ut eátis, nisi per manum válidam. Extendam enim manum meã, & percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus meis, quæ factúrus sum in médio eórum : post hæc dimittet vos.

℟. Quasi columbæ. 150. Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ ; & congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

De opera & eleemosynis.

QUid pótuit nobis majus Christus edícere ? quómodò magis pótuit justítiæ ac misericórdiæ nostræ ópera provocáre, quàm quòd præstári dixit sibi, quidquid egenti præstétur & páuperi ? ut qui respectu fratris in Eccléfia non movétur, vel Christi contéplatióne moveátur ; & qui non cógitat in labóre atque in egestáte consérvum, vel Dóminum cógitet in ipso illo quem cónspicit destitútum. Et idcircò, fratres caríssimi, quibus metus in Deum pronus est, & spreto calcatóque jam mundo ad superna & divína ánimus erectus est ; fide plená, mente devóta, operatióne contínuâ, promerendo Dómino obséquium præbémus. Demus Christo vestimenta terréna, indumenta cœléstia receptúri : demus cibum & potum seculáribus, ad convívium cœleste ventúri. Ne parùm metámus, plúrimùm seminémus. Securitáti ac salúti æternæ, dùm tempus est, consulámus.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes ; & separábit eos, sicut pastor segregat oves ab hædis : * Et † Státuet oves à dextris suis, hædos autem à sinístris. ℣. Omnis misericórdia fáciet locum unicuíque secundùm méritum óperum suórum : * Et † Státuet. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Digitized by Google

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt : Venîte, benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matth.* 25.

Oratio.

NOstra tibi, Dómine, quæsumus, sint accepta jejúnia, quæ nos expiando grátiâ tuâ dignos efficiant, & ad regna perdúcant æterna ; Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 7. c. Dicet rex his qui à sinistris erunt : Discédite à me, maledicti, in ignem æternum. Et ibunt hi in supplícium æternum ; justi autem in vitam æternam. *Matth.* 25.

Oratio.

OMnium nostrûm, Dómine, quæsumus, ad te corda converte ; ut ab his quibus offénderis abstinentes, non iram tuam, sed misericórdiam sentiámus ; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 4.

AIt Móyses : Obsecro Dómine, non sum éloquens ab heri, & nudiustértius : & ex quo locútus es ad servum tuum, impeditióris & tardióris linguæ sum. Dixit Dóminus ad eum : Quis fecit os hóminis ? aut quis fabricátus est mutum & surdum, vidéntem & cæcum ? nonnè ego ? Perge igitur, & ego ero in ore tuo, docebóque te quid loquáris. At ille : Obsecro, inquit, Dómine, mitte quem missúrus es. [*] Irátus Dóminus in Móysen, ait : Aáron frater tuus Levítes, scio quòd éloquens sit : ecce ipse egréditur in occursum tuum, vidensque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, & pone verba mea in ore ejus, & ego ero in ore tuo, & in ore illíus, & ostendam vobis quid ágere debeátis. Ipse loquétur pro te ad pópulum, & erit os tuum : Tu autem eris ei in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoque hanc súme in manu tua, in qua factúrus es signa.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

POst hæc ingressi sunt Móyses & Aáron, & dixérunt Pharaóni : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Dimitte pópulum meum ut sacrificet mihi in deserto. At ille respondit : Quis est Dóminus, ut áudiam vocem ejus, & dimittam Israël ? néscio Dóminum, & Israël non dimittam. Dixeruntque : Deus Hebræórum vocávit nos, ut eámus viam trium diérum in solitúdinem, & sacrificémus Dómino Deo nostro : ne fortè áccidat nobis

Digitized by Google

pestis aut gládius. Ait ad eos rex Ægypti : Quarè Móyses & Aáron sollicitáris pópulum ab opéribus suis ? ite ad ónera vestra. Dixitque Phárao : Multus est pópulus terræ : vidétis quòd turba succréverit : quantò magis si dedéritis eis réquiem ab opéribus ? Præcépit ergò in die illo præfectis óperum, & exactóribus pópuli, dicens : Nequáquàm ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiendos láteres sicut priùs : sed ipsi vadant, & cólligant stípulas. Et mensúram láterum, quam priùs faciébant, imponétis super eos, nec minuétis quidquam : vacant enim, & idcircò vociferantur, dicentes : Eámus, & sacrificémus Deo nostro. Opprimantur opéribus & éxpleant ea : ut non acquiescant verbis mendácibus.

℟. Pósui 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore ; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens : Quis est hic ? Pópuli autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 7. in Quadrag.

EJécit Christus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóstias & oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergò Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicèt propter stúdium avarítiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus ; quantâ, putas, animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuíslibet vítio mancipátos ? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur ; quantò magis ea quæ nusquàm fieri licet, plùs cœléstis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur ?

℟. Cùm introísset Jesus in templum, docébat, dicens : * Nonnè scriptum est quia † Domus mea domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus ? Vos autem feci̇stis eam spelúncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contrà illum qui contamináverit sanctuárium meum, ac pollúerit nomen sanctum meum. * Nonnè scriptum est. Gló-

Digitized by Google

ria Patri. † Domus. *Marc.* 11. *Levit.* 20.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Ejiciébat Jesus omnes vendentes & ementes in templo; & mensas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Eccléfia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Accefsérunt ad Jesum cæci & claudi in templo, & sanávit eos. *Matth.* 21.

Oratio.

COnserva, Dómine, familiam tuam bonis semper opéribus erudítam: & sic præséntibus consoláre subsídiis, ut ad supérna perdúcas propítius; Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 7.

DIxit Dóminus ad Móysen: Ecce constítui te Deum Pharaónis: & Aáron frater tuus erit prophéta tuus. Dixitque Dóminus ad Móysen & Aáron: Cùm dixerit vobis Phárao: Osténdite signa: dices ad Aáron: Tolle virgam tuam, & prójice eam coram Pharaóne, ac vertétur in cólubrum. [*] Ingressi ítaque Móyses & Aáron ad Pharaónem, fecérunt sicut præcéperat Dóminus. Tulitque Aáron virgam coram Pharaóne & servis ejus, quæ versa est in cóluhrum. Vocávit autem Phárao sapientes & maléficos: & fecérunt étiam ipsi per incantatiónes Ægyptíacas & arcána quædam símiliter. Projeceruntque sínguli virgas suas, quæ versæ sunt in dracónes: sed devorávit virga Aáron virgas eórum.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

INduratumque est cor Pharaónis, & non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ingravátum est cor Pharaónis, non vult dimíttere pópulum. Dic ad Aáron: Tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Ægypti, & super flúvios eórum, & rivos ac palúdes, & omnes lacus aquárum, ut vertantur in sánguinem: & sit cruor in omni terra Ægypti, tàm in lígneis vasis quàm in sáxeis. Feceruntque Móyses & Aáron sicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam percússit aquam flúminis coram Pharaóne & servis ejus: quæ versa est in sánguinem. Et pisces, qui erant in flú-

Digitized by Google

mine, mórtui sunt: computruitque flúvius, & non póterant Ægyptii bíbere aquam flúminis, & fuit sánguis in tota terra Ægýpti. Feceruntque símiliter maléfici Ægyptiórum incantatiónibus suis; & indurátum est cor Pharaónis, nec audívit eos, sícut præcéperat Dóminus.

℟. Quasi columbæ. 150. Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Phariséis, dicentes: Magíster, vólumus à te signum vidére. Qui respóndens, ait illis: Generátio mala & adúltera signum quærit; & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 44. in Matth.

VIri Ninivítæ súrgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; sic multi qui nunc inferióres nobis vidéntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquandò ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipsi dico, meipsum primò exhortor. Capiámus iter angustum. Usquequò deliciábimur? úsquequò degémus otióse, ridentes ac oscitantes? Non sumus adhuc satiáti desídiâ & procrastinatióne? Eademne semper erunt? éadem mensa, idem sumptus, eædem pecúniæ, possessiónes, constructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, sepulchrum, vermes. Aliam ergò vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capessámus; ut rectè vivendo, futúra bona consequámur grátiâ & misericórdiâ Dómini nostri Jesu Christi, cui cum Patre & Spíritu sancto sit glória & impérium in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & vestíti sunt saccis à majóre usquè ad minórem, * Et † Conversi sunt à via sua mala. ℣. Viri Ninivítæ súrgent in judício cum generatióne ista; quia pœnitentiam egérunt in prædicatióne Jonæ, * Et. Glória Patri. † Conversi sunt. *Jonæ 3. Matth. 12.*

Ad Benedictus.

Ant. 2. Sicut fuit Jonas signum Ninivítis; ita erit & Filius hóminis generatióni isti. *Luc. 11.*

Oratio.

SUscipe, quæsumus, Dómine, preces nostras, & ad aures misericórdiæ tuæ

postulatiónes sacráta
plebis admitte ; Per
ínum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Quicumque
it voluntátem Patris
qui in cœlis est, ipse
frater, & soror, &
er est. *Matth.* 12.

Oratio.

Emento, Dómine,
miseratiónum tuá-
& præsta, ut à cibis
peccátis abstinentes,
tibi jejúnio placéa-
; Per.

RIA QUINTA.

De libro Éxodi.

Cap. 8.

Ixit Dóminus ad
Móysen : Ingrédere
ad Pharaónem, &
ad eum : Hæc dicit
ínus : Dimitte pópu-
meum, ut sacrificet
i : sin autem nolúeris
ittere, ecce ego percú-
omnes términos tuos
Et extendit Aáron
manum super aquas Ægyp-
ascendérunt ranæ,
erúntque terram Æ-
Fecérunt autem &
lífici per incantatiónes
similiter, eduxerunt-
ranas super terram
ypti. [*] Vocávit au-
Pharao Móysen &
ron, & dixit eis : Oráte
ínum ut áuferat ranas
me & à pópulo meo :
dimittam pópulum ut
rificet Dómino. Égres-
que sunt: Móyses & Aá-
ron à Pharaóne : & clamávit
Móyses ad Dóminum pro
sponsióne ranárum quam
condíxerat Pharaóni. Fe-
citque Dóminus juxtà ver-
bum Móysi : & mórtuæ
sunt ranæ de domibus, &
de villis, & de agris. Con-
grégaverúntque eas in im-
mensos ággeres, & com-
pútruit terra.

℣. M. Scimus. ℟.

Lectio ij.

℣. Idem autem Phárao
quòd data esset ré-
quies, ingravávit cor suum,
& non audívit eos, sicut
præcéperat Dóminus. Di-
xitque Dóminus ad Móy-
sen : Lóquere ad Aáron :
Extende virgam tuam, &
pércute púlverem terræ :
& sint scíniphes in univérsa
terra Ægypti. Fecerúnt-
que ita. Et extendit Aáron
manum virgam tenens :
percússitque púlverem ter-
ræ, & facti sunt scíniphes
in homínibus, & in ju-
mentis : omnis pulvis ter-
ræ versus est in scíniphes
per totam terram Ægypti.
Fecerúntque símiliter ma-
lífici incantatiónibus suis,
ut edúcerent scíniphes, &
non potuérunt : erántque
scíniphes tàm in homíni-
bus quàm in jumentis. Et
dixérunt malífici ad Pha-
raónem : Dígitus Dei est
hic. Induratúmque est cor
Pharaónis, & non audívit
eos sicut præcéperat Dómi-
nus.

℟. Pósui. 151.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egréssa, clamávit, dicens ei: Miserére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua. Homília sancti Hieróhymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra, sub persóna muliéris Chananítidis, Eccléſiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam; patiéntia, quâ tóties contémpta, in précibus persevérat: humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicúntur, qui ésui sánguinis dédíti & cadavéribus mórtuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis perseverántem primùm fílium David, deindè Dóminum vocet, & ad extrémum addrét ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respóndit ei verbum. At illa veníens, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor: * Dómine. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Esther* 14.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. d. O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perseverántes oratióne benignus exaudis: da nobis constántem fídei ac devotiónis affectum; ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiénte, consequámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Múlier cùm abiísset in domum suam, invénit puellam jacéntem supra lectum, & dæmónium exiísse. *Marc.* 7.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; ne suæ petitiónis frustrentur effectu, qui non in justificatiónibus suis, sed in miseratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecántur; Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 8.

DIxit Dóminus ad Móysen: Consúrge dilúculò, & sta coram Pharaóne: egrediétur

enim ad aquas : & dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimitte pópulum meum, ut sacrificet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego immittam in te, & in servos tuos, & in pópulum tuum, & domos tuas, omne genus muscárum : & implebuntur domus Ægyptiórum muscis diversi géneris, & universa terra in qua fuerint. Faciamque mirábilem in die illà terram Gessen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ : & scias quóniam ego Dóminus in médio terræ. Ponamque divisiónem inter pópulum meum, & pópulum tuum : cras erit signum istud. Fecitque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domos Pharaónis & servórum ejus & in omnem terram Ægypti : corrúptaque est terra ab hujuscémodi muscis.

℟. Projecit. 150.

Lectio ij.

VOcavitque Pharao Móysen & Aáron, & ait eis : Ite & sacrificáte Deo vestro in terra hac. Et ait Móyses : Non potest ita fieri : abominatiónes enim Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo nostro : quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos obruent. Viam trium diérum pergémus, in solitúdinem : & sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis. Dixitque Pharao : Ego dimittam vos, ut sacrificétis Dómino Deo vestro in deserto : verúmtamen lóngius ne abeátis, rogáte pro me. [*] Et ait Móyses : Egréssus à te, orábo Dóminum : & recédet musca à Pharaóne, & à servis suis, & à pópulo ejus cras : verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimittas pópulum sacrificáre Dómino. Egréssúsque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum, qui fecit juxtà verbum illíus ; & ábstulit muscas à Pharaóne, & à servis suis, & à pópulo ejus : non supérfuit ne una quidem. Et ingravátum est cor Pharaónis, ita ut nec hâc quidem vice dimítteret pópulum.

℟. Quasi columbæ. 150.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore ; Erat dies festus Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. de Myst. Cap. 4.

TU baptizátus es in nómine Trinitátis, confessus es Patrem ; recordáre quid féceris ; confessus es Fílium ; confessus es Spíritum sanctum. Tene

órdinem rerum in hac fide, mundo mórtuus es, & Deo resurrexísti. Et quasi in illo mundi consepúltus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es resuscitátus ætérnam. Crede ergo quia non sunt váculæ aquæ. Ideo tibi dictum est quia Angelus Dómini descendébat secúndum tempus in natatóriam, & movebátur aqua: & qui prior descendísset in natatóriam post commotiónem aquæ, sanus fiébat à languóre quocúmque tenebátur. Hæc piscína in Jerosólymis erat, in qua unus ánnuus sanabátur: sed nemo ante sanabátur, quàm descendísset Angelus. Ut esset indícium quia descénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis signum, tibi fides: illis Angelus descendébat, tibi Spíritus sanctus: illis creatúra movebátur, tibi Christus operátur ipse Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus, nunc omnes sanántur: aut certè unus solus pópulus Christiánus.

℣. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte sua. Dicit ei Jesus: Vis sanus fieri? Respondit: ℣Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jesus: Tolle grabátum tuum, & ámbula? & ℣ Statim sanus factus est. ℣. Respíciens eram ad auxitórium hóminum, & non erat. ℣Dómine, Glória Patri. ℣ Statim, *Joan. 5. Eccli. 51.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. f. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan. 5.*

Oratio.

PRóspice, Dómine, in supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus: ut peccatórum remissióne percepta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 5. Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan. 5.*

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut sancto nos purificánte jejúnio, & tibi toto corde simus subjécti, & inter mundánæ pravitátis insídias, te miseránte, perseverémus illæsi. Per Dóminum.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio 1. Cap. 9.

DIxit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaónem, & lóquere ad eum: Hæc dicit

Dóminus Deus Hebræórum : Dimitte pópulum meum ut sacrificet mihi. Quòd si adhuc rénuis, & retines eos ; ecce manus mea erit super agros tuos : & super equos, & ásinos, & camélos, & boves, & oves, pestis valdè gravis. Et faciet Dóminus mirábile inter possessiónes Israël, & possessiónes Ægyptiórum, ut nihil omninò péreat ex his quæ pertinent ad filios Israël. Constituitque Dóminus tempus, dicens : Cras fáciet Dóminus verbum istud in terra. Fecit ergò Dóminus verbum hoc álterâ die : mortúaque sunt ómnia animántia Ægyptiórum : de animálibus verò filiórum Israël nihil omninò périit. Et misit Phárao ad videndum : nec erat quidquam mórtuum de his quæ possidébat Israël. Ingravatumque est cor Pharaónis, & non dimísit pópulum. [*] Et dixit Dóminus ad Móysen & Aáron : Tóllite plenas manus cineris de camíno, & spargat illum Móyses in cœlum coram Pharaóne. Sitque pulvis super omnem terram Ægypti : erunt enim in hóminibus, & jumentis úlcera & vesícæ turgéntes in universa terra Ægypti. Tulerúntque cinerem de camíno : & stetérunt coram Pharaóne, & spársit illum Móyses in cœlum : factáque sunt úlcera vesicárum turgéntium in hóminibus, & jumentis : nec póterant malefici stare coram Móyse propter úlcera quæ in illis erant, & in ómni terra Ægypti. Indurávitque Dóminus cor Pharaónis, & non audívit eos, sicut locútus est Dóminus ad Móysen.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

Dixitque Dóminus ad Móysen : Mane consúrge, & sta coram Pharaóne, & dices ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : dimitte pópulum meum ut sacrificet mihi. Adhuc rétines pópulum meum, & non vis dimíttere eum ? Ecce pluam cras hâc ipsâ horâ grándinem multam nimis, qualis non fuit in Ægypto à die quâ fundáta est, usque in præsens tempus. Mitte ergò jam nunc, & congrega jumenta tua, & ómnia quæ habes in agro : hómines enim, & jumenta, & universa quæ inventa fuérint foris, nec congregáta de agris, cécideritque super ea grando, morientur. Qui timuit verbum Dómini de servis Pharaónis, fecit confúgere servos suos, & jumenta in domos : qui autem neglexit sermónem Dómini, dimísit servos suos, & jumenta in agris.

℟. Posui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Dicébat Jesus ad eos qui credidérunt ei, Judæos: Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & veritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 41.

AMen, amen dico vobis, quiâ omnis qui facit peccátum, servus est peccáti. O miserábilis servitus! Plerumque hómines, cùm dóminos malos patiuntur, venáles se petunt; non quærentes dóminum non habére, sed saltèm mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem interpellet? apud quem se venálem petat? Deindè servus hóminis aliquandò sui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requiescit: servus peccáti quò fugit? secum se trahit quòcumque fúgerit. Non fugit seipsam mala conscientia, non est quò eat, sequitur se, imò non recédit à se; peccátum enim quod facit, intùs est. Fecit peccátum, ut áliquam corporálem cáperet voluptátem: voluptas transit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remansit quod pungat.

℟. Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti; servus autem non manet in domo in æternum, filius autem manet in æternum. * Si ergò vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini misit me ut prædicáren captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem. * Si Glória. * Si ergò. *Joan.* 8 *Is.* 61.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan* 8.

Oratio.

PRotéctor noster, aspice; Deus; ut qui malórum nostrórum póndere prémimur, percepta misericórdia, liberâ tibi mente famulémur; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio. Antiphona, Convertímini, *ut supra*, 149.

CAPITULUM. *Isaiæ* 1.

QUærite judícium, subvenite oppresso, judicáte pupillo, defendite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur; & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus. En tempus. Dómine. *suprà.* 149.
Ad Magníficat.
Ant. 2. Cùm sanctificaſ- Móyſes Aáron & fílios præcépit eis, dicens: Óbtio tabernáculi non étis ſeptem diébus, die nocte obſervantes cúſ- tas Dómini. *Levit.* 8.
Hic, ut infrà ad Laudes.
COMPLETORIUM, *ut ſu.* 149.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

OFFICIUM NOCT.

Antiphona ut ſuprà in Domi- ca Quadrageſimæ, addi- tæque ſequuntur.

Ad I. NOCTURNO

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 9.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam in cælum, ut fiat grando in univerſa terra Ægypti ſuper homines, & ſuper jumenta, & ſuper omnem herbam agri in terra Ægypti. Extenditque Móyſes virgam in cœlum, & Dóminus dedit tonítrua, & grandinem, ac diſcurrébat fúlgura ſuper terram; fecitque Dóminus grándinem ſuper terram Ægypti. Fuit grando & ignis mixta inter ſe rebantur: tantæ magnitúdinis, qualis antè nunquàm apparuit in univerſa terra Ægypti ex quo gens illa hómina eſt. Et percuſſit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fuérunt in agris, ab homine uſquè ad jumentum: cunctamque herbam agri percuſſit grando, & omne lignum regiónis confrégit. Tantùm in terra Geſſen, ubi erant fílii Iſraël, grando non cécidit.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

MIſitque Phárao, & vocávit Móyſen & Aáron, dicens ad eos: Peccávi étiam nunc: Dóminus juſtus: ego & pópulus meus, ímpii. Oráte Dóminum ut déſinant tonítrua Dei, & grando: ut dimittam vos, & nequáquàm hìc ultrà maneátis. Ait Móyſes: Cùm egréſſus fúero de urbe, extendam palmas meas ad Dóminum, & ceſſábunt tonítrua, & grando non erit; ut ſcias quia Dómini eſt terra: novi autem quòd tu, & ſervi tui necdùm timeátis Dóminum Deum. Linum ergò, & hórdeum læſum eſt, eò quòd hórdeum eſſet virens, & linum jam folliculos germináret: tríticum autem & far non ſunt læſa, quia ſerótina erant. Egreſſuſque Móyſes à Pharaóne ex urbe, tetendit manus ad Dóminum: & ceſſavérunt tonítrua & grando, nec ultrà ſtillávit plúvia ſuper terram. Videns autem Phárao quòd ceſſaſſet

plúvia, & grando, & tonítrua, auxit peccátum: & ingravátum est cor ejus, & servórum illíus, & indurátum nimis: nec dimísit fílios Israël, sicut præcéperat Dóminus per manum Móysi.

℣. Quasi columbæ. 150.

Lectio iij. Cap. 10.

ET dixit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaónem: ego enim indurávi cor ejus, & servórum illíus: ut fáciam signa mea hæc in eo, & narres in áuribus fílii tui, & nepótum tuórum, quótiès contríverim Ægyptios, & signa mea fécerim in eis: & sciátis quia ego Dóminus. Introïérunt ergò Móyses & Aáron ad Pharaónem, & dixérunt ei: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Usquequò non vis súbjici mihi? dimitte pópulum meum, ut sacrificet mihi. Sin autem resístis, & non vis dimíttere eum: ecce ego indúcam cras locustam in fines tuos: quæ opériat superfíciem terræ, ne quidquam ejus appáreat, sed comedátur quod resíduum fúerit grándini: corródet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, & servórum tuórum, & ómnium Ægyptiórum: quantam non vidérunt patres tui, & avi, ex quo orti sunt super terram, usque præséntem diem. Avertíque se, & egréssus Pharaóne.

℣. Tu Dómine.

IN II. NOCTURN

Sermo sancti Aug[ustini] Epíscopi.

Tract. 17. in Joan.

Lectio iv.

QUadragenárius numerus sacrátus bis in quadam fectióne com dátur. Notum esse árb caritáti vestræ: testa sæpíssimè divínæ Scrip Jejúnium hoc número secrátum esse benè n Nam & Móyses qua ginta diébus jejunávit Elías tótidem; & ipse minus noster & sal Jesus Christus hunc je númerum implévit. Móysen significátur lex Elíam significantur phétæ, per Dóminum nificátur Evangélium. I in illo monte tres ap ruérunt, ubi se disc lis ostendit in claritáte trûs & vestis suæ: appa enim médius inter Móy & Elíam, tanquam Ev gélium testimónium ha ret à lege & Prophétis.

℣. Scimus. 151.

Lectio v.

SIve ergò in lege, in Prophétis, *sive* Evangélio, quadrage rius númerus nobis in je nio commendátur. Je

tum autem magnum & generale est abstinere ab iniquitatibus & illicitis voluptatibus sæculi, quod est perfectum jejunium; ut abnegantes impietatem & sæculares cupiditates, temperanter & justè & piè vivamus in hoc sæculo. Huic jejunio quam mercedem addit Apóstolus? Sequitur, & dicit: Expectantes illam beatam spem, & manifestatiónem glóriæ beati Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergò sæculo quasi quadragesimam abstinéntiæ celebrámus, cùm benè vivimus, cùm ab iniquitátibus & ab illicitis voluptátibus abstinémus. Sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, & revelatiónem glóriæ magni Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi.

℟. Pósti. 151

In Ps. 148. *n.* 1.

Lectio vj.

QUia verax est qui promísit, in spe gaudémus: quia tamen nondùm habémus, in desidério gémimus. Bonum est nobis perseveráre in desidério, donec véniat quod promíssum est, & tránseat gémitus, & succédat fóla laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc est in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, alterum quod tunc erit in securitáte & exultatióne perpétua, institúta est nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Pascha & post Pascha. Illud quod est ante Pascha, significat tribulatiónem in qua modò sumus; quod verò ágimus post Pascha, significat beatitúdinem in qua póstea érimus. Ante Pascha ergò quod celebrámus, hoc & ágimus: post Pascha autem quod celebrámus, significámus quòd nondùm tenémus. Propterèa illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ideò illud tempus ante resurrectiónem, hoc post resurrectiónem Dómini est. Quo témpore significátur vita futúra, quam nondùm tenémus; quia quod significámus post resurrectiónem Dómini, tenébimus post resurrectiónem nostram.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsùm; & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarificat, ut & fácies ejus sólis fulgóri símilis, & vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidèm principáliter agebátur, ut de córdibus discípulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus revelàta esset abscónditæ excellèntia dignitátis. Sed non minóre providèntiâ spes sanctæ Eccléſiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret quali esset commutatióne donandum; ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsísset.

℟. Ascendit Jesus in montem ut oráret: * Et facta est, dum oráret Jesus, spécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm descénderet Móyses de monte, clarificátus est aspectus ejus ex consórtio sermónis Dómini. * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij. Cap. 4.

COnfirmandis verò Apóstolis, & ad omnem fidéntiã pro vehendis, ália quoque in illo, miráculo accessit instrúctio. Móyses enim & Elías, lex scilicèt & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquentes; ut verissimè in illa quinque virórum præsèntia compleretur, quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi testamenti cóncinit tuba, & cum evangélica doctrína antiquárum protestatiónũ instrumenta concurrunt? Adstipulantur enim sibi invicèm utriusque fœderis páginæ; & quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, manifestum atque perspícuum præsèntis glóriæ splendor ostendit.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jesu. * Erant Móyses & Elías visi in majestáte, & dicébant excessum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem. ℣. Præcláritas in communicatióne sermónum ipsíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix. Cap. 5.

HIs ergò sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excessu; & gáudio totíus visiónis

plétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestátâ ejus glóriâ lætabátur. Undè & ait: Dómine, bonum est nos hìc esse: si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respondit, significans non quidèm ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, & exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides: ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam postulándam esse quàm glóriam.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. ℣. Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum: *Mélior est. Glória Patri. *Repet.* ℟. Beáti. *usquè ad.* ℣. *Ps.* 83. *Matth.* 17. ℣. *Sacerd. suprà* 151.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio. Canticum, Cantábo. *suprà* 151.

Ant. 2. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excélsum seorsùm; & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes. Et cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Dùm fieret vox, inventus est Jesus solus. *Luc.* 9.

Ant. 1. f. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè. Et accéssit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi audit me, non confundétur; & qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Deus, miserére nostri, & benedícat nobis: ℟. Illúminet vultum suum super nos. *Ps.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Levántes discípuli óculos suos, némi-nem vidérunt, nisi solum Jesum. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula & adversa, cœléstis beatitúdi-

nis expectatióne fustentas: præsta, quæsumus, ut terréna fastidientes, in supernórum desidérium toto cordis affectu rapiámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Assúmit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt.

CAPITULUM. *Hebr.* 3.

MOyses fidélis erat in tota domo Dei tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: Christus verò tanquàm Fílius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei, usque ad finem, firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ, * In tégmine. Glória Patri. Fílii hóminum. *Ps.* 35.

℣. Beátus quem elegísti & assumpsísti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox.

CAPITULUM. *Jerem.* 7.

HÆc dicit Dóminus Deus: Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus: & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut benè sit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego sum, * Et testificábor tibi. Glória. Audi. *Ps.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos, & in eos qui convertuntur ad cor. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audientes discípuli.

CAPITULUM. *Exod.* 20.

NOlíte timére: ut enim probáret vos venit Deus, & ut terror illíus esset in vobis, & non peccarétis.

℟. *br.* Excelsus Dóminus, * Et humília réspicit. Excelsus. ℣. Et alta * à longè cognóscit; * Et. Glória Patri. Excelsus. *Ps.* 137.

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus; ℟. Humíliat autem peccatóres usque ad terram. *Ps.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. Miserére nostri, 4. E. MIserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos, & ostende nobis lúcem miseratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. c. Quarè jejunávimus, & non aspexísti; humiliávimus ánimas nostras, & nescísti? *Is.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo, & malum contrà amicum ne cogitétis in córdibus vestris; & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. Frange esuriénti

panem tuum, & egénos vagósque indúc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum. *Is.* 58.

Ant. 5. a. Erumpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs orítur; & ante-íbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. *Is.* 58.

CAPITULUM. *Eccli.* 17.

STa in forte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei. In partes vade féculi sancti cum vivis & dántibus confessiónem Deo. Non demoréris in errore impiórum.

Hymnus, Audi, benígne. *suprà*, 153.

℣. Adorábo Dóminum in monte sanctum ejus; ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resúrgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 153.

FÉRIA SECUNDA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 10.

DIxit Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam super terram Ægypti ad locustam, ut ascéndat super eam, & dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Et extendit Móyses virgam super terram Ægypti: & Dóminus indúxit ventum urentem totâ die illâ, & nocte: & manè facto, ventus urens levávit locustas. Operuérunt-que univérsam superfíciem terræ, vastántes ómnia. Devorâta est igitur herba terræ, & quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grándo dimíserat: nihilque omnínò virens relíctum est in lignis & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quam ob rem festínus Phárao vocávit Móysen & Aáron, & dixit eis: Peccávi in Dóminum Deum vestrum, & in vos. Sed nunc dimíttite peccátum mihi étiam hâc vice, & rogáte Dóminum Deum vestrum, ut áuferat à me mortem istam. Egressúsque Móyses de conspéctu Pharaónis, orávit Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidente veheméntissimum, & arreptam locustam projécit in Mare rubrum: non remánsit ne una quidèm in cunctis fínibus Ægypti.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

ET indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimísit fílios Israël. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam

in cœlum : & sint ténebræ super terram Ægypti tàm densæ, ut palpári queant. Extenditque Móyses manum in cœlum : & factæ sunt ténebræ horríbiles in universa terra Ægypti tribus diébus. Nemo vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : úbicumquè autem habitábant fílii Israël, lux erat. [*] Vocavitque Phárao Móysen & Aáron, & dixit eis : Ite, sacrificáte Dómino : oves tantùm vestræ, & armenta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses : Cuncti greges pergent nobíscum : non remanébit ex eis úngula : quæ necessária sunt in cultum Dómini Dei nostri : præsertìm cùm ignorémus quid débeat immolári, donec ad ipsum locum perveniámus. Indurávit autem Dóminus cor Pharaónis, & nóluit dimíttere eos. Dixitque Phárao ad Móysen : Recéde à me, & cave ne ultrà vídeas fáciem meam : quocumque die apparúeris mihi, moriéris. Respondit Móyses : Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, & quærétis me ; & in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni, Episcopi.

In Joan. Tract. 38. n. 6. & 7.

TOta infelícitas Judæórum ipsa erat, non peccátum habére, sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere omnis Christiánus : propter hoc ad baptísmum cúrritur : propter hoc qui ægritúdine vel aliundè periclitantur, sibi desíderant subveníri : propter hoc étiam fingens párvulus à matre piis mánibus ad Eccléfiam fertur, ne fine baptísmo éxeat, & in peccáto quo natus est moriátur. Infelicíssima condítio, mísera sors istórum qui de ore verídico audiérunt, In peccátis vestris moriémini. Undè tamen hoc eis contingat, expónit : Si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris. Credo, fratres, in illa multitúdine quæ Dóminum audiébat, & eos fuisse qui credítúri erant. Quasi autem in omnes procéderat severíssima illa sententia, In peccáto vestro moriémini ; ac per hoc & illis qui credítúri erant, spes erat ablata. Revocávit eos in spem ; adjunxit enim : Si non credidéritis quia ego sum,

Digitized by Google

moriémini in peccátis vestris. Ergò, Si credidéritis quia ego sum, non moriémini in peccátis vestris. Réddita est spes desperántibus; excitátio facta est dormiéntibus: córdibus evigilavérunt. Indè plúrimi credidérunt.

℟. Quia vocávi, & renuístis; ego quoque * In intéritu vestro ridébo, & subsannábo: † Qui autem me audíerit, absque terróre requiéscet. ℣. Ego vado, & quærétis me; & in peccáto vestro moriémini: * In. Glória Patri. † Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 3. b. Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi nos, miséricors Deus; & ad expiánda peccáta nostra, pœniténtiæ salutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicántis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, sed misericórdiam cónsequi mereámur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 11.

ET dixit Dóminus ad Móysen: Adhuc unâ plagâ rangam Pharaónem & Ægyptum, & post hæc dimittet vos, & exíre compéllet. Dices ergò omni plebi ut póstulet vir ab amíco suo, & múlier à vicína sua, vasa argéntea, & aúrea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo suo coram Ægyptiis. Fuitque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaónis, & omni pópulo. Et ait: Hæc dicit Dóminus: Médiâ nocte egrédiar in Ægyptum: & moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancillæ quæ est ad molam, & ómnia primogénita jumentórum. Eritque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec antè fuit, nec póstea futúrus est. Apud omnes autem fílios Israël non mútiet canis ab hómine usquè ad pecus: ut sciátis quanto miráculo dívidat Dóminus Ægyptios & Israël. Descendentque omnes servi tui isti ad me, & adorábunt me, dicentes: Egrédere tu, & omnis pó-

Digitized by Google

pulus qui subjectus est tibi: post hæc egrediémur. Et exívit à Pharaóne irátus nimis.

℟. Scimus. 152.

Lectio ij. Cap. 12.

DIxit quoque Dóminus ad Móysen, & Aáron in terra Ægypti: Loquímini ad universum cœtum filiórum Israël, & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias & domos suas. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxtâ quem ritum tollétis & hœdum. Et servábitis eum usquè ad quartam décimam diem mensis hujus; immolabítque eum universa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superlimináribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ assas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréstibus. [*] *Sic autem comedétis illum*: Renes vestros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiámque omne primogénitum in terra Ægypti ab hómine usquè ad pecus: & in cunctis dìis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 23.

IN illo témpore; Jesus locútus est ad turbas & ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergò quæcumque dixerint vobis, servâte & fácite; secundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Cap. 23. Matth. Lib. 4.

QUid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Pharisæis, & nihilóminùs propter sacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut subjiciantur eis; non ópera, sed doctrínam considerántes. Alligant ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum; dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter adversùs omnes magístros dictum est, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicumque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Pharisæus est. Væ nobis mise-

Digitized by Google

tis, ad quos Pharisæórum vita transiérunt.

℟. Nolíte vocári Rabbi: * Omnes vos fratres estis; unus est enim Pater vester, qui in cœlis est: † Magíster vester unus est Christus. ℣. Odibilis coram Deo est & homínibus súperbia: quid superbit terra & cinis? * Omnes. Glória. † Magíster. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Cavéte à Scribis, qui volunt in stolis ambuláre, & salutári in foro; qui dévorant domos viduárum sub obtentu prolíxæ oratiónis: hi accípient prolíxius judícium. *Marc.* 12.

Oratio.

DA plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem humíliat, spíritum aversári súperbiæ; ut non indignatiónem tuam provocémus eláti, sed miseratiónis tuæ dona subjecti capiámus; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Qui major est vestrûm, erit minister vester: qui autem se exaltáverit, humiliábitur; & qui se humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

Oratio.

ADésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris; ut esse, te largiente, mereámur, & inter próspera húmiles, & inter adversa fecúri; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Éxodi.

Lectio 5. Cap. 12.

VOcávit Móyses omnes senióres filiórum Israël, & dixit ad eos: Ite tollentes ánimal per familias vestras, & immolâte Phase. Fasciculumque hyssópi tingite in sánguine qui est in límine, & aspérgite ex eo superlimináre, & utrumque postem: nullus vestrûm egrediátur óstium domûs suæ usque manè. Transíbit enim Dóminus percútiens Ægyptios: cùmque víderit sánguinem in superlimináre, & in utróque poste, transcendet óstium domûs, & non sinet percussórem ingredi domos vestras & lædere. Custódi verbum istud legítimum tibi & fíliis tuis usquè in æternum. Cùmque introïéritis terram, quem Dóminus datúrus est vobis, ut pollícitus est, observábitis cæremónias istas. Et Cùm dixerint vobis fílii vestri: Quæ est ista religio? Dicétis eis: Víctima transítus Dómini est, quandò transívit super domos filiórum Israël in Ægypto, percútiens Ægyptios, & domos nostras líberans. Incurvatúsque pópulus adorávit. Et egressi fílii Israël fecérunt sicut præcéperat Dóminus Móysi & Aáron. Factum est autem in noc-

Digitized by Google

tis médio, percussit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis, qui in sólio ejus sedébat, usquè ad primogénitum captívæ quæ erat in cárcere, & omne primogénitum jumentórum. Surrexitque Phárao nocte, & omnes servi ejus, cúnctaque Ægyptus: & ortus est clamor magnus in Ægypto: neque enim erat domus in qua non jacéret mórtuus.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

VOcatísque Phárao Móyse & Aáron nocte, ait: Súrgite & egredímini à pópulo meo, vos & fílii Israël; ite, immolâte Dómino sicut dícitis. Oves vestras & armenta assúmite, ut petierátis, & abeúntes benedícite mihi. Urgebantque Ægyptii pópulum de terra exíre velóciter, dicéntes: Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus consparsam farínam ántequàm fermentarétur: & ligans in pálliis, pósuit súper húmeros suos. Feceruntque fílii Israël sicut præceperat Móyses: & petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea & áurea, vestémque plúrimam. Dóminus autem dedit grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis: & spoliavérunt Ægyptios. [*] Profectíque sunt fílii Israël de Rameſſe in Socoth, sexcenta ferè millia pédites virórum, absque párvulis. Sed & vulgus promíscuum innumerábile ascendit cum eis, oves & armenta & animántia diversi géneris multa nimis. Coxeruntque farínam, quã dudùm de Ægypto consperſam túlerant: & fecérunt subcinerícios panes ázymos: neque enim póterant fermentári, cogéntibus exíre Ægyptiis, & nullam fácere sinéntibus moram: nec pulmenti quidquam occúrrerat præparáre. Habitátio autem filiórum Israël quâ manſérunt in Ægypto, fuit quadringentórum triginta annórum. Quibus explétis, eâdem die egressus est omnis exércitus Dómini de terra Ægypti.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Ascendens Jesus Jerosólymam assúmpsit duódecim discípulos secrétò, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 126. n. 4. & 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliarentur secun-

dùm passiónem Dómini, jam sibi loca eligébant, ubi sedérent, unus ad déxteram, alter ad sinístram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis: Potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Exaltári vultis ántequàm humiliémini? Dóminus ipse vester qui est *hux* vestra, humiliátus est ut exaltarétur. Potéstis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus sum? Et illi: Póssumus. Et ille, Cálicem, inquit, meum bibétis; sedére autem ad déxteram vel ad sinístram meam, ait, non est meum dare vobis; áliis parátum est à Patre meo. Quid est, Non est meum dare vobis? Non est meum dare superbis: hoc enim adhuc erant. Sed si vultis illud accípere, nólite esse quod estis. Aliis parátum est: & vos álii estóte, & vobis parátum est. Quid est, Alii estóte? Prius humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergò humilitátem profutúram sibi, & correcti sunt. Ergò & nos hoc audiámus.

℟. Jesus dixit: Nescítis quid petátis. * Sedére ad déxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est à Patre meo. ℣. Vidit præsumptiónem cordis eórum, & ostendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória Patri. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. d. Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus, totíus bonitátis fons & orígo, réspice propítius confitentis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum conciéntia déjicit, tua semper misericórdia érigat; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus; sicut Fílius hóminis non venit minístrari, sed minístrare, & dare ánimam suam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine, fámulos tuos semper ad te toto corde confúgere, tibi súbdita mente servíre, tuam misericórdiam supplíciter imploráre, & tuis júgiter benefíciis gratulári; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 14.

NUntiátum est regi Ægyptiórum quòd fugísset pópulus:

Digitized by Google

immutatumque est cor Pharaónis & servórum ejus super pópulo, & dixérunt: Quid voluimus fácere ut dimitteremus Israël, ne servíret nobis? Junxit ergò currum, & omnem pópulum suum assumpsit secum. Tulitque sexcentos currus electos, & quidquid in Ægypto cúrruum fuit: & duces totius exércitûs. Induravítque Dóminus cor Pharaónis regis Ægypti, & persecútus est fílios Israël: at illi egressi erant in manu excelsa. Cùmque persequerentur Ægyptii vestígia præcedéntium, reperérunt eos in castris super mare. [*] Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timére: state, & vidéte magnália Dómini quæ factúrus est hodiè: Ægyptios enim, quos nunc vidétis, nequáquam ultrà vidébitis usquè in sempitérnum: Dóminus pugnábit pro vobis, & vos tacébitis. Dixítque Dóminus ad Móysen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Israël ut proficíscantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & divide illud: ut gradiántur fílii Israël in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum ut persequántur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exército ejus, & in cúrribus, & in equitibus illius. Et sciétur Ægyptii quia ego sum Dóminus cùm glorificátus fuero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

CUmque exténdisset Móyses manum super mare, abstúlit illud Dóminus per vim venti vehementis urénte totâ nocte, & siccávit in siccum, divisáque est aqua. Et ingressi fílii Israël per médium maris: erat enim quasi murus à dextra & lævâ. Persequentésque Ægyptii ingressi sunt post eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advéniente vigília matutína, & ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis & nubis interfécit exércitum eórum: & subvertit rotas cúrruum, ferebanturque in profundum. Dixérunt ergò Ægyptii: Fugiámus Israëlem: Dóminus enim pugnat pro eis contrà nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios per currus & équites eórum. Cùmque extendísset Móyses manum contrà mare, reversum est primo diluculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægyptiis

operúerunt aquæ, & intrávit eos Dóminus in médium fluctibus. Revertúntque sunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitus Pharaónis, qui secúti erant eos ingressi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis.

℟. Rosti. 157.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur purpúra & bysso, & epulabátur quotídie splêndide. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 40.

DIvésis non ablátum esse aliéna reprehénditur, sed própria non dedísse. Nec dicitur quia vi cuiquam oppréssit, sed quia in accéptis rebus se exúlit. Hinc ergo súmmopere cogitándum est quâ pœnâ multándus sit qui aliéna dirípit, si inférni damnatióne percútitur qui própria non largítur. Nemo ergo sécurum se æstímet, dicens: Ecce aliéna non rápio, sed, concéssis licíte rebus fruor; quia dives iste non idcírco punítus est, quóniam aliéna ábstulit, sed quia accéptis rebus semetípsum male derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit; quia in sua felicitáte tímidus non fuit, quia percépta dona ad usum arrogántiæ infléxit; quia víscera pietátis ignorávit; quia peccáta sua redímere, étiam cùm sibi abundáret prétium, nóluit. Et sunt nonnulli qui cultum subtílium pretiosárumque véstium non putant esse peccátum. Quòd si, vidélicet culpa non esset, nequáquam sermo tàm vigilánter exprímeret quòd dives qui torquétur, apud ínferos, byssо & púrpurâ indútus fuísse. Nemo quippe vestimenta pretiósa, nisi ad inánem glóriam, quærit; vidélicet ut honorabílior cæteris esse vidéatur. Nam quia pro sola ináni glória vestimentum pretiósus quæritur, res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósa vestibus índui, ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, & ipse † Clamábit, & non exaudiétur. † Quia misericórdiam, inquit, véniet vitam, justítiam & glóriam. ℣. Dives, cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus; & clamans, dixit: Pater Abraham, miserére mei, quia crúcior in hac flamma. * Clamábit & Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Isai.* 26.

Digitized by Google

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Fili, recordáre quia recepísti bona in vita tua, & Lázarus símiliter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui jejúnia & eleemósynas nostrórum posuísti remédia peccatórum, fac nos ópere mentis & córporis semper tibi esse devótos; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 3. *g.* Si Móysen & Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resúrrexerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; ut peccáta nostra castigatióne voluntáriâ cohibéntes, temporáliter póstiùs macerémur, quàm súpplíciis deputémur æternis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 16.

VEnit omnis multitúdo filiórum Israël in desértum Sin, quod est inter Elim & Sínaï: quinto décimo die mensis secundi, postquàm egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israël contrà Móysen & Aáron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israël ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quándo sedebámus super ollas cárnium, & comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies: ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: & sit duplum quàm colligere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses & Aáron ad omnes fílios Israël: Vésperè sciétis quòd Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam Dómini, audívit enim murmur vestrum contrà Dóminum: nos verò quid sumus, quia murmurástis contrà nos? Et ait Móyses: Dabit vobis Dóminus vésperè carnes édere, & manè panes in saturitáte: eò quòd audíerit murmurationes vestras quibus murmurástis contrà eum, nos enim quid sumus? nec contrà nos est murmur vestrum, sed contrà Dóminum.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

FActum est ergò vésperè, & ascéndens cotúrnix,

Digitized by Google

coopérunt castra : manè quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii Israël, dixérunt ad ínvicem : Manhu ? quod significat : Quid est hoc ? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses : Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum. Hic est sermo, quem præcépit Dóminus : Cólligat unusquísque ex eo quantùm súfficit ad vescéndum : gomor per síngula cápita, juxtà númerum animárum vestrárum quæ hábitant in tabernáculo sic tollétis. Feceruntque ita fílii Israël : & collegérunt, álius plùs, álius minùs. Et mensi sunt ad mensúram gomor : nec qui plùs collégerat, hábuit ámplius : nec qui minùs paráverat, réperit minùs : sed sínguli juxtà id quod édere póterant, congregavérunt. [*] Dixitque Móyses ad eos : Nullus relinquat exeo in manè. Qui non audiérunt eum, sed dimisérunt quidam ex eis usque manè, & scatére cœpit vérmibus, atque computruit ; & irátus est contrà eos Móyses. Colligébant autem manè sínguli, quantùm sufficere póterat ad vescéndum : cùmque incaluísset sol, liquefiébat. In die autem sexta collegérunt cibos dúplices, id est, duo gomor per síngulos hómines : venérunt autem omnes príncipes multitúdinis, & narravérunt Móysi, qui ait eis : Hoc est quod locútus est Dóminus : Réquies sábbati sanctificáta est Dómino cras. Quodcumque operandum est, fácite : & quæ coquenda sunt, cóquite : quidquid autem réliquum fúerit, repónite usquè in manè. Feceruntque ita ut præcéperat Móyses, & non computruit, neque vermis inventus est in eo.

℟. Quasi columbæ. ℣. Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum. *Lectio iij.* Cap. 21.

IN illo témpore ; Dixit Jesus Princípibus Sacerdótum & senióribus pópuli : Parábolam audíte : Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, & sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. C. 2. 7. 9.

PLantáta est vínea, lege datâ in áuribus Judæórum. Missi sunt Prophétæ quærentes fructum, bonam vitam eórum : Prophétæ ab eis contuméliis affecti, & occísi sunt. Missus est & Christus ; únicus fílius patrisfamílias ; & ipsum oc-

Digitized by Google

cidérunt hæredem, & ídeo perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possídeant, occidérunt: & quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsíus sumus. Inter Judæos vísus est húmilis, contemptus est. Occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovíssent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixíssent. Numquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est, cùm penderet in ligno? Ecce indulgéntia data ópera rit tibi óstium: quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret: aliquandò pulsánti. Non pulsásti, & aperit, & foris rémanes? Ne ergò différas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhíba ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas mammam dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intrà se: Hic est hæres; veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet, & * Víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est, quia provocavérunt eum fílii sui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deut.* 32.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. A. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, sed ut convertátur à via sua, & vivat: te súpplices exorámus, ut quiéscens iræ tuæ, spíritum pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Quærentes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam sicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

ADA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tua semper virtúte muniátur protectióne defendi; Per.

SABBATO.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 19.

MEnse tértio egressiónis Israël de terra Ægypti, in die hac venérunt in solitúdinem Sinaï. Nam profécti de Raphidim, & pervenientes usquè in desértum Sínaï, castrametáti sunt in eódem loco, ibíque Israël fixit tentória è regióne montis.

Móyses

Digitized by Google

Móyſes autem aſcendit ad Deum, vocavítque eum Dóminus de monte, & ait: Hæc dices dómui Jacob, & annuntiábis fíliis Iſraël: Si audiéritis vocem meam, & cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis: mea eſt enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. Hæc ſunt verba quæ loquéris ad fílios Iſraël. Venit Móyſes, & convocátis majóribus natu pópuli, expóſuit omnes ſermónes quos mandáverat Dóminus. Reſponditque omnis pópulus ſimul: Cuncta quæ locútus eſt Dóminus, faciémus. Cùmque retuliſſet Móyſes verba pópuli ad Dóminum, ait ei Dóminus: Jam nunc véniam ad te in calígine nubis, ut áudiat me pópulus loquentem ad te, & credat tibi in perpétuum.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 20.

LOcutuſque eſt Dóminus cunctos ſermónes hos: Ego ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis Deos aliénos coram me.... Non aſſúmes nomen Dómini Dei tui in vanum. Nec enim habébit inſontem Dóminus eum, qui aſſúmpſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà. Memento ut diem ſábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die ſábbatum Dómini Dei tui eſt: Non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus & fília tua, ſervus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & ádvena qui eſt intrà portas tuas.... [*] Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longævus ſuper terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contrà próximum tuum falſum teſtimónium. Non concupíſces domum próximi tui, nec deſiderábis uxórem ejus, non ſervum, non ancillam, non bovem, non áſinum, nec ómnia quæ illíus ſunt.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Ait Jeſus ad Phariſæos & Scribas: Homo quidam hábuit duos fílios; & dixit adoleſcéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem ſubſtántiæ quæ me contingit. Et divíſit illis ſubſtántiam. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi ſe à Chriſto ſéparat, exul eſt pátriæ, civis eſt mundi. Benè

Digitized by Google

autem in se revértitur, qui à se recessit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit; & qui recédit à Christo, se sibi abdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quandò impensè rogátur. Sed etsi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia, & illácrymet pópulus. Exúrge ergò, curre ad Ecclésiam; hìc est Pater, hìc est Fílius, hìc est Spíritus sanctus. Occurrit tibi, quia audit te intrà mentis secréta tractantem. Et cùm adhuc longè sis, videt & accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque, supra collum cadit, ut jacentem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna deflexum, réflectat ad cœlum, in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fuerit, per pœnitentiam revivíscit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non sum dignus vocári fílius tuus; † Fac me sicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confúndor, & erubéscо leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória. † Fac me. *Luc.* 15. 1. *Esdr.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsíus, & misericórdia motus est; & accúrrens cécidit super collum ejus, & osculátus est eum. *Luc.* 15.

Oratio.

POpulum tuum, quæsúmus, miséricors Deus, ad te confugiéntem paterná récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua possint vénia gratulári. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio. Antiphona, Convertímini, *ut suprà.* 149.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego sum Dóminus Deus vester, in præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, & fácite ea; & Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me & vos, & sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester.

Hymnus, En tempus. ℣. Dómine. *suprà.* 149.

Ad Magnificat.

Ant. 1. g. Fortis in bello Jesus Nave, successor Móysi in Prophétis, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israël. *Eccli.* 46. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 149.

Digitized by Google

DOMINICA III QUADRAGESIMÆ.

OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Dominis Quadragesimæ, adeoque sequuntur.

I. NOCTURNO.

Incipit liber Leviticj.

Lectio j. Cap. 1.

VOcávit autem Móysen, & locútus est ei Dóminus de tabernáculo testimónii, dicens: Lóquere fíliis Israël, & dices ad eos: Homo, qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus & óvibus offeréntes víctimas, si holocáustum fúerit ejus oblátio, ac de armento; másculum immaculátum ófferet ad óstium tabernáculi testimónii, ad placandum sibi Dóminum: ponetque manum super caput hóstiæ, & acceptábilis erit, & fiet in expiatiónem ejus pro eo. Immolabítque vitulum coram Dómino, & offérent fílii Aáron sacerdótes sánguinem ejus, & fundent per altáris circúitum, quod est ante óstium tabernáculi; detractáque pelle hóstiæ, artus ejus cónca concídent, & ponent in altári ignem, & lignórum ante eom. : & membra quæ cta fuérint, désuper ordinábunt, caput vidélicet, & cuncta quæ adhærent jécori, & intestínis & pédibus lotis aquâ: adolebítque ea sacerdos super altáre in holocaustum & suávem odórem Dómino.

℟. Projícite. 150

Lectio ij. Cap. 3.

QUòd si hóstia pacificórum fúerit ejus oblátio, & de bobus volúerit offérre, marem sive fœminam, immaculáta ófferet coram Dómino. Ponetque manum super caput víctimæ suæ, quæ immolábitur in introítu tabernáculi testimónii, fundentque fílii Aáron, sacerdótes, sánguinem per altáris circúitum. Et ófferent de hóstia pacificórum in oblatiónem Dómino, ádipem qui óperit vitália, & quidquid pinguédinis est intrínsecus: duos renes cum ádipe quo teguntur ília, & retículum jécoris cum renúnculis: adolebuntque ea super altáre in holocaustum, lignis igne suppósito: in oblatiónem suavíssimi odóris Dómino.

℟. Quasi columbæ. 150.

Lectio iij. Cap. 4.

QUòd si peccáverit ánima per ignorántiam, de pópulo terræ, ut fáciat quidquam de his, quæ Dómini lege prohibentur, atque delínquat, & cognóverit peccátum suum, ófferet capram immaculátam. Ponetque manum super caput hóstiæ quæ pro peccáto est, & immolá-

bit eam in loco holocaústi. Tollerque sacerdos de sánguine in dígito suo : & tangens córnua altáris holocaústi, réliquum fundet ad basim ejus. Omnem autem ádipem áuferens, sicut auferri solet de víctimis pacificórum, adolébit súper altáre in odórem suavitátis Dómino : rogabitque pro eo, & dimittétur ei. Sin autem de pecóribus obtúlerit víctimam pro peccáto, ovem scílicèt immaculátam; ponet manum super caput ejus, & immolábit eam in loco ubi solent cædi holocaustórum hóstiæ. Sumetque sacerdos de sánguine ejus dígito suo, & tangens córnua altáris holocaústi, réliquum fundet ad basim ejus. Omnem quoque ádipem áuferens, sicut auferri solet adeps aríetis, qui immolátur pro pacíficis; cremábit super altáre in incensum Dómini : rogabitque pro eo, & pro peccáto ejus, & dimittétur ei.

℟. Tu, Dómine. 150.

IN II. NOCTURNO,

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de Lapsis.

Lectio iv.

QUæso vos, fratres, acquiéscite salúbribus remédiis; consíliis obedíte melióribus; cum lácrymis nostris vestras lácrymas júngite; cum nóstro gémitu gémitus vestros copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deum rogáre possímus. Agite pœniténtiam plenâ, dolentis ac lamentantis ánimi probáte mœstítiam. Nec vos quorumdam móveat aut errór improvídus, aut stupor vanus, qui percussi sunt ánimi cæcitáte, ut nec intélligant delícta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga est. Injuste sibi placentes, & transpunctæ mentis alienatióne dementes, Dómini præcepta contemnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admíssum fácinus improvídi, post fácinus obstináti, nec priùs stábiles, nec póstmodùm súpplices: quandò debúerant stare, jacuérunt; quandò jacére, & prostérnere se Deo debent, stare se opinantur. Pacem sibi ultrò, némine dante, sumpsérunt : hóminibus contrà Deum credunt, qui contrà hóminem Deo non credidérunt.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

EJúsmodi hómines, quantùm potéstis, effúgite. Pernicióstis conátibus adhæréntes salúbri cautióne vitáte. Sola súperest pœniténtia quæ satisfáciat. Qui autem pœniténtiam criminis tollunt, satisfactiónis viam cláudunt. Ita fit ut

dum teneritáte quorumdam, vel promíttitur salus falsa, vel créditur, spes veræ salútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est, & in ruína licèt ánimus constitútus, mali sui memor est; pœnitentes ac dolentes peccáta vestra perspícite, gravíssimum conscientiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delicti vestri óculos cordis aperíte, nec desperantes misericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens semper & bonus est; tantùm judicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus, tàm gránditer defleámus. Alto vúlneri diligens & longa medicína non desit; pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Póstii. 151.

Lectio vj.

ORáre oportet impénsiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre, straton solo adhærére in cínere & cilício, & sórdibus volutári; post indumentum Christi pérditum, nullum jam velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemósynis frequenter insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit quod remansit, ut indè crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio; census omnis in medélam vúlneris erogétur: ópibus & facultátibus nostris, qui de nobis judicatúrus est, Dómino fœnerétur. Sic sub Apóstolis fides víguit; sic primus credéntium pópulus Christi mandáta servávit. Qui sic Deo satisfécerit, qui pœniténtiâ facti sui, qui pudóre delicti, plùs & virtútis & fídei de ipso lapsûs sui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino, quam contristáverat nuper, lætam fáciet Eccléstam: nec jam solam Dei véniam merébitur, sed & corónam.

℟. Juravi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecíssset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. 4. C. 48.

DÆmonísacus iste apud Matthæum, non solùm mutus, sed &

cæcus fuísse narrátur ; curatúsque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur & vidéret. Tria ergò signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus lóquitur, possessus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidèm carnáliter factum est, sed & quotidiè complétur in conversióne credéntium ; ut expúlso primùm dæmone, fídei lúmen aspíciant ; deindè ad laudes Dei tacéntia prius ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam ejícit, adversùs se divísus est : quómodo ergò stabit regnum ejus ; * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem. *Matth.* 12. *Is.* 61.

Lectio viij.

CUm immundus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvis simpliciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum & sátanæ óperum adjunxísse ; ramen & de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconvenienter áccipi. De quo, témpore baptísmatis, spíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fídei, abrenuntiatiónque mundánæ conversatiónis, ejíciátur ; lócaque inaquósa péragret, id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sunt, cállidus insídiator explóret, si quos ibi fortè sua nequítia gressus figere possit. Sed benè dícitur, Quærens réquiem, & non invéniens. Quia cæstas mentes effúgiens, in solo corde pravórum gratam sibi potest invenire réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ possídet : * Si autem fórtior vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, & spólia ejus distríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda ? Equidèm & captívitas à forti tollétur : * Si autem. *Luc.* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

DIcit : Revertar in domum meam undè exívi. Timéndus est iste versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum lábe castigátam, sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc vacántem, mundátam, atque ornátam dicit ; mundátam à vítiis prístinis per baptísmum, vacántem à bonis actibus per negligén-

Digitized by Google

tiam ; ornátam ſimulátis virtútibus per hypócriſin. Et tunc vadit, & aſsúmit ſeptem álios ſpíritus nequióres ſe, & ingreſſi hábitant ibi. Per ſeptem malos ſpíritus, univerſa vítia deſignat. Quemcumque enim poſt baptiſma, ſive právitas hærética, ſeu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium proſternet in ima vitiórum. Undè rectè nequióres tunc eum ſpíritus dicuntur ingreſſi ; quia non ſolùm habébit illa ſeptem vítia, quæ ſeptem ſpirituálibus ſunt contrária virtútibus, ſed & per hypócriſin ipſas ſe virtútes habére ſimulábit. Et ſunt noviſſima hóminis illíus pejóra prióribus. Mélius quippè erat ei viam veritátis non cognóſcere, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus ſpíritus exíerit de hómine, dicit : Revertar in domum meam undè exívi. Tunc aſsúmit ſeptem álios ſpíritus ſecum nequióres ſe ; & * Fiunt noviſſima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum ſuum, ſic imprúdens qui iterat ſtultítiam ſuam. * Fiunt noviſſima. Glória. * *Repetitur* ℟. Cùm. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 11. *Proverb.* 26.

℣. *Sacerd. ſuprà*, 151.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio. Canticum, Cantábo, *ut ſuprà*, 151.

Ant. ET Rat Jeſus ejíciens 1. g. dæmónium, & illud erat mutum : & locútus eſt mutus. Phariſæi autem dixérunt : Hic non éjicit dæmones niſi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Luc.* 11. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jeſus ſciens cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in ſeipſum divíſum deſolábitur, & domus ſupra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii veſtri in quo ejíciunt ? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 2. Nemo poteſt vaſa fortis ingreſſus in domum dirípere, niſi priùs fortem álliget, & tunc domum ejus dirípiet. *Marc.* 3.

Ant. 7. d. Qui non eſt mecum, contrà me eſt ; & qui non cólligit mecum, diſpergit. *Luc.* 11.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini noſtri & Salvatóris Jeſu Chriſti, his rursùs implicáti ſuperántur, facta ſunt eis poſterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me ?

℟. Réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Pſ.* 12.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Amen dico vobis, quóniam ómnia dimittentur fíliis hóminum peccáta: qui autem blaſphemáverit in Spíritum ſanctum, reus erit æterni delicti. *Marc.* 3.

Oratio.

QUæſúmus, omnípotens Deus, vota humílium réſpice, atque ad defenſiónem noſtram déxteram tuæ majeſtátis extende; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Erat Jeſus.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jeſus.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 59.

ECcé non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exáudiat: ſed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui perſíbunt. Inimíci. ℣. Et diſpergentur * omnes qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória Patri. Inimíci. *Pſ.* 91.

℣. Odiſti, Dómine, omnes qui operantur iniquitátem; ℟. Perdes omnes qui loquuntur mendácium. *Pſ.* 5.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

JUdicábor vobíſcum fácie ad fáciem: ſicut judício contendi adversùm patres veſtros in deſerto terræ Ægypti, ſic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem ſuam: * Hæreditátem ſuam non derelinquet. Non. ℣. Quoadúſque juſtítia convertátur * in judícium; * Hæreditátem. Glória. Non repellet.

℣. Quis conſurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Pſ.* 93.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Qui non eſt mecum.

CAPITULUM. *Jerem.* 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundéntur: recedentes à te in terra ſcribentur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Locúti ſunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti ſunt. ℣. Et ſermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória Patri. Locúti ſunt.

℣. Fiant contrà Dóminum ſemper; ℟. Et diſpéreat de terra memória eórum. *Pſ.* 108.

Digitized by Google

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. Némini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit ſpátium peccandi : non enim concupiſcit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 2. Qui jejúnat in peccátis ſuis, & ſterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando ſe ? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a. Méliùs erat non cognóſcere viam juſtítiæ, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. a. Ne quis deſit grátiæ Dei, profánus ut Eſaü : ſcitóte enim quóniam póſteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus eſt, quanquàm cum lácrymis inquiſiſſet eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. g. Orábat ſceleſtus Antíochus Dóminum, à quo non eſſet miſericórdiam conſecutúrus. 2. *Mach.* 9.

CAPITULUM. *Eccli.* 5.

NE dicas : Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur ; miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus. Non tardes converti ad Dóminum, & ne différas de die in diem.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 153.

℣. In æternum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas ; ℟. Quia in ipſis vivificaſti me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit : Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. At Jeſus dixit : Quinimmò beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 6.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens. Præcipe Aáron & filiis ejus : Hæc eſt lex holocauſti : Cremábitur in altári totâ nocte uſque manè : ignis ex eódem altári erit. Veſtiétur túnicâ ſacerdos & feminálibus líneis : tolletque cíneres, quos voràns ignis excuſſit, & ponens juxtà altáre, ſpoliábitur prióribus veſtimentis, indutuſque álliis, éfferet eos extrà caſtra, & in loco mundíſſimo uſquè ad favillam conſúmi fáciet. Ignis autem in altári ſemper ardébit, quem nútriet ſacerdos, ſubíciens ligna manè per ſíngulos dies, & , impóſito holocauſto, déſuper adolébit ádipes pacificórum. Ignis eſt iſte perpétuus, qui

Digitized by Google

numquàm deficiet in altári.

℣. Projícite. 150.

Léctio ij. Cap. 10.

ARreptísque Nadab, & Abiu fílii Aáron thuríbulis, posuérunt ignem, & incénsum désuper, offeréntes coram Dómino ignem aliénum: quod eis præceptum non erat. Egressúsque ignis à Dómino, devorávit eos, & mórtui sunt coram Dómino. Dixítque Móyses ad Aáron: Hoc est quod locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis, qui appropínquant mihi, & in conspéctu ómnis pópuli glorificábor. Quod audiens tácuit Aáron. Vocátis autem Móyses Misaële, & Elísaphan, fíliis Oziel, pátrui Aáron, ait ad eos: Ite & tóllite fratres vestros de conspéctu Sanctuárii, & alipórtate extrà castra. Confestímque pergentes tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis, & ejecérunt forás, ut sibi fíerat imperátum. [*] Locutúsque est Móyses ad Aáron, & ad Eleázar, & Ithamar, fílios ejus: Cápita vestra nolíte nudáre, & vestiménta nolíte scíndere, ne fortè moriámini, & super omnem cœtum oriátur indignátio. Fratres vestri, & omnis domus Israël, plángant incéndium quod Dóminus suscitávit: vos autem non egrediémini fores tabernáculi, alióquin perítis: óleum quippè sanctæ unctiónis est super vos. Qui fecérunt ómnia juxtà præceptum Móysi.

℣. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Ait Jesus ómnibus qui erant in synagóga Názareth: Utiquè dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teipsum; quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac & hìc in pátria tua. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Luc. C. 4. n. 46.

NOn mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta in acerba ódia causas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter & oráculo declarátur, quòd frustrà opem misericórdiæ cœléstis expectes, si aliénæ fructibus virtútis invídeas: aspernátor enim Dóminus invidórum est; & ab iis qui divína beneficia in áliis persequúntur, mirácula súæ potestátis avertit. Non otiósè itaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit; ne fortassis áliquis vitiórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui

amáret omnes ; sed ipsi se caritáte pátriæ, qui invident, abdicárunt.

℟. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium ; opéruit confúsio fáciem meam; * Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jesus : Quia non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua, & in domo sua, & in cognatióne sua.* Extráneus. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Multi leprósi erant in Israël sub Elisæo prophéta ; & nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

PUrificet nos grátia tua, Deus ; & per continéntiam salutáris jejúnii, ab omni semper iniquitáte custódiat ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *g.* Duxérunt Jesum usquè ad supercílium montis, ut præcipitárent eum : ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

SUbvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente salvári ; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, & Aáron, dicens : Homo, in cujus cute & carne ortus fúerit diversus color sive pústula, aut quasi lucens quíppiam, id est ; plaga lepræ, adducétur ad Aáron sacerdótem, vel ad unum quémlibet filiórum ejus. Qui cùm víderit lepram in cute, & pilos in album mutátos colórem, ipsámque spéciem lepræ humiliórem cute, & carne réliquâ ; plaga lepræ est, & ad arbítrium ejus separábitur. Sin autem lucens candor fúerit in cute, nec humílior carne réliquâ, & pili colóris prístini, reclúdet eum sacerdos septem diébus, & considerábit die séptimo : & síquidèm lepra ultrà non créverit, nec transíerit in cute prióres términos, rursùm reclúdet eum septem diébus áliis. Et die séptimo contemplábitur : si obscúrior fúerit lepra, & non créverit in cute, mundábit eum, quia scábies est : lavábitque homo vestiménta sua, & mundus erit. Quòd si postquàm à sacerdóte vísus est, & réddítus munditiæ, iterùm lepra créverit, adducétur ad eum, & immunditiæ condemnábitur.

Digitized by Google

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 14.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen, dicens: Hic est ritus leprósi, quando mundandus est: Adducétur ad sacerdótem: qui egressus de castris cùm invénerit lepram esse mundátam, præcípiet ei, qui purificátur, ut ófferat duos pásseres vivos pro se, quibus vesci lícitum est, & lignum cédrinum, vermiculumque & hyssópum. Et unum ex passéribus immolári jubébit in vase fictili super aquas viventes: álium autem vivum cum ligno cédrino, & cocco & hyssópo tinget in sánguine passéris immoláti, quo asperget illum, qui mundandus est, séptiès, ut jure purgétur: & dimittet passérem vivum, ut in agrum ávolet. [*] Cùmque láverit homo vestimenta sua, radet omnes pilos córporis, & lavábitur aquâ: purificatusque ingrediétur castra, ita dumtáxat ut máneat extrà tabernáculum suum septem diébus, & die séptimo radet capillos cápitis, barbamque & supercília, ac totíus córporis pilos. Et lotis rursùm véstibus & córpore, die octávo assúmet duos agnos immaculátos, & ovem anniculam absque mácula, & tres décimas símilæ in sacrifícium, quæ conspersa sit óleo, & seorsùm óleî sextárium.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 82. de verb. Evang. Matth. 18. n. 4.

DEbémus amando corrípere, non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quod hódiè admóniti sumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipsum solum. Quarè illum córripis? Quia tu doles, quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Déniquè in ipsis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergò propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris: nisi fecísses, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipsum solum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum.

Digitized by Google

℣. Qui córripit hóminem, grátiam pósteà invéniet apud eum magis quàm ille qui per linguæ blandimenta décipit. * Córripe. Glória. † Si. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. *Matth.* 18.

Oratio.

GRatiæ tuæ nobis, Dómine, præsens auxílium impende; ut, sacro nos purificante jejúnio, toto simus tibi corde subjecti, & in tua caritáte concordes; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Dómine, quóties peccábit in me frater meus, & dimittam ei? Usque séptiès? Dixit illi Jesus: Non dico tibi usque séptiès, sed usque septuágiès séptiés. *Matth.* 18.

Oratio.

DEus, qui Eccléstam sponsam tuam, matrem nobis & magistram providísti: da fidélibus tuis in ipsíus doctrína & præceptis vocem tuam agnóscere; ut eórum infírmitas custodiátur ab omni circumventióne erróris, dùm Eccléstam Dei viventis áudiunt, columnam & firmamentum veritátis; Qui cum eódem Deo Patre vivis & regnas, &c.

FERIA QUARTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 16.

LOcútus est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aáron, quandò offerentes ignem aliénum interfecti sunt: & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aáron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium, quod est intrà velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur (quia in nube apparébo super oráculum), nisi hæc antè fécerit: Vítulum pro peccáto óffert, & arietem in holocaustum. Túnicâ línea vestiétur, feminálibus líneis verenda celábit: accingétur zonâ líneâ, cidarim líneam impónet cápiti: hæc enim vestimenta sunt sancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suscípietque ab universa multitúdine filiórum Israël duos hircos pro peccáto, & unum arietem in holocaustum. Cùmque obtúlerit vítulum, & oráverit pro se & pro domo sua, duos hircos stare fáciet coram Dómino in óstio tabernáculi testimónii: mittensque super utrumque sortem, unam Dómino, & álteram capro emissário.

℟. Projícite. 150.

Digitized by Google

Lectio ij.

CUjus exíerit sors Dómino, ófferet illum pro peccáto: cujus autem in caprum emissárium, státuet eum vivum coram Dómino, ut fundat preces súper eo, & emittat eum in solitúdinem. His ritè celebrátis, ófferet vítulum, & rogans pro se & pro domo sua, immolábit eum: assúmptóque thuríbulo, quod de prunis altáris impléverit, & háuriens manu compósitum thymiáma in incensum, ultrà velum intrábit in Sancta: ut pósitis súper ignem aromátibus, nébula eórum, & vapor opériat orácului, quod est supra testimónium, & non moriátur. [*] Tollet quoque de sánguine vítuli, & aspérget dígito séptiès contrà propitiatórium ad orientem. Cúmque mactáverit hircum pro peccáto pópuli, inferet sánguinem ejus intrà velum, sicut præceptum est de sánguine vítuli, ut aspérgat è regióne orácului, & expiet Sanctuárium ab immundítiis filiórum Israël, & à prævaricatiónibus eórum, cunctísque peccátis. Juxtà hunc rítum fáciet tabernáculo testimónii, quod fixum est inter eos in médio fórdium habitatiónis eórum.

℟. Quasi columbæ, 150.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ & Pharisæi, dicentes: Quarè discípuli tui transgrediuntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth. C. 15.

MIra Pharisæórum Scribarúmque stultítia! Dei Fílium árguunt, quarè hóminum traditiónes & præcepta non servet: Non enim lavant manus suas, cùm panem mandúcant. Ipse autem respondens, ait illis: Quarè & vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam verâ responsióne confútat, Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias parentum considerans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrandis, parentes suos. Hanc providentíssimam Dei legem volentes Scribæ & Pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea quæ paréntibus offerenda sunt, Dómino vovére volúerit (qui verus est pater,) oblátio Dei præponátur parentum munéribus; vel certè

Digitized by Google

ipsi parentes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinantes, egestáte conficiebantur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum, sub occasióne templi Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Quarè transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem. ℣. Fili, súscipe senectam patris tui, & non contristes eum in vita illíus; * Nam. Glória Patri. † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cæcus si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abstinentes, propitiatiónem tuam facíliùs impetrémus; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria: hæc sunt quæ coínquinant hóminem; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

Oratio.

GRátia tua nos, quæsumus, Dómine, non derelínquat, quæ & sacros déditos fáciat servitúti, & tuam nobis opem semper acquírat; Per Dóminum.

FÉRIA QUINTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 19.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israël, & dices ad eos: Sancti estóte, quia ego sanctus sum, Dóminus Deus vester. Unusquísque patrem suum, & matrem suam tímeat. Sábbata mea custodíte. Ego Dóminus Deus vester. Nolíte converti ad idóla, nec deos conflátiles faciáris vobis. Ego Dóminus Deus vester. [*] Si immolavéritis hóstiam pacificórum Dómino, ut sit placábilis, eo die quo fúerit immoláta, comedétis eam, & die áltero: quidquid autem resíduum fúerit in diem tértium, igne comburétis. Si quis post bíduum comáderit ex ea, profánus erit, & impietátis reus: portabítque iniquitátem suam, quia sanctum Dómini pólluit, & períbit ánima illa de pópulo suo.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

CUm messúeris ségetes terræ tuæ, non tondébis usquè ad solum superfíciem terræ: nec remanentes spicas cólliges. Neque in vínea tua racémos & grana decidéntia con-

Digitized by Google

gregábis, sed paupéribus & peregrínis carpenda dimittes. Ego Dóminus Deus vester. Non fácies furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquísque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi opprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque manè. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum: sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est, nec injustè judicábis. Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contrà sánguinem próximi tui. Ego Dóminus.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Surgens Jesus de synagóga introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. Hom. 28.

TÉtigit Jesus manum ejus; nec fébrium tantùm ardóres extinxit, aut certa incolumitátis signa redúxit: verùm étiam prístinas córporum vires recuperáre illicò fecit; ut quandò fácilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis ostenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non potest. Nemo quippè ignórat quàm longo témpore, postquàm febres cessavérunt; opus sit ad prístinum robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc símul facta sunt, quod & in mari páriter evenísse perpéndere póssumus: nam & ibi non ventos solùm ac tempestátes sedávit; sed, quod inaudítum omninò erat, fluctus étiam undasque statim compósuit. Nam etsi vis ventórum cessáverit, pérmanent tamen fluctus undárum diútiùs. Sed non ita hìc; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Christo fiunt, sed símul ómnia finem suum assequuntur; quod subostendit Evangelísta, dicens: Surréxit, & minístrabat illis. Id certè tàm virtútem Christi supra hóminem significábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Christum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus: & * Rogavérunt Jesum pro ea. Et † Imperávit febri, & dimísit illam. ℣. Depre-

tatiónem timéntium se Dóminus exáudiet. * Rogavérunt. Glória Patri. † Imperávit. *Luc.* 4. *Ps.* 144.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Exíbant dæmónia à multis, clamántia & dicéntia: Quia tu es Fílius Dei. Et increpans non sinébat ea loqui; quia sciébant ipsum esse Christum. *Luc.* 4.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum sancta devótio & purificatiónem nobis tríbuat, & majestáti tuæ nos reddat acceptos; Per Dóminum.

VESPERÆ de sequenti.

FERIA SEXTA.

In Festo S. CORONÆ SPINEÆ.

Duplex majus.

¶ Si hoc Festum occurrat die 25. Martii anticipatur in Feriam IV. præcedentem.]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. FÍlia Jerúsalem, ecce Rex tuus véniet tibi justus, & Salvátor: ipse pauper. *Zach.* 9.

Ant. 4. E. Inglórius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. *Is.* 52.

Ant. 2. Iste aspérget gentes multas: super ipsum continébunt reges os suum. *Is.* 52.

Ant. 6. Ipse portábit glóriam, & sedébit, & dominábitur super sólio suo; & coróna erit memoriále in templo Dómini. *Zach.* 6.

Ant. 7. a. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat. *Sap.* 18.

CAPITULUM. *Is.* 11.

IN die illa, radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum.

℟. FÍlius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum & Scribis; & condemnábunt eum morte, & * Tradent eum géntibus ad crucifigendum, & † Tértia die resúrget. ℣. Occidétur Christus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est: * Tradent. Glória. † Tértia. *Matth.* 20. *Rom.* 9.

HYMNUS.

CHristi cruentæ spléndida príncipum
Non certet unquàm púrpura púrpuræ:
Junco palustri sceptra cedant,
Textílibus diadéma spinis.
His fretus armis victor ahéneos
Postes revulsit, cláustraque tártari;
Cœtusque captívos pió-
rum

In pátrias revocávit arces.
Quin & premébat quos
sera sérvitus,
Tristi gementes erípuit
jugo;
Et nocte damnátos profundâ,
Ad súperas dedit ire sedes.
Hæc tincta cæsi sánguine prædicat
Deiſuppellex: hinc áliam nefas
Ambíre gazam Christiánis,
Morte quibus redimenda vita.
Qui nos creávit, máxima laus Patri:
Qui nos redémit, máxima Fílio:
Qui consecrando nos inungis,
Par tibi laus, utriusque Nexus. Amen.

℣. Da impérium tuum púero tuo, Dómine; ℟. Ut vídeant qui odérunt me, & confundantur. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Conculcábitur coróna supérbiæ: & in die illa erit Dóminus exercituum coróna glóriæ & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui. *Is.* 28.

Oratio, Præsta, quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Egrédius Jesus ibat in desértum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt usquè ad ipsum & detinébant illum, ne discéderet ab eis. *Luc.* 4.

℣. Tempus bene plácit Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEA, quæsumus, omnípotens Deus, ut infirmitátis nostræ cónscia de tua virtúte confídimus, sub tua protectióne gaudeámus; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christum Regem regum spinis coronátum, Veníte, adorémus. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUæ forma cessit pulchra Deo?
Non vultus idem, non decor:
Atro fluentem sánguine,
Et ora fœdum vídimus.
Frons pro coróna régia
Horret sub asperis vépribus,
Hæc illa, crudélis Sion,
Quæ serta nectis Príncipi?
Arundo pro sceptro datur,
Duríque pro throno lapis:
Quem vestit æternum jubar,
Ridenda vestit púrpura.
Qui sceptra regum dívidit,
Ut scénicus rex lúditur:
Quæ solis obscúrant jubar,
Velo teguntur lúmina.

Digitized by Google

Orbi piando qui pasem
Offers Patri te víctimam,
O Christe, ne cassum tuo
Sit passiónis prætium.

Qui nos creávit, laus Patri,
Laus, qui redémit, Fílio:
Qui nos fovet, laus Flámini:
Uni Deo sit glória. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Addúcunt Jesum ad Pilátum, & cœpérunt illum accusáre, dicentes: Hunc invénimus dicentem se Christum regem esse. *Joan.* 18. *Luc.* 23.

Ant. 6. G. Jesus stetit ante præsidem; & interrogávit eum præses: Tu es Rex Judæórum? *Matth.* 27.

Ant. 8. G. Respondit Jesus: A temetipso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? *Joan.* 18.

℣. Deus rex noster operátus est salútem ℟. In médio terræ. *Ps.* 73.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 20.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Hæc loquéris fíliis Israël: Homo de fíliis Israël, & de ádvenis, qui hábitant in Israël, si quis dederit de sémine suo idólo Moloch, morte moriátur: pópulus terræ lapidábit eum. Et ego ponam fáciem meam contrà illum: succidámque eum de médio pópuli sui, eò quòd déderit de sémine suo Moloch, & contamináverit Sanctuárium meum, ac pollúerit nomen sanctum meum. Quòd si négligens pópulus terræ, & quasi parvipendens impérium meum, dimíserit hóminem qui dedit de sémine suo Moloch, nec voluérit eum occídere: Ponam fáciem meam super hóminem illum, & super cognatiónem ejus, succidámque & ipsum, & omnes qui consensérunt ei ut fornicarétur cum Moloch, de médio pópuli sui. Anima, quæ declináverit ad magos & arúspices, & fornicáta fúerit cum eis, ponam fáciem meam contrà eam, & interfíciam illam de médio pópuli sui. Sanctificámini & estóte sancti, quia ego sum Dóminus Deus vester. Custodíte præcepta mea, & fácite ea: Ego Dóminus qui sanctífico vos.

℟. Regnum meum non est de hoc mundo: * Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei decertárent útique ut non tráderer Judæis; nunc autem regnum meum non est hinc. ℣. Salvábo eos in Dómino Deo suo, & non salvábo eos in arcu & gládio, & in bello. * Si. *Joan.* 18. *Ose* 1.

Lectio ij.

CUstodíte leges meas, atque judícia, & fácite ea: ne & vos évomas

terra quam intratúri estis & habitatúri. Nolíte ambuláre in legítimis natiónum, quas ego expulsúrus sum ante vos. Omnia enim hæc fecérunt, & abomináti sum eas. Vobis autem loquor: Possidéte terram eórum, quam dabo vobis in hæreditátem, terram fluentem lacte & melle. Ego Dóminus Deus vester, qui separávi vos à céteris pópulis. Separáte ergò & vos jumentum mundum ab immundo, & avem mundam ab immunda: ne polluátis ánimas vestras in pécore, & ávibus, & cunctis quæ moventur in terra, & quæ vobis ostendi esse pollúta. Éritis mihi sancti, quia sanctus sum ego Dóminus, & separávi vos à céteris pópulis, ut essétis mei.

℟. Tu dicis, quia rex sum ego. * Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. ℣. Ego constitútus sum rex à Deo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. * Ego. *Joan.* 18. *Ps.* 2.

Lectio iij. Cap. 22.

LOcutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: Bos, ovis, & capra, cùm génita fúerint, septem diébus erunt sub ubere matris suæ: die autem octávo, & deínceps offérri póterunt Dómino. Sive illa bos, sive ovis, non immolabúntur unâ die cum fœtibus suis. Si immolavéritis hóstiam pro gratiárum actióne Dómino, ut possit esse placábilis, eódem die comedétis eam, non remanébit quidquam in manè altérius diéi. Ego Dóminus. Custodíte mandáta mea, & fácite ea. Ego Dóminus. Ne polluátis nomen meum sanctum, ut sanctíficer in médio filiórum Israël. Ego Dóminus qui sanctífico vos, & edúxi de terra Ægypti, ut essem vobis in Deum. Ego Dóminus.

℟. Exívit Pilátus ad Judæos, & ait: Nihil invénio causæ in hoc hómine. * Et † Cùm accusarétur à princípibus sacerdótum & senióribus in multis, nihil respóndit. ℣. Oblátus est, quia ipse vóluit, & non apéruit os suum; * Et. Glória Patri. † Cùm. *Joan.* 18. *Luc.* 23. *Matth.* 27. *Marc.* 15. *Is.* 53.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Congregátis Judæis, dixit Pilátus: Vultis dimittam vobis Regem Judæórum? *Matth.* 27. *Joan.* 18.

Ant. 8. G. Pontífices persuasérunt pópulis, ut péterent Barabbam, Jesum verò pérderent. *Marc.* 15. *Matth.* 27.

Digitized by Google

Ant. 6. Pilátus íterum ait illis : Quid ergò fáciam Regi Judæórum, qui dícitur Christus? Ac illi magis clamábant : Crucifíge eum. *Matth.* 27. *Marc.* 15.

℣. Memor esto, Dómine, oppróbrii quod exprobravérunt, ℟. Quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

Lectio iv.

BAlduínus, Márchio Namurci, Castellánus Curtinéti, & postrémus è Latínis Constantinopolitanórum Imperátor, cùm in Gálliam, urgéntibus negótiis, venísset, nuntiávit sancto Regi Ludovíco, consanguíneo suo, Constantinópolim à Græcis obsidióne cingi, primoresque in ea conclúsos èo penúriæ devenísse, ut de Coróna spínea Dómini extráneis vendenda aut oppigneranda cogitárent. Ac ne óptimi Regis pietátem offénderet, non ausus est rem ádeò sacram prétio emendam propónere; sed eum enixè rogávit ut eam dono accípere vellet. Rex, actis Balduíno grátiis, ex Ordine Prædicatórum duos Constantinópolim misit, Andréam & Jacóbum, quorum hic, cùm esset monastérii Ordinis sui ea in urbe Prior, Corónam sæpiùs víderat. Quibus Imperátor unum è suis cómitem adjunxit; simul & diplómate præcépit Barónibus, ut sacra Coróna iis qui à Rege missi erant, traderétur.

℟. Mílites præsídio suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum universam cohortem; * Et plectentes Corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, & arúndinem in déxtera ejus. ℣. Dixérunt Impii : Contumélia & tormento interrogémus eum, ut probémus patiéntiam illíus. * Et. *Matth.* 27. *Sap.* 2.

Lectio v.

COnstantinópolim ingréssis, renuntiátum est Corónam Vénetis nómine pignoris obligátam esse, eâ conditióne, ut nisi intrà natálem Mártyrum Gervásii & Protásii redimerétur, cáderet in commíssum, & pignoris obligátio verterétur in títulum venditiónis pro pecúnia jam trádita; interímque Venétiam deportarétur. Lectis imperatóriis líteris, Coróna, utì conventum fúerat, lóculo sigillis prócerum consignáto, defertur Venétiam ab iis qui à Rege missi fúerant, adjunctis imperatóris núntiis nobilioribusque Vénetis. Quâ depósitâ in thesáuro Basílicæ sancti Marci, relictóque ibi Andréâ custóde, Jacóbus cum núntiis Imperatóris ad Regem próperat, eíque rem om-

Digitized by Google

nem expónit. Tunc Rex Jacóbum & núntios Imperatóris confestim Venétiam remísit, qui sacrum pignus pecúniâ redemptum in Gállium apportárent. Id verò memóriâ dignum accídit, ut in tam longo itinere, quamvis sæpè noctu plúeret, interdiù tamen ne mínimum quidèm plúvia recíderit.

℟. Veste purpúreâ circumdedérunt Jesum, & veniébant ad eum, * Et dicébant: Ave, Rex Judæórum. ℣. Subsannavérunt me subsannatióne: frenduérunt super me déntibus suis; * Et. *Joan.* 19. *Ps.* 34.

Lectio vj.

UT Trecas pervenére, Regem de advéntu suo certiórem fecérunt. Qui cum matre & procéribus, duobúsque Epíscopis Galtéro Senonénsi & Bernardo óbviàm profectus, apud Villam-novam Archiepíscopi, fractis sigíllis, reclusóque lóculo, Corónam non sine multis lácrymis conspéxit, & in eódem lóculo repósitam sigillo suo obsignávit. Id cóntigit die festo sancti Laurèntii, anno millésimo ducentésimo tricésimo nono. Postridiè Sénonas deportátur; eamque ab ipso urbis áditu, Rex, nudis pédibus, solâ indútus túnicâ, Roberto fratre comitante, Clero & plebe óbviàm eúntibus, súis húmeris infert ad seniórem sancti Stéphani Basílicam: & indè Parísios próximâ die contendit. Tandèm octávâ décimâ Augusti, quæ erat Féria quinta post Assumptiónem beátæ Vírginis, è salu Vicinárum procéditur; extructóque juxtà Basílicam sancti Antónii in campis tabulâto, fidélium óculis venerandum pignus expónitur. Indè ab ipso Rege, procedente Clero, defertur ad majórem Ecclésiam sanctæ Maríæ: atque hinc post Laudes Deo persolútas, Mónachis sancti Dionysii præcedéntibus, in Sacello régio sancti Nicolái in Palátio collocátur. Demùm Rex pissimus, ædificátâ in eódem loco magnificentíssimâ Capellâ, sacram ibi Corónam depósuit, cum máxima parte Crucis, Spóngiæ & Lánceæ, instituto ibidèm Canónicis & Capellánis.

℟. Genu flexo ante eum, illudébant ei mílites; & expuentes in eum, accepérunt arúndinem, * Et † Percutiébant caput ejus. ℣. Dixérunt: Gloriátur Patrem se habére Deum; videámus si sermónes illíus veri sint. * Et. Glória Patri. † Percutiébant. *Matth.* 27. *Sap.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. *f.* Exívit Pilátus foràs, & dicit eis: Ecce

indúco vobis eum, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. *Joan.* 19.

Ant. 3. a. Exívit Jesus portans Corónam spíneam, & purpúreum vestimentum. Et dicit eis (Pilátus:) Ecce homo. *Joan.* 19.

Ant. 5. C. Cùm vidíssent eum Pontífices & ministri, clamábant, dicentes: Crucifíge, crucifíge eum. *Joan.* 19.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Léctio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Apprehéndit Pilátus Jesum, & flagellávit; & mílites plecténtes Corónam de spinis, impostuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homília sancti Cyrilli Hierosolymitáni.

Catech. 13. *num.* 19. *Ed. Ben.*

INcredíbilis profectò res est Deum Dei Fílium & brachium Dómini, ista pérpeti. Sed ne ad crédere recúsent qui sálvi fiunt, hoc prædíxit Spíritus sanctus ex persóna Christi dicéntis: (ipse enim qui tunc ea loquebátur, póstea præsens erat:) Dorsum meum dedi in flagélla: (Pilátus enim eum flagellátum trádidit ad crucifigéndum:) maxillas verò meas in álapas; fáciem verò meam non avérti à probro sputórum: quasi díceret: Prævídens quòd me verberatúri sunt, neque maxíllam léviter dedíxi. Quómodò enim discípulos ad mortem pro veritáte obeúndam roborárem, si hoc ipse pavéscerem? Ego dixi: Qui amat ánimam suam, perdet eam: si vitæ amans fuíssem, quómodò docérem, non fáciens quæ docérem?

℟. Addúxit Pilátus foràs Jesum, & sedit pro tribunáli, & dixit eis: * Ecce Rex vester. ℣. Egredímini, & vidéte Regem in diadémate, quo coronávit illum mater sua. * Ecce. *Joan.* 19. *Cant.* 3.

Léctio viij. n. 17. & 18.

IN figúra regnum adumbrátur: illúdunt síquidèm, sed genuflectunt; crucíque illum affígunt mílites, injécta prius púrpura, & Corónam circumpónunt ejus cápiti. Quid enim indè, etsi spíneam? Rex omnis à militibus proclamátur. Opórtuit & Jesum in figúra à militibus coronári; ita ut propterea Scriptúra in Cánticis dicat: Egredímini & vidéte, filiæ Jerúsalem, regem Salomónem in coróna quâ coronávit eum mater sua. Mystérium verò erat étiam Coróna illa: solátio enim erat peccatórum, absolútio à condemnatiónis sententia.

Accépit condemnatiónem Adam: Maledícta terra in opéribus tuis, spinas & tríbulos prodúcet tibi: 5 proptéreà Jesus spinas assúmit, ut sólvat maledictiónem.

℟. Cum Jesu crucifígunt duos latrónes. Unus autem blasphemábat eum, & dicébat alter: Dómine, memento mei, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: * Amen dico tibi; hódiè mecum eris in paradíso. ℣. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormientes, & illuminábo omnes sperantes in Dómino. * Amen. *Marc.* 15. *Luc.* 23. *Eccli.* 24.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iv. Cap. 4.

IN illo témpore; venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxtà prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergò fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 15. *n.* 11. & 12.

VEnit múlier de Samaría haurire aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas: omninò vásculis eórum Judæi non utebántur. Et quia ferébat secum múlier vásculum undè aquam hauríret, eò miráta est, quia Judæus petébat ab ea bíbere, quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Déniquè audi quis petat bíbere. respondit Jesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu fórsitan petísses ab eo, & dedísset tibi aquam vivam. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget quasi acceptúrus, & áffluit tamquàm satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur, & paulátim intrat in cor. Fortassis jam docet. Quid enim istâ hortatióne suávius & benígnius? Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu fórsitan pétetes, & daret tibi aquam vivam.

℟. Scripsit títulum Pilátus, & pósuit super crucem: * Jesus Nazarénus Rex Judæórum. ℣. Super sólium David & super regnum ejus sedébit, ut confirmet illud ámodò & usquè in sempiternum: * Jesus. Glória. * Jesus. *Joan.* 19. *Is.* 9.

℣. *Sacerd.* Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium sæculórum,

℟. repetitur ℟. usque ad ℣. non dicitur ℟. Deum.

Digitized by Google

seculórum, ℟. Et dominátio tua in omni generatióne & generatiónem. *Psal.* 144.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. VIdi cœlum apertum: & ecce qui sedébat vocabátur Fidélis & Verax, & cum justítia júdicat & pugnat. *Apoc.* 19.

Ant. 7. ç. Oculi ejus sicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa. *Apoc.* 19.

Ant. 6. Vestítus erat veste aspersâ sánguine; & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Canticum, Cantábo. *ut suprà in Festis Quadragesimæ.* 151.

Ant. 3. g. Habet in vestimento & in femore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium. *Apoc.* 19.

Ant. 4. a. Data est ei Corónа; & exívit vincens, ut vínceret. *Apoc.* 6.

CAPITULUM. *Is.* 53.

DIspértiam ei plúrimos; & fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, & cum scelerátis reputátus est; & ipse peccáta multórum tulit.

HYMNUS.

EXíte, filiæ Sion, Regis pudícæ Vírgines: Christi Corónam cérnite, Quam mater ipsa téxuit.

Horret, revulsis críni-bus, Spinis cruentátum caput; Et vultus ille décolor Mortem propínquam réspicit.

Quæ terra sulcis ínvia, Dumis rigens & séntibus, Lugúbre munus prótulit? Quæ sæva méssuit manus Christi rubéscens sánguine?

Aculéos mutat rosis, Palmamque vincens frúctibus, Spinæ est triumphis áptior.

Culpis fatæ mortálium Te, Christe, spinæ vúlnerant: Evelle nostras, córdibus Tuásque nostris ínsere.

Qui nos creávit, laus Patri; Laus, qui redémit, Fílio; Qui nos fovet, laus Flámini: Uni Deo sit glória. Amen.

℣. Circumdedérunt me, & exarsérunt sicut ignis in spinis; ℟. Et in nómine Dómini quia ultus sum in eos. *Ps.* 117.

Ad Benedictus

Ant. 5. a. Christus expólians principátus & potestátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso. *Coloss.* 2.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glóriâ & honóre coronári

mereámur in cœlis ; Qui
cum vivit & regnat.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Venit hora, & nunc
est, quando veri adorató-
res adorábunt Patrem in
spíritu & veritáte. *Joan.* 4.

℣. Si iniquitátes obser-
váveris, Dómine ; ℟. Dó-
mine, quis sustinébit. *Ps.*
cxxix.

Oratio.

JEjúnia nostra, quæsu-
mus, Dómine, benígno
favóre prosequére ; ut sicut
ab alimentis abstinémus in
córpore, ita à vítiis ieiu-
némus in mente ; Per Dó-
minum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos creávit, laus
Patri ;
Laus, qui rédemit, Fílio ;
Qui nos fovet, laus Flá-
mini :
Uni Deo sit glória. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Vidi cœlum.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus
es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

Canon propriús.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Oculi.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

VIdi, & ecce nubem
candidam, & super
nubem sedentem símilem
Fílio hóminis, habentem
in cápite suo Coróna au-
ream.

℟. *br.* Dóminus regná-
vit ; * Decórem indútus
est. Dóminus. ℣. Indútus
est fortitúdinem, * & p
cínxit se : * Decórem. G
ria. Dóminus. *Ps.* 92.

℣. Prævenísti eum
benedictiónibus dulcédi
℟. Posuísti in cápite
corónam de lápide pre
so. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Vestítus era
CAPITULUM. *Is.*

TOculár calcávi so
& de géntibus nul
vir mecum. Calcávi eo
furóre meo, & conculc
eos in ira mea ; & aspe
est sanguis eórum su
vestiménta mea.

℟. *br.* Sicut vivent
In ira absorbet eos.
℣. Manus suas lavá
an sánguine peccatóris
In. Glória. Sicut. *Ps.*

℣. Requírens sán
nem, eórum record
est : ℟. Non est ob
clamórem páuperum.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Data est
CAPITULUM. *Apoc.*

EXércitus qui sunt
cœlo, sequebantur
in equis albis, vestíti
fino albo & mundo ;
óre ejus procédit gl
ex útraque parte ac
ut in ipso percútiat ge
& ipse reget eas in
férrea.

℟. *br.* Thronus
Deus, * In sæculum
Thronus. ℣. Virga
tátis * virga regni tui
Glória. Thronus.

℣. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: ℟. Domináre in médio inimicórum tuórum. *Ps.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. GRátia vobis & pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, & princeps regum terræ. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo; & fecit nos regnum, & sacerdótes Deo & Patri suo. *Apoc.* 1.

Ant. 1. g. Oportet illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Cùm evacuáverit omnem principátum, novíssima inimíca destruétur mors. 1. *Cor.* 15.

Ant. 8. G. Eum qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis, glória & honóre coronátum. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. *Act.* 2.

CErtíssimè sciat omnis domus Israël quia & Dóminum eum & Christum fecit Deus hunc Jesum, quem vos crucifixístis.

Hymnus, Christi. 233.

℣. Glória & honóre coronásti eum, Dómine: ℟. Omnia subjecísti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Currámus per patiéntiam ad propósitum nobis certámen, aspiciéntes in auctórem fídei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ. *Hebr.* 12.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Spíritus est Deus; & eos qui adórant eum, in spíritu & veritáte oportet adoráre: nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan* 4.

℣. Tempus beneplàciti, Deus; ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, qui spíritus es, & eos qui te adórant, in spíritu & veritáte jubes adoráre: purífica, quæsumus, sancto amóre tuo corda nostra, ut te in ómnibus, & super ómnia diligéntes, sincerâ tibi pietáte placeámus; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. a. Ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Hymnus, O splendor. 163. *cum Doxologia*, Qui nos creávit, laus Patri. *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Vidi, & ecce in médio throni Agnum stantem, tanquàm occísum. *Apoc.* 5.

Digitized by Google

SABBATO
De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 26.

EGo Dóminus Deus veſter: Non faciétis vobis idólum & ſcúlptile, nec títulos erigétis, nec inſignem lápidem ponétis in terra veſtra, ut adorétis eum. Ego enim ſum Dóminus Deus veſter. Cuſtodíte ſábbata mea, & pavére ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, & mandáta mea cuſtodiéritis, & fecéritis ea: dabo vobis plúvias témporibus ſuis, & terra gignet germen ſuum, & pomis árbores replebúntur. Apprehendet méſſium tritúra vindémiam, & vindémia occupábit ſementem: & comedétis panem veſtrum in ſaturitáte, & abſque pavóre habitábitis in terra veſtra. [*] Dabo pacem in fínibus veſtris: dormiétis, & non erit qui exterreat. Auferam malas béſtias: & gládius non transíbit términos veſtros. Perſequémini inimícos veſtros, & córruent coram vobis. Perſequentur quinque de veſtris centum aliénos, & centum de vobis decem míllia: cadent inimíci veſtri gládio in conſpectu veſtro. Reſpíciam vos, & créſcere fáciam: multiplicabímini, & firmábo pactum meum vobíſcum. Comedétis vetuſtíſſima véterum, & vétera novis ſuperveniéntibus projiciétis. Ponam tabernáculum meum in médio veſtri, & non abjíciet vos ánima mea. Ambulábo inter vos, & ero Deus veſter, voſque éritis pópulus meus.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

EGo Dóminus Deus veſter: qui edúxi vos de terra Ægyptiórum, ne ſervirétis eis, & qui confrégi caténas cervícum veſtrárum, ut incederétis erecti. Quòd ſi non audiéritis me, nec fecéritis ómnia mandáta mea, ſi ſprevéritis leges meas, & judícia mea contempſéritis, ut non faciátis ea quæ à me conſtitúta ſunt, & ad írritum perducátis pactum meum: ego quoque hæc fáciam vobis: Viſitábo vos velóciter in egeſtáte, & ardóre, qui conficiat óculos veſtros, & conſúmat ánimas veſtras. Fruſtrà ſerétis ſementem, quæ ab hóſtibus devorábitur. Ponam fáciem meam contrà vos, & corruétis coram hóſtibus veſtris, & ſubjiciémini his qui odérunt vos. Fugiétis, némine perſequente. Sin autem nec ſic obediéritis mihi, addam córreptiónes veſtras ſéptuplùm propter peccáta veſtra, & cónteram ſu-

Digitized by Google

pérbiam durítiæ veſtræ. Dabóque vobis cœlum déſuper ſicut ferrum, & terram æneam. Conſumétur incaſſùm labor veſter, non próferet terra germen, nec árbores poma præbébunt. Si ambulavéritis ex adverſo mihi, nec voluéritis audíre me, addam plagas veſtras in ſéptuplùm propter peccáta veſtra. Immittamque in vos béſtias agri, quæ conſúmant vos, & pécora veſtra, & ad paucitátem cuncta rédigant, deſertæque fiant viæ veſtræ.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Jeſus pertéxit in montem Olivéti, & dilúculo ſterùm venit in templum; & omnis pópulus venit ad eum, & ſedens docébat eos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 50. *n.* 8.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, inquiunt, hæc múlier deprehénſa eſt; Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit: tu de illa quid cenſes? tanquàm bicípiti muſcípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei: ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam; ſi autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquàm reprehenſor legis, calúmniam. Quid ergò reſpondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimíttite; ſed ait, Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex quæ jubet adúlteram occídi: ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſsérunt. Remanſit adultera & Dóminus; remanſit vulneráta & médicus; remanſit magna miſéria & magna miſericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petiérunt: adducta confíſa eſt, & ſanáta.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Magíſter, hæc múlier modò deprehénſa eſt in adultério. * Jeſus dixit: Qui ſine peccáto eſt veſtrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus poſt unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi; & tradúcent illos ex adverſo iniquitátes ipſórum. * Jeſus. Glória. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ámpliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut díg-

Digitized by Google

nitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parcimóniæ stúdio reformétur; Per.

AD VESPERAS.

Psal. de Psalt. Antiph. Convertímini. *ut supra.* 149.

CAPITULUM. 2. *Paral.* 7.

SI conversus pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, En tempus.

℣. Domine. *ut supra.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cùm Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórũ gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. *Judic.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut supra*, 149.

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut supra in Dominicis Quadragesimæ, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Numerórum.

Lectio j. Cap. 1.

LOcútus est Dóminus ad Móysen in desérto Sínaï in tabernáculo fœderis, primâ die mensis secúndi, anno áltero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens: Tóllite súmmam universæ congregatiónis filiórum Israël per cognatiónes & domos suas, & nómina singulórum, quidquid sexûs est masculíni, à vigésimo anno & supra, ómnium virórum fórtium ex Israël, & numerábitis eos per turmas suas, tu & Aáron. Eruntque vobíscum príncipes tríbuum ac domórum in cognatiónibus suis.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

HI nobilíssimi príncipes multitúdinis per tribus & cognatiónes suas, & cápita exércitus Israël: quos tulérunt Móyses & Aáron cum omni vulgi multitúdine: & congregavérunt primo die mensis secúndi, recenséntes eos per cognatiónes, & domos, ac famílias, & cápita, & nómina singulórum, à vigésimo anno, & supra, sicut præcéperat Dóminus Móysi. Numeratíque sunt in desérto Sínaï. Fuerúntque omnis número filiórum Israël per domos & famílias suas à vigésimo anno & supra, qui póterant ad bella procédere, sexcenta tria míllia virórum quingenti quinquaginta. Levítæ autem in tribu familiárum suárum non sunt numeráti cum eis.

℟. Quasi columbæ. 150.

Lectio iij.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen, dicens : Tribum Levi noli numerâre, neque pones summam eórum cum fíliis Israël : sed constítue eos super tabernáculum testimónii & cuncta vasa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinent. Ipsi portábunt tabernáculum & ómnia utensília ejus : & erunt in ministério, ac per gyrum tabernáculi metabúntur. Cùm proficíscendum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum : cùm castra metándum, érigent : quisquis externórum accésserit, occidétur. Metabúntur autem castra fílii Israël unúsquísque per turmas, & cúneos atque exércitum suum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio super multitúdinem filiórum Israël, & excubábunt in custódiis tabernáculi testimónii. Fecérunt ergò fílii Israël juxtà ómnia quæ præcéperat Dóminus Móysi.

℟. Tu, Dómine. 150.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 26. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

NOn hoc est expedívisse jejúnium, si tempus prætéritum; sed si transégerimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti súmus, si defectum áliquem nostrum corréximus, si abhíimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes jejúnium transégerimus? Si álius dicat : Totam jejunávi Quadragesímam; tu dic : Inimícum habébam, & concíliátus sum, habébam detrahendi consuetúdinem, & désiíti : jurandi tenébar úsu, & mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint, sed & cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuósè ipsum tempus & témerè præteréamus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus, præterit & jejúnium : si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio, illud rémanet, & continuum erit : hinc nobis utílitas, & ante regnum colórum non parvas hic reddet retributiónes.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, conscientiâ stimulátus; sic méritis abundans, & ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, & bonâ spe pascens. Idcirco

& Christus inquit: Iterùm vidébo vos, & gaudébitis; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandèm est, Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácilè infestári potest, nec stábilem nobis voluptátem affert: pietas autem & ánimi virtus è contra. Eleemósynam si téceris, méritum auferre potest nemo: sive exércitus, sive reges, sive infiníti calumniatóres, & insidiatóres instent úndiquè, in cœlis repósitam possessiónem auferre non possunt; sed perenne pérmanet gáudium. Dispersit enim, inquit, dedit paupéribus; justítia ejus manet in séculum. Nec immérito: in cœlórum enim celláriis repósita sunt, ubi fur non pérfodit, latro non tollit, tínea non consúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas, eárum fructum auferre póterit nemo: hic étenim fructus in cœlo radicátus est, ab omni calúmnia liber, & pérmanens inexpugnábilis. Si malè passus benefeceris, si convíciis affectus benedíxeris, hæc mérita contínuè manent, & ortam ex his lætítiam áuferet nemo; sed quotiescumquè ipsórum recordátus fúeris, gaudes & lætáris, & multam capis voluptátem.

℟. Pósui. 151.

Lectio vj.

Sic profectò, & fúgere juramentum si prævaleámus, & ab hac consuetúdine pernicióla linguam nostram abstinére persuadeámus; mériti quidèm labor brevi absólvétur, lætítia verò mériti júgiter erit & indesinenter. Cétertim vos, & aliórum præceptóres esse oportet & duces. Et amícos próximi, servos autem conservi, & júvenes coævos susípere, & instítúere, & indúcere debent. Nonnè si quis tibi áureum unum pro síngulis homínibus correctis promísisset, omne stúdium adhibuísses, & assíduus astitísses persuádens & exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem; sed quod orbe tóto majus est, hoc tibi præbet cœlórum regnum. Nec hoc solùm, verùm & álind præter hoc. Quale verò hoc? qui edúcit pretiósum à vili, sicut os meum erit, inquit. Quid huic possit esse par ad honóris & securitátis rationem? Quæ verò nobis excusátio & vénia, post tantam promissiónem, progi-

Digitized by Google

mórum salútem negligéntibus esse váleat?

℟. Juráv. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 24 n. 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidèm divína ópera, & ad intelligendum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit; & mirácula ejus quibus totum mundum regit, universámque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & stupenda in quólibet séminis grano: secundùm ipsam sitam misericórdiam servávit sibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinemque natúræ; ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jesus, & misértus est super eos; quia * Erant sicut oves non habéntes pastórem: & cœpit illos docére multa; & eos qui curâ indigébant, sanábat. ℣. Misericórdia Dei super omnem carnem: qui miséricordiam habet, docet, & érudit quasi pastor gregem suum. * Erant. *Marc. 6. Luc. 9. Eccli. 18.*

Léctio viij.

MAjus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quàm saturátio quinque millium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc némo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim & nunc pascit universum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergò quómodò Deus: undè enim multíplicat de paucis granis ségetes, indè in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi: panes autem illi quinque quasi sémina erant, non quidèm terræ mandáta; sed ab eo quæ terram fecit, multiplicáta.

℟. Discubuérunt viri quasi quinque míllia: & * Accépit Jesus panes; & cùm grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: simíliter & ex píscibus quantùm volébant. ℣. Memó-

riam fecit mirabílium súórum misericors Dóminus : escam dedit timéntibus se.* Accépit. *Joan. 6. Ps.* 110.

Lectio ix. *n.* 2.

HOc ergò admótum est sénsibus, quò erigerétur mens ; & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intellectus : ut invisíbilem Deum per visíbilia ópera mirarémur ; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbiliter vidére cuperémus, quem de rebus visíbilibus invisíbilè noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa miracula, quid nobis loquantur de Christo : habent enim, si intelligantur, linguam suam. Nam quia ipse Christus — Verbum Dei est ; étiam factum Verbi — verbum nobis est.

℟. Manducavérunt omnes, & saturáti sunt : * Et discípuli sustulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & supérfuit juxtà verbum Dómini:* Et discípuli. Glória. *Reper.* ℟. Manducavérunt *usquè ad* ℣. *Marc. 6. 4. Reg. 4. Sacerd. suprà.* 151.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio. Canticum, Cantábo. *ut suprà.* 151.

Ant. 1. UBiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis : erat autem próximum Pascha, dies festus Judæórum. *Joan. 6.*

Ant. 1. *f.* Cùm vidísset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Undè emémus panes, ut manducent hi ? Hoc autem dicébat tentans eum ; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan. 6.*

Ant. 3. *a.* Acceptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respéxit in cœlum, & benedíxit illis ; & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc. 9.*

Ant. 4. D. Dedit Jesus discípulis panes, discípuli autem turbis : & manducavérunt omnes, & saturáti sunt. *Matth. 14.*

Ant. 7. c. Dixit Jesus : colligite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergò, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan. 6.*

CAPITULUM. *Tob. 12.*

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei ; quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Manducán-

Digitized by Google

tium fuit númerus quinque míllia virórum, exceptis muliéribus & párvulis. *Matth.* 14.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui ex mérito nóstræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Súbiit.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidísset.

CAPITULUM. *Ezech.* 34.

OVes meas páscam, & in móntibus excélsis Israël erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, & in páscuis pínguibus pascéntur súper montes Israël. Ego pascam oves meas, & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium escam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne, * In. Glória. Tu das. *Ps.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent: ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte. *Ps.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Acceptis.

CAPITULUM. *Sap.* 16.

CReatúra ómnium nutrící grátiæ tuæ deserviébat, ad voluntátem eórum qui à te desiderábant; ut scírent fílii tui quos dilexísti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos qui in te credíderint, conservat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam esurientem * satiávit bonis, * Animam. Glória. Satiávit. *Ps.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus: ℟. Dat escam esuriéntibus. *Ps.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jesus.

CAPITULUM. *Deut.* 30.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gáudeat súper te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis, si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes, * Et saturabúntur. Edent. ℣. Et laudábunt Dóminum, * qui requírunt eum. * Et. Glória. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt: ℟. In conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram. *Ps.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. OCuli Dómini sine intermissióne inspicientes in viis hóminum: non sunt abscónsa testa-

Digitized by Google

mienta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit viam justítiæ, & confirmávit deficientes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna misericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad se! *Eccli.* 17.

Ant. 4. D. Qui abscondit scélera sua, non dirigétur: qui autem confessus fúerit, & relíquerit ea, misericórdiam consequétur. *Prov.* 28.

Ant. 5. F. A mórtuo, quasi nihil perit confessio: confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

CAPITULUM. *Isaiæ* 61.

SPíritus Dómini super me; ut consolárer omnes lugentes, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris.

Hymnus, Audi, benigne, ut *suprà*, 153.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Illi ergò hómines cùm vidíssent quòd Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6.

Oratio, ut *suprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, ut *suprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Numerórum.

Lectio i. Cap. 3.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ego tuli Levítas à fíliis Israël pro omni primogénito, qui áperit vulvam in fíliis Israël, eruntque Levítæ mei. Meum est enim omne primogénitum: ex quo percússi primogénitos in terra Ægypti: sanctificávi mihi quidquid primum náscitur in Israël ab hómine usquè ad pecus, mei sunt: Ego Dóminus. Locutúsque est Dóminus ad Móysen in desérto Sínaï, dicens: Número fílios Levi per domos patrum suórum & famílias, omnem másculum ab uno mense & suprà. Numerávit Móyses, ut præcéperat Dóminus.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

OMnes Levítæ, quos numeravérunt Móyses & Aáron juxtà præceptum Dómini per famílias suas in génere masculíno à mense uno & suprà, fuérunt viginti duo míllia. Et ait Dóminus ad Móysen: Número primogénitos sexûs masculíni de fíliis Israël ab uno mense & suprà, & habébis summam eórum.

Digitized by Google

Tollésque Levítas mihi pro omni primogénito filiórum Israël, Ego sum Dóminus: & pécora eórum pro universis primogénitis pécorum filiórum Israël. [*] Recénsuit Móyses, sicut præcéperat Dóminus, primogénitos filiórum Israël. Et fuérunt máscŭli per nómina sua, à mense uno & suprà, viginti duo míllia ducenti septuaginta tres. Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: Tolle Levítas pro primogénitis filiórum Israël, & pécora Levitárum pro pecóribus eórum, eruntque Levítæ mei. Ego sum Dóminus. In prétio autem ducentórum septuaginta trium, qui excédunt número Levitárum de primogénitis filiórum Israël, accípies quinque síclos per síngula cápita ad mensúram Sanctuárii. Siclus habet viginti óbolos. Dabísque pecúniam Aáron & fíliis ejus; prétium eórum qui suprà sunt.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Propè erat Pascha Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam: & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numulários sedentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 10. *n.* 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit indè Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Non ergò magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit indè illos. Quid, si ibi ebrióſos inveníret, quid fáceret Dóminus; si vendentes ea quæ lícita sunt, & contrà justítiam non sunt (quæ enim honestè emuntur, non illícitè venduntur) expulit tamen, & non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jesus his qui columbas vendébant: * Auferte ista hinc, & † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergò spelunca latrónum facta est domus ista? Ego, ego sum: ego vidi, dicit Dóminus: * Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. Cùm esset Jesus Jerosólymis in pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, vi-

Digitized by Google

dentes signa ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificante jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire; Per.

Ad Magnificat.

Ant. 7. *d.* Jesus non credébat semetipsum eis, eò quòd ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébat quid esset in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEpreçatiónem nostram, quæsumus, Dómine, benígnus exaudi: & quibus supplicandi præstas affectum, tríbue defensiónis auxílium; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 8.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Tolle Levítas de médio filiórum Israël, & purificábis eos juxtà hunc ritum: Aspergantur aquâ lustratiónis, & radant omnes pilos carnis suæ. Cùmque láverint vestimenta sua, & mundáti fúerint, tollent bovem de armentis, & líbamentum ejus símilam oleo conspersam: bovem autem álterum de armento tu accípies pro peccáto: & applicábis Levítas coram tabernáculo fœderis, convocátâ omni multitúdine filiórum Israël. Cùmque Levítæ fúerint coram Dómino, ponent fílii Israël manus suas super eos: & offeret Aáron Levítas, munus in conspéctu Dómini à fíliis Israël, ut férviant in ministério ejus. Levítæ quoque ponent manus suas super cápita bovum, è quibus unum fácies pro peccáto, & álterum in holocaustum Dómini, ut deprecéris pro eis.

℟. Sclmus. 151.

Lectio ij.

STatuetque Levítas in conspéctu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino, ac separábis de médio filiórum Israël, ut sint mei. Et póstea ingredientur tabernáculum fœderis, ut férviant mihi. Sicque purificábis & consecrábis eos in oblatiónem Dómini: quóniam dono donáti sunt mihi à fíliis Israël. [*] Pro primogénitis quæ apériunt omnem vulvam in Israël, accépi eos. Mea sunt enim ómnia primogénita filiórum Israël, tàm ex homínibus quàm ex jumentis. Ex die quo percussi omne primogénitum in terra Ægypti, sanctificávi eos mihi: & tuli Levítas pro cunctis primogénitis filiórum Israël: tradidíque eos dono Aáron & fíliis ejus de mé-

Digitized by Google

dio pópuli, ut ſérviant mihi pro Iſraël in tabernáculo fœderis, & orent pro eis, ne ſit in pópulo plaga, ſi auſi fúerint accédere ad Sanctuárium. Fecerúntque Móyſes & Aáron & omnis multitúdo filiórum Iſraël ſuper Levítis quæ præcéperat Dóminus Móyſi: purificatíque ſunt, & lavérunt veſtiménta ſua. Elevavítque eos Aáron in conſpéctu Dómini, & orávit pro eis, ut purificáti ingrederéntur ad offícia ſua in tabernáculum fœderis coram Aáron & fíliis ejus. Sicut præcéperat Dóminus Móyſi de Levítis, ita factum eſt.

℟. Pósui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Jam die feſto mediante, aſcendit Jeſus in templum, & docébat. Et mirabántur Judæi, dicéntes: Quómodò hic lítteras ſcit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 29. *n.* 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína. Quis néſciat hoc eſſe fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id eſt, quod illi placet? Ipſe autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc eſt opus Dei, ut credátis in eum quem ille miſit. Ut credátis in eum; non, ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rurſus étiam de Apóſtolis ipſis poſſúmus dícere: Crédimus Paulo, ſed non, Crédimus in Paulum: Crédimus Petro, ſed non, Crédimus in Petrum. Credénti enim in eum qui juſtíficat ímpium, deputátur fides ejus ad juſtítiam. Quid eſt ergò, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum íre, & ejus membris incorporári. Ipſa eſt ergò fides quam de nobis éxigit Deus: & non ínvenit quod éxigat, niſi donáverit quod invéniat. Quæ fides, niſi quam definívit álio loco Apóſtolus plenifſimè, dicens: Neque circumciſío áliquid valet, neque præpútium, ſed fides quæ per dilectiónem operátur. Non qualíſcumque fides, ſed fides quæ per dilectiónem operátur: hanc in te ſit, & intélliges de doctrína. Quid enim intélliges? Quia doctrína iſta non eſt mea, ſed ejus qui miſit me; id eſt, Intélliges quia Chriſtus Fílius Dei, qui eſt doctrína Patris, non eſt ex ſeipſo, ſed Fílius eſt Patris.

℣. Dixit Jeſus Judæis: Mea doctrína non eſt mea, ſed ejus qui miſit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de

doctrína utrùm ex Deo sit, an ego à meipso loquar. ℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & præbuit illam diligéntibus se : * Si quis. Glória Patri. * Si quis. *Joan. 7. Eccli. 1.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Clamábat Jesus in templo, dicens : Et me scitis, & undè sim scitis ; & à meipso non veni. *Joan. 7.*

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulis christiánis quod profitentur agnóscere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipísci ; Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 1. g. Quærébant eum apprehéndere ; & nemo misit in illum manus, quia nondùm vénerat hora ejus. *Joan. 7.*

Oratio.

MIserére, Dómine, pópulo tuo ; & contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respírare concéde ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 14.

MUrmuráti sunt contrà Móysen & Aáron cuncti fílii Israël, dicentes : Utinam mórtui essémus in Ægypto : & in hac vasta solitúdine útinam pereámus, & non indúcat nos Dóminus in terram istam, ne cadámus gládio, & uxóres ac líberi nostri ducantur captívi ! Nonnè mélius est reverti in Ægyptum ? Dixérunt alter ad álterum : Constituámus nobis ducem, & revertámur in Ægyptum. Quo audíto Móyses & Aáron cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Israël. [*] At verò Jósue fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipsi lustráverant terram, scidérunt vestimenta sua, & ad omnem multitúdinem filiórum Israël locúti sunt : Terra, quam circuívimus, valdè bona est. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manántem. Nolíte rebelles esse contrà Dóminum : neque timeátis pópulum terræ hujus, quia sicut panem ita eos póssumus devoráre, recessit ab eis omne præsídium : Dóminus nobíscum est, nolíte metúere.

℟. Projícite. 151.

Lectio ij.

LOcutúsque est Dóminus ad Móysen & Aáron, dicens : Usquequò multitúdo hæc péssima múrmurat contrà me ? querélas filiórum Israël audívi. Dic ergò eis : Vivo ego, ait Dóminus : sicut locúti estis audiénte me, sic fáciam

Digitized by Google

vobis. In solitúdine hac jacébunt cadávera vestra. Omnes qui numeráti estis à viginti annis & suprà, & murmurastis contrà me, non intrábitis terram, super quam levávi manum meam ut habitáre vos fácerem, præter Caleb fílium Jéphone, & Jósue fílium Nun. Párvulos autem vestros, de quibus dixistis quòd prædæ hóstibus forent, introdúcam: ut vídeant terram, quæ vobis displícuit. Vestra cadávera jacébunt in solitúdine. Fílii vestri erunt vagi in desérto annis quadraginta, & portábunt fornicatiónem vestram, donec consúmantur cadávera patrum in desérto, juxtà númerum quadraginta diérum, quibus considerastis terram: annus pro die imputábitur. Et quadraginta annis recipiétis iniquitátes vestras, & sciétis ultiónem meam: quóniam sicut locútus sum, ita fáciam omni multitúdini huic péssimæ, quæ consurréxit adversùm me: in solitúdine hac defíciet, & moriétur.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 44. n. 1. & 2.

GEnus humánum est iste cæcus; hæc enim cæcitas contígit in primo hómine per peccátum, de quo omnes orígine dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quandò venit Christus, invénit? Quandóquidèm Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquandò natúrâ fílii iræ, sicut & céteri. Si fílii iræ; fílii vindictæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, nisi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit: si vítium pro natúra inolévit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre: si opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus est ergò à nativitáte. Venit Dóminus: éxpuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est: & inunxit óculos cæci. Inunctus erat, & nondùm vidébat. Misit illum ad piscínam quæ vocátur Síloë, quod interpretátur Missus. Lavit óculos in ea: baptizátus est in Christo. Audístis grande mystérium. Catechúmenus inunctus est, nondùm lotus. Sed undè

inunctus? Credit in Christum. Quid dixi de sputo & luto? Quia Verbum caro factum est. Sed Catechúmenis non sufficit id quòd inuncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Éxuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei: * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ducam cæcos in viam quam nésciunt; ponam ténebras eorum in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan. 9. Is. 42.*

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. A sæculo non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan. 9.*

Oratio.

DA, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum, & Eccléliæ tuæ ánque jejúniis; ut ad superni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti semper incédant; Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 3. a. Cùm invenisset Jesus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? At ille ait: Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan. 9.*

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum; ut in diébus nóstris, & mérito, & número, pópulus tibi sérviens augeátur; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 20.

VEnérunt [fílii Israël] in montem Hor, qui est in fínibus terræ Edom: ubi locútus est Dóminus ad Móysen: Pergat, inquit, Aáron ad pópulos suos: non enim intrábit terram, quam dedi fíliis Israël, eò quòd incrédulus fúerit ori meo, ad aquas contradictiónis. Tolle Aáron & fílium ejus cum eo, & duces eos in montem Hor. Cùmque nudáveris patrem veste sua, índues eâ Eleázarum fílium ejus: Aáron colligétur, & moriétur ibi. [*] Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus: & ascendérunt in montem Hor coram omni multitúdine. Cùmque Aáron spoliásset véstibus suis, índuit eis Eleázarum fílium ejus. Illo mórtuo in montis supercílio, descendit cum Eleázaro. Omnis autem multitúdo videns occubuísse Aáron, flevit super eo triginta diébus per cunctas famílias suas.

℟. Scimus. 15a.

Digitized by Google

Lectio ij. Cap. 21.

PRofecti sunt autem & de monte Hor, per viam quæ ducit ad Mare rubrum, ut circumirent terram Edom. Et ræsédere cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutúsque contrà Deum & Móysen, ait: Cur eduxísti nos de Ægypto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima nostra jam núnseat super cibo isto levíssimo. Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpentes, ad quorum plagas & mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contrà Dóminum & te: ora ut tollat à nobis serpentes. Oravítque Móyses pro pópulo, & locútus est Dóminus ad eum: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergò Móyses serpentem æneum, & pósuit eum pro signo: quem cùm percussi aspícerent, sanabántur.

℟. Pósui. 191.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. n. 90.

AUdíto Dei verbo, ste-térunt acerbi illíus fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, supremi fúneris instrumento, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrá quádam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noster spíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres. Sed quamvis suprémæ mortis spem vitæ omnis abolúerint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam moritúra resúrgunt cadávera, vox redit, réddítur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepúlcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est, sepulcrum tuum guttur est: sepulcrum enim patens est guttur eórum, undè verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulcro te líberat Christus: ab hoc túmulo resúrges, si áudias verbum Dei. Et si gráve peccátum

eſt, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipſe laváre non poſſis, fleat pro te mater Eccléſia, quæ pro ſíngulis ránquàm pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam ſpirituáli dolóre natúræ, cùm ſuos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidiſſet * Dóminus, miſericórdiâ motus ſuper eam, † Dixit illi: Noli flere. ℣. Non deſpíciet Dóminus víduam, ſi effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. † Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Tétigit lóculum Jeſus, & ait: Adoleſcens, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri ſuæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuã, miſéricors Deus, afflictæ Eccléſiæ preces & lácrymæ: & ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus ſurréxit in nobis, & quia Deus viſitávit plebem ſuam. *Luc.* 7.

Oratio.

DA nobis, miſéricors Deus, in jejúnii humilitáte proſtrátis ut nobis non váleat carnis infírmitas dominári; quia, ſi vis, potes noſtri cítiùs miſeréri, ut ſpirituália cogitémus; & concupiſcéntias carnis, te adjuvante, vincámus; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 24.

BAlaam élevans óculos, vidit Iſraël in tentóriis commorantem per tribus ſuas: & irruente in ſe ſpíritu Dei, aſſumptâ parábolâ ait: Dixit Bálaam fílius Beor: dixit homo, cujus obturátus eſt óculus: dixit audítor ſermónum Dei, qui viſiónem Omnipotentis intúitus eſt, qui cadit, & ſic aperiuntur óculi ejus: Quàm pulchra tabernácula tua Jacob, & tentória tua Iſraël! Ut valles nemoróſæ, ut horti iuxtà flúvios irrígui, ut tabernácula quæ fixit Dóminus, quaſi cedri propè aquas. Fluet aqua de ſítula ejus, & ſemen illíus erit in aquas multas. Tollétur propter Agag, rex ejus, & auferétur regnum illíus. [*] Deus edúxit illum de Ægypto, cujus fortitúdo ſímilis eſt Rhinocerótis. Devorábunt gentes hoſtes illíus, óſſaque eórum confringent, & per-

Digitized by Google

forábunt sagittis. Accubans dormívit ut leo, & quasi leæna, quam suscitáre nullus audébit. Qui benedíxerit tibi, erit & ipse benedíctus: qui maledíxerit, in maledictióne reputábitur.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

RUrsùm ait: Dixit Bálaam fílius Beor: dixit homo, cujus obturátus est óculus; dixit audítor sermónum Dei, qui novit doctrínam Altíssimi, & visiónes Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet óculos. Vidébo eum, sed non modò: intuébor illum, sed non propè. Orietur stella ex Jacob, & consurget virga de Israël: & percútiet duces Moab, vastabitque omnes fílios Seth. Et erit Idumæa possessio ejus; hæréditas Seir cedet inimícis suis: Israël verò fórtiter aget. De Jacob erit qui dominétur, & perdat relíquias civitátis.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castello Maríæ & Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. de verb. Ev. n. 6.

VIdéte genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad discípulos: Sólvite eum, & sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátur áliquis in mala consuetúdine pósitus, verbo Veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ergò agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonnè post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, & incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deindè displicéntes sibi, mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti; revixérunt quibus displicet quod fuérunt: sed reviviscéntes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátus. Opus est ergò, ut qui revíxit, solvátur, & ire permittátur. Hoc offícium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt & in cœlo.

℟. Ego sum resurréctio & vita. * Qui credit in me; etiamsi mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Edú-

Digitized by Google

cam vos de sepúlcris vestris, & fciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória. † Omnis. *Joan.* 11. *Erech.* 37.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Prodiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus fasciis; & fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro peccatóribus misericórdiam deprecántes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberéntur; Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DEus, humílium consolátor, & fidélium fortitúdo, propítius adésto précibus súpplicántium; ut humána fragílitas quæ per se proclívis est ad labéndum, per te semper muniátur ad stándum; & quæ per se multíplicat offénsam, per te semper reparétur ad véniam; Per Dóminum.

SABBATO.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 27.

DIxit Dóminus ad Móysen: Ascénde in montem istum Abarim, & contempláre indè terram, quam datúrus sum fíliis Israël. Cùmque víderis eam, ibis & tu ad pópulum tuum, sicut ivit frater tuus Aáron: quia offendístis me in desérto Sin in contradictióne multitúdinis, nec sanctificáre me voluístis coram eis super aquas: hæ sunt aquæ contradictiónis in Cades deserti Sin. Cui respóndit Móyses: Provídeat Dóminus Deus spírituum omnis carnis, hóminem, qui sit super multitúdinem hanc: & possit exíre & intráre ante eos, & edúcere eos, vel introdúcere: ne sit pópulus Dómini sicut oves absque pastóre.

℟. Seimus. 151.

Lectio ij.

Dixítque Dóminus ad eum: Tolle Jósue fílium Nun, virum in quo est Spíritus, & pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdóte & omni multitúdine: & dabis ei præcepta cunctis vidéntibus, & partem glóriæ tuæ, ut áudiat eum omnis synagóga filiórum Israël. [*] Pro hoc, si quid agendum erit, Eleázar sacérdos cónsulet Dó-

Digitized by Google

minum. Ad verbum ejus egrediétur & ingrediétur ipse, & omnes filii Israël cum eo, & cétera multitúdo. Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus. Cúmque tulísset Jósue, státuit eum coram Eleázaro sacerdóte & omni frequéntia pópuli. Et impósitis cápiti ejus mánibus, cuncta replevérat quæ mandáverat Dóminus.

℟. Póstui. 151.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Locútus est Jesus Scribis & Phariséis, dicens: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 34. *n.* 2. 4. 7. 8. 9.

NOn est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intelligere cupiámus, ipsam sitiámus; ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquándo veniámus; & in illa ita vivámus, ut nunquàm omnínò moriámur. Per hoc Lumen factum est solis lumen; & Lumen quod fecit solem, sub quo fecit & nos, factum est sub sole propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube régitur, non ut obscurétur, sed ut temperétur. Loquens ergò per nubem carnis Lumen indeficiens, Lumen sapiéntiæ, ait homínibus: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præsens tempus póstuit: quod autem promísit faciéntibus, futúri témporis verbo significávit. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, póstea habébit: modò séquitur per fidem, póstea habébit per spéciem. Ergò modò sequámur Dóminum; veritáte perfruámur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi; * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. * Qui séquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Locútus est Jesus, docens in templo, & nemo apprehendit eum, quia necdùm vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benígnus infunde; ut, mandatórum

tuórum lege perceptâ, te sequámur, & ad lumen æternæ vitæ pervenire mereámur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccátum mundi. *Joan.* 1.

CAPITULUM. *Levit.* 23.

HÆ sunt Féria Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis ad vésperum, Phase Dómini est: & quintâ-décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est.

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias & domos suas; & servábitis eum usquè ad quartam-décimam diem mensis hujus; * Immolábit eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua necesse erat occídi Pascha. * Immolábit. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Ab hac die usquè ad Pascha in omni Officio de Tempore omittitur Glória. *in Responsoriis.*

HYMNUS.

FAndo quis audívit? Dei Quis grande dicat brachium?
Perculsa mens confunditur; Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jesu, condi
Occísus Agnus, nunc
Prisci adumbrátam
Ardes litáre victimam.
At cur humi stratus jac
Quis iste mœrentis pav
Quis iste qui toto fluit
Sudor cruentus córpore
Hunc vis dolóris ex
mat,
Horrorque teter crimin
Vices nocentûm susti
Iram reformídas Patr
Te terret objectus ca
At ille, ni totum bibas
Per sempiterna nos ma
Exhauriendus sécula.
Vincet pavórem cáritas
Vincet voluntas pátria
Temet potestáti, Deus
Tradis tenebrárum vol
Et jam flagellis, sctibi
Ludíbriis, spínis, cruci
Piaculáris hóstia,
Voves adorandum caput
Qui Fílium tradit, Pat
Natóque sit laus victim
Par sit tibi laus, qui sacr
Succendis aram, Spíri
Amen.

℣. Sacrificium & ob tionem noluísti; ℟. C pus autem aptasti mihi. 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 4. c. Ego quasi a nus mansuétus, qui por tur ad victimam. *Jere* 11.

Oratio, ut infrà ad La des.

COMPLETORIUM, *ut i frà in Feriis Temporis P sionis, omissis Precibus.*

DOMINIC

DOMINICA PASSIONIS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Venite, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Venite. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri. *sed ejus loco repetitur Invitatorium. Quod servatur quotidiè in Officio de temp. usquè ad Feriam quartam majoris Hebdom. inclusivè.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut infrà*, 272.

Psalmi ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Cœpit Jesus osténdere discípulis suis quia oportéret eum ire Jerosólymam, & multa pati, & occídi, & tértiâ die resúrgere. *Matt.* 16.

Ant. 3. *a.* Assúmens Jesum Petrus cœpit increpáre illum, dicens: Absit à te, Dómine! non erit tibi hoc. *Matt.* 16.

Ant. 2. Conversus Jesus dixit Petro: Vade post me, sátana: scándalum es mihi; quia non sapis ea quæ Dei sunt, sed ea quæ hóminum. *Matt.* 16.

℣. Éripe me, Dómine, de manu inimicórum meórum, ℟. Et à persequéntibus me. *Ps.* 30.

Incipit liber Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc sunt verba, quæ locútus est Móyses ad omnem Israël trans Jordánem in solitúdine campestri, contrà Mare rubrum, inter Pharan & Thophel, & Laban & Háseroth, ubi auri est plúrimum: úndecim diébus de Horeb per viam montis Seir usquè ad Cadesbarne. Quadragésimo anno, undécimo mense, primâ die mensis locútus est Móyses ad fílios Israël ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis: postquàm percussit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Hésebon: & Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, & in Édrai, trans Jordánem in terra Moab.

℟. Sument fílii Israël de sánguine agni, ac ponent super utrúmque postem, & in superliminaribus domórum: erit autem sanguis in signum, * Nec erit plaga dispérdens. ℣. Justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum. * Nec. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

Lectio ij.

CŒpitque Móyses explanáre legem, & dícere, Dóminus Deus noster locútus est ad nos in Horeb, dicens: Súfficit vobis quòd in hoc monte mansístis: revertímini, & veníte ad montem Amorrhæórum, & ad cétera quæ ei próxima sunt campéstria atque montána & humilióra loca

contrà meridiem, & juxtà littus maris, terram Chananæórum, & Líbani usquè ad flumen magnum Euphráten. En, inquit, trádidi vobis: ingredímini & possidéte eam, super qua jurávit Dóminus pátribus vestris Abraham, Isaac, & Jacob, ut daret illam eis, & sémini eórum post eos.

℟. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis, Phase Dómini erit. Offeretisque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per sánguinem hircórum & taurórum, sed per próprium sánguinem introívit Christus in sancta. * Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

Lectio iij.

DIxíque vobis illo in témpore: Non possum solus sustinére vos: quia Dóminus Deus vester multiplicávit vos, & estis hódiè sicut stellæ cœli, plúrimi. (Dóminus Deus patrum vestrórum addat ad hunc númerum multa míllia, & benedícat vobis sicut locútus est.) Non váleo solus negótia vestra sustinére, & pondus ac júrgia. Date ex vobis viros sapientes & gnaros, & quorum conversátio sit probáta in tríbubus vestris, ut ponam eos vobis príncipes. Tunc respondístis mihi: Bona res est, quam vis fácere. Tulíque de tríbubus vestris viros sapientes & nóbiles, & constítui eos príncipes, tribúnos, & centuriónes, & quinquagenários ac decános, qui docérent vos síngula. Præcepíque eis, dicens: Audíte illos, & quod justum est judicáte: sive civis sit ille, sive peregrínus. Nulla erit distántia personárum, ita parvum audiétis ut magnum: nec accipiétis cujusquam persónam, quia Dei judícium est. Quòd si difficile vobis visum áliquid fúerit, referte ad me, & ego áudiam. Præcepíque ómnia quæ fácere debeárétis.

℟. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magis sanguis Christi emundábit conscientiam nostram ab opéribus mórtuis! ℣. Dixit Dóminus ad Móysen: Hircus offerétur Dómino pro peccátis. * Quantò. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Docébat Jesus discípulos suos, & dicébat illis: Quóniam Fílius hóminis tradétur in manus hóminum, & occídent eum, & occísus tértiâ die resúrget. *Marc.* 9.

Ant. 7. a. Ignorábant discípuli verbum, & erat velátum ante eos, ut non sentírent illud. *Marc.* 9. *Luc.* 9.

Digitized by Google

Ant. 4. É. Timébant discípuli interrogáre Jesum, & contristáti sunt vehementer. *Matt.* 17. *Marc.* 9.

℣. In conspéctu tuo, Dómine, sunt omnes qui tribulant me: ℟. Impropérium expectávit cor meum, & miseriam. *Ps.* 68.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *C.* 1.

Lectio iv.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacramentum esse præcípuum. Cui condignè & congruè suscípiendo totius quidèm nos témporis institúta præformant; sed devotiónem nostram præsentes vel máximè dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacramento scimus esse contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritûs sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis.

℟. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, & ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimam meam, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. * Custódi. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis sociétas hujus glóriæ denegétur, tanquàm tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur; & ídeò nunquàm deest tribulátio persecutiónis, si nunquàm desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totamque Eccléstam pertinére, quæ salutáre suum in his qui aderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne discéssseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet. ℣. Venit hora; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergò totius est témporis piè vívere, ita

totíus est témporis crucem ferre ; quæ méritò unicúique sua dícitur, quia próprius modis atque menfúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis : & plùs plerumquè periculi est in insidiatóre occulto, quàm in hoste manifesto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veraciterque dicébat : Nonnè tentátio est vita hóminis super terram ? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur ; verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm carò concupiscit adversùs spíritum, & spíritus adversùs carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur ; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora ; * Ad. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Assúmpsit Jesus duódecim & ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabúntur ómnia quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. *Luc.* 18.

Ant. 5. F. Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum & scribis & senióribus ; & damnábunt eum morte. *Marc.* 10.

Ant. 8. c. Tradent Fílium hóminis géntibus, & illúdent ei, & cónspuent eum, & flagellábunt eum ; & tértiâ die resurget. *Marc.* 10.

℣. Cogitavérunt supplantáre gressus meos : ℟. Abscondérunt superbi láqueum mihi. *Ps.* 139.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Dixit Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Si veritátem dico vobis, quarè non créditis mihi ? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang. habitâ in Basílica S. Petri, Dom. Pass. n.* 1.

PEnsáte, fratres carissimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valdè quod

Digitized by Google

Filiditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit ; propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est ; intérroget se unusquisque si verba Dei in aure cordis pércipit, & intélliget undè sit. Cœlestem pátriam desideráre Véritas jubet ; carnis desidéria contérere, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergò apud se unusquisque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, & quia jam ex Deo sit, agnoscat.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto ? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ? ℣. Quare detraxístis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me ! * Si. *Joan.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij.

EGo dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi superbia nostra confúnditur ? Quæ si exagitáta vel léviter fúerit, atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat ; facit mala quæ potest ; minátur & quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur, non contumelióſa verba respondet. Qui si eisdem ista dicéntibus respondére voluísset, Dæmónium vos habétis ? verum profectò díceret ; quia nisi impléti essent dæmónio, tàm perversa de Deo loqui non possent. Sed acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit ; ne non dixísse veritátem, sed provocátus contuméliam reddidísse vidérétur. Ex qua re quid nobis innúitur, nisi ut eo témpore quo à próximis ex falsitáte contuméliis accípimus, eórum étiam vera mala taceámus, ne minístérium justæ correptiónis in arma vertámus furóris.

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit : * Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. ℣. Misit Dóminus ad vos omnes servos suos Prophétas, & non audístis ; * Propterea. *Joan.* 8. *Jérem.* 25.

Lectio ix.

SEd quia quisquis Dei zelo úritur, à pravis homínibus dehonestátur, in semetipso nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait : Sed honorífico Patrem meum, & vos inhonorastis me. Sed quid nobis ad ista faciendum sit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm subjungit : Ego autem non quæro glóriam meam ; est qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd scriptum est : Quia Pater omne judícium dedit Fílio ; &

tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus, dùm se adhuc ulcísci non vult & ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Nonnè benè dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Respondit Jesus: * Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum. ℣. Insurrexístis super me ore vestro, & derogastis adversùm me verba vestra. * Ego. *Repetitur* ℟. *usquè ad* ℣. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio.

Canticum, Ecce intellíget. *ut infrà in Feriis Temporis Passionis.*

Ant. 1. D. Dixit Jesus: Amen, amen dico vobis, si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est Pater meus qui glorificat me; & non cognovístis eum. *Joan.* 8.

Canticum, Ecce intélliget. *infrà in Feriis Passionis.* 273.

Ant. 5. C. Ego novi Patrem meum: & si díxero quia non scio eum, ero símilis vobis mendax: sed scio eum, & sermónem ejus servo. *Joan.* 8.

Ant. 2. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum; vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

CAPITULUM. *Deut.* 9. Domine Deus, ne dísperdas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemísti in magnitúdine tua, quos eduxísti de Ægypto in manu forti. Recordáre servórum tuórum Abraham, Isaac & Jacob: ne aspícias duritiam pópuli hujus.

Hymnus, Dùm, Christe. *ut infrà*, 273.

℣. Deus rex noster ante sécula, ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Amen, amen dico vobis, ántequàm Abraham fieret, ego sum. *Joan.* 8.

Oratio.

Deus, qui per Unigénitum tuum passum & humiliátum usquè ad mortem, antíqui hostis contrivísti supérbiam: da fidélibus tuis, & quæ ipse prop-

Digitized by Google

nos pértulit, dignè re-
ere, & adverſa ómnia
exemplo patienter to-
re; Qui tecum vivit &
mat.

D P R I M A M.

nt. 1. D. Dixit Jeſus.
R. *br.* ℣. Qui paſſus
* pro nobis. 1. *Petr.* 2.
dicitur Glória Patri.

D T E R T I A M.

nt. 6. Dixérunt Judæi.

APITULUM. *Rom.* 15.

Nuſquiſque veſtrûm
próximo ſuo pláceat
bonum ad ædificatió-
m. Étenim Chriſtus non
i plácuit, ſed ſicut ſcrip-
m eſt: Impropéria im-
operántium tibi cecidé-
nt ſuper me.

R. *br.* Exurge, Deus,
Júdica cauſam tuam.
xurge. ℣. Memor eſto *
mproperiórum tuórum;
Júdica. R. Exurge. *Pſ.* 73.
℣. Exprobravérunt ini-
ici tui, Dómine; R. Ex-
obravérunt commutatió-
m Chriſti tui. *Pſ.* 88.

D S E X T A M.

Ant. 4. E. Si ego.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

Chriſtus in diébus car-
nis ſuæ preces ſuppli-
cationeſque ad eum qui poſ-
ſit illum ſalvum fácere à
morte, cum clamóre vá-
lido & lácrymis ófferens,
exauditus eſt pro ſua reve-
rentia.

R. *br.* Deus meus, éripe
me * De manu peccatóris.
Deus. ℣. Et de manu con-
trà legem agentis, * & iníqui, * De manu. R. Deus. *Pſ.* 70.

℣. Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: R. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Pſ.* 30.

A D N O N A M.

Ant. 2. Abraham.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

Fide óbtulit Abraham Iſaac cùm tentarétur; & unigénitum offerébat, qui ſuſcéperat repromiſſiónes; ad quem dictum eſt: Quia in Iſaac vocábitur tibi ſemen; árbitrans quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus: undè eum & in paráboIam accépit.

R. *br.* Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * Exultábit Jacob. Quis. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis ſuæ, * Exultábit. R. Quis. *Pſ.* 52.

℣. Congregáte Dómino ſanctos ejus, R. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

A D V E S P E R A S.

Ant. 4. D. Quem conteſtábor Ut áudiat. Ecce incircumciſſæ aures eórum, & audíre non poſſunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. Ecce verbum Dómini factum eſt eis in opprobrium: idcircò laborávi ſuſtinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes ſubſannant me; quia jam olim loquor, vociferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Digitized by Google

Ant. 7. b. Dixérunt: Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad universos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidísti, Dómine, omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

CAPITULUM. *Jerem.* 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Persequímini, & persequámur eum; ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum, si quómodò decipiátur; & prævaleámus adversùs eum, & consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymnus, Vexilla regis. *ut infrà*, 275.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam, Dómine: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Tulérunt lápides, ut jácerent in Jesum; Jesus autem abscondit se, & exívit de templo. *Joan.* 8.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis hujus temporis, omissis Precibus.*

FERIIS
PER HEBDOM. PASSIONIS, *& usquè ad Feriam quintam in Cœna Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui pasfus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri. *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

HYMNUS.

OPpróbriis, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.

Clavis stratìm trabálibus,
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris spectáculum.

In nos ô æterni Patris
Incomprehensa cáritas!
Insons cruentæ Fílius
Pro sóntibus morti datur.

Illo lavári sánguine
Opórtuit mundi scelus;
Talem sevéra Núminis
Poscébat ira víctimam.

Crux débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque fit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Psalterio. Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominica: scilicèt Feriâ II. IV. & VI. ut in I. Nocturno Dominicæ præcedentis; Feriâ III. V. & Sabbato ut in II. Nocturno.

Lectiones infrà in qualibet Feria. Duo priora ℟℟. ex præcedenti Dominica: scilicèt Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno; Feriâ III.

Digitized by Google

& Sábbato è II. Noc-
o; ut notatur in qua-
Feria.
. iij. erit Evangelicum.
, Sacerd. Laudans in-
ábo Dóminum, ℟. Et
inimícis meis salvus ero.
17.

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio cum
ico sequenti, sub unica
phona, 2. Sicut Móy-
.

CANTICUM. *Is.* 52. & 53. *Prophetia de Christo pas-*
ro.

ECce intélliget servus
meus, * exaltábitur,
elevábitur & sublímis
rit valdè.

Sicut obstupuérunt super
e multi, * sic inglórius
erit inter viros aspectus
ejus, & forma ejus inter
filios hóminum.

Iste asperget gentes mul-
as; * super ipsum conti-
nébunt reges os suum:

Quia quibus non est nar-
átum de eo, vidérunt, *
& qui non audiérunt, con-
templáti sunt:

Quis crédidit auditui nos-
tro? * & bráchium Dó-
mini cui revelátum est?

Et ascendet sicut virgul-
tum coram eo, * & sicut
radix de terra sitienti.

Non est spécies ei, ne-
que decor; * & vídimus
eum, & non erat aspec-
tus, & desiderávimus eum:

Despectum, & novíssi-
mum virórum, * virum
dolórum, & sciéntem in-
firmitátem:

Et quasi abscónditus vul-
tus ejus, & despectus; *
undè nec reputávimus eum.

Verè languóres nostros
ipse tulit, * & dolóres nos-
tros ipse portávit.

Hic non dicitur Glória
Patri. *Sed ejus loco versicu-
lus sequens.*

Miserére nostri, Dómi-
ne, * quia peccávimus
ante te. *Bar.* 3.

Ant. Sicut Móyses exal-
távit serpentem in desérto,
ita exaltári oportet Fílium
hóminis. *Joan.* 3.

CAPITULUM. *Jerem.* 11.

COgitavérunt super me
consília, dicentes:
Mittámus lignum in panem
ejus, & eradámus eum de
terra vivéntium, & no-
men ejus non memorétur
ámpliùs.

HYMNUS.

DUm, Christe, con-
fixus cruci
Agis suprémos spíritus,
Fac nos salúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis veneno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celsa trabe
Sanábit aspectus Dei.

Hic nos olympo párturis,
Hic Mártyres formas tuos;
Hic último sanctam fidem
Fundas amóris pignore.

Hinc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinquè protensæ manûs
Virtúte divínâ trahis.

Nos ergò cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque compléxos crucis
Tuo rigári sánguine.
O spes salútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infíxa semper hæreas
Imísque regnes córdibus.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Líbera me à persequéntibus me; ℟. Quia confortáti sunt super me. *Ps.* 141.

Ad Benedictus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis Quadragesimæ. 154.

Oratio, ut in qualibet Feria, post Ant. ad Benedictus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laudibus, nec etiam in Vesperis.

AD HORAS.

Hymni ut in Feriis Quadragesimæ præter Doxologiam, cujus loco dicitur sequens.

Doxologia.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Deus salvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *sed repetitur* Christe, &c.

Cetera ut in Feriis Quadragesimæ, 156.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Dómine, recordáre mei, & tuére me ab his qui persequuntur me. *Jerem.* 15.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

FOderunt fóveam ut cáperent me; & láqueos abscondérunt pédibus meis: tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De. *Non dicitur* Glória. *sed repet.* ℟. Custódi. *Ps.* 139.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, ℟. Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadrag. 160.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. Vidísti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Digitized by Google

CAPITULUM. *Thren.* 3.

AUdiſti lábia inſurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Seſſiónem eórum, & reſurrectiónem eórum vide: ego ſum pſalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos, * Éripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu ſcis ímpropérium meum, * & confuſiónem meam: * Éripe. ℟. Propter. *Pſ.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur: ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Pſ.* 55.

Preces, flexis genibus. 160.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: lætáti ſunt, quóniam tu feciſti. *Thren.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

ATtende, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum. Numquid redditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? ℟. *br.* Príncipes * Perſecúti ſunt me grátis. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum. * Perſecúti. ℟. Príncipes. *Pſ.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; ℟. Quóniam ſequébar bonitátem. *Pſ.* 37.

Preces, flexis genibus. 160.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 7. b. Si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipſum. *Joan.* 12.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

REcordáre, Dómine, quòd ſtéterim in conſpectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

HYMNUS.

VExilla Regis pródeunt;
Fulget Crucis myſtérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suſpenſus eſt patíbulo.

Quo vulnerátus ínſuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & ſánguine.

Impléta ſunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno ſtípite
Tàm ſancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Sæcli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O Crux, ave, ſpes única;
Hoc Paſſiónis témpore
Auge piis juſtítiam,
Reíſque dona véniam.

Digitized by Google

Te, summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadragesimæ. 154.

Oratio, ut in qualibet Feria, post Antiphonam ad Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio.

Ant. 4. Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me. *Luc.* 9.

HYMNUS.

QUi noctis in silentio
Te, Christe, morti dévoves,
Et immolandus tráderis,
Noctis quiétem cónsecra.

Dùm sub tenébris circuit
Quærens leo quem dévoret;
Quos in dolóre párturis,
Numquàm relinque fílios.

Hostis quibus repéllitur,
Armis Crucis nos índue;
Et ne labet victória
Adesto dux in prælio.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

In ℟. *br.* In manus. *non dicitur* Glória Patri. *sed post reclamationem statim repetitur* In manus.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est; & ego mundo. *Galat.* 6.

Cetera ut in Feriis Quadragesimæ, suprà, 164.

FERIA SECUNDA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 4.

ET nunc Israël audi præcepta & judícia, quæ ego dóceo te: ut fáciens ea, vivas, & ingrédiens possídeas terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum datúrus est vobis. Non addétis ad verbum, quod vobis loquor, nec auferétis ex eo: custodíte mandáta Dómini Dei vestri quæ ego præcípio vobis. Oculi vestri vidérunt ómnia quæ fecit Dóminus contrà Beélphegor, quómodò contríverit omnes cultóres ejus de médio vestrí. Vos autem qui adhæretis Dómino Deo vestro, vívitis universi usquè in præséntem diem. Scitis quòd docúerim vos præcepta atque justítias, sicut mandávit mihi Dóminus Deus meus: sic faciétis ea in terra, quam possessúri estis: & obsérvábitis & implébitis ópere. Hæc est

Digitized by Google

enim vestra sapiéntia, & intellectus coram pópulis, ut audientes universa præcepta hæc, dicant: En pópulus sápiens & intélligens, gens magna. Nec est ália nátio tàm grandis, quæ hábeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecratiónibus nostris.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

QUæ est enim ália gens sic ínclyta ut hábeat cæremónias, jústa que judícia, & universam legem, quam ego propónam hódiè ante óculos vestros? Custódi ígitur temetipsum, & ánimam tuam sollícitè. Ne obliviscáris verbórum, quæ vidérunt óculi tui, & ne éxcidant de corde tuo cunctis diébus vitæ tuæ. Docébis ea fílios ac nepótes tuos, à die in quo stetísti coram Dómino Deo tuo in Horeb, quandò Dóminus locútus est mihi, dicens: Cóngrega ad me pópulum, ut áudiant sermónes meos, & discant timére me omni témpore quo vivunt in terra, doceántque fílios suos. Et accessístis ad radíces montis, qui ardébat usquè ad cœlum: erantque in eo ténebræ, & nubes, & calígo. [*] Locutúsque est Dóminus ad vos de médio ignis. Vocem verbórum ejus audístis, & formam pénitùs non vidístis. Et ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & decem verba quæ scripsit in duábus tábulis lapídeis. Mihíque mandávit in illo témpore ut docérem vos cæremónias & judícia, quæ fácere deberétis in terra, quam possessúri estis. Custodíte ígitur sollícitè ánimas vestras.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Miserunt Príncipes & Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 31. *n.* 8. & 9.

PRíncipes illi, audítâ multitúdinis fide, & eo múrmure quo Christus glorificabátur, miserunt minístros, ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Quia ergò non póterant apprehéndere nolentem, missi sunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergò Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis; sed non modò, quia modò nolo. Quarè adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum; & tunc

Digitized by Google

vado ad eum quĭ me miſit. Implére débeo diſpenſatiónem meam, & ſic perveníre ad paſſiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis; & ubi ſum ego, vos non poteſtis veníre. Hic jam reſurrectiónem ſuam prædíxit: noluérunt enim agnóſcere præſentem, & póſteà quæſiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobiſcum ſum: & vado ad eum qui me miſit.* Quærétis me, & non inveniétis: & ubi ego ſum, vos non poteſtis veníre. ℣. Quia deſpexiſtis omne conſílium meum, & increpatiónes meas neglexiſtis; ego quoque ſubſannábo. * Quærétis me. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Si quis ſitit, véniat ad me, & bibat. *Joan.* 7.

Oratio.

IMplorámus in jejúnio, Dómine, miſericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto deſidério ſitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Qui credit in me, ſicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

CLamántium ad te, quæſumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut ſicut Ninivítis in afflictióne pœniténtiæ pepercíſti, ita & nobis in præſenti tribulatióne ſuccurras; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 6.

HÆc ſunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia, quæ mandávit Dóminus Deus veſter ut docérem vos, & faciátis ea in terra, ad quam tranſgredímini poſſidendam: ut tímeas Dóminum Deum tuum, & cuſtódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fílius, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui. Audi Iſraël, & obſerva ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & benè ſit tibi, & multiplicéris ámpliùs, ſicut pollícitus eſt Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manántem. [*] Audi Iſraël, Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódiè, in corde tuo: & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque conſurgens: & ligábis ea quaſi ſignum

Digitized by Google

in manu tua, eruntque & movebuntur inter óculos tuos, scribesque ea in límine, & óstiis domûs tuæ.

℟. Réspice. 267.

Lectio ij.

CUmque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram pro qua jurávit pátribus tuis Abraham, Isaac, & Jacob: & déderit tibi civitátes magnas & óptimas, quas non ædificásti, domos plenas cunctárum opum, quas non extruxísti, cisternas, quas non fodísti, vinéta & olivéta, quæ non plantásti, & coméderis, & satutátus fúeris: cave diligenter, ne obliviscáris Dómini, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis. Non íbitis post deos aliénos cunctárum Géntium, quæ in circúitu vestro sunt: quóniam Deus æmulátor Dóminus Deus tuus in médio tui: nequándo irascátur furor Dómini Dei tui contrà te, & áuferat te de superfície terræ. Non tentábis Dóminum Deum tuum, sicut tentásti in loco tentatiónis. Custódi præcepta Dómini Dei tui, ac testimónia & cæremónias, quas præcépit tibi: & fac quod plácitum est & bonum in conspéctu Dómini, ut benè sit tibi: & ingréssus possídeas terram óptimam, de qua jurávit Dóminus pátribus tuis, ut deléret omnes inimícos tuos coram te, sicut locútus est.

℟. Deus meus. 267.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ambulábat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 28. *n.* 1. 2. & 11.

CHristus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quandò ergò látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exemplum infirmitáti præbuísse. Ille enim quandò vóluit, detentus est; quandò vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse Deus noster; quòd latébat, quòd se tanquàm ne occideretur, occultábat, hoc indicábat fabrúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat. Non potest mundus odísse vos. Quid est hoc; nisi, Non potest mundus odísse amatóres suos, falsos testes? Bona enim dícitis quæ mala sunt,

Digitized by Google

& mala quæ bona sunt. Me autem odit, quia ego testimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala sunt. Judæi ergò quærébant eum in die festo: & murmur multum de eo erat in turba. Undè murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus est; álii autem: Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligendum: hoc dícitur modò. Quicumque enim eminúerit in áliqua grátia spirituáli, profectò álii dicunt: Bonus est; álii: Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergò de Dómino, valet ad consolatiónem, de quocumque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odísse vos: me autem odit, * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est; * Quia. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendo, quia meum tempus nondùm implétum est. *Joan.* 7.

Oratio.

ADiuviáre, Dómine, pópulo tuo; ut sacræ devotiónis proficiens incrementis, & tuo semper múnere gubernétur, & ad redemptiónis æternæ pertíneat, te ducente, consórtium; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. ç. Quidam dicébant: Quia bonus est; álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Oratio.

SUscipe, miséricors Dómine, súpplicum preces, & secundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos absólve peccátis; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparémur; & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Deuteronómii. *Lectio j.* Cap. 9.

AUdi Israël: Tu transgrediéris hódiè Jordánem, ut possídeas natiónes máximas, & fortióres te, civitátes ingentes, & ad cœlum usquè murátas, pópulum magnum atque sublímem, fílios Énacim, quos ipse vidísti, & audísti, quibus nullus potest ex adverso resístere. Scies ergò hódiè quòd Dóminus Deus tuus ipse transíbit ante te, ignis dévorans atque consúmens, qui cónterat eos & déleat atque dísperdat ante fáciem tuam velóciter, si-

Digitized by Google

cut locútus eſt tibi. Ne dicas in corde tuo, cùm déleverit eos Dóminus Deus tuus in conſpectu tuo; Propter juſtítiam meam introdúxit me Dóminus ut terram hanc poſſidérem, cùm propter impietátes ſuas iſtæ delétæ ſint natiónes. Neque enim propter juſtítias tuas, & æquitátem cordis tui ingrediéris ut poſsídeas terram eárum: Sed quia illæ egérunt ímpiè, introeunte te delétæ ſunt: & ut compléret verbum ſuum Dóminus, quod ſub juramento pollícitus eſt pátribus tuis Abraham, Iſaac, & Jacob. [*] Scito ergò quòd non propter juſtítias tuas Dóminus Deus tuus déderit tibi terram hanc óptimam in poſſeſſiónem, cùm duríſſimæ cervícis ſis pópulus. Memento, & ne obliviſcáris quómodò ad íracúndiam provocáveris Dóminum Deum tuum in ſolitúdine. Ex eo die, quo egreſſus es ex Ægypto uſquè ad locum iſtum, ſemper adversùm Dóminum contendiſti. Nam & in Horeb provocaſti eum, & irátus delére te vóluit, quandò aſcendi in montem, ut accíperem tábulas lapídeas, tábulas pacti quod pépigit vobíſcum Dóminus: & perſeverávi in monte quadraginta diébus ac nóctibus, panem non cómedens, & aquam non bibens. Dedítque mihi Dóminus duas tábulas lapídeas ſcriptas dígito Dei, & continentes ómnia verba quæ vobis locútus eſt in monte de médio ignis, quandò cóncio pópuli congregáta eſt.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

CUmque tranſíſſent quadraginta dies, & tótidem noctes, dedit mihi Dóminus duas tábulas lapídeas, tábulas fœderis, dixitque mihi: Surge, & deſcende hinc citò: quia pópulus tuus, quem eduxiſti de Ægypto, deſeruérunt velóciter viam, quam demonſtraſti eis, feceruntque ſibi conflátile. Rurſùmque ait Dóminus ad me: Cerno quòd pópulus iſte duræ cervícis ſit: dimitte me ut cónteram eum, & déleam nomen ejus de ſub cœlo, & conſtítuam te ſuper Gentem, quæ hâc major & fórtior ſit. Cùmque de monte ardente deſcénderem, & duas tábulas fœderis utráque tenérem manu, vidiſſemque vos peccaſſe Dómino Deo veſtro & feciſſe vobis vítulum conflátilem, ac deſeruiſſe velóciter viam ejus, quam vobis oſténderat: projéci tábulas de mánibus meis, confregíque eas in conſpectu veſtro. Et prócidi ante Dóminum ſicut priùs, quadraginta diébus & nóctibus panem non cóme-

Digitized by Google

dens, & aquam non bibens propter ómnia peccáta vestra quæ gessístis contrà Dóminum, & eum ad iracúndiam provocastis: tímui enim indignatiónem & iram illíus, quâ adversùm vos concitátus, delére vos vóluit. Et exaudívit me Dóminus étiam hâc vice.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 48. n. 2.

ENcænia festívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicatum est, Judæi solémniter celebrábant. Dicébant ei: Quousquè ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Didicístis quæ sint oves, estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórem non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo & páscua inveniendo sunt, oves vitâ æternâ perfruendo sunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóstolus: Novit Dóminus qui sunt ejus; &: Quos præscívit, ipsos & prædestinávit; quos autem prædestinávit, ipsos & vocávit; quos autem vocávit, illos & justificávit; quos autem justificávit, ipsos & glorificávit: de óvibus istis nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus est de número eárum, qui pro eis novit quod dedit.

℟. Ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. ℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousquè non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan. 10. Num. 14.*

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam æternam do eis; & non períbunt in æternum. *Joan. 10.*

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: & quibus devotiónis præstas effectum, præbe supplicántibus pium benignus auditum; Per Dóminum.

Digitized by Google

Ad Magníficat.

Ant. 6. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoſcátis & crédátis quia Pater in me eſt, & ego in Patre. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui miſericórdiæ jánuam in te ſperántibus patére voluiſti: réſpice in nos, & miſerére noſtri; ut qui voluntátis tuæ viam, te donante, ſequimur, à vitæ nunquàm ſemitis deviémus; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 11.

AMa ítaque Dóminum Deum tuum, & obſerva præcepta ejus & cæremónias: judícia atque mandáta omni témpore. Cognóſcite hódiè quæ ignórant fílii veſtri, qui non vidérunt diſciplínam Dómini Dei veſtri, magnália ejus, & robuſtam manum, extentumque bráchium, ſigna & ópera quæ fecit in médio Ægypti Pharaóni regi, & univerſæ terræ ejus, omníque exercítui Ægyptiórum, & equis ac cúrribus: quómodò operúerint eos aquæ maris rubri, cùm vos perſequerentur, & deléverit eos Dóminus uſquè in præſéntem diem: vobíſque quæ fécerit in ſolitúdine donec venirétis ad hunc locum: & Dathan & Abíron fíliis Éliab, qui fuit fílius Ruben: quos aperto ore ſuo terra abſórbuit cum dómibus & tabernáculis, & univerſa ſubſtántia eórum, quam habébant in médio Iſraël. Oculi veſtri vidérunt ómnia ópera Dómini magna quæ fecit, ut cuſtodiátis univerſa mandáta illíus, quæ ego hódiè præcípio vobis, & poſſítis introíre, & poſſidére terram, ad quam ingredímini, multóque in ea vivátis témpore: quam ſub juramento pollícitus eſt Dóminus pátribus veſtris, & ſémini eórum, lacte & melle manántem.

℟. Réſpice. 267.

Lectio ij.

TErra enim, ad quam ingréderis poſſidendam, non eſt ſicut terra Ægypti, de qua exiſti, ubi jacto ſémine in hortórum morem aquæ ducuntur irríguæ: ſed montuóſa eſt & campeſtris, de cœlo expectans plúvias: quam Dóminus Deus tuus ſemper invíſit, & óculi illíus in ea ſunt à princípio anni uſquè ad finem ejus. [*] Si ergò obediéritis mandátis meis, quæ ego hódiè præcípio vobis, ut diligátis Dóminum Deum veſtrum, & ſerviátis ei in toto corde veſtro, & in tota ánima veſtra: dabit plúviam terræ veſtræ temporáneam & ſerótinam, ut colligátis

frumentum, & vinum, & óleum, fœnumque ex agris ad pascenda jumenta, & ut ipsi comedátis ac saturémini. Cavéte ne fortè decipiátur cor vestrum, & recedátis à Dómino, serviatisque diis aliénis, & adorétis eos: iratusque Dóminus claudat cœlum, & plúviæ non descendant, nec terra det germen suum, pereatisque velóciter de terra óptima, quam Dóminus datúrus est vobis.

℟. Deus meus. 267.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Phariséis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Phariséi, discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuísset in domo Phariséi, áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. n. 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergò sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat: sed hos jam per pœniténtiam córterens flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore superba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergò in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum número, número crímihum; ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex se Deum contémperat in culpa.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabastrum unguenti: & * Stans retrò secùs pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis suis tergébat; ósculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonnè lácrymæ ascendunt usquè ad cœlum? Non discédet, donec Altíssimus aspíciat: * Stans. *Luc. 7. Eccli. 35.*

Ad Benedictus.

Ant. 2. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc. 7.*

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis: infunde córdibus nostris tui amóris affectum; ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ líberémur; Per Dóminum.

VESPERÆ de sequenti.

Digitized by Google

FERIA SEXTA.

Fit Officium
DE COMPASSIONE B. M.
Duplex-majus.

[*Si hoc Festum occurrat die 25. Martii, anticipatur in Fer. IV. præcedentem.*]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 2. FIlia pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi, planctum amárum. *Jer.* 6.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1.

Ant. 8. c. Torcúlar calcávit Dóminus vírgini fíliæ Juda, quóniam inváluit inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 6. Fília Sion oppressa est amaritúdine, & egréssus est omnis decor ejus. *Thren.* 1.

Ant. 4. *E.* Ipsa gemens conversa est retrorsùm: depósita est vehementer, non habens consolatórem. *Thren.* 1.

CAPITULUM. *Ruth* 1.

NE vocétis me, Noémi (id'est, pulchram:) sed vocáte me, Mara (id est, amáram;) quia amaritúdine valdè replévit me Omnípotens.

℟. Fília Jerúsalem, numquid rex non est tibi, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? * Dole, & sátage quasi partúriens, quia liberáberis; rédimet te Dóminus. ℣. Nonnè opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? * Dole, & sátage. *Mich.* 4. *Luc.* 24.

HYMNUS.

DUm spargit aram sánguine
Jesus salútis hóstia,
Præsens dolóris æmulum
María pectus immolat.

Caput cruentum Fílii
Matris corónat vérticem:
Clavis iisdem fígitur
Christus cruci, Christo parens.

O passiónis mútuæ,
Jesu, María, cónscii!
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandèm párcite.

Quem vos dolétis, noster est
Error, furorque críminum:
Totum scelus faténtibus
Partem dolóris réddite.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Anima mea turbáta est valdè; ℟. Sed tu, Dómine, úsquequò? *Ps.* 6.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui? *Thren.* 2.

Oratio, Da, quæsumus, *ut infrà ad Laudes.* 292.

Digitized by Google

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te salvam fecit, vade in pace. *Luc.* 7.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

DEus, qui non solùm peccántibus véniam tríbuis, sed étiam præmia pœniténtibus impertíris: quod pérpeti malis opéribus promerémur, ineffábili pietáte depelle; ut nos ad tuæ majestátis cultum, & salúbri timóre dispónas, & sancto amóre perdúcas; Per.

COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum crucifíxum super quem planxit Mater quasi super unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *deindè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Dum spargit. *ut suprà, in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; quia longè factus est à me consolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem*, 8.

Ant. 7. ç. Vocem meam audísti, Dómine; ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es spes mea, Deus. *Ps.* 60.

De libro Deuteronómii. *Lectio j.* Cap. 16.

OBserva mensem novárum frugum, & verni primum témporis, ut fácias Phase Dómino Deo tuo: quóniam in isto mense edúxit te Dóminus Deus tuus de Ægypto nocte. Immolabísque Phase Dómino Deo tuo de óvibus, & de bobus, in loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi. Non cómedes in eo panem fermentátum: septem diébus cómedes absque fermento, afflictiónis panem, quóniam in pavóre egressus es de Ægypto: ut memíneris diéi egressiónis tuæ de Ægypto, ómnibus diébus vitæ tuæ. Non apparébit fermentum in ómnibus términis tuis septem diébus, & non remanébit de cárnibus ejus quod immolátum est vésperè in die primo usquè manè: non póteris immoláre Phase in quálibet úrbium tuárum, quas Dóminus Deus tuus datúrus est tibi; sed in loco, quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi: immolábis

Digitized by Google

Phasè vésperè ad sólis occásum, quandò egréssus es de Ægypto. Et coques, & cómedes in loco, quem elégerit Dóminus Deus *tuus*, manéque consúrgens vades in tabernácula tua. Sex diébus cómedes ázyma: & in die séptima, quia collecta est Dómini Dei tui, non fácies opus.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica vestra in planctum, & * Ponam diem eam quasi luctum unigéniti, & novíssima ejus quasi diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus est in manus hóminum; & occídent eum. * Ponam. *Amor* 8. *Matth.* 17.

Lectio ij.

SEptem hebdómadas numerábis tibi ab ea die quâ falcem in ségetem míseris. Et celebrábis diem festum hebdomadárum Dómino Deo tuo, oblatiónem spontáneam manûs tuæ, quam ófferes juxtà benedictiónem Dómini Dei tui: & epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, fílius tuus, & fília tua, servus tuus, & ancílla tua, & Levítes qui est intrà portas tuas, ádvena ac pupillus & vídua, qui morantur vobíscum: in loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi: & recordáberis quóniam servus fúeris in Ægypto: custodíesque ac fácies quæ præcepta sunt.

℟. Multiplicátæ sunt mihi víduæ Jerúsalem: * Indúxi eis super matrem adolescéntis vastatórem merídiè; & resíduos in gládium dabo. ℣. Ecce vénient dies in quibus dicent: Beátæ stériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt: * Indúxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

Lectio iij.

SOlemnitátem quoque tabernaculórum celebrábis per septem dies, quandò collégeris de área & torculári fruges tuas: & epuláberis in festivitáte tua, tu, fílius tuus, & fília, servus tuus & ancilla, Levítes quoque & ádvena, pupillus ac vídua qui intrà portas tuas sunt. Septem diébus Dómino Deo tuo festa celebrábis in loco, quem elégerit Dóminus: benedicetque tibi Dóminus Deus tuus in cunctis frúgibus tuis, & in omni ópere mánuum tuárum, erísque in lætítia. Tribus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspéctu Dómini Dei tui in loco quem elégerit: in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, & in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus: sed óf-

Digitized by Google

feret unusquisque secundùm quod habúerit juxtà benedictiónem Dómini Dei sui quam déderit ei.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant; * Quóniam contritióne magnâ contríta est virgo fília pópuli mei, plagâ péssimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo super te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. *a.* Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi spíritum meũ: expedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multipliciter tibi caro mea! ℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps.* 62.

Absolutio & Benedict. de B. Maria V.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prærog. B. M. V.*

Lectio iv. *n.* 14.

MArtyrium Vírginis tàm in Simeónis prophetía, quàm in ipsa Domínicæ passiónis históriа commendátur. Positus est hic, ait sanctus senex de párvulo Jesu, in signum cui contradicétur; & tuam ipsius ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidèm posteáquàm emísit spíritum tuus ille Jesus, ómnium quidèm, sed speciáliter tuus; ipsius planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsius, nec mórtuo parcens cui nocére non pósset, apéruit latus, sed tuam útiquè ánimam pertransívit. Ipsíus nimírùm ánima jam ibi non erat; sed tua planè indè nequíbat avelli. Tuam ergò pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquàm Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírùm corpóreæ sensum passiónis excéderit compassiónis affectus.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jesu; Ecce pósitus est hic in signum cui contradicétur; * Et tuam ipsius ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Replébe√ris cálice mœróris & tristítiæ, & bibes illum, & epotábis usquè ad fæces, * Et. *Luc.* 2. *Ezech.* 23. *n.* 15.

Digitized by Google

Lectio v. n. 15.

N non tibi plusquàm
gládius fuit sermo ille,
ra pertránsiens áni-
m, & pertingens usquè
visiónem ánimæ & Spí-
s: Múlier, ecce fílius
s? O commutatiónem!
nnes tibi pro Jesu trá-
ur, servus pro dómino,
cípulus pro magístro,
us Zebedæi pro Fílio
i, homo purus pro Deo
o. Quómodò non tuam
ctuosíssimam ánimam
rtransíret hæc audítio,
ndò & nostra, licèt
ea, licèt férrea péctora
a recordátio scindit?

℟. Sequebátur Jesum
ba mulíerum quæ plan-
bant & lamentábantur
m. Et postquàm venér
nt in locum Calváriæ,
ucifixérunt eum. * Sta-
t autem juxtà crucem
u mater ejus. ℣. Sedé-
nt in terra, conspersé-
nt cínere cápita sua, ab-
érunt in terram cápita
a vírgines Jerúsalem. *
ábat. *Luc.* 23. *Joan* 19. *Thren.* 2.

Lectio vj.

NOn mirémini, fratres,
quòd María Martyr
ánima fuísse dicátur.
irétur qui non memíne-
it se audísse Paulum inter
rima géntium crímina
morantem, quòd sine
fectióne fuíssent. Longè
fuit à Maríæ viscéribus;
ongè id sit étiam à servulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non sperábat contínuò resurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin, quísnam tu, frater, aut undè tibi hæc sapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; ísta cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat; * Et dicit Jesus matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínferens. * Et. *Non dicitur* Glória. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat super me desolátam; ego enim derelícta sum sola, & clamábo ad Altíssimum in diébus meis. *Baruch* 4.

Ant. 2. Oculus meus non tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non repéllet in sempitérnum Dóminus; quia si abjécit, & miserébitur secundùm multitúdinem miseratiónum suárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Stabant juxtà crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De Instit. Virg. C. 7. n. 48.

CLáudite ora, ímpii; operíte nures, pii: audíte quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, & pauliſper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subscríbitur Joannes testamento Christi: legátur matri pudóris deférsio, testimónium integritátis: legátur & discípulo matris custódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in sua. Non útique Christus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Fílii hærédem, integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater; & fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidére utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm acceperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij. n. 49.

STabat non degéneri mater spectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solùm esset ut ante Fílium prosterneréturr, laudándus pietátis affectus, quòd Fílio superstes esse nolébat. Sin verò, ut cum Fílio moreréturr, cum eódem gestiébat resúrgere, non ignárat mystérii quòd genuísset resurrectúrum: símul quæ público úsui impendi mortem Fílii nóverat, præstolabátur si fortè étiam sua morte público múneri áliquid adderétur. Sed Christi pállio adjutório non égut, sicut ipse Dóminus longè antè prædíxit: Et respéxi, & non erat auxiliátor; & attendi, & nemo suscipiébat: & liberábo eos bráchio meo. Quómodo ergò

ubi quæri pótuit integritas Matríæ, quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplícia non metuébat, sed ipsa se offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jesu discípulus in sua. * Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram. ℣. Misi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta est quæ péperit: occidit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Erat. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jer.* 15.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices, & Pharisæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant: Quid fácimus? nec tamen dicébant: Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut perderent, quàm quómodò sibi consúlerent ne perírent. Et tamen timébant, & quasi consultébant. Dicébant enim: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent nostrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam æternam non cogitavérunt; ac sic utrúmque amisérunt. Nam & Románi post Dóminæ passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos sequitur quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud, & vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur: stabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aspiciéntes. ℣. Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti, * Noti. *Repetítur* ℟. Omnis. *usquè ad* ℣. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Quámdiù ponam consília in ánima mea, ℟. Dolórem in corde meo per diem? *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. C. O Vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrimis óculi mei: conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in

excelsum : Dómine, vim pátior. *Is.* 38.

Canticum, Ecce intélliget. *ut supra in Feriis Passionis.* 273.

Ant. 2. Numquid oblivíscí potest múlier infántem suum, ut non miseréatur fílio úteri sui? *Is.* 49.

Ant. 4. *D.* Angústia posédit me sicut angústia parturientis : córrui, cùm audírem, cùm vidérem ; ténebræ stupefecérunt me. *Is.* 21.

CAPITULUM. *Thren.* 1.

VIde, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus, subversum est cor meum in memetipsa ; quóniam amarítudine plena sum.

HYMNUS.

ILlæsa, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor ;
Nascente quem nescíveras
Orbáta sentis Fílio.
Dùm te salútat últimùm,
Natóque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Christum párturis.
Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas ;
Silensque plùs novit pati
Virtus dolóre fórtior.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Dùm turbábitur terra, ℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur, *Ps.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Fortis est ut mors dilectio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, córdibus nóstris íntimum veræ pietátis affectum ; ut in tui Fílii Passióne sanctíssimæ matris ejus dignè compatiéntes, salutáris mystérii fructum percípere mereámur ; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium adversùs Jesum, & dicébant : Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. *Joan.* 11.

℣. Líbera me à pérsequéntibus me, ℟. Quóniam confortáti sunt super me. *Ps.* 141.

Oratio.

TUæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illústret, ut semper in regendis áctibus & móribus potiórem probántes, & quod nocet fúgere, & prodest elígere te inspírante, possímus. Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur : Qui natus es.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes. *In ℟. br. ℣.* Qui natus

es * de María Vírgine. *Et non dicitur* Glória Patri.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt.

CAPITULUM. *Job* 30.

INterióra mea efferbuérunt absque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis: mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem. ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis, * Et. *Repetitur* ℟. Tribulatiónem. *Ps.* 114.

℣. Sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; ℟. Et qui consolarétur, & non invéni. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

INundavérunt aquæ super caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo.

℟. *br.* Usquequò, Deus, * Improperábit inimícus? Usquequò. ℣. Irritat adversárius * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Usquequò. *Ps.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et salvum fac fílium ancillæ tuæ. *Ps.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *D.* Augústia.

CAPITULUM. *Jerem.* 4.

VOcem quasi parturientis audívi, angústias ut puérperæ. Vox fíliæ Sion intermorientis, expandentisque manus suas: Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est: * Derelíquit me virtus mea. Cor. ℣. Lumen oculórum meórum, * & ipsum non est mecum: * Derelíquit. ℟. Cor. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me spíritum meum. *Ps.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FEcit Dóminus quæ cogitávit; complévit sermónem suum, & non pepercit, & lætificávit super te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. Plausérunt super te mánibus omnes transeuntes per viam: sibilavérunt, & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Consurge, fília Sion; effunde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini: leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Persecútus est te inimícus tuus; sed citò vidébis perditiónem ipsíus, & super cervíces ipsíus ascéndes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. Nocéntes persíbunt qui te vexavérunt; & exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 15.

DIcit Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bo-

Digitized by Google

num, si non occurri tibi in témpore afflictiónis, & in témpore tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus, Dum spargit aram. *suprà*, 285.

℣. Quandò consoláberis me, Dómine? ℟. Quandò fácies de persequéntibus me judícium? *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Animæquior esto: exhortátur enim te, qui te nominávit; & qui gratuláti sunt in tua ruína, puniéntur. *Baruch.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jesum. Jesus ergò jam non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxtà desértum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

MIserére, Dómine, de precántis Eccléliæ, & inclinántibus tibi sua corda propitiátus intende; ut quos unigéniti Fílii tui morte redemísti, nec peccátis fieri permittas obnóxios, nec ópprimi patiáris adversis; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Ad vésperum demorábitur fletus, & ad matutínum lætitia. *Ps.* 29.

Hymnus. Virgíneis títulis. Ixix.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Post tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedíctum in sécula. *Tob.* 3.

SABBATO ANTE PALMAS.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 17.

SI difficile & ambíguum apud te judícium esse perspéxeris inter sánguinem & sánguinem, causam & causam, lepram & lepram: & judícum intrà portas tuas víderis verba variári: surge, & ascende ad locum, quem elégerit Dóminus Deus tuus. Venièsque ad sacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem, qui fúerit illo témpore: quærésque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem. Et fácies quodcumque díxerint qui præsunt loco, quem elégerit Dóminus, & docuérint te juxtà legem ejus; sequerísque sententiam eórum: nec declinábis ad déxteram neque ad sinístram. Qui autem superbíerit, nolens obedíre sacerdótis império, qui eo témpore ministrat Dómino Deo tuo, & decréto judi-

Digitized by Google

cis, moriétur homo ille, & áuferes malum de Israël: cunctúsque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps iatumescat superbiâ.

℟. Réspice. 267.

Lectio ij. Cap. 18.

PRophétam de gente tua & de frátribus tuis sicut me, suscitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipsum áudies, ut petísti à Dómino Deo tuo in Horeb, quando cóncio congregáta est, atque dixísti; Ultra non áudiam vocem Dómini Dei mei, & ignem hunc máximum ámplius non vidébo, ne móriar. [*] Et ait Dóminus mihi: Benè ómnia sunt locúti. Prophétam suscitábo eis de médio fratrum suórum símilem tui, & ponam verba mea in ore ejus, loquetúrque ad eos ómnia quæ præcépero illi: qui autem verba ejus, quæ loquétur in nómine meo, audíre nolúerit, ego ultor exístam. Prophéta autem qui arrogántiâ depravátus volúerit loqui in nómine meo, quæ ego non præcépi illi ut díceret, aut ex nómine aliórum deórum, interficiétur. Quòd si tácitâ cogitatióne respónderis: Quómodò possum intellígere verbum, quod Dóminus non est locútus? Hoc habébis signum: Quod in nómine Dómini prophéta ille prædíxerit, & non evénerit: hoc Dóminus non est locútus, sed per tumórem ánimi sui prophéta confinxit: & idcircò non timébis eum.

℟. Deus meus. 267.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Cogitavérunt príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent; quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 14.

VIso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre; quid invenérunt vidéte: Cogitavérunt autem príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, & cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre póterat mórtuum, non poterat occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus; ecce Dóminus utrumque fecit: & Láza-

rum mórtuum, & seípsum susćitávit occísum.

℟. Adhuc módicùm, lumen in vobis est. * Ambuláte, dùm lucem habétis; ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebrescat: * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus.

Ant. 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cleméntiam tuam súpplíciter exorámus, ut salutáribus jejúniis castigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paschále mystérium dignis ménsibus accedámus; Per Dóminum.

¶ *Ab hoc Sabbato inclusivè usquè ad Sabbatum in Albis etiam inclusivè omittitur lectio Martyrologii, nec dicitur.* ℣. Pretiósa, &c. *sed post* Benedicámus Dómino. *statim dicuntur Preces ad opus manuum,* [*exceptis diebus à populo festivatis, & triduo ante Pascha.*] *Omittitur etiam lectio Necrologii toto hoc tempore: fit tamen Suffragium pro defunctis, sed post Completorium tantùm, excepto triduo ante Pascha.*]

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Non capit Prophétam perire extra Jerúsalem. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Jerem.* 26.

ECce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris. Verúntamen scítóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contrà vosmetipsos, & contrà civitátem istam & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℟. Jerúsalem, Jerúsalem, quótiès vólui congregáre fílios tuos? & noluísti: * Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis; non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus: hæréditas mea dedit contrà me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce. *Non dicitur* Glória. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 264.

℣. Dixi: Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jerúsalem, si cognovísses & tu, & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc au-

Digitized by Google

tem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà, in Feriis temporis Passionis, omissis Precibus.*

¶ *A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, non fit de ullo Festo ix. Lectionum; sed ejus Officium transfertur post Octavam Paschæ.*

De Semiduplici autem & Simplici nulla fit Commemoratio.

DOMINICA PALMARUM.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadragínta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *deindè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut suprà*, 272.

Psalmi ut in Psalterio. Antiph. & RRR. ut suprà in Dominica Passionis.

INI. NOCTURNO.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 28.

SI audíeris vocem Dómini Dei tui, ut fácias atque custódias ómnia mandáta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, fáciet te Dóminus Deus tuus excelsiórem cunctis géntibus, quæ versántur in terra. Venientque super te universæ benedictiónes istæ, & apprehendent te: si tamen præcepta ejus audíeris. Benedíctus tu in civitáte, & benedíctus in agro. Benedíctus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, fructúsque jumentórum tuórum, greges armentórum tuórum, & caulæ óvium tuárum. Benedícta hórrea tua, & benedíctæ relíquiæ tuæ. Benedíctus eris tu ingrédiens & egrédiens. Dabit Dóminus inimícos tuos, qui consúrgunt adversùm te, corruentes in conspéctu tuo: per unam viam vénient contrà te, & per septem fúgient à fácie tua.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

EMittet Dóminus benedictiónem super cellária tua, & super ómnia ópera mánuum tuárum: benedícetque tibi in terra, quam accéperis. Suscitábit te Dóminus sibi in pópulum sanctum, sicut jurávit tibi: si custodíeris mandáta Dómini Dei tui, & ambuláveris in viis ejus. Vidébuntque omnes terrárum pópuli quòd nomen Dómini invocátum sit super te, & timébunt te. Abundáre te fáciet Dóminus ómnibus bonis, fructu útteri tui, & fructu jumentórum tuórum, fructu terræ tuæ, quam jurávit Dóminus pátribus tuis ut daret

tibi. Aperiet Dóminus thesaurum suum óptimum, cœlum, ut tribuat plúviam terræ tuæ in témpore suo: benedicetque cunctis opéribus mánuum tuárum. Et fœnerábis géntibus multis, & ipse à nullo fœnus accípies. Constítuet te Dóminus in caput, & non in caudam: & eris semper suprà, & non subter: si tamen audíeris mandáta Dómini Dei tui, quæ ego præcípio tibi hódiè, & custodíeris & féceris, ac non declináveris ab eis, nec ad déxteram, nec ad sinístram, nec secútus fúeris deos aliénos, neque colúeris eos.

℟. Mense primo. 266.

Lectio iij.

QUod si audíre nolúeris vocem Dómini Dei tui, ut custódias & fácias ómnia mandáta ejus & cæremónias, quas ego præcípio tibi hódiè, vénient super te omnes maledictiónes istæ, & apprehendent te. Maledíctus eris in civitáte, Maledíctus in agro. Maledíctum hórreum tuum, & maledíctæ relíquiæ tuæ. Maledíctus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, armenta boum tuórum, & greges óvium tuárum. Maledíctus eris ingrédiens, & maledíctus egrédiens. Mittet Dóminus super te famem & esúriem, & increpatiónem in ómnia ópera tua, quæ tu fácies: donec cónterat te, & perdat velóciter, propter adinventiónes tuas péssimas in quibus reliquísti me. Adjungat tibi Dóminus pestiléntiam, donec consúmat te de terra, ad quam ingrediéris possidendam. Percútiat te Dóminus egestáte, febri & frígore, ardóre & æstu, & áëre corrupto ac rubígine, & persequátur donec péreas. Sit cœlum, quod supra te est, æneum: & terra, quam calcas, férrea. Det Dóminus imbrem terræ tuæ púlverem, & de cœlo descendat super te cinis, donec conteráris. Tradat te Dóminus corruentem ante hostes tuos. Per unam viam egrediáris contrà eos, & per septem fúgias, & dispergáris per ómnia regna terræ.

℟. Si sanguis 266.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. 60. de Pass. Dom. 12.*

Lectio iv. Cap. 1.

DEsiderâta nobis, dilectíssimi, & universo oprábilis mundo, adest festívitas Dominicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur; quia etsi difficile est de eádem solemnitáte sæpiùs dignè aptéque differre, non est tamen líberum Sacerdóti, in tanto

divínæ misericórdiæ sacramento, fidélis pópuli áuribus subtráhere sermónis officium: cùm ipsa matéria ex eo quòd est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit deficere quod dicátur, dùm numquàm potest satis esse quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ & oblectat & súperat, sicut pássio Salvatóris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre unius & æquális essentiæ est, quótiès, ut póssimus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potestas: & difficíliùs cápitur divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summa provéctio.

℟. Réspice. 267.

Lectio v. Cap. 3.

CHristus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, & sævienti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, & infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & superbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quàm injustis ódiis súduisset accéndere; ne ómnium captivórum amíteret servitútem, dùm nihil sibi debéntis persequitur libertátem. Fefellit ergò illum malignitas sua: intulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verteréetur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliando mundo & prétium esset & póculum. Suscépit Dóminus quod secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dùm próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circà interfectóres suos tanta erat piétatis affectio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Deus meus. 267.

Lectio vj. Cap. 5.

QUod ergò falsi testes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jesu Christi mystério, ignávia præsídis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt, & detestandum univérsis sæculis, & ampléctendum fuit. Crux enim Dómini, sicut in Judæórum erat mente erudélis, ita est in Crucifíxi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miserétur ómnium Christus. Quod sæviriá infertur, potestáte susc̃ipitur, ut licéntia facínoris æternæ opus impleat voluntátis. Undè omnis ordo rerum gestá-

rum, quem plenissimè Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium est accipiendus audítu, ut salvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ passiónis implétæ sunt, intelligámus non solùm remissiónem peccatórum in Christo complétam, sed étiam formam justítiæ esse propósitam.

℟. Dómine. 268.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquassent Jerosólymis, & venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castéllum quod contrà vos est, & statim invenièetis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jesus adímplet: ópere quidèm, quòd super ásinam sederit: verbis verò, quia scriptum est à Zacharía quòd in ásina sícuti rex sedébit. Cùm ígitur id, véluti scriptum est, explesset, altérius ipse prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipsis factis significando. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipsis requiescet, & vénient atque adorábunt eum, res ista significábat: ita prophetíæ prophetía successit. Mihi verò, non idcircò solùm in ásina sedísse vidétur, verùm étiam ut vivendi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul, & prophetías adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm necessárius usus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum suum, & ad vitem, ô fili mi, ásinam suam. ℣. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tàm verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, ascendens super jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália éxigens, non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus: sed magnam úndiquè monstrans humilitátem. Interrogétur ergò Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem

Digitized by Google

fectò præter Christum ere posset. Hæc faciéx, ut, quemádmodum imus, figúris ventúra ificáret. Hìc enim Ecia & novus pópulus m immundus per pulsignificátur; qui, postm in eo Jesus quiévit, omni sorde liberátus, ndus effectus est. Perde autem ad amussim áginem esse conservám. Discípuli quippè jumenta sólvunt; quóniam nos, & illi per Apóstoo vocáti, & adducti ad ristum sumus; & nosa fides in zelum illos deixit. Idcircò ásina pullum um sequi perspícitur, quóniam, postquàm in ntibus Christus séderit, nc & Israëlítæ zelantes ènient; quod Paulus significans, dicébat; Quia cæitas ex parte Israéli áccidit, quousquè plenitúdo éntium intráret; & sic mnis Israël salvábitur.

℟. Dixit Jesus: Ite, inveníetis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi; & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & confestim dimittet eos. ℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, jumenta in móntibus. * Si. *Matth.* 21. *Ps.* 49.

Lectio ix.

HÆc faciébat Jesus, non ut se hác pompâ ostentáret; sed partìm ut & prophetíam, ut díximus, impléret, & vitam nostram instrúeret; partìm ut discípuli horum testes hinc máximè solámen mortis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum posse violári. Tu verò id étiam admíráre quómodò tàm à Zacharía quàm à David ad unguem ísta prædícta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus: & laudes cantémus, & vestimenta tradámus iis qui ipsum áfferunt. Quâ enim véniâ digni érimus, cùm illórum álii ásinam vestimentis suis, Christi in ea sessúri grátiâ, ornárent, álii indumenta sub pédibus ásinæ stérnerent, si nos nudum ipsum vidéntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; & cùm illórum álii præcédant, álii subsequántur, nos advenientem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc supplício digna esse? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne supplicantem quidèm audíre vis, sed accúsas & increpas.

℟. Exulta satis, fília Sion; júbila, fília Jerúsalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi justus, & salvátor: ipse pauper, & ascendens super ásinam & super pullum fílium ásinæ. ℣. Invénit Jesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum

est : * Ecce. *Repetitur.* ℟. Exulta. *usque ad* ℣. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

℣. *Sacerd.* Lætétur Israël in eo qui fecit eum : ℟. Et fílii Sion exultent in Rege suo. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. DIcite fíliæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam & pullum fílium subjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quandò Lázarum suscitávit a mórtuis : propter éreà & óbviàm venit ei turba, quia audiérunt eum fecísse hoc signum. *Joan.* 12.

Ant 2. Multi autem vestimenta sua stravérunt in via ; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & sternébant in via. *Marc.* 11.

Canticum, Ecce intélligent. *ut supra in feriis Paschális.* 273.

Ant. 3. 2. Cœpérunt turbæ discípulórum gaudentes laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes : Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini ; pax in cœlo, & glória in excelsis. *Luc.* 19.

Ant. 6. Dico vobis : Quia, si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

CAPITULUM. *Coloss.* 2.

CHirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit Christus de médio, affígens illud cruci, & expólians principátus & potestátes tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

Hymnus, Dùm, Christus *ut supra*, 373.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus : ℟. Confiteántur tibi pópuli omnes. *Psal.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebántur, clamábant, dicéntes : Hosánna Fílio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini ; hosánna in altíssimis. *Matth.* 21.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere & crucem subíre fecísti : concéde propítius ; ut & patiéntiæ ipsíus habére documenta, & resurrectiónis consórtia mereámur : Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

IPse salvábit nos propter misericórdiam suam. Aspícite ergò quæ fecit nobis

…m, & cum timóre & …móre confitémini illi : …emque seculórum exal… in opéribus vestris. …. *br.* Afferte Dómino Glóriam & honórem. …fferte. ℣. Afferte Dómi… * glóriam nómini ejus, Glóriam. ℟. Afferte. *Ps.* …6.

℣. Commovéatur à fácie …us univérsa terra ; ℟. Dí… te in géntibus quia Dó…nus regnávit. *Ps.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Multi.

CAPITULUM. *Isaïæ* 55.

MOntes & colles cantá… bunt coram vobis lau… dem, & ómnia ligna regió… nis plaudent manu. Pro la…brusca ascéndet ábies, & pro urtíca crescet myrtus ; & erit Dóminus nomi…nátus in signum æternum quod non auferétur.

℟. *br.* Benedictus qui venit * In nómine Dómini. Benedictus. ℣. Deus Dóminus * illúxit nobis, * In. ℟. Benedictus.

℣. Constitúite diem so…lemnem in condensis, ℟. Usquè ad cornu altáris. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 6. Dico vobis.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

DEcantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter ; quóniam sapiéntiam aperuit os mutórum, & linguas infántium fecit disértas.

℟. *br.* Ex ore infántium & lacténtium, * Perfeciſti laudem. Ex ore. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfeciſti. ℟. Ex ore. *Ps.* 8.

℣. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, ℟. Laudent nomen Dómini. *Ps.* 148.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. VIdentes príncipes Sacerdótum & Scribæ mirabília quæ fecit Jesus, & púeros clamantes in templo, Hosánna Fílio David, indignáti sunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos : Vidétis quia nihil proficimus ; ecce mundus totus post eum ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. Quærébant Jesum pérdere ; & non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum ; sed non confitebántur ; ut à Synagóga non ejicerentur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conspiráverant Judæi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra Synagógam fieret. *Joan.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

REcogitáte eum qui talem sustínuit à peccatóribus advérsum semetipsum contradictiónem ; ut

Digitized by Google

ne fatigémini, ánimis vestris deficientes; nondùm enim usquè ad sánguinem restitístis, adversùs peccátum repugnántes.

Hymnus, Vexilla. 275.

℣. Dóminus regnávit, iracúndiam pópulis: ℟. Confiteántur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Pater, salvífica me ex hac hora; sed propterèa veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà in Feriis Paschalis, omissis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

¶ *Hâc Feriâ & duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis, exceptis his quæ hîc habentur propria.*]

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 30.

CUm ergò vénerint super te omnes sermónes isti, benedíctio, sive maledíctio, quam propósui in conspéctu tuo: & ductus pœnitúdine cordis tui in universis géntibus, in quas dispérserit te Dóminus Deus tuus, & reversus fúeris ad eum, & obedíeris ejus impériis, sicut ego hódiè præcípio tibi, cum fíliis tuis, in toto corde tuo, & in tota ánima tua: reducet Dóminus Deus tuus captivitátem tuam, ac miserébitur tui, & rursùm congregábit te de cunctis pópulis, in quos te ántè dispérsit. Si ad cárdines cœli fúeris dissipátus, indè te rétrahet Dóminus Deus tuus, & assúmet, atque introdúcet in terram, quam possedérunt patres tui; & obtinébis eam: & benedícens tibi, majóris número te esse fáciet quàm fuérunt patres tui. Circumcídet Dóminus Deus tuus cor tuum, & cor séminis tui: ut díligas Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua, ut possis vívere. Omnes autem maledictiónes has convértet super inimícos tuos, & eos, qui odérunt te & persequúntur. Tu autem revertéris, & áudies vocem Dómini Dei tui: faciésque universa mandáta quæ ego præcípio tibi hódiè: & abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum, in sóbole úteri tui, & in fructu jumentórum tuórum, in ubertáte terræ tuæ, & in rerum ómnium largitáte. Revértetur enim Dóminus, ut gáudeat super te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis: si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris præcepta ejus & cæremónias, quæ in hac lege conscripta

Digitized by Google

sint : & revertáris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℟. Sument. 265.

Léctio ij.

MAndátum hoc, quod ego præcípio tibi hódiè, non supra te est, neque procul pósitum, nec in cœlo situm, ut possis dícere : Quis nostrûm valet ad cœlum ascéndere, ut déferat illud ad nos, & audiámus atque ópere compleámus ? neque trans mare pósitum : ut causéris, & dicas : Quis ex nobis póterit transfretáre mare, & illud ad nos usquè deferre : ut possímus audíre & fácere quod præceptum est ? sed juxtà te est sermo valdè, in ore tuo, & in corde tuo, ut fácias illum. Considera quòd hódiè proposúerim in conspectu tuo vitam & bonum, & econtrário mortem & malum : ut díligas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & custódias mandáta illíus ac cæremónias atque judícia : & vivas, atque multíplicet te, benedícatque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidendam. Si autem aversum fúerit cor tuum, & audíre nolúeris, atque erróre deceptus adoráveris deos aliénos, & servíeris eis : prædíco tibi hódiè quòd péreas, & parvo témpore moréris in terra, ad quam, Jordáne transmísso, ingrediéris possidendam. Testes invoco hódiè cœlum & terram, quòd proposúerim vobis vitam & mortem, benedictiónem & maledictiónem. Élige ergò vitam, ut & tu vivas, & semen tuum : & díligas Dóminum Deum tuum, atque obédias voci ejus, & illi adhæreas (ipse est enim vita tua, & longitúdo diérum tuórum) ut hábites in terra, pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac, & Jacob, ut daret eam illis.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore ; Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 5. & 6.

NE putárent hómines phantasma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus ; vivébat, lóquebátur, epulabátur : véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergò Dóminus cum Lázaro & céteris, ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. Maria verò áltera soror Lázari, accépit

libram unguenti nardi pístici pretiósi, unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis pedes ejus; & domus impléta est ex odóre unguenti. Factum audívimus, mystérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguento: unge pedes Jesu; benè vivendo Dominica sectáre vestígia. Capillis terge: si habes superflua, da paupéribus, & Dómini pedes tersísti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de superfluis tuis: tibi superflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℣. Dixit Judas, qui erat Jesum traditúrus: Quarè hoc unguentum non venit trecentis denáriis, & datum est egénis? * Dixit Jesus: Páuperes semper habétis vobíscum; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israël in solitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. 1. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem suum in me; & cómminans mihi, infrémuit contrà me déntibus suis hostis meus. *Job* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem posuísti me in médio populórum: aperuérunt os suum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. E. Audísti opprobrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsum me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 273.

Ad Benedictus.

Ant. 6. María unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis; & domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Oratio.

LArgíre nobis, Dómine, appropinquante Fílii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut per ópera caritátis Christi bonum odórem ubíquè diffundámus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermissâ.

AD VESP. Antiphona de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 275.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui

Digitized by Google

in tot adversis ex nostra infirmitáte deficimus, intercedente unigénito Fílii tui passióne, respirémus; Qui tecum vivit.

FERIA TERTIA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 31.

ABiit ítaque Móyses, & locútus est ómnia verba hæc ad universum Israël. Et dixit ad eos: Centum viginti annórum sum hódiè, non possum ultrà egredi, & ingredi, præsertim cùm & Dóminus dixerit mihi: Non transíbis Jordánem istum. Dóminus ergò Deus tuus, transíbit ante te: ipse delébit omnes gentes has in conspéctu tuo, & possidébis eas: & Jósue iste transíbit ante te, sicut locútus est Dóminus. Faciétque Dóminus eis sicut fecit Sehon & Og régibus Amorrhæórum, & terræ eórum, delebítque eos. Cùm ergò & hos tradíderit vobis, simíliter faciétis eis sicut præcépi vobis. Viríliter ágite, & confortámini; nolíte timére, nec paveátis ad conspéctum eórum; quia Dóminus Deus tuus ipse est ductor tuus, & non dimíttet, nec derelínquet te. Vocavítque Móyses Jósue, & dixit ei coram omni Israël: Confortáre, & esto robústus: tu enim introdúces pópulum istum in terram, quam datúrum se pátribus eórum jurávit Dóminus, & tu eam sorte dívides. Et Dóminus qui ductor est vester, ipse erit tecum: non dimíttet, nec derelínquet te: noli timére, nec páveas.

℟. Réspice. 267.

Lectio ij.

AIt Dóminus ad Móysen: Ecce propè sunt dies mortis tuæ, voca Jósue, & state in tabernáculo testimónii, ut præcípiam ei. Abiérunt ergò Móyses & Jósue, & stetérunt in tabernáculo testimónii; apparuítque Dóminus ibi in columna nubis, quæ stetit in introítu tabernáculi. Dixítque Dóminus ad Móysen: Ecce tu dórmies cum pátribus tuis, & pópulus iste consúrgens fornicábitur post deos aliénos in terra, ad quam ingréditur ut hábitet in ea: ibi derelínquet me, & írritum fáciet fœdus, quod pépigi cum eo. Et irascétur furor meus contrà eum in die illo: & derelínquam eum, & abscóndam fáciem meam ab eo, & erit in devoratiónem: invénient eum ómnia mala & afflictiónes, ita ut dicat in illo die: Verè quia non est Deus mecum, invenérunt me hæc mala. Ego autem abscóndam, & celábo fáciem meam in die illo, propter ómnia mala

quæ fecit, quia secútus est deos aliénos.

℟. Deus meus. 267.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Erat Pascha & ázyma post bíduum: & quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodo Jesum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 25. Hom. 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque; pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò prætermíttere diem festum volébant, dicentes: Non in die festo! Nam diábolus, né manifestè páschio extáret, ad álliud tempus rejícere ipsam stúdebat. Ne tumultus, inquiunt, fiat in pópulo. Considéra valdè ipsos timére, non Deum, néque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tàm tetrum fácinus fácere, sed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, postéaquàm proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, sed in ipsa solemnitáte eum occidérunt. Quasi enim cæci cupiditáte, furóreque irritáti, quamprímum sibi facultas data est, peregérunt. Et quamvis ipse nequítiâ illórum dispensando in mélius uterétur, non tamen hinc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium; cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam solvebántur, innocéntem interfícere voluérunt, à quo innúmera & immensa benefícia suscéperant; & qui propter illos gentes intéreà negligere videbátur.

℟. Quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodo Jesum dolo tenérent, & occíderent. * Dicébant autem: Non in die festo; ne forte tumultus fieret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, & dolos totâ die meditabántur; * Dicébant. *Marc. 14. Psl.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt impii: Opprimámus vitum justum, quóniam inútilis est nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap. 2.*

Ant. 7. d. Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum: gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap. 2.*

Ant. 5. a. Tanquàm nu-

Digitized by Google

gáce æstimáti sumus ab illo; & abstinet se à viis nostris tanquàm ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contuméliâ & tormento interrogémus eum, ut scrámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, *Hymnus* & ℣. *ut suprà*, 273.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam, sed ego pono eam à meipso: & potestátem hábeo ponendi eam, & potestátem hábeo íterum sumendi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

REminíscere miserationum tuárum, Dómine, & fámulos tuos æternâ protectióne sanctífica, pro quibus Jesus Christus Fílius tuus sponte se morti trádidit, & Paschále sacrifícium fuso sánguine consummávit; Qui tecum vivit.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laudibus*, *quartâ præterminsâ.*

AD VESP. Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, *Hymnus* & ℣. *ut suprà*, 275.

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cùm dilexísset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. *Joan.* 13.

Oratio.

DEus, in cujus præcípuis mirabílibus est humána reparátio: solve ópera diáboli, & mortífera peccáti víncula dísrumpe; ut, destructâ malignitáte quæ nócuit, vincat misericórdia quæ redémit; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 34.

AScendit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contrà Jéricho: ostenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan, & universum Néphthali, terramque Éphraïm & Manásse, & omnem terram Juda usquè ad mare novíssimum, & austrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis, & non transíbis ad illam. Mortuúsque est ibi Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino: & sepelívit eum in valle terræ Moab contrà Phogor: & non cognóvit homo sepúlcrum ejus

usquè in præsentem diem. Móyses centum & viginti annórum erat quandò mórtuus est : non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus móti sunt.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

FLeveruntque eum fílii Israël in campéstribus Moab tríginta diébus : & compléti sunt dies planctûs lugéndi Móysen. Jósue verò fílius Nun replétus est Spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obedíerunt ei fílii Israël, feceruntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surréxit ultrà prophéta in Israël sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque portentis, quæ misit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus servis ejus, universæque terræ illíus, & cunctam manum robustam, mágnaque mirabília, quæ fecit Móyses coram universo Israël.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 22.

IN illo témpore; Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha : & quærébant príncipes Sacerdótum & Scribæ, quómodo Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comment. in Luc. Lib. 6. C. 22.

ABiit Judas, & locútus est cum princípibus Sacerdótum & Magistrátibus quemádmodùm Jesum tráderet eis : & pacti sunt illi pecúniam dare ; & spopondit. Et quærébat opportunitátem, ut tráderet illum sine turba. Multi hódiè Judæ scelus, quòd Dóminum ac Magistrum, Deumque suum pecúniâ vendíderit, velut immáne, & nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro muneribus falsum contrà quemlibet testimónium dicunt ; profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipse enim dixit : Ego sum Véritas. Cùm societátem fraternitátis áliquâ discórdiæ peste commáculant, Dóminum produnt. Nam sicut Joannes Baptísta qui non pro Christi confessióne, sed pro defensióne veritátis martyr occúbuit ; ídeo tamen pro Christo, quia pro veritáte martyrium suscépit. Ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura spernit, Christum útique, qui est cáritas & véritas, prodit.

℟. Congregáti sunt príncipes Sacerdótum, & Senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum ; * Et

silium fecérunt ut Je-
n dolo tenérent & occí-
rent. ℣. Príncipes con-
vénerunt in unum adver-
s Dóminum & advérsus
stum ejus. * Et consí-
. *Matth.* 26. *Ps.* 2.

D LAUDES.

Fódérunt fóveam,
ut cáperent me,
láqueos abscondérunt
bus meis. Tu, Dó-
e, scis omne consílium
um adversùm me in
rtem. *Jerem.* 18.

nt. 3. c. Despiciébant
, & detrahébant mihi;
quem máximè diligé-
m, aversátus est me. *Job.*

us. 8. c. Et quidèm Fí-
hóminis, secundùm
od definítum est, vadit:
mmen væ hómini illi
quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. Quod scriptum
, oportet impléri in me;
tum ea quæ sunt de me,
em habent. *Luc.* 22.

ant. 2. Ecce appropin-
vit hora, & Fílius hó-
nis tradétur in manus
ccatórum. *Matth.* 26.

Capítulum, *Hymnus* &
ut *suprà*, 273.

Ad Benedictus.

Ant. 1. f. Quærébat Ju-
dit opportunitátem ut dráde-
ret Jesum sine turbis.
Luc. 22.

Oratio.

Rætende nobis miseri-
córdiam tuam, Dó-
mine, qui ab infidéli discí-
pulo tradi pertulísti, ut ab
ejus cæcitáte alieni, te Sal-
vatórem toto corde agnoscámus, & in tua semper
cruce glorieámur; Qui vivis.

AD HORAS, Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ.

Hodiè Vesperæ inchoantur absolutè ab impositione primæ Antiphonæ.

¶ *Officium deinceps usquè ad Pascha dicitur sine* Deus, *in adjutórium. sine* Glória Patri. *sine* Dóminus vobíscum. *sine* Orémus. *&* *sine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, RRRR. *brevia & Hymni; neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, usquè ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.*]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

[*Ab his Vesperis & deinceps, nisi aliter notetur, in fine Psalmorum & Canticorum, loco* Glória Patri. *dicitur Versículus sequens*

Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî. *Ps.* 122.]

Ant. 1. S. Citis quia post bí-
G. duum Pascha fiet, & Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè est: euntes parate nobis Pascha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. d. Ubi est reféctio mea, ubi Pascha cum

discípulis meis manducem? *Marc.* 14.

Ant. 6. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; & ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, sine Dóminus vobíscum. *& sine* Orémus. *dicitur Oratio sequens*

RÉspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum; *sub silentio dicitur* Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen. *Et nihil additur, sicque terminantur Horæ usquè ad Vesperas Sabbati sancti.*

¶ *Qui solus recitat Orationem* Réspice. *omittat vocem* Hanc. *& sic triduo seq.*]

COMPLETORIUM *inchoatur absolutè per Confessionem, scilicèt,* Confíteor Deo omnipotenti, &c. *suprà ad Primam.* 157. *& statim dicitur Psalmus* Cùm invocárem. *ut in Completorio Dominicæ; & continuò Cantic.* Nunc dimittis. *in quorum fine tantùm, dicitur Versicul. seq.* Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî. *deindè Oratio,* Réspice. *ut suprà.*

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò,* Pater. Ave. Credo. *Officium inchoatur absolutè ab impositione Antiphonæ in primum Psalmum. Et in fine cujuslibet Antiphonæ Nocturnorum & Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis in loco conspicuo ante vel retro altare positis.*]

FERIA QUINTA IN CŒNA DOMINI.

IN I. NOCTURNO.

[*In fine Psalm. & Cantic. dicitur Versiculus sequens* Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî.]

Ps. Quarè fremuérunt. 2.

Motus populorum & principum adversùs Christum Domini.

Ant 1. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Ps. Dóminus regit me. 100.

Mensam

Digitized by Google

Mensam in conspectu nostro paravit Deus.

Ant. 6. Parásti, Dómine, in conspéctu meo mensam adversùs eos qui tribulant me: & cálix meus inébrians quàm præclárus est!

Ps. Júdica me . . . quóniam. 62.

Puris moribus ad altare Dei accedendum.

Ant. 8. G. Cum impiis non sedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine; ℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo, post ℣. *cujusque Nocturni*, Pater noster. *dicitur totum secretò. Et statim sine Absolutione & sine Benedictione leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem, Dómine,

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

QUómodò sedet sola cívitas plena pópulo! facta est quasi vídua, dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus cáris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem servitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ, sacerdótes ejus gementes, vírgines ejus squálidæ, & ipsa oppressa amaritúdine. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt, quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

¶ Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

[*Sic términantur hoc triduo Lectiones de Jeremia Propheta, nihil respondendo.*]

℟. Cœnâ factâ, surgit Jesus à cœna, & cœpit laváre pedes discipulórum, & dicit Petro: * Vos mundi estis, sed non omnes; sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum. ℣. Non supergáudeant mihi qui advertántur mihi iníquè; qui odérunt me gratis; & ánnuunt óculis: * Vos. *Joan.* 13. *Ps.* 34.

Lectio ij.

ET egressus est à fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua; & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem

subsequentis. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, & derisérunt sábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúsalem, propterèa instábilis facta est: omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus; ipsa autem gemens, conversa est retrorsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est vehementer, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Turbátus est Jesus spíritu, & protestátus est, & dixit: Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me: * Ecce manus tradéntis me mecum est in mensa. ℣. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem: * Ecce. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Ps.* 40.

Lectio iij.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus; quia vidit gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem, dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam: vide, Dómine, & considera, quóniam facta sum vilis. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus, in die iræ furóris sui. De excélso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me: expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsùm: pósuit me desolátam, totâ die mœróre confectam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo; infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Fílius hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur: * Bonum erat ei si natus non fuísset homo ille. ℣. Dilexit maledictiónem, & véniet ei; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo: * Bonum. *Repetitur* ℟. Fílius. *usque ad* ℣. *Matth.* 26. *Ps.* 108.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Ad te, Dómine, cla...7. *Iniquorum societas fugienda.*

Ant. 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum próximo suo; mala autem in córdibus eórum.

Ps. Expectans. *cum sua divisione*, 116.

Inimicos Christi manet confusio.

Ant. 4. A. Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meâ, ut áuferant eam.

Ps. Beátus qui intélligit. 114.

Christus propter nos egenus, morti destinatus.

Ant. 1. g. Adversùm me fusurrábant omnes inimíci mei: verbum ínsquum constituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ℟. Ego autem orábam. *Ps.* 108.

Pater noster. *secretò.*

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. I. in prodit. Judæ, & in Pascha. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

Lectio iv.

HOdiè, dilectíssimi fratres, Dóminus noster Jesus Christus tráditus est: hujus imque diéi vésperâ Judæi, o comprehenso, abiérunt. Verùm ne contristéris audiens Christum pródi-

ditum esse: imò pótiùs contristáre, & acerbè luge non próditum, sed proditórem Judam. Étenim qui próditus est, mundum salvum fecit; próditor verò ánimam suam pérdidit. Qui próditus est, ad déxteram Patris sedet in cœlis: próditor in inferno nunc est, inevitábile ferens supplícium. Hujus causâ luge & ingemísce: hujus causâ lacrymáre; ejus quippè causâ flevit Christus. Nam cùm vidísset eum, inquit, turbátus est, & dixit: Unus ex vobis tradet me.

℟. Jesus, cùm intinxísset panem, dedit Judæ Simónis Iscariótæ, & * Post buccellam introívit in eum sátanas. ℣. Fiat mensa eórum cora ipsis in láqueum, & in retributiónes, & in scándalum. * Post. *Joan.* 13. *Ps.* 68.

Lectio v. *n.* 5.

ERat olim Pascha Judáicum, sed nunc sólutum est, advenitque spirituále Pascha, quod trádidit Christus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit; Hoc est corpus meum, quod pro vobis frángitur in remissiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti sunt illa quæ dicuntur. Et rursùs cálicem, dicens: Hic est sanguis meus, qui pro multis effúnditur in remissiónem pecca-

Digitized by Google

tórum. Aderat Judas, hæc Christo dicente. Hoc est corpus quod vendidisti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impudenter insbas cum improbis Pharisæis. O Christi benignitátem! O Judæ deméntiam & insániam! Ille namque véndidit illum triginta denáriis: Christus verò póstea non recusávit hunc ipsũ sánguinem vénditum vendenti dare in remissiónem peccatórum, si ipse voluisset. Aderat Judas, & sacræ mensæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut & aliórum discipulórum; ita & sacræ mensæ párticeps ille fuit, ut nullum excusatiónis locum habéret, si in nequítia perseveráret. Omnia enim quæ penès se erant, Dóminus ei tribúerat & protúlerat; ille verò in malo suo propósito mansit.

℟. Accepto Jesus pane, grátias egit, & fregit, & dedit discípulis suis, dicens: Hoc est corpus meum quod pro vobis dátur: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm dixerint vobis fílii vestri; Quæ est ista religio? dicétis eis; Victima tránsitûs Dómini est: * Hoc. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

Lectio vj. n. 6.

SEd tempus demùm est ad terríbilem hanc mensam accedendi. Omnes ítaque accedámus cum col gruenti temperántia ac v gilántia. Nullus ultrà Jud esto, nullus ímprobus, nu lus venéno infectus, neq ália in ore versans, ál in mente rétinens. Ade Christus; & nunc is q mensam illam apparávit hic ipse hanc nunc exorna Non enim homo est qui f cit ut propósita efficiant corpus & sanguis Christi sed ipse Christus qui pr nobis crucifixus est. Figu ram implens stat sacerdos verba illa próferens: vir tus autem & grátia Dei est Hoc est corpus meum, in quit. Hoc verbum trans format ea quæ propósit sunt. Ac quemádmodùm vox illa, Créscite & multiplicámini, & replétè ter ram, semel quidèm prolát est, omni verò tempor natúræ nostræ vim præbet ad filiórum procreatiónem; ita & vox hæc semel pro láta in Eccléstis ad una quamque mensam ab illo ad hodiernum usquè te pus, & usquè ad adve tum ejus, sacrificium p fectum éfficit.

℟. Accepto Jesus cáli grátias agens dedit eis; bibérunt ex illo omn * Et ait Jesus: Hic est guis meus novi testamen qui pro multis effundét ℣. Móyses sumptum guinem respersit in p lum, & ait: Hic est

guis fœderis quod pépigit Dóminus vobíscum. * Et ait. *Repetitur* ℟. Accepto. *usquè ad* ℣. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Exaudi, Deus, oratiónem. *cum sua divisione*, 106.

Christo mors imminet ab ipso discipulo.

Ant. 2. Cor meum conturbátum est in me, & formído mortis cécidit super me.

Ps. Miserére.... quóniam. 124.

Christus morti proximus Deo Patri se commendat.

Ant. 4. E. Sustinuérunt ánimam meam: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo, Dómine.

Ps. Deus, laudem. *cum suis divisionibus*, 65.

Christus inimicis suis Dei in ipsos vindictam, suamque de ipsis victoriam prædicit.

Ant. 1. D. Líbera me, quia pauper ego sum, & cor meum conturbátum est intrà me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Ps.* 17.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOc præcípio, non laudans quòd non in mélius, sed in detérius convenítis. Primùm quidèm, convenién-tibus vobis in Eccléfiam, áudio fcifsúras esse inter vos; & ex parte credo. Nam oportet & hæreses esse; ut & qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Convenién̄tibus ergò vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suâ cœnam præsúmit ad manducandum. Et álius quidèm ésurit; álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Eccléfiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filíoli adhuc módicùm vobíscum sum. Quærétis me, & sicut dixi Judæis, Quò ego vado, vos non potestis veníre. * Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicèm, sicut diléxi vos. ℣. Custodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dóminus qui sanctífico vos. * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus

meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescumquè bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumquè enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim: Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, fusciténe super pastórem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus: pércute pastórem, * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim manducat & bibit indignè, judícium sibi manducat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicarémus, non útiquè judicarémur. Dùm judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducándum, invicèm expectáte. Si quis ésurit, domi manducet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Pater, quos dedísti mihi custódivi: ego dedi eis sermónem tuum; * Et pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus; * Et. *Repetitur* ℟. Pater. *usquè ad* ℣. *Joan.* 17. *Is.* 8.

A D L A U D E S.

Ps. Dómine, ne in furóre . . . . Miserére. 50.

Christus pro nobis pavet.

Ant. CŒpit Jesus pavére & tædére; & ait discípulis suis: Tristis est ánima mea usquè ad mortem: sustinéte hìc, & vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matth.* 26.

Ps. Usquequò, Dómine. 69.

Christus pro nobis opem poscit.

Ant. 7. *d.* Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidèm promptus est, caro autem infirma. *Matth.* 26.

Ps. Exaudi, Dómine, justítiam. *cum sua divis.* 129.

Christi pro nobis patientiæ

Digitized by Google

ratio cum spe resurgendi.

Ant. 2. Prócidit in fáciem suam, orans & dicens: Pater mi: si possíbile est, tránseat à me calix iste; verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 3. g. Appáruit.

CANTICUM. *Is.* 53.

Prophetia de Christo passúro.

QUis crédidit audítui nostro? * & bráchium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndet sicut vírgultum coram eo, * & sicut radix de terra sitiénti.

Non est spécies ei, neque decor: * & vídimus eum, & non erat aspectus, & desiderávimus eum.

Despectum, & novíssimum virórum; *, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem:

Et quasi abscónditus vultus eius, & despectus: * unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit, * & dolóres nostros ipse portávit:

Et nos putávimus eum quasi leprósum, * & percússum à Deo, & humiliátum.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras; * attrítus est propter scélera nostra.

Disciplína pacis nostræ super eum, * & livóre eius sanáti sumus.

Ant. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agónia, prolíxius orábat: & factus est sudor ejus sicut gutte sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

Ps. Laudáte Dóminum, de cœlis. 12.

Deus in redemptione nostra mirabilis, ab omnibus creaturis laudandus.

Ant. 4. a. Appropinquávit Judas, ut oscularétur eum. Dixítque illi Jesus, Amíce, ad quid venísti? Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Diùm cantatur Benedictus. *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplicanda.* Dixit Jesus ad eos qui vénerant ad se: quasi ad latrónem existis cum gládiis & fústibus: cùm quotídie vobíscum fúerim in templo, non extendístis manus in me; sed hæc est hora vestra & potestas tenebrárum. *Luc.* 22.

Diùm repetitur hæc Antiphona, amovetur à cuspide hæmus cereus accensus, & absconditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur hâc nocte à duobus Clericis vel Presbyteris, retrò altare flexis genibus, Kyrie, cum Tropis; & omnes de Choro genuflexi respondent, Kyrie, vel Christe.

Digitized by Google

ut infrà notatur : quod etiam observatur secundâ & tertiâ nocte.

PRECES.

Cleri. KYrie, eléison. *Chorus*, Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére : parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens úsquè ad mortem. *Philipp. 2. Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedísti redemptiónem temetipsum pro ómnibus. *1. Tim. 2. Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc. 22. Is. 53. Ch.* Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxísti ad teipsum. *Joan. 12. Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui per Prophétam dixísti : Ero mors tua, ô mors. *Os. 13. Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destrúxit eum qui habébat mortis impérium. *Act. 3. Hebr. 2. Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam abstúlit, expólians potestátes & palàm triumphávit. *Ps. 49. Coloss. 2. Ch.* Kyrie, eléison. Dómine, miserére : parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp. 2.*

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo, Ps. Miserére, 142. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris prosequuntur mediocri voce, in cujus fine omittitur Versiculus* Miserére nostri, &c.

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem.

RÉspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuâ, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum : *secretò*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, &c.

Et statim fit strepitus à Celebrante in signum exeundi. Mox profertur cereus accensus, & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur absolutè rectò vocis tono Psalmi de Dominicâ, excepto quod ad Primam, loco Ps. Confitémini, *dicitur Psalmus*, Deus, in nómine, *1. cum omisso Symbolo* Quicumque, *in quorum fine tantùm, dic. Versicul.* Miserére nostri, Dómine, miserére nostri. *deinde Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp. 2. Postremò, flexis genibus Oratio*, Réspice. *quæ sub silentio conclu-*

ditur.

Hoc triduo omittitur Officium Capituli.

Hodiè dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deindè fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

Ps. Diléxi. 48.

Christus morti proximus Patrem invocat.

Ant. 4. E. OCcidétur Christus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

Ps. Crédidi, propter. 102.

Christus valdè humiliatus victoriam suam prædicit.

Ant. 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

Ps. Ad Dóminum. 67.

Christus in tribulatione clamans exauditur.

Ant. 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

Ps. Levávi óculos. 49.

Christus in cruce derelictus auxilium à Deo Patre fidens expectat.

Ant. 2. Oblátus est, quia ipse vóluit; & iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

Ps. Beáti omnes. 140.

Christi prosperi labores: sic benedicetur homo qui timet Dominum.

Ant. 6. Unâ oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice. *suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, denudantur Altaria, & fit Mandatum, &c.

COMPLETORIUM, *ut suprà,* 312.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Multi insurgunt adversùs Christum.

Ant. 6. Non timébo millia pópuli circumdántis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Ps. Deus, Deus meus, réspice. *cum suis divis.* 119.

Concilium malignantium obsedit Christum.

Ant. 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

Ps. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divisione.* 98.

Testes iniqui adversùs Christum.

Ant. 8. G. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Digitized by Google

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis : ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam ; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar ; aggravávit compedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris ; sémitas meas subvértit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscóndito. Sémitas meas subvértit, & confrégit me, pósuit me desolátam. Tetendit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagittam. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti trádarent ; nec inveniébant. * Multi enim testimónium falsum dicébant ; & convenéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me. *Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

MIsit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absínthio. Et fregit ad número dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi : Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absínthii & fellis. Memória memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ídeò sperábo. Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti, quia non defecérunt miseratiónes ejus. Novi diluculo ; multa est fides tua. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea : propterèa expectábo eum. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Princeps Sacerdótum ait : Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus : Tu dixísti. At illi * Dixérunt : Reus est mortis. ℣. Locúti sunt

Sacerdótes : Judícium mortis est viro huic, quia próphetávit sicut et vobis ánimabus vestris. * Dixérunt. *Matth.* 26. *Jérem.* 26.

Lectio iij.

VEnatiónem cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsi sunt in lacum vitæ meæ, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum : dixi, Perii. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audísti : ne averas aurem tuam à singúltu meo & clamóribus. Appropinquásti in die quando invocávi te : dixísti, Ne tímeas. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidísti, Dómine, iniquitátem illórum adversum me : júdica judícium meum. Vidísti omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversum me. Audísti oppróbrium eórum, Dómine : omnes cogitatiónes eórum adversum me ; líbia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversum me tota die. Sessiónem eórum & resurrectiónem eórum vide ; ego sum psalmus eórum. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Expuérunt in fáciem Jesu, * Et colaphis cecidérunt, dicentes : Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit ? ℣. Aperuérunt super me os suum, & exprobrántes percussérunt maxillam meam. * Et. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Dómine, ne in furóre. . . . Quóniam. *cum sua divis.* 123.

Vim inferunt Christo inimici ejus.

Ant. 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Ps. Éripe me de inimícis. *cum sua divisione.* 107.

Irruunt fortes in Christum immerentem.

Ant. 3. c. Irruérunt in me fortes : neque iniquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

Ps. Nonnè Deo. 226.

Christus ab hominibus oppressus in Deo Patre fidit.

Ant. 7. d. Deo subjecta esto, ánima mea ; quóniam ab ipso patiéntia mea.

℣. Subsannavérunt me subsannatiónes : ℟. Frenduérunt super me déntibus suis. *Ps.* 34.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cruce & Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

Lectio iv.

HOdiè Pascha nostrum pro nobis immolátus est Christus. Ubi, quæso, immolátus ? In excelso patíbulo. Novum altáre hujus sa-

cifíci, ípſis ipſum ſacrificium novum. ſtupendumque eſt. Idem quippe ſacrificium & ſacerdos erat: ſacrificium ſecundùm carnem, ſacerdos ſecundùm ſpíritum. Idem & offerébat, & ſecundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóſtia offértur, ſed extra urbem & mœnia? Ut implerétur illud; Cum iníquis reputátus eſt. Cur autem in ſublími patíbulo jugulátur, non ſub tecto? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in ſublími immolarétur. Purgabátur item & terra; fluébat enim è látere ſanguis in ipſam. Ideò non ſub tecto, ídeò non in templo Judáico, ne ſibi Judæi hóſtiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia, ut diſcas univerſále ſacrificium eſſe, quia pro univerſa terra erat oblátio; & purgatiónem item eſſe communem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néſcio hóminem iſtum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ ſicut aliénum habuérunt me, & quaſi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job* 19.

Hodie.

VIs dícere áliud ejus iníigne opus? Paradíſum clauſum hódiè nobis apéruit. Hâc quippe die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introdúxit. Deus. Hódiè antíquam pátriam nobis réddidit: hódiè in pátriam civitátem nos addúxit: nam, Hódie, inquit, mecù eris in paradíſo. Quid dixis? Crucifíxus es, & clavis affixus, & paradíſum pollicéris? étiam, inquit; ut in cruce virtútem meam ædíficas. Quia enim res erat triſtis, ne natúræ crucis atténderes, ſed Crucifíxi virtútem ædíficeres, in cruce hoc pérpetras miráculum. Quod ejus máximè virtútem demonſtrat. Non enim cùm mórtuum ſuſcitáret, non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret; ſed crucifíxus, clavis perforátus, contuméliis, ſpatis, convíciis, oppróbriis crematus, ímprobum latrónis ánimum mutáre potuit, utex omni parte virtútem ejus videas. Creatúram quippè totam commóvit, pétras ſcidit; ſed petrâ duriórem latrónis ánimam attráxit.

℟. Quem vultis dimittam vobis; Barabbam, an Jeſum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jeſu? * Dicunt omnes: Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur ho-

no iste, siquidem non quærit pacem populo, sed malum. ℣. * Dicunt. *Matth.* 27. *Jerem.* 38.

Lectio vj.

SEd quid tantum fecit latro, inquies, ut post crucem paradísum sit adeptus? Vísne ut virtútem ejus brevíter demonstrem? Cum Petrus negáret infrà, tunc ille suprà confitebátur. Discípulus vilíssimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumstantem, clamantem, blasphémias & dictéria jaculantem, non attendit illis: non cogitávit præsentem Crucifixi vilitátem; sed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, missis illis vilibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum, & ad ipsum ánimo procumbens, dicébat: Memento mei, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Vidén, quantórum nobis bonórum crux causa fúerit? Dic mihi, regnum petis? Quid vides hujúsmodi? Clavi & crux in conspéctu sunt. Verùm ea ipsa crux, inquit, est symbolum regni. Ideò ipsum regem voco, quia vídeo crucifíxum. Regis enim est pro súbditis mori. Hic ipse dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus: ergò & bonus rex ánimam suam ponit pro súbditis. Quóniam igitur ánimam suam pósuit, ideò regem illum voco. Memento mei, Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei spíneam corónam; & cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine, & conspuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas vellentibus; fáciem meam non averti à confundéntibus in me: * Percutiébant. *Repetitur* ℟. *usquè ad* ℣. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Exaudi. . . cum déprecor. 127.

Christus linguis hominum percussus.

Ant. 1. ℣. Protexísti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

Ps. Salvum me fac, Deus. *cum suis divisionibus.* 109.

Christus ab ipso Patre manibus inimicorum suorum traditus.

Ant. 4. E. Quem tu percussísti, persecúti sunt; & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ps. Ut quid, Deus, repulísti. *cum suis divis.* 139.

Improperia Christo inflicta in Deum Patrem recidunt.

Ant. 2. Exurge, Deus, júdica causam tuam: memor esto improperiórum tuórum.

℣. Opprobria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt super me. *Ps.* 68.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vj. Cap. 4. & 5.

HAbéntes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in ils quæ sunt ad Deum, utófferat dona & sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant & errant; quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte: & propteréa debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis.

℟. Suscepérunt Jesum, & eduxérunt. * Et báiulans sibi crucem, exívit Jesus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocausti, & impósuit super Isaac fílium suum: * Et báiulans. *Joan.* 19. *Genes.* 22.

Lectio viij. Cap. 5.

NEc quisquam súmit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aáron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit, ut Póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum & in álio loco dicit: Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exauditus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex eis quæ passus est obediéntiam; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchísedech.

℟. Crucifixérunt Jesum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinístris. Jesus autem dicébat: * Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cum scelerátis reputátus est; & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Isa.* 53.

Digitized by Google

Lectio ix. Cap. 7.

ET álii quidèm plures facti sunt sacerdótes, idcircò quòd morte prohiberentur permanére: hic autem eò quòd máneat in æternum, sempiternum habet sacerdótium. Undè & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus: qui non habet necessitátem quotídiè, quemádmodùm sacerdótes, prius pro suis delíctis hóstias offerre, deindè pro pópuli; hoc enim fecit semèl, seipsum offerendo.

℟. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: * Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. ℣. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. * Disciplína. *Repet.* ℟. Ipse. *usquè ad* ℣. *Is.* 53. 1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

Ps. Verba mea. 76.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dominus.

Ant. 1. c. POsuit Pilátus títulum super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19.

Ps. Quemádmodùm. *cunt sua divis.* 81.

Christus inter opprobria in Deo Patre sperat.

Ant. 2. a. Mílites cùm crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus & túnicam, mittentes sortem super eis, quis quid tólleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

Ps. Miserére meî, Deus; miserére meî. 130.

Christus in crucæ obdormiens, de sepulcro exurget diluculo.

Ant. 7. a. Prætereuntes blasphemábant eum, moventes cápita sua, & dicentes: Salva temetipsum; si Fílius Dei es, descende de cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. a. Illudébant.

CANTICUM. *Isaiæ* 53.

Prophetia de Christo passuro.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; * & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm.

Oblátus est quia ipse vóluit; * & non apéruit os suum.

Sicut ovis ad occisiónem ducetur, * & quasi agnus coram tondente se obmutéscet, & non apériet os suum.

De angústia & de judício sublátus est: * generatiónem ejus quis enarrábit?

Quia abscíssus est de terra vivéntium : * propter scelus pópuli mei percússi eum.

Et dabit ímpios pro sepultúra, * & dívitem pro morte sua :

Eò quòd iniquitátem non fécerit, * neque dolus fúerit in ore ejus.

Et Dóminus vóluit contérere eum * in infirmitáte.

Si posúerit pro peccáto ánimam suam, * vidébit semen longævum, & voluntas Dómini in manu ejus dirigétur.

Ant. Illudébant ei & mílites, acétum offerentes ei, & dicentes : Si tu es Rex Judæórum, sálvum te fac. *Luc.* 23.

Ps. Cantáte. . . . . laus ejus. 137.

Deus qui exaltat mansuétos in salútem, laudandus.

Ant. 6. Unus de latrónibus blasphemábat eum. Respondens autem alter increpábat eum, dicens : Nos quidèm digna factis recípimus ; hic verò nihil mali gessit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus.

Ant. 2. g. *duplicanda.* Dicébat ad Jesum : Dómine, memento mei, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus : Amen dico tibi ; hódiè mecum eris in paradíso. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut heri.* 320.

AD HORAS.

Post Psalmos dicitur Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Oratio, Réspice, 320.

AD VESPERAS.

Dicuntur sine cantu Psalmi & Antiphonæ sequentes.

Ps. Nisi quia. 49.

Nisi esset Deus in Israël, Christo moriente, periissemus.

Antiph. CUm vidísset Jesus matrem, & discípulum stantem quem dilígebat, dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus ; deindè dicit discípulo : Ecce mater tua. *Joan.* 19.

Ps. Sæpè expugnavérunt. 120.

Dominus justus concidit cervices peccatorum.

Ant. Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram usquè in horam nonam ; & obscurátus est sol. *Luc.* 23.

Ps. Éripe me. *cum sua divisione.* 122.

Virum injustum mala capient in interitu.

Ant. Circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me ? *Matth.* 27.

Ps. Dómine, clamávi ad te. 68.

Elevatio manuum Christi in cruce sacrificium vespertinum.

Ant. Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scrip-

Digitized by Google

tura, dixit: Sitio. *Joan.* 19.

Ps. 141. Voce mea. 68.

Christum in cruce deprecantem justi expectant exaudirum.

Ant. Vas erat acéto plenum; illi autem spóngiam plenam acéto hyssópo circumponentes, obtulérunt oti ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. duplicanda. Cùm accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et clamans, voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

Oratio Réspice. 320.

COMPLETORIUM, *ut supra.* 312.

SABBATO SANCTO.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine, Deus meus. *cum sua divis.* 51.

Consummetur nequitia peccatorum: Deus dirigat justum.

Ant. 2. Consummétur nequítia peccatórum; & dírriges justum, Dómine.

Ps. Dómine, quis habitábit. 52.

Sedes æterna justo promissa.

Ant. 3. E. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Ps. Conserva me. 88.

Curo Christi requiescit in spe resurgendi.

Ant. 7. ç. Caro mea requiéscet in spe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno, ℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ps. 15.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio. j. Cap. 4.

QUómodò obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium platearum? Fílii Sion ínclyti, & amícti auro primo, quómodo redputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum figuli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos; fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in deserto. Adhæsit lingua lactentis ad palátum ejus in sti: párvuli periérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui vescebantur voluptuósè, interiérunt in viis: qui nutriebantur in króceis, amplexáti sunt stércora. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Aspícient ad me quem confixérunt: & * Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt

super eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valdè, dicentes: Verè Fílius Dei erat íste. Et percutientes péctora sua, revertebantur: * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

CUm adhuc subsísterémus, defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum, cùm respicerémus attenti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere platearum nostrárum, appropinquávit finis noster: compléti sunt dies nostri, quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli: super montes persecúti sunt nos, in deserto insidiáti sunt nobis. Spíritus óris nostri, Christus Dóminus captus est in peccátis nostris; cui diximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus: ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta est iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut tránsmigret te: visitávit iniquitátem tuam, fília Edom, discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℣. In una domo comedétur agnus, nec efferétur de cárnibus ejus foràs. * Os non comminuétis in eo. ℣. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ut Scriptúra implerétur: * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 3.

DEfécit gáudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cécidit coróna cápitis nostri: væ nobis quia peccávimus! Propterèa mœstum factum est cor nostrum; ideò contenebráti sunt óculi nostri. Propter montem Sion quia dispériit, vúlpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in æternum permanébis, sólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quarè in perpétuum oblivísceris nostri? derelínques nos in longitúdine dierum? Convérte nos, Dómine, ad te, & convertémur; innóva dies nostros sicut à princípio. Sed projíciens repulísti nos; irátus es contrà nos vehementer. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℣. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum láncea latus Jesu apéruit, & contínuò exívit sanguis &

cœna * In ablutiónem. *Repetitur* ℟. In. *usquè ad* ℣. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Dómini est terra. 56.

Rex gloriæ Christus, Deus de Deo, cœlestes intrabit domos.

Ant. 5. a. Elevámini, portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ.

Ps. Exaltábo te, Dómine. 7.

Sacco mortalitatis confisso, vestem immortalitatis indust Christus.

Ant. 8. G. Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam.

Ps. Exaudi, Deus, deprecatiónem. 108.

Dies super dies Regis Christi adjiciet Deus.

Ant. 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ; à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miserére mei, ℟. Et resúsci ta me. *Ps.* 40.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cœmet. & Cruce. t. 2. Ed. Ben. n. 2.

Lectio iv.

HOdiè, dilectíssimi, ómnia inferórum loca circuit Dóminus noster: hódiè portas æreas confrégit, hódiè vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas; sed, Confrégit; ut inútilis deinceps carcer fiat. Non ábstulit vectes, sed contrívit; ut custódia deinceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quandò ígitur Christus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, missis epístolis non ita agunt; sed tàm fores quàm custódes relinquunt, ut ostendant eò dénuò ingrediendum esse, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco áliis. Non ita Christus: sed demonstráre volens mortem jam ad finem metamque perveníssse, æreas ejus portas confrégit, hoc est, immíttem illam, & inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis nostris mórtuus est, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem spíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, spíritibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrégit, * Et his. 1. *Petr.* 3. *Ps.* 106.

Lectio v.

POrrò, quod admiratióne dignissimum est, Rex ipse ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquàm hoc dignarétur fácere; sed ministri vinctos dimittunt. Secùs hìc: ipsemet Rex ad

vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque detentos in cárcere, (de eo enim quem finxerat erubéscere non pótuit) & confrégit fores, & vectes contrívit: Superáftitit inferno; & desertam fecit totam illíus custódiam; carceríque custóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur; fortis vinctus; ipsa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni & sánguini, * Ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, quia Dóminus locútus est; * Ut. *Hebr.* 2. *Is.* 25.

Lectio vj.

VIdísti mirandam victóriam? vidísti crucis beneficia? De morte immorráles facti sumus: hæc sunt præclára crucis facínora. Intellexísti victóriam? intellexísti módum victóriæ? dísce nunc quómodo sine labóre & sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non stétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit, coróna nostra. Cùm ergò & nostra sit victória, míllites imitémur, lætíque vócibus victóriæ laudes & cármina hódiè decantémus. Dicámus, Dóminum laudántes: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi stímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contrà dæmones erectum, gládius contrà peccátum, gládius quo serpentem confódit Christus. Crux Patris voluntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Eccléfiæ fœcúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; * Ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In sánguine testamenti tui emisísti vinctos tuos de lacu; * Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Notus in Judæa Deus. 128.

In Jerusalem, urbe pacis, factus est locus Christi.

Ant. 7. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

Ps. Dómine Deus. 134.

Christus factus est sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Ant. 4. a. Factus sum

ut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. Deus ultiónum Dóminus. *cum sua divisione.* 84. *Animam Christi Deus suscitabit ab inferioribus terræ partibus.*

Ant. 6. Nisi quia Deus adjúvit me, paulò minùs habitasset in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum constituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat? *Ps.* 40.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9.

CHristus assístens Pontifex futurórum bonórum, per ámplius & perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per própriu sánguinem introívit semèl in Sancta, æterna redemptióne inventâ. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspersus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò magis sánguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiã nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi?

℟. Quando appensus fuit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, sed in eádem die sepelíetur; * Quia maledictus à Deo est omnis qui pendet in ligno. ℣. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ídeò novi testaménti mediátor est; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum quæ erant sub prióri testamento, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt, ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondùm valet, dùm vivit qui testátus est. Undè nec primum quidèm sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo, accípiens sánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyssópo, ipsum quoque librum & omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vasa ministérii sánguine símiliter aspérsit. Et ómnia penè in sánguine secundùm legem mundántur; & sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. In die illa radix Jesse qui stat in signum popu-

Digitized by Google

rum, ipsum gentes deprecabuntur : * Et erit sepulcrum ejus glorióſum. ℣. Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras, & sepultus est. * Et erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NEceſſe est ergò exemplária quidèm cœléstium his mundári, ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum : sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis : neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in sancta per síngulos annos in sánguine aliéno ; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi : nunc autem semèl in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semèl mori, post hoc autem judícium : sic & Christus semèl oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta ; secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℟. Christus novi testaménti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, in introítum sanctórum ; nondùm propalátam, adhuc prióre tabernáculo habénte ſtatum. ℣. Ascendet pa[illegible]dens iter ante eos, Dóminus in cápite eórum, * Initiávit nobis. *Repetitur* ℟. Christus. *usquè ad* ℣. *Hebr.* 9. & 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

Pſ. Júdica me, Deus. [illegible]

Causam Christi ſui judicabit Deus.

Ant. ERo mors tua, 4. a. mors : morſus tuus ero, inferne. *Ofee* 13.

Pſ. Inclína. *cum ſua divisione*, 143.

Signum faciet Deus cum Christo ſuo in bonum.

Ant. 3. *a.* De manu mortis liberábo eos : de morte rédimam eos. *Of.* 13.

Pſ. Dómine, exaudi. *cum ſua divi.* 138.

Educet Deus de tribulatione animam Christi ſui & perdet inimicos ejus.

Ant. 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inſpíciam omnes dormientes, & illumináb omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

CANTICUM *Iſaiæ* 53.

Prophetia de Christo paſſuro.

ABscíssus est de terra vivéntium : * propter scelus pópuli mei percússi eum.

Et dabit ímpios pro sepultúra, * & dívitem pro morte sua.

Eò quòd iniquitátem non

fecerit, * neque dolus fúerit in ore ejus.

Et Dóminus vóluit contérere eum * in infirmitáte.

Si posúerit pro peccáto ánimam suam, * vidébit semen longævum, & voluntas Dómini in manu ejus dirigétur.

Pro eo quòd laborávit ánima ejus, * vidébit & saturábitur.

In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos; * & fórtium dívidet spólia.

Pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, * & cum scelerátis repután̄tus est.

Et ipse peccáta multórum tulit, * & pro transgressóribus rogávit.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus & tribus nóctibus, sic erit Fílius hóminis in corde terræ. *Matth.* 12.

Ps. Laudáte Dóminum in sanctis. 60.

Deus omni laude dignus.

Ant. 2. Dabit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua; eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. *Is.* 53.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplicanda.* Accepérunt Joseph & Nicodémus corpus Jesu, & ligavérunt illud línteis cum arómatibus, & posuérunt illud in monuménto. *Joan.* 19.

Kyrie, &c. *ut suprà.* 320.

AD HORAS, post Psalmos dicitur Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autẽ crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philipp.* 2.

Oratio Réspice, &c. 320.

¶ *Facta Communione in Missa, Vesperæ inchoantur absolutè ab Antiphona* Allelúia, &c. *deindè dicitur ter Psalmus sequens cum* Glória Patri, &c. *quotlibet vice; postremò repetitur Antiphona* Allelúia, &c. ¶

AD VESPERAS.

Ant. 6. Allelúia, allelúia, allelúia.

PSALMUS 116.

Dei misericordia & veritas celebranda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Cùm transísset Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venien-

Digitized by Google

tes ingerent Jesum, alleluia. *Marc.* 16.

Finito Cantico cum Glória Patri. *& repetitâ Antiph. Sacerdos ad altare dicit*

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui nos per Paschále mystérium docuísti vetustátem vitæ relínquere, & in novitáte spíritûs ambuláre: præsta ut Unigénitus tuus per hoc sacramentum nobis vitam suam tríbuat, qui mortem nostram susscépit, & occídit; Qui tecum vivit & regnat.

Deindè ℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Diaconus dicit Ite, Missa est, alleluia, alleluia. ℟. Deo grátias, alleluia, alleluia.

¶ *Extra Chorum, Vesperæ dicuntur ut suprà, præmissis* Pater & Ave: *& loco* Ite, Missa est; *dicitur* ℣. Benedicámus Dómino, alleluia, alleluia. ℟. Deo grátias, alleluia, alleluia. *Deindè addit.* Pater noster.] AD COMPLETORIUM.

Præmissis ℣. Converte nos, Deus. Confíteor Deo. *&* ℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. *in cujus fine* Alleluia. *dicuntur cantu speciali de* 2. *Psalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat, *&* Ecce nunc. 29. *Quibus finitis, dicitur* Alleluia.

Deindè ad Canticum Nunc dimittis.

Ant. 8. G. Véspere sábbati, quæ luxerit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum, alleluia, *Matth.* 28.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

Submissiori voce

Grátia Dómini, &c.

Fidélium, &c.

Ant. Regína cœli, *cum* ℣. *& Orat. infrà ad Completorium in Festis Temporis Paschalis.*

Postremò, Pater, Ave. Credo.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

AD NOCTURNUM.

℣. Dómine, lábia, &c. *cum* Allelúia.

Invit. Allelúia. Surréxit Dóminus verè : * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 2.

Non dicitur Hymnus, nec accinitur jubilus in fine Antiphonarum : quod servatur ad omnes Horas usquè ad Vesp. Sabbati seq. exclusivè.

Ps. Quarè fremuérunt. 3.

Christus, per resurrectionem suam, Filius Dei demonstratus.

Ant. R Epromissiónē Deus J. adimplévit, resúscitans Jesum, sicut & in Psálmo scriptum est : Fílius meus es tu, ego hódiè génui te, allelúia. *Act.* 13.

Ps. Conserva me. 88.

Christus inferi victor è sepulcro resurgens.

Ant. 4. *D.* Quòd Deus suscitávit eum à mórtuis, ampliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit : Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem, allelúia. *Act.* 13.

Ps. Exaltábo te. 7.

Christus, conscissâ mortalitate, immortalitatem induit.

Ant. 8. G. Definíto consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxtà quod impossíbile erat teneri illum ab eo, allelúia. *Act.* 2.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Pater noster.

Absol. Benedictus Deus. *& Bened.* Confiteámur. 148.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti sumus, in Christo Jesu, in mórte ipsius baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus símilitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut des-

Digitized by Google

ruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto. Si autem mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemèl; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos exiſtimáte vos mórtuos quidèm eſſe peccáto, vivéntes autem Deo in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Tu autè.

℟. Ego ſum primus & noviſſimus; & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum: † Et hábeo claves mortis & inferni, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & ſoporátus ſum, & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me; * Et ecce. Glória. † Et hábeo. *Ap.* 1. *Pſ.* 3.

Bened. Interpellet. 148.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Paſch. II. n.* 2.

Lectio ij.

REſurréctio Dómini noſtri Jeſu Chriſti nova vita eſt credéntium in Jeſum; & hoc eſt ſacramentum paſſiónis & reſurrectiónis ejus, quod valdè noſſe & ágere debétis. Non enim ſine cauſa vita venit ad mortem; non ſine cauſa fons vitæ, unde bíbitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Chriſto debebátur mors. Huic conditióni mortis obſtrictus náſcitur omnis homo, ſed præter illum hóminem qui homo factus eſt, ne periret homo. Pœna culpæ mors? Dóminus Jeſus Chriſtus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobiſcum ſine culpa pœnam, & culpam ſolvit & pœnam. Quam pœnam ſolvit? Quæ nobis debebátur poſt ictam vitam. Ergò crucifixus eſt, ut in cruce oſténderet véteris hóminis noſtri occáſum; & reſurréxit, ut in ſua vita oſténderet noſtræ vitæ novitátem.

℟. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: itaque epulémur * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, ſéd † In ázymis ſinceritátis & veritátis, allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus: & juſti epulentur & exultent in conſpectu Dei, * Non. Glória Patri. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Pſ.* 67.

Bened. Fulgeat. 148.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore, María Magdaléne, & María

Jacóbi, & Salóme, emérunt aromata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 21. habit. in basílica B. Maríæ in die Paschæ, n. 2.

AUdístis, fratres caríssimi, quòd sanctæ mulíeres quæ Dóminum sécerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum veníerunt; & ei quem vivéntem dilexérant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis, obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Eccléfia signat gerendum. Sic quippè necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenùs cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergò in eum qui est mórtuus credéntes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monumentum profectò illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérant; quia vidélicèt illæ mentes supernos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Notandum verò nobis est quidnam fit quòd in dextris sedéntes Angelus cérnitur, qui stolá cándida coopértus appáruit. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus; Nolíte expavéscere; ac si apertè dicat, Paveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur perumésciti, quæ vestros concíves vidétis? Undè & Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, & vestiméntum ejus sicut nix. In fulgóre enim terror timóris est; in nive autem blandiméntum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus est justis; recti testis resurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultus, & in candóre hábitus demonstrátur: ut de ipsa fua spécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus fáctus est magnus; * Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, & accédens revolvit lápidem, & sedébat super eum, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ; * Angelus. Glória. * Angelus. *Repetitur* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. *Matth.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ sábbati valdè dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris: & obstupuérunt, allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 5. F. Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 6. Præ timóre.

CANTICUM MOYSI.

Exod. 15.

Per redemptionis mysterium, canticum Moysi fit canticum Agni.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos: * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Glória Patri.

Ant. Præ timóre ejus exterríti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Respondens Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hic, allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Versiculi, dicitur Antiphona sequens:

Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Ad Benedictus.

Ant. 6. *duplicanda.* Surréxit sicut dixit: venite, & vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reserásti: vota nostra, quæ prævéniendo aspíras, étiam adjuvando prosequere; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allel. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia. *& sic ad Laudes & Vesperas, usquè ad Laudes Sabbati sequentis inclusivè.*

Digitized by Google

AD HOR. Ps. de Dominica. Dicto Deus, in adjutórium. *non dicitur Hymnus; sed absolutè inchoatur Psalmus de 1. & loco Antiphonæ, Capituli,* ℟. ℟. *brev. & Versic. dicitur* Allelúia *semel; deindè*, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Et statim dicitur*, Dóminus vobíscum. *& Oratio.*

AD PRIMAM non dicitur Symbolum Quicumque; *sed dicitur Oratio sólita, quam sequitur lectio Canonis.*

AD VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 26.

Christi divinitas, regnum & sacerdotium.

Ant. Dicite discípulis 6. ejus quia súrrexit, allelúia, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ps. Confitébor tibi.... in concílio. 26.

Christus redemptio nostra à Deo Patre missa.

Ant. 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ps. Beátus vir. 27.

In Christo regenerati omni benedictione spirituali ditamus.

Ant. 1. D. Et exiérunt citò de monumento cum timóre & gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, allelúia. *Matth.* 28.

Graduale Hæc. *Chorus*, Dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia, *Chorus*, * ejus. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

Victimæ Pascháli laudes immolent Christiáni.

Agnus redémit oves; Christus innocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors & vita duello conflixêre mirando: dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis, María; quid vidísti in via?

Sepulcrum Christi viventis, & glóriam vidi resurgentis,

Angélicos testes, sudárium, & vestes.

Surréxit Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

Scimus Christum surrexísse à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miserére. Amen.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *duplicanda.* Cùm serò esset die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis; allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Digitized by Google

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usquè ad Completorium exclusivè; quæ tamen in Ecclesiis, ubi non sunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò, dicto Benedicámus. progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur, ℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non mórítur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semèl; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom. 6.*

Hic dicitur Psalmus de filiorum Ecclesiæ per baptismum multiplicatione Laudáte, púeri. 29. *de 2. in A. cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul, ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, & opprobrium pópuli sui áuferet de univérsa terra: * Mors. *Is. 25.*

Versic. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps. 97.*

Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile sacraméntum; ut, cùm in majestáte sua Salvátor noster advénerit, quos fecísti baptísmo regenerári, fácias beátâ immortalitáte vestíri; Per eumdem Christum.

Eundo ad Stationem, ℟. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus: * Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem; ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia, allelúia. *Rom. 6.*

Hic dicitur Psalmus de fidelium per Christum redemptione, In éxitu. 27. *de 9. in a. cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul, ℣. Dóminus scidit aquas ante eos; ut fáceret sibi nomen sempitérnum: edúxit eos per abýssos. * Consepúlti. *Is. 63.*

Et fit Statio secundùm consuetudinem locorum, in qua dicitur Versic. Auditam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps. 65.*

Oratio.

DEus, qui resurrectiónis tuæ fidem per baptísmi grátiam in nobis obsignáre voluísti: concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus.

Redeundo cantatur, ℟. Quid quæritis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit: * Recordá-

Digitized by Google

mini qualiter locútus est vobis, dicens: Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus peccatórum, & crucifigi, & die tértia resúrgere, allelúia, allelúia. Luc. 24.

Ante Crucifixum consistat, ℣. Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus; commoveátur à fácie ejus univérsa terra: dícite in géntibus quia Dóminus regnávit à ligno. *Ps.* 95. *secundùm veterem lectionem.*

Tum Clerus ingreditur Chorum, dicens, * Recordámini.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, ℟. Hic factus est in caput ánguli. *Ps.* 117.

Oratio.

DEus, cujus Fílius pro nobis crucifíxus mundum redímere dignátus est: præsta, ut qui de nostra redemptióne lætámur, ætérnis gáudiis, te donante, perfruámur; Per eumdem Dóminum.]

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Benedicámus Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Lector Joha. *Bened.* Quicumque. *Lectio brevis ut habetur ad calcem Breviarii. Deindè* dicto Converte nos. *fit Confessio sollita. Postea* Deus, in adjutórium. *& dicuntur absolutè Psalmi* Cum invocárem. Qui hábitat. & Ecce nunc. *cum* 2. *& in fine*, Allelúia. *Semel. Deindè absolutè dicitur Canticum* Nunc dimittis. *de* 2. *in A. Postea dicitur* Hæc dies. *ut suprà ad Laudes. Oratio Visita. & reliqua ut infrà in Feriis Temporis Paschalis.*

¶ *Prædictus modus Horarum servatur usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM Paschæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surréxit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24. *Ps.* 94. Venite. 2.

Tres Psalmi in unaquaque Feria notati. Feriâ II. III. & IV. in quibus fit Officium ritu vel Solemni vel Duplici, dicuntur tres Antiphonæ sequentes. Ant. 1. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepúltus est, & resurréxit tértia die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. m. Tráditus est Christus propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram, allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus destrúxit mortem, ut vitæ ætérnæ hæredes efficerémur, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ejusmodi Antiphonarum super tres Psalmos &

Feriâ VI. dicitur secunda, & Sabbato tertia.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 85.

Lectiones ut infrà in qualibet die.

Duo priora ℟℟. *ut in die Paschæ, omisso* Glória Patri. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. & Psalmi cum Cántico, ut in die Paschæ. 340.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die Paschæ, præter Orationem.

CANON unicuique diei assignatur in serie Canonum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut in die Paschæ, 341.

Graduale, Hæc dies, &c. *& Ant. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die.*

In Processione ad Fontes quæ fit post Benedicámus. ℟℟. *&* ℣℣. *ut in die Paschæ : Orationes sunt propriæ cuilibet diei.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 343.

FERIA SECUNDA

Solemne - minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

Incipit liber Jósue.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun, minístrum Móysi, & díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est: surge, & transi Jordánem ístum tu, & omnis pópulus tecum, in terram quam ego dabo fíliis Israël. Omnem locum, quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A deserto & Líbano usque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum usque ad mare magnum contrà solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ: sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & esto robústus: tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus suis, ut tráderem eam illis. Confortáre ígitur, & esto robústus valdè: ut custódias, & fácias omnem legem, quam præcépit tibi Móyses servus meus: ne decli-

nes ab ea ad déxteram vel ad sinistram, ut intélligas cuncta quæ agis. Non recédat volúmen legis hujus ab ore tuo: sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam. Ecce præcípio tibi, confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére: quóniam tecum est Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcumque perréxeris.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De resurr. Domini. 1.

Lectio ij.

CUm quadraginta diérum obsérvantiâ hoc voluérimus operári; ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ passiónis; admitendum nobis est ut étiam resurrectiónis Christi inveniámur esse consortes, & de morte ad vitam, dùm in isto sumus córpore, transeámus. Moriendum ergò est diábolo, & vivendum Deo: deficiendum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Resurréctio Dómini, non finis carnis, sed commutátio fuit, nec virtútis augmento consumpta substántia est. Quálitas tránsiit, non natúra defécit: & factum est córpus impassíbile, quod pótuit crucifígi; factum est immortále, quod pótuit occídi; factum est incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoscat ígitur pópulus Dei novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, undè surréxit; sed etiamsi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, sanári instanter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via, & cœptæ in Christo resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte Pascháli, sed pro totíus vitæ sanctificatióne retinenda est.

℟. Pascha nostrum. 338.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 235. *in diebus Paschæ. VI. n.* 2. & 3.

IN via cum illis tanquàm comes ambulábat, & ipse dux erat: útique vidébant, sed non agnoscébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnóscerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnosci! In fractióne pa-

nis. Secúri súmus : panem frángimus, & Dóminum agnóscimus. Nóluit agnóscі, nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergò fidélis es, quisquis non inániter Christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causa ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre & spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est absèntia : habéto fidem, & tecum est quem non vides.

℟. O stulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonnè hæc opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam ? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : * Nonnè. Glória. *Repetitur* ℟. O stulti. *usquè ad* ℣. *Luc.* 24. *Is.* 53.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. *duplicanda.* Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschàli mundo remédia contulísti : pópulum tuum, quæsumus, cœlesti dono proséquere ; ut & perfectam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam proficiat sempitérnam ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Grad. Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui ascéndit super occásum ; Dóminus nomen * illi. *Ps.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicem : Nonnè cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur * in via ? Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ Paschàli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Regressi sunt in Jerúsalem, & invenérunt congregátos úndecim, & eos qui cum illis erant ; & ipsi narrábant quómodò cognovérunt Jesum in fractióne panis, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut supra ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu sancto cœléstis regni pandis intróitum : auge super fámulos tuos grátiam quam dedísti ; ut qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis, nullis priventur promíssis ; Per Christum.

Ad Stationem, Oratio.

POpulus tuus, quæsumus, Dómine, renovátis exultet ánimæ virtútibus ; & vivificatiónis tuæ grátiam consecútus, in tuo semper múnere gloriétur ; Per Christum.

Digitized by Google

in Choro, *Oratio.*

DEus, qui pópulum tuum de hóstis cálidi servitúte liberásti: preces ejus misericórditer réspice, & adversántes ei tuâ virtúte prósterne; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Duplex - majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 1.

PRæcépit Jósuë princípibus pópuli, dícens: Transíte per médium castrórum, & imperáte pópulo, ac dícite: Præparáte vobis cibária: quóniam post diem tértium transíbitis Jordánem, & intrábitis ad possidéndam terram, quam Dóminus Deus vester datúrus est vobis: Rubenítis quoque & Gadítis, & dimídiæ tríbui Manásse ait: Mementóte sermónis, quem præcépit vobis Móyses fámulus Dómini, dicens: Dóminus Deus vester dedit vobis réquiem, & omnem terram. Uxóres vestræ, & fílii, ac jumenta manébunt in terra, quam trádidit vobis Móyses trans Jordánem: vos autem transíte armáti ante fratres vestros, omnes fortes manu, & pugnáte pro eis, donec det Dóminus réquiem frátribus vestris sicut & vobis dedit, & possideant ipsi quoque terram, quam Dóminus Deus vester datúrus est eis: & sic revertémini in terram possessiónis vestræ, & habitábitis in ea, quam vobis dedit Móyses fámulus Dómini trans Jordánem contrà sólis ortum. Respondérunt autem ad Jósue, atque dixérunt: Omnia, quæ præcepísti nobis, faciémus: & quocúmque miséris, ibímus. Sicut obedívimus in cunctis Móysi, ita obediémus & tibi: tantùm sit Dóminus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Móyse. Qui contradíxerit ori tuo, & non obedíerit cunctis sermónibus, quos præcéperis ei, moriátur. Tu tantùm confortáre, & viríliter age.

℟. Ego sum. 538.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Enarr. in Ps. 101. *Serm.* 2. *Lectio ij.* n. 7.

NOn laus fidei Christiánorum est, quia credunt mórtuum Christum, sed quia credunt resurrexísse Christum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidísti. Quæ igitur laus tua? Crédere resurrexísse Christum, & sperâre te resurrecturum esse per Christum: hæc est laus fidei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus est Jesus, & cor-

fessus fúeris ore tuo quia eum Deus suscitávit à mórtuis, salvus eris. Non ait: Si confessus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum; sed quia eum Deus suscitávit à mórtuis: si confessus fúeris, tunc salvus eris.

℟. Pascha nostrum. 338.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat, quómodò post resurrectiónem corpus Dominicum verum fuit, quod, clausis jánuis, ad discípulos ingredi pótuit. Sed sciendum nobis est quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetipsis comprehendi nequáquam possunt, exália ejus operatióne pensanda sunt; ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos, per nativitátem suam, clauso éxiit útero Vírginis. Quid ergò mirum, si clausis jánuis, post resurrectiónem suam, in æternum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego sum, nolíte timére, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos: * Pax. Glória. * Pax. *Luc. 24. Gen. 45.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, & favum mellis: & cùm manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis, allelúia. *Luc. 24.*

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis, ut sacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in sæculum testamenti sui, verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Ps. 104.*

Digitized by Google

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit Jesus discípulis sensum, ut intellígerent * Scriptúras. *Luc.* 24.

Victímæ Paschâli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, per quem nobis redémptio venit, & præstátur adóptio: réspice in ópera misericórdiæ tuæ; ut in Christo renátis, & æterna tribuátur hæréditas, & vera libertas; Per eumdem Christum.

Ad Stationem, Oratio.

FAc, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschálibus remédiis innováti, similitúdinem terréni parentis evásimus, ad formam cœléstis tranferámur auctóris; Qui tecum vivit & regnat Deus.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nos, in cruce passus, prétio magno redímere voluísti: infunde nobis virtútem auxílii tui, ut nostra te semper vita glorificet; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 7.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 2.

MIsit ígitur Jósue filius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito: & dixit eis: Ite, & consideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatumque est regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de fíliis Israël, ut explorárent terram. Misítque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venérunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratóres quippè sunt, & omnem terram consideráre venérunt. Tollensque múlier viros, abscondit, & ait: Fáteor, venérunt ad me, sed nesciébam undè essent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt, nésciо quò abiérunt: persequímini citò, & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuitque eos stípulâ lini, quæ ibi erat. Hi autem, qui missi fúerant, secúti sunt eos per

viam, quæ ducit ad vadum Jordánis: illísque egressis statim porta clausa est.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio ij. *Orat.* 41.

RE surrectiónis dies, fausturumque princípium: proindè ob festum diem exsplendescámus: ei qui pro nobis passus est ac resurréxit, múnera offerámus. Aurum fortasse me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem possident ímprobi, & servi rerum terenárum mundíque princípis. Imò verò nosmetipsos offerámus, hoc est, opes Deo carissimas, ipsóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem nostram agnoscámus: exemplar nostrum honóre prosequámur: mystérii vim intelligámus, & pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque homo propter nos factus est. Assumpsit quod deterius erat, ut det quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam susscépit, ut nos in libertátem asserámur: descendit, ut eámur: tentátus est, vincámus: contemptus ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus est, ut salnobis afferat: ascendit, eos qui in peccáti lapsu cébant, ad seipsum tra Omnia quisque donet: nia, inquam, ei qui fsum redemptiónis prét pro nobis ac culpæ no succidánetum dedit, non ósserat. Nihil aut datúrus est tantum, tum si seipsum obtule hujus mystérii vim a tiónem probè intelli tem, & totum in eo n tem, ut propter illum nia sit, quæcumque propter nos factus est.

℟. Pascha nostrum.

Léctio sancti Evangélii cundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore: festávit se íterùm Jesus discípulis ad marè Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas qui dicitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. hab. in Basílica sancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paschæ.

LÉctio sancti Evangélii, quæ modò in auribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatione

vam discretiónis indi-
. Queri étenim poterit
Petrus qui piscátor an-
conversiónem fuit, post
conversiónem ad piscatió-
redíit ; & cùm Véri-
dicat, Nemo mittens
manum suam ad arátrum,
aspíciens retrò, aptus
regno Dei ; cur repétiit
ad derelícta ? Sed si vir-
discretiónis inspícerat,
vidérat quia nímirum
negótium quod ante con-
versiónem sine peccáto éx-
git, hoc étiam post con-
versiónem repétere culpa
non fuit.

℟. Stetit Jesus in littore ; sed
tamen cognovérunt
discípuli quia Jesus est. *Dicit
eis : Mittite in déxteram navígii rete. Misérunt, & jam non valébant illud trahere præ multitúdine píscium, allelúia, allel. ℣. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abýssis. * Dicit. Gló-
ria. * Dicit. *Joan.* 21. *Ps.* 134.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Dicit discípulis suis Jesus : Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum, Tu quis es ; sciéntes quia Dóminus est, allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Dominícæ sólemnitáte lætíficas ; concéde propítius, ut per temporália festa quæ agímus, pervenire ad gáudia æterna mereámur ; Per eúndem Dóminum.

AD VESPERAS.

Gradualc. Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus, qui descéndunt in mare ; ipsi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Ps.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóstolis quos elégit Jesus, præbuit seípsum vivum in multis argumentis, per dies quadragínta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Victímæ Paschali. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Accípit Jesus panem, & dat discípulis suis, & píscem símiliter. Hoc jam tértiò manifestátus est Jesus, postquàm resurréxit à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21. *Act.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascéntium : fac eam propítius gaudére de filiórum profectibus filiórum ; Per Christum.

Ad Stationem, Oratio.

DEus, qui per Paschália mystérium docuísti nos vetustátem vitæ relinquére, & in novitáte spíritus ambuláre : præsta, ut sacraméntis tuis innovàti, dona gra-

Digitized by Google

tæ tuæ servémus : Per Christum.

In Choro. *Oratio.*

TUâ nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi ; ut qui Unigéniti tui passióne sunt redempti, ejusdem resurrectiónis & glóriæ efficiántur partícipes ; Per eumdem Dóminum.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 2.

NEcdùm obdormíerant qui latébant, & ecce múlier ascéndit ad eos, & ait : Novi quòd Dóminus tradíderit vobis terram : étenim irruit in nos terror vester, & elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quòd siccáverit Dóminus aquas Maris rubri ad vestrum introítum, quando egressi estis ex Ægypto : & quæ fecéritis duóbus Amorrhæórum régibus, qui erant trans Jordánem : Sehon & Og, quos interfecístis. Et hæc audientes pertimúimus, & elánguit cor nostrum, nec remansit in nobis spíritus ad introítum vestrum : Dóminus enim Deus vester, ipse est Deus in cœlo sursùm, & in terra deorsùm. Nunc ergò jurâte mihi per D[omi]num, ut quómodo [fe]ci misericórdiam feci vo[bis] cum domo patris mei : [da] risque mihi verum signu[m] ut salvétis patrem me[um] & matrem, fratres ac [so]róres meas, & ómnia q[uæ] illórum sunt, & eru[te] ánimas nostras à mo[rte] Qui respondérunt ei : [A]ni[ma] ma nostra sit pro vob[is] mortem, si tamen non [in]di[ca]deris nos, cùmque tr[a]deri[t] deriț nobis Dóminus [ter]ram, faciémus in te [mi]sericórdiam & veritáte Demísit ergò eos per fun[em] de fenestra : domus ej[us] ejus hærébat muro.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 231. *in die bus Pasch. I. n.* 3.

Lectio ij.

AUdiámus Apóstolum [di]centem ; Si resurrexi[stis] tis cum Christo. Quómo[do] resúrgimus, qui nondù[m] mórtui sumus ? Quid [est] ergò quod vóluit dice[re] Apóstolus, Si resurrexi[stis] cum Christo ? Numquid il[le] resurrexísset, nisi prius mó[rtuus] tuus fuísset ? Vivéntibus [ad]quebátur, nondùm m[or]riéntibus, & jam resurgé[ntibus] ? Quid sibi vult ? V[i]déte quid dicat. Si resu[r]rexístis cum Christo, qu[æ] sursùm sunt quærite, u[bi] Christus est in déxtera Dei

sedens : quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis. Ipse dicit Apóstolus, non ego : sed tamen vérum dicit ; & ídeò dico & ego. Quaré illud dico & ego ? Crédidi, propter quod locútus sum. Si benè vívimus, mórtui sumus, & resurréximus. Qui autem nondùm mórtuus est, nec resurréxit, malè adhuc vivit ; & si malè vivit, non vivit. Moriátur, ne moriátur. Quid est, moriátur, ne moriátur ? Mutétur, ne damnétur. Ei qui nondùm mórtuus est, dico ut moriátur ; ei qui adhuc malè vivit, dico ut mutétur. Si enim malè vivébat, & jam non malè vivit, mórtuus est : si benè vivit, resurréxit. Sed quid est benè vívere ? Quæ sursùm sunt sápere, non quæ super terram.

℟. Pascha nostrum. ℣. Et idcirco. Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore ; María stabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua. Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 25. habit. in Basílica S. Joan. Later. n. 4. & 5. Feriâ quintâ Paschæ.

MUlier, quid ploras ? quem quæris ? Interrogátur dolóris causa, ut augeátur desidérium, quátenùs cùm nominâret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æstuáret. Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei : Dómine, si tu sustulísti eum. Quid est quòd viso eo quem hortulánum crédidit, cui necdùm díxerat quem quærébat, ait : Dómine, si tu sustulísti eum ? Quasi enim jam dixísset ex cujus desidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere solet in ánimo, ut quem ipse semper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit ; & tamen dicit, Si tu sustulísti eum ; quia álteri non putat incógnitum, quem sic ipsa contínuo plangit desidério.

℟. María stabat ad monumentum foris, plorans. ℣. Dicit ei Jesus : Múlier, quid ploras ? quem quæris ? Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei : Dómine, * Si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum ; & ego eum tollam, allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem dilígit ánima mea : * Si. Glória. * Si. *Joan. 20. Cant. 1.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Surgens Jesus manè, primâ sábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne, allelúia. *Marc. 16.*

Digitized by Google

Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, qui Paschále sacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti : da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus ; imitémur effectu ; Per.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini * exaltávit me. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dixit Maríæ Jesus : Vade ad fratres meos, & dic eis : Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum, Deum meum * & Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Víctimæ Pascháli. 341.

Ad Magnificat.

Ant. 6. Venit María Magdaléne, annuntians discípulis : Quia vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut Ecclésia tua, & sórdium fœmínæ fœcunditáte lætétur ; Per Christum.

Ad Stationem, Oratio.

LAtgire fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam : & præsta, ut qui ad imáginem Fílii tui divíno fúnt baptísmo regenerati, à regni tui poténtia nunq[uam] divellántur ; Per eum[dem] Christum.

In Choro, Orati[o]

DEus, qui nobis ad [ce]lebrandum Pasc[hale] sacramentum liberiórum [in]mox præstitísti : doce[as] & odísse quibus irásc[i] & amáre quæ prac[ipis]. Per Dóminum.

FERIA SEXT[A]

Semiduplex.

AD NOCTURNU[M]

Tres Psalmi à H. [in]turno Dominicæ, ut[in] terio. 4.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap[ut]

DIxit Jósue ad [fi]lios Israël : Acc[e]dite hùc, & audíte ver[ba] Dómini Dei vestri. Et [ru]rsùm : In hoc, inquit, [sc]ítis quòd Dóminus Deus [vi]vens in médio vestri est, [et] dísperdet in conspectu [ve]stro Chananæum & [He]thæum, Hevæum & Ph[e]rezæum, Gergeséum qu[o]que & Jebusæum, & Am[o]rrhæum. Ecce arca fœdéris Dómini omnis terræ antecédet vos per Jordánem. Parâte duódecim viros de tribúbus Israël, síngulos per síngulas tribus. Et cùm posúerint vestígia pedum sacerdótes qui portant arcam Dómini Dei universæ terræ, in aquis Jordánis, aquæ quæ inferióres sunt, decurrent atque deficient ; quæ autem

dilúper vérnant, in una mole consístunt. Igitur egressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem: & sacerdótes, qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingressíque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis (Jordánis enim ripas dívi sol témpore messis impléverat) stetérunt aquæ descendentes: illæ vero stábant, & ad instar montis intumescentes apparébant procul ab urbe, quæ vocátur Adom usque ad locum Sarthan: quæ autem inferióres erant, in Mare Solimitánis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt, úsquequo omnino defluérent. Pópulus autem incolébat contrà Jéricho. & sacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accincti, omníque pópulo per álveum transíbat.

℟. Ego sum. ℣. 38.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Hom. 21. in Evang. n. 7.

Lectio iij.

ECce ad memóriam redit quod crucifíxo Dei Filio Judæi insultántes dicébant: Si Rex Israël est, descendat de cruce, & crédimus ei. Qui si de cruce tunc descénderet, nimírum insultántibus cessísset, virtútem patiéntiæ non demonstráret. Sed expectávit paululum, tolerávit opprobria, irrisiónes sustínuit, servávit patiéntiam, díffudit admiratiónem; & qui de cruce descéndere nóluit, de sepúlcro surréxit. Plus égitur fuit de sepúlcro súrgere, quàm de cruce descéndere. Plus fuit mortem resúrgendo destrúere, quàm vitam descendendo serváre. Sed cum Judæi hanc ad insultatiónes suas de cruce descéndere minimè vérterunt, cùm morientem vidérent, eum se vicísse crediérunt, nomen illíus se quasi extínxisse gavísi sunt. Sed ecce de morte nomen ejus per mundum crevit, ex quo hoc infidélis turba extínxisse se crédidit: & quem gaudébat occísum, dolet mórtuum; quia hunc ad suam glóriam cognóscit pervenísse per pœnam.

℟. Pascha nostrum. ℣. 38.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio iij. Cap. 28.

IN illo témpore; Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constituérat illis Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Hieronymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur; licet quidam dúbi-

Digitized by Google

tent, & dubitátio eórum nostrã áugeat fidem. Tunc manifestiùs ostenditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonstrat clavis. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifíxus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem & in terrâ potestas data est; ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra, allelúia, allelúia. ℣. Ego constitútus sum rex a Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória Patri. * Data est. *Matth.* 28. *Ps.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Euntes docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da ut renáti fonte baptísmatis una sit fides méntium, & pietas actiónum. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam eius, in ómnibus pópulis mirabília *eius. *Ps.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni * creatúræ. Allelúia. *Marc.* 16.

Victimæ Paschali. 341.

Ad Magníficat.

Ant. Qui crédiderit & baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio ut supra ad Laudes.

In Baptisterio. *Oratio.*

DEus, qui credentes in te fonte baptísmatis innovásti: hanc renátis in Christo concéde custódiam, ut nullo erróris incursu grátiam regeneratiónis amittant. Per eúndem Christum.

Ad Stationem. *Oratio.*

DEpelle, Dómine, conscriptum peccáti legis chirógraphum, quod in nobis Paschális mystério per resurrectiónem Fílii tui delevísti. Qui tecum vivit & regnat Deus.

In Choro. *Oratio.*

DEus, qui nos in Christo convivificásti & conresuscitásti: érige nos ad confidéntem in déxtera tua nostræ salútis Auctórem; ut qui propter nos judicándus advénit, pro no-

Digitized by Google

bis judicaturus, advéniat idem Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

Ad Nocturnum.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 7.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 4.

Quibus transgréssis, dixit Dóminus ad Jósue: Elige duódecim viros síngulos per síngulas tribus: & præcipe eis ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi stetérunt pedes sacerdótum, duódecim durissimos lápides, quos ponétis in loco castrórum, ubi fixéritis hâc nocte tentória. Vocavítque Jósue duódecim viros, quos elégerat de fíliis Israël, síngulos de síngulis tríbubus, & ait ad eos: Ite ante arcam Dómini Dei vestri ad Jordánis médium, & portáte inde sínguli síngulos lápides in húmeris vestris, juxtà número filiórum Israël, Ut sit signum inter vos: & quandò interrogáverint vos fílii vestri cras, dicentes: Quid sibi volunt isti lápides? respondébitis eis: Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum: idcircò positi sunt lápides isti in monumentum filiórum Israël usquè in æternum. Fecérunt ergò fílii Israël sicut præcépit eis Jósue, portántes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperárat, juxtà número filiórum Israël, usquè ad locum, in quo castrametáti sunt, ibíque posuérunt eos.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 228 in die Pasch. V.

Lectio ij. n. 1. & 2.

Dies istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia, festos habémus in lætítia usquè ad Pentecosten, quandò missus est de cælo promíssus Spíritus sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur, sacraméntis infántium deputántur. Qui paulò antè vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebántur, quóniam matérna víscera, ut nascerentur, petendo pulsábant. Infantes dicuntur, quia modò nati sunt Christo, qui prius nati fuérant sæculo. In illis est vita novata, quæ in vobis debet esse firmáta; & qui jam fidéles estis, non eis exempla quibus péreant, sed quibus proficiant, præbéatis. Jam ipsos álloquor, ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novélla gérmina matris Ec-

Digitized by Google

clésiæ, obsecro vos per quod accepístis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui dilexit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illumináit vos, ut non sectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elégite vobis quos imitémini, Deum timentes, Ecclésiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Pascha nostrum. 338.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Una sábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. hab. in Basílica S. Joan. Later. Sabb. post Páscha, n. 1.

LÉctio sancti Evangélii, quam modò, fratres, audístis, valdè in superficie históricâ est aperta; sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monumentum. Juxtà históriam notátur hora: juxtà intellectum verò mysticum requirentis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem carne vélerat mórtuum, [illegible] rébat in monumento [illegible] quia hunc minimè invé[illegible] furátum crédidit. [illegible] ergò erant ténebræ, [illegible] venit ad monumentum. [illegible] currit citiùs, discípulis [illegible] muntiávit. Sed illi præteris cucurrérunt, qui céteris amavérunt; vi[illegible] cèt Petrus & Joannes.

℟. Una sábbati, [illegible] Magdaléne * Venit [illegible] cùm adhuc ténebræ e[illegible] ad monumentum, alle[illegible] allelúia. ℣. Fortis est mors dilécti. * Venit. G[illegible] ria. * Venit. *Joan. Cant.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 4. D. Nondùm [illegible] bant Scriptúram, quia o[illegible] rébat Jesum à mórtuis [illegible] súrgere, allelúia. *Joan.*

Oratio.

CÓncéde, quæsumus, omnípotens Deus, qui festa Paschália vo[illegible] rando égimus, per [illegible] contíngere ad gáudia æ[illegible] na mereámur; Per.

DOMINICA IN ALBIS DEPOSITIS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato, ut [illegible] Psalterio.

Ant. CONfortábo dom[illegible] 1. g. Juda, & dom[illegible] Joseph; ego enim Dó[illegible] nus Deus eórum: & co[illegible] gregábo illos, quia re[illegible] mi eos, allelúia. *Zach.* 10.

Ant. 6. Ad pópulos extr[illegible]

bo signum meum: & áf-ferent filios in ulnis, & filias super húmeros portábunt, allelúia. *Is.* 49.

Ant. 5. a. Addúcet illos Deus Israël cum jucunditáte, in lúmine majestátis suæ, cum misericórdia & justítia, quæ est ex ipso, allelúia. *Baruch* 5.

Ant. 4. E. Miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos, allelúia. *Is.* 49.

Ant. 7. d. Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt, allelúia. *Apoc.* 3.

CAPITULUM. *Isaiæ* 60.

NOn occidet ultrà sol tuus, Jerúsalem, & luna tua non minuétur: quia erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi, in perpétuum hæreditábunt terram.

℟. Liberávit nos Deus secúndum grátiam quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi; * Qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem, allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei qui ascendit super occásum; * Qui. Glória Patri. * Qui. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

HYMNUS.

NUne novis Christus celebrétur hymnis:
Victor insignes égerat triúmphos,
Quia suo mortem jaculúmque mortis
Fúnere frangit.
Vincit obstántem lápidem sepúlcri;
Vincit armátas vigilúm cohortes;
Vincla perrúmpit, quibus obligátus
Ingemit orbis.
Quem timor clausum lætebris coércet,
Se gregi rursus fácilem vidéri
Præbet & cœtum sua fert amóris
Vúlnera pignus.
De Dei regno documenta pandit;
Hujus & regni fit imágo viva,
Quâ mori mundo docet, & supérnas
Quærere sedes.
Ergò, jam nunquàm moriture, vivis,
Christe; quos fúso rédimis cruóre,
Fac in æternum tua vita nobis
Vívere præstet.
Summa laus Patri; Genitóque summa,
Morte qui victâ sibi dat renáscí,
Quem patri consors Amor, & perennis
Glória jungit. Amen.

℣. Redémit nos Deus ab inimícis nostris: ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Numquid non tu, Dómine, percussísti superbum, vulnerásti draconem? Et nunc qui redempti sunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis Temp. Pasch.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis; * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. Adeste. *infrà*, 364.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, 2.

Ant. 2. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est Christus propter delícta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram, allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem, ut vitæ æternæ hæredes efficerémur, allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 5.

MAnsérunt fílii Israël in Gálgalis, & fecérunt Phase, quarta decimâ die mensis ad vésperum in campéstribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejusdem anni. Defecítque manna postquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec usi sunt ultrà cibo illo fílii Israël, sed comedérunt de frúgibus præséntis anni terræ Chánaan. Cùm autem esset Jósue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum stantem contrà se, evagínatum tenéntem gládium, perrexítque ad eum, & ait: Noster es, an adversariórum? Qui respóndit: Nequáquàm: sed sum princeps exércitus Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram. Et adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecítque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

℟. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus mortis peccátum est; *Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum, allelúia, allelúia. ℣. Oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, & abscónditæ ab óculis. * Deo. 1. *Cor.* 15. *Is.* 65.

Sermo

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 260. al. 11. habit. die Dom. in Oct. Paschæ. Lectio ij.

NE moras faciámus, actúri multa, regenerátis in baptísmo, qui hódiè miscendi sunt pópulo, brevis, sed gravis sermo reddendus est. Vos qui baptizáti estis, & hódiè complétis sacramentum Octavárum vestrárum, bréviter accípite, & intellígite translátam fuísse figúram circumcisiónis carnis ad circumcisiónem cordis. Infantes appellámini, quóniam regenerâti estis, & novam vitam ingressi estis, & ad vitam æternam renáti estis, si hoc quod in vobis renátum est, malè vivendo non suffocétis. Reddendi estis pópulis, miscendi estis plebi fidélium: cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falsos fidéles; quasi confitendo fidéles, sed malè vivendo infidéles. Vidéte quia testíficor vobis coram Deo & Angelis ejus; castitátem serváte, sive conjugálem, sive omnímodæ continéntiæ. Quicumque continéntiam vovístis, réddite quod vovístis; quia non exigerétur, si non vovísse̊tis. Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnantur, sed qui retrò réspicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis vestris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verbosítate & luxúria. Quæcumque non vultis fieri vobis, nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, & Deus pacis erit vobíscum.

℟. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit, ut & mortuórum & vivórum dominétur, allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam. * In. *Rom.* 14. *Is.* 53.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Cùm serò esset die illo, unâ sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 26. hab. in Basílica sancti Joan. Later. in Oct. Paschæ, n. 2.

DIxit eis, Pax vobis; sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum; & ego mitto vos, homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro

Digitized by Google

redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicèt in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem mísit. Eléctos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse míssus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergò & Fílius amátur à Patre, & tamen ad passiónem míttitur: ita & discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut mísit me Pater, & ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℟. Pax vobis; sicut mísit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt, allelúia, allelúia. ℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri, dicétur vobis: * Accípite. Glória. * Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos, allelúia. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Eccléstæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti fumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Canticum. Ecce vicit. *ut infrà in Feriis*, 365.

Ant. 5. a. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 2. Corpus quidèm mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. *Apoc.* 1. Grátia vobis, & pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ: qui dilèxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo.

Hymnus, Auróra lucis. *ut infrà*, 366.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília: ℟. Redemísti in brachio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Digitized by Google

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Post dies octo, ſterum venit Jeſus, jánuis clauſis, & ſtetit in médio, & dixit: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Paſchália feſta perégimus, hæc, te largiente, móribus & vitâ teneámus; Per Dóminum.

AD HORAS, dicuntur Hymni cum Doxologia propria, ut infrà. 367.

Pſalmi de Dominica ut in Pſalterio.

Antiphonæ, Capitula, RR. brevia & ℣℣. ut infrà in Feriis Temporis Paſchalis.

Ad Primam, dicitur Symbolum Quicumque.

Hodiè reſumitur lectio Martyrologii, & non dicitur ℣. Pretioſa, &c. *ſed ſtatim fit lectio Canonis.*

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. CHriſtus reſurréxit à mórtuis, allelúia; oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem, allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. D. Crédimus in Deo ſecundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſúſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam, allelúia. *Epheſ.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus; ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt & reſurréxit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem.

Hymnus, Forti. *infrà*, 371.

℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii; ℟. Propteréa pópuli confitebuntur tibi in æternum. *Pſ.* 44.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Multa fecit Jeſus quæ non ſunt ſcripta; hæc autem ſcripta ſunt, ut credátis quia Jeſus eſt Chriſtus Fílius Dei; & ut credentes vitam habeátis in nómine ejus, allel. *Joan.* 20.

Digitized by Google

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi de Dominica; cetera ut infrà in Feriis Temporis Paschalis.* 372.

FERIIS TEMPORIS PASCHALIS, *usquè ad Ascensionem Domini.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus est, surréxit, * Allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeste, Cœlitûm chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.

Fruſtrà sepulcro mílites
Appónit insânus furor:
Fruſtrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.

Inánis abstístat metus:
Nemo cadáver áuferet:
Sed vi reviviscet suâ
Qui sponte mortem pértulit.

Clausâ, sigillis íntegris,
Exíre speluncâ potest,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæsus pudor.

Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Descendat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.

At tu, paternis óbsequens
Ad usquè mortem légibus,
Orbem sacerdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille descendit cruce;
Flus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini!
Deo fatum jam crédite.

Da, Christe, nos tecum
mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub sola Ant. sequenti.

Ant. 4. a. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesum: hunc Deus suscitávit tértiâ die, allelúia. *Act.* 10.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Absolutio & Benedictiones, ut post Psalterium pro tempore Paschali. 148.

Lectiones ut notantur infrà in qualibet feria. ℟℟℟. *alternatim quæ sequuntur.*

FERIIS II. IV. & VI.

℟. *j.* Príncipes Jerúsalem, cùm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento: Deus verò suscitávit eum à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. De angústia & de judício sublátus est; absciſſus est de terra vivéntium, * Deus. *Act.* 13. *Is.* 53.

℟. *ij.* Visus est Jesus per

es multos his * Qui as-
nderant cum eo de Gali-
a in Jerúsalem, qui us-
e nunc sunt testes ejus
plebem, allelúia, alle-
a. ℣. In viis ostendit se
is hiláriter, & in omni
vidéntia occurrit illis.
Qui. *Act.* 13. *Sap.* 6.

℟. *iij.* Quem vos crucí-
ixístis, hic est lapis repro-
tus à vobis ædificánti-
, qui factus est in ca-
t ánguli; * Et † Non
in álio áliquo salus, al-
lúia, allelúia. ℣. Ecce
o mittam in fundamen-
Sion lápidem, lápi-
m probátum, angulá-
m, pretiósum, in fun-
mento fundátum. * Et.
lória. † Non. *Act.* 4.
. 28.

Feriis III. & V.

℟. *j.* Certíssimè sciat om-
s domus Israël, * Quia
Dóminum & Chris-
m fecit Deus hunc Jesum
em vos crucifixístis, alle-
a, allelúia. ℣. Ecce ser-
s meus exaltábitur &
vábitur, & sublímis erit
ldè. * Quia. *Act.* 2. *Is.* 52.

℟. *ij.* Quem vos intere-
místis suspendentes in lig-
o, * Hunc príncipem &
vatórem Deus exaltávit
xterâ suâ ad dandam pœ-
ténti am Israëli, & remis-
nem peccatórum, alle-
ia, allelúia. ℣. In scién-
a sua justificábit ipse jus-
s servus meus multos.
Hunc. *Act.* 5. *Is.* 53.

℟. *iij.* Jesus Christus dilé-
xit nos, & lavit nos à
peccátis nostris in sánguine
suo: * Ipsi glória & impé-
rium † In sécula seculó-
rum: Amen, allelúia, al-
lelúia. ℣. Sanctus vocábi-
tur omnis qui scriptus est
in vita in Jerúsalem, si
ablúerit Dóminus sordes fi-
liárum Sion. * Ipsi. Gló-
ria. † In. *Apoc.* 1. *Is.* 4.

Dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te,
Dómine, quóniam suscepí-
sti me; ℟. Nec delectásti
inimícos meos super me.
Ps. 29.

AD LAUDES,

Psalmi de Feria, cum
Cantico sequenti sub sola
Ant. 5. a. Salus.

CANTICUM. *Apoc.* 5.

Canticum victoriæ Agni
pro nobis occisi.

ECce vicit leo de tribu
Juda, * radix David.

Dignus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre signácula ejus:

Quóniam occísus es, * & redemísti nos Deo in sánguine tuo,

Ex omni tribu & lingua * & pópulo & natióne;

Et fecísti nos Deo nostro regnum & sacerdótes, * & regnábimus super terram.

Dignus est Agnus qui occísus est, * accípere virtútem,

Et divinitátem, & sapiéntiam, * & fortitúdinem,

Digitized by Google

Et honórem, & glóriam, * & benedictiónem.
Sedenti in throno & Agno, * benedíctio,
Et honor, & glória, & potestas * in sécula seculórum.
Glória Patri.
[*Dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Ant. Salus Deo nostro qui sedet super thronum & Agno, allelúia. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 13.

DEus pacis qui edúxit de mórtuis pastórem magnum óvium in sánguine testamenti æterni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram se.

HYMNUS.

AUróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.
Fuso Redemptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissóque sanctuárium
Patére dat velámine.
Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat seges!
Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora:
Fecit resurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.
Affíxa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget splendídis
Christi decóra dótibus.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117.

Ad Benedictus.

Antiphona secundùm Feriam, ut sequitur.

Feriâ II. Ant. 2. Humiliávit se Christus, factus obédiens usquè ad mortem, propter quod & Deus exaltávit illum, allel. *Philip.* 2.

Feriâ III. Ant. 3. c. Stipéndia peccáti, mors: grátia autem Dei, vita æterna, in Christo Jesu Dómino nostro, allelúia. *Rom.* 6.

Feriâ IV. Ant. 4. E. Si commórtui sumus Christo, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. *Tim.* 2.

Feriâ V. Ant. 6. Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, allelúia. *Philip.* 3.

Feriâ VI. Ant. 1. D. Prædestinávit nos Deus in adop-

Digitized by Google

em filiórum per Jesum
ſtum, allel. *Eph.* 1.
indè à Feria ſecunda
Hebdomadam I. poſt
ta uſquè ad Aſcenſio-
Domini, exceptis Feſ-
Annualibus & quibuſ-
que Solemnibus, eo-
que Octavis, ſit Com-
or. de Cruce & de Re-
ctione Chriſti, per Ant.
Orat. ut ſequitur.
t. Crucifixus eſt ex in-
tráte, ſed vivit ex vir-
Dei, allel. 2. *Cor.* 13.
Dícite in géntibus,
Quia Dóminus regná-
Pſ. 95.

Orémus.

Eus, qui pro nobis Fí-
lium tuum Crucis pa-
um ſubíre voluiſti, ut
ici à nobis expélleres
ſtárem: concéde nobis
ulis tuis, ut reſurrectió-
grátiam conſequámur;
eundem Dóminum.

D PRIMAM.

HYMNUS.

m lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúp-
plices,
ras ut ipſe dírigat,
increáta, ſémitas,
il lingua, nil peccet
manus;
mens ináne cógitet;
re ſimplex véritas,
orde regnet cáritas.
ccepta dùm fluet dies,
Chriſte, cuſtos pérvi-
gil,
s ſævus hoſtis óbſidet,
tas mére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tua
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet ſuperbiam
Porûs cibíque párcitas.

¶ Da, Chriſte, nos te-
cum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fí-
lio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam, & ad alias Horas, hæc Strophe,* Da, Chriſte. *& Doxologia* Sit laus Patri. *dicuntur uſquè ad Aſcenſionem, etiam in Officio Sanctorum, & Beatæ Mariæ Virginis in Sabbato.*

Pſalmi de Feria; & ſic ad alias Horas.]

Ant. 7. d. Conreſuſcitávit nos Deus in Chriſto, ut oſténderet abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos, allelúia. *Epheſ.* 2.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

ERátis aliquándò ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

Digitized by Google

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui surrexísti * à mórtuis, [*Hic* ℣. *dicitur tantùm in Officio de Tempore.*] * Miserére. Glória Patri. Christe. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobíscum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti, tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

Si dicenda fit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur absolutè sic:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, si legendum sit: & post ejus lectionem, dicitur Suffragium sequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum sit Necrologium, statim post præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis sic:

Dicitur Ps. De profundis. 86. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobíscum. *& Oratio*, Absólve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

[*Non legitur Necrologium in Solemnibus & suprà, neque fit Suffragium pro defunctis iis diebus, nisi post Completorium.... Ubi verò numquàm legitur Necrologium, non fit Suffragium pro defunctis in Dominicis & diebus à populo feriatis, necnon in Solemnibus & suprà, nisi post Completorium.*]

In Feriis & Festis à po-

Digitized by Google

lo non feriatis dicuntur quentes

PRECES
ad opus manuum.

℣. Deus, in adjutórium eum intende; ℟. Dómi-, ad adjuvandum mé ſtina. *Pſ.* 69.

℣. Sit ſplendor Dómini ei noſtri ſuper nos; ℟. Et pera mánuum noſtrárum rige. *Pſ.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratió-m meam; ℟. Et clamor eus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DIrígere & ſanctificá-re, régere & guber-re dignáre, Dómine eus, Rex cœli & terræ, ódiè corda & córpora noſ-ra, ſenſus, ſermónes & ctus noſtros, in lege tua, in opéribus mandató-um tuórum: ut hìc, & æternum, te auxiliante, lvi & líberi eſſe mereá-mur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſe-cula ſeculórum. ℟. Amen.]

Hic denique fit lectio Canonis, ſic:

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel ſola recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit ſignando ſe ſigno crucis: Adjutórium noſtrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe, per Jeſum Chriſtum: cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noſter.

AD TERTIAM.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,

Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis ; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, allelúia. *Coloss.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

CHristus resurréxit à mórtuis, primítiæ dormiéntium ; quóniam quidèm per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * & benedíctus Deus meus, * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus salútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Vivit. *Psf.* 17.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Psf.* 97.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

HYMNUS.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine ;
Sic, Christe, tu mundũ novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus ;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo súrgat ad diem.

Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri ; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti súmus similitúdini mortis ejus, símul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

CAPITULUM. *Rom.* 6.

SI mórtui súmus cum Christo, crédimus quia símul étiam vivémus cum Christo ; scientes quòd Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui pósuit ánimam meam * ad vitam, * Allelúia. Glória. Audítam. *Psf.* 65.

℣. Notas mihi fecísti vias vitæ : ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Psf.* 15.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita súprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dùm fixus cruci
Expándis orbi bráchia,

Digitized by Google

Amáre da crucem; tuo.
Da nos in amplexu mori.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. Corpus quidèm mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

CHristus semèl pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidèm carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *br.* Convertísti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertísti. ℣. Conscidísti saccum meum, * & circumdedísti me lætítiâ, * Allelúia. Glória Patri. Convertísti. *Ps.* 29.

℣. In Deo sperávit cor meu, & adjútus sum; ℟. Et reflóruit caro mea. *Ps.* 27.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub una Ant. 4. a. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus?

HYMNUS.

FOrti tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.
Nunc ergò lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agníque mensam cándidis
Cingámus ornáti stolis.
Hujus sacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Vescámur atque sánguine:
Vescendo, vívimus Deo.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Hic agnus, hæc est víctima,
Cruóre cujus íllitos
Transmittit ultor Angelus.
O digna cœlo víctima,
Mors ipsa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam reláxant póstibus.
Christus sepúlcri fáucibus
Emersus ad lucem redit;
Hostem retrúdit tártaro,
Cœlíque pandit ínfima.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dicant qui redempti

sunt à Dómino, ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

Ad Magníficat, *Antíphona secundùm feriam, ut sequitur.*

Feriâ II. Ant. 7. d. Per Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Feriâ III. Ant. 2. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perficiet, allelúia. 1. *Petr.* 5.

Feriâ IV. Ant. 6. Conversi estis ad Deum servíre Deo vivo & vero, & expectáre fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis, Jesum, allelúia. 1. *Thess.* 1.

Feriâ V. Ant. 1. g. Qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitantem spíritum ejus in vobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Deindè fit Commemoratio de Cruce & de Resurrectione Christi, ut dictum est ad Laudes, per Ant. ℣. *& Orat. ut sequitur.*

Ant. Ecce in médio throni, & in médio seniórum, Agnum stantem tamquàm occísum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Ps.* 65.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. [*Solus recitans dicit absolutè*] *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia. *Gal.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Testamenti, ut habetur pro singulis diebus ad calcem Breviarii: in fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Hebdomadarius dicit: ℣. Converte nos, † Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

Hic facienda est Confessio peccatorum, ut habetur suprà ad Primam, scilicèt mediocri voce: Confíteor, &c. 157.

Postèà elevans vocem,

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalmi de Feria.

Ant. 7. *d.* Erípuit nos Deus de potestáte tenebrá-

Digitized by Google

rum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, allelúia. *Colos.* 1.

HYMNUS.

JEsu, redemptor séculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resúrgendo necas:
Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina;
Hostis furórem pérfidi,
Arteque cæcas dísjice:
Ut justa dùm curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

OMnes vos fílii lucis estis, & fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Christus.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Cùm Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória, allelúia. *Colos.* 3.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Digitized by Google

Finito Completorio, submissiori voce dicitur signando se signo crucis : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

℟. Amen.

[*Solus recitans dicit* nobis *loco* vobis.]

Secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Postèa dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

REgína cœli, lætáre, alleluia ;
Quia quem meruisti portáre, alleluia,
Resurréxit sicut dixit, alleluia ;
Ora pro nobis Deum, alleluia.

℣. Circumdedisti me lætítiâ, Dómine ; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

Orémus.

DEus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Virginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ ; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA

AD NOCTURNUM

Psalm Bénedic. 31. Quia magnificáta. 32. Sit glória Dómini. 33.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap.

JEricho autem clausa erat atque munita, more filiórum Hrael & nullus égredi audebat aut íngredi. Dixitque Dominus ad Jósue : Ecce dedi in manu tua Jéricho, regem ejus, omnesque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semèl per diem : sic faciétis sex diebus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, & præcédant arcam fœderis : septiésque circuíbitis civitátem, & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior & in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatione máximâ, & muri fundítus córruent civitátis, ingredieturque síngulí per loca cum contrà quem stéterit. Vocávit ergò Jósue filium Nun sacerdótes, & dixit eos : Tóllite arcam fœderis : & septem álii sacerdótes tollant septem Jubilæum búccinas, & incédant ante arcam Dómini. Populum quoque sic : Ite & circúite civitátem,

máti, præcedentes arcam Dómini.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

CUmque Jósue verba finísset, & septem sacerdótes septem búccinis clángerent ante arcam fœderis Dómini, omnísque præcéderet armátus exércitus, réliquum vulgus arcam sequebátur, ac búccinis ómnia concrepábant. Præcéperat autem Jósue pópulo, dicens: Non clamábitis, nec audiétur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egrediétur: donec véniat dies in quo dicam vobis: Clamáte, & vociferámini. Circuívit ergò arca Dómini civitátem semèl per diem, & reversa in castra, mansit ibi. Igitur Jósue de nocte consurgente, tulérunt sacerdótes arcam Dómini, & septem ex eis septem búccinas, quarum in jubilæo usus est: præcedebantque arcam Dómini ambulantes atque clangentes: & armátus pópulus ibat ante eos: vulgus autem réliquum sequebátur arcam, & búccinis personábat. Circuierúntque civitátem secundo die semèl, & reversi sunt in castra: sic fecérunt sex diébus.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

DIe autem séptimo, dilúculo consurgentes, circuiérunt urbem, sicut dispósitum erat, séptiès. Cùmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósue ad omnem Israël: Vociferámini: trádidit enim vobis Dóminus civitátem. Sitque cívitas hæc anáthema: & ómnia quæ in ea sunt, Dómino: sola Rahab méretrix vivat cum universis, qui cum ea in domo sunt: abscondit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavéte, ne de his, quæ præcepta sunt, quíppiam contingátis, & sitis prævaricatióuis rei, & ómnia castra Israël sub peccáto sint, atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit, & vasórum æneórum ac ferri, Dómino consecrétur, repósitum in thesauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonituque increpuit, muri illicò corruérunt: & ascendit unusquísque per locum, qui contrà se erat: ceperúntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro usquè ad mulierem, ab infante usquè ad senem. Boves quoque & oves & ásinos in ore gládii percussérunt. Duóbus autem viris, qui exploratóres missi fúerant, dixit Jósue: Ingredímini domum mulíeris meretrícis, & producite

eam, & ómnia quæ illíus ſunt, ſicut illi juramento firmaſtis.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Pſalm.* Dómine, quis habitábit. 52. Cœli enarrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 53.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 7.

FIlii autem Iſraël prævaricáti ſunt mandátum, & uſurpavérunt de anathémate. Nam Achan fílius Charmi, fílii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratuſque eſt Dóminus contrà fílios Iſraël. Cùmque mítteret Jóſue de Jéricho viros contrà Haï, quæ eſt juxtà Béthaven, ad Orientálem plagam óppidi Bethel, dixit eis: Aſcéndite, & exploráte terram. Qui præcepta complentes exploravérunt Haï. Et reverſi dixérunt ei: Non aſcendat omnis pópulus, ſed duo vel tria míllia virórum pergant, & déleant civitátem: quarè omnis pópulus, fruſtrà vexábitur contrà hoſtes pauciſſimos? Aſcendérunt ergò tria míllia pugnatórum. Qui ſtatim terga vertentes, percuſſi ſunt à viris urbis Haï.... Jóſue verò ſcidit veſtimenta ſua, & pronus cécidit in terram coram arca Dómini uſquè ad véſperam, tàm ipſe, quàm omnes ſen Iſraël: miſeruntque púlv rem ſuper capita ſua, dixit Jóſue: Heu Dómi Deus! quid voluiſti tra cere pópulum iſtum Jor nem flúvium, ut tráde nos in manus Amorrha & pérderes? útinàm, ut c pimus, manſiſſemus tr Jordánem! Mi Dómi Deus, quid dicam, vid Iſraélem hóſtibus ſuis ter vertentem? Audient Ch nanæi, & omnes habi tóres terræ, & páris conglobáti circúmdabu nos, atque delébunt n men noſtrum de terra: quid fácies magno nómi tuo?

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

DIxitque Dóminus Jóſue: Surge, c jaces pronus in terra? P cávit Iſraël, nec póte ſtare ante hoſtes ſuos, e que fúgiet: quia pollú eſt anathémate. Non e ultrà vobiſcum, donec con terátis eum, qui hujus ſc leris reus eſt. Surge, ſanc tífica pópulum, & dic eis: Sanctificámini in cráſtinum: hæc enim dicit Dóminus Deus Iſraël: Ana thema in medio tuí eſt Iſraël: nón póteris ſtare co ram hóſtibus tuis, donec deleátur ex te qui hoc contaminátus eſt ſcélere. Accedetiſque manè ſínguli per tribus veſtras: & quam

Digitized by Google

tumque tribum ſors invénerit, accédet per cognatiónes ſuas, & cognátio per domos, domuſque per viros. Et quicumque ille in hoc facínore fúerit deprehenſus, comburétur igni cum omni ſubſtántia ſua: quóniam prævaricátus eſt pactum Dómini, & fecit nefas in Iſraël.

℟. Quem vos interemiſtis. 365.

Lectio iij.

SUrgens ítaque Jóſue manè, applícuit Iſraël per tribus ſuas, & inventa eſt tribus Juda. Quæ cùm juxtà famílias ſuas eſſet oblàta, inventa eſt família Zare. Illam quoque per domos óſferens, réperit Zabdi: cujus domum in ſíngulos dívidens viros, invénit Achan fílium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda. Et áit Jóſue ad Achan: Fili mi, da glóriam Dómino Deo Iſraël, & confitére, atque índica mihi quid féceris, ne abſcondas. Reſpondítque Achan Jóſue, & dixit ei: Verè ego peccávi Dómino Deo Iſraël, & ſic & ſic feci. Vidi enim inter ſpólia pállium coccíneum valdè bonum, & ducentos ſíclos argenti, regulamque áuream quinquaginta ſiclórum: & concupíſcens ábſtuli, & abſcondi in terra contrà médium tabernáculi mei: argentumque foſſâ humo opérui. Tollens ítaque Jóſue Achan fílium Zare, argentumque & pállium, & áuream régulam, fílios quoque & fílias ejus, boves & ásinos, & oves, ipſumque tabernáculum, & cunctam ſupelléctilem: (& omnis Iſraël cum eo) duxérunt eos ad Vallem Achor: ubi dixit Jóſue: Quia turbaſti nos, exturbet te Dóminus in die hac. Lapidavítque eum omnis Iſraël: & cuncta quæ illíus erant, igne conſumpta ſunt.

℟. Jeſus Chriſtus. 365.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Pſalmi* Confitébor. 71. Miſerére meî. 71. Ut quid. 72.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 8.

DIxit Dóminus ad Jóſue: Ne tímeas, neque formídes: tolle tecum omnem multitúdinem pugnatórum, & conſurgens aſcende in óppidum Haï. Ecce trádidi in manu tua regem ejus, & pópulum, urbemque & terram. Facieſque urbi Haï, & regi ejus, ſicut feciſti Jéricho, & regi illíus: prædam verò, & ómnia animántia diripiétis vobis: pone inſídias urbi poſt eam. Surrexitque Jóſue, & omnis exércitus bellatórum cum eo, ut aſcénderent in Haï, & electa triginta míllia virórum fórtium miſit

nocte, præcepitque eis, dicens: Pónite insídias post civitátem: nec longiùs recedátis: & éritis omnes paráti: ego autem, & réliqua multitúdo, quæ mecum est, accedémus ex adverso contrà urbem. Cùmque exíerint contrà nos, sicut antè fécimus, fugiémus, & terga vertémus: donec persequentes ab urbe lóngiùs protrahantur: putábunt enim nos fúgere sicut priùs. Nobis ergò fugiéntibus, & illis persequéntibus, consurgétis de insídiis, & vastábitis civitátem: tradetque eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cùmque cepéritis, succéndite eam, & sic ómnia faciétis, ut jussi. Dimisítque eos, & perrexérunt ad locum insídiárum, sederuntque inter Bethel, & Haï, ad occidentálem plagam urbis Haï.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

JOsue autem nocte illâ in médio mansit pópuli, surgensque dilúculo recénsuit sócios, & ascendit cum senióribus in fronte exércitûs, vallátus auxílio pugnatórum. Cùmque venissent & ascendissent ex adverso civitátis, stetérunt ad septentrionálem urbis plagam, inter quam & eos erat vallis média. Quinque autem míllia viros elégerat, & posúerat in insídiis inter Bethel & Haï, ex [illegible] cidentáli parte ejusdem [illegible] vitátis: omnis verò [illegible] quus exércitus ad aqui[illegible] nem áciem dirigébat, [illegible] ut novíssimi illíus multi[illegible] dinis occidentálem pla[illegible] urbis attíngerent. A[illegible] ergò Jósue nocte illâ [illegible] stetit in vallis médio. C[illegible] cùm vidísset rex Haï, [illegible] tinávit manè, & egr[illegible] est cum omni exércitu [illegible] vitátis, direxitque á[illegible] contrà desértum, igno[illegible] quòd post tergum lat[illegible] insídiæ. Jósue verò, [illegible] omnis Israël cessérunt [illegible] co, simulantes metum, [illegible] fugientes per solitú[illegible] viam. At illi vocifera[illegible] páriter, & se mutuò cohi[illegible] tantes, persecúti sunt e[illegible]

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

CUmque recessíssent [illegible] civitáte, & ne u[illegible] quidèm in urbe Haï & B[illegible] thel remansísset qui n[illegible] persequerétur Israël (ê[illegible] erúperant aperta ópp[illegible] relínquentes,) Dixit D[illegible] minus ad Jósue: Leva c[illegible] peum, qui in manu t[illegible] est, contrà urbem Ha[illegible] quóniam tibi tradam ea[illegible] Cùmque elevásset clypeu[illegible] ex adverso civitátis, in[illegible] diæ, quæ latébant, s[illegible] rexérunt confestìm: & p[illegible] gentes ad civitátem, c[illegible] runt, & succendérunt ea[illegible] Viri autem civitátis, q[illegible] persequebántur Jósue, [illegible]

Digitized by Google

pitientes & videntes fumum urbis ad cœlum uſquè conſcéndere, non poterunt uſtrà hùc illùcque diffúgere : præſertim cùm hi, qui ſimuláverant fugam, & tendébant ad ſolitúdinem, contrà perſequentes fortíſſimè reſtitiſſent. Videnſque Jóſue & omnis Iſraël quòd capta eſſet cívitas, & fumus urbis aſcénderet, reverſus percuſſit viros Haï. Si quidèm & illi qui céperant & ſuccénderant civitátem, egreſſi ex urbe contrà ſuos, médios hóſtium feríre cœpérunt. Cùm ergò ex utráque parte adverſárii cæderentur, ita ut nullus de tanta multitúdine ſalvarétur.

℣. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Pſalm.* Exáudiat. 88. Exultáte. 89. Beáta gens. 89.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 9.

CUnícti reges trans Jordánem, qui verſábantur in montánis & campéſtribus, in marítimis ac líttore magni maris, hi quoque qui habitábant juxtà Líbanum, Hethæus, & Amorrhæus, Chananæus, Pherezæus, & Hevæus, & Jebuſæus congregáti ſunt páriter, ut pugnárent contrà Jóſue & Iſraël uno ánimo, eádemque ſenténtiâ. At hi, qui habitábant in Gábaon, audientes cuncta quæ fécerat Jóſue Jéricho & Haï : & cállidè cogitantes, tulérunt ſibi cibária, ſaccos véteres áſinis imponentes, & utres vinários ſciſſos atque conſútos, calceaméntaque perantíqua quæ ad indícium vetuſtátis pittáciis conſúta erant, indúti veterибus veſtimentis : panes quoque, quos portábant ob viáticum, duri erant, & in fruſta comminúti : perrexeruntque ad Jóſue, & dixérunt ei, atque ſimul omni Iſraéli : De terra longínqua vénimus, pacem vobíſcum fácere cupientes. Reſponderuntque viri Iſraël ad eos, atque dixérunt : Ne fortè in terra, quæ nobis ſorte debétur, habitétis, & non poſſímus fœdus inire vobíſcum.

℣. Certíſſimè, 365.

Lectio ij.

AT illi ad Jóſue : Servi, ínquiunt, tui ſumus. Quibus Jóſue ait : Quinam eſtis vos? & undè veniſtis? Reſpondérunt : De terra longínqua valdè venérunt ſervi tui in nómine Dómini Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, cuncta quæ fecit in Ægypto. Dixeruntque nobis ſenióres, & omnes habitatóres terræ noſtræ : Tóllite in mánibus cibária ob longíſſimam viam, & occúrrite eis, &

Digitized by Google

dícite : Servi vestri sumus, fœdus iníte nobiscum : en, panes quandò egressi sumus de dómibus nostris, ut venirémus ad vos, cálidos súmpsimus, nunc ficci facti sunt, & vetustáte nimiâ comminúti. Utres vini novos implévimus, nunc rupti sunt & solúti. Vestes & calceamenta quibus indúimur, & quæ habémus in pédibus, ob longitúdinem longióris viæ trita sunt, & penè consumpta. Suscepérunt ígitur de cibáriis eórum, & os Dómini non interrogavérunt. Fecitque Jósue cum eis pacem, & ínito fœdere pollícitus est quòd non occiderentur : príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis.

℟. Quem vos interemísstis. 365.

Lectio iij.

POst dies autem tres íniti fœderis, audiérunt quòd in vicíno habitárent, & inter eos futúri essent. Moveruntque castra fílii Israël, & venérunt in civitátes eórum die tértio, & non percussérunt eos, eò quòd jurassent eis príncipes multitúdinis in nómine Dómini Dei Israël. Murmurávit ítaque omne vulgus contrà príncipes. Qui respondérunt eis : Jurávimus illis in nómine Dómini Dei Israël, & idcircò non póssumus eos contíngere. Sed hoc faciémus eis : Reserventur quidèm ut vivant, ne contrà nos ira Dómini concitétur, si pejeravérimus : sed sic vivant, ut in usus universæ multitúdinis ligna cædant, aquasque comportent. Quibus hæc loquéntibus : vocavit Gabaonítas Jósue, & dixit eis : Cur nos decípere fraude voluístis, ut dicerétis : Procul valdè habitámus à vobis, cùm in médio nostrî sitis ? Itaque sub maledictióne éritis, & non defíciet de stirpe vestra ligna cædens, aquasque comportans in domum Dei mei.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Quid gloriáris. 106. Exaudi. 106. Vésperе. 107.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 10.

CUm audísset Adonísedec rex Jerúsalem, quòd scílicèt cepísset Jósue Haï, & subvertísset eam, & transfugíssent Gabaonítæ ad Israël, & essent fœderáti eórum, timuit valdè.... Misit ergò Adonísedec rex Jerúsalem ad Oham regem Hebron, & ad Pharam regem Jérimoth, ad Jáphia quoque regem Lachis, & ad Dabir regem Eglon, dicens : Ad me ascéndite, & ferte præsídium, ut expugnémus Gábaon, quarè transfúgerit ad Jósue, & ad fílios Israël. Congregáti ígi-

Digitized by Google

tur ascendérunt quinque reges Amorrhæórum: rex Jerúsalem, rex Hebron, rex Jérimoth, rex Lachis, rex Eglon, símul cum exercítibus suis, & castrametáti sunt circà Gábaon, oppugnantes eam.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

HAbitatóres autem Gábaon urbis obsessæ misérunt ad Jósue, qui tunc morabátur in castris apud Gálgalam, & dixérunt ei: Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum: ascende citò, & líbera nos, ferque præsídium: convenérunt enim adversùm nos omnes reges Amorrhæórum, qui hábitant in montánis. Ascenditque Jósue de Gálgalis, & omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíssimi. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ne tímeas eos: in manus enim tuas trádidi illos: nullus ex eis tibi resístere póterit. Irruit ítaque Jósue super eos repentè, totâ nocte ascendens de Gálgalis: & conturbávit eos Dóminus à fácie Israël: contrivitque plagâ magnâ in Gábaon, ac persecútus est eos per viam ascensûs Beth-hóron, & percussit usque Azéca & Máceda.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

CUmque fúgerent fílios Israël, & essent in descensu Beth-hóron, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usquè ad Azéca: & mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percússerant fílii Israël. Tunc locútus est Jósue Dómino, in die quâ trádidit Amorrhæum in conspectu filiórum Israël, dixitque coram eis: Sol contrà Gábaon ne moveáris, & Luna contrà vallem Ajalon. Steteruntque Sol & Luna, donec ulciscerétur se gens de inimícis suis. Nonnè scriptum est hoc in libro justórum? Stetit ítaque Sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio unius diéi. Non fuit ánteà nec póstea tàm longa dies, obediente Dómino voci hóminis, & pugnante pro Israël. Reversúsque est Jósue cum omni Israël in castra Gálgalæ.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de B. M. in Sabbato, (nisi occurrat Fest. Semid. & suprà.) cum Commem. de Cruce; & sic in tribus Sabbatis sequentibus.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalm.* Beátus. 124. Audíte. 125. Ne timúeris. 126.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 11.

JAbin rex Asor misit ad Jobab regem Madon, & ad regem Sé-

meron, atque ad regem Achsaph: ad reges quoque Aquilónis, qui habitábant in montánis & in planítie contrà merídiem Céneroth, in campéstribus quoque & in regiónibus Dor juxtà mare: Chananæum quoque ab oriente & occidente, & Amorrhæum atque Hethæum ac Pherezæum & Jebusæum in montánis: Hevæum quoque qui habitábat ad radíces Hermon in terra Maspha. Egressíque sunt omnes cum turmis suis, pópulus multus nimis sicut aréna, quæ est in líttore maris, equi quoque & currus immensæ multitúdinis: conveneruntque omnes reges ísti in unum ad aquas Merom, ut pugnárent contrà Israël. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ne tímeas eos: cras enim hâc eádem horâ ego tradam omnes ístos vulnerandos in conspéctu Israël: equos eórum subnervábis, & currus igne combúres.

Lectio ij.

VEnitque Jósue, & omnis exércitus cum eo, adversùs illos ad Aquas Merom súbitò, & irruérunt super eos, tradiditque illos Dóminus in manus Israël. Qui percussérunt eos, & persecúti sunt usquè ad Sidónem magnam, & Aquas Maserephoth, campumque Masphe, qui est ad orientálem illíus partem. Ita percussit omnes, ut nullas dimítteret ex eis relíquias: fecítque sicut præcéperat ei Dóminus, equos eórum subnervávit, currusque combussit igni. Reversúsque statim cepit Asor: & regem ejus percussit gládio. Percussítque omnes ánimas, quæ ibídem morabantur: non dimísit in ea ullas relíquias, sed usquè ad interneciónem universa vastávit, ipsámque urbem perémit incéndio. Et omnes per circúitum civitátes, regesque eárum cepit, percussit atque delévit, sicut præcéperat ei Móyses fámulus Dómini. Omnemque prædam ístárum úrbium ac jumenta divisérunt sibi fílii Israël, cunctis homínibus interfectis. Sicut præcéperat Dóminus Móysi servo suo, ita præcépit Móyses Jósue, & ille universa complévit: non prætériit de universis mandátis, nec unum quidèm verbum quod jússerat Dóminus Móysi.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub una Ant. 5. F. Crédimus, scientes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, allel. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes, & annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, & dícite: Qui dispersit Israël, congregábit eum, &

Digitized by Google

cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuum; redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus Nunc novis. *ut ſuprà in Sabbato ante Dominic. in Albis*, 359.

℣. Dóminus ipſe eſt Deus noſter; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus. *Pſ.* 94.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Tanquàm ovis ad occiſiónem ductus eſt, & ſicut agnus non apéruit os ſuum. In humilitáte judícium ejus ſublátum eſt: generatiónem ejus quis enarrábit? allelúia. *Act.* 8. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 372.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominicâ in albis, ſuprà, 360. *exceptis quæ ſequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 12.

HI ſunt reges, quos percuſſérunt fílii Iſraël, & poſſedérunt terram eórum trans Jordánem ad ſolis ortum, à tórrente Arnon uſquè ad montem Hermon, & omnem orientálem plagam, quæ réſpicit ſolitúdinem. Sehon rex Amorrhæórum, qui habitávit in Héſebon, domínatus eſt ab Aroer, quæ ſita eſt ſuper ripam torrentis Arnon, & médiæ partis in valle, dimidiæque Gálaad, uſquè ad torrentem Jaboc, qui eſt términus filiórum Ammon: & à ſolitúdine uſquè ad mare Céneroth contrà orientem, & uſquè ad mare deſerti, quod eſt mare ſalsíſſimum, ad orientálem plagam per viam quæ ducit Béthſimoth: & ab auſtráli parte, quæ ſúbjacet Aſedoth, Phaſga. Términus Og regis Baſan, de relíquiis Ráphaim, qui habitávit in Aſtaroth, & in Édrai, & domínatus eſt in monte Hermon & in Salécha, atque in univerſa Baſan, uſquè ad términos Geſſúri, & Macháti, & dimídiæ partis Gálaad: términos Sehon regis Héſebon. Móyſes fámulus Dómini, & fílii Iſraël percuſſérunt eos, tradiditque terram eórum Móyſes in poſſeſſiónem Rubenítis, & Gadítis, & dimídiæ tríbui Manaſſe. Hi ſunt reges terræ, quos percuſſit Jóſue & fílii Iſraël, trans Jordánem ad occidentálem plagam, à Baalgad in campo Líbani, uſquè ad montem, cujus pars aſcendit in Seir: tradiditque eam Jóſue in poſſeſſiónem tríbubus Iſraël, ſíngulis partes ſuas, tàm in montánis quàm in plá-

Digitized by Google

nis atque campéſtribus. In Aſédoth, & in ſolitúdine, ac in merídie Hethæus fuit & Amorrhæus, Chananæus & Pherezæus, Hevæus & Jebuſæus. Omnes reges triginta unus.

℟. Ubi eſt mors. 360.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 110.

Lectio ij.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidèm dies véniunt tranſitúri, tranſeuntque ventúri, & ſignificant diem qui non venit & tranſit. Ad quem ſanè nos cùm venérimus, inhærentes ei, nec nos transíbimus. Sicut enim dies iſti, prætéritis diébus Quadragéſimæ quibus ante reſurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus ſignificátur mœror, ſolémniter gratâ hilaritáte ſuccédunt; ſic dies ille qui poſt reſurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc eſt, ſanctæ Eccléſiæ, cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúſis, perpétuâ beatitáte ſuccédet. Quod promíſit Chriſtus, non eſt hìc expectandum, non hìc ſperandum; ſed hoc eſt verum & juſtum, ut hìc laborétur, illìc requieſcátur. Non ergò réquies, níſi in cœleſti pátria requirátur. Non tale áliquid meditéris adipíſci, quale ſolet hìc óculus avaritiæ concupíſcere. Pro delíciis ómnibus hujus ſéculi, immortálium deliciárum matrem concupíſce ſapiéntiam. Delectábit illa, & ineffabíliter procul dúbio delectábit caſtis atque æternis veritátis ampléxibus. Inítium ſapiéntiæ, timor Dómini; laus ejus manet in ſéculum ſéculi: & hoc erit prǽmium, hìc finis, hæc ſtátio ſedeſque perpétua.

℟. Sive vívimus. 361.

Léctio ſancti Evangélii ſedùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus quibuſdam ex Phariſæis: Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. *habit. in Baſilica S. Petri, Dom.* 2. *poſt Paſcha.*

FEcit Dóminus quod mónuit, oſtendit quod juſſit. Bonus Paſtor pro óvibus ſuis ánimam ſuam póſuit; ut in ſacraménto noſtro corpus ſuum & ſánguinem vérteret, & oves quas redémerat, carnis ſuæ alimento ſatiáret. Oſtenſa nobis eſt de contemptu mortis via quam ſequámur; appóſita eſt forma cui imprimámur. Primùm nobis eſt, exterióra noſtra miſericórditer óvibus ejus impéndere;

dere; postrémùm verò, ceſſe ſit, étiam mor- noſtram pro eiſdem ue miniſtráre. A primo m hoc mínimo perue- ad poſtrémum máius. cùm incomparabíliter ſit mélior ánima quã nus, terrenã ſubſtán- uam extérius poſſidé- ; qui non dat pro us ſubſtántiam ſuam do pro his datúrus eſt nam ſuam ?

. Ego ſum paſtor bo- ; & * Cognoſco oves s, & cognoſcunt me , allelúia, allelúia. cce ego ipſe requíram meas, & viſitábo eas, cam eas de pópulis, ſcam eas. * Cognoſco. ia. * Cognoſco. *Joan.* Erech. 34.

D LAUDES.

ITULUM. *Iſaiæ* 49. per vias paſcentur, & in ómnibus planis paſ- eórum. Non eſúrient, ſitient: & non per- eos æſtus & ſol; miſerátor eórum reget & ad fontes aquárum eos.

, Aurora. 366. Populus Dómini, oves ejus: R. Introíte ejus in confeſſióne.

Ad Benedictus.

. D. Ego ſum paſ- gnum; veni ut vitam & abundántius Ego ſum paſtor bonus, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam poſſint redíre juſtítiæ, veritátis tuæ lumen oſtendis: da cunctis qui chriſtiánâ profeſſióne cenſentur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini, & ea quæ ſunt apta ſectári; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

ERátis ſicut oves errantes; ſed converſi eſtis nunc ad Paſtórem & Epíſcopum animárum veſtrárum.

Hymnus, Forti. 371.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

Ad Magnificat.

Ant. & G. Alias oves hábeo quæ non ſunt ex hoc ovíli: & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus paſtor, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Pſ.* Confitémini. 33. Vocávit. 34. Miſit Dóminus. 34.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 13.

JOſue ſenex, provectæque ætátis erat, & dixit Dóminus ad eum: Senuiſti, & longævus es, terræque latíſſima derelicta eſt, quæ necdum ſorte diviſa

est: omnis videlicet Gallilæa, Philistiim, & universa Gessuri, A fluvio turbido, qui irrigat Ægyptum, usque ad terminos Accaron contra Aquilonem: terra Chánaan, quæ in quinque régulos Philistiim dividitur, Gazæos, & Azótios, Ascalonítas, Gethæos, & Accaronítas. Ad meridiem verò sunt Hevæi, omnis terra Chánaan, & Mára Sidoniórum usque Aphecá & términos Amorrhæi, ejusque confínia. Líbani quóque régio contra orientem à Baalgad sub monte Hermon, donec ingrediáris Emath. Omnium qui hábitant in monte, à Líbano usquè ad aquas Maserephoth, universíque Sidónii. Ego sum qui delébo eos à fácie filiórum Israël.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

VÉniat ergò in partem hæreditátis Israël, sicut præcépi tibi. Et nunc divide terram in possessiónem novem tribubus, & dimídiæ tribui Manassé, cum qua Ruben & Gad possedérunt terram, quam trádidit eis Móyses famulus Dómini trans fluenta Jordánis, ad orientálem plagam. Ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis Arnon, & in vallis médio, univérsaque campéstria Médaba, usque Dibon: & cunctas civitátes Sehon, regis Amorrhæi, qui regnávit in Hesebon usque ad términos filiórum Ammon. Et Gálaad, ac términum Gessúri & Macháti, & omnem montem Hermon, & universam Basan, usque ad Salécha, omne regnum Og in Basan, qui regnávit in Astaroth & Edrai, ipse fuit de reliquiis Raphaim: percussítque eos Móyses átque delévit.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

NOlíerunt autem dísperdere filii Israël Gessúri & Macháti: & habitavérunt in médio Israël usque in præséntem diem. Tribui autem Levi non dedit possessiónem: sed sacrifícia & víctimas Dómini Dei Israël, ipsa est ejus hæréditas, sicut locútus est illi.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Ps.* Deus, in dívinum. 53. Reges Tharsis. 53. Miserícordiam. 54.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 14.

HOc est, quod possedérunt filii Israël in terra Chánaan, quam dedérunt eis Eleázar sacérdos, & Jósue filius Nun, & príncipes familiárum per tribus il-

rael: sorte ómnia dividentes, sicut præcéperat Dóminus in manu Móysi, novem tribubus, & dimidiæ tribui. Duábus enim tribubus, & dimidiæ, déderat Móyses trans Jordánem possessiónem: absque Levítis, qui nihil terræ accepérunt inter fratres suos: sed in eórum succesérunt locum fílii Joseph in duas divísi tribus, Manásse & Éphraim: nec accepérunt Levítæ álii in terra partem, nisi urbes ad habitandum, & suburbána eárum ad alenda jumenta & pécora sua. Sicut præcéperat Dóminus Móysi, ita fecérunt fílii Israël, & divisérunt terram.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

ACcessérunt fratres fílii Juda ad Jósue in Gálgala, locutúsque est ad eum Caleb fílius Jephóne Cenezæus: Nosti quid locútus sit Dóminus ad Móysen hóminem Dei de me & te in Cadesbarne. Quadraginta annórum eram quando misit me Móyses fámulus Dómini de Cadesbarne, ut considerárem terram, nuntiavíque ei quod mihi verum videbátur. Fratres autem mei, qui ascénderant mecum, dissolvérunt cor pópuli: & nihilóminus ego secútus fui Dóminum Deum meum. Juravítque Móyses in die illo, dicens: Terra, quam calcávit pes tuus, erit possessio tua, & filiórum tuórum in ætérnum: quia secútus es Dóminum Deum meum. Concéssit ergò Dóminus vitam mihi, sicut pollícitus est: ecce què in præséntem diem.

℟. Quem vos interemístis. 365.

Lectio iij.

ET áddidit Caleb: Quadraginta & quinque anni sunt, ex quo locútus est Dóminus verbum istud ad Móysen, quando ambulábat Israël per solitúdinem: hódiè octogínta quinque annórum sum, sic valens, ut eo valébam témpore quando ad explorándum missus sum: illíus in me témporis fortitúdo usque hódiè persevérat, tam ad bellandum quàm ad gradiendum. Da ergò mihi montem istum, quem pollícitus est Dóminus, te quóque audiente, in quo Enacim sunt, & urbes magnæ atque munítæ: si forte sit Dóminus mecum, & potúero delére eos: sicut promísit mihi. Benedixítque ei Jósue: & trádidit ei Hebron in possessiónem. Atque ex eo fuit Hebron Caleb fílio Jephóne Cenezæo usque in præséntem diem: quia secútus est Dóminum Deum Israël.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Ps.* Atténdite. 73. Filii Ephrem. 73. Tránstulit. 74.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 18.

COngregáti sunt omnes fílii Israël in Silo, ibíque fixérunt tabernáculum testimónii, & fuit eis terra subjecta. Remánserant autem filiórum Israël septem tribus, quæ necdum accéperant possessiónes suas. Ad quos Jósue ait: Usquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad possidendam terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum dedit vobis? Elígite de síngulis tribubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram, & describant eam juxtà número uniuscujusque multitúdinis: referántque ad me quod descripserint. Dividite vobis terram in septem partes: Judas sit in términis suis ab austráli plaga, & domus Joseph ab Aquilóne. Médiam inter hos terram in septem partes descríbite: & hùc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo vestro mittam vobis hic sortem; quia non est inter vos pars Levitárum sed sacerdótium Dómini est: Gad autem & Ruben, & dimídia tribus Manásse possedérunt trans Jordánem contra Jéricho ad orientálem plagam, quam dedit eis Móyses famulus Dómini.

℟. Príncipes, 364.

Lectio ij. Cap. 20.

ET locútus est Dóminus ad Jósue, dicens: Loquere fíliis Israël, & dic eis: Separáte urbes fugitívorum, de quibus locútus sum ad vos per manum Móysi; ut confúgiat ad eas quicumque ánimam percússerit néscius: & possit evadere iram próximi, qui sánguinis est sánguinis: cum unam harum confúgerit civitátum, stabit ante portam civitátis, & loquétur senióribus urbis illíus quæ se cómprobent in centem: sicque suscípient eum, & dabunt ei locum ad habitandum. Cùmque ultor sánguinis eum fúrens persecútus, non tradent manus ejus: quia ignórans percussit próximum ejus, nec ante bíduum, quámvis ejus probánte inimícus. Et habitábit in civitáte illa, donec stet in judícium causam reddens, & facti sui, & moriátur sacerdos magnus, qui fuerit in illo témpore; tunc revertétur homicída, & ingrediétur civitátem & domum suam de qua fúgerat.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij. Cap. 21.

ACcessérunt quoque príncipes familiárum Levi ad Eleázarum sacerdótem & Jósue fílium Nun, & ad duces cognatiónum per singulas tribus filiórum Israël; locutíque sunt ad eos

Silo terræ Chánaan, at-
dixérunt : Dóminus
cépit per manum Móysi,
rarentur nobis urbes ad
tandum, & suburbia
earum ad alenda ju-
ta. Dederuntque fílii
l de possessiónibus suis,
impérium Dómini,
tátes & suburbána eá-

Quem vos crucifixis-
365.

RIA QUINTA.

NOCT. *Psalm.* Exúr-
Deus. 90. Dóminus da-
verbum. 90. Vidérunt
ssus. 91.

De libro Jósue.

tio. j. Cap. 22.

Odem témpore vo-
cávit Jósue Rubenî-
tas, & Gadítas, & di-
diam tribum Manasse,
que ad eos : Feci stis
ia quæ præcépit vobis
ses fámulus Dómini :
quoque in ómnibus
distis, nec reliquístis
es vestros longo tém-
, usquè in præséntem
, custodientes impé-
Dómini Dei vestri.
gitur dedit Dóminus
ter fratribus ves-
quiétem & pacem, si-
pollícitus est, : revertí-
, & ite in tabernácula
, & in terram pos-
nis, quam trádidit vo-
Móyses fámulus Dó-
trans Jordánem : ita
máxat, ut custodiátis
tè, & ópere compleá-
tis mandátum & legem
quam præcépit vobis Móy-
ses fámulus Dómini, ut di-
ligátis Dóminum Deum
vestrum, & ambulétis in
ómnibus viis ejus, & ob-
servétis mandáta illíus,
adhæreatísque ei, ac ser-
viátis in omni corde, &
in omni ánima vestra. Be-
nedixítque eis Jósue, &
dimísit eos. Qui reversi sunt
in tabernácula sua.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

CUmque venissent ad tú-
mulos Jordánis in ter-
ram Chánaan, ædificavé-
runt juxtà Jordánem al-
táre infinítæ magnitúdinis.
Quod cùm audíssent fílii
Israël, misérunt ad illos in
terram Gálaad Phínees fí-
lium Eleázari sacerdótis,
& decem príncipes cum eo,
síngulos de síngulis tríbu-
bus. Qui venérunt ad fí-
lios Ruben, & Gad, &
dimídiæ tribus Manasse in
terram Gálaad, dixerúnt-
que ad eos : Vos hódiè re-
liquístis Dóminum, & cras
in universum Israël iram ejus
desæviet. Quòd si putátis
immundam esse terram pos-
sessiónis vestræ, transíte ad
terram, in qua taberná-
culum Dómini est, : & ha-
bitáte inter nos, tantùm
ut à Dómino, & à nostro
consórtio non recedátis,
ædificáto altári præter al-
táre Dómini Dei nostri.
Nonnè Achan fílius Zare

prætériit mandátum Dómini, & super omnem pópulum Israël ira ejus incúbuit? Et ille erat unus homo, atque útinam solus periísset in scélere suo.

℟. Quem vos interemístis. 365.

Lectio iij.

RESponderuntque fílii Ruben & Gad, & dimídia tribus Manásse princípibus legatiónis Israël. Fortíssimus Deus Dóminus, Fortíssimus Deus Dóminus, ipse novit, & Israël simul intélliget: si prævaricatiónis ánimo, hoc altáre constrúximus, non custódiat nos, sed púniat nos in præsenti: & si eâ mente fécimus, ut holocáusta, & sacrifícium, & pacífica víctimas super eo imponerémus, ipse quærat & júdicet: & non eâ magis cogitatióne atque tractátu, ut dicerémus: Cras dicent fílii vestri fíliis nostris: Quid vobis & Dómino Deo Israël? Términum posuit Dóminus inter nos & vos, ô fílii Ruben, & fílii Gad, Jordánem flúvium: & idcírco partem non habéris in Dómino. Et per hanc occasiónem averterent fílii vestri fílios nostros à timóre Dómini. Putávimus ítaque melius. Quòd si volúerint dícere, respondébunt nobis: Ecce altáre Dómini, quod fecérunt patres nostri, non in holocáusta, neque in sacrifícium, sed in testimónium nostrum ac vestrum. Abúit à nobis hoc scelus, ut recedámus à Dómino, & ejus vestígia relinquámus, extructo altári ad holocáusta, & sacrifícia, & víctimas offerendas, præter altáre Dómini Dei nostri, quod extrúctum est ante tabernáculum ejus.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Eripe me. 107. Deus ostendet. 108. Exaudi, Deus. 108.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 23.

EVolúto autem multo témpore, postquàm pacem dederat Dóminus Israéli, subjectis in gyro natiónibus univérsis, & Jósue jam longævo, & persénili ætátis: vocávit Jósue omnem Israélem, majoresque natu, & príncipes ac duces, & magístros, dixítque ad eos: Ego sénui, & progressióris ætátis sum: vosque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus, quo modo pro vobis ipse pugnáverit: & nunc quia vobis sorte divísit omnem terram, ab orientáli parte Jordánis usque ad mare magnum, multæque adhuc supersúnt natiónes: Dó-

minus Deus vester disperdet eas, & cultores earum tradet vestris manibus, & possidebitis terram, sicut vobis pollicitus est.

℟. Principes. 364.

Lectio ij.

TAntùm confortámini, & estóte solliciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi, & non declinétis ad sinistram neque ad déxteram: ne postquam intraveritis ad Gentes, quæ inter vos habitúræ sunt, jurétis in nómine deórum earum, & serviátis eis, & adorétis illos: sed adhæreátis Dómino Deo vestro: quod fecistis usque in diem hanc. Et tunc disperdet Dóminus Deus in conspéctu vestro gentes magnas & robustíssimas, & nullus vobis resistere póterit. Unus e vobis persequétur hóstium mille viros: Ipse enim Dóminus Deus vester pro vobis ipse pugnábit, sicut pollicitus est. Hæc tantùm diligentíssimè custodíte, ut diligátis Dóminum Deum vestrum.

℟. Vitas est. 364.

Lectio iij.

QUòd si volúeritis gentium harum, quæ inter vos habitant, coniúnctus adhærére, & cum eis mixti vos copulavéritis: jam nunc scitóte quòd Dóminus Deus vester non eas delébit ante fáciem vestram, sed sint vobis in fóveam ac láqueum, & offendículum ex látere vestro, & fudes in óculis vestris, donec vos auferat atque disperdat de terra hac óptima, quam trádidit vobis. En ego hódie ingrédior viam universæ terræ, & toto ánimo cognoscétis quòd de ómnibus verbis, quæ se Dóminus præstitúrum vobis dixit pollicitus est, unum non præterierit inánitum. Sicut ergo implévit ópere quod promísit, & prósperæ cuncta venérunt: sic addúcet super vos quidquid malórum comminátus est, donec vos auferat atque disperdat de terra hac óptima, quam trádidit vobis, eò quòd præterieritis pactum Dómini Dei vestri, quòd pepigit vobíscum, & servíeritis diis aliénis, & adoraveritis eos: citò atque velóciter conturget in vos furor Dómini, & auferétur ab hac terra óptima, quam trádidit vobis.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

AD VESPERAS,

cum Capítulo de Beata in Sabbato, si nisi occurrat Festum Duplex, cum sequenti Oratione de Cruce.

SABBATO.

Ad Noct. *Psalm.* Nonne Deo subjecta erit. 126. Exaudi, Deus! 127. Confitébimur tibi, Deus. 128.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 24.

COngregávit Jósue omnes tribus Israël in Sichem, & ait: Timéte Dóminum, & servíte ei perfécto corde atque verissimo: & auferte deos, quibus servierunt patres vestri in Mesopotámia & in Ægypto, ac servíte Dómino. Si autem malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódiè quod placet, cui servíre potissimum debeátis, utrum diis, quibus servierunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis: ego autem & domus mea serviémus Dómino. Respondítque pópulus, & ait: Absit à nobis ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse eduxit nos, & patres nostros de terra Ægypti, de domo servitútis: fecitque vidéntibus nobis signa ingéntia, & custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, & in cunctis pópulis, per quos transívimus. Et ejécit univérsas gentes, Amorrhæum habitatórem terræ, quem nos intrávimus. Serviémus igitur Dómino; quia ipse est Deus noster. Dixítque Jósue ad pópulum: Non poteréitis servíre Dómino: Deus enim sanctus, & fortis æmulátor est, nec ignoscet scelerébus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, & serviéritis diis aliénis, convértet se, & afflíget vos, atque subvértet postquàm vobis præstíterit bona.

Lectio ij.

DIxitque pópulus ad Jósue: Nequáquam ita ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus. Et Jósue ad pópulum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum ut serviátis ei. Respondérunt: Testes. Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestri, & inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israël. Dixítque pópulus ad Jósue: Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Percússit ergo Jósue in die illo fœdus, & propósuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini: & tulit lápidem pergrándem, posuítque eum subter quercum, quæ erat in Sanctuário Dómini: & dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimó-

tium quòd audíerit omnia verba Dómini quæ locútus est vobis : ne fortè póstea negáre velítis, & mentíri Dómino Deo vestro. Dimísitque pópulum, síngulos in possessiónem suam. Et post hæc mórtuus est Jósue fílius Nun servus Dómini, centum & decem annórum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato, sub una Ant. 5. F. Crédimus, scientes, quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, allelúia. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Exod.* 19. SI audiéritis vocem meam, & custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis ; mea est enim omnis terra : & vos éritis mihi in regnum sacerdotále, & gens sancta.

Hymnus Nunc novis. *ut suprà* 359.

℣. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : ℟. Mandávit in æternum testamentum suum. *Ps.* 110.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Non corruptibílibus auro vel argento redempti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi & incontamináti, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà* 122.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominicâ in albis suprà 360. *exceptis quæ sequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ ut in Psalterio. 7.

Incipit liber Júdicum.

Lectio 1. Cap. 1.

POst mortem Jósue consuluérunt fílii Israël Dóminum, dicentes : Quis ascéndet ante nos contrà Chananæum, & erit dux belli ? Dixitque Dóminus : Judas ascéndet : ecce trádidi terram in manu ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo : Ascende mecum in sortem meam, & pugna contrà Chananæum, ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascenditque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum : & percussérunt in Bezec decem míllia virórum. Invenerúntque Adonibezec in Bezec, & pugnavérunt contrà eum, ac percussérunt Chananæum, & Pherezæum. Fugit autem Adonibezec : quem persecúti comprehendérunt, cæsis summitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adonibezec : Septuagínta reges amputátis mánuum ac pedum summitátibus colligébant sub

mensâ meâ cibórum relíquias : sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Addúxerúntque eum in Jerúsalem, & ibi mórtuus est. Oppugnántes ergò fílii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, & percussérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Ubi est mors. 360.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi.

De fide Resr. lib. 2. n. 90. & 91.

Lectio ij.

QUóniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia : resúrgere autem non póterat, quod mórtuum non erat ; assúmitur caro, quæ mori pósset ; ut dum móritur quod fólet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergò resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secundùm carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus ; ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis nóverimus. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo. Omnes resurgunt, sed nemo desperet, neque justus dóleat communem sórtium resurgendi, ci præcípuum fructum vi tis expectet. Omnes q dèm resurgent ; sed un quisque, ut ait Apóstol in suo órdine. Commú est divínæ fructus clem tiæ, sed distinctus o mortórum.

℟. Sive vívimus. 36

Léctio sancti Evangélii cundùm Joannem.

Lectio iij. Cap.

IN illo témpore ; D Jesus discípulis suis: dicum, & jam non vi bitis me : & iterùm m cum, & vidébitis me ; q vado ad Patrem. Et ré

Homília sancti Augu Epíscopi.

In Joan. Tract. xcv. n.

MOdicum est hoc tum spácium, q præsens pérvolat sæcul Unde dicit idem ipse Ev gelísta in epístola sua: víssima hora est. Illis e áit, Módicum, & jam videbitis me, qui eum e perárbitr tunc videbunt quia iturus erat ad Patrem, & eum deinceps mortalem visúri non erant, qualem cùm ista loquerétur vidébant. Quod verò áddidit, Et iterùm módicum, videbitis me, universæ pro mísit Ecclésiæ, sicut uni versæ promísit, Ecce ego vobíscum sum usque in con summatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíss

hæc modicum, & videbitis eum: iterum modicum: nihil rogaverimus, nihil interrogemus; quia nihil desiderandum remanebit, nihil quærendum invenietur. Hæc modicum longum nobis videtur, quoniam adhuc agitur: cum finitum fuerit, tunc scietimus quam modicum fuerit.

℣. Modicum, & jam non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me: Quia vado ad Patrem, allelúia, alleluia. ℣. Ego confitebor tibi, & consolabimini: videbitis, & gaudebit cor vestrum, Quia Gloria Patris. Quia. *Joann.* 16.

AD HORAS SUAS CAPITULUM. *Rom.* 6.

Quicumque quidem omnes eventus ingressi sumus, & partem usque adhuc. Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitias Spiritus habentes, & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri: spe enim salvi facti sumus.

Hymnus. Aurora. 366.

℣. Ad vesperum demorabitur fletus, ℟. Et ad matutinum lætitia. *Ps.* 29.

Ad Benedictus.

Ant. Si amen, amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui in Filii tui humilitate jacentem mundum erexisti: fidelibus tuis perpétuam concéde lætítiam, ut quos perpétuæ mœróris eripuísti cálibus, gáudiis fácias sempitérnis pérfrui. *Per eumdem.*

AD VESPERAS. CAPITULUM. *1. Petri 4.*

Carissimi, nolite peregrinari in fervore ejus ad tentationem vobis fit, quasi novi aliquid vobis contingat; sed communicantes Christi passionibus, gaudete, ut & in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exsultantes.

Hymnus. Fortis. 371.

℣. Lætatus sum pro dictis quibus nos hortatus, ℟. Annis quibus vidimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magnificat.

Ant. Nunc quidem tristitiam habetis: iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut supra ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

Ad Nocturnum. Ps. Confitemini. 55. Peccavimus. 55. Non diripiéntur. 56.

De libro Judicum. *Lectio* 1. Cap. 2.

POstea descendentes filii Israël pugnaverunt contra Chananæum, qui habitabat in

montánis, & ad meridiem, & in campéstribus. Pergensque Judas contra Chananæum, qui habitábat in Hebron (cujus nomen fuit antíquitus Cáriath Arbe) percússit Sésai, & Ahiman, & Tholmai: atque indè profectus ábiit ad habitatóres Dabir, cujus nomen vetus erat Cáriath Sepher, id est, cívitas litterárum. Dixitque Caleb: Qui percússerit Cáriath Sépher, & vastáverit eam, dabo ei Axam fíliam meam uxórem. Cúmque cepísset eam Othóniel fílius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam fíliam suam uxórem. Quam pergentem in itínere monuit, ut peteret à patre suo agrum. Quæ cum suspirásset sedens in ásino, dixit ei Caleb: Quid habes? At illa respondit: Da mihi benedictiónem, quia terram arentem dedísti mihi: da & irriguam aquis. Dedit ergo ei Caleb irriguum superius, & irriguum inferius.

℟. Príncipes. ℣. 364.

Lectio iv.

FIli autem Cinæi cognáti Móysi ascendérunt de cívitate palmárum, cum fíliis Juda in desértum sortis ejus, quod est ad meridiem Arad, & habitavérunt cum eo. Ábiit autem Judas cum Simeóne fratre suo, & percússerunt simul Chananæum qui habitábat in Séphath, & interfécerunt eum. Vocatumque est nomen urbis Herma, id est, anáthema. Cepítque Judas Gazam cum finíbus suis, & Ascalónem, atque Accaron cum término suis. Fuitque Dóminus cum Juda, & montána possédit: nec pótuit delére habitatóres vallis, quia falcátos cúrribus, abundábant. Dedérunt quoque Caleb Hebron, sicut díxerat Móyses, qui delévit, ex ea tres fílios Enac.

℟. Visus est. ℣. 364.

Lectio v.

JEbuséum autem habitatórem Jerúsalem non delérunt fílii Bénjamin: habitavítque Jebuséus cum fíliis Bénjamin in Jerúsalem, usque in præsentem diem. Domus quoque Joseph ascéndit in Bethel, fuitque Dóminus cum eis. Nam cum obsiderent eam, quam prius Luza vocabátur, vidérunt hóminem egrediéntem de cívitate, dixerúntque ad eum: Osténde nobis ipsíus cívitatis ingréssum, & fáciemus tecum misericórdiam. Qui cum ostendísset eis, percussérunt urbem in ore gládii: hóminem autem illum, & omnem cognatiónem ejus dimísérunt. Qui profíctus ábiit in terram Hethæi, & ædificávit ibi cívitatem, appellávitque eam Luzam;

aquas ita appellátum: usque in præsentem diem.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

FÉRIA TERTIA.

Ad Nocт. *Ps.* Confitémini Dómino. 54. Suscépit eos. 55. Pósuit Dóminus. 56.

De libro Judicum.

Lectio i. Cap. 2.

Dimísit ergo Jósue pópulum, & abiérunt fílii Israël unusquísque in possessiónem suam, ut obtinérent eam: servierúntque Dómino cunctis diébus ejus, & seniórum, qui longo post eum vixérunt témpore, & nóverant ómnia ópera Dómini, quæ fécerat cum Israël. Mórtuus est autem Jósue fílius Nun, fámulus Dómini, centum & decem annórum, & sepeliérunt eum in finibus possessiónis suæ in Thamnáthsare in monte Ephraïm, à septentrionáli plaga montis Gaas. Omnísque illa generátio congregáta est ad patres suos: & súrrexérunt álii, qui non nóverant Dóminum, & ópera quæ fécerat cum Israël.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ii.

Fecerúntque fílii Israël malum in conspéctu Dómini, & serviérunt Baalim. Ac dimiserunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti, & secúti sunt deos aliénos, deos cunctárum populórum, qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimitténtes eum, & servientes Baal & Astaroth. Iratúsque Dóminus contra Israël, trádidit eos in manus diripiéntium: qui cepérunt eos, & vendidérunt hóstibus, qui habitábant per gyrum: nec potuérunt resístere adversáriis suis: sed quocúnque pérgere voluíssent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, & jurávit eis: & vehementer afflícti sunt. Suscitavítque Dóminus júdices, qui liberárent eos devastántium mánibus: sed nec eos audíre voluérunt, fornicántes cum diis aliénis, & adorántes eos. Citò deseruérunt viam, per quam ingressi fúerant patres eórum: & audiéntes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

Lectio iii.

Cumque Dóminus júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. Postquam autem mórtuus esset judex, revertebántur, & multò fáciebant pejóra quàm fécerant patres eórum, sequéntes

alienos, servientes eis, & adorantes illos. Non dimisérunt adinventiónes suas, & viam durissimam, per quam ambuláre consuevérunt. Iratusque est furor Dómini in Israël, & ait: Quia irritum fecit gens, ista pactum meum, quod pepigeram cum patribus eórum, & vocem meam audíre contempsit: & ego non delébo gentes, quas dimísit Jósue, & mórtuus est: ut in ipsis experiár Israël, utrùm custodiant viam Dómini, & ámbulent in ea, sicut custodiérunt patres eórum, an non. Dimísit ergo Dóminus omnes natiónes has, & eas subvértere nóluit, nec trádidit in manus Jósue.

℟. Jesus Christus. ℣. Et

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Psalm.* Abundávit. 74. Abstulit. 75. Excitátus est. 76.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 3.

Filii Israël habitavérunt in médio Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi: & duxérunt uxóres filias eórum, ipsíque filias suas filiis eórum tradidérunt, & serviérunt diis eórum. Fecerúntque malum in conspéctu Dómini, & oblíti sunt Dei sui, servientes Báalim & Astaroth. Iratusque contra Israël Dóminus, trádidit eos in manus Chusan Rasathaim regis Mesopotamiæ, servieruntque ei octo annis. Et clamavérunt ad Dóminum, qui suscitávit eis salvatórem, & liberávit eos Othóniel vidélicet filium Cenez, fratrem Caleb, nóverat. Fuit autem in Spíritus Dómini, & judicávit Israël. Egressúsque est ad pugnam, & trádidit Dóminus in manus ejus Chusan Rasathaim regem Syriæ, & oppréssit eum. Quievit terra quadraginta annis, & mórtuus est Othóniel filius Cenez.

℟. Principes. ℣. Et

Lectio ij.

ADdidérunt autem filii Israël fácere malum in conspéctu Dómini: & confortávit adversum eos Eglon regem Moab: quia fecérunt malum in conspéctu ejus. Et congregávit ad se filios Ammon, & Amalec: abiítque & percússit Israël, atque possédit urbem palmárum. Servierúntque filii Israël Eglon regi Moab decem & octo annis: & postea clamavérunt ad Dóminum: qui suscitávit eis salvatórem vocábulo Aod, filium Gera, filii Jémini, qui utráque manu pugnáre dextera sinistrâque consuévit. Misérúntque filii Israël per illum múnera Eglon regi Moab. Qui fecit sibi gládium anceps,

tem in médio cápulum
gitúdinis palmæ manus,
ecinctus est eo subter
im in dextro fémore.
tulitque múnera Eglon
Moab. Erat autem
ón crassus nimis. Cùm-
obtulísset ei múnera,
fecútus est fócios, qui
eo vénerant.
Visus est. 364.

Lectio iij.

T reversus de Gálga-
lis, ubi erant ídola,
ad Regem: Verbum
étum hábeo ad te, ô
Et ille imperávit fi-
ium: Egressíque óm-
us, qui circà eum erant,
ressus est Aod ad eum:
ébat autem in æstívo cœ-
ulo solus, dixitque:
bum Dei hábeo ad te.
statim surréxit de thro-
Extendítque Aod sinis-
am manum, & tulit si-
n de déxtero fémore
, infixítque eam in ven-
ejus tàm válidè, ut cá-
us sequerétur ferrum in
nere, ac pinguíssimo adi-
stringerétur. Nec eduxit
ladium, sed ita ut per-
ússerat, reliquit in córpore: statímque per secréta naturæ alvi stércora prorupérunt. Aod autem clausis diligentíssimè óstiis cœnáculi, & obfirmátis fórib, per pósticum egressus est. Et statim insónuit buccina in monte Éphraim: descenderuntque cum eo fílii Israël. Humiliatúsque est Moab in die illo sub manu Israël: & quiévit terra octogínta annis. Post hunc fuit Samgar fílius Anath, qui percússit de Philístiim sexcentos viros vómere: & ipse quoque defendit Israël.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Psalmi* Misericórdias. 92. Beátus. 92. Semel jurávi. 93.

De libro Judicum.

Lectio j. Cap. 4.

ADdideruntque fílii Israël fácere malum in conspéctu Dómini post mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Asor: habuitque ducem exércitus sui nómine Sísaram; ipse autem habitábat in Hároseth géntium. Clamavérunt que fílii Israël ad Dóminum: nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos vehementer oppréssérat eos.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

ERat autem Débbora prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palma, quæ nómine ipsíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Éphraim: ascendebantque ad eam fílii Israël in omne judícium. Quæ

misit & vocávit Barac fílium Abínoëm de Cedes Néphthali : dixítque ad eum : Præcépit tibi Dóminus Deus Israël, vade, & duc exércitum in montem Thabor : tollésque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali, & de fíliis Zabúlon : ego autem addúcam ad te in loco torrentis Císon, Sísaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem, & tradam eos in manu tua.

℟. Quem vos interemísti. 365.

Lectio iij.

DIxítque ad eam Barac : Si venis mecum, vadam : si nolúeris veníre mecum, non pergam. Quæ dixit ad eum : Ibo quidèm tecum, sed in hac vice victória non reputábitur tibi, quia in manu muliéris tradétur Sísara. Surréxit ítaque Débbora, & perréxit cum Barac in Cedes. Qui, accítis Zabúlon & Néphthalí, ascéndit cum decem míllibus pugnatórum, habens Débboram in comitátu suo. Haber autem Cinæus recéssérat quondàm à céteris Cinæis frátribus súis fíliis Hobbab, cognáti Móysi : & teténderat tabernácula usquè ad vallem, quæ vocátur Sennin, & erat juxtà Cedes.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Salvum me fac. 109. Exaudi me. 109. Ego sum pauper. 110.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

NUntiatumque est Sísaræ quòd ascendísset Barac fílius Abínoëm, in montem Thabor : & congregávit nongentos falcátos currus, & omnem exércitum de Hároseth géntium ad torrentem Císon. Dixitque Débbora ad Barac : Surge, hæc est enim dies, in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas : en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruítque Dóminus Sísaram, & omnes currus ejus, universámque multitúdinem in ore gládii ad conspéctum Barac : in tantùm, ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret, & Barac persequerétur fugientes currus, & exércitum usquè ad Hároseth géntium, & omnis hóstium multitúdo usquè ad interneciónem cáderet.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

SIsara autem fúgiens pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Azor, & domum Haber Cinæi. Egressa ígitur Jahel

in occursum Sísaræ, dixit ad eum: Intra ad me, dómine mi: intra, ne timeas. Qui ingressus tabernáculum ejus, & opertus ab ea pállio, dixit ad eam: Da mihi, obsecro, páululum aquæ, quia sítio valdè. Quæ apéruit utrem láctis, & dedit ei bíbere, & opéruit illum. Dixitque Sísara ad eam: Sta ante óstium tabernáculi: & cùm vénerit áliquis interrógans te, & dicens: Nunquid hic est áliquis? Respondébis: Nullus est. Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, assúmens páriter & málleum: & ingressa abscónditè & cum siléntio, pósuit supra tempus cápitis ejus clavum, percussítque malleo defixit in cérebrum usquè ad terram: qui sopórem morti consócians defécit, & mórtuus est.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

ECce Barac sequens Sísaram veniébat: egréssaque Jahel in occursum ejus, dixit ei: Veni, & osténdam tibi virum, quem quæris. Qui cùm intrásset ad eam, vidit Sísaram jacéntem mórtuum, & clavum infíxum in témpore ejus. Humiliávit ergò Deus in die illo Jabin regem Chánaan coram fíliis Israël. Qui crescébant quotídie, & forti manu opprimébant Jabin regem Chánaan, donec delérent eum.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

AD VESPERAS.

A Capitulo, de Beata in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

AD Noct. *Psalmi* Notus in Judæa. 128. Deus, quis símilis. 128. Deus meus, pone. 129.

De libro Judicum.

Lectio j. Cap. 5.

CEcinérunt Débbora & Barac fílius Abinoëm in illo die, dicéntes: Qui sponte obtulístis de Israël ánimas vestras ad perículum, benedícite Dómino. Audíte, reges, áuribus percípite, príncipes: Ego sum, ego sum quæ Dómino cánam, psallam Dómino Deo Israël. Dómine, cùm exíres de Seir, & transíres per regiónes Edom, terra mota est, cœlíque ac nubes distillavérunt aquis. Montes fluxérunt à fácie Dómini, & Sínaï à fácie Dómini Dei Israël. In diébus Samgar fílii Anath, in diébus Jahel quievérunt sémitæ: & qui ingrediebántur per eas, ambulavérunt per calles dévios. Cessavérunt fortes in Israël, & quievérunt: donec súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israël.

Digitized by Google

Lectio ij.

BEnedícta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi, & benedícatur in tabernáculo suo. Aquam petenti lac dedit, & in phiála principum obtulit butyrum. Sinístram manum misit ad clavum, & déxteram ad fabrórum málleos, percussítque Sísaram quærens in cápite vúlneris locum, & tempus válide perforans. Inter pedes ejus ruit: défecit, & mórtuus est: volvebátur ante pedes ejus, & jacébat exánimis & miserábilis. Per feneſtram respíciens, ululábat mater ejus: & de cœnáculo loquebátur: Cur morátur régredi currus ejus? quare tardavérunt pedes quadrigárum illíus? Una sapiéntior céteris uxóribus ejus, hæc sócrui verba respóndit: Fórsitan nunc dívidit spólia, & pulchérrima feminárum elígitur ei: vestes diversórum colórum Sísaræ traduntur in prædam, & suppellex vária ad ornanda colla congéritur. Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: qui autem dilígunt te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent. Quievítque terra per quadraginta annos.

AD VESPERAS.

Psalm. de Feria sub sola Ant. 5. F. Crédimus, sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, allelúia. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM, *Act.* 10. NOs testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno: hunc Deus suscitávit tértia die.

Hymnus, Nunc novis. *ut suprà* 319.

℣. Confitébimur tibi, Deus: ℟. Narrábimus mirábilia tua. *Ps.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Resurréxit Christus, & visus est Cephæ, & post hoc Undécim: deínde visus est plusquàm quingéntis frátribus simul: deínde visus est Jacóbo, deínde Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 372.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in albis, 360. *exceptis quæ sequúntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi Et. Noct. Dominicæ, ut in Psalterio.

De libro Judicum.

Lectio 7. Cap. 6.

FEcérunt filii Israël malum in conspéctu Dómini: qui trádidit illos in manu Mádian septem annis. Humiliatúsque est Israël valdè in conspéctu Mádian. Et clamávit ad Dóminum pópulus

auxílium contrà Madiánitas. Qui misit ad eos virum prophétam, & locútus est: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego vos feci conscéndere de Ægypto, & edúxi vos de domo servitútis, & liberávi de manu Ægyptiórum, & ómnium inimicórum, qui afflígebant vos: ejecíque eos ad introítum vestrum, & trádidi vobis terram eórum. Et dixi: Ego Dóminus Deus vester, ne timeátis deos Amorrhæórum, in quorum terra habitátis. Et noluístis audíre vocem meam.

℟. Ubi est mors. 360.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 242. in diébus Paschæ, 13. C. 1.

Lectio ij.

DIléctis his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantùm, donante ipso, póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra; hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, & in ipso præcéssit exemplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Contrà istam evidéntiam dispútant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ sunt hóminum sápiunt, quàm disputárent de Deo contra Deum? Illé enim Deus est, illi hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidém mirácula sunt, tot quotidiè hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexísse qui erant; & tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assíduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta res est. Corpus erat, caro erat, pepéndit in cruce, emísit ánimam; pósita est caro in sepúlcro: exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quarè mirámur? Quarè non créd imus? Deus est qui fecit. Considera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Sive vivimus. 361.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum qui misit me; & nemo ex vobis interrogat me, Quò vadis? Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 94. n. 4.

VIdébat útique Dóminus Jesus quid illa sua verba in córdibus discípu-

Digitized by Google

lórum ágerent. Spiritálem quippè nondùm intérius habéntes consolatiónem, quam per Spíritum sanctum fúerant habitúri, id quod extérius in Christo vidébant, amíttere metuébant. Et quia se amissúros esse illum vera denuntiántem dubitáre non póterant, contristábatur humánus affectus, quia carnális desolabátur aspectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia visus intérior ipse est útiquè mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus; non cernéntium corpóribus ingestúrus corpus humánum, sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Adjúngit: sed ego veritátem dico vobis; expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquàm díceret: Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidèm factum Verbum hábito in vobis; sed nolo me carnáliter adhuc diligáris, & ísto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esurriétis; si carni carnáliter hæséritis, capáces Spíritûs non éri

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de justítia, & de judício, alleluia, alleluia. ℣. Qui lóquitur in quo non potest latére Spíritus Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium. * Cùm, Glória. † Arguet. *Joan.* 16. *Sup.* 2.

AD LAUDES

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

SI cognóvimus secundùm carnem Christum, sed nunc jam non nóvimus. Itaque ergò in Christo nova creatúra, vétera transíerunt: ecce facta sunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra. 366.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Nunc vado ad eum qui misit me, alleluia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes unius efficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcípis, id desiderare quod promittis; ut inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

QUi in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu; si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus.

Hymnus, Forti, 371.

℣. Memor esto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi spem dedísti. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Expedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclétus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Psalmi.* Benedic. 31. Quàm magnificáta sunt. 32. Sit glória. 33.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

VEnit Angelus Dómini, & sedit sub quercu, quæ erat in Ephra, & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cúmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, & ait: Dóminus tecum, virórum fortíssime. Dixitque ei Gédeon: Obsécro, mi Dómine, si Dóminus nobíscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? ubi sunt mirabília ejus, quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus & trádidit in manus Mádian. Respexitque ad eum Dóminus, & ait: Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël de manu Mádian: scito quòd míserim te. Qui respóndens ait: Obsécro, mi dómine, in quo liberábo Israël? ecce família mea ínfima est in Manásse, & ego mínimus in domo patris mei. Dixitque ei Dóminus: Ego ero tecum: & percúties Mádian quasi unum virum. Et ille, Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui lóqueris ad me. Nec recédas hinc, donec revertar ad te, portans sacrifícium, & ófferens tibi. Qui respóndit: Ego præstolábor advéntum tuum.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

INgréssus est ítaque Gédeon & coxit hædum, & de farínæ módio ázymos panes: carnésque ponens in canístro, & jus cárnium mittens in ollam, tulítque ómnia sub quercu, & óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini: Tolle carnes & ázymos panes, & pone supra petram illam, & jus désuper funde. Cúmque fe-

Digitized by Google

cissét ita, extendit Angelus Dómini summitátem virgæ, quam tenébat in manu, & tétigit carnes & panes ázymos: ascenditque ignis de petra, & carnes, azymosque panes consúmpsit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis ejus. Vidensque Gédeon quòd esset Angélus Dómini, ait: Heu mi Dómine Deus: quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem. Dixitque ei Dóminus: Pax tecum: ne timéas, non moriéris. Ædificávit ergò ibi Gédeon altáre Dómino, vocavitque illud, Dómini pax, usquè in præsentem diem.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

IGitur omnis Mádian, & Amalec, & orientáles pópuli congregáti sunt simul: & transeúntes Jordánem, castrametáti sunt in valle Jézraël. Spíritus autem Dómini índuit Gédeon, qui clangens búccinâ convocávit domum Abiézer, ut sequerétur se. Misítque núntios in univérsum Manásses, qui & ipse secútus est eum: & álios núntios in Azer & Zabúlon & Néphthali, qui occurrérunt ei. Dixitque Gédeon ad Deum: Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locútus es, pónam hoc vellus lanæ in área: si ros in solo vellere fúerit, & in omni terra siccitas, sciam, quòd per manum meam, sicut locútus es, liberábis Israël. Factumque est ita. Et de nocte consúrgens expresso vellere, concham rore implévit. Dixitque rursùs ad Deum: Ne irascátur furor tuus contra me si adhuc semèl tentávero, signum quærens in vellere. Oro ut solum vellus siccum sit, & omnis terra rore madens. Fecitque Deus nocte illâ ut postuláverat: & fuit siccitas in solo vellere, & ros in omni terra.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Psalmi* Dómine, quis habitábit. 52. Cœli enárrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 53.

De libro Judícum.

Lectio j. Cap. 7.

JErobaal qui & Gédeon, de nocte consúrgens, & omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocátur Harad. Erant autem castra Mádian in valle ad septentrionálem plagam collis excélsi. Dixitque Dóminus ad Gédeon: Multus tecum est pópulus, nec tradétur Mádian in manus eius: ne gloriétur contra me Israël, & dicat: Meis víribus liberátus sum. Lóquere ad pópulum, & cunctis audiéntibus prædica: Qui formidolósus & tímidus est, revertátur. Recessérunt que de monte Gá-

Digitized by Google

ri: nec sit finis dō
ulo vigiliæ duæ mílliæ
rum, & tantùm deorsum
ra remanserunt. Dixit
Dóminus ad Gédeon:
pópulus multus est,
vos ad aquas, & ibi
dílio illos: & de quo
tibi: Hic tecum vadat,
pergat: quem vero prohi-
neo, revertátur. Cùmdescendísset pópulus ad
s, dixit Dóminus ad
eon: Qui linguâ lam-
ent aquas, sicut solent
es lámbere, separábis
eórum: quos autem
ávia génibus híberint,
altera parte erunt. Fuit
gitur numerus eórum qui
mu ad os projiciente
bérant aquas, trecenti
: omnis autem réli-
s multitúdo flexo pó-
e bíberat. Et ait Dó-
nus ad Gédeon: In tre-
entis viris qui lambuérunt
uas, liberábo vos, & tra-
dam in manu tua Ma-
on: omnis autem réliqua
ultitúdo revertátur in lo-
cum suum. Sumptis itaque
cibariis & tu-
, omnem réliquam mul-
titúdinem abíre præcépit
in tabernácula sua: & ipse
trecentis viris se cer-
tamini dedit.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

Ivítque (Gédeon) trecentos viros in tres
partes: & dedit tubas in
manibus eórum, lagenas
quæ vácuæ ac lámpades i
médio lagenárum. Et dixit
ad eos: Quod me fácere
vidétis, hoc fácite: ingrédiar partem castrórum
& quod fécero, sectámini
Quando personúerit tuba
in manu mea, vos quoque
per castrórum circúitum
clángite & conclamáte
Dómino & Gedeóni. Ingressúsque est Gédeon, &
trecenti viri qui erant cum
eo, in partem castrórum
incipiéntibus vigíliis nocti
médiæ, & custódibus sus
citátis, cœpérunt búccinis
clángere, & comploder
inter se lagénas. Cùmque
per gyrum castrórum in
tribus personárent locis
& hydrias confregíssent
tenuérunt sinístris mánibus
lámpades, & déxtris so
nantes tubas, clamavérunt
que: Gládius Dómini &
Gedeónis: stantes síngu
in loco suo per circúitum
castrórum hostílium. Om
nia itaque castra turbáta
sunt, & vociferantes, ulu
lantesque fugérunt: &
nihilóminus insistebant tre
centi viri búccinis persó
nantes.

℟. Quem vos interemi
tis. 365.

Lectio iij.

Immísitque Dóminus gla
dium in ómnibus ca
stris, & mútuâ se cæ
dentes trucidabant, fugiéntes au
tem ad Bethsétta, & ca
lídiæ usque. Abelmehúla:

Tebdiæ. Conclamántes autem viri Israël de Néphthali, & Aser, & omni Manásse, persequebántur Mádian. Misítque Gédeon núntios in omnem montem Ephraïm, dicens: Descéndite in occúrsum Mádian, & occupáte aquas usque Béthbera atque Jordánem. Clamávitque omnis Ephraïm, & præoccupávit aquas atque Jordánem usque Béthbera. Apprehensósque duos viros Mádian, Oreb, & Zeb, interfécit Oreb in petra Oreb, Zeb vero in torculári Zeb. Et persecúti sunt Mádian, cápita Oreb & Zeb portántes ad Gédeon trans fluenta Jordánis.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA QUARTA.

AD Noct. *Psalmi* Constítuit. 71. Miserére mei. 71. Ut quid, Dómine. 72. De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 8.

ZEbee autem & Sálmana requiescébant cum omni exércitu suo. Quíndecim enim míllia viri remánserant ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæsis centum viginti míllibus bellatórum educéntium gládium. Ascendensque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabántur, ad orientálem partem Nobe, & Jégbaa, percússit castra hóstium, qui secúri erant, & nihil adversi suspicabántur. Fugerúntque Zébee & Sálmana, quos persequens Gédeon comprehéndit, turbáto omni exércitu eórum. Dixítque ad Zébee & Sálmana: Quales fuérint viri, quos occidístis in Thabor? Qui respondérunt: Símiles tui, & unus ex eis quasi fílius regis. Quibus ille respóndit: Fratres mei fuérunt, fílii matris meæ. Vivit Dóminus, quia si servassétis eos, non vos occíderem. Dixítque Jether primogénito suo: Surge, & interfice eos. Qui non edúxit gládium: timébat enim, quia adhuc puer erat. Dixerúntque Zébee & Sálmana: Tu surge, & irrue in nos: quia juxta ætátem róbur est hóminis. Surréxit Gédeon, & interfécit Zébee & Sálmana: & tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regálium camelórum decorári solent.

℟. Principes. 364.

Lectio ij.

DIxerúntque omnes viri Israël ad Gédeon: Domináre nostri tu, & filius tuus, & filius filii tui: quia liberásti nos de manu Mádian. Quibus ille ait: Non dominábor vestri, nec dominábitur in vos fílius meus, sed dominábitur vobis Dóminus. Dixítque ad eos: Unam petitiónem postúlo a vobis: Date mihi inaures ex præda vestra

ſtra. Inaures enim áureas Iſmaelítæ habére conſuéverant. Qui reſpondérunt: Libentíſſimè dábimus. Expandenteſque ſuper erram pállium, projecérunt in eo inaures de præda: & fuit pondus poſulatárum ináurium mille ɛptingenti auri ſicli, abſque ornamentis, & monílibus, & veſte purpúrea, quibus reges Mádian uti ſóliti erant, & præter torques áureas camelórum. Fecitque ex eo Gédeon Ephod, & póſuit illud in civitáte ſua Ephra. Fornicatuſque eſt omnis Iſraël in eo, & factum eſt Gedeóni & omni dómui ejus in ruínam. Humiliátus eſt autem Mádian coram fíliis Iſraël, nec potuérunt ultrà cervíces eleváre: ſed quiévit terra per quadraginta annos quibus Gédeon præfuit.

℣. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

ABiit ítaque Jeróbaal fílius Joas, & habitávit in domo ſua: habuitque ſeptuaginta fílios, qui egréſſi ſunt de fémore ejus: eò quòd plures habéret uxóres: Concubína autem fílius, quam habébat in Sichem, génuit ei fílium nómine Abímelech: mortuuſque eſt Gédeon fílius Joas in ſenectúte bona, & ſepultus eſt in ſepulcro Joas patris ſui in Ephra de família Ezri. Poſtquàm autem mórtuus eſt Gédeon, averſi ſunt fílii Iſraël, & fornicáti ſunt cum Báalim. Percuſſeruntque cum Baal fœdus, ut eſſet eis in deum: nec recordáti ſunt Dómini Dei ſui, qui éruit eos de mánibus inimicórum ſuórum ómnium per circúitum: nec fecérunt miſericórdiam cum domo Jeróbaal Gédeon juxtà ómnia bona, quæ fécerat Iſraéli.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Pſalmi* Exáudiat. 88. Exultáte. 89. Beáta gens. 89.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 9.

ABiit autem Abímelech fílius Jeróbaal in Sichem ad fratres matris ſuæ, & locútus eſt ad eos, & ad omnem cognatiónem domûs patris matris ſuæ, dicens: Loquímini ad omnes viros Sichem: Quid vobis eſt mélius, ut dominentur veſtri ſeptuaginta viri omnes fílii Jeróbaal, an ut domínetur unus vir? ſimulque conſideráte quòd os veſtrum, & caro veſtra ſum. Locutíque ſunt fratres matris ejus de eo ad omnes viros Sichem univerſos ſermónes iſtos, & inclinavérunt cor eórum poſt Abímelech, dicentes: Prater noſter eſt. Dederuntque illi ſeptuaginta pondo

argenti de fano Bálberit. Qui condúxit sibi ex eo viros ínopes & vagos, secutíque sunt eum. Et venit in domum patris sui in Ephra, & occídit fratres suos fílios Jeróbaal septuaginta viros, super lápidem unum : remansítque Jóathan fílius Jeróbaal mínimus, & abscónditus est. Congregáti sunt autem omnes viri Sichem, & universæ famílliæ urbis Mello : abieruntque & constituérunt regem Abímelech juxtà quercum, quæ stabat in Sichem.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

IVit [Jóatham] & stetit in vértice montis Garízim : elevatáque voce, clamávit, & dixit : Audíte me viri Sichem, ita áudiat vos Deus. Iérunt ligna, ut úngerent super se regem : dixeruntque olívæ : Impera nobis. Quæ respondit : Numquid possum deférere pinguédinem meam, quâ & dii utuntur, & hómines, & venire ut inter ligna promóvear ? Dixeruntque ligna ad árborem ficum : Veni, & super nos regnum áccipe. Quæ respondit eis : Numquid possum deférere dulcédinem meam, fructúsque suavíssimos, & ire ut inter cétera ligna promóvear ? Locútaque sunt ligna ad vitem ; Veni, & ímpera nobis. Quæ respondit eis ; Nunquid possum déserere vinum meum, q lætíficat Deum & hó nes, & inter ligna e promovéri ? Dixerun ómnia ligna ad rhamn Veni, & ímpera super Quæ respondit eis : Si me regem vobis consti tis, veníte, & sub u mea requiéscite. Si a non vultis, egrediátu nis de rhamno, & dev cedros Líbani.

℟. Quem vos inter tis. 365.

Lectio iij.

[ET áddidit Jóatha Nunc ígitur, si tè, & absque peccáto tituístis super vos Abímelech, & benè cum Jeróbaal, & domo ejus, & redd vícem benefíciis ejus, pugnávit pro vobis ánimam suam dedit lis, ut erúeret vos de Mádian, qui nunc súr tis contrà domum mei, & interfecístis ejus septuaginta viros unum lápidem, & tuístis regem Abímel lium ancíllæ ejus super bitatóres Sichem, eò frater vester sit : si rectè, & absque vítio tis cum Jeróbaal, & ejus, hódiè lætámi Abímelech, & ille læ in vobis. Sin autem versè : egrediátur ig eo, & consúmat habit res Sichem, & óppi

illo: egrediaturque ignis
ris Sichem, & de óp-
Mello, & dévoret
melech. Quæ cùm dixis-
fugit, & ábiit in Bera:
itavitque ibi ob metum
melech fratris sui. Reg-
it ítaque Abímelech su-
Israël tribus annis.
Jesus Christus. 365.

ERIA SEXTA.

D NOCT. *Psalmi* Quid
táris. 106. Exaudi. 106.
perè. 107.

De libro Júdicum.

ctio j. Cap. 9.

MIsit Dóminus spíri-
tum péssimum inter
Abímelech & habi-
es Sichem: qui cœpé-
eum detestári, & sce-
nterfectiónis septua-
filiórum Jeróbaal, &
nem sánguinis eórum
re in Abímelech fra-
ssum, & in céteros
mórum príncipes, qui
adjúverant. Posue-
e insídias adversùs
in summitáte món-
& dum illius præsto-
um adventum, exer-
larocínia, agentes
de prætereúntibus,
mque est Abíme-
surréxit ítaque Abí-
cum omni exércitu
ste, & tetendit in-
juxtà Síchimam. Vi-
e quòd egrederétur
s de civitáte, súr-
& íruit in eos cum
cáneo suo, oppugnans, & obsídens civitátem: duæ autem turmæ palantes per campum, adversários persequebantur.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

PORrò Abímelech omni die illo oppugnábat urbem: quam cepit, interfectis habitatóribus ejus, ipsáque destructâ, ita ut sal in ea dispérgeret. Quod cùm audíssent qui habitábant in turre Sichimórum, ingressi sunt fanum dei sui Berith, ubi fœdus cum eo pepígerant, & ex eo locus nomen acceperat, qui erat munítus valdè. Abímelech quoque áudiens víros turris Sichimórum páriter conglobátos, ascendit in montem Selmon cum omni pópulo suo: & arreptâ secúri, præcídit árboris ramum, impositumque ferens húmero, dixit ad sócios: Quod me vidétis fácere, citò fácite. Igitur certátim ramos de arbóribus præcidentes, sequebantur ducem. Qui circumdantes præsídium, succendérunt; atque ita factum est, ut fumo & igne mille hómines necarentur, viri páriter & mulíeres, habitatórum turris Sichem.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

ABímelech autem indè proficíscens venit ad óppidum Thebes, quod

circumdans obsidébat exércitu. Erat autem turris excelsa in média civitáte, ad quam confúgerant simul viri ac mulíeres, & omnes príncipes civitátis, clausâ firmíssimè jánuâ, & super turris tectum stantes per propugnácula. Accedensque Abímelech juxtà turrim, pugnábat fórtiter: & appropinquans óstio, ignem suppónere nitebátur: & ecce una múlier fragmen molæ désuper jáciens, illísit cápiti Abímelech, & confrégit cérebrum ejus. Qui vocávit citò armígerum suum, & ait ad eum: Evagína gládium tuum, & pércute me: ne fortè dicátur quòd à fémina interfectus sim. Qui jussa perficiens, interfécit eum. Illóque mórtuo, omnes qui cum eo erant de Israël, reversi sunt in sedes suas: & réddidit Deus malum, quod fécerat Abímelech contrà patrem suũ, interfectis septuaginta frátribus suis. Sichimítis quoque, quod operáti erant, retribútum est, & venit super eos maledíctio Jóatham fílii Jeróbaal.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

AD VESPERAS,

A Capitulo de Beata, (nisi occurrat Festum semiduplex) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalmi* Beátus. 124. Audíte 125. Ne timúeris. 126.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 10.

POst Abímelech surréxit dux in Israël Thola fílius Phuapátrui Abímelech, vir de Issachar, qui habitávit in Samir montis Ephraïm: & judicávit Israélem viginti & tribus annis, mortuúsque est, ac sepultus in Samir. Huic succéssit Jaïr Galaadítes, qui judicávit Israélem per viginti & duos annos, habens triginta fílios sedentes super triginta pullos asinárum, & príncipes triginta civitátum, quæ ex nómine ejus sunt appellátæ Havoth-Jaïr, id est, óppida Jaïr, usquè in præsentem diem in terra Gálaad. Mortuúsque est Jaïr, ac sepultus in loco qui est vocábulum Camon. Fílii autem Israël peccátis vetéribus jungentes nova, fecérunt malum in conspectu Dómini, & servíerunt idólis, Báalim & Astaroth, & diis Syriæ ac Sidónis & Moab & filiórum Ammon & Philísthiim: dimiseruntque Dóminum, & non coluérunt eum. Contrà quos Dóminus irátus, trádidit eos in manus Philísthiim & filiórum Am-

Digitized by Google

on. Afflictíque ſunt, & nementer oppreſſi per an- decem & octo, om- qui habitábant trans rdánem in terra Amor- i, qui eſt in Gálaad: tantùm, ut fílii Am- n, Jordáne tranſmiſſo, áreni Judam & Bénja- & Ephraïm: afflictuſ- eſt Iſraël nimis.

Lectio ij.

T clamantes ad Dó- minum, dixérunt: cávimus tibi, quia dere- imus Dóminum Deum trum, & ſervívimus alim. Quibus locútus eſt minus: Nunquid non ptii & Amorrhæi, fi- e Ammon & Philiſ- im, Sidónii quoque & alec & Chánaan oppreſ- unt vos, & clamaſtis ad , & érui vos de manu um? Et tamen reliquiſ- me, & coluiſtis deos nos: idcircò non ad- n ut ultrà vos líberem: , & invocáte deos quos iſtis: ipſi vos líberent mpore angústiæ. Dixe- que fílii Iſraël ad Dó- um: Peccávimus, red- n nobis quidquid tibi tet: tantùm nunc lí- a nos. Quæ dicentes, nia de fínibus ſuis alie- rum deórum idóla pro- érunt, & ſerviérunt Dó- no Deo: qui dóluit ſu- r miſériis eórum. Itaque lii Ammon conclamantes in Gálaad fixére tentória: contrà quos congregáti fílii Iſraël, in Maſpha caſtrametáti ſunt. Dixeruntque príncipes Gálaad ſínguli ad próximos ſuos: Qui primus ex nobis contrà fílios Ammon cœperit dimicáre, erit dux pópuli Gálaad.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato ſub ſola Ant. 5. F. Crédimus, ſcientes, quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, allelúia. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Act.* 17.

PAulus differébat Judæis de Scriptúris, adapériens & insínuans quia Chriſtum opórtuit pati, & reſúrgere à mórtuis; & quia hic eſt Jeſus Chriſtus.

Hymnus, Nunc novis. 359.

℣. Non móriar, ſed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Pſ.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 6. David appóſitus eſt ad patres ſuos, & vidit corruptiónem; quem verò Deus ſuſcitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem, allel. *Act.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 372.

Digitized by Google

DOMINICA V. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in albis, 360. exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíſſimus atque pugnátor, fílius muliéris meretrícis, qui natus eſt de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem, de qua ſuſcépit fílios: qui poſtquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicéntes: Hæres in domo pátris noſtri eſſe non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob: congregatíque ſunt ad eum viri ínopes, & latrocinantes, & quaſi príncipem ſequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contrà Iſraël. Quibus ácriter inſtántibus perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium ſuî Jephte de terra Tob: Dixeruntque ad eum: Veni, & eſto princeps noſter, & pugna contrà fílios Ammon. Quibus ille reſpondit: Nonnè vos eſtis qui odíſtis me, & ejeciſtis de domo patris mei, & nunc veniſtis ad me neceſſitáte compulſi? Dixerunt-que príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur cauſam nunc ad te venímus, ut proficiſcáris nobíſcum, & pugnes contrà fílios Ammon, ſíſque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè veniſtis ad me, ut pugnem pro vobis contrà fílios Ammon, tradíderitque eos Dóminus in manus meas, ego ero veſter princeps? Quibus reſpondérunt ei: Dóminus, qui hæc audit, ipſe mediátor ac teſtis eſt quòd noſtra promiſſa faciémus. Abiit ítaque Jephte cum princípibus Gálaad, fecítque eum omnis pópulus príncipem ſuî.

℟. Ubi eſt mors. 360.

Sermo ſancti Cæſárii Arelatenſis Epíſcopi.

Homil. 37. de Litan.

Lectio ij.

ECce, fratres dilectíſſimi, dies ſancti & ſpiritáles advéniunt. In iſtis tribus diébus, quos regulàriter in toto mundo celébrat Eccléſia, nullus ſe à ſancto conventu ſubdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera ſubrépunt. In iſtis tribus diébus fidéliter ad Eccléſiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei miſericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum noſtrórum vúlnera, iſto triduáno compunctionis

medicamento, ad sanitátem pristinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus, & magis, legendo, & psallendo, vel orando, animábus nostris spirituáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergò me, fratres, rogántem: audíte paternâ pietáte admonéntem, ut vobis Deus, & in hoc sæculo sanitátem córporum, ubertátem frúctuum, & peccatórum indulgéntiam tríbuat, & in futúro ad æterna præmia feliciter perveníre concédat.

℟. Sive vivimus. 361.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; si quid petíeritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1. & 2.

JAm dictum est in superióribus hujus Dominíci sermónis pártibus propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contrà rationem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse significat, & quod eo sono rectè ac veráciter intelligitur, hoc accipiendus est dícere, cùm dicit, In nómine meo. Undè qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiendum, non petit in ejus nómine, etiamsi non táceat lítteris ac syllabis Christum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod est de illo sentiendum sentit, ipse in ejus nómine petit; & áccipit quod pétit, si non contrà suam salútem sempiternam petit. Accipit autem, quandò débet accípere. Quædam enim non negántur; sed ut cóngruo dentur témpore, differuntur. Usque modò, inquit, non petístis quidquam in nómine meo: pétite & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, sed spirituále gáudium est; & quandò tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addendum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergò pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium consequendum, hoc est in nómine Christi petendum, si divínam intelligimus grátiam, si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omnínò res

est; sed quia, in tantæ rei comparatióne, quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Usque modò non petístis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum, allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri. * Pétite. *Joan.* 16. *Ps.* 144.

AD LAUDES.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3. Cárissimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, & ea quæ sunt plácita coram eo, fácimus.

Hymnus, Auróra. 366.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

Deus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt, &, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5. Créditis in nómine Fílii Dei: & hæc est fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 371.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidístis quia ego à Deo exívi, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

¶ *Hoc triduo, si occurrat Fest. Duplex vel Semid. de eo fiet Offic. cum Commem. Feriæ ad Officium Noct. & ad Laudes tantùm. Tunc-que prima Lectio erit de Scriptura occurr. duabus in unam junctis: secunda Lectio erit de Festo: tertia denique de Evangelio & Homilia Feriæ.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Pontíficem semper vivéntem ad interpellan-

Digitized by Google

dum pro nobis: * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 7. *Psalm.* Confitémini. 33. Vocávit. 34. Misit. 34.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

LOcutúsque est Jephte omnes sermónes suos coram Dómino in Maspha. Et misit núntios ad regem filiórum Ammon, qui ex persóna sua dícerent: Quid mihi & tibi est, quia venísti contrà me, ut vastáres terram meam? Quibus ille respondit: Quia tulit Israël terram meam, quandò ascendit de Ægypto à fínibus Arnon usque Jaboc atque Jordánem: nunc ergò eum pace redde mihi eam. Per quos rursùm mandávit Jephte, & imperávit eis ut dícerent regi Ammon: Hæc dicit Jephte: Non tulit Israël terram Moab, nec terram filiórum Ammon. Nonnè ea quæ póssidet Chamos Deus tuus, tibi jure debentur? Quæ autem Dóminus Deus noster victor obtínuit, in nostram cedent possessiónem: nisi fortè mélior es Balac fílio Sephor rege Moab; aut docére potes, quòd jurgátus sit contrà Israël, & pugnáverit contrà eum, quandò habitávit in Hésebon, & vículis ejus, & in Aroër: & villis illíus, vel in cunctis civitátibus juxtà Jordánem, per trecentos annos. Quarè tanto témpore nihil super hac repetitióne tentastis? Igitur non ego peccò in te, sed tu contrà me malè agis, indícens mihi bella non justa. Júdicet Dóminus árbiter hujus diéi inter Israël, & inter fílios Ammon. Noluitque acquiéscere rex filiórum Ammon verbis Jephte, quæ per núntios mandáverat.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

FActus est ergò super Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad, & Manasse, Maspha quoque Gálaad, & indè tránsiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens: Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egréssus de fóribus domûs meæ, mihíque occúrrerit revertenti cum pace à fíliis Ammon, eum holocaustumófferam Dómino. Transívitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contrà eos: quos trádidit Dóminus in manus ejus.... Humiliatíque sunt fílii Ammon à fíliis Israël. Revertente autem Jephte in Maspha domum suam, occurrit ei unigénita fília sua cum tympanis & choris: non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me, fília mea, decepísti

me, & ipsa decepta es: aperui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa respondit: Pater mi, si aperuísti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, concessâ tibi ultióne atque victóriâ de hóstibus tuis. Dixitque ad patrem: Hoc solum mihi præsta quod déprecor: Dimitte me ut duóbus mónsibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respondit: Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiísset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletísque duóbus ménsibus, revérsa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exindè mos increbruit in Israël, & consuetúdo servàta est, ut post anni circulum convéniant in unum filiæ Israël, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Visus est. 364.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos: Quis vestrùm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *quæ est ad Probam n.* 16. 18. 19. & 20.

QUi novit bona data dare fíliis suis, pétere ne & quærere & pulsáre cogpellit. Quod quarè fáciat qui novit quid nobis necfárium sit, priusquàm petámus ab eo, movére dmum potest, nisi integámus quòd Dóminus Deus noster non volutem nostram sibi velit notéscere, quam non pitest ignoráre; sed exerc in oratiónibus desidéria nostrum, quo possímus pere quod præparat dFillud enim valdè magnieft; sed nos ad capiendumparvi & angusti sumIdeò nobis dícitur: Dilatmini. Tantò quippè illsumémus capácius, quaid & fidéliùs crédimus, sperámus firmiùs, & dederámus ardéntiùs. In ergò fide, & spe, & caritáte continuáto desidério semper orámus. Ac per hoc, & quod ait Apóstolus: Sine intermissióne oráte: quid est áliud quàm beátam vitam quæ nulla nisi æterna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráte! Semper ergò hanc à Dómino Deo desiderémus; & orámus semper. Sed ideò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desiderium quo-

nimodò tepescit, certis oris ad negótium orandi ientem revocámus, vetis oratiónis nos ipsos adonentes, in id quod deerámus intendere; ne od repéscere cœperat, mmmò frigescat; & pétus extinguátur, nisi crébrius inflammétur. Quæ m ita sint, étiam cùm ut óráre vacat, id est, im ália bonárum & neessariárum actiónum non pediuntur offícia, quamis & in eis, ut dixi, deidério illo semper oranum sit, non est ímpronum nec inútile. Neque nim, ut nonnulli putant, oc est oráre in multilóuio, si diútius orétur. liud est sermo multus, liud diuturnus affectus. bsit ab oratióne multa ocútio; sed non desit multa precário, si fervens perévérat intentio. Nam multùm loqui est in orando rem necessáriam supérfluis ngere verbis: multùm autem precári est ad eum quem precámur, diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerumquè hoc negótium plùs gemitibus quàm sermónibus ágitur, plùs fletu quàm affátu.

℟. Pétite, & dábitur vobis: quærite, & invenietis: * Pulsáte, & aperiétur vobis, allelúia, allel. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis: * Pulsáte. Glória. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contrà adversa ómnia tuâ semper protectióne muniámur; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

¶ *Hoc triduo, qui non intersunt Processionibus, tenentur recitare Litanias SS. cum ℣℣. & Oration. flexis genibus, post Laudes, dicto* Benedicámus Dómino.]

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Si vos, cùm sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris; quantò magis Páter vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se? allel. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. *ut suprà.* 416.

FERIA TERTIA IN ROGATIONIBUS.

AD NOCT. *Invit. ut heri.*

Ps. Deus, judícium. 53. Reges Tharsis. 53. Miserícórdiam. 54.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 12.

ECce autè in Éphraïm, orta est sedítio. Nam transeuntes contrà Aquilónem, dixérunt ad

Digitized by Google

Jephte : Quarè vadens ad pugnam contrà fílios Ammon, vocáre nos noluísti, ut pergerémus tecum? Igitur incendémus domum tuam. Quibus ille respondit : Disceptátio erat mihi & pópulo meo contrà fílios Ammon véhemens : vocavíque vos, ut præberétis mihi auxílium, & fácere noluístis. Quod cernens pósui ánimam meam in mánibus meis, transívíque ad fílios Ammon, & trádidit eos Dóminus in manus meas. Quid commérui, ut adversùm me consurgátis in prælium? Vocátis ítaque ad se cunctis viris Gálaad, pugnábat contrà Éphraïm : percussérunt que viri Gálaad Éphraïm, quia díxerat : Fugitívus est Gálaad de Éphraïm, & hábitat in médio Éphraïm & Manasse. Occupavérunt que Galaadítæ vada Jordánis, per quæ Éphraïm reversúrus erat. Cùmque vénisset ad ea de Éphraïm número, fúgiens, atque dixísset : Obsécro ut me transíre permittátis : dicébant ei Galaadítæ : Numquid Ephrathæus es? quo dicente : Non sum : Interrogábant eum : Dic ergò Schíbboleth, quod interpretátur Spica. Qui respondébat, Sibboleth : eádem lítterâ spicam exprímere non valens. Statímque apprehensum jugulábant in ipso Jordánis tránsitu. Et cecidérunt in illo témpore de Éphraïm quadraginta duo míllia.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

JUdicávit ítaque Jephte Galaadítes Israël sex annis : & mórtuus est, ac sepultus in civitáte sua Gálaad. Post hunc judicávit Israël Abesan de Béthlehem : Qui hábuit triginta fílios, & tótidem fílias, quas emittens foras, maritis dedit, & ejusdem númeri fíliis suis accépit uxóres, introdúcens in domum suam. Qui septem annis judicávit Israël : mortuusque est, ac sepultus in Béthlehem. Cui succéssit Ahíalon Zabulonítes : & judicávit Israël decem annis : mortuusque est, ac sepultus in Zabúlon. Post hunc judicávit Israël Abdon, fílius Illel Pharathonítes : qui hábuit quadraginta fílios, & triginta ex eis nepótes, ascendentes super septuaginta pullos asinárum, & judicávit Israël octo annis : mortuusque est, ac sepultus in Phárathon terræ Éphraïm, in monte Amalech.

℟. Quem vos interemístis. 365.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore ; Factum est cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut

Digitized by Google

cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum : Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *quæ est ad Probam, n.* 21. 22. & 23.

CUm dícimus, líbera nos à malo ; nos admonémus cogitáre, nondùm nos esse in eo bono, ubi nullum patiémur malum. Et hoc quidèm últimum quod in Domínica oratióne pósitum est, tàm latè patet, ut homo christiánus in quálibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibetália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo formet ut cláreat, vel consequendo accendit ut crescat, nihil álitud dícimus quàm quod in ista Domínica oratióne pósitum est, si rectè & congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit, etiamsi non illícitè orat, carnáliter orat : quod néscio, quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidèm Spíritu renátos non nisi spiritáliter decet oráre. Undè líberum est áliis atque áliis verbis éadem tamen in orando dícere ; sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ : Dómine, multíplica divítias meas ; aut : Da mihi tantas, quantas illi vel illi dedísti ; aut : Honóres meos auge ; & hæc dicit, eórum habens concupiscéntiam, non id attendens ut ex his secundùm Deum prosit homínibus : puto eum non invenísse in oratióne Domínica, quo possit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat saltèm pétere quæ non pudet cúpere ; aut si & hoc pudet, sed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet, cui dícimus : Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis ad orandum, dimíttite, si quid habétis adversùs áliquem ; * Ut & Pater vester qui in cœlis est, dimíttat vobis peccáta vestra, allelúia, allelúia. ℣. Miseratiónes fácite, unusquísque cum fratre suo : & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo ; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Marc.* 11. *Zach.* 17.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Dicit unus ex discípulis ad Jesum : Dómine, doce nos oráre, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perseveranter obtíneant; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, sanctificétur nomen tuum, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. 416.

FERIA QUARTA IN ROGATIONIBUS. VIGILIA ASCENSIONIS.

Simplex.

AD NOCTURNUM.

Invitatorium ut suprà in Feriâ II. 416.

Psalm. Atténdite. 73. Fílii Ephrem. 73. Tránstulit. 74.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13.

RUrsúmque fílii Israël fecérunt malum in conspéctu Dómini: qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadragínta annis. Erat autem quídam vir de Sáraa, & de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es & absque libéris: sed concípies & páries fílium: cave ergò ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas: Quia concípies, & páries fílium, cujus non tanget caput novácula: érit enim nazaræus Dei ab infántia sua, & ex matris útero, & ipse incípiet liberáre Israël de manu Philisthinórum. Quæ cùm venísset ad maritum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum, terríbilis nimis. Quem cùm interrogássem, quis esset, & unde veníret, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere: Sed hoc respóndit: Ecce concípies & páries fílium: cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo vescáris immundo: erit enim puer nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usquè ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánue Dóminum, & ait: Obsécro Dómine, ut vir Dei, quem misísti, véniat iterùm, & dóceat nos quid debeámus fácere de púero, qui nascitúrus est. Exaudívitque Dóminus deprecántem Mánue.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

ET nesciébat Mánue quòd Angelus Dómini esset. Dixítque ad eum: Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te? cui ille respóndit: Cur quæris nomen meum, quod est

mirábile? Tulit ítaque Mánue hædum de capris, & libamenta, & pósuit super petram, ófferens Dómino, qui facit mirabília: ipse autem & uxor ejus intuebantur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma ascendit. Quod cùm vidíssent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram, & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánue Angelum Dómini esse, & dixit ad uxórem suam: Morte moriémur, quia vídimus Deum, cui respondit múlier: Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocaustum & libamenta non suscepísset, nec ostendísset nobis hæc ómnia, neque ea, quæ sunt ventúra, dixísset. Péperit ítaque fílium, & vocávit nomen ejus Samson. Crevítque puer, & benedíxit ei Dóminus. Cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo in castris Dan inter Sáraa & Esthaol.

℟. Visus est. 364.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 17.

IN illo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora: clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quantò magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetipsum, factus obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. Deindè séquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi super terram; opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipsum claritáte quam hábui, priusquàm mundus esset, apud te, allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódiè quia tu es Deus Is-

Digitized by Google

raël, & ego servus tuus, & juxtà præceptum tuum feci ómnia. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt; & jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te vénio, alleluia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis glorióſus auctor ingressus est, semper intendat; & quò fide pergit, conversatióne pervéniat; Per eumdem Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, ut in Feriis Temporis Paschalis. 367.

Digitized by Google

IN ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. D. QUis aſcendit in cœlum atque deſcendit? quis ſuſcitávit omnes términos terræ? quod nomen eſt ejus, ſi noſti? allelúia. *Proverb.* 30.

Ant. 7. a. Non eſt Deus álius, ut Deus aſcenſor cœli: magnificéntiâ ejus diſcurrunt nubes: habitáculum ejus ſursùm, allelúia. *Deuter.* 33.

Ant. 3. a. Aſcendet pandens iter ante eos: & transíbit Rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum, allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur, & elevábitur, & ſublímis erit valdè, allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 4. d. Stabunt pedes ejus in die illa ſuper montem olivárum, qui eſt contrà Jerúſalem ad orientem, allelúia. *Zach.* 14.

CAPITULUM. *Act.* 3.

PRædicátus eſt vobis Jeſus Chriſtus, quem oportet quidém cœlum ſuſcípere, uſquè in témpora reſtitutiónis ómnium quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſéculo Prophetárum.

℟. Attóllite portas, príncipes, veſtras: & elevámini, portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. *Quis eſt iſte Rex glóriæ? Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ, allelúia, allel. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ ſuâ. * Quis. Glória Patri. *Reſumitur* ℟. Attóllite. *uſquè ad* ℣. *Pſ.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

OPus peregiſti tuum:
Te, Chriſte, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo repoſcit glória.

Jam nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déſpicis:
Educta longo cárcere
Regem ſequuntur ágmina.

Mirante turmâ Cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovanſque ſublímem Patris
Homo Deus ſcandis thronum.

Illic patrónus, póntifex,
Pacis ſequeſter, quem tua
Semèl profúdit cáritas,
Offerre pergis ſánguinem.

Illinc adornas & foves
Eccléſiam ſponſus tuam;
Cunctiſque vitam dívidis,

Digitized by Google

Infúsa ceu mens, ártubus.
Illinc tot inter prælia
Periclitantem fústines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.
Quò, Christe, præcédis caput,
Huc íntegrum corpus vocas:
Vestígiis tritam tuis
Fac membra sectentur vía.
℣. Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. *Hæc Doxologia dicitur usquè ad Octavam Ascensionis exclusivè, in fine Hymnorum hujus metri, nisi propria assignetur.*

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum; ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, & usquè ad Antíquum diérum pervénit; & in conspectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei potestátem, & honórem, & regnum, alleluia. *Dan.* 7.

Oratio, Concéde, quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Cetera, ut infrà post II. Vesperas.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, Dóminum Jesum euntem in cœlum * Veníte, adorémus, alleluia. *Act.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

PRomíssa, tellus, cóncine gáudia,
Te fausta cœlo concélebres dies:
Deus tumentes pósuit iras:
Sancta tuus Mediátor implorat.
Tu, Christe, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam súsque glóriam:
Procéde, regna, tui recéptum;
Subjícitur tibi totus orbis.
Quid obstupentes súspicitis polo,
O vos, euntem, discípuli, Deum?
Ut nunc redemptor scandit astra,
Sic véniet metuéndus ultor.
O Christe, dextræ qui Patris ássides,
Eas, nos triumphi participes tui:
Certámen urget: milítibus,
Ex, duce te, superétur hóstem.
Laus sítmmæ Patri, qui régnat polo
Pacis perennis súsque Fílio:
Cum Spíritu Paráclito:

Laus, qui triumphat, summa Nato:
Par tibi laus, utriusque Nexus.
Amen.

Ps. Dómine Dóminus noster. 42.

Christi magnificentia super cælos elevata.

Ant. 5. C. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúia.

Ps. In Dómino confído. 47.

Christus in excelso cœlorum templo sedem habet.

Ant. 1. D. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo sedes ejus, allelúia.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divis.* 52.

Christus sol novus cunctas gentes sub universo cælo luce Evangelii perlustrans.

Ant. 7. *d.* A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

℣. Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli, ℟. Ad Orientem. *Ps.* 67.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

DIxit Jesus Apóstolis: Accipiétis virtútem supervenientis Spíritus sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intuerentur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxtà illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet quemádmodùm vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui est juxtà Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant persevérantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus.

℟. Edúxit Jesus discípulos foras in Bethániam, & elevátis mánibus, benedíxit eis; & factum est, * Dùm benedíceret illis, recessit ab eis, & ferebátur in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in æternum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace. * Dùm. *Luc.* 24. *Ps.* 28.

Digitized by Google

Sermo sancti Leónis Papæ.
Serm. 72. de Ascens. Domini, II. C. 1. 2. & 5.

Lectio ij.

SIcut in solemnitáte Pascháli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætandi; ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi testaménti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Eccléſiæ fíliis divínitùs præstitúta peragantur; & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne, in qua ascendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíssimi, gáudio spiritáli; & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in qua Christus est, erigámus. Sursùm vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad æterna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognoscant, in qua etiamsi quædam cómmoda blandiantur, non amplectenda néquiter, sed transeunda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Ascendit Elías in cœlum, Elíseus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ámpliùs. * Jesus. *Act. 1. 4. Reg. 2.*

Léctio sancti Evangélii secùndum Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáruit Jesus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.
In Evang. 29. habit. in Bas. sancti Petri, in Ascensione Domini, n. 10. & 11.

QUòd resurrectiónem Domínicam discípuli tardè credidérunt, non tàm illórum infirmitas quàm nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monstráta est: quæ dùm nos legentes agnóscimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi

Maria Magdaléne præstitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diù dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatrices tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium árctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidèm Jesus, postquàm locútus est, assúmptus est in cœlum, non curru, non Angelis sublevátus; quia is qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos; post te currémus in odórem unguentórum tuórum, Undè, fratres caríssimi, Christum oportet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus; nihil nos jam delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascendit Deus in júbilo: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam rex omnis terræ Deus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jesus assúmptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Ascendit. *usque ad* ℣. *Per Octavam post* Glória Patri. *dicitur tant.* * Psállite. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Regnábit Deus super gentes: ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. CHristus Póntifex futurórum bonórum, per próprium sánguinem introívit semèl in sancta, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, excélsior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

CANTICUM. *Dan.* 3.

Christus in quem crediderunt patres in æternum benedicendus.

BEnedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum; * & laudábilis, & glorióssus, & superexaltátus in sécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; * & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ; * & superlaudábilis, & superglorióssus in sécula.

Benedictus es in throno

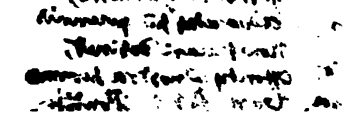

regni tui ; * & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim ; * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmaménto cœli ; * & laudábilis, & gloriósus in sécula.

Glória Patri.

[*Dicitur etiam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fídei, allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo, allelúia. 1. *Petr.* 1.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CHristus cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ Dei, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis.

HYMNUS.

JEsu, nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum.

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres!

Inferni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad déxtram Patris résidens.

Ipsa te cogat pietas
Ut mala nostra súperes
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; ℟. Et regnum ipsius ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. J. duplicanda. Christus Jesus mórtuus est, & resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

CONcéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus ; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum, Doxologia.

Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Nec amplius dicitur strophe Da, Christe.

Psalmi de Dominica.

Mundus exsultet jubilet jam gaudiis :
cœlum Salvator Christus
& hominis,
quem sponsum vidit,
victorem Patronum.

Exultem cælo reportans
Gaudiis gloriam,
Adversatæ fœ præmia
Non frenare dolorem,
Quo mundo nostra fecunda
Vota Patris Rudiger.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Christus.

Capitulum de Dominica.

In ℟. *br.* ℣. Qui ascendisti * super omnes cœlos. *Eph.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non in manufacta.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

TAlem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri quod fixit Dóminus, & non homo.

℟. *br.* Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis, * Allelúia, allelúia. Dixit. ℣. Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum, * Allelúia. Glória Patri. Dixit.

℣. Tu es Sacerdos in æternum. ℟. Secundùm órdinem Melchísedech. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 1. S. Talis decébat.

CAPITULUM. *Hebr.* 7.

CHristus sempiternum habet sacerdótium ; undè & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellándum pro nobis.

℟. *br.* Vidérunt * ingréssus tuos, Deus, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingréssus Regis mei * qui est in Sancto, * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : ℟. Accepísti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glória & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuísti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuísti. ℣. Glória & honóre * coronásti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuísti.

℣. Constituísti eum super ópera mánuum tuárum : ℟. Omnia subjecísti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

Psalm. Dixit. 26.

Christus ad dexteram Patris sedens Rex & Sacerdos.

Ant. 1. D. AD quem Angelórum dixit Deus aliquandò : Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum, allelúia. *Hebr.* 1.

Psalm. Confitébor. 26.

Christus in cœlum reversus, undè missus est à Deo redemptor.

Ant. 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hó-

Dieu tout puissant, ennemi
est toujours irrité :
Homme mortel détestable
où doit passer ton cœur :
Fille bien sur tes labeurs
obtiendra gloire.

Fils suprême leur Parent,
qui vaincra tout :
Depuis Patrie sedent
fils suprême :
Leur fils qui conquis a
fils suprême, Esprit.

minis qui est in cœlo, allelúia. *Joan.* 3.

Ps. Laudáte, púeri. 27.

Christus excelsus super omnes gentes: & super cælos gloria ejus.

Ant. 1. C. Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cœlos, ut implére ómnia, allel. *Ephes.* 4.

Ps. Lætátus sum. 67.

Christus in cælum ascendens, viam nobis aperit ad æternam Dei domum.

Ant. 6. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, allelúia. *Hebr.* 10.

Ps. Confitébor. . . quóniam. 103.

Dei misericordia & veritas celebranda: Christi magna est gloria.

Ant. 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris, allelúia. *Philipp.* 2.

CAPITULUM. *Ephes.* 2.

COnresuscitávit nos Deus, & consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Allelúia, allel. ℣. Christum constítuit Deus ad déxteram suam in cœléstibus, supra omnem principátum, & potestátem, & virtútem, & dominatiónem; & omne nomen. Allelúia. *Ephes.* 1.

HYMNUS.

CHriste, quem sedes révocant paternæ,
Spléndidos orbi rénovas triumphos,
Dûm viâ tentas hómini negátâ
Scándere cœlum.
Ocior venti resonante pennâ
Vi suâ, celsum per ináne fertur:
Non eget curru; jubet, & recédunt
Sídera nutu.
Clausa tot sæclis patet aula cœli:
Ipse Rex claros jaculátus ignes,
Mœnibus ruptis, subit, & supernas
Tránsvolat arces.
Se Deo sistit: Pater, ecce Natus;
In tuo victor grémio repónit
Plúrimo partas, & adhuc rubentes,
Sánguine lauros.
Tu, caput, surgis: tua sed jacémus
Membra: quam præfers, Mediátor, audi
Quanta pro membris tibi crux potente
Voce loquátur.
Summa laus summæ tríadi per orbem:
Qui tenes dextram sólii paterni,

Pacis

Pacis æternæ simul esto nobis
Auctor & obses.
Amen.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Habentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem, allelúia. *Hebr.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. *a.* Lucerna civitátis est Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus, allelúia. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

JAm Christus in cœlum redux,
Ad déxteram Patris sedet;
Mundi futúrum Júdicem
Vident trementes Angeli.

Hic nempè justâ mórtuos
Vivosque lance pónderans,
Se præmium dabit piis,
Damnábit æternùm reos.

Supréme Judex, nos gravi
Somno jacentes réspice:
Nec imparátos ópprimat
Tristis tubæ minax sonus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece
Ad astra secum tránstulit:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. *a.* Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est, allelúia. 1. *Joan.* 3.

DIEBUS

INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Omnia (dempto ritu solemni,) ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi infrà notati in qualibet Feria, sub sola Ant. 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: & discípuli adorantes, regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectiones ut infrà, in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Psal. de Feria, cum Cantico de Festo, 429. *sub sola Ant.* 2. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli:) hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

Psalmi de Feria. Reliqua ut in die Ascensionis, 431.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 6. Erant semper in templo, laudántes & benedicéntes Deum, allelúia. *Luc.* 24.

Digitized by Google

Reliqua ut in die, dempto ritu solemni.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 433.

FERIA SEXTA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Éripe me. 107. Deus ostendet. 108. Exaudi, Deus. 108.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

DEscéndit ergò Samson in Thámnatha. Vidensque ibi mulíerem de filiábus Philísthiim, ascéndit, & nuntiávit patri suo, & matri suæ, dicens: Vidi mulíerem in Thámnatha de filiábus Philísthinórum: quam quæso ut mihi accipiátis uxórem. Cui dixérunt pater & mater sua: Nunquid non est múlier in filiábus fratrum tuórum, & in omni pópulo meo, quia vis accípere uxórem de Philísthiim, qui incircumcísi sunt? Dixitque Samson ad patrem suum: Hanc mihi áccipe: quia plácuit óculis meis. Parentes autem ejus nesciébant quòd res à Dómino fieret, & quæreret occasiónem contrà Philísthiim. Eo enim témpore Philísthiim dominabantur Israéli. Descéndit ítaque Samson cum patre suo & matre in Thámnatha. Cúmque venissent ad víneas óppidi, appáruit cátulus leónis sævus, & rúgiens, & occurrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samson, & dilacerávit leónem, quemádmodum in frusta dissérpere nihil omnínò habens in manu: & hoc patri & matri nóluit indicáre. Descendítque & locútus est mulíeri, quæ placúerat óculis ejus.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Leónis Papæ *De Asc. Domini, I. C.* 1.

Lectio ij.

POst beátam & gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divína in tríduo restaurántia suscitávit; quadragenárius hódiè, dilectíssimi, sanctórum diérum numerus explétus est: túmerus, sacratíssimâ ordinatióne dispósitus, & ad utilitátem nostræ eruditiónis impensus, ut dùm à Dómino in cælum ascéndit, spátium mora præbéret, quo corporális exténditur, & resurrectiónis documéntum necessáriis munirétur. Nam enim Christi multitúdo discípulórum corda turbáverat; & de suppliciо crucis, de emissióne Spíritus, de exanimáti córporis sepultúra, gravatis mœróre mentibus quidam de fidéntiæ torpor obrépsit. Per omne ergò hoc témpus, quod inter Resurrectiónem Dómini & Asc-

rum ejus exactum est, providéntiæ Dei curæ hoc dícunt, hoc suóculis intuéntur & ullibus, ut Dóminus Jeverè agnoscerétur. rectátus, qui verè erat us, & passus, & mórUnde beatíssimi Apóscomesque discípuli, & de éxitu crucis fiecrépidi, & de fide reióbis ambígui: ita veritáte perspícuâ rói, ut Dómino in coeunte fublímia, non nollà afficerentur id, sed étiam magno repleréntur. *Vidéntibus.* 428.

Lectio iij.

Quæ magna & inefbilis erat causa gauóbis, cùm in conspectu multitúdinis supercreaturárum. coadiunxátem humánæ natúra conscéndepergressúra Angéliórdines, & ultrà celórum altitúdines ; nec ullis sublimivendum suæ provecbitúra, nisi æterni cepta confessu, iltius sociarétur in cujus natúra corin Fílio. Quia risti Ascénsio nosctio est; & quò glória cápitis, eò etur & córporis; lectíssimi, exultéiis, & piâ gratiârum actióne lætémur. Hódiè enim non solùm paradísi possessóres firmári sumus, sed étiam cœlórum in Christo superna penetrávimus; amplióra adepti per ineffábilem Christi grátiam, quàm per diábolo amiserámus invídiam.

℟. Ascendit. 429.

SABBATO

INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Nonnè Deo. 126. Exaudi. 127. Confitébimur. 127.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

POst áliquot dies revertens ut accíperet eam, declinávit ut vidéret cadáver leónis, & ecce exámen apum in ore leónis erat ac favus mellis. Quem cùm sumpsísset in mánibus, comedébat in via: venientésque ad patrem suum & matrem, dedit eis partem, qui & ipsi comedérunt: nec tamen eis vóluit indicáre quòd mel de córpore leónis assúmpserat. Descendit itaque pater ejus ad mulíerem, & fecit fílio suo Samson convívium. Sic enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergò cives loci illíus vidíssent eum, dedérunt ei sodáles triginta ut essent cum eo. Quibus locútus est Samson: Propónam vobis problema: quod si solvéritis mihi in-

trà septem dies convívii, dabo vobis triginta síndones & totidem túnicas. Ille sin autem non potuéritis sólvere, vos dábitis mihi triginta síndones, & ejusdem número túnicas. Qui respondérunt ei: Propóne probléma, ut audiámus. Dixitque eis: De comedente exívit cibus, & de forti egréssa est dulcédo. Nec potuérunt per dies tres proposítiónem sólvere.

℟. Edúxit. 427.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini, II. Cap. 1. Lectio ij.

SAcramentum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universítatis Cónditor æstimávit, à die corporális ortus usquè ad éxitum passiónis per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa étiam in forma servi divinitátis signa radiáverint, própriè tamen illius témporis áctio ad demonstrandam susceptí hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum qui peccáti erat nésçius, incedendo perdíderat, infirmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contuméliа transívit in glóriam, quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documentis, multórum declarávit aspéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportáret, à mórtuis, inferret & cœlis. Quo ordine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus; ut mirabilium fieret grátia Dei, cùm remótis à conspéctu hóminum, quæ méritò reverentiam sui sentiebantur indícere, fides non deficeret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Vidéntibus. 428.

Lectio ij. Cap. 2.

IPsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erúditi, atrocitátem tamen Dominicæ passiónis expáverant, & veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne susceperant, tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedéntis erexérant, nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quóminùs in id áciem mentis intenderent, quod nec à Patre descendendo abfuérat, nec à discípulis ascendendo discésserat. Tunc igitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excellentiùs sacratiúsque innótuit, cùm in patérnæ majestátis glóriam se recépit; & ineffábili modo cœpit esse divi-

fitáte præsentior, qui factus est humanitáte longínquior. Tunc ad æqualem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, & contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, quæ Patre minor est, non egére; quóniam, glorificáti córporis manente natúra, eò fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intellectu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Ascéndit. 429.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 6. Erant semper in templo laudántes & benedicéntes Deum, allelúia. *Luc.* 24.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

QUæ sursum sunt quæríte, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram; mórtui enim estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo.

Hymnus, Christe. 432.

℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Psa.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Per Christum máxima & pretiósa nobis promíssa donávit Deus, ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, allelúia. 2. *Petr.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut supra*, 433.

DOMINICA INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Omnia ut in Ascensione 426. *præter ea quæ hic sunt própria.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ 7.

Ant. 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus est ad Deum, & ad thrónum ejus, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 2. Factum est regnum Dómini nostri & Christi ejus, & regnábit in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 3. Sedenti in throno & agno, benedíctio & honor, & glória & potéstas in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Sedes tua, Deus, in séculum séculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Ps.* 44.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

CUmque adésset dies séptimus, dixérunt [júvenes] ad uxórem Samsón: Blandíre viro tuo, & suáde ei ut índicet tibi quid significet probléma. Quòd si fácere nolúeris, incendémus te, & domum patris tui, an ídcircò vocástis nos ad núptias, ut spoliarétis? Quæ flendébat apud Samson, ait

crymas, & querebátur dicens: Odísti me, & neq; díligis: idcírco problêma, quod proposuísti fílis pópuli mei, non vis mihi expónere. At ille respondit: Patri meo, & matri nólui dícere: & tibi júdicáre pótero? Septem igitur diébus convívii fiebat ante eum: tandémque die séptimo cùm ei esset molésta, expósuit. Quæ statim indicávit suis fratribus suis. Et illi dixérunt ei die séptimo ante solis occúbitum: Quid dúlcius melle, & quid fórtius leóne? Qui ait ad eos: Si non arassétis in vítula mea, non invenissétis propositiónem meam. Irruit itaque in eum Spíritus Dómini, descenditque Ascalónem: & percússit ibi trigínta viros, quorum sabátas vestes dedit eis, qui problêma sólverant. Iratúsque nimis ascéndit in domum patris sui: uxor autem ejus accépit marítum unum de amícis ejus & pronúbis.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. Sermone 1. de Ascensione Domini, I. Lectio ij.

RÉsurréctio Dómini spes nostra: Ascénsio Dómini glorificátio nostra. Si ergò rectè, si dilíter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, & sursùm cor habeámus. Ascendentes autem non extollámur, nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursùm enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursùm enim cor non ad Dóminum, superbia vocátur: sursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascéndit: Dómine, refúgium factus es nobis. Resurréxit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod móritur, & moriendo desperarémus, & totam vitam nostram mortem finítam putarémus. Solliciti enim erámus de ipsa ánima, & ille nobis resúrgendo & de carne secúritátem dedit.

℟. Vadit ad Patrem. 428.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio ij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 96. n. 1. & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tanquàm díceret: Odio me

habuérunt, & occidéruntvidentes: sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab initio mecum estis, potestis prædicáre quod nóstis: quod ut modò non faciátis, illius Spíritus plenitúdo nondum ádest vobis. Ille ergò testimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibendi cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum qui dábitur vobis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei & ego Deus. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 15. *Is.* 43.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum diei Ascensionis, ut suprà. 429.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu, nostra. 430.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potestátem ascéndens, captívitatem nostram suâ duxit virtúte captívam; tríbue, quæsumus, ut dona quæ discípulis suis cóntulit, largiátur & nobis; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica, sub Antiphonis II. Vesp. Ascensionis.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

JEsus Christus est in déxtera Dei, deglutiéns mortem, ut vitæ æternæ hæredes efficerémur: profectus in cœlum, subjectis sibi Angelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Christe. *Suprà*, 432.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Digitized by Google

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, alleluia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut suprà, 433.

FERIA SECUNDA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalmi* Confitémini. 35. Peccávimus. 35. Non dispérdidérunt. 36.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

POst aliquántulum autem témporis, cùm dies tritíceæ messis instárent, venit Samson, invísere volens uxórem suam, & áttulit ei hædum de capris. Cúmque cubículum ejus sólitò vellet intráre, prohíbuit eum pater illíus, dicens: Putávi quòd odísses eam, & ídeò trádidi illam amíco tuo: sed habet sorórem, quæ júnior & púlchrior illâ est, sit tibi pro ea uxor. Cui Samson respondit; Áh hac die non erit culpa in me contrà Philisthæos: fáciam enim vobis mala. Perrexitque & cepit trecentas vulpes, caudasque eárum junxit ad caudas, & faces ligávit in médio: Quas igne succendens, dimísit, ut huc illucque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinórum. Quibus succensis, & comportátæ jam fruges, & adhuc stantes in stípula, concremátæ sunt, in tantùm, ut víneas quoque & olivéta flamma consúmeret. Dixeruntque Philísthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Samson gener Tamnathæi: quia tulit uxórem ejus, & álteri trádidit, hæc operátus est. Ascenderuntque Philísthiim: & combussérunt tàm mulíerem, quàm patrem ejus. Quibus ait Samson: Licèt hæc fecéritis, tamen adhuc ex vobis expétam ultiónem, & tunc quiescam. Percussítque eos ingenti plagâ, ita ut stupentes suram fémori impónerent. Et descendens, habitávit in spelunca petræ Etam.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 263. *de Ascensione Domini, III. n.* 1.

Lectio ij.

GLorificátio Dómini nostri Jesu Christi resurgendo & ascendendo compléta est. Resurrectiónem ipsíus Paschæ Domínico celebrávimus, Ascensiónem hódiè celebrámus. Festus nobis dies uterque. Ideò enim resurréxit, ut nobis exemplum resurrectiónis osténderet: & ídeò ascendit, ut nos désuper pro-

légeret. Habémus ergò Dóminum & Salvatórem nóstrum Jesum Christum, priùs pendéntem in ligno, nunc sedéntem in cœlo. Prétium nóstrum dedit, cùm penderet in ligno: cólligit quod emit, cùm sedet in cœlo. Cùm enim omnes cólligerit, quos útique per témpora cólliget, in fine témporis véniet; & quómodo scriptum est, Deus manifestus véniet, non quemádmodùm primùm venit occultus, sed, sicut dictum est, manifestus. Occúltum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur: manifestus autem véniet, ut judicet. Si enim priùs manifestus venísset, judicáre manifestum quis audéret? quandóquidem dicit Apóstolus Paulus: Si enim cognovíssent, numquàm Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed si ille non occiderétur, mors non morerétur, Trophæo suo diábolus victus est.

℟. Vidéntibus. 428.

Lectio iij. Act. 2.

HOdiè Dóminus noster Jesus Christus ascéndit in cœlum; ascendat cum illo & cor nóstrum. Sicut enim ille ascéndit, nec recéssit à nobis; sic & nos cum illo ibi jam súmus, quamvis nondùm in córpore nóstro factum sit quod promíttitur nobis. Ille jam exaltátus est súper cœlos. Neque enim propter ea nobis desperanda est perfecta & angélica cœléstis habitátio, quia dixit: Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo; sed hoc dictum est propter unitátem, quâ caput nóstrum est, & nos córpus ejus. Cùm ascéndit in cœlum, nos ab illo non separámur. Qui de cœlo descéndit, non nobis invidet cœlum; sed quodámmodò clamat: Membra mea, estóte, si ascéndere vultis in cœlum. In hoc ergò ipsi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æstuémus. Hoc meditémur in terris, quod computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetustátem.

℟. Ascéndit. 429.

FERIA TERTIA

INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalmi* Confitémini. 54. Suscépit eos. 55. Pósuit. 56.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

IGitur ascendentes Philísthiim in terram Juda castrametáti sunt in loco, qui póstea vocátus est Lechi, id est, maxilla, ubi eórum effúsus est exércitus. Dixerúntque ad eos de tribu Juda: Cur ascendístis adversùm nos? Qui

Digitized by Google

respondérunt : Ut ligémus Samson, vérimus, & reddámus ei quæ in nos operátus est. Descendérunt ergò tria míllia virórum de Juda, ad specum silicis Etam, dixerúntque ad Samson : Nescis quòd Philísthiim imperent nobis ? quarè hoc fácere voluísti ? Quibus ille ait : Sicut fecérunt mihi, sic feci eis. Ligáte, inquiunt, te véninus, & trádere in manus Philistinórum. Quibus Samson, Juráte, ait, & spondéte mihi quòd non occidátis me. Dixérunt : Non te occidémus, sed vinctum tradémus. Ligavérunt que eum dúobus novis funibus, & tulérunt eum de petra Etam. Qui cùm venissent ad locum Maxillæ, & Philísthiim, vociferántes occurrissent, irrúit Spíritus Dómini in eum : & sicut solent ad odórem ignis lina consúmi, ita víncula quibus ligátus erat, dissipáta sunt & solúta. Invenítque maxillam, id est, mandíbulam ásini, quæ jacébat, arrípiens, interfécit in ea mille viros.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 262. *de Ascensione Domini*, *II. n.* 3.

Lectio ij.

HOdierno die, hoc est, quadragésimo post resurrectiónem suam, Dóminus ascéndit in cœlum : Non vidímus, sed credámus. Qui vidérunt, prædicavérunt, & orbem terrárum implevérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Psalmum. Cui dictum est, Exaltáre super cœlos, Deus ? Cui dictum est ? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquam est humiliátus ? Exaltáre, tu qui fuísti in ventre matris inclúsus ; tu qui in illa factus es, quam fecísti ; tu qui in præsépi jacuísti ; tu qui portans mundum, portabáris à matre ; tu quem Simeon senex párvulum ágnovit, magnumque laudávit ; tu quem vidua Anna vidit infantem, & cognóvit omnipotentem ; tu qui esurísti propter nos, sitísti propter nos, fatigátus es in via propter nos ; tu qui dormísti, & tamen non dormítas, custódiens Israël ; postrémò, tu quem véndidit Judas, quem Judæi emórunt, & non possedérunt ; tu apprehénse, ligáte, flagellate, spinis coronáte, in ligno suspénse, lánceâ percusse, tu mórtue, tu sepúlte, Exaltáre super cœlos, Deus.

℟. Vidéntibus. 428.

Lectio iij.

EXaltáre, inquit, exaltáre super cœlos, quia Deus es. Sede in cœlo, qui pependísti in ligno. Judex

expectáris venturus, qui expectátus es judicandus. Quis ista credat, nisi illò faciente, qui érigit de terra ínopem, & de stércore exaltat páuperem? Ille ipse ínopem carnem suam érigit, & cóllocat eam cum princípibus pópuli sui, cum quibus judicatúrus est vivos & mórtuos. Exaltáre ergò super cœlos, Deus. Jam factum est, jam implétum est: sed dícimus, Quómodò futúrum prædictum est: Exaltáre super cœlos, Deus? Non vídimus, sed crédimus. Ecce ante óculos nostros est quod séquitur: Exaltáre super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Non credat illud, qui non vídet istud. Quid est enim, Et super omnem terram glória tua? nisi super omnem terram Eccléstia tua, super omnem terram sponsa tua, dilecta tua, columba tua, conjux tua. Ipsa est glória tua. Vir quidèm, ait Apóstolus, non debet veláre caput suum, cùm sit imágo & glória Dei; múlier autem glória viri. Si múlier glória viri, Eccléstia glória Christi.

℟. Ascendit. 429.

FERIA QUARTA Intr. Oct. Ascensionis.

Semiduplex.

Ad Noct. *Psalm.* Abundávit. 74. Abstulit. 75. Excitátus est. 76.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

At [Samson:] In maxilla ásini, in mandíbula pulli asinárum delévi eos, & percussi mille viros. Cùmque hæc verba canens complesset, projécit mandíbulam de manu, & vocávit nomen loci illíus Ramathléchi, quod interpretátur elevátio maxillæ. Sitiensque valdè, clamávit ad Dóminum, & ait: Tu dedísti in manu servi tui salútem hanc máximam atque victóriam: en siti mórior, incidamque in manus incircumcisórum. Apéruit ítaque Dóminus molárem dentem in maxilla ásini, & egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus hausti, refocillávit spíritum, & vires recépit. Idcircò appellátum est nomen loci illíus, Fons invocantis de maxilla, usquè in præsentem diem. Judicavitque Israël in diébus Philísthiim viginti annis.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In Ascensione Domini, 11.

Lectio ij.

Propteréa astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum; ne arbitrarentur eum tanquàm in cœlum ascendísse, instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ob id

ait: Qui à vobis in cœlum assúmptus est. Neque enim hoc simpliciter adjectum est. Quinímò, Elías, tanquàm in cœlum assúmptus est, servus enim erat: Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidèm ascendens, melóten super Elisæum dimísit: Jesus autem ascendens, gratiárum dona in discípulos relíquit, non unum, solum Prophétam faciéntia, sed infinítos Elisæos, atque ádeò illo multò majóres & illustrióres.

℟. Vidéntibus. 428.

Hom. 2. *ad pop. Antioch.*

Lectio iij.

TAnquàm máximam hæreditátem Elisæus melóten suscépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretiósior: & erat post hàc duplex Elías ille; & erat sursùm Elías, & deorsùm Elías. Novi quòd justum illum beátum putátis, & vellétis quisquis esse ut ille. Quid igitur si vobis demonstrávero quòd áliud quàm ille multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus? Elías nempè melóten discípulo relíquit; Fílius autem Dei ascendens suam nobis carnem relíquit: sed Elías quidèm exútus; Christus autem & nobis relíquit, & ipsam habens ascendit. Ne igitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem suam & rursùs ipsum sánguinem nobis communicávit, quid pro salúte nostra fácere recusábit?

℟. Ascendit. 429.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex majus.

INI. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. FActum est regnum hujus mundi Dómini nostri & Christi ejus; & regnábit in sæcula sæculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt, allel. *Apoc.* 1.

Ant. 3. *a.* Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus, allelúia. *Matth.* 6.

Ant. 4. *E.* Neque enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honorificent Fílium, sicut honorificant Patrem, allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est, allelúia. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Isaiæ 66.*

COgnoscétur manus Dómini servis ejus, & in-

dignábitur inimícis suis; quia ecce Dóminus in igne véniet.

℟. Viri Galilæi, quid statis aspícientes in cœlum? Hic Jesus qui assúmptus est à vobis in cœlum, * Sic véniet quemádmodùm vidístis eum euntem in cœlum, allelúia, allel. ℣. Ad judícium véniet cum sénibus pópuli sui, & princípibus ejus: * Sic. Glória Patri. * Sic. *Act.* 1. *Is.* 3.

HYMNUS.

FElix dies mortálibus,
Quâ per profúsum sánguinem
Homo Deus clausas diù
Intrávit æternas domos!
Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præsívit, sbimus:
Si jungat una mens simul,
Nos una jungat glória.
Discessit, & suis adest,
Præsénte semper Spíritu:
Miscens suo se córpori
Omnes in artus influit.
At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda sóntibus,
Dùm sede descendens suâ
Redíbit ultor críminum.
Damnátus insons à reis
Partes resúmet júdicis,
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.
Ut morte dignos fólveret,
Morte volens se súbdidit:
Cui mors Dei non pródderit,
Vindicta qualis imminet!
Quem noxa lethális premit,
Prævertat iram Núminis;
Largísque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.

¶ Ventúre Judex sæculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum suum; ℟. Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis sedéntem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli, allelúia. *Matth.* 26.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 433.

In fine Hymni, Doxologia, Ventúre judex. *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

Invitator. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte; adorémus, allelúia. *Act.* 10.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

SEnsus quis horror pércutit!
Cœlum profundum scínditur:
Christum sedentem núbibus
Hinc indè stipant ágmina.
Ferális ad sonum tubæ
Mors jussa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis

Urgent coactos Angeli.
Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Pastor suum,
Oves ab hædis ségregat.
Ad Júdicis sedent latus,
Quicumque, sprétis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum secúti páuperem.
Crux antè Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, próbis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo suos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Christe, ne meres bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne miscéamur sóntibus.
Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psal. Misericórdias. 92. Beátus. 92. Semèl jurávi. 93.

Ant. 1. a. Ego sum princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 6. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicúique secundùm ópera sua, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 5. a. Ecce vénio sicut fur. Beátus qui vígilat, & custódit vestiménta sua, ne nudus ámbulet, allelúia. *Apoc.* 16.

℣. Cùm accépero tempus, ℟. Ego justítias judicábo. *Ps.* 74.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

ABiit quoque [Samson] in Gazam, & vidit ibi mulíerem meretrícem, ingressúsque est ad eam. Quod cùm audíssent Philísthiim, & percrebuíssent apud eos, intrásse urbem Samson, circumdedérunt eum, pósitis in porta civitátis custódibus: & ibi totâ nocte cum silèntio præstolantes, ut facto manè exeuntem occíderent. Dormívit autem Samson usquè ad médium noctis: & indè consúrgens apprehendit ambas portæ fores cum póstibus suis, & sera, impositásque húmeris suis portávit ad vérticem montis, qui réspicit Hebron.

℟. Sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc século, * Expectántes beátam spem, & advéntum glóriæ magni Dei, & Salvatóris nostri Jesu Christi, allelúia, allelúia. ℣. Deus manifestè véniet; Deus noster, & non silébit: congregáte illi sanctos ejus, * Expectántes. *Tit.* 2. *Ps.* 49.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

In Psalm. 49. n. 5. 6. & 7.

Lectio ij.

FEcit Dóminus cum discípulis suis quadraginta dies. Quadragésimo die commendans Ecclésiam suam, ascéndit in cœlum. Et cùm ab eis iret in cœlum, admóniti sunt voce Angélicâ dicente: Quid statis, viri Galilæi? Hic Jesus quem vidétis ire, sic véniet quemádmodùm vidístis eum euntem in cœlum. Qui venit occúltus, véniet manifestus. Venit occúltus judicandus, véniet manifestus judicaturus. Venit occúltus, ut ante júdicem staret; véniet manifestus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifestus, & non silébit. Ad judícium véniet; ignis ante eum præíbit: Timémus? Mutémur, & non timébimus. Ignem pálea tímeat: auro quid facit? Qui dulcédinem sapiéntiæ & veritátis utcúmque sentíre cœpérunt, novérunt quanta pœna sit tantúmmodò à fácie Dei separári. Qui autem illam dulcédinem non gustavérunt, si nondùm desíderant Dei fáciem, ímmeant vel ignem: supplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi est quod Deus pollicétur; contremísce quod minátur.

℣. Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit super fólium, in veritáte judicans, & velóciter reddens quod justum est, * Et. *Matth. 25. Isa. 16.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jesus ad discípulos suos: Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum; quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, & Prophétis, & Psalmis de me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. in Evang. n. 11.

HOc nobis est magnópere perpendendum, quia is qui placídus ascéndit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum manuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergò indúlta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam sui, dùm valet, ágere négligat; quia Redemptor noster tantò tunc in judícium dístrictior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobíscum, fratres, ágite: hæc in mem-

te fidúcia cogitatióne ver-
táte. Quamvis adhuc rerum
perturbatióne ánimus hú-
tuet, jam tamen spei ve-
træ áncoram in æternam
pátriam fígite, intentió-
nem mentis in vera luce
solidáte. Ecce ad cœlum
ascendísse Dóminum audí-
vimus. Hoc ergò servémus
in meditatióne, quod crédi-
dimus. Etsi adhuc hic tené-
mur infirmitáte córporis,
sequámur tamen eum páſ-
sibus amóris.

℟. Nostra conversátio in cœlis est; undè étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ, † Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória. † Allelúia. *Philipp.* 3. *Is.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sedísti super thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas justítiam. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 7. c. JEsum Deus suscitávit tértia die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum, allel. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabúntur, qui sunt Christi; deindè finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 1. g. Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Novíssima.

CANTICUM. *Apoc.* 15. & 19.

Manifesta Dei judicia vera & justa.

MAgna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia solus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient & adorábunt in conspéctu tuo, * quóniam judícia tua manifesta sunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; * quia vera & justa judícia sunt ejus.

Ant. Novíssima inimíca destruétur mors; ómnia enim subjécit sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. Cùm subjecta fúerint illi ómnia, tunc & ipse Fílius subjectus erit ei qui subjécit sibi ómnia; ut sit Deus ómnia in ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Hebr.* 9.

QUemádmodùm statútum est homínibus semèl mori, post hoc

autem judícium; sic & Christus semèl oblátus est ad multórum exháurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

HYMNUS.

NOstras, olympo réditus,
Qui, Christe, sedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.
Bonis abundans ómnibus,
Ingens eris merces, Deus.
Quàm longa pro pœna brevi
Tuos manébunt gáudia!
Tunc ore nudo qualis es,
Quantusque, te vidébimus;
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.
Si quos amas, non déseris,
Nostræ salútis óbsidem,
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adopteť, Spíritum.
¶ Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Jubiláte in conspéctu regis Dómini: ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 99.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Accepísti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, & regnásti, & irátæ sunt gentes: & advénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem servis tuis, & sanctis, allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis veníssе crédimus Salvatórem, & in glória majestátis ventúrum Júdicem expectámus: fac nos eídem in déxtera tua regnánti casto timóre súbjectos; ut in conspéctu judicántis stare cum fidúcia mereámur. Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum Doxologia Ventúre Judex séculi, *ut suprà.*

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jesum.

In ℟. *br.* ℣. Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temporis Paschális, suprà. 367.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

ADventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest.

℟. *br.* Exurge, Dómine; * non confortétur homo, * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur

gentes * in conspectu tuo, * Allelúia. Glória. Exurge.

℣. Constítue, Dómine, legislatórem super eos; ℟. Ut sciant gentes quóniam hómines sunt. *Ps.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Oportet.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

CHristus in sempiternum sedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus scabéllum pedum ejus. Una enim oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit, * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia. Glória. Dícite. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. Cùm subjecta.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 4.

DOminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo; & mórtui qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deindè nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áera; & sic semper cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus pópulum suum, * Allelúia, allelúia. Judicábit. ℣. Et in servis suis * deprecábitur, * Allelúia. Glória Patri. Judicábit. *Ps.* 134.

℣. Lætentur omnes qui sperant in te: ℟. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* ECce venit Dóminus in sanctis míllibus suis, fácere judícium contrà omnes, & arguére omnes impios, allelúia. *Judæ* 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abscóndita ténebrárum, & manifestábit consília córdium; & tunc laus erit unicuíque à Deo, allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. De die illa & hora, nemo scit, neque Angeli cœlórum, nisi solus Pater: ídeò & vos estóte paráti, allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. g. Vidéte, vigiláte, & oráte: nescítis enim quandò tempus sit, allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti servi illi quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 11.

CAPITULUM. *Judæ* 20.

CAríssimi, superædificántes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fídei, in Spíritu sancto orántes, vosmetipsos in dilectióne Dei servâte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

Hymnus, Felix dies. 445.

Digitized by Google

℣. Qui sedes super Chérubim, Deus virtútum, ostende fáciem tuam, & salvi erimus. *Psal.* 79.

Cantus Magníficat.

℣. Sint lumbi vestri cincti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris; vos símiles homínibus exspectántibus Dóminum suum, quándo revertátur à núptiis, alleluia. *Luc.* 12.

Hódie, ut supra ad Laudes.

COMPLETORIUM, ut supra, pag. 413. cum Doxológia in fine Júbilæ.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Simplex.

Si hodiè occúrrat Festum *Semiduplex aut supra*, dicitur de Festo cum Commem. de Feria ad Laudes & Horas.

Festo autem Simplici occurrente fit tantùm Commemoratio in Laudibus.

AD NOCTURNUM.

℣. Ascendit Christus super cælum; * Venite, adorémus, alleluia. *Ephes.* 4. *Psal.* 94. Venite, exultémus.

Invitatórium. Promíssa. 416.

℣. Salvum me fac, secúndum eloquium tuum, Dómine. Ego sum via, veritas & vita. *Ant.* Et ecce ego vobíscum sum, dicit Dóminus, usque ad consummatiónem sæculi. *Matth.* 28.

℣. Et ecce ego vobíscum sum, dicit Dóminus, usque ad consummatiónem sæculi. *Matth.* 28.

℣. Ascendébat in cælum, & discípuli adorántes regréssi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, alleluia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit; * Volávit super pennas ventórum. *Psal.* 17.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

POst hæc, amávit [Samson] mulíerem, quæ habitábat in valle Sorec, & vocabátur Dálila. Venerúntque ad eam príncipes Philisthinórum, atque dixérunt: Décipe eum, & dísce ab illo, in quo diábeat tantam fortitúdinem, & quo modo eum superáre valeámus, & vincúlis afflígere. Quod si fécerís, dábimus tibi síngulí mille & centum argénteos. Locúta est ergò Dálila ad Samson: Dic mihi, óbsecro, in quo sit tua máxima fortitúdo, & quid sit quo ligátus superári nequeas? Cui respóndit Samson: Si septem nervéis fúnibus necdúm siccis, & adhuc humántibus ligátus fúero, infírmus ero ut céteri hómines. Attulerúntque ad eam sátrapæ Philisthinórum septem fúnes, ut dixérat: quibus vínxit eum, laténtibus quidem insídiis, & in cubículo fínem rei exspectántibus: clamávitque ad eum: Philisthiim super te Samson. Qui rúpit vincúla, quo modo sí rumpat quis fílum de stupa tortum putáminis, cum odórem ignis accéperit? & non est cognítum in quo ésset fortitúdo ejus. Dixítque ad eum Dálila: Ecce illusísti mihi, & falsum locútus

es : saltem nunc indica mihi quo ligári débeas ? Cui ille respondit : Si ligátus fúero novis fúnibus, qui nunquàm fuérunt in ópere, infirmus erò, & aliórum hóminum símilis. Quibus rursùm Dálila vinxit eum, & clamávit : Philísthiim super te Samson, in cubículo insídiis præparátis. Qui ita rupit vincula quasi fila telárum.

℟. Edúxit. 417.

Lectio iij.

DIxitque Dálila rursùm ad eum : Usquequò dícipis me, & falsum lóqueris ? ostende quo vincíri débeas. Cui respondit Samson : Si septem crines capitis mei cum lício plexéris, & clavum his circumligátum terræ fixeris, infirmus ero. Quod cùm fecísset Dálila, dixit ad eum : Philísthiim super te Samson. Qui consurgens de somno extráxit clavum cum crínibus & lício. Dixitque ad eum Dálila : Quo modo dícis quòd amas me, cùm ánimus tuus non sit mecum ? Per tres vices mendácium es mihi, & noluísti dícere in quo sit máxima fortitúdo tua. Cùmque molésta esset ei, & per multos dies júgiter adhæréret, spátium ad quiétem non tríbuens, defécit ánima ejus, & ad mortem usquè lassáta est. Tunc apériens veritátem rei, dixit ad eam : Ferrum nunquàm ascéndit super caput meum, quia nazaræus, id est, consecrátus Deo fui de útero matris meæ : si rasum fúerit caput meum, recédet à me fortitúdo mea, & defíciam, eróque sicut céteri hómines. Vidénsque illa quòd confessus ei esset omnem ánimum suum, misit ad príncipes Philísthinórum ac mandávit : Ascéndite adhuc semel, quia nunc mihi apéruit cor suum. Qui ascendérunt, allátum pecúniâ quam promíserant. Illa dormíre eum fecit super génua sua, & in sinu suo reclináre caput. Vocavítque ténsorem, & rasit septem crines ejus, & cœpit abígere eum, & à se repéllere : statim enim ab eo fortitúdo discéssit. Dixitque : Philísthiim super te Samson. Qui de somno consurgens, dixit in ánimo suo : Egrédiar sicut ante feci, & me excútiam, nésciens quòd recéssisset ab eo Dóminus. Quem cùm apprehendíssent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum cátenis, & clausum in cárcere mólere fecérunt.

℟. Vidéntibus. 418.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

Hom. 1. Lectio iij.

QUærè Spíritus sanctus non advénit, cùm adhuc

et Dóminus, aut mox
ius discessu ; sed ipse
m ábiit die quadragé-
, Spíritus autem advé-
cùm complerétur dies
uagésimus ? At si non
advénerat, quómodò
uod díxerat : Accípi-
itum sanctum ? Ni-
m, ut eos capáces réd-
& idóneos accípien-
ritui. Etenim si Dá-
ngelum visúrus, se-
esset ; multò magis
ecébat secédere, tan-
Dei donum acceptú-
icerne eo modo quæs-
m sólvere ? An sic pó-
ccipiendum est, quòd
quod futúrum erat,
dè quasi jam factum
; ut locútus ; velut
it : Calcáte serpentes
rpiónes, & omnem
em inimici ? Cur ígi-
on tùm prótinus advé-
piritus ? Oportébat il-
desidério promissi te-
, atque ita donum ac-
re. Ideóque, cùm ipse
ssus esset, tùm advénit
tus. Qui si venísset eo
ente, non habuísset il-
tàm ardens expectátio.
Ascendit. 429.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Regnábit Deus
er gentes : ℟. Deus se-
super sedem sanctam
m. *Ps.* 46.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum
tico diei Ascensionis
sub sola Ant. 1. Cùm

introissent in cœnáculum,
ascendérunt ubi manébant
(Apóstoli.) Hi omnes erant
perseverántes unánimiter
in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

OMnia subjécit Deus
sub pédibus ejus ; & ip-
sum dedit caput supra om-
nem Ecclésiam : quæ est
corpus ipsíus, & plenitú-
do ejus, qui ómnia in
ómnibus adimpléitur.

Hymnus, Jesu, nostra re-
démptio. ℣. Dóminus. 430.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Nondùm erat
Spíritus datus, quia Jesus
nondùm erat glorificátus,
allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos resur-
rectiónis & ascensió-
nis Domínicæ solémnia ce-
lebráre fecísti : da fámulis
tuis, ut & advenientis Spí-
ritûs sancti grátiam, puri-
ficátis méntibus, suscípere
mereámur ; Per eumdem.... *Et*
in unitáte ejusdem. *Et di-*
citur ad Horas diei.

AD HORAS, Ps. de Fer.
Cetera ut in die Ascensionis,
431. *præter sequentia.*

In fine Hymn. Doxlogia :

Qui Patris ad dextram
sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes *

Digitized by Google

ad dexteram Patris. *Hebr.* 11.

¶ *Ab hac die inclusivè usque ad Sabbatum sequentis hebdomadæ etiam inclusivè, omittitur lectio Martyrologii, nec dicitur ℣. Pretiósa, &c. sed post Benedicámus Domino. statim dicuntur Preces ad opus manuum, (exceptis diebus à populo festivatis,) omittitur etiam Lectio Necrologii toto hoc tempore. In fine Suffragium pro Defunctis, sed post Completorium tantùm..... In Dominica SS. Trinitatis resumitur lectio Martyrol. & non dicitur. ℣. Pretiósa, &c. sed statim fit lectio Canonis.*]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria, sub una

Ant. 6. Erant semper in templo, laudántes & benedicéntes Deum, allel. *Luc.* 24.

Capitulum, Hymnus, & ℣. suprà 439.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se, alleluia. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 433 *ad Hymn. Doxologia.* Qui Patris, &c.

SABBATO.

IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hac Vigilia inclusivè usquè ad Fest. SS. Trinitatis etiam inclusivè, non fit Officium de illa Festo ex. Lectionum; sed quodlibet occurrens transfertur post idem Festum SS. Trinitatis. De Semid. autem & Simpl. nulla fit Commemoratio.*

AD NOCTURNUM.

Simplex.

Invit. Sedéntem ad déxteram majestátis Dei Jesum, * Veníte, adorémus, alleluia. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

O Christe, qui noster poli
Præcursor intras régiam,
Quos hic jacentes réspicis,
Sursùm vocas, sursùm rape.

Ad illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides:

Ubi labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos éxpleat,
In ómnibus sit ómnia.

Qui nos ad istam grátiâ
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.

Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalm. Notus in Judæa. 128. Deus, quis símilis. 128. Deus, meus. 129. *sub una Ant.* 71 c. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit

…de Spíritu quem ac-…ri erant credentes in …h. allelúia. *Joan.* 7. Quemádmodùm desí-…derat cervus ad fontes aquá-…rum, *R.* Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.*

De libro Júdicum.

…ctio j. Cap. 16.

In illo témpore: Amque capilli [Samsonis] renáſci cœperant, & príncipes Philisthiim convenérunt in unum ut immolárent hóstias magnas Dagon deo suo, & lætarentur, dicentes: Trádidit Deus noster inimícum nostrum Samſon in manus nostras. Quod étiam pópulus vidéns, laudábat Deum suum, eademque dicébat: Trádidit Deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, & occídit plúrimos. Lætantesque per compítia, sumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samſon, & ante eos lúderet. Qui addúctus de cárcere, ludébat ante eos: stabántque eum stare inter duas columnas. Quibus ait púero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas, quibus ómnis imminet domus, & recúmbam super eas, & páulum requiéscam. *R.* Effundam aquas sitiéntem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meum, * Et germinábunt quasi sálices juxta præterfluentes aquas, allelúia, allelúia. *V.* Fiet fons aquæ saliéntis in vitamætérnam; * Et. *Is.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij.

DOmus autem erat plena virórum ac mulíerum, & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto & solário circíter tria míllia utriúsque sexûs spectántes ludentem Samſon. At ille invocáto Dómino ait: Dómine Deus, mémento mei, & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus, ut ulcíscar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas, quibus innitebátur domus, alteramque eárum déxterâ, & álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philisthiim, concussísque fórtiter columnis, cécidit domus super omnes príncipes, & céteram multitúdinem, quæ ibi erat; multóque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat. Descendentes autem fratres ejus & universa cognátio tulérunt corpus ejus, & sepeliérunt inter Sáraa & Esthaol in sepúlcro patris sui Mánue; judicavítque Israël viginti annis.

℟. Cum venerit Spíritus

veritátis ; * Docébit vos omnem veritátem ; & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis, allelúia, allel. ℣. Ténebræ & palpátio in æternum, donec effundátur Spíritus de excélso. * Docébit. *Joan.* 16. *Is.* 32.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Si dilígitis me, mandáta mea serváte ; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 74. *n.* 4.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis ; ostendit & se ipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim Latínè dícitur Advocátus ; & dictum est de Christo : Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est : Prudéntia carnis inimica est in Deum, legi enim Dei non est subjecta ; nec enim potest ; velut si dicámus : Injustítia justa esse non potest. Mundum quippè ait hoc loco, mundi signífi, cans dilectóres ; quæ dilectio non est à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de qua fatis ágimus ut minuátur & consumátur in nobis, contrária est dilectio Dei quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea serváte : * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíscum † In æternum, allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus ; & confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino : * Et. Glória. † In. *Joan* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & lætentur super te omnes quærentes te : ℟. Et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui dilígunt salutáre tuum. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Sabbato.

Ant. JOannes baptizávit 1. *f.* aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. *g.* Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum ; vos autem cognoscétis eum, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos orphanos, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. *a.* Docébit vos.

CANTICUM.

Digitized by Google

CANTICUM. *Isaïæ 59.*

Effusio sancti Spiritûs promissa.

TImébunt qui ab occidente, nomen Dómini, * & qui ab ortu solis, glóriam ejus;

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ pósui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & usquè in sempiternum.

Ant. Docébit vos ómnia, & súggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis, allelúia. *Joan. 14.*

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis, allelúia. *Joan. 16.*

CAPITULUM. *Sap. 9.*

SEnsum tuum, Dómine, quis sciet? nisi tu dederis sapiéntiam, & mísseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis; & sic correctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines.

HYMNUS.

SUpréme Rector Cœlitûm,
Qui morte devictâ potens,
Cruóre signátam tuo
Ad astra pandis sémitam:
Alto benignus è throno,
E Patris almi déxtera,
Quos hìc relinquis órphanos,
Non intuéri désinas.
Nos, Christe, tot dolóribus
Quos parturísti, réspice,
Quos obstetríce lánceâ
Apertus effúdit sinus.
Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promíssum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.
¶ Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Non erubescant qui expectant te, Dómine, ℟. Dómine virtutum. *Ps. 68.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifestábo ei meipsum, allelúia. *Joan. 14.*

Oratio.

PRæsta quæsumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; & lux tuæ

lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritûs illustratióne confirmet; Per Dnum.... in unitáte ejusdem.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymnor. dicitur Doxol. Qui Patris ad dextram sedes, &c. *ut suprà.*

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. *Heb.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Spíritum.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

SPíritus sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte; benignus est enim Spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Propè est Dóminus * ómnibus invocántibus eum: * Allelúia, allelúia. Propè. ℣. Omnibus invocántibus eum * in veritáte. * Allelúia. Glória. Propè. *Ps.* 144.

℣. Ne projícias me à fácie tua, Dómine, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

CAPITULUM. *Ezech.* 36.

SPíritum meum ponam in médio vestrî; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam, * Allelúia, allel. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua, * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

CAPITULUM. *Act.* 1.

ACcipiétis virtútem supervenientis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usquè ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci suæ * vocem virtútis, * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo, * Allelúia. Glória. Dabit. *Ps.* 67.

℣. Turbabuntur gentes, ℟. Et timébunt à signis tuis. *Ps.* 64.

Digitized by Google

IN DIE SANCTO ENTECOSTES.

ANNUALE.

L. VESPERIS.

℣. Ecce quàm. 67.

gus & jucundus frá- conventus.

SPíritus meus erit in médio vestrûm : timére, dicit Dómi- exercítuum, allelúia. 2.

Dómine, exaudi.... nus, cum sua divis. 135. ima nostra coram Deo terra exusta, imbrem e expetens.

℣. 1. D. Dabo vobis dovum, & Spíritum ponam in médio ; & áuferam cor la- em de carne vestra, ea. Ezech. 36.

Lauda, Jerúsalem. 96. ima nostra coram Deo aqua gelida divinum ea expectans.

℣. 3. a. Cùm dédero rítum meum in vobis, tis quia ego Dóminus tétus sum ; & feci, alle- Ezech. 37.

RITULVM. Joël. 2. undam Spíritum meu per omnem carnem : ophetábunt fílii vestri e vestræ ; senes ves- mnia somniábunt, & júvenes vestri visiónes vidébunt.

℟. Super servos meos & ancillas in diébus illis effúndam Spíritum meum, * Et dabo prodígia in cœlo & in terra ; & erit : † Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit, allelúia, allelúia. ℣. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis : vos autem testes estis horum ; & ego mitto promíssum Patris mei in vos : * Et dabo. Glória Patri. † Omnis. *Repet.* ℟. Super. *usque ad* ℣. Joël. 2. Luc. 24.

HYMNUS.

VEni, superne Spíritus : Purgáta Christi sánguine, Tuúque terra jam capax, Expandit arentes sinus.

Christi petentis æthera Exolve promíssam fidem ; Et nostra præsens ígneo Munda lavácro péctora.

Lugémus amíssum Patrem ; Te nostra tangat órbitas : Soláre mœstos, ánxiis Spem redde, qui solus potes,

Docére quæ Christus jubet.

Prudens alumnos dístulit,
Hæc præparátis ínfere,
Novus magíster méntibus.
Olim per umbras vátibus
Retécta paucis véritas,
Nunc orbe toto dístitis
Per te patescat géntibus.
Divína jam nos únctio
Informet omnes: hácteníus
Mutis arátam lítteris
Inscríbe legem córdibus.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Israël ipse dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. J. duplicanda. Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Israël: Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. *Jerem.* 31. *Allelúia.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM,

Psalmi de Dominica, & cetera ut infrà post II. Vesperas. 467.

AD NOCTURNUM,

Invit. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

INter sulphúrei súlgura túrbinis,
Flammámque globos & sónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sina super,
Legem das pópulo, Deus.
His ínfida probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori;
Verúm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,
Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri Núminis in locum.
Heu! mens nostra, Deus, te sine nil potest:
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, pores, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus súmma Patri, súmmaque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus índitus
Dat quod lex jubet exqui. Amen.

Ps. Afferte Dómino, filii Dei. 135.

Vox de cælo benedictionem nuntians.

Ant. 7. *&.* Vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia: Dóminus virtútem pópulo suo dabit. Dóminus benedícet pópulo suo, allelúia.

℣. Deus noſter refúgium
irtus. 137.
ae Dei, terræ motus,
gia.
t. 1. g. Dedit vocem
n, mota eſt terra: Dó-
us virtútum nobiſcum:
ite, & vidéte quæ pó-
prodígia ſuper terram,
lúia.
lm. Magnus Dómi-
138.
nnifſa Chriſti in Jeru-
impleta: Chriſtus
noſter.
nt. 8. *G.* Sicut audí-
us, ſic vídimus in ci-
te Dómini virtútum:
tur mons Sion, quó-
m hic eſt Deus, Deus
ter, allelúia.
℣. Terra mota eſt, cœli
llavérunt ℟. A fácie
Sínai, à fácie Dei Iſ-
Pſ. 67.

Actibus Apoſtolórum.

ectio j. Cap. 2.

UM complerentur
dies Pentecoſtes,
erant omnes páriter
eódem loco: & factus
repente de cœlo ſonus
quam advenientis ſpí-
is vehementis, & replé-
totam domum ubi erant
dentes. Et apparuérunt
is diſpertítæ linguæ tan-
am ignis, ſeditque ſupra
ulos eórum: & repléti
omnes Spíritu ſancto,
cœpérunt loqui váriis
guis, prout Spíritus
ctus dabat eloqui illis.
Erant autem in Jerúſalem habitantes Judæi, viri religióſi ex omni natióne quæ ſub cœlo eſt. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúſa eſt, quóniam audiébat unuſquiſque linguâ ſuâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonnè ecce ómnes iſti qui loquuntur, Galilæi ſunt? & quómodò nos audívimus unuſquiſque linguam noſtram, in qua nati ſumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Meſopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Aſiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Líbyæ quæ eſt circà Cyrénen, & ádvenæ Romani, Judæi quoque, & Proſélyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; & ſic offerétis ſacrifícium novum Dómino: & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque ſanctíſſimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco; & repléti ſunt Spíritu ſancto: * Vocábitis. Glória Patri. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Digitized by Google

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apost. n.* 5. *&* 6.

Lectio ij.

CElebrátum est Paschа in vétèri pópulo : nondùm in luce fulgente, sed in umbra significante celebrátum est ; & post quinquaginta dies à celebratióne Paschæ, datur lex in monte Sina, scripta dígito Dei. Venit verum Pascha ; immolátur Christus ; tránsitum facit à morte ad vitam ; & numerantur quinquaginta dies, & venit Spíritus sanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, & hic quómodò. Ibi plebs longè stabat ; timor erat, amor non erat : nam usque ádeò timuérunt, ut dícerent : ad Móysen : Lóquere tu ad nos ; & non nobis loquátur Dóminus, né moriámur. Descendit ergò, sicut scriptum est, Deus in Sina, in igne ; sed plebem longè stantem térritans, & dígito suo scribens in lápide, non in corde. Huc autem quandò venit Spíritus sanctus, congregáti erant fidéles in unum : nec in monte térruit, sed intrávit in domum. De cœlo quidèm factus est súbitò sonus, quasi ferrétur flatus véhemens : sónuit, sed nullus expávit. Vísæ sunt illis, inquit Scriptúra, linguæ divísæ, velut ignis. Numquid longinquo térritans ? Abfi Nam insédit super unum quemque eórum ; & co pérunt linguis loqui, sicu Spíritus dabat eis pronu tiáre. Audi linguam l quéntem, & intéllige Sp ritum, non in lápide, se in corde scribentem. Le ergò Spíritûs vitæ script in corde, non in lápide.

℟. Factus est repentè d cœlo sonus tanquàm adve nientis spíritûs vehemen tis : * Sedit ignis supra sin gulos eórum ; & † Cœpé runt loqui váriis linguis prout Spíritus sanctus da bat éloqui illis, allelúia allelúia. ℣. Dóminus d Sínaï venit ; in déxter ejus ígnea lex : & qui ap propínquant pédibus ejus, accípient de doctrína il líus. * Sedit. Glória. † Cœpérunt. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Léctio sancti Evangélii se cundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum serváb it ; & Pater meus díliget eum. Et ad qua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 30. *habit. in Pentec. in Basílica S. Petri, n.* 1.

HOdiè Spíritus sanctus repentíno sónitu per discípulos venit,

lesque carnálium in suî amórem permutávit : & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia ; qui a dùm Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suávicer arserunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Undè & Joannes dicit : Deus cáritas est. Qui ergò mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ & secúrâ mente respondet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicat : Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergò dilectiónis exhibítio est óperis. Hinc in Epístolâ sua idem Joannes dicit : Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, si ad mandáta eius nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria dísfluit, profectò Deum non amat ; quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo ; * Et in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis ; allelúia, allelúia. ℣. Deus creávit sapiéntiam in Spíritu sancto, & effúdit illam super omnem carnem, & præbuit illam diligéntibus se ; * Et. Glória Patri. * Et. *Repetitur* ℟. Qui servat. *usque ad* ℣. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabúntur ; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. ERant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant sedentes ; & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. Stupébant.

CANTICUM. *Judith* 16.

Qui cuncta verbo fecit, novum creat spíritu mundum.

HYmnum cantémus Dómino ; * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixísti, & facta sunt.

Misísti Spíritum tuum, & creáta sunt; * & non est qui resístat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ sicut cera liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes: Nonnè ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? & quómodò nos audívimus unusquísque linguam nostram in qua nati sumus? allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. *a.* Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei, allelúia. *Act.* 2.

CAPITULUM. *Apoc.* 2.

QUi habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléstis.

HYMNUS.

AUdímur: almo Spíritus
Descendit è sinu Patris,
Ægrisque fert mortálibus
Promissa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præsentis advéntus Dei!
Jam tota sublími domus
Repentè flatu pérsonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc glíscit arcánis simul
In pectus & mentem vis.

Stupente turbâ géntium,
Linguis loquuntur ómnibus:
Vatum crepant orácula;
Quidquid profantur, ignis est.

Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit,
Instincta quo pasísim nova
Surgit Prophetárum seges.

Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo, mentes sacris
Lucent & ardent ignibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Psl.* 67.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. *duplicand.* Non hi, sicut vos æstimátis, ébrii sunt; sed hoc est, quod dictum est per Prophétam: Effundam de Spíritu meo super omnem carnem, allelúia. *Act.* 2.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

AD HORAS, in fine Hymn. Doxol. Sit laus Pa-

Digitized by Google

tri, &c. *sine Stroph.* Da, Christe.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Erant Apóstoli.

Non dicitur Symbol. Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui de spíritu tuo * dedísti nobis. 1. *Joan.* 4.

AD TERTIAM.

Loco Hymni O fons. *dicitur sequens hodiè, & per Octavam.*

VEni, creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supernâ grátiâ
Quæ tu creásti péctora.

Qui Paraclétus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accende lumen sénsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repellas lóngiùs,
Pacemque dones prótinùs;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.

Amen.

Ant. 5. C. Sonus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 3.

SI minístrátio mortis líteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent intendere fílii Israël in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magis minístrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *br.* Intónuit * de cœlo Dóminus, * Allelúia, alleluia. Intónuit. ℣. Et altíssimus * dedit vocem suam. * Allelúia. Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta est & contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. *Ps.* 17

AD SEXTAM.

Ant. 1. *f.* Audiébat.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

ALii quidèm per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum.

℟. *br.* Plúviam voluntáriam * segregábis, Deus: * Allelúia, allelúia. Plúviam. ℣. Hæreditáti * tuæ * Allelúia. Glória. Plúviam. *Ps.* 67.

℣. Flabit Spíritus ejus, ℟. Et fluent aquæ. *Ps.* 147.

Digitized by Google

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Audívimus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

QUæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis; quæ & lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et timuit omnis homo. *Ps.* 63.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit. 26.

Christus ad dextram Patris sedens promissum mittit Spiritum.

Ant. 4. E. DExterâ Dei exaltátus Jesus, & promissióne Spíritûs sancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis, allelúia. *Act.* 2.

Ps. Laudáte, púeri. 27.

Per spiritum adoptionis in cordibus effusum multiplicantur Ecclesiæ filii.

Ant. 1. D. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ps. In éxitu Israël. 27.

Christi facti sumus plebs, sanguine ejus acquisita, spíritu ejus signata.

Ant. 3. E. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, allelúia, allelúia. *Ephes.* 1.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

SEcundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hæredes simus secundùm spem vitæ æternæ.

Allelúia, allelúia. ℣. Qui confirmat nos in Christo, & qui unxit nos, Deus; qui & signávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. Allelúia. 2. *Cor.* 1.

HYMNUS.

QUò vos Magistri glória, quò salus
Invítat orbis, sancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos reposcit
Prima seges, pia cura fratrum.
Proh! quanta messis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deóque maturante, reddunt

Digitized by Google

Multíplicem, bona terra, fructum.
Compuncta paſsim péctora flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent ſalutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.
At non Hebræis limítibus ſacer
Hærébit ardor. Sol habitábiles
Quà luſtrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla veſtris.
Jam mille divûm templa ſolo ruunt:
Cedit ſuperbæ vis ſapiéntiæ,
Cedunt tyranni: victa cedit
Carnificum rábies furentûm.
Novum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.
Sit ſumma Patri, ſúmmaque Fílio;
Sit, ſancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura miteſcunt, novaſque
Conciſpiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, ℟. A templo tuo in Jerúſalem. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. J. duplicanda. Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei, allelúia. *Epheſ.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Ductor eórum fuiſti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dediſti, qui docéret eos. Allelúia. 2. *Eſdr.* 9.

HYMNUS.

ILluminátor Spíritus,
Tu nocte ſis lux méntium;
O fons amóris, córdium
Optáta ſis pax & quies.
Adeſto te vocántibus;
Donis tuis nos récrea;
Da gratiárum múnera;
Da præmiórum gáudia.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo, mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

DIEBUS

INT. OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in die, 460. *exceptis quæ ſequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi, ut diſtri-

Digitized by Google

buuntur infrà in qualibet Feria.

Feriâ II. III & IV. in quibus Officium fit ritu vel Solemni, vel duplici, dicuntur tres Antiphonæ sequentes.

Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; & consolatióne sancti Spíritûs replebátur, allelúia. *Act.* 9.

Ant. 7. d. Et in natiónes grátia Spíritus sancti effúsa est, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 3. g. Imponébant Apóstoli manus super baptizátos, & accipiébant Spíritum sanctum, allelúia. *Act.* 8.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ex ejusmodi Antiphonis super tres Psalmos: Feriâ VI. dicitur secunda, & Sabbato tertia.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum vehementer, ℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Ps.* 104.

Lectiones ut notantur infrà in qualibet Feria.

Duo Priora. ℟℟. *ut in die Pentecostes, omisso* Glória Patri, &c. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Antiph. & Psalm. cum Cantico, ut in die. 463.

Ant. ad Benedictus. *& Oratio, infrà in qualibet Feria.*

AD HORAS, ut in die, præter Orationem.

AD VESPERAS.

Ant. & Psalm. cum ceteris omnibus, ut suprà in Festo Pentecostes, 466.

Antiph. ad Magnificat. *& Oratio, infrà in qualibet die.*

COMPLETORIUM, *ut suprà* 467.

FERIA SECUNDA.

Solemne-minus.

AD NOCT. *Ps.* Dómine Dóminus noster. 42. Cœli enarrant *cum sua divis.* 52. Exultáte Deo. 94.

Incipit liber Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus unius júdicis, quandò júdices præerant, facta est fames in terra. Abiitque homo de Béthlehem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide, cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, & uxor ejus Noémi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Juda. Ingressíque regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Noémi: remansitque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, altera verò Ruth. Manseruntque ibi

Digitized by Google

decem annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicèt & Chélion: remansítque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et surréxit ut in pátriam pérgeret, cum utráque nuru sua, de regióne Moabítide: audíerat enim quòd respexísset Dóminus pópulum suum, & dedísset eis escas.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. Serm. 269. aliàs 21. de Pent. III. n. 3. & 4.

Lectio ij.

HAbétis baptísmū Christi: veníte ut habeátis & Spíritum Christi. Timéte quod scriptum est: Quisquis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Induístis Christum formâ sacramenti, indúite imitatióne exempli; quóniam Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major est virtus pietátis, quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere: Dóminus Jesus. Et fortè non intelligentes attenditis ad id quod Apóstolus ait: Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Sed hoc quod ait, Dicit, signátè pósitum est, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto; sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere, Dóminus Jesus, étiam de quibus ait: Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto: nemo planè, sed eo modo quod dictum est, id est, factis. Undè secútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergò vos sanctum Spíritum habére cognóscite, quandò mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consentíritis hærére.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii sécundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore; Dixit Jesus Nicodémo: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. n. 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu, non potest introíre in regnum

Digitized by Google

Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis : Numquid potest homo redíre in víscera matris suæ ? Ex aqua & Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náscitur, nascátur ex viscéribus matris carnális : si propter hæreditátem Patris Dei sempiternam, nascátur ex viscéribus Eccléſiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus succeſsúrum ; génerat Deus de Eccléſia fílios non succeſsúros, ſed ſecum manſúros. Et ſequitur : Quod natum eſt de carne, caro eſt ; & quod natum eſt de Spíritu, ſpíritus eſt. Spiritáliter ergò náſcimur, & in Spíritu náſcimur verbo & ſacramento.

℟. Quod natum eſt ex carne, caro eſt ; & quod natum eſt ex Spíritu, ſpíritus eſt. Non miréris quia dixi : Oportet vos naſci dénuò. * Spíritus ubi vult ſpirat, allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini ? aut quis conſiliárius ejus fuit, & oſtendit illi. * Spíritus. Glória Patri. * *Repetitur* ℟. Quod natum. *uſquè ad* ℣. *Joan.* 3. *Iſ.* 40.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Spíritus ubi vult ſpirat ; & vocem ejus audis, ſed neſcis undè véniat, aut quò vadat : ſic eſt omnis qui natus eſt ex Spíritu, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

DEus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovaſti baptíſmatis, quoſque Spíritûs ſancti plenitúdine ſolidaſti, in adoptiónis ſorte fácias, quæſumus, dignanter aſcríbi ; Per Dóminum. . . . in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G. duplicanda.* Non miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut júdicet mundum, ſed ut ſalvétur mundus per ipſum, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA TERTIA.

Duplex - majus.

AD NOCT. *Pſalm.* Deus deórum. *cum ſua diviſ.* 61. Miſerére. 142. Te decet. 77.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

EGreſſa eſt ſtraque [Noémi] de *loco* peregrinatiónis ſuæ, cum utráque nuru : & jam in via revertendi póſita in terram Juda, dixit ad eas : Ite in domum matris veſtræ, fáciat vobiſcum Dóminus miſericórdiam, ſicut feciſtis cum mórtuis & mecum. Det vobis invenire réquiem in dómibus virórum, quos ſortitúræ eſtis. Et oſculáta eſt eas. Quæ

Digitized by Google

elevâtâ voce flere cœpérunt, & dícere: Tecum pergémus ad pópulum tuum. Quibus illa respondit: Revertímini fíliæ meæ, cur venítis mecum? núm ultrà hábeo fílios in útero meo, ut viros ex me speráre possítis? Revertímini fíliæ meæ, & abíte: jam enim senectúte confecta sum, nec apta vínculo conjugáli. Étiam si possem hâc nocte concípere, & párere fílios, si eos expectáre velítis, donec crescant, & annos pubertátis ímpleant, antè éritis vétulæ quàm nubátis. Nolíte, quæso, fíliæ meæ: quia vestra angústia magìs me premit, & egressa est manus Dómini contrà me. Elevâtâ ígitur voce, rursùm flere cœpérunt: Orpha osculáta est socrum, ac reversa est: Ruth adhæsit sócrui suæ.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo sancti Leónis Papæ. *De Pentec. Serm.* 1. *C.* 2.

Lectio ij.

REpléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui áliis linguis, proùt Spíritus sanctus dabat éloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ! & ubi Deus magíster est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiendum, non consuetúdo ad usum; non tempus ad stúdium; sed spirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ síngulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum omne desertum & universam áridam rigavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis súlgura coruscábant, cùm micántium splendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum, consumendumque peccátum, & efficácia illuminandi, & vis inesset urendi.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus Phariséis: Amen, amen dico vobis; qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliundè, ille fur est & latro: qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

In Joan. Tract. 45. *n.* 2.

DOminus de grege suo, & de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodierna

lectióne. Dicant ergò pagáni: benè vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis undè gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse benè vívere, ut detur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest benè vívere? Quia nec benè vívere dicendi sunt, qui finem benè vivendi vel cæcitáte néscíunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera & certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam quæ est Christus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui: edúxit eos cum pastóribus gregis sui: * Pósuit in médio ejus Spíritum Sancti sui, † Allelúia, allelúia. ℣. Ipse dedit pastóres & doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: * Pósuit. Glória. † Allelúia. *Is.* 63. *Ephes.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæsumus, Eccléſiæ tuæ, misérícors Deus, ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenùs incursióne turbétur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

Ad. Magníficat.

Ant. 5. C. Per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut juprà.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Duplex - minus.

AD NOCT. *Psalm.* Exurgat. 90. Dóminus dabit. 90. Vidérunt. 91.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 1. & 2.

VÉnit Noémi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra peregrinatiónis suæ: ac reversa est in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebantur. Erat autem viro Elímelech consanguíneus, homo potens, & magnárum opum, nómine Booz. Dixitque Ruth Moabítis ad socrum suam: Si jubes, vadam in agrum, & cólligam spicas, quæ fúgerint manus meténtium, ubicumquè clementis in me patris famílias repérero grátiam. Cui illa respondit: Vade fília mea. Abiit ítaque & colligébat spicas post terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habéret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatióne Elimelech. Et ecce ipse veniébat de Béthlehem, dixitque messóribus: Dóminus vobíscum. Qui respondérunt ei: Benedícat tibi Dó-

Digitized by Google

nus. Dixitque Booz jú
ni, qui meſſóribus præe-
t: Cujus eſt hæc puella?
ui reſpondit: Hæc eſt
oabítis, quæ venit cum
oémi, de regióne Moa-
itide, & rogávit ut ſpi-
s colligeret remanentes,
quens meſſórum veſtígia:
de manè uſquè nunc ſtat
agro, & ne ad momen-
m quidèm domum rever-
eſt.

℟. Numerábitis. 461.

e Sermóne ſancti Leónis Papæ.

Jejun. Pent. 1. C. 1. & 3.

Lectio ij.

IOdiernam, dilectíſſimi, feſtivitátem deſcenſió-
e ſancti Spíritûs conſe-
átam ſequitur, ut noſtis,
lemne jejúnium, quod
imis corporibuſque cu-
ndis ſalúbriter inſtitú-
m, devótâ nobis eſt ob-
rvántiâ celebrandum. Re-
étis namque Apóſtolis vir-
ite promiſſâ, & in corda
rum Spíritu veritátis in-
eſſo, non ambígimus in-
r cétera cœleſtis ſacra-
enta doctrínæ, hanc ſpi-
tális continéntiæ diſcipli-
am de Paracléti magiſté-
io primitùs fuiſſe concep-
am; ut ſanctificátæ jejú-
io mentes conferendis ſibi
ariſmátibus fierent ap-
óres. Igitur poſt ſanctæ
es lætítiæ, quos in honó-
m Dómini à mórtuis re-
rgentis, ac deindè in cœ-
s aſcendentis, exégimus, poſtque perceptum ſancti Spíritûs donum, ſalúbriter & neceſsáriè conſuetúdo eſt ordináta jejúnii; ut ſi quid fortè inter ipſa feſtivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordinára præſumpſit, hoc religiófæ abſtinéntiæ cenſúra caſtíget: quæ ob hoc quoque ſtudióſiùs exequenda eſt, ut illa in nobis quæ hâc die Eccléſiæ divínitùs ſunt collàta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs ſancti, & majóre quàm unquàm cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiſcéntiis vinci, nullis vítiis poſſidéri, ut virtútis habitáculum nullâ ſit contaminatióne pollútum.

℟. Factus eſt. 462.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Judæis: Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi,

In Joan. Tract. 26. n. 2. & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit niſi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quarè illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, ſi non vis erráre. Semèl áccipe, & intéllige. Nondùm

tráheris ? Ora ut traháris. Indè & hìc si advertis, noli te cogitáre invítum trahi : tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis, Quómodò voluntáte credo, si trahor ? Ego dico : Parùm est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte ? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Porrò si poétæ dícere lícuit, Trahit sua quemque voluptas ; non necéssitas, sed voluptas ; non obligátio, sed delectátio : quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempiternâ vitâ, quod totum Christus est ? Da desiderantem, da ferventem, da in ista solitúdine peregrinantem atque sitientem, & fontem æternæ pátriæ suspirantem : da talem, & scit quid dicam. Si autem frígido loquor, quid loquor ? Tales erant isti qui ínvicèm murmurábant.

℟. Est scriptum in Prophétis : * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me, † Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus : Ponam universos fílios tuos doctos à Dómino : * Et. Glória Patri. † Allelúia. *Joan.* 6. *Is.* 54.

Ad Benedictus.

Ant. 3. g. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum ; & ego resuscitábo eum in novíssimo die, allelúia. *Joan.* 6.

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Amen, amen dico vobis ; qui credit in me, habet vitam æternam, allelúia. *Joan.* 6.

Oratio, Mentes nostras. *ut suprà.*

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCT. *Ps.* Confitébimur. 117. Notus. 118. Voce mea... & intendit mihi. 41.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 2.

DIxit Booz ad Ruth : Quandò hora vescendi fúerit, veni huc, & cómede panem, & intinge buccellam tuam in acéto. Sedit ítaque ad messórum latus, & congessit polentam sibi, comeditque & saturáta est, & tulit relíquias. Atque indè surréxit, ut spicas ex more

Digitized by Google

collígeret. Præcépit autem Booz púeris suis, dicens: Etiamsi vobiscum métere volúerit, ne prohibeátis eam: & de vestris quoque manípulis projícite de indústria, & remanére permíttite, ut absque rubóre cólligat, & colligentem nemo corrípiat. Collégit ergò in agro usquè ad véspe-ram: & quæ collégerat virgâ cædens & excútiens, invénit hórdei quasi ephi mensúram, id est, tres módios. Quos portans reversa est in civitátem, & ostendit sócrui suæ: insuper prótulit, & dedit ei de relíquiis cibi sui, quo saturáta fúerat. Dixitque ei socrus sua: Ubi hódiè collegísti, & ubi fecísti opus? sit benedictus qui misértus est tui. Indicavitque ei apud quem fuísset operáta: & nomen dixit viri, quòd Booz vocarétur. Cui respondit Noémi: Benedictus sit à Dómino: quóniam eamdem grátiam, quam præbúerat vivis, servávit & mórtuis, Rursùmque ait: Propinquus noster est homo. Et Ruth, Hoc quoque, inquit, præcépit mihi, ut támdiù messóribus ejus júngerer, donec omnes ségetes meterentur. Cui dixit socrus: Mélius est, fília mea, ut cum puellis ejus éxeas ad metendum, ne in aliéno agro quíspiam resístat tibi. Juncta est itaque puellis Booz: & támdiù cum eis méssuit, donec hórdea & tríticum in hórreis conderentur.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecost. Orat. 44. Lectio ij.

PRimùm Spíritus sanctus in angélicis & cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat; deindè in pátribus & Prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præscivérunt; tùm in Christi discípulis, iisque trifáriam, proùt ipsórum captus ferébat, tribusque tempóribus; nempè ántequàm Christus per passiónem glorificátus esset, postquàm post resurrectiónem glorificátus fuit, ac déniquè post ejus ad cœlos ascensiónem. Hoc autem perspícuè ostendit tùm prima illa morbórum spirituumque depúlsio, quæ scílicèt non absque Spíritûs númine fiébat; tùm illa post confectum salútis nostræ negótium insufflátio, quæ divinióris procul dúbio inspiratiónis spécimen habébat; tùm postrémò præsens hæc igneárum linguárum divísio, quam étiam solemni festo celebrámus. Verùm primò quidèm obscúrè, secundò

expréssiùs, nunc verò perfectiùs, útpotè qui non jam operatióne solâ præsens sit, ut priùs; sed essentiáli, ut sic loquar, modo adsit, simulque versétur. Nam cùm Fílius corpóream nobiscum consuetúdinem habuisset, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis? Utrùm propter purgatiónem? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter essentiam? Deus autem noster ignis est, & quidèm ignis improbitátem absúmens. Atque in dispertítis linguis appáret, ob gratiárum diversitátem; sedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excellentiam, ejusque super sanctos requiétem.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civit. Dei, lib. 22. Cap. 5.

TRia sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexísse in carne, & in cœlum ascendísse cum carne. Incredíbile est mundum rem tàm incredíbilem credidísse. Incredíbile est hómines ignóbiles, ínfimos, paucíssimos, imperítos rem tàm incredíbilem, tàm efficáciter mundo, & in illo étiam doctis persuadére potuísse. Horum trium incredibílium primum nolunt ísti cum quibus ágimus, crédere: secundum coguntur & cérnere: quod non invéniunt undè sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, & in cœlum cum carne in qua resurréxit ascénsio, toto jam mundo prædicátur & créditur: si credíbilis non est, undè toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidísse dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidísse non mirum est; sed ístos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidísse dicéntibus & scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt, ipsi mundo jam credenti adhuc usquè non credunt?

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei, † Allelúia, allelúia.

℣. Creávit illis sciéntiam Spíritûs, sensu implévit cor illórum, ut magnália enarrent operum ejus : * Misit. Glória Patri, † Allelúia. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dedit Apóstolis Jesus virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent, allelúia. *Luc.* 9.

Oratio.

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum ; ut quibus dedísti fidem, largiáris & pacem ; Per Dóminum .... in unitáte ejusdem.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Egressi Apóstoli circuíbant per castélla evangelizantes & curantes ubíquè, allelúia. *Luc.* 9.

Oratio, Deus, qui Apóstolis. *ut suprà.*

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Semiduplex.

Ad Noct. *Psalm.* Bénedic, ánima mea. 31. Quàm magnificáta sunt. 32. Sit glória. 33.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 3.

ECce, nocte jam mediâ expávit [Boos,] & conturbátus est, viditque mulíerem jacéntem ad pedes suos, & ait illi : Quæ es ? Illáque respóndit ; Ego sum Ruth ancilla tua, expande pállium tuum super fámulam tuam, quia propínquus es. Et ille, Benedícta, inquit, es à Dómino fília, & priórem misericórdiam posterióre superásti : quia non es secúta júvenes páuperes, sive dívites. Noli ergò metúere : sed quidquid díxeris mihi, fáciam tibi. Scit enim omnis pópulus, qui hábitat intrà portas urbis meæ, mulíerem te esse virtútis. Nec ábnuo me propínquum, sed est álius me propínquior. Quiesce hác nocte : & facto manè, si te volúerit propinquitátis jure retinére, benè res acta est : sin autem ille nolúerit, ego te absque ulla dubitatióne susc̃ipiam, vivit Dóminus.

℟. Numerábitis. 461.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Pentec. I. C. 4. & 5.

Lectio ij.

SIcut detestámur Arianos, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt esse distántiam, ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licèt Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen sanctum inferióris putant esse natúræ : non considerantes in eam blasphémiam se incídere, quæ neque in præsénti sæculo, neque in futúro sit remittenda judício, dicente Dómino ;

Digitized by Google

Quicumque dixerit verbum contrà Fílium hóminis, remittétur ei ; qui autem díxerit contrà Spíritum sanctum non remittétur ei, neque in hoc século, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est, quia exclúsit eum à se per quem póterat confitéri : nec unquàm pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu sancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, únamque deitátem evidentíssimè prædicat Apóstolus, dicens: Divisiónes quidèm gratiárum sunt, idem autem Spíritus ; & divisiónes minístrationum sunt, idem autem Dóminus : & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, aliísque documentis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas, ad veneratiónem Pentecostes unanímiter incitémur ; exultantes in honórem sancti Spíritûs, per quem omnis Eccléfia Cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális inhabítur ; qui inspirátor fidei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis, & totíus est causa virtútis.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore ; Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem : & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. C. 8. n. 6.

MOvet Scribas remíssum ab hómine peccátum : hóminem enim tantùm in Jesu Christo contuebantur. Et remíssum est ab eo, quod lex laxáre non póterat ; fides enim *sola* justíficat. Deindè murmuratiónem eórum Dóminus intróspicit, dicitque fácile esse Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest dimíttere peccáta, nisi solus Deus : ergò qui remittit, Deus est. Quia nemo remittit nisi Deus, Deus in hómine manens, curatiónem hómini præstábat ; & nulla ei agendi & loquendi erat

Digitized by Google

difficultas, cui subest totum posse quod lóquitur. Porrò autem ut ipse esse in córpore pósitus intélligi posset, qui & ánimis peccáta dimítteret, & resurrectiónem corpóribus præstáret, ait: Ut sciátis quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimíttere peccáta, ait paralytico: Surge. Sed quia omnis erat perficiendi óperis rátio explicanda, adjécit: Tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Primùm remissiónem tríbuit peccáti, dehinc virtútem resurrectiónis ostendit, tùm sublatióne léctuli infirmitátem ac dolórem corpóribus dócuit abfutúram: postrémò réditu in domum própriam, iter in paradísum credéntibus esse redhibendum.

℣. Quid cogitátis in córdibus vestris? Quid est facílius dícere, Dimittuntur tibi peccáta; an dícere, Surge, & ámbula? * Ut autem sciátis quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimittendi peccáta, tibi dico, Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam, † Allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicárem indulgéntiam, & annum placábilem Dómino. * Ut. Glória Patri. † Allelúia. *Luc.* 5. *Is.* 61.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Virtus Dómini erat ad sanandum eos, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adversis; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a Stupor apprehendit omnes, & magnificábant Deum; & repléti sunt timóre, dicentes: Quia vídimus mirabília hódiè, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, Adsit nobis. *suprà.*

SABBATO QUATUOR TEMPORUM. *Semiduplex.*

AD NOCT. *Ps.* Confitémini. 54. Suscépit eos. 55. Pósuit. 56.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 4.

TUlit Booz Ruth, & accépit uxórem: ingressúsque est ad eam, & dedit illi Dóminus ut concíperet, & páreret fílium. Dixeruntque mulíeres ad Noémi: Benedictus Dóminus, qui non est passus ut defíceret succéssor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Israël: & hábeas qui consolétur ánimam tuam, & enútriat senectútem. De nuru enim tua natus est,

Digitized by Google

quæ te díligit : & multò tibi mélior est, quàm si septem habéres fílios. Suscéptumque Noémi púerum pósuit in sinu suo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulántes ei, & dicentes : Natus est fílius Noémi : vocavérunt nomen ejus Obed : hic est pater Isaï, patris David. Hæ sunt generatiónes Phares : Phares génuit Esron, Esron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Nahasson, Nahasson génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Isaï, Isaï génuit David.

℟. Numerábitis vobis ab álkero die Sábbati azymórum quinquaginta dies ; & sic offerétis sacrifícium novum Dómino : & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco ; & repléti sunt Spíritu sancto : * Vocábitis hunc diem celebérrimum. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. *n.* 8. *Lectio ij.*

VEre múltiplex Spíritus, qui tàm multipliciter fíliis hóminum inspirátur, ut non sit qui se abscondat à calóre ejus ; síquidem concéditur eis ad usum, ad miráculum, ad salútem, ad auxílium, ad solátium, ad fervórem. Ad usum quidèm vitæ ; bonis & malis, dignis páriter & indignis communia bona abundantíssimè tríbuens. Ingrátus est qui in his quoque benefícium Spíritûs non agnóscit. Ad miráculum, in signis & prodígiis, in váriis virtútibus, quas per quorúmlibet manus operátur. Ipse est antíqua mirácula súscitans, ut ex præséntibus fidem ástruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam sine própria utilitáte largítur, tertiò infúnditur ad salútem, cùm in toto corde nostro revértimur ad Dóminum Deum nostrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem nostram. Nam cùm testimónium pérhibet spirítui nostro, quòd filii Dei sumus, ea inspirátio est ad consolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum veheméntiùs spirans, válidum ignem caritátis accendit ; ut non solùm in spe filiórum Dei, sed étiam in tribulatiónibus glorientur, contuméliam glóriam reputantes, oppróbrium gáudium, despectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus est Spíritus

Spíritus ad ſalútem, ad fervórem non ita. Pauci enim ſunt qui hoc Spíritu repleantur : pauci qui ſtúdeant æmulári. Orémus, fratres, ut compleantur in nobis dies Pentecoſtes, dies remiſſiónis, dies exultatiónis, dies veriſſimi jubiléi; & invéniat nos ſemper Spíritus ſanctus omnes propter præſéntiam corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promiſſam ſtabilitátem, ad laudem & glóriam ſponſi Eccléſiæ Jeſu Chriſti Dómini noſtri, qui eſt ſuper ómnia Deus benedictus in ſécula. Amen. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Factus eſt repentè de cœlo ſonus tanquàm advenientis ſpíritûs vehementis : * Sedit ignis ſupra ſíngulos eórum ; & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus ſanctus dabat éloqui illis, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus de Sínaï venit ; in déxtera ejus ígnea lex : & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit ignis ſupra síngulos. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore ; Deſcendit Jeſus in Caphárnaüm civitátem Galilææ ; ibíque docébat illos Sábbatis : & ſtupébant in doctrína ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipſius. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 4. n. 57. 58. & 63.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec ſcélere offenſus, nec injúriâ violátus, Judæam déſerit : quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc ſanando, infídæ plebis corda demulcet. Et benè ſanctus Lucas virum ab ſpíritu nequítiæ liberátum antè præmíſit, & ſubſtítuit féminæ ſanitátem. Utrumque enim ſexum Dóminus curatúrus advénerat : & prior ſanári débuit, qui prior creátus eſt ; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta ſignificat : ut indè nova creatúra cœperit, ubi vetus antè deſívit ; nec ſub lege eſſe Dei Fílium, ſed ſupra legem in ipſo princípio deſignáret ; nec ſolvi legem, ſed impléri. Fortaſſis étiam in typo mulíeris illíus ſocrûs Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro noſtra languébat, & diverſárum cupiditátum immódicis æſtuábat illécebris. Nec minórem febrem amó-

ris eſſe dixerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim noſtra avarítia eſt, febris noſtra libído eſt, febris noſtra ambítio eſt, febris noſtra iracúndia eſt.

℟. Jeſus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrína ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipsíus, † Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Eccléſiis Altíſſimi apériet os ſuum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine ſancta admirábitur; * Stupébant. Glória. † Allelúia. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus.

Ant. 1. ℣. Colloquebantur ad ínvicem, dicentes: Quod eſt hoc verbum, quia in poteſtáte & virtúte ímperat immundis ſpíritibus, & éxeunt? allelúia. *Luc.* 4.

Oratio.

MÉntibus noſtris, quæſumus, Dómine, Spíritum ſanctum benignus infunde, cujus & ſapiéntiâ cónditi ſumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum. . . . . in unitáte ejuſdem.

Digitized by Google

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

De B. Maria Virgine, Tempore Quadrageſ. fiet Commemoratio conſueta inter ſuffragia per ſingulas Ferias. Tempore verò Paſchali fiet Commemoratio ejuſdem, ut dicetur infrà initio menſis Aprilis.

¶ *Per Quadrageſimam omittitur* Allelúia. *in fine Antiphonarum quæ ſumuntur de Communi pro Commemoratione Sanctorum.*]

DIE V. FEBRUARII.

SANCTÆ AGATHÆ, Virginis & Martyris.

Commemoratio.

Pridiè ad VESP. Ant. Infirma. ℣. Deus. xl. *Oratio*, Deus, ſanctæ. *infrà.*

AD LAUDES, Ant. Factus eſt. ℣. Hæréditas. xliij.

Orémus.

DEus, ſanctæ puritátis amátor, qui beátæ Agathæ caſtum virginitátis propóſitum infudiſti: da nobis, quæſumus, ſic ejus agónem glorióſum venerári, ut perpétuis ejuſdem mereámur fovéri præſídiis; Per Chriſtum.

AD VESP. fit Commem. S. Amandi, Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Deus. *infrà: Deindè S. Agathæ. Ant.* Caſta. ℣. Confeſſio. xlvj. *Oratio*, Deus, ſanctæ puritátis. *ſuprà.*

DIE VI.

SANCTI AMANDI, Trajectenſis Epiſcopi.

Commemoratio.

AD LAUDES, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

DEus, qui per beátum Amandum Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuiſti: da nobis, ejus interceſſióne, in fide ſtábiles, & à ſpe Evangélii quod prædicavit, immóbiles permanére; Per Chriſtum.

AD VESP. pro ejus Commem. Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Deus. *ſuprà.*

DIE VIII.

S. JOANN. DE MATHA, Preſbyteri, Inſtit. Ord. SS. Trinit.

Commemoratio.

Pridiè ad VESP. Ant. Notum. ℣. Oculi. xxxiij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Digitized by Google

AD NOCT. si sit Dominica, Lectio ix.

Ex Gaquino, Spondano, Macedone, & aliis vitæ ejus Scriptoribus.

JOannes, cui de Matha cognómen, in província Narbonensi fecunda, Falcóne natus est à paréntibus pietáte & nobilitáte conspícuis. Studiórum causâ primùm Aquas-Séxtias, & póstea Parísios profectus, emenso Theológiæ currículo, Magistérii láuream adeptus est. In Clerum Parisiensem ab Epíscopo Maurítio ascriptus, & tandèm Préshyter ordinátus, cùm in ejus sacello primum sacrifícium offerret, divínitùs inflammátum se sensit ad redimendos ab infidélium servitúte captívos Christiános. Ut tamen matúriùs in re tanta proçéderet, in solitúdinem quamdam Vadensis pagi intrà límites Meldensis Episcopátûs secessit; ibíque ínitâ societáte cum Felíce Eremíta, qui illìc jam ab annis plúribus vitam agébat ascéticam, per triénnium, oratióne & jejúnio, humilitáte & obediéntiâ se exércuit. Romam cum Felíce profectus, ab Innocéntio tértio recèns electo Pontífice, facultátem impetrávit sese & suos redimendis captívis devovendi; céterùm Parísios ad Odónem Epíscopum qui Maurítio succéssérat, & Absalónem Abbátem sancti Victóris remíssus, ut communicáto cum eis consílio, vitæ órdinem institutumque seligeret, regulamque sóciis, quam sequerentur, perscríberet. Itaque Felíce in prístinam pagi Vadensis solitúdinem remeante, ut sócios congregáret, & exemplis régeret, Joannes Parísios ad Epíscopum, de modo ordinandæ famíliæ tractatúrus, accédit; ac tandèm compósitis ex sententia rebus ómnibus, ad Felícem revértitur. Tunc ædificátâ conjunctis curis Eccléstâ cum qualicumque domo, aliísque ædificiis, primum Ordinis monastérium in loco dicto Cervo frígido sub nómine & clientéla sanctíssimæ Trinitátis constítuit. Régula autem, ut eam ipse perscrípserat, paucis adjectis, statim ab Apostólica Sede confirmáta est; nec multò pòst institútum Parísiis, annuente Epíscopo & Capítulo Parisiensi, in domo sancti Maturíni receptum. Ab eo témpore Joannes innúmera per Itáliam, Gálliam & Hispánias ædificávit cœnóbia, & captivórum immensam multitúdinem per se & per Ordinis alumnos in libertátem asséruit. Déniquè Romæ plenus opéribus bonis, óbiit die vigé-

Digitized by Google

mâ - primâ Decembris nno milléſimo ducentéſi-10 décimo tértio.]

AD LAUDES, pro ejus ommem. Ant. Fidúciam. ℣. Emitte. xxxvj.

Orémus.

DEus, qui beáto Joanni Preſbytero, ac ſóciis jus, zelum fidéles redi-ıendi captívos infudiſti: a ſervis tuis illam córpois & ánimæ libertátem, uâ Chriſtus Fílius tuus nos iberávit; Qui tecum viit & regnat.

AD VESP. Commem. ı. *Apolloniæ, Virg. & Mart. Ant.* Infirma. ℣. Deus. xl. *Oratio*, Deus, ui inter. xliv. *Deindè S. Joannis de Matha, Ant.* Operátus. ℣. Sacerdótes. xxviij. *Oratio*, Deus, ui. *ſuprà.*

DIE IX.

S. APOLLONIÆ, Virginis & Martyris.

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica*,

Lectio ix.

Ex Epiſtola ſancti Dionyſii Alexandríni, ad Fábium Antiochénum.

Euſ. Hiſt. Lib. 6. Cap. 41.

NEquáquàm ex Décii Imperatóris edicto perſecútio apud nos cœpta ſt, ſed íntegro anno anevérterat. Nam infauſtus uidam vates ac poéta comnóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur ſtimuláti, hanc ſolam pietátem cultumque dæmonum ſuórum exiſtimábant, ſi cædibus adversùs noſtros ſævírent. Omnes deindè uno ímpetu in domos Chriſtianórum irrúere cœpérunt; & quos quiſque ſibi vicínos nóverat, eos íllicò properantes agébant, ſpoliábant ac diripiébant: ea quidèm quæ máximè prætióſa eſſent, in ſinum ſuum congerentes, vilióra autem & lígnea quæque diſjiciébant, ac per vias concremábant. Fratres verò deçlinábant & ſubducébant ſe fugâ; ac direptiónem bonórum ſuórum perindè ac illi de quibus Paulus teſtificátus eſt, cum gáudio excepérunt. Nec eórum quiſquam, quod équidèm ſciam, niſi fortaſsè unus áliquis, in illórum manus íncidens, háctenùs quidèm Deum negávit. Sed & admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidèm ejus percutientes, cunctos ei dentes excuſſérunt. Accenſo autem extra urbem rogo, minabantur vivam ſe illam combuſtúros, niſi unà cum ipſis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári pauliſper viſa, at-

Digitized by Google

que interim dimissa, celériter in ignem insiliit, & conflagrávit.]

AD LAUDES, Ant. Factus est. ℣. Hæréditas. xliij. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

AD VESPERAS, fit Commem. S. Apollóniæ, Ant. Casta. ℣. Confessio. xlvj. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

Deindè S. Scholasticæ, Virginis. Ant. Complácuit. ℣. Audi. xlj. *Oratio*, Tribue. *infrà.*

DIE X.

S. SCHOLASTICÆ, Virginis.

Commemoratio.

[*AD NOCT. si fit Dominica, Lectio ix.*

Ex S. Greg. mag. & Mabill.

SCholástica Benedicti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre consuéverat, ut ejus sacris colloquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jánuam in possessione monastérii descendébat. Quádam verò die, cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, & ille non acquiésceret, infertas dígitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tántaque súbitò tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non posset. Sic factum est ut totam noctem pervígilem in spiritáli colloquio transígeret. Hinc reversus ad cellam Benedictus, post tríduum elevátis óculis, vidit ejus dem sororis suæ ánimam in columbæ spécie cœli créta penetráre. Qui hac visióne óbitum ejus télligens, prótinùs fra misit, qui corpus ejus monastérium suum de rent, & in sepulcro q sibi paráverat, póneren

AD LAUDES, A Exultábit. ℣. Sitívit. xl

Orémus.

TRíbue, quæsumus virtútum cœléstiu Deus, ut sancta Virg tuæ Scholásticæ exem terréna contémnere no citent, & bona amb sempiterna; Per.

AD VESP. fit Comme S. Benedicti, Abbatis, A Egrédere. ℣. Potens. *Oratio.* Deus, qui. *infrà*

DIE XI.

SANCTI BENEDICTI, Anianensis Abbatis.

Commemoratio.

[*AD NOCT. si fit Dominica, Lectio ix.*

Ex vita ipsius per S. Ard nem ejus discipulum Monach. Anian.

BEnedictus Anianensis disciplínæ monásticæ per totum ferè Occidentem instaurátor, patre Maga-

Digitized by Google

genſi Cómite natus, in
ula Pipíni Regis diſcipli-
is liberálibus inſtitútus;
ib ejus fílio Cárolo mag-
o, aliquándiù in caſtris
in aula, cum ſumma
ude méruit. Fratri ſuo
ndis penè ſubmerſo cùm
ntáret opem ferre, peri-
itátus & ipſe, memor voti
uod jam pridem concépe-
it, ſpopondit rerum óm-
ium abdicatiónem. Nec
ultò pòſt ad ſancti Sé-
uani monaſtérium in Bur-
undiónibus ſe cóntulit.
i, ſuſcepto religiónis há-
itu, abſtinéntiâ, humi-
táte, patiéntiâ, pauper-
itis amóre, régulæ ob-
rvántiâ, rerum cœléſ-
um contemplatióne, óm-
ibus præfulſit. In Abbátis
efuncti locum, ob ſingu-
írem doctrínam & elo-
uéntiam, jam ſubſtituen-
us, abſceſſit in pátriam:
in paterno ſolo excitátâ
illulâ ad rivum Aniánum
um frátribus áliquot ſanc-
ſſimè vixit. Verùm con-
uéntibus ad eum úndiquè
iſcípulis, monaſtérium
liud in loco ſpatioſióre,
nunc in urbe Aniána)
dificáre coactus eſt. Col-
ibentem in Occitánia,
quitánia, & tota Gál-
a meridionáli diſciplínam
onásticam, ope divínâ
dversùs malévolos adjútus,
ſtituendam curávit. Plú-
ma monaſtéria in Gállia
t Germánia, Imperatóris
juſſu reformávit, quædam
de novo fundávit. Plura
erudítè ſcripſit, inter quæ
éminet concórdia regulá-
rum. Offícii divíni recita-
tiónem nunquàm intermí-
ſit, étiam acutíſſimâ febre
correptus, & ipsâ inſtante
morte. Pſallenſque cum
frátribus ad hæc verba:
Fac cum ſervo tuo ſecun-
dùm miſericórdiam tuam;
annum agens ſeptuagéſi-
mum, ánimam Deo réddi-
dit, in Indenſi monaſtério,
ubi corpus ejus requieſcit.

AD LAUD. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. xxviij.

Orémus.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem Spíritûs tui fervóre & diſciplínæ zelo replétum, regulàris obſervántiæ inſtauratórem ſtrénuum effeciſti; da nobis, ejus méritis & interceſſióne, ut reformáti in novitáte ſenſûs noſtri, & in ſancta converſatióne vivéntes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus; Per.

AD VESP. Ant. Atténdite. ℣. Juſtus. xxxj. *Oratio*, Deus. *ſuprà.*

DIE XVII.

SANCTI SYLVINI, Epiſcopi, Toloſæ nati.

Commemoratio.

Pridiè ad VESP. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Miſericórdiam. *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica,*
Lectio ix.
Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonium.

SYlvínus ſéculo ſéptimo nóbili génere natus, relictâ uxóre, quam juvenis dúxerat, Chriſto ſoli adhæſit. Várias peregrinatiónes ſuſcépit, ut, intercedéntibus ſanctis quorum ſepulcra viſitábat, conſequerétur grátiam fidéliter in ſua vocatióne perſeverandi. Viſitátis celebrióribus Európæ ſanctis locis, in Palæſtínam tránſiit, ut paſſiónem Salvatóris efficáciùs in memóriam revocáret. Has omnes páuperi apparátu, interióris humilitátis indício, perfécit peregrinatiónes. Regrédiens Romam venit, ubi conſecrátus eſt Epíſcopus, nullíus quidèm certi loci, ſed ut quocumque loco utíliùs ad propagandam Chriſti fidem laboráret. In Gállias redux, ad Morínos, ſeu in Artéſiam, ut vocant, ſe cóntulit, multoſque verbo & exemplo ibi ad Chriſtum addúxit. Miris virtútibus, imprímis fídei ardóre, caritáte in páuperes, vitæ auſteritáte, paupertátis amóre, faſtûs contemptu, eximiâque vigilántiâ ac ſedulitáte enítuit. In Teruanenſi præſertim diœcéſi diverſátus eſt, ubi amplum exco-lendum invénit agrum non ſolùm apud infidéles hujus regiónis pópulos, ſed apud ipſos étiam Chriſtiános qui cum ipſis in gótia exercébant. Co ſumptis in divíno minis rio víribus, méritis cla & miráculis, Alcíaci ób anno círciter vigéſimo pra ſeptingentéſimum. C pus ejus Audomaróp ad ſancti Bertíni mona rium tranſlátum, ibi r giósè aſſervátur.]

AD LAUD. Ant. E ſum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

MIſéricórdiam tu nobis, quæſumus Dómine, ſancti Sylv Pontíficis intercéſſio be conciliet; ut qui inceſſ culpâ offéndimus, ejuſd aſſíduis précibus, ab om reátu liberémur; Per.

AD VESP. Comme S. Simeonis, Epiſc. & Mar Ant. Ecce Deus. ℣. Deo. ij. *Oratio*, Deus cujus. v. *Deindè S. Sy vini*, *Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Mi ſericórdiam tuam nobis *ſuprà.*

DIE XVIII.

SANCTI SIMEONIS Epiſcopi Hieroſolymitani, & Mart.

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica,*

Lectio ix.

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesíppi Historiógraphi.

Eus. Hist. L. 3.

Símeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, secundus post Jacóbum Hierosólymæ Epíscopus, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico Consulári; & per plúrimos dies acerbíssimis tormentis excruciátus, fidem Christi constantíssimè professus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consulàris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertulísset. Tandèm verò sententiâ judícis cruci affixus est. Ad hæc usquè tempora Eccléfia virgo pura & incorrupta permansit, in obscúro adhuc recessu delitescéntibus quicumque rectam salutáris prædicatiónis régulam depravàre nitebántur. Postquàm autem sacer Apostolórum cœtus vário mortis génere extinctus est, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipsam Sapiéntiam suis áuribus auscultáre meruérant; tunc demùm exorta est ímpii erróris conspirátio, nullo vidélicèt ámpliùs ex Apostolis supérstite.]

AD LAUDES, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio* Deus, cujus. v.

AD VESP. Ant. Justum. ℣. Posuísti. vij. *Oratio, ut suprà.*

Die xxviii. [*vel* xxix.]

SS. MARTYRUM Qui obierunt in caritatis Officio erga pestilentiâ afflictatos Alexandriæ.

Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS, Ant. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit, & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3.

℣. Propter fratres meos & próximos meos, ℟. Loquébar pacem de te, Jerúsalem. *Ps.* 121.

Oratio, Da, quæsumus. *infrà.*

AD LAUDES.

Ant. Sicut corpus unum est, & membra habet multa; ómnia autem membra, unum tamen corpus sunt: ita & Christus. 1. *Cor.* 12.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, Dómine, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, intercedéntibus sanctis Martyribus tuis, qui frátribus dirâ hùc afflictis cum vitæ dispéndio minístrare non timuérunt, nos eódem spí-

Digitized by Google

ritu ferventes, necessitátibus Sanctórum communicáre; Per.

AD VESP. Commem. SS. Martyrum, ut sequitur,

Ant. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus; & omnes in uno Spíritu potáti sumus. 1. *Cor.* 12.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum, ℟. Habitáre fratres in unum! *Ps.* 132.

Oratio, Da, quæsumus, *ut suprà.*

Deindè sancti Albini, Episc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Fámulos. *infrà.*

FESTA MARTII.

DIE I.

SANCTI ALBINI, Andegavensis Episcopi.

Commemoratio.

AD NOCT. si sit Dominica,

Lectio ix.

Ex Fortunato apud Bolland.

ALbínus, Venétiæ in Aremóricis claro génere natus, relíctis à púero paréntibus, in Cincillacénse monastérium ingréssus est. Anno ætátis trigésimo quinto Abbas creátus, singulári vigilántiâ cœnóbium administrávit annis quinque & viginti. Undè invítus ad cáthedram Andegavensem evectus, tonis alendis paupéribus, mœndis cívibus, ægris visitandis, captívis redimendis, incúbuit. Ecclesiásticæ disciplínæ vindex fuit acérrimus; adeò ut nec précibus nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in Synodis, ac præcipuè in Aurelianensi tértia, plúrimùm laborávit, ut incestæ núptiæ damnarentur. Cæsárium quoque Arelatensem super ea re consultúrus ádiit una cum sancto Leobíno tùm Abbáte Brajacensi, póstea Carnutensi Episcopo. Jussus ab Episcopis quosdam à se excommunicátos absólvere, páruit sacerdotáli judício; ab iísque rogátus ut & ipse signáret eulógias quas ad unum ex illis dirigendas benedixerant, respondit: Etsi ad impérium vestrum signáre compéllor, dùm vos causam Dei recusátis defendere, ipse potens est vindicáre. At ille, nondùm acceptis eulógiis, intériit. Explétis demùm Episcopátûs annis viginti, ménsibus sex, ætátis octoginta, mortalitátem éxuit. Corpus ejus primùm in Basílica sancti Petri, Andégavi, sepultum, póstmodùm ab Eutrópio ejus successóre & à sancto Ge-

máno Parisiensi, aliisque Episcopis, in novam Basílicam translátum est. Quædam sancti Albíni Episcopi relíquiæ Rivis coluntur.)

AD LAUD. Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

FAmulos tuos, quæsumus, Dómine, interveniente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde súbjectos; ut tuæ caritátis spíritu repléti, à terrénis múndemur cupiditátibus, & cœlesti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per.

DIE VII.

SS. PERPETUÆ & FELICITATIS, Martyrum.

Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS, Ant. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur. *Eccli.* 1.

℣. Deus noster, refúgium & virtus; ℟. Adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis. *Ps.* 45.

Oratio, Deus, fortitúdo. *infrà.*

[*AD NOCT. si fit Dominica, Lectio ix.*

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

I. in Nat. Mart. Perpet. & Felicit. qui est 280.

HOdiernus dies nobis in memóriam révocat, & quodam modo repræsentat, diem quo sanctæ símulæ Dei Perpétua & Felícitas, corónis martyriì decorátæ, perpétuâ felicitáte floruérunt, tenentes nomen Christi in prælio, & símul invenientes étiam suum nomen in præmio. Exhortatiónes earum in divínis revelatiónibus, triumphosque passiónum, cùm legerentur, audívimus; éaque ómnia verbórum digesta & illustráta lumínibus, aure percépimus, mente spectávimus, religióne honorávimus, caritáte laudávimus. Debétur tamen étiam à nobis tàm devótæ celebritáti sermo solemnis, quem si méritis earum ímparem profero, ímpigrum tamen affectum gáudio tantæ festivitátis exhíbeo. Quid enim glorióstus his féminis quas viri mirantur facíliùs quàm imitantur? Quid hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtius? quid hâc victóriâ glorióstus? Tunc cùm béstiis sancta objicerentur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & pópuli meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos, & Dóminus subsannábat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voces in carnem Mártyrum ímpiè fæviébant, mérita Mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concursu hó-

minum ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta est, quanto nunc ad eos honorandos Eccléſia pietátis implétur. Omni anno ſpectat cum religióne cáritas, quod uno die cum ſacrilégio commíſit impíetas.

AD LAUDES.

Ant. Infírma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Pſ.* 96.

Orémus.

DEus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contrà tormentórum immanitátem mirâ virtúte roborásti: quæſumus, ut ſicut eárum nos triumpho lætíficas, ita ſemper ſupplicatióne deféndas; Per.

DIE IX.

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Commemoratio.

Pridiè ad VESP. Ant. Cùm vos. ℣. Virſliter. ix. *Oratio*, Præſta. *infrà.*

AD NOCT. ſi fit Dominica, Lectio ix.

Sermo ſancti Baſilii Epiſcopi.

Homil. in 40. Mart.

QUadraginta Chriſti mílites magnitúdine córporis, & ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti ſunt; & propter militárem experiéntiam animíque fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edictum denuntiátum eſt ne quis Chriſtum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Chriſtiánus ſum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm conſideraſſet regiónis natúram quòd eſſet frígida, & anni tempus quòd hibernum, & noctem, in qua bóreas máximè ſpiráret, juſſit omnes nudos ſub dio in médio civitáte congelandos mori. Qui, loco ſummæ cum lætítia conſpecto, últimum étiam amíctum alácriter abjicientes, ad mortem properárunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in ſtádium ingreſſi ſumus; quadraginta, ô Dómine, coronémur. Unus autem ex eórum número, vacillans ad pœnam, deſertor ábiit, luctum inconſolábilem ſanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces fériatas eſſe non permíſit. Étenim cuſtos Mártyrum cùm eventum obſervàret, mirum vidit ſpectáculum: Virtútes quaſdam è cœlis deſcendentes, & tanquàm à Rege magna dona militibus diſtri-

Digitized by Google

uentes, unum verò solum ndonátum dimisérunt, qui tatim dolóres detrectans, id adversários transfúgit. Lictor autem ut illum deeciſſe vidit, ſeipſum in deertóris locum ſubſtítuit; & abiſciens veſtes, nudis ſe permíſcuit, eamdemque cum ſanctis vocem emíſit: Chriſtiánus ſum. Hic baptiſma ſuſcépit, non ab illo, ſed à própria fide; non in aqua, ſed in próprio ſánguine. Sicque illuceſcente die, adhuc ſpirantes igni tráditi ſunt; & ignis relíquiæ in flúvium projectæ.]

AD LAUDES.

Ant. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Orémus.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in noſtra interceſſióne ſentiámus; Per.

DIE XVII.

S. PATRICII, EPISCOPI, Hibernorum Apoſtoli.

Commemoratio.

Pridiè AD VESP.

Ant. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Oratio, Deus. *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica,*

Lectio ix.

Ex variis ejus vitæ ſcript.

PAtrícius in Scótia natus, adoleſcens in Barbarórum manus ſæpiùs incidit, à quibus tótiès véndidus, ómnia ſervitútis incómmoda patienter toleravit. Libertátem adeptus in Gállias venit, & in majóri monastério propè Túrones, ſub ſancti Martíni diſciplína vitam monásticam profeſſus eſt ac clericáli tonsúrâ donátus. Divíno mónitu impulſus, ſemèl & íterùm Romam pétiit, ut à ſummo Pontífice facultátem obtinéret Evangélii lucem apud Hibernos inferendi. Illíus votis tandèm ánnuens ſanctus Cœleſtínus, ipſum conſecrávit Epíſcopum, & in Hibérniam autoritáte Apoſtólicâ præditum miſit. Eo in múnere Patrícius, annos círciter ſexaginta, ingenti ſtúdio & felicíſſimo éxitu conſumpſit. Hinc Hibernórum Apóſtolus méritò nuncupátur. Armachánam fundávit Eccléſiam, quam totíus ínſulæ Metrópolim primatiálem

conſtítuit. Confectus ætáte & labóribus, plenus méritis, & miráculis clarus, diem clauſit últimum versùs finem quinti ſéculi.]

AD LAUDES.

Ant. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. *Joan.* 10.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Orémus.

DEus, qui beátum Patrícium Hibérniæ Apóſtolum ſignis multímodis decorátum ad cœleſtem glóriam tranſtuliſti; præſta; quæſumus, ut ejus précibus & méritis adjúti, æternæ beatitúdinis præmia conſequámur; Per.

AD VESP. Commem. S. Alexandri, Epiſcopi & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij.

Orat. Omnípotens. *infrà.*

DIE XVIII.

SANCTI ALEXANDRI, Epiſcopi & Martyris,

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſiſit Dominicâ.*

Lectio ix.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 62.

ALexander Epiſcopus Cappadóciæ, cùm deſidério ſanctórum locórum Hieroſólymam pergeret, & Narciſſus Epiſcopus ejuſdem urbis jam ſen régeret Eccléſiam, Na ciſſo & multis Clericór ejus revelátum eſt ált die manè intráre Epiſc pum, qui adjútor Sac dotális Cáthedræ eſſe béret. Itaque re ita co plétâ, ut prædicta fúer cunctis in Palæſtína Ep copis in unum congre tis, adnitente quoque i vel máximè Narciſſo, H roſolymitánæ Eccléſiæ c eo gubernáculum ſuſcé Hic in fine cujuſdam e tolæ quam ſcríbit ad A tinóitas ſuper pace Ecc ſiæ, ait: Salútat vos Na ciſſus, qui ante me híc nuit Epiſcopálem locum & nunc mecum eund oratiónibus regit, ann natus círciter centum ſe decim, & vos mecu précátur ut unum idem ſapiátis. Scripſit & alia ad Antiochenſes per C mentem presbyterum A xandrínum, necnon Orígenem, & pro Orige contrà Demétrium, quòd juxta teſtimóniu Demétrii eum Presby rum conſtitúerit. Sed áliæ ejus ad diverſos runtur epiſtolæ. Sépti autem perſecutióne ſub D cio, quo témpore Bab Antiochíæ paſſus eſt, tus Cæſaréam, & clauſ in cárcere ob confeſſión Chriſti, martyrio coron tur. [Hunc Alexandr

Digitized by Google

eſſe qui in Cánone Miſſæ poſt Ignátium mártyrem Antiochénum invocátur, tàm ipſe invocatiónis ordo, quàm paſſiónis celébritas, & certa fides quæ nulli álii hujus nóminis cómpetit, ſufficienter oſtendunt.]

AD LAUDES.

Ant. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui beáto Mártyri & Pontífici Alexandro, non ſolùm crédere unigénito Fílio tuo, ſed étiam pro ipſo pati poſſe, tribuíſti: concéde propítius, ut miſericórdiam ſempiternam pro qua ipſe felíciter dimicávit, nos quoque fámuli tui percípere mereámur; Per eundem.

NOTANDA.

Quamvis in Proprio Sanctorum menſis Martii deſint quatuor folia, & ideò in paginatione omittantur numeri 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503 & 504, *nullus eſt tamen error, & nihil deeſt; ut liquet ex Calendario.*

Non eſt pariter error in menſe Aprili, ubi ſunt appoſita tria folia, & duplicantur numeri 531, 532, 533, 534, 535 & 536.

Neque etiam in menſe Maïo, ubi fuit appoſitum unum folium, & duplicantur numeri 587 & 588.

¶ *Si Feſtum Annuntiationis Incarnationis Domini occurrat in tertiâ vel quartâ Dominicâ quadrageſimæ, fit de eo, cum Commem. Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus; & nona lectio Officii Nocturni erit de homiliâ in Evangelium Dominicæ. Si inciderit in Dominicam Paſſionis, transferetur cum Feſtivitate in Feriam ſecundam, & tunc Veſperæ erunt de Feſto cum Commem. Dominicæ. Denique ſi occurrat in majori hebdomadâ, vel intrà hebdomadam Paſchæ, transferetur cum Feſtivitate in Feriam ſecundam poſt Dominicam in albis, & in I. Veſperis Feſti fiet tantum Commemoratio Dominicæ.*

Digitized by Google

DIE XXV. MARTII.

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI, D B. MARIAM VIRGINEM.

SOLEMNE-MAJUS.

NI. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

m. Domine exercí-
a. tuum, úsquequò
non miséreberis Jerúsa-
m & úrbium Juda, qui-
irátus es ! *Zach.* 1.

nt. 5. C. Exaudi, Dó-
ne ; placáre, Dómine ;
ende, & fac : ne mo-
is propter temetipsum ,
us meus. *Dan.* 9.

nt. 7. d. Da testimó-
m his qui ab inítio creá-
e tuæ sunt, & súscita
edicatiónes quas locúti
nt in nómine tuo. *Eccli.*
6.

Ant. 4. E. Dabis, Deus,
ritátem Jacob, miseri-
rdiam Abraham , quæ
rasti pátribus nostris à
ébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obsécro, Dó-
ine, mitte quem mísú-
s es. *Exod.* 4.

CAPITULUM. *Dan.* 9.

Eptuaginta hebdóma-
des abbreviátæ sunt su-
r pópulum tuum , &
per urbem sanctam tuam,
consummétur prævarí-
io , & finem accípiat
peccátum , & deleátur ini-
quitas , & adducátur justi-
tia sempiterna , & im-
pleátur vísio , & prophetía,
& ungátur Sanctus sanctó-
rum.

℟. Audíte, domus Da-
vid : Ecce Virgo concípiet
& páriet fílium ; & * Vo-
cábitur nomen ejus , Em-
mánuel. ℣. Habitábit cum
homínibus ; & ipsi pópu-
lus ejus erunt ; & ipse Deus
cum eis erit eórum Deus :
* Vocábitur. Glória Patri.
Repetitur. ℟. Audíte. *usque
ad* ℣. *Isa.* 7. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

HÆc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia ,
Quâ missa cœlo tristibus
Venêre terris gáudia.

Unus omnes crímine
Casu gravi lapsi sumus :
Ut ipse lapsos érigat ,
Descendit in terras Deus.

Qui Patris æterno sinu
Æterna Proles náscitur ,
Obnóxius sit témpori ,
Sinum nec horret Vírginis.

Mortále corpus índuit ,
Orbi piando víctimam ;
Ut innocenti sánguine

Scelus nocentûm díluat.
Qui cuncta complet nú-
mine,
Nostros se in artus cólligit:
Ut nos reducat ad Deum,
Est ipse nobiscum Deus.
Mundo redemptor qui
venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut salvos fácias nos, *Ps.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Lauda & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.
Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Verbum caro factum est: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CŒlestis Ales núntiat
Implenda mox myſté-
ria:
Virtúte fœcundâ Deus
Illapsus implet Vírginem.
Qualis stupendo glória
Te, Virgo, de partu ma-
net!
Conceptus in tuo sinu,
Natus Deo, nunc est tuus.
De vírgináli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente sancto Spíritu,
Christi caro compíngitur.
Nobis per hanc mortáli-
bus
Lacteſcit esca Cœlitûm:
Nos pascit infantes homo,
Qui pascit Angelos Deus.
Mundo redemptor qui
venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine Dóminus noster. 42.

Ant. 8. G. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divisione.* 52.

Ant. 1. *f.* Ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ps. Eructávit. 136.

Ant. 2. Cùm audísset María, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et timui. *Habac.* 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADíxit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in

rofundum inferni, ſive in xcelſum ſuprà. Et dixit achaz : Non petam, & on tentábo Dóminum. Et ixit : Audíte ergò, domus David : Numquid parùm obis eſt moleſtos eſſe hoínibus, quia moleſti eſtis k Deo meo ? Propter hoc abit Dóminus ipſe vobis ignum : Ecce virgo concíiet, & páriet fílium ; & ocábitur nomen ejus mmánuel : bútyrum & nel cómedet, ut ſciat reprobáre malum & elígere onum.

℟. Ne tímeas, María ; nveniſti enim grátiam pud Deum : * Ecce conípies in útero, & páries ílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile áceret consílium. * Ecce. Luc 1. *Iſ.* 28.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de adíce ejus aſcendet : & equieſcet ſuper eum Spíritus Dómini, ſpíritus ſapiéntiæ & intellectûs, ſpíritus consílii & fortitúdiis, ſpíritus ſciéntiæ & ietátis : & replébit eum píritus timóris Dómini. Non ſecundùm viſiónem culórum judicábit, neque ecundùm audítum áurium irguet ; ſed judicábit in uſtítia páuperes, & árguet in æquitáte pro manuétis terræ : & percútiet erram virgâ oris ſui, & ſpíritu labiórum ſuórum interfíciet ímpium. Et erit juſtítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur : & dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus ; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum : & regnábit Rex ; * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 23.

Lectio iij. Cap. 30.

LÆtábitur deſerta & ínvia ; & exultábit ſolitúdo, & florébit quaſi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans : glória Líbani data eſt ei ; decor Carméli & Saron : ipſi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei noſtri. Confortáte manus diſſolútas, & génua debília roboráte. Dícite puſillánimis : Confortámini, & nolíte timére ; ecce Deus veſter ultiónem addúcet retributiónis ; Deus ipſe véniet, & ſalvábit vos. Tunc aperientur óculi cæcórum, & aures ſurdórum patébunt : tunc ſáliet ſicut cervus claudus ; & aperta erit lingua mutórum ; quia ſciſſæ ſunt in deſerto aquæ, & torrentes in ſolitúdine : & quæ erat árida, erit in ſtagnum ; & ſítiens, in fontes aquárum.

Digitized by Google

℟. Vocábis nomen ejus Jesum : * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Filia Sion, rex Israël Dóminus in médio tui ; noli timére ; * Ipse enim. Glória Patri. *Repetit.* ℟. Vocábis. *usque ad* ℣. *Matth.* 1. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus noster. 137.

Ant. 3. *a.* Dixit María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco ? *Luc.* 1.

Ps. Deus judícium. *cum sua divisione.* 53.

Ant. 8. G. Respondens Angelus, dixit ei : Spíritus sanctus supervéniet in te ; & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Ps. Benedixísti. 57.

Ant. 2. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Absol. & Bened. de B. M. V.

Sermo sancti Leónis, Papæ. *De Natali Dom. II. C.* 1.

Lectio iv.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malignitas venéno suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præfi návit ; denúntians serp futúrum semen mulier quod, nóxii cápitis el nem suâ virtúte con ret ; Christum fílio carne ventúrum, D hominemque significa qui natus ex Vírgine latórem humánæ prop nis incorruptâ natu damnáret.

℟. Ecce Elísabeth nata tua, & ipsa co pit fílium in senectúte * Quia non erit imp bile apud Deum omn bum. ℣. Hoc tibi eri num à Dómino, qui ciet Dóminus verbum locútus est ; * Quia. *Is.* 38.

Lectio v.

NAm quia gloria diábolus hóm suâ fraude deceptum nis caruisse munéribus immortalitátis dote tum duram mortis fu sententiam, seque in lis suis quoddam de varicatóris consórtio nisse solátium ; D quoque justa severitati gente ratióne erga h nem quem in tanto ho condíderat, antíquam taísse sententiam : fuit, dilectíssimi, fi dispensatióne consilii incommutábilis Deus, jus voluntas non p suâ benignitáte priv primam pietátis suæ

ónem sacramento occúlére compléret ; & hóstem diabólicæ iniquitátis fúriá actus in culpam, ntrá Dei propósitum non ret.

℟. Dixit Maria ad Angelum : * Ecce ancilla Dómini ; fiat mihi secundùm rbum tuum. ℣. Nunc o Dómine, tu es Deus, verba tua erunt vera : cce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio vj.

Dveniéntibus, ergò tempóribus, dilectíssi, quæ redemptióni minum fúerant præstii, ingréditur hæc ín Jesus Christus Fílius , de cœlésti sede descens, & à paterna glória recédens, novo órdine, nativitáte generátus. o órdine, quia invisi in suis, visíbilis factus in nostris ; incompresíbilis vóluit comprehéndi ; ante témpora natus esse cœpit ex témpore : universítatis Dóminus vílem formam, obumbráta majestátis suæ dignitáte, suscépit : impassíbilis ens tiónem dedignátus est ómo esse passíbilis, & mortális mortis légibus jacére. Novâ autem natívitate génitus est, conptus à Vírgine, natus ex rgine, sine paternæ carnis concupiscéntia, sine aternæ integritátis injúria ; quia futúrum hóminem Salvatórem talis ortus decébat, qui & in se habéret humánæ substántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta nescíret.

℟. Christi generátio sic erat : * Desponsáta Maria Joseph inventa est *in* útero habens de Spíritu sancto. ℣. Creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta. Glória. *Repetitur* ℟, Christi generátio. *usque ad* ℣. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Fundamenta. 138.

Ant. 4. E. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. *Matth.* 1.

Ps. Dóminus regnávit... exultet. 58.

Ant. 6. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est ; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Ps. Cantáte Dómino... cántia. 45.

Ant. 5. C. Hoc totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, Ecce virgo in útero habébit, & páriet Fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore ; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David ; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. n. 8.

DIsce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur ; benè enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre.

℟. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram : * Benedictus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. Benedícta tu inter mu[lie]res, & benedíctus fru[ctus] ventris tui : * Benedíc[tus] *Judith 13. Luc. 1.*

Lectio viij. *n. 15*

VIrginem párere di[vi]no est signum mystéri[i] non humáni. Tanti m[ys]que mandáti mystérium non hóminis fuit, sed [An]geli ore promendum. [Ma]diè primùm audítur : [Spi]ritus sanctus superve[ni]in te. Et audítur, & [con]ditur. Dixit autem Ma[ri]Ecce ancílla Dómini ; [fi]ringat mihi secundùm [ver]bum tuum. Vide humi[li]tátem, vide devotión[em] Ancillam se dicit Dómi[ni] quæ mater elígitur : [ut] repentíno exaltáta [Spi]rítu est. Simul ancil[lam] dicendo, nullam sibi [pr]rogatívam tantæ gra[tiæ] vindicávit, quæ fác[ta] quod juberétur : mi[nis]enim humilemque pari[et] ra, humilitátem déb[et] étiam ipsa præferre.

℟. Suscépit Deus Isra[el] púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, * Sic[ut] locútus est ad patres no[stros], Abraham & sémi[ni] ejus in sæcula. ℣. In [ma]ancilla sua adimplévit Dó[mi]minus misericórdiam suam. * Sicut locútus. *Luc. 1. Judith 13.*

Lectio ix. de Evange[lio] & Homilia Feriæ occurren[tis]

℟. Beáta quæ credidíst[i]

Digitized by Google

móniam * Perficientur ea
e dicta sunt tibi à Dó-
no. ℣. Non est Deus,
asi homo, ut mentiátur.
ixit ergò, & non fáciet?
cútus est, & non implé-
t? * Perficientur ea.
lória Patri. *Repetitur* ℟.
áta. *Luc.* 1. 1. *Num.* 23.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* In humilitáte
stra memor fuit nostrî
ôminus, ℟. Et redémit
os ab inimícis nostris. *Ps.*
35.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. IN princípio erat
g. Verbum, & Ver-
m erat apud Deum, &
eus erat Verbum. *Joan.* 1.
Ant. 7. ç. Omnia per ip-
m facta sunt: & sine ipso
ctum est nihil, quod fac-
m est. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat,
mundus per ipsum fac-
s est, & mundus eum
on cognóvit; in própria
enit, & sui eum non re-
pérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. Quotquot rece-
runt.

CANTICUM. *Isaïæ* 52.
*Prænuntiatur Verbi incar-
nati mysterium.*

QUàm pulchri super
montes * pedes an-
nuntiantis & prædicantis
acem;

Annuntiantis bonum,
rædicantis salútem, * di-
entis Sion; Regnábit
eus tuus!

Vox speculatórum tuó-
rum: * levavérunt vocem,
simul laudábunt.

Quia óculo ad óculum
vidébunt, * cùm convérte-
rit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte si-
mul, deserta Jerúsalem;
* quia consolátus est Dó-
minus pópulum suum, re-
démit Jerúsalem.

Parávit Dóminus brá-
chium sanctum suum * in
óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines
terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. Quotquot recepé-
runt eum, dedit eis potes-
tátem fílios Dei fieri, his
qui credunt in nómine
ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro
factum est, & habitávit in
nobis; & vídimus glóriam
ejus. *Joan.* 1.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

CUm in forma Dei esset,
non rapínam arbitrá-
tus est esse se æqualem
Deo; sed semetipsum exi-
nanívit formam servi ac-
cípiens, in similitúdinem
hóminum factus, & há-
bitu inventus ut homo.

HYMNUS.

PUlsum supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsi-
tum,
Cœléstis ignárum viæ,
Errábat humánum genus,
Cœléstis en Rex cúriæ,
Ut monstret ad cœlum
viam,
Secumque ducat éxules,

Se sponte fecit exulem.
Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus:
Est ipse quà ducit via;
Quò ducit, ipse términus.
Deus, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.
Et tu, tuórum sis memor,
Quæ, dùm modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplicanda.* Visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eúndem Dóminum.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD HORAS, Doxol.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio. *In* ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Omnia.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

PRopósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis & quæ in terra sunt, in ipso.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. ℣. In médio terræ, * Operátus est. Glória Patri. Deus. *Ps.* 73.

℣. Tu es ipse Rex meus & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

IN hoc est caritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior dilexit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

℟. *br.* Redemptiónem misit Dóminus * Pópulo suo. Redemptiónem. ℣. * Mandávit in æternum * Testamentum suum.

pulo suo. Glória Patri. Redemptiónem. *Ps.* 110.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 3.

MAnifestè magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória.

℟. *br.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et Sancti Israël * regis nostri, * Est. Glória Patri. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobíscum, ℟. Suscéptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. D. QUæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Fílium suum factum ex muliére. *Gal.* 4.

Ant. 3. E. Qui sanctificat, & qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Heb.* 2.

Ant. 6. Nusquàm Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ; undè débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

DEus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus, Ave, maris stella. lxviij.

℣. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia & pax osculáta sunt. *Ps.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 2. *duplicanda.* Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi: nos ergò dilígimus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, ut supra ad Laudes.

Fit Commemor. Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum. de Dominica.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus. Virgínis [illegible] *ut in Officio parvo.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro salutáre Dei. *Luc.* 3.

Digitized by Google

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI,

TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semèl Allelúia. *in fine Antiph. & Invit. & bis* Allelúia. *in fine* ℟℟℟. *brevium.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Dominica.

Fit Commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Psalmi cum Antiph. & ℣. è I. Nocturno, ut suprà. 498.

Absol. & Bened. de B. M. V.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergò, domus David: Numquid parùm vobis est moléstos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero & páries Fílium, allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

De Natali Domini, II. C. 1.

Lectio ij.

DEus omnípotens & cleméns, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas veléno suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsæ mundi primórdia præsignávit; denúntians serpenti futúrum semen mulíeris; quod nóxii cápitis elationem sûa virtúte contéreret? Christum scílicèt in carne venturum, Deum hominemque significans, qui

tus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis, incorruptâ nativitáte dámnáret. Adveniéntibus ergò empóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fierant præstitúta, ingrédítur hæc ínfima Jesus Christus Fílius Dei, de cœléstí sede descendens; & á paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens esse cœpit ex témpore: univérsitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, súscépit: impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis, & immortális mortis légibus súbjacére. Novâ autem nativitáte génitus est, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, sine paternæ carnis concupiscéntia, sine maternæ integritátis injúria; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in se habéret humánæ substántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta nescíret.

℟. Ecce Elísabeth cognáta tua, & ipsa concépit Fílium in senectúte suâ; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum, allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; * Quia. *Luc.* 1. *Is.* 38.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore; Missus est, Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis, Maria. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8. & 15.

DIsce vírginem mórí-bus, dísce vírginem verecúndiâ, dísce vírginem oráculo, dísce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad ómnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus verári. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur: benè enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nullaália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre. Vírginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque

mandáti myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódiè primùm auditur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et auditur, & créditur. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Dómini, contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exáltata promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem dehuit étiam ipſa præferre.

℟. Beáta quæ credidíſti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Non eſt Deus, quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergò, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficientur. Glória. *Repetitur* ℟. Beáta. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

AD II. VESPERAS.

Ante Hymnum, dicitur: Allelúia, allelúia. ℣. Sic Deus dilexit mundum, ut fílium ſuum unigénitum daret; ut omnis qui credit in eum, non péreat, ſed hábeat vitam æternam. Allelúia. *Joan.* 3.

FESTA APRILIS.

A Feria ſecunda intrà Hebdomadam I. poſt Paſcha uſquè ad Aſcenſiónem Domini; exceptis Feſtis Solemnibus & ſuprà, eorúmque Octavis, fit Comm. de Cruce & de Reſurrectióne Chriſti, ut ſequitur.

AD LAUDES.

Ant. Crucifíxus eſt ex infirmitáte, ſed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in géntibus, ℟. Quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluíſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum

AD VESPERAS.

Ant. Ecce in médio throni, & in médio ſenióres, Agnum ſtantem tamquàm occíſum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 65.

Oratio, ut ſuprà.

¶ *Feſta Semiduplicia (nil*

Digitized by Google

cum simili Officio aut suprà concurrant habent primas Vesperas integras, hoc modo : Psalmi dicuntur sub sola Antiphona, quæ est prima è I. Vesperis in Communi, vel propria si adsit.]

De B. Maria Virgine, à Sabbato post Octavam Paschæ ad Vigiliam Pentecostes exclusivè, fiet Commemoratio, tanquàm de Festo Simplici, in Vesperis Feriæ VI. & in Laudibus cujusvis Hebdomadis, ut infrà in Officio de B. Maria in Sabbato ; nisi de ea fiat Officium.

DIE IV.

In Festo

S. AMBROSII, EPISC. & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

[*Si in Quadrag. occurrat, transfertur semper post Paschа ; & sic de aliis Duplicibus.*]

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur, cum Commem. de Cruce.

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Paulinum diaconum discipulum ejus scripta.

AMbrósius, patre Ambrósio Galliárum Præfecto in Gállis natus, liberálibus disciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætoriánæ summa cum laude causas dixit. Póstea Ligúriæ & Æmíliæ à Probo Præfecto Prætórii præpósitus venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio Epíscopo Ariáno, cathólici & hæretici de successóre deligendo inter se dissidébant. Quarè cúm ingréssus Eccléstam Ambrósius multa ad sedandam seditiónem præclárè dixísset, de repente púero Ambrósium Epíscopum proclamante, univérsi pópuli vox erúpit Ambrósium Epíscopum deposcentis. Recusánte illo, & tantum onus váriis ártibus atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est, cui gratíssimum fuit à se delectos júdices ad sacerdótium postulári. Probo étiam jucundum fuit, qui Ambrósio proficíscenti quasi varícinans dixerat : Vade, age non ut Judex, sed ut Epíscopus. Itaque Ambrósius baptizátus, (erat enim tantùm catechúmenus,) suscéptis intrà septem dies ómnibus Ordínibus, octávo qui fuit séptimus Decembris, Epíscopus consecrátus est. Tùm prædia sua, usufructu Marcellínæ sorórí reservátо ; dedit Eccléstæ, cétera partítus inter Eccléstam & páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Li-

Digitized by Google

tigántium causas summâ patiéntiâ & æquitáte dirimébat. Quóties illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapsus suos confessus esset, ita flebat, ut & illum flere compélleret. Convívia quæ ad Mártyrum sepulcra fiébant, abrogávit. Clerum intrà frugalitátis límites contínuit, & viduárum múnera accípere, nedùm blandimentis elícere, prohíbuit.

Lectio iij.

PLúrimos Ariános, aliosque hæréticos convertit ad fidem, & claríssimum imprímis Eccléſiæ lumen Augustínum Christo péperit. Multa passus est à Justína Valentiniáni junióris matre, quam Ariáni sedúxerant; esque, ne ullæ iis basílicæ Medioláni traderentur, fórtiter óbstitit. Eâ occasióne institútum est, ut antiphónæ, psalmi, & hymni juxtà morem Orientálium, canerentur; ne pia plebs éxcubans in Eccléſia, & cum Epíscopo mori paráta, mœróris tædio contabésceret. Tunc étiam Ambrósio divínitùs indicátum est quo loco Mártyrum Gervásii & Protásii córpora delitéscerent. Egit apud Valentiniánum junióre, ne Symmacho urbis Præfecto aram Victóriæ instaurandi fáceret potestátem. A Valentiniáno junióre missus ad Máximum interfectórem Gratiáni, eum à communióne súmmovit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingressu Eccléſiæ prohíbuit. Cui cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum & homicídam fuisse, respondit Ambrósius: Quem secútus es errantem, séquere pœnitentem. Quarè Theodósius impósitam sibi ab eo públicam pœniténtiam humíliter egit; & quod erubescébant privati, non erúbuit Imperátor. Máximis pro Eccléſia labóribus curísque perfunctus, multis étiam libris egrégiè conscriptis, morbo correptus est. Ei Honorátus Vercellensis Epíscopus corpus Dómini óbtulit: quod ubì accépit, emísit spíritum, anno Christi trecentésimo nonagésimo séptimo, quarto die Aprílis in pervigílio Paschæ, Episcopátûs autem vigésimo tértio.

Oratio.

DEus, qui beátum Ambrósium Pontíficem cathólicæ fídei defensórem, & apostólicæ fortitúdinis exemplum, in Eccléſia tua posuísti: quæsumus, ut, ipso pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre discrímina, & de veritáte nunquàm erubéscere; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

Digitized by Google

VESP. à Capit. de ſequenti, ut in Communi Doctorum, cum Commem. præcedentis, & de Cruce.

DIE V.

In Feſto
SANCTI ISIDORI,
Hiſpalenſis Epiſcopi
& Doctoris.
Duplex-minus.
Lectio ij.
Braul. Redempt. Ildeph. &c.

ISidórus natióne Hiſpánus, exímiâ doctrínâ, omníque virtútum Chriſtiánárum génere flóruit. Adhuc adoleſcens, Ariánam hæreſim étiam cum dimicatióne cápitis palàm oppugnávit. Leandro fratre Epiſcopo Hiſpalenſi vitâ functo, magno cleri & pópuli conſenſu, in ejus ſucceſſórem licèt invítus aſſúmitur. In inſtauranda Eccleſiáſtica diſciplína, Monáſtico inſtitúto per Hiſpániam promovendo, Collegiiſque ædificandis ſédulò óperam pó-ſuit. Plúrimos ſanctitáte & doctrínâ claros diſcípulos hábuit, quos inter emícuit ſanctus Ildephonſus Epiſcopus Toletánus. Coacto Hiſpali concílio, Acephalórum hæreſim quæ Hiſpániam jam petébat, eloquenti & erudítâ diſputatióne contrívit.

Lectio iij.

LIbros ſcripſit quàm plúrimos Chriſtiánæ & Eccleſiáſticæ diſciplínæ adeò útiles, ut ſanctus Leo Papa quartus ad Epiſcopos Británniæ ſcríbere non dubitáverit, ſicut Hierónymi & Auguſtíni, ita Iſidóri dicta retinenda eſſe. Præfuit Concílio Toletáno quarto ómnium Hiſpániæ celebérrimo. Déniquè cùm ſuam quadraginta círciter annos rexiſſet Eccléſiam, & ab Hiſpánia Ariánam eliminaſſet hæreſim, Hiſpali in Dómino obdormívit anno ſexcentéſimo trigéſimo ſexto. Corpus ejus Legiónem tranſlátum eſt, ubi templo ſub ipſíus invocatióne dicáto, magnâ pópuli devotióne cólitur.

Oratio, Omnípotens. xxiij.

Fit Commem. de Cruce; & ſic ad Veſperas.

DIE VII.

In Feſto Inventionis, Tranſlat. ac Elevationis
CORPORIS S. PAPULI,
Preſbyteri & Martyris.
Duplex - majus.
[*In Cathedrali, Solemne-minus.*]
¶ *Si venerit in Quadrageſima, transferetur in primam diem non impeditam poſt Dominicam in Albis.*]
IN I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. JUſtus quaſi virens 1. f. fólium germinábit; radix illíus non commovébitur, allelúia. *Prov.* 11. & 12.

Ant. 2. a. Abſque ter-

rore requiescet, & abundántia perfruétur, timóre malórum subláto, allelúia. *Prov.* 1.

Ant. 4. E. Si senúerit in terra radix ejus, & in púlvere emórtuus fúerit truncus illíus, germinábit, allelúia. *Job* 14.

Ant. 5. a. Germinábit sicut lílium, & érumpet radix ejus ut Líbani, allelúia. *Ósee* 14.

Ant. 2. Erit quasi hortus irríguus, & sicut fons aquárum cujus non defícient aquæ, allelúia. *Is.* 58.

CAPITULUM. *Ezech.* 37.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, & edúcam vos de sepúleris vestris, pópulus meus, & sciétis quia ego Dóminus.

℟. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum, * Et ossa vestra quasi herba germinábunt: & † Cognoscétur manus Dómini servis ejus, allelúia, allelúia. ℣. Cùm Christus apparúerit vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória, * Et ossa. Glória. † Cognoscétur. [*In Cathedrali omissâ reclamatione, Repet.* ℟. Vidébitis. *usque ad* ℣.] *Is.* 66. *Coloss.* 3.

HYMNUS.

QUalis vos séquitur glória Mártyres!
Dùm vestros cíneres plebs colit ósculis;
Ultor nempè Deus pensat honóribus
Summis, oppróbrium nectis.
Plebs insána, tuus nil Pápulum furor
Læsit, cui títulos, nomen & áddidit.
Quo delére cupis, néscia cónsecras
Fuso sánguine Mártyrem.
En surgit Pápuli nómine cívitas,
Sedes Pontíficum fulget, ubi Pugil
Certávit tótiès, fortis ubi fide
Pro Christo méruit mori.
Nunc, plebs cæca nimis, sunt ubi númina?
Nox ætérna premit; vivit at ómnibus
Seclis præco Dei; Martyr, Apóstolus
Æternùm celebrábitur.
Si non, Christe, tibi vívimus íntegri,
Regnum stabit adhuc núminibus suum;
Nam tot númina sunt, blanda quòt ímpio
Vivunt péctore crímina.
Nostris, alme Pater, fédibus è tuis,
Votis dexter ades, cántibus ánnue;
Terram, sancte Pugil, sánguine quam tuo
Lustrásti, bonus áspice.
Patri máxima laus, máxima Fílio;
Amborúmque sacro máxima Flámini,

Cujus præsídio prælia fústinent
Contempta nece Mártyres. Amen.

℣. Dabis, Deus, gáudium & lætítiam; ℟. Et exultábunt ossa humiliáta. *Ps.* 50.

Ad Magníficat.

Ant. 6. [*In Cathedrali duplicatur.*] Cùm te consúmptum putáveris, oriéris ut lúcifer: & deprecabuntur fáciem tuam plúrimi, allelúia. *Job* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Fit Commem. de Cruce extra Cathedralem.*]

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Mirábilem Deum in sanctis suis; * Veníte, adorémus, allelúia. *Ps.* 67. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus, Qualis vos. *ut suprà.*

Ant. 1. E. Qui confídit in Dómino, erit quasi lignum quod ad humórem mittit radíces suas, allelúia. *Jerem.* 17.

Ant. 2. Erit fólium ejus víride, & in témpore ficcitátis non erit sollícitum, allelúia. *Jerem.* 17.

Ant. 4. E. Non timébit cùm vénerit æstus; nec aliquandò désinet fácere fructum, allelúia. *Jerem.* 17.

℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

℟. Oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt ficut merídies, & * Implébit Dóminus splendóribus ánimam tuam, & ossa tua liberábit, allelúia, allelúia. ℣. Hæc dicit Sanctus & Verus: Quia servásti verbum meum, & non negásti nomen meum; * Implébit. *Is.* 58. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

Ex variis monumentis.

CORpus sancti Pápuli Mártyris à sepultúræ suæ loco Tolósam translátum in Basílica sancti Saturníni depósitum est, ubi multo témpore ignótum jácuit. Sæculo décimo tértio inventum est juxtà túmulum sancti Saturníni. Deindè sexto décimo ineunte sæculo è terra solémniter levátum die vigésimâ quartâ Mártii. Anno tandèm millésimo sexcentésimo vigésimo secundo in capsa argéntea inclúsum, populórum conspéctui & veneratióni, expósitum est, die Aprílis séptimâ. Sancti Mártyris caput in Ecclésia Cathedráli hujus Diœcésis religiósè asservátur; cujus sicut & sacri córporis invénsio ac diversæ translatiónes hódiè recoluntur.

℟. Amplificátus est in

mirabílibus suis; * Mórtuum prophetávit corpus ejus: in vita sua fecit monstra, & in morte mirabília operátus est, allelúia, allelúia. ℣. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? * Mórtuum. *Eccli.* 48. 1. *Cor.* 15.

Lectio iij.

[Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis: Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.]

Serm. 275. *n.* 3.

MAgnum Dóminus testimónium præbet téstibus suis, cùm ille qui rexit corda certántium, nec córpora déserit mortuórum. Verè pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus; quandò nec terra, carnis vitâ deferente, contémnitur; & invisíbili ánimâ, de visíbili domo discedente, habitáculum servi curâ Dómini custodítur, & in glóriam Dómini à conservis fidélibus honorátur. Quid enim agit Deus, mira ópera faciendo circà Sanctórum córpora, nisi testimónium pérhibet, sibi non perire quod móritur, & ut hinc intelligátur in quali honóre secum hábeat ánimas occisórum, quandò caro exánimis tanto effectu divinitátis ornátur? Sicut enim de membris Eccléstæ loquens Apóstolus, simili túdinem adhíbuit de membris córporis nostri, quóniam quæ inhonesta sunt nostra, his abundantiórem honórem circumpónimus: ita providéntia Creatóris cadavéribus Mártyrum tàm præclára miraculórum testimónia præstando, abundantiórem honórem exhíbuit Relíquiis hóminum circumpónit.

[*Extra Cathedralem omisso Evangelio tertia Lectio sic incipitur*,

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Magnum Dóminus. *suprà.*]

℟. Multæ tribulatiónes justórum, & de ómnibus his liberábit eos Dóminus; * Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; unum ex his non conterétur, allelúia, allelúia. ℣. Vidi ánimas decollatórum propter testimónium Jesu, & propter verbum Dei, & vixérunt, & regnavérunt cum Christo. * Custódit. Glória. * Custódit. [*In Cathedrali omissi reclamatione*, *Repet.* ℟. Multæ *usque ad* ℣.] *Ps.* 33. *Apoc.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cor meum

caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus Deo & homínibus: cujus memória in benedictióne eſt, allelúia. *Eccli.* 45.

Ant. 7. *d.* Erit quaſi oliva glória ejus, & odor ejus ut Líbani, allelúia. *Oſee* 14.

Ant. 6. Oſſa ipſius viſitáta ſunt, & poſt mortem prophetavérunt, allelúia. *Eccli.* 48.

Ant. 5. a. Virtútes.

Canticum. *Iſaiæ* 26.

Vivent Mórtui tui, Sion, * Interfecti mei reſurgent.

Expergiſcímini, & laudáte * qui habitátis in púlvere:

Quia ros lucis ros tuus, * & terram gigantum détrahes in ruínam.

Vade pópulus meus, intra in cubícula tua, * claude óſtia tua ſuper te,

Abſcóndere módicum ad momentum, * donec pertránſeat indignátio.

Ecce enim Dóminus egrediétur de lóco ſuo, * ut víſitet iniquitátem habitatóris terræ contrà eum:

Et revelábit terra ſánguinem ſuum, * & non opériet ultrà interfectos ſuos.

Ant. Virtútes non quáſlibet faciébat Deus per eum: recedébant à lánguidis languóres, & ſpíritus nequam egrediebantur, allelúia. *Act.* 19.

Ant. 4. E. Concurrébat multitúdo, afferentes ægros qui curabantur omnes, allelúia. *Act.* 5.

Capitulum. *Ezech.* 37.

Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his: Ecce ego intromittam in vos ſpíritum, & vivétis; & ſciétis quia ego Dóminus.

Hymnus.

Divulſos rábies quos modò ſpárſerat,
Hos artus píetas ſedula cólligit;
Conſervatque futúris
Munus nóbile ſæculis.
Hoc nos ergò caput, nos venerábile
Os illud méritis fígimus óſculis;
Ingens undè fidéli
Spes & præſídium gregi.
Ad ſanctos cíneres cúrrite, Cívitas,
Sunt hæc plena Deo pignora Mártyris.
Hìc in fúneris ulnis,
Vitam pléniùs háuſimus.
Hìc quot prodígiis ſe Deus aſſerit!
Hìc ſurdi pátulis áuribus áudiunt:
Cæcis lux redit alma,
Contractis vigor ártubus.
Felix terra, ſacer quam Pápuli cruor,
Sudor quam tótiès ille rigáverit,
Tantas undè nepótes
In meſſes adolévimus.

Digitized by Google

Tantæ nos mémores fímus
oríginis ;
Sanctórum fóboles, ne
ſteriléſcere,
Ne torpére ſinámus
Ptiſcam degéneres fidem.
Jugis ſumma Trias, ſit
tibi glória,
Quæ te das méritis pródiga præmium,
Et penſas generóſa
Summis péctora gáudiis.
Amen.

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors ſanctórum ejus. *Pſ.* 115.

Ad Benedictus.

Ant. 3. E. [*In Cathedrali duplicatur.*] Radix mea aperta eſt ſecùs aquas, & ros morábitur in meſſióne mea. Glória mea ſemper innovábitur, allel. *Job* 29.

Oratio.

DEus, qui beátum Pópulum Mártyrem tuum miríficaſti in terris, & in cœlis ætérnùm glorificas: quæſumus, ut ejus apud te júgiter intercéſſio nos prótegat, quem noſtrum eſſe perpétuâ caritáte patrem confídimus; Per.

[*Fit Commem. de Cruce extra Cathedralem.*]

[*AD HORAS*
In Cathedrali tantùm
Doxologia,
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum
decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus Deo. *In* ℟. *br.* ℣. Qui es teſtis * fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Erit.

CAPITULUM. *Eccli.* 37.

SApiens in pópulo hæreditábit honórem, & nomen illius erit vivens in ætérnum.

℟. *br.* In memória ætérna * erit Juſtus, * Allelúia, allelúia. In memória. ℣. Ab auditióne mala * non timébit, * Allelúia. Glória. In memória. *Pſ.* 111.

℣. Gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, Dómine; ℟. Quóniam tu benedíces juſto. *Pſ.* 5.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Oſſa ipſíus.

CAPITULUM. *Eccli.* 46.

SIt memória Sanctórum in benedictióne, & oſſa eórum pullulent de loco ſuo, & nomen eórum permánent in ætérnum.

℟. *br.* Totâ die * benedícent ei, * Allelúia, allelúia. Totâ die. ℣. Omnes gentes * magnificábunt eum, * Allelúia. Glória. Totâ die. *Pſ.* 71.

℣. Dabis eum in benedictiónem, ℟. In ſéculum ſéculi. *Pſ.* 20.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Concurrébat.

Digitized by Google

Capitulum. *Jerem.* 31.

In fletu vénient; & in misericórdia redúcam eos: & convertam luctum eórum in gáudium, & consolábor eos, & lætificábo à dolóre suo.

℟. *br.* Momentóte mirabílium ejus, * quæ fecit, * Allelúia, allelúia. Mementóte. ℣. Prodígia ejus, * & judícia oris ejus, * Allelúia. Glória. Mementóte. *Ps.* 104.

℣. Ecce sic benedicétur homo, ℟. Qui timet Dóminum. *Ps.* 127.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. Ex mundi defunctos pro suis légibus, in æternæ vitæ resurrectióne suscitábit, allelúia. 2. *Mach.* 7.

Ant. 2. Pótius est ab homínibus morti dátos spem expectáre à Deo, iterùm ab ipso resuscitandos, allelúia. 2. *Mach.* 7.

Ant. 3. a. Seminátur in infirmitáte, surget in virtúte: seminátur corpus animále, surget corpus spiritále, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. C. Salvátor noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, allelúia. *Philip.* 3.

Ant. 6. Has habentes promissiónes, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritus, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei, allelúia. 2. *Cor.* 7.

Capitulum. 2. *Petr.* 3.

Novos cœlos & novam terram secundùm promíssa Dómini expectámus, in quibus justítia hábitat; propter quod, carissimi, hæc expectántes, satágite immaculáti & inviolati ei inveníri in pace.

[*In Cathedrali*, Allelúia, allelúia. ℣. Qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit. Allelúia. 2. *Cor.* 4.]

Hymnus.

Dum mens ad súperos áltior évolat,
Siccis en suus est hic honor óssibus:
Istis quanta fluant, quot bona fóntibus,
Experti tóties, canant.
Vos cives mémori vísite péctore,
Invicti túmulum vísite Mártyris;
Tantis hæc méritis débita grátia,
Fuso débita sánguini.
Verùm nec lápides, tecta nec áurea,
Nec cantáta juvent cármina Mártyrem,
Nî sit vita piis cónsona vócibus;
Laudas quisquis es æmulus.
His quæ spirat adhuc sancta fides locis,

Accendat gélidis pectóribus fidem :
Et quos in túmulo servat adhuc cinis
Ignes, méntibus éxcitet.
Portu nunc plácido certa licèt quies
Secúrum téneat, flúctibus óbrutos
Cùm spectat médiis, sollícitum facit
Nunc & pátria cáritas.
A quo cuncta fluunt, sit tibi laus, Deus,
Sacros quâ décuit dùm reverèntiâ
Artus nos cólimus, tota refúnditur
Summo glória vértici.
Amen.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi ; ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. [*In Cathedrali duplicatur.*] Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne, in generatiónem, allelúia. *Eccli.* 39.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. d. Defossus, secúrus dórmies ; requiésces, & non erit qui te extérreat, allelúia. *Job.* 11.

Hymnus de Tempore cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Erumpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs orietur, allelúia. *Is.* 58.

DIE XIII.
In Festo
SANCTI JUSTINI
Religionis Apologistæ, & Martyris.
Semiduplex.

¶ *Si hoc Festum in Quadragesima occurrat, non fit de eo nisi Commem. per Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Deus cujus. *infrà.*

Si verò Tempore Paschali evenerit, fit de ritu Semid. ut sequitur.]

Omnia de Communi unius Martyris.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Fortitúdo. *Oratio.* Deus, *inf. Commem. de Cruce.*

Ex diálogo sancti Justini Mártyris cum Tryphóne.

n. 2. & seq.

Lectio ij.

CUm ánimus stúdio flagráret philosóphiæ, visum est ut ad Platónicos me conferrem. Sapiensque mihi vidébar intrà breve tempus evasísse, ac præstoliditáte in spem véneram videndi prótinùs Dei. Sic affectus, aliquandò profectus sum in agrum quemdam non remótum à mari. Cùmque propinquárem huic loco, sénior quidam, gravitátem & comitátem præ se ferens, módico me intervallo afectabátur. Conversus in eum súbstiti. Tùm ille : Tu, quidnam hìc rerum ?

ector, inquam, ejúſ-
li deambulatiónibus,
quibus mecum ipſe li-
rimè cólloquor. Sunt
n hæc loca philológiæ
ſſima. Sermónum ergò;
uit ille, amátor es,
tórum autem & veritá-
nequáquàm; nec actuó-
eſſe conáris pótiùs quam
hiſta? Extitére viri
dam iſtis ómnibus, qui
ilóſophi exiſtimantur,
tiquióres, qui Spíritu
cto afflante locúti ſunt:
ophétæ vocantur. Hi ve-
m ſoli & vidérunt, &
mínibus nuntiárunt. Ex-
nt adhuc eórum ſcripta,
iæ ſi quis legat plúrimùm
dè ad eórum, quæ phi-
ſophus ſcire debet, cog-
tiónem adipiſci póterit.
æc ille & multa ália cùm
xiſſet, ábiens præcépi
: ea meditando perſéque-
r; neque eum ampliùs
idi. Mihi verò ſtatìm in
nimo ignis accenſus eſt,
ieque amor invásit Pro-
hetárum. Cùmque illíus
ermónes apud ánimum
ropónerem, hanc ſolam
eperiébam philoſóphiam,
uæ quidèm tuta & útilis
oret. Ad hunc ego modum
ıtque hac de cauſa philó-
ophus.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio iij.

JUſtínus Philóſophus, hábitu quoque Philoſophórum incédens, de Neápoli urbe Paleſtínæ, patre Priſco Bacchio, pro religióne Chriſti plúrimùm laborávit: in tantùm, ut Antoníno & fíliis ejus & Senátui librum contrà gentes ſcriptum daret; ignominiamque Crucis non erubéſceret: & álium librum ſucceſſóribus ejuſdem Antoníni, Marco Antoníno Vero, & Lúcio Aurélio Cómmodo. Extat ejus & áliud volúmen contrà gentes, ubi de dæmonum quoque natúra díſputat. Hic cùm in urbe Româ Creſcentem Cynicum, qui multa adversùm Chriſtiános blaſphemábat, redargúeret gulóſum, & mortis tímidum, luxuriæque & libídinum ſectatórem; ad extrémum ſtúdio ejus & insídiis accusátus quòd Chriſtiánus eſſet, pro Chriſto ſánguinem fudit.

Oratio.

DEus, cujus múnere ſanctus Juſtínus fidem Scriptis propugnávit & ſánguine confirmávit; da infirmitáti noſtræ ejus interceſſióne virtútem, ut fidem quam voce profitémur ópere exequámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum, &c.

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præced. & de Cruce.

Digitized by Google

DIE XIV.
In Festo
S. HERMENEGILDI,
Martyris.
Semiduplex.

Ex libro tértio Dialogórum sancti Gregórii magni.
Cap. 31.
Lectio ij.

NUper Hermenegildus rex Leovigildi regis Visigothórum fílius ab Ariána hæresi ad fidem Cathólicam, viro reverendíssimo Leandro Hispanienſi Epíscopo, dudùm mihi in amicítiis familiáriter juncto prædicante, conversus est. Quem pater Ariánus, ut ad eamdem hæresim redíret, & prǽmiis suadére, & minis terrére conátus est. Cùmque ille constantíssimè respondéret nunquàm se veram fidem posse relínquere quam semèl agnovísset, irátus pater eum privávit regno, rebusque expoliávit ómnibus. Cùmque nec sic virtútem illíus emollíre valuísset, in arcta illum custódia concludens, collum manusque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque idem Hermenegildus rex júvenis terrénum regnum despícere & forti desidério cœleste quærens, in cilíciis vinculátus jacére, omnipotenti Deo ad confortandum se preces effúndere, cantóque sublímiùs glóriam transeuntis mundi despícere, quantò & reliqua tus agnóverat nil fu quod potúerit auferri.
Lectio iij.

SUperveniente autem P schális Festivitátis d intempestæ noctis silé ad eum pérfidus pater A num Epíscopum mi ut ex ejus manu sacrí consecratiónis commu nem percíperet, atqu hoc ad patris grátiam díre mererétur. Sed vir dédítus, Ariáno Epísc venienti exprobrávit ut buit, ejusque à se pe diam dignis increpatió bus répulit: quia etsi tériùs jacébat ligátus, se tamen in magno me cúlmine stabat secúrus. se ítaque reverso Epísco Ariánus pater infrémui statímque suos apparit misit, qui constantíssimu Imperatórem illic ubi ja bat occíderent, *quod* factum est. Pater verò p fidus & parricída comm tus pœniténtiâ, *hoc* ciísse se dóluit, nec tam usquè ad obtinendam sa lútem. Post cujus mortem Recarédus rex non patre pérfidum, sed fratrem M tyrem sequens, ab Ariá hæréseos pravitáte conv sus est, totam quoque ge tem ad veram perdúxit dem. Nec mirum quo veræ fídei prædicátor fa tus est qui est frater Má tyris, cujus hunc quoqu mérita adjuvant, ut *ad om* nipotentis

)tentis Dei grèmium
multos perdúcat.

Oratio.

Eus, qui beátum Hermenegildum Mártyrtuum Cœlesti regno énum postpónere doti : da nobis, quæsus, ejus exemplo cadúca)ícere, atque æterna ári ; Per Dóminum.

it Commem. de Cruce ; ic ad Vesperas.

DIE XIX.

In Festo

JOANNIS DE DEO, tit. Ord. Hospitalitatis.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi) sola Ant. Dicébat. *in mmuni Justorum.* xxxj. atio, Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.

: *vita ipsius per Franciscum de Castro Xenodochar. Granatensi.*

Oannes de Deo ex cathólicis piisque paréntis, in óppido montis maris junióris, regni Lusiniæ, natus est. A laxióri 'endi ratióne divinâ opeite virtúte revocátus, ignæ sanctitátis spécin exhíbuit. Cœlesti caáte incensus gémino ate amplo valetudinário piórum eleemósynis in itáte Granatensi extruc, jactóque novi órdinis damento, Eccléstam vâ prole fœcundávit fram hospitalitátis, infrs præclaro animárum corporumque profectu inserviéntium, & longè latéque per orbem diffusórum. Paupéribus ægrótis quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla res ad ánimæ corporisque salútem proficua déerat. Effúsâ quoque extra nosocómium caritáte, indigéntibus muliéribus, víduis ac præcípuè virginibus periclitántibus clàm alimenta subministrábat.

Lectio iij.

CUm máximum in régio Granatensi valetudinário excitátum fuisset incéndium, Joannes impávidus prosíliit in ignem hùc illùc discurrens quousquè tùm infirmos húmeris exportátos, tùm léctulos è fenestris projectos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas jam in immensum succrescentes versátus, exindè divínitùs incólumis, universis cívibus admirántibus, exívit. Multíplici asperitátum génere, humíllimâ obediéntiâ, extrémâ paupertáte, orandi stúdio, divinárum rerum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirificè excélluit, & lacrymárum dono enítuit. Déniquè gravi morbo correptus, ómnibus Ecclésiæ sacramentis ritè sanctéque refectus, víribus licèt destitútus, própriis indútus véstibus

è léctulo súrgens, ac provolútus in génua, manu & corde Christum Dóminum è cruce pendentem perstringens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in óculo Dómini. Ante & post mortem miráculis clarum Alexander octávus Póntifex máximus in sanctórum númerum rétulit.

Oratio.

DEus, qui beátum Joannem tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti: & per eum Eccléfiam tuam novâ prole fœcundasti; præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne caritátis tuæ vítia nostra cúrentur, & remédia nobis ætérna provéniant; Per Dóminum.

Commem. de Cruce.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XX.

In Festo

SANCTI JOSEPH, Sponsi B. Mariæ Virginis.

Duplex-majus.

INI. VESPERIS.

Psal. de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. JAcob génuit Joseph 1. *f.* virum Maríæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo desponsáta viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium; allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 2. Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere: vóluit occultè dimíttere eam; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit ei in somnis; allelúia. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Prov.* 2.

CUstódiet Dóminus rectórum salútem, & próteget gradientes simpliciter, servans sémitas justítiæ, & vias sanctórum custódiens.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; * Quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est; allelúia, allelúia. ℣. Audíte, domus David: Ecce Virgo páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel: * Quod enim. Glória Patri. * Quod enim. *Matth.* 1. *Is.* 7.

HYMNUS.

REgum progénies, Isícidum decus,
Festo te célebrent cármine cónjuges,

Digitized by Google

ıtimque ferant cán-
la vírgines
so lília vírgini.
ſoſephe, novi lux
va fœderis,
:uſtos ſóciæ Vírginis
teger,
ſanctæ thálamo cón-
gis ábſtinens,
Chriſti tamen es pa-
:r.
rogéniem quàm benè
reditam
vas consílio, depóſi-
um Dei!
cum pervígiles Cœlí-
uum Pater
ras júraque dívidit.
; inválidum tu Púerum
foves,
fantíque Deo pábula
lúfficis;
formáta Dei te ſine,
de tuis
:eſcunt membra labó-
ribus.
qui mille tubis úndi-
què perſonent
dventaſſe Deum qui
pópulos regat:
'u commiſſa tibi non
violábili
'elas ſacra ſilèntio.
laus ſumma Patri, ſúm-
maque Fílio:
iit par, alme, tibi gló-
ria, Spíritus,
Qui fœcunda facis vſſ-
cera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.

℣. Jacta ſuper Dómi-
m curam tuam: ℟.
on dabit in æternum
fluctuatiónem juſto. *Pſ.* 54.

Ad Magníficat.

Ant. 4. a. Páriet María fílium; & vocábis nomen ejus Jeſum: ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum; allelúia. *Matth.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. praced. & de Cruce.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà poſt ſecundas Veſp.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Púerum Jeſum, Maríæ & Joſeph ſúbditum, * Veníte, adorémus; allelúia. *Luc.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus, Regum progénies. *ut ſuprà.*

Ant. 4. a. Oculus Dei reſpéxit illum in bono, & eréxit eum ab humilitáte ipſíus, & exaltávit caput ejus; allelúia. *Eccli.* 11.

Ant. 8. c. Sapiéntia probatiónem indúcet ſuper illum, donec tentet eum, & crédat ánimæ illíus; allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 1. f. Lætificábit illum & denudábit abſcónſa ſua illi, & theſauriſábit ſuper illum ſciéntiam & intellectum juſtítiæ; allelúia. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubeſcam; ℟. Étenim univerſi qui ſuſtinent te, non confundentur. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Scriptura

occurrente ; è tribus fit una.

℟. Exurgens Joseph à somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem suam ; allelúia, allelúia. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Hom. 2. *super* Missus est. *n.* 16.

Lectio ij.

COnjice ex appellatióne quâ, licèt dispensatória, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus sit : cónjice & ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis & qualis homo fúerit iste Joseph. Simul & memento magni illíus quondàm Patriarchæ vénditi in Ægypto ; & scito ipsius istum non solùm vocábulum fuísse fortítum, sed & castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum & grátiam. Síquidèm ille Joseph, fraterna ex invídia vénditus & ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit : iste Joseph Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri : iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginem agnoscens, & ipse cóntinens, fidéliter custodívit.

℟. Non cognoscébat eam Joseph, donec péperit fílium suum primogénitum ; * Et vocávit nomen ejus Jesum ; allelúia, allelúia. ℣. Concépit & péperit fílium ; & dixit Dóminus, Voca nomen ejus. * Et vocávit. *Matth.* 1. *Is.* 8.

Lectio iij.

ILli data est intelligéntia in mystériis somniórum ; isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœléstium sacramentórum. Ille frumenta servávit non sibi, sed omni pópulo : iste panem vivum è cœlo servandum accépit tàm sibi quàm toti mundo. Non est dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus & prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem sibi fidelíssimum.

℟. Fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam : * Amen dico vobis, † Super ómnia bona sua constítuet eum ; allelúia, allelúia. ℣. Qui custos est dómini sui, glorificábitur. * Amen. Glória Patri. † Super. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

Digitized by Google

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Constítuit
m dóminum domûs súæ,
. Et príncipem omnis
ssessiónis súæ. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

nt. A Scendit Joseph à
d. Galilæa in Béth-
hem, eò quòd esset de
mo & família David,
profiterétur cum María;
lelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. *a.* Venérunt pas-
res, & invenérunt Ma-
am & Joseph, & Infan-
m pósitum in præsépio;
lelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. Tulérunt Jesum
Jerúsalem parentes ejus,
t sísterent eum Dómino;
erant mirantes super his
uæ dicebantur de illo: &
enedíxit illis Símeon;
lelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dó-
nini appáruit in somnis
oseph, dicens: Surge &
ccipe Púerum & matrem
jus, & fuge in Ægyptum;
lelúia. *Matth.* 2.

Ant. 6. Consurgens Jo-
eph accépit Púerum & ma-
rem ejus nocte, & secés-
it in Ægyptum; & erat
bi usquè ad óbitum Heró-
lis; allelúia. *Matth.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

QUid est sapiéntia, & quemádmodùm facta it, réferam, & non abs-ondam à vobis sacramenta Dei; sed ab inítio nativi-átis investigábo, & ponam n lucem sciéntiam illíus, & non prætersíbo veritátem.

HYMNUS.

MAtris intactæ venerande conjux,
Testis & custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Linquere sponsam?
Anxium cœlo tibi missus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi vita major;
Mente sedátâ, modò nascitúrum
Numen adóras.
Vix Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans
Quæritur: matrem Puerumque tutas
Transfer in oras.
Tu nihil contrà; per opáca noctis
Prótinùs matrem Puerumque transfers:
Dírigit gressus, aperitque calles,
Dùm silet Infans.
Ora mox solvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres comitante matre,
Hunc senes inter, Púerum stupébis
Mira loquentem.
Anxias mentes, tenebrisque mersas
Christus illustret, Patris ipse splendor:
Nos inoffenso pede ducat astris,

Digitized by Google

Sémita factus.
Nostra te summum célebrent Parentem
Ora, te summo Génitum Parente:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & vade in terram Israël; allelúia. *Matth.* 2.

Oratio.

CUstódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri custódem providísti; Per eumdem Dóminum.

Fit Commemoratio de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph.

In ℟. *br.* ℣. Qui fílius Joseph * vocári voluísti. *Luc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Venérunt.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

NOs vídimus, & testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ; * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine; * Allelúia. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; ℟. Quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *Ps.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Tulérunt.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

OBlátio justi impinguat altáre; & odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi. Sacrifícium justi acceptum est, & memóriam ejus non oblivíscétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in domum tuam * in holocaustis; * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Reddam tibi vota mea; * Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Ps.* 65.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion; ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem. *Ps.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. Consurgens Joseph.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

PRófugum justum sapiéntia dedúxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

Digitized by Google

t. br. Consumétur * uítia peccatórum; * Alia, allelúia. Consumur. ℣. Et díriges jus-i, * Dómine; * Alle-i. Glória Patri. Consumur. Ps. 7. ℣. Super salutáre tuum Exultábit vehementer.

20.

D IL. VESPERAS.

t. IBant parentes Jesu f. per omnes annos Jerúsalem, in die sonni Paschæ; allelúia. tc. 2.

Ant. 7. d. Ascendéntibus is, remansit puer Jesus Jerúsalem; & non cognovérunt parentes ejus; lelúia. Luc. 2.

Ant. 2. Existimantes illm esse in comitátu, venéint iter diéi; & requibant eum inter cognáos & notos; allelúia. Luc.

Ant. 3. a. Noh invenies, regressi sunt in Jerúlem; & invenérunt illum i templo, sedentem in médio doctórum; allelúia. uc. 2.

Ant. 2. G. Dixit mater esu ad eum: Fili, quid eciśti nobis sic? Ecce paer tuus & ego dolentes, quærebámus te; allelúia. uc. 2.

CAPITULUM. Sap. 1.

[N simplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum.

[Ubi fit ritu solemni. Allelúia, allelúia. ℣. Ite ad Joseph; & quidquid ipse dixerit vobis, fácite. Allelúia. Genes. 48.]

HYMNUS.

QUos pompa secli, quos opes
Fulgóre perstringunt suo,
Adeste: mundi próspera,
Auctóre magno, spérnite.
Josephus en Christi pater,
Davídis augustum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.
Quin ipse, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrilis ártifex,
Audíre fabri fílius.
Adæ nocentis innocens
Ultrò gravem pœnam subit,
Docetque fontes víndicem
Placáre quâ possint Deum.
Tu rector & custos domûs,
Josephe, egénus ómnium,
Adesse nobis ómnia,
Si Christus adsit, áddoces.
Sit summa Patri glória,
Natóque, pro nobis egens
Qui factus est de dívite:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Amen.

℣. Exquisívit te fácies

mea, Dómine : ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Deſcendit cum eis Jeſus, & venit Názareth; & erat ſúbditus illis; allelúia. *Luc.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. de ſequenti, ut in Communi Doctorum. Oratio, Excita, xxiij. *& de Cruce.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Benedictiónes patris tui fiant in cápite Joſeph, & in vértice Nazaræi inter fratres ſuos; allelúia. *Gen.* 49.

Hymnus Temporis cum ſua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Amantíſſimus Dómini habitábit confidenter in eo, & inter húmeros illíus requieſcet; allelúia. *Deut.* 33.

DIE XXI.

In Feſto

SANCTI ANSELMI,

Cantuarienſis Epſcopi

& Doctoris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Eadmero ejus Amanuenſi in ejus vita, & aliis.

ANſelmus Auguſtâ urbe ad Alpínas radíces ſitâ, paréntibus non obſcúris circà finem undécimi ſéculi natus eſt. Jam à puerítia virtúti déditus, toto ad vitam monásticam ſtúdio ferebátur. Ætáte maturióri Lanfrancum Priórem Beccenſem ádiit. Ibídem Mónachum profeſſus, Prióris primò, deindè Abbátis, poſtremò Archiepíſcopi Cantuarienſis dignitátem & onus ſuſcípere coactus eſt. Quo in gradu multò magis enituérunt illíus doctrína, prudéntia, manſuetúdo & píetas, imprimíſque invícta in tuendis Eccléſiæ júribus conſtántia ſummæ humilitáti & patiéntiæ conjuncta. Quapropter incurrit in offenſiónem tùm Guillelmi Rufi, Anglórum regis, tùm Henríci Guillelmi fratris, & regni ſucceſſóris, à quibus & exílium, & bonórum addictiónem perpeſſus eſt.

Lectio iij.

ROmam profectus in Concílio Barenſi ſummo fuit Eccléſiæ contrà Græcos adjumento. Mórtuo Guillelmo, in Angliam ab Henríco primo, pacátis utcumquè diſcórdiis revocátus eſt. Poſthàc Londíni Concílium hábuit in quo Henrícus ipſe iis quæ ſibi injuſtè vindicábat, ultrò renuntiávit; & multa cùm ad diſciplínam inſtaurandam, tùm ad tollendos abúſus ſancíta ſunt. Sedátâ tandèm pénitùs tempeſtáte, Cantuárii diútino languóre

Digitized by Google

ıfectus migrávit in cœ-
n die vigéſimâ primâ
rſilis anno milléſimo cen-
ımo nono, ætátis ſexa-
ſimo tértio, Epiſcopátûs
:imo ſexto. Sciéntiam
ıs exímiam libri, quos
irimos édidit, commen-
nt.

Oratio, Éxcita. xxiij.
Commem. de Cruce.
VESP. à Capit. de ſe-
enti, *cum Commemor.*
æced. & de Cruce.

DIE XXII.

In Feſto SANCTI FRANCISCI de Paula.

Semiduplex.

Lectio ij.

x vita ejus cum Comment.
Dan. Papebrochii apud
Bollandum.

Ranciſcus Paulæ in
Calábria natus, à té-
eris annis ſolitúdinem di-
gere ac jejúniis vacáre
epit. Poſt áliquot pere-
rinatiónes in adoleſcéntia
er Itáliam religiónis cau-
à ſuſceptas, in pátriam
everſus, Eccléſiam propè
'aulam ædificávit, ibíque
ovi Ordinis fundamenta
ecit. Cùmque præ humi
itáte ómnium mínimus
abéri vellet, alumnos
uoque ſuos Mínimos ap-
ellári vóluit. Quam inſe-
at ab adoleſcéntia vitæ
atiónem, ſervávit, cum
llis in labóribus, in vigí-
iis, innumeriſque afflic-
tiónibus, ad últimam uſ-
què ſenectútem perſevé-
rans; & tantâ quidèm aſ-
peritáte, ut rudi ſemper
amictu, nudis plerumquè
pédibus incéderet, cubá-
ret humi, ac ſemèl tan-
tùm in die, idque ad ſolis
occáſum, reficerétur, &
ad panem & aquam vix
áliquid quadrageſimális ob-
ſónii adhibéret: quam con-
ſuetúdinem ut fratres &
ſoróres ſui Ordinis toto
anni témpore retinérent,
quarto eos voto aſtrinxit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo
Francórum rege prop-
ter miraculórum famam
expetítus, jubente Sixto
quarto, ad eum ſe cóntu-
lit. Quem Rex magno cum
honóre excépit in Palátio
Plexítio propè Túrones;
eóque in loco monaſtérium
illi conſtrúxit. Ibi Franciſ-
cus mortis ſuæ præſcius,
die cœnæ Dómini inter
Miſsárum ſolémnia, affí-
ſis ubertim lácrymis, ſa-
cro Viático præmunítus,
ac poſtrídiè auditâ quam
ſibi prælegi optávit Dómi-
ni paſſióne, quâ horâ Chriſ-
tus ánimam pro nobis pó-
ſuit, eádem & ipſe ſuam
Chriſto réddidit, anno
ætátis circiter nonagéſimo,
ſalútis milléſimo quingen-
téſimo ſéptimo. Hunc mi-
ráculis illuſtrem Leo déci-
mus in Sanctórum núme-
rum aſcripſit.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciſcum Sanctórum tuórum glóriâ ſublimaſti: tríbue, quæſumus, ut ejus méritis & imitatióne promíſſa humílibus præmia felíciter conſequámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſeculórum. ℟. Amen.

Fit Commem. de Cruce.

VESP. à Capit. de ſequenti, Commem. præced. & de Cruce.

DIE XXIII.

In Feſto

SANCTI GEORGII,

Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris.

Lectio ij.

Ex variis Autoribus.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruiſſe ſcríbitur. Sub illíus invocatióne dicáta fuiſſe Deo templa jam à quinto ſéculo in plúribus Orientis regiónibus, narrant várii hiſtóriæ Eccleſiáſticæ ſcriptóres. Inſignis imprímis Baſílica ab Imperatóribus Chriſtiánis ejus túmulo ſuperſtructa eſt in Palæſtína, Lyddam inter & Rámulam; undè fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem perváſit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius magnus in Epiſtolis: & in Gállia latè jam ſuâ ætáte percrebuiſſe mémorant Gregórius Turonenſis in libro de Miráculis, & Venántius Fortunátus in Carmínibus.

Sermo Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homil. de S. Juliano, Mart.

Lectio iij.

MArtyres nobiſcum Deus partítus eſt: cùm animas ſumpſiſſet, córpora nobis quodámmodò largítus eſt, ut perpétuæ virtútis monumenta ſancta horum oſſa teneámus. Nam ſi bellatóris arma cruentáta quis cernens, clypeum, haſtam & lorícam, licèt ómnium ſit ignaviſſimus, ſtatim éxſilit, exardeſcit, & ad bellum promptus exit, atque à conſpectu armórum ſumit ánimum, ut eaſdem actiónes aggrediátur: nos qui non arma, ſed corpus ipſum cérnimus ſancti, quod dignum hábitum eſt, ut ob Chriſti confeſſiónem cruentarétur, licèt ómnium ſimus timidiſſimi; quî póſſumus non prompto eſſe ánimo, cum hic aſpectus, velut ignis quidam, in mentem noſtram incidat, & ad idem nos certámen invítet? Propte-

Digitized by Google

à nobis Sanctórum córra usquè ad tempus rerrectiónis apud nos desuit Deus, ut máximæ iilosóphiæ matériam harémus.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui éritis & intercessióne tíficas: concéde propísus, ut qui tua per eum meficia póscimus, ea dono æ grátiæ consequámur; er Dóminum nostrum Jeim Christum Fílium tuũ, ui tecum, &c,

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ, à Capitulo e sequenti, cum Commeioratione præcedentis, & e Cruce.

DIE XXIV.

In Festo

SANCTI PHŒBADII, Aginnensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, Oratio, Ecclésiam. infrà.

Lectio ij.

Ex Sulpitio Severo, S. Hieronymo, & Gallia Christiana.

PHœbádius, ortu Gallus, & provinciâ, ut ridétur, Aquitánus, ad sedem Aginnensem evectus st circà médium séculi quinti. Vir fuit pietáte ac loctrínâ clarissimus, hæreicórum ómnium, Arianórum máximè flagellum. Missam in Gállias à Constántio secundam fídei fórmulam Sirmiensem, quam ipse Ariánam Potámii perfídiam vocat, unà cum áliis Gallicánis præsúlibus réspuit ac damnávit, sed & præ céteris conscripto hanc in rem libro ad exámen revocávit & pedétentim confutávit. Adfuit Synodo Ariminensi in Itália à Constántio coactæ, unà cum pluribus ex Gállia & Aquitánia præsúlibus, quibus cùm ex físco públicо ordinátæ essent annónæ, suis súmptibus vívere maluérunt, ut sic libertas fídei servarétur. Eórum quæ pro fide cathólica contrà perfídiam Ariánam, nondùm captivátis pátribus, acta sunt, pars magna Phœbádium autórem hábuit. Sublátâ libertáte, ac vi retentis Epíscopis, ut novam fídei fórmulam chirógrapho suo firmárent, omnes Arianórum ímpetus, étiam postquàm céteri ferè omnes cessérunt, invicto ánimo sustínuit, professus mallè se exílium imò & mortem pati, quàm errore fœdári.

Lectio iij.

TAndèm Tauri præfecti fraudibus ac fictis lácrymis, & prætensæ unitátis amóre deceptus, Phœbádius, fórmulam à se, prout líbuit, immutátam, ac nihil nisi cathólicum, ut ipsi videbátur,

Digitized by Google

complectentem, admísit & subscripto nómine confirmávit, nihil susp icátus de fraude Valentis Murs órum Epíscopi, qui confessióni fídei Christum non esse creatúram asserenti, hanc cláusulam addíderat, ut sunt áliæ creatúræ, quæ errórem obvolvébat. Fraude detectâ, ácriter reclamávit Phœbádius, tantâque vi fraudem & errórem infectátus est, ut ejus innocéntiam ac fídei integritátem nemo non agnóverit. Quam ob causam de ejus fama nihil indè detractum, ejusque autóritas nequicquam imminúta. Eo quippè non obstante, concílio Valentíno præfuit ex ætátis privilégio ac persónæ mérito. Præfuit & Cæsaraugustáno, cùm Aginnum ad Hispanienſem provínciam pertinéret. Præter librum adversùs Ariános, ália conscripsit ópera de quibus lóquitur Hierónymus in libro de Scriptóribus ecclesiásticis. Ad decrépitam usquè ætátem eum vixisse testátur idem sanctus Doctor his verbis: Vivit usque hódiè decrépitâ senectúte. Festus ejus dies propter concurrentem sancti Marci celebrandam memóriam anticipátur. Ipsius corpus multo témpore jácuit apud Petrocórios: ac tandèm translátum est ad locum de Benerkis Toloſánæ diœcéseos ad flúvium Aurígeram, in Eccléſia ubì nunc servátur.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, interveniente beáto Phœbádio Pontífice, perpétuâ miseratióne prosequere; ut inter séculi túrbines constitúta, & præsenti jucunditáte respíret, & æternæ beatitúdinis gáudia percípiat; Per.

Commem. de Cruce.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XXV.

In Festo

SANCTI MARCI,

Evangelistæ.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. f. QUàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt: quia consolátus est Dóminus pópulum suum, allelúia. *Is.* 52.

Ant. 6. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt; & Jerúsalem Evangelistam dabo, allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & verba scripsit, allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium Dei, sicut

Digitized by Google

evangelizávit per servos suos, allelúia. *Apoc.* 10.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidèm Apóstolos, quosdam autem Prophétas, illos verò Evangelistas, illos autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

℟. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem: * Célebra, Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua, allelúia, allelúia. ℣. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei: pœnitémini, & crédite Evangélio. * Célebra. Glória. * Célebra. *Nah.* 1. *Marc.* 1.

HYMNUS.

CHristi perennes núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis:

Olim sub umbris cóndita
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.

Humána quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris,
Dictante scripsístis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Et quisque, pro ductu Dei,
Scribendo Christum réddidit.

Nos ut docéret, índuit
Vocis sonos, Verbum Patris;
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelizas Jerúsalem: exalta, noli timére: Ecce brachium Dómini dominábitur, allelúia. *Is.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. S. Phabadii, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Eccléfiam. *suprà. Deindè fit Commem. de Cruce.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Veníte, adorémus; allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Christi perennes. *ut suprà.*

Ant. 5. a. Reconciliávit vos Deus exhibére vos irreprehensíbiles coram se, si tamen permanétis in fide fundáti & stábiles, & immóbiles à spe Evangélii; allelúia. *Col.* 1.

Ant. 8. G. State suc-

cincti lumbos vestros in veritáte, & indúti lorícam justítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis; allelúia. *Eph.* 6.

Ant. 6. Ei qui potens est vos confirmáre juxtà Evangélium meum & prædicatiónem Jesu Christi, soli sapienti Deo per Jesum Christum honor & glória; allelúia. *Rom.* 16.

℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Super montem excelsum ascende, tu qui evangelízas Sion; * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester; allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei: * Dic. *Is.* 40. *Luc.* 9.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio ij. Cap. 18.

MArcus discípulus & interpres Petri, juxtà quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cùm Petrus audísset, probávit, & Ecclésiæ legendum suâ auctoritáte dedit, sicut scribunt Clemens in sexto Hypotypóseon libro, & Papias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epístola prima, sub nómine Babylónis figuráliter Romam significans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coëlecta, & Marcus fílius meus.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. * Nonnè stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia.

℣. Bráchium Dómini cui revelátum est? Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. * Nonnè. 1. *Cor.* 1. *Is.* 53.

Lectio iij.

ASsúmpto ítaque Evangélio quod ipse confécerat, perréxit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum sui cógeret. Dénique Philo dísertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaïzántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuísse commúnia; sic & ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Neróne anno,

Digitized by Google

sepultus Alexandriæ, accedente sibi Aniano.

℟. Manifestáta est nunc grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destruxit quidèm mortem, illumináuit autem vitam et incorruptiónem † Per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor; allelúia, allelúia. ℣. Ascendit super cœlum cœli: ecce dedit voci suæ vocem virtútis. * Qui. Glória. † Per. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Te Deum

℣. *Sacerd.* Eructávit cor meum verbum bonum, ℟. Dico ego ópera mea Regi. *Ps.* 44.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. SErmónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere & docére usque in diem quâ assumptus est, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. Visum est mihi, secúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum, sicut scripsi; pròut potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi, allelúia. *Ephes.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium nostrum in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi, allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum minister, secundùm donum grátiæ Dei, allelúia. *Ephes.* 3.

CAPITULUM. *Josue* 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

HYMNUS.

SInæ sub alto vértice, Cœlo tonante, lex data; Inter tubas & fúlgura Præsens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine, Per vela carnis blándiùs Amat vidéri, lánguidis Se lumen aptans sénsibus.

Insculpta saxo lex vetus, Nil vírium per se dabat: Inscripta cordi lex nova, Quidquid jubet, dat éxequi.

Scripsístis hanc fidâ manu: Hanc voce, voci cónsonis Hanc prædicastis móribus: Signastis hanc & sánguine.

Afflante divo Spíritu, Quæ verba vitæ tráditis, Hæc ille nostris imprimat Delenda nunquàm córdibus.

Uni sit & trino Deo Supréma laus, summum decus, De nocte qui nos ad suæ Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Declarátio fermónum

tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & illumináre omnes; allel. *Ephes.* 3.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangelistam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimásti: tríbue, quæsumus, ejus nos semper & eruditióne profícere, & oratióne defendi; Per.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci. *In* ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Evangelistas dedísti. *Ephes.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Visum est mihi.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

QUómodò nos effugiémus, si tantam negleximus salútem? quæ cùm inítium accepísset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus ea! * Allelúia, allelúia. Quanta. ℣. Et patres nostri * narravérunt nobis: * Allelúia. Glória Patri. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

NOn sumus, sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu scísti, * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo. ℟. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 2.

SIcut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia casta: * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argéntum * igne examinátum; * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Ps.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer, ℟. & fervus tuus diléxit illud. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. EVangélium ad vos in Evangélio Chri

ri; ſpem habentes creſcéndis fídei veſtræ, in vobis magnificári, allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. ç. Cúpidè volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras, allelúia. 1. *Theſſ.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repónita eſt vobis in cœlis, audiſtis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 2. Dignè Evangélio converſámini in uno ſpíritu unánimes, collaborántes fídei Evangélii; quia vobis donátum eſt ut in Chriſtum credátis, allelúia. *Philipp.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor & pax omni operánti bonum, in die cùm judicábit Deus occulta hóminum ſecundùm Evangélium meum, allel. *Rom.* 2.

CAPITULUM. *Baruch* 4.

Hic liber mandatórum Dei, & lex quæ eſt in æternum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem derelíquerunt eam, in mortem.

Hymnus, Chriſti perennes. *ut ſuprà. in I. Veſp.*

℣. Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob, ℟. Et legem póſuit in Iſraël. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quod audívimus de verbo vitæ, annúntiámus vobis, ut & vos ſocietátem habeátis nobíſcum, & ſocietas noſtra ſit cum Patre & cum Fílio ejus Jeſu Chriſto, allelúia. 1. *Joan.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem ſancti Cleti, Ant. Ecce. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens. v. *Deindè de Cruce.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Prædicábitur hoc Evangélium regni in univérſo orbe, in teſtimónium ómnibus géntibus; & tunc véniet conſummátio, allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidi Angelum volántem per médium cœli, habéntem Evangélium æternum, ut evangelizáret ſuper omnem gentem, & tribum, & linguam, & pópulum, allelúia. *Apoc.* 14.

DIE XXVI.

In Feſto

SANCTI CLETI,

Papæ & Martyris,

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris. Oratio. Omnípotens. v.

Lectio ij.

Ex variis Scriptoribus.

BEáto Petro Apóſtolo in ſede Romána ſucceſſerat Linus: huic autem ſucceſſit is qui ab Irenæo & apud Græcos Anaclétus vocatur, ab Epiphánio autem & à pleriſque Latinórum Cletus dí-

Digitized by Google

citur. Illum cum Lino à sancto Petro dùm viveret; in partem sollicitúdinis áliquam assúmptum fuisse communis est apùd antíquos sententia. Sub Imperatóribus Tito & Domitiáno, dícitur ab Eusébio Románam rexísse Eccléstam, eíque præfuísse per annos duódecim. Illíus natálem sub título Mártyris commendant Martyológia Bedæ & Flori, quibus Usuardus his ánnuit verbis: Romæ, natális sancti Cleti Papæ, qui secundus post Apóstolum Petrum, cùm rexísset Eccléstam annis duódecim, in persecutióne Domitiáni martyrio coronátus est. Et quidèm in Cánone Missæ recensétur inter Mártyres ritu antiquíssimo. Post Anaclétum tértio loco ab Apóstolo Petro Episcopátum sortítur Clemens.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Mártyris, adversùs hæreses.

Lectio iij.

MAximæ & antiquíssimæ & ómnibus cógnitæ, & gloriosíssimis duóbus Apóstolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & constitútæ Eccléstæ, eam quam habet ab Apóstolis traditiónem & annuntiátam homínibus fidem, per successiónes Episcopórum pervenientem usquè ad nos, indicantes; confúndimus omnes eos qui quoquómodo vel per sui placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam sententiam, præterquàm oportet, cólligunt. Ad hanc enim Eccléstam propter potentiórem principalitátem necésse est omnem convenire Eccléstam, hoc est, eos qui sunt úndiquè fideles; in qua semper ab his qui sunt úndiquè, conserváta est ea quæ est ab Apóstolis traditio. Fundántes ígitur & instruéntes beáti Apóstoli Eccléstam, Lino Episcopátum administrándæ Eccléstæ tradidérunt. Huius Lini Paulus in his quæ sunt ad Timótheum Epístolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus.

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ à Capit. de sequenti, Commem. præced. & de Cruce.

DIE XXVII.

In Festo

SANCTI VINCENTII FERRERII,

Presbyteri. *Semiduplex.*

Omnia de Communi Justorum pro Sacerdotibus, exceptis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex Bollando.

VIncéntius Ferrérius Valentiæ in Hispánia anno millésimo trecentésimo quinquagésimo séptimo paréntibus génere & pietáte conspícuis natus est

infántia, páuperum
ire & sanctárum rerum
litatióne cláruit. Emen-
ſtudiórum Philoſóphiæ
heológiæ currículo, &
eo máximis frúctibus
ullo pietátis detrimen-
perceptis, inſtitútum
ti Domínici anno ætá-
iuæ décimo ſéptimo am-
cus eſt; ubi tantos in
eris & virtúte progreſ-
fecit, ut exímium fúe-
tàm illuſtris órdinis de-
& ornamentum. Sara-
is, Judæis, Gentílibus,
léditis vítio Chriſtiánis
ıvertendis immenſo ac
ici ſtúdio incúbuit.

Lectio iij.

Egátus Apoſtólicus inſ-
ı titútus qui per totam
cléſiam prædicáret, in vá-
s Hiſpaniárum pártibus
t verbi Dei virtúte pro-
gia apud pópulos & Cle-
m operátus eſt, ut Hiſ-
niæ Apóſtolus meruérit
pellári. Deindè in Gál-
, Itália ac Germánia,
nili éxitu Evangélium
ædicávit, & totíus Eu-
pæ cognominátus eſt
póſtolus. Quas ad pópu-
m habébat conciónes,
ıram crucifixo proſtrátus
editári ſolébat. Summam
militátem illuſtri famæ,
:atiónem aſſíduam fúnc-
ónibus ſacri miniſtérii,
iram auſteritátem labóri-
ıs Apoſtólicis conjunxit.
:hſſimati occidentis ex-
tinguendo allaborávit, ac
Concílio Conſtantienſi an-
no milléſimo quatercentéſimo décimo quarto intérfuit. Anno ſequenti Vénetis in Aremóricis ánimam Deo réddidit. Quem miráculis dùm víveret & poſt mortem clarum Calixtus tértius ſummus Póntifex anno milléſimo quingentéſimo quinquagéſimo quinto ſanctórum número adſcripſit.

Oratio, Deus, qui in Eccléſiæ tuæ. xxxvj.

Fit Commem. de Cruce. VESP. à Capit. de ſequenti, Commem. præc. & de Cruce.

DIE XXVIII.

In Feſto

SS. MARTYRUM pro ſolemnitate paſchali occiſorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum. Oratio, Da, quæſumus, omnípotens Deus. *infrà.*

Ex libro primo ſancti Victóris Epiſcopi Uticenſis de perſecutióne Wandalórum in Africa.

Lectio ij.

QUodam témpore Paſchális ſolémnitas agebátur; & cùm in quodam loco qui Régia vocitátur, ob diem Paſchális honóris noſtri ſibimet clauſam Eccléſiam reſerárent, com-

Digitized by Google

perérunt Ariáni. Statìm quidam Préſbyter eórum, congregátâ ſecum armatórum manu, ad expugnandam turbam accénditur innocentûm. Intróeunt evaginátis ſpatis, arma corrípiunt; álii quoque tecta conſcendunt, & per feneſtras Eccléſiæ ſagittas ſpargunt; & tunc fortè, canente pópulo Dei, Lector unus púlpito ſiſtens, Allelúia cum melo canébat. Quo témpore ſagittâ in gútture jaculátus, cadente de mánibus códice, mórtuus pòſt cécidit ipſe. Nam & álii quamplúrimi ſagittis & jáculis in médio crepídinis altáris probantur occíſi. Qui gládiis tunc interempti non ſunt, póſteà pœnis attríti, régio juſſu omnes penè necáti ſunt, præſertìm maturióris ætátis.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lectio iij.

In Natali SS. Nat. & Celſi.

MAter martyrii fides eſt? venerémur ergò in ſanctórum Mártyrum glória fidem noſtram. Quómodò fidem noſtram? Ab iſtis enim dùm mortis toleántia indubitanter excípitur, ſpes immortalitátis evidenter aſſéritur. Nunquàm enim hanc vitam tàm conſtanter expénderent, niſi eſſe álteram incomparabíliter beatiórem, perfectâ definitióne ſentírent. In ſanctis ítaque præcónibus virtus, reſurrectiónis autóritas eſt. Prompti enim péreunt in méliùs reparándi, quibus per angúſtias tribulatiónum aperítur éxitus ad amplitúdinem gaudiórum. Quæ cùm ita ſint, honorémus beátos Mártyres Príncipes fídei, Interceſſóres mundi, Præcónes regni, ooharédes Dei. Quòd ſi dicas mihi: Quid honóras in carne jam reſolúta atque conſumpta, de qua jam nulla Deo cura eſt? & ubì eſt illud, caríſſimi, quod ipſa Véritas lóquitur per Prophétam: Pretióſa in conſpéctu Dómini, mors ſanctórum ejus? Et ìterùm: Mihi autem valdè honorificáti ſunt amíci tui, Deus. Honoráre debémus ſervos Dei, quantò magis amícos Dei? de quibus álio loco dícitur; Dóminus cuſtódit ómnia oſſa eórum; & unum ex his non conterétur.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut interceſſióne ſanctórum Mártyrum quos in ſolemnitáte Paſcháli tibi conſecrásti, ſimilitúdinis mortis Chriſti & reſurrectiónis mereámur eſſe partícipes; Per eumdem Dóminum.

Commem. de Cruce.

VESPERÆ, à Cap. de ſequent.

Digitized by Google

Die xxix.

In Festo
Mariæ Ægiptiæ.

Semiduplex.

Pridiè ad Vesperas.

Capitulum. *Is.* 54.

Noli timére, quia non confundéris neque ubesces : non enim te dédebit, quia confusiónis olescéntiæ tuæ oblivisceris.

Hymnus.

Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici : fémina sacris
Quondàm pulsa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad sidéreas tránsvolat arces.
Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc est illa manus quæ modò amíca
Ablútam lácrymis ádmovet aris.
Hæc olim ténebris óbsita densis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monstrat fáciles prævía portus
Passis naufrágium triste pudóris.
Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulsit ab alto,
Urbes, seque fugit: nulla sat altos,
Quò se condat, habet sylva recessus.
Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus gráminis herba:
Nec soles cálidos veste repellit,
Nec duras híemes péllibus arcet.
Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dùm sacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus : ℟. Longánimis, & multùm miséricors. *Ps.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam ; quia sanctus ego sum, & non irascar in perpétuum, allelúia. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Mart.

Ant. Datæ. ℣. In ætérnum. xiij. *Oratio*, Da, quæsumus. *suprà.*

Deindè Commemor. de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit Deus viam justítiæ, & confirmávit deficientes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis, allelúia. *Eccli.* 17.

Digitized by Google

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Quàm magna misericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad se, allelúia. *Eccli.* 17.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, O vos. *suprà.*

Psalmi de Feria sub sola Ant. 2. Prosternens se Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæso te, mihi, Dómine Deus meus, allelúia. *Judith* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum est enim. *Ps.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente, è tribus fit una.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut salva fias, allelúia, allelúia. ℣. Ego quos amo, árguo & castígo; æmuláre ergò, & pœniténtiam age: * Lava. *Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland.

MAría Ægyptia duodecennis témpore Justíni Imperatóris, relictis paréntibus, Alexandríam venit; fuitque per annos septémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jerosólymam profecta, Calváriæ templum in festo Exaltatiónis sanctæ Crucis ingredi tentasset, ter divínitùs repulsa in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, si licéret sibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre. Moxque templum ingressa, vidit & adorávit. Indè sumpto trium panum viático, perceptâque Eucharístiâ in Oratório sancti Joannis, ad ripam Jordánis ultrà flumen in vastíssimam solitúdinem secessit.

℟. Ibat post amatóres suos, & meî oblivíscebátur, dicit Dóminus; * Ecce ego lactábo eam, & ducam in solitúdinem, & loquar ad cor ejus, allelúia, allelúia. ℣. Vocábo non dilectam, dilectam; & non misericórdiam consecútam, misericórdiam consecútam; * Ecce. *Os.* 2. *Rom.* 9.

Lectio iij.

IBi, consúmpto viático, detritísque véstibus, ignóta permansit annis quadraginta septem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zósimas Presbyter, à quo obtínuit ut véspere in Cœna Dómini in adversam Jordánis ripam afferret sibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condicto die accessit ad eumdem locum Zósimas, quò, & Maríæ

Digitized by Google

énit, recitatóque Sym. & Oratióne Domí-, ut moris erat, ac- étiam pacis ósculo, a dona- ſuſcépit ; rur- ue precáta eſt Zóſi- , ut anno recurrente, imdem torrentem ve- . Qui cùm eò acceſſit, éxit corpus ejus ja- in terra, in qua ſcrip- ec legit : Sépeli, Ab- óſima, miſeræ Maríæ íſculum ; reddę terræ ſuum eſt, & púlveri e púlverem, orans n pro me quæ mórior : ſalutíferæ paſſiónis, divínæ & ſacræ Cœnæ nuniónem. Pio voto nperans Zóſimas, cor- beátum in ipſo loco mandávit. Hic póſ- itam ejus ſcripſit, per i memóriæ ejus vene- per orientem & oc- item propagáta eſt.

Remittuntur tibi pec- ; * Fides tua te ſal- fecit : † Vade in pace, iia, allelúia. ℣. De- it nubem iniquitátes , & quaſi nébulam ita tua. * Fides. Gló- † Vade. *Luc.* 7. *Iſ.* 44.

Te Deum.

Sacerd. Veníte, au- & narrábo, omnes timétis Deum, ℟. ita fecit ánimæ meæ. ℣.

D. LAUDES.

QUis Deus ſímilis tuí, qui auferis iniquitátem, & tranſis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ ? allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. g. Tu Dóminus Deus meus : poſtquàm convertiſti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. *G.* Oſtendiſti mihi, & erúbui, quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ : corrípies me, & vivificábis me, Dómine, allelúia. *Iſ.* 38.

Ant. 2. Liberaſti me de perditióne ; proptéreà confitébor, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Sap.* 11.

MIſeréris ómnium, quia ómnia potes ; & diſſímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam : díligis enim ómnia quæ ſunt, & nihil odíſti eórum quæ feciſti.

HYMNUS.

ULtrix ipſa ſuos ſævit in artus,
Per quos & pótuit pulchra placére :
Deformis mácies incubat ori ;
Sed formam mélior grátia penſat.
In pœnam ſcélerum ſæpè recurſant

Digitized by Google

Importúna malæ gáudia vitæ :
Sed verſans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æſtus.
Jam tu digna polo, déſere terras ;
Placaſti lácrymis Núminis iram :
Jam tu paſta ſacro córpore Chriſti,
Æternæ cápias pábula menſæ.
Patri máxima láus, máxima Nato :
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dùm ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta eſt : ℟. Propterea memor ero tui de terra Jordánis. *Pſ.* 41.

Ad Benedictus.

Ant. J. Miſeratiónum Dómini recordábor ; laudem Dómini ſuper ómnibus quæ réddidit, & ſuper multitúdinem bonórum quæ largítus eſt ſecúndùm indulgéntiam ſuam, allelúia. *Iſ.* 63.

Oratio.

LArgíre nobis, miſéricors Deus, ut beáta María Ægyptia, quæ, te ſuper ómnia diligendo, fulórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ ſalutáris donum nobis obtíneat ; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Quis Deus. *In* ℟. *br.* ℣. Qui veníſti * peccatóres ſalvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Tu Dóminus.

CAPITULUM. *Iſ.* 54.

DOminábitur tui qui fecit te ; Dóminus exercítuum nomen ejus : & redemptor tuus Sanctus Iſrael ; Deus omnis terræ vocábitur ; quia ut mulíerem derelíctam & mœréntem ſpíritu vocávit te Dóminus.

℟. *br.* Dicam Deo ; * Suſceptor meus es, * Allelúia, allelúia. Dicam Deo. ℣. Quarè * oblítus es mei ? * Allelúia. Glória Patri. Dicam.

℣. Quarè triſtis es, ánima mea, & quarè conturbas me ? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Oſtendiſti mihi.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

HÆc dicit Dóminus : Quiéſcat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis ; quia eſt merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus, vitam meam * annuntiávi tibi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Poſuiſti lácrymas meas * in conſpéctu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 55.

Digitized by Google

. Diſcédite à me, ómqui operámini iniquim ; ℟. Quóniam exaut Dóminus vocem flemei. *Pſ.* 6.

D NONAM.

nt. 2. Liberaſti me. PITULUM. *Tob.* 13. Onvertímini, peccatóres, & fácite juſtíi coram Deo, credenquòd fáciat vobiſcum ricórdiam ſuam ; ego m & ánima mea in eo bimur.

. *br.* Noli obliviſci, ia mea, * retributió-Dómini, * Allelúia, úia. Noli. ℣. Qui protur * ómnibus iniquibus tuis, * Allelúia. ia Patri. Noli. *Pſ.* 102. . Exultábunt lábia mea, cantávero tibi, ℟. Et ia mea quam redemiſ-℣. 70.

II. VESPERAS.

VEnit Fílius hóminis quærere & im fácere quod periéallelúia. *Luc.* 19.

nt. 3. *a.* Vadit ad ovem periérat, donec invéeam, allelúia. *Luc.*

nt. 6. Cùm invénerit , impónit in húmeros gaudens, allelúia. . 15.

nt. 4. E. Dico vobis ; et ſuper eam magis n ſuper nonaginta noquæ non erravérunt, úia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis ; gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente, allelúia. *Luc.* 15.

A Capitulo fit de S. Eutropio, ut in Communi unius Martyris. Oratio, Deus, qui beátum Eutrópium. *infrà.*

Pro Commemor. ſanctæ Mariæ Ægyptiæ ; dicitur.

Ant. Ubi abundávit delictum, ſuperabundávit grátia ; ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam æternam, allelúia. *Rom.* 5.

℣. Glorificábo nomen tuum in æternum ; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

Oratio, Largíre. *ut ſuprà. Deindè fit Commem. de Cruce.*

DIE XXX.

In Feſto
SANCTI EUTROPII,
Santonenſis Epiſcopi &
Martyris.
Semiduplex.
Lectio ij.
Ex Greg. Turon. & aliis.

EUtrópius Epíſcopus, in Gállias ad prædicandam fidem miſſus, poſt adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíſo ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit ; & ob inſtantem perſecutiónem, loco minùs digno ſepultus eſt. Cùmque témporum lapſu nulla

Digitized by Google

nisi nóminis ejus & sanctitátis supereſſet memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Christo sánguinem fudiſſe ſic fuit revelátum. Palládius, Santonenſis Epíſcopus, qui Concílio Pariſienſi quarto, & Matiſconenſi ſecundo, intérfuit, in ejus honórem circà annum Dómini ſexcentéſimum Basílicam extrúxit; ad quam convocátis Abbátibus, dùm è túmulo ſacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conſpexérunt ictu ſecúris illíſum caput. Quibus étiam nocte ſequenti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam cicatrícem quam vidiſtis in cápite, martyrium conſummaſſe. Exeóque quòd Martyr eſſet innótuit pópulis, quia non áderat hiſtória paſſiónis.

Sermo ſancti Auguſtíni, Epíſcopi.

Lectio iij.

Serm. 325. *al.* 30. *ex Sirm. n.* 1.

NE arbitrémur áliquid nos conferre Martyribus, quia eórum dies ſolemníſſimos celebrámus. Illi noſtris feſtivitátibus non egent, quia in cœlis cum Angelis gaudent: congaudent autem nobis, non ſi honorémus eos, ſed ſi imitémur eos. Quamquàm & quòd honorámus, nobis prodeſt, non illis. Sed honoráre, non imitári, nihil eſt áliud quàm mendáciter adulári. Ad hoc ergò iſtæ feſtivitates in Eccléſia Chriſti conſtitútæ ſunt, ut per eas congregátio membrórum Chriſti admoneátur imitári Mártyres Chriſti. Si enim nobis proponátur imitandus Deus, reſpondet humána fragílitas, multùm eſſe ad ſe imitári eum, cui non poteſt comparári. Si deindè ipſum Dómini noſtri Jeſu Chriſti ad imitatiónem nobis proponátur exemplum, qui propteréa cùm Deus eſſet, mortáli carne veſtítus eſt, ut hominibus mortálem carnem geréntibus inſinuáret præceptum, & demonſtráret exemplum: tamen & hìc adhuc reſpondet humána fragílitas: Quid ſímile, ego & Chriſtus? Ille etſi caro, tamen Verbum caro. Ad tollendas ígitur omnes excuſatiónes infidélis infirmitatis, Mártyres nobis ſtratam conſtruxérunt. Ipſi fecérunt ſánguine ſuo, confeſſiónibus ſuis. Si piget imitári Dóminum, imitáre conſervum. Præceſſit agmen ſervórum, ſublàta eſt excuſatio pigrórum. Vidéte ergò, fratres: ſic celebráte

iónes Mártyrum, ut cotis imitári Mártyres.

Oratio.

Eus, qui per beátum Eutrópium Mártyrem n atque Pontíficem ines pópulos de ténebris ucem veritátis venire uisti: da nobis ejus inessióne, in fide ſtábi, & à ſpe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti.

¶ *Si dies Pentecoſtes occurrat die 12. Maii, Officium S. Athanaſii anticipatur è die 2. Maii, & fit die 30. Aprilis cum Commemoratione S. Eutropii.*]

FESTA MAII.

DIE I.

Feſto SS. Apoſtolorum

ILIPPI ET JACOBI.

Duplex - majus.

N I. VESPERIS.

Salmi de Feria, & ſic ıto Officio.

VOluit Jeſus exíre in Galilæam, & nit Philippum, & dicit Séquere me, allelúia. ı ı.

ıt. 1. f. Invénit Philip- Nathánael, & dicit ei: m ſcripſit Móyſes in , & Prophétæ, invéni- Jeſum fílium Joſeph à ıareth, allelúia. *Joan.*

ıt. 8. G. Dixit ei Naıel: A Názareth poliquid boni eſſe? Di- Philippus: Veni & , allelúia. *Joan.* 1.

t. 7. d. Elégit Jeſus, Apóſtolos nominávit ppum & Jacóbum Al- , allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. Docébat eos in Synagógis, ita ut mirárentur, & dícerent: Nonnè hic eſt fabri fílius? & fratres ejùs, Jacóbus, & Joſeph, & Simon, & Judas? allelúia. *Matth.* 13.

CAPITULUM. *Iſ.* 61.

SCient in géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedíxit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam; & ponam in eis ſignum, & mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me; * Et † Annuntiábunt glóriam meam géntibus, allelúia, allelúia. ℣. Manifeſtávi nomen tuum homínibus quos dediſti mihi de mundo: ſicut tu me miſiſti, & ego miſi eos; * Et annuntiábunt. Glória. † Annuntiábunt. *Iſ.* 66. *Joan.* 17.

Digitized by Google

Hymnus.

Dum morte victor óbrurâ
Ab ínferis Chriſtus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque teſtes rédditæ.

Vobis datum præ céteris
Latus Magiſtri cíngere:
Vobis futúræ ſédulus
Arcána credit glóriæ.

At ille privátim ſuæ
Dùm núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit ſenſus, amor?

Opórtuit Chriſtum pati,
Qui póſteà reſúrgeret;
Illinc homb verus patet;
Hinc ſe probat verè Deum.

Illos magiſter qui doces,
Tu Chriſte, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege,
Amáre da quod jam patet.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. In juſtítia tua exaltabuntur; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Dixit Jeſus Philippo: Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur; & ubi ſum ego, illic & miniſter meus erit, allelúia. *Joan.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemor. S. Eutropii, Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti. vij. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà. Deindè de Cruce.*

Ad Completorium, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Chriſtum Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 13.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Prædicta Chriſti mors adeſt;
At vos timóri párcite:
Nil indè, nil caros pius
Remittet in fratres amor.

Duráte fortes: írritos
Mundi tumultus ſpérnite:
Deo volente, túrbini
Seréna ſuccédet dies.

Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum ſéculi
Æternus óbruet dolor.

Qui carne frater in ſuo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos ſuæ
Dignábitur conſórtio.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Ant. 1. a. Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Undè eméntpanes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus, allelúia. *Joan.* 6.

Digitized by Google

t. 2. Reſpondit Phi-
s : Ducentórum de-
rum panes non ſuffi-
eis, ut unuſquiſque
rum quid accípiat.
ia. *Joan.* 6.
t. 4. A. Dicit An-
: Eſt puer unus hic,
iabet quinque panes
áceos & duos píſces :
ec quid inter tantos ?
ia. *Joan.* 6.
Edent páuperes & ſa-
untur ; ℟. Et laudá-
Dóminum, qui re-
nt eum. *Pſ.* 21.

*tio j. de Scriptura oc-
nte ; è tribus fit una.*

Ecce fratres Jeſu ſta-
foris quærentes loqui
t extendens manum
cípulos ſuos, dixit :
fratres mei. * Quí-
ue enim fécerit vo-
em Patris mei, ipſe
frater eſt, allelúia,
ia. ℣. Narrábo no-
tuum frátribus meis ;
dio Eccléſiæ laudábo
Quicumque. *Matth.*
ſ. 21.

*occurrat in Domi-
el in triduo Rogatio-
ſecunda Lectio erit
. Philippo & Jacobo,
s in unam junctis,
de Homilia Domi-
el Feriæ occurrentis ;
in ſimili caſu.*

Lectio ij.

*rangelio & Scriptori-
ius Eccleſiaſticis.*

Philippus Bethſáidæ na-
is, unus fuit ex iis qui primùm à Chriſto vocáti ſunt, à quo cùm accepiſſet Nathánael veníſſe Meſſíam in lege & in Prophétis prómiſſum, ad Dóminum deductus eſt. Hic in diſcipulórum órdine permanſit, ille póſteà in número duódecim Apoſtolórum cooptátus eſt. Quàm verò Chriſtus ipſum familiáriter adhibéret, illud facilè declárat, quòd cùm in ſolitúdine hóminum multitúdinem páſcere vellet, ſic præ céteris illum affátus eſt : Undè emémus panes, ut mandúcent hi ? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum acceſſiſſe leguntur. Is, accepto Spíritu ſancto, in utráque Phrygia prædicávit, & Eccléſias conſtítuit, ex quibus prodiérunt viri Apoſtólici complúres, quorum præcípuè ópera ſéculo ſequenti res chriſtiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis conſtitúta eſt. Tandèm glorióſo fine quiévit Philippus, & Hierápoli ſepultus eſt.

℟. Acceſſérunt quidam Gentíles ad Philippum, & rogábant eum, dicentes : Dómine, vólumus Jeſum vidére. * Venit Philippus, & dicit Andréæ : Andréas rursùm & Philippus dixérunt Jeſu, allelúia, allelúia. ℣. Conſílium pacis inter illos duos. * Venit. *Joan.* 11. *Zach.* 6.

Digitized by Google

Lectio iij.

Ex Eusebio & aliis Scriptoribus Ecclesiásticis.

JAcóbus frater Dómini, cognoménto Justus, de útero matris sanctus fuit, ut ajt sanctus Hegesíppus: vinum & síceram non bibit; carne abstínuit: nunquàm tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Huic soli in sancta licébat ingredi: línea veste, non lánea: induebátur: ei assíduitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut camélli pellem durítie imitarentur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt; ad quem étiam Petrus misit qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo eductum. Is nonaginta fex annos natus, cùm triginta annis illi Ecclésiæ sanctíssimè præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appétitur; mox in altíssimum templi locum adductus, indè præcipitátus est. Qui, contractis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum salúte precabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne fullónis fuste cápite gráviter percússo, ánimam Deo réddidit séptimo Nerónis anno; & juxtà templum ubi præcipitátus fúerat, sepultus est. Tra... Josephus tantæ eum sanc... tátis fuísse & celebr... in pópulo, ut propter... necem créditum sit ... versam esse Jerosólym... Unam scripsit Epístol... quæ de septem Cathol... est. Ejus cáthedra, pri... ribus Ecclésiæ sécula ... magno in honóre Jerosó... lymis est hábita.

℟. Etsi cognóvimus s... eundum carnem Christu... sed nunc jam non nó... mus: * Vétera transiérun... ómnia autem ex Deo q... † Nos reconciliávit sibi ... Christum, & dedit no... ministérium reconciliat... nis, alleluia, alleluia. ... Dicit Dóminus: Ecce ... fácio nova, & nunc orie... tur; útique cognoscét... ea: * Vétera. Glória Pa... tri. † Nos. 2. *Cor.* 5. *Is.* 4...

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & lætentur qui quærunt te. ℟. Et dicant semper: Ma... nificétur Dóminus. *Ps.* 69.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. DIcit Jesu Philippus: Dómine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis, alleluia. *Joan.* 14.

Ant. 3. g. Dicit Philippus Jesus: Tanto témpore vobíscum sum, & non cognovístis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem, alleluia. *Joan.* 14.

Ant.

Ant. 6. Quómodo tu dicis: Ostende nobis Patrem, Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me est? allelúia. *Joan.* 14. *Ant.* 4. d. Jesus occurrit Maríis, & ait: Nolíte timére; ite, nuntiáte fratribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28. *Ant.* 8. c. Visus est plusquàm quingentis frátribus simul: deindè visus est Jacóbo, deindè Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Act.* 1.

Præbuit Jesus seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei; & convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

HYMNUS.

REgnis paternis débitus
Cruóre quæ pandit suo,
Nos propter hospes éxteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præságas fui
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer;
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.

Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ sólvit & ligat Deus.

Uni sit & trino Deo
Suprema laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et justítiâ tuâ exultábunt. *Psi.* 144.

Ad Benedictus.

Ant. J. Apéruit illis sensum, ut intelligérent Scriptúras; & dixit eis; Sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis: vos autem testes estis horum, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philippi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui passióne & resurrectióne consórtium; ut parátam in domo tua mansiónem hæreditáte consequámur; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jesus.

In ℟. *br.* ℣. Qui visus es Jacóbo, * & Apóstolis ómnibus. 1. *Cor.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Dicit Philippo.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

OCulus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ

præparávit Deus iis qui diligunt illum : nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum ; Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc est generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc est. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob ; * Allelúia. Glória Patri. Hæc est. *Ps.* 23.

℣. Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, ℟. Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum. *Ps.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Quómodo.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5. SCimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus. Hic est verus Deus, & vita æterna.

℟. *br.* Credidérunt * verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Allelúia. Glória Patri. Credidérunt. *Ps.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Visus est.

CAPITULUM. *Act.* 10. PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus, * Allelúia. Confitébimur. Narrábimus * mi tua, * Allelúia. Confitébimur. *Ps.* 7

℣. Exultet terra Dómini, ℟. Quó venit judicáre terram. 95.

AD II. VESPER

Ant. JEsus assumpsit 1. g. & ascendérunt cípuli) ubi manébant trus & Joannes, Jacó & Andréas, Philippu Jacóbus Alphæi, allel *Act.* 1.

Ant. 2. Hi omnes e perseverantes unanim in oratióne cum frátr Jesu ; & repléti sunt nes Spíritu sancto, lúia. *Act.* 1. & 2.

Ant. 3. *a.* Quidam Judæa docébant frat Quia nisi circumcidám non poteſtis sálvari ; venerúntque Apóstoli, lelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. *d.* Cùm ma conquisítio fieret, rep dit Jacóbus : Deus vi vit súmere ex Géntibus pulum nómini suo ; & h concordant verba Prop tárum, allelúia. *Act.* 1

Ant. 5. C. Notum à culo est Dómino o suum : propter quod júdico non inquietári qui ex Géntibus con tuntur ad Deum, allel *Act.* 15.

Digitized by Google

ITULUM. *Ephes.* 3.
iis generatiónibus
ion est ágnitum filiis
num, sícuti nunc re-
im est sanctis Após-
ejus, & Prophétis in
u: Gentes esse cohæ-
, & concorporáles,
mpartícipes promís-
ejus in Christo Jesu
vangélium.

HYMNUS.

tus Parenti rédditus
Non vos amícos défe-
t:
ibre lapsum flámmeo
let in vos Spíritum.
sto repléti Número,
in omnes líberi,
im tubis cœléstibus,
im Deum vulgábi-
.
i jam tenébit ám-
iis
lo mortis ábditos:
non eúntibus
moras perícula.
inte Reges fórtiter
is armátas neces:
empè pro Christo
ri
a vobis glória.
:, firma sit Fides,
a se Spes érigat;
nostris córdibus
imórem Cáritas.
t & trino Deo
a laus, summum
us,
e qui nos ad suæ
vocávit glóriæ.
en.

nuntiavérunt justi-
s; R. Et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui vidébantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis, ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Athanasii, Episc. & Eccles. Doct. Ant. Beátus qui. ℣. Beátus homo. xx. *Oratio*, Præsta. *infrà. Deindè de Cruce.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi: lúceat lux vestra coram homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus Temporis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion: parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Is.* 52.

DIE II.

In Festo

SANCTI ATHANASII,

Episcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Lectio ij.

Ex scriptis ejus, & ex Greg. Naz. Hil. Pictav. & Historiæ Eccl. Scriptoribus.

ATHanásius Diáconus, ab Alexandro Epíscopo Alexandríno ductus ad

Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro fuffectus, Arium conftanter ab Eccléfiæ communióne répulit; undè Eufébii Nicomedienfis Epífcopi, aliorumque multórum in fe ódium concitávit. Hi cum Meletiánis fchifmáticis ínito consílio, fuis calúmniis à Conftantíno óptimo príncipe, fed nímium créduló, impetrárunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epífcopo honorificentíffimè exceptus eft. Poft óbitum Conftantíni revocátus, íterùm ab inimícis, tàm apud Júlium Papam, quàm apud Conftántium Imperatórem, eft impetítus. Hujus auctoritáte coacta eft Synodus apud Antiochíam, in qua depófitus eft, & depófito Gregórius Cáppadox fubftitútus: fed à Júlio Papa in Synodo quinquaginta Epifcopórum ínnocens declarátus, agente Conftante Conftántii germáno, in Synodo Sardicenfi ex utróque império congregátâ abfólvitur, & fedi fuæ reftitúitur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Conftante, fex annis latére coactus eft Athanáfius, quòd eum Conftántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Poft mortem verò Conftántii Alexandríam rev fus, Synodum hábuit cu Confeffóribus de recipie dis iis qui ab Ariánis d cepti fúerant; tantáq prudéntiâ rem gravíffim definiit, ut Eccléfiam fus fúerit imminenti pe culo eripuiffe. Sed c idolórum cultóribus grav eſſet, à Juliáno exagit tus, Alexandríæ delitui donec fedáta eſſet perfec tio. Sub Joviáno cathól príncipe pacíficè fuam re Eccléfiam. Valens aut Joviáni fucceſſor, ab I dóxio Ariáno baptizát Athanáfium in patri monumento quátuor m fes delitéfcere coégit. T dèm Alexandríam poſt a labóres & tempeſtátes p verſus, in pace quiévi & anno Epiſcopátûs quadragéſimo ſexto, Ch ti trecentéſimo ſeptuag mi tértio, in léctulo mórtuus eſt.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, om nípotens Deus, ut ex celléntiam Verbi tui, quam beátus Athanáſius aſſéruit & convenienter intelligen valeámus, & verácit profitéri; Per eumdem Dó minum.

Fit Commem. de Cruc VESPERÆ de ſequen

Digitized by Google

DIE III.
IN FESTO
NVENTIONIS
SANCTÆ CRUCIS.

SOLEMNE-MINUS.

I. VESPERIS.

mi de Feria ; & ſic Officio.

RAdix Jeſſe, qui ſtat in ſignum rum, ipſum gentes ıbuntur ; & erit ſe- n ejus glorióſum, . *Iſ.* 11.

2. Factus eſt prin- ſuper húmerum ĸ vocábitur nomen leus, Fortis, alle- : 9.

1. *g.* Lævábit ſig- natiónes, & con- t prófugos Iſraël, . *Iſ.* 11.

4. d. Dabit lignum ı ſuum, & ſcient ;o Dóminus, cùm ero caténas jugi , allelúia. *Exech.*

5. C. Exaltávi lig- mile, & frondére ıum áridum ; ego ıs locútus ſum & lelúia. *Exech.* 17.

CAPITULUM. *Galat.* 3.

CHriſtus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum ; quia ſcriptum eſt : Maledictus omnis qui pendet in ligno ; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Chriſto Jeſu.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum, & áfferent fílios tuos : * Erunt reges nutrítii tui, Sion, & regínæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis eſt Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus : & reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam. * Erunt. Glória. *Repetitur.* ℟. Ecce. *uſque ad* ℣. *Iſ.* 49. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

TEllus tot annos quid tegis
Noſtræ ſalútis pígnora ?
Crux monte toto quæritur,

Digitized by Google

Ultrò tuos pandas sinus.
Quid, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.
En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
Én qui latébat, érutus
Thesaurus agro pródiit.
Regína quæsítam crucem,
Monstrante Christo, réperit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.
Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri réddítur.
Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. *duplicanda.* Sic scriptum est, & sic oportébat: Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Athanasii, Ant. Qui doctis.

Beátus vir. xxv. *Oratio.*

Præsta. *ut suprà. Sine* [illegible] *Commem. de Cruce in* [illegible] *Officio.*

Ad Completorium, *infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM

Invit. Jesum qui crucifixus est, * Venite, adorémus, allelúia. *Matth.* [illegible] *Ps.* 94. Venite. 2.

Hymnus.

Signum novi crux fœderis,
Crux orbis arca náufragis,
Cùm jam perímus, servatis
Portus refers in pátrios.
Telis rubentem flammeis
Ultróris exarmas manum:
Placátur, ut te réspicit,
Iras & oblivíscitur.
Lethále si vulnus ferat
Infernus anguis mórsibus,
Læsi simul te víderint,
Repentè tu medéberis.
Ara sub illa par Deo
Se consecrávit hóstia:
Hâc sede lætum Fílius
Placávit orátor Patrem.
Crux sancta, Crux amábilis,
Crux sancta Christi sánguine,
Hauríre da nos lárgius
Vitam, Dei de fúnere.
Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus
Amen.

℣. 4. A. Cùm exalta-
ris Filium hóminis,
cognoscétis quia ego
sum. Allelúia. *Joan.* 8.
℣. 6. Sic Deus diléxit
mundum, ut Fílium suum
unigénitum daret, allelúia.
℣. 8. G. Non misit
Fílium suum in mun-
dum ut júdicet mundum;
sed ut salvétur mundus
per eum, allelúia, allelúia. *Joan.* 3.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℣. Cantábimus, & psallémus virtútes tuas. *Psal.* 20.

Lectio j.

Léctio Libri Numerórum. *Cap.* 21.

In diébus illis: Profécti sunt fílii Israël de monte Hor, per viam quæ dúcit ad mare rubrum, ut circúirent terram Edom. Et cœpit pópulus loqui contra Deum & contra Móysen, dicéntes: Cur eduxísti nos de Ægypto, ut moreréмur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: nostra jam náuseat ánima cibo isto levíssimo. Misítque Dóminus in pópulum ignítos serpéntes, qui mordéntes pópulum, multos de Israël interfecérunt. Venérunt ergo ad Móysen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum & te: ora ut tollat à nobis serpentes. Oravítque Móyses pro pópulo, & locútus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, & pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergò Móyses serpéntem æneum, & posúit eum pro signo; quem cùm percússi aspícerent, sanabántur.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego si exaltátus fúero à terra, ómnia trahàm ad meipsum, allelúia, allelúia. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpéntem æneum, & pone eum pro signo; qui percússus aspéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Ex Epístola sancti Paulíni Epíscopi ad Sevérum. *Epistolâ* 31. *novæ Editionis.*

Lectio ij.

Hélena regína venerábilis, ut venit Jerosólymam, Crucem Dómini studiosíssimè inquírere adorsa est. De loco tantùm passiónis certum fiebat stúduit. Jussit illicò, urgénte fine dúbio conceptæ revelatiónis instínctu, in ipsum locum óperam fodiéndi accingi. Paratáque mox cívium páriter & militári manu, brevi labórem ístius molitiónis hausit; & contrà spem ómnium

nium, sed secundùm ipsius tantùm regínæ fidem, altâ egestióne reserátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondàm fixæ Dómino & latrónibus, stéterant, repertæ fuíssent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi, justo piórum metu, ne fórtitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent. Respéxit pias fidéliter æstuántium curas Dóminus; & ipsi pontifícum: quæ tàm piæ sollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recéns mórtuum inquíri & inférri juberet. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum est: et depónituri, jacenti una de crucibus admovétur, & áltera, sed reórum ligna mors sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurrectio, & ad salutáris ligni tactum morte profúgâ, funus excéssum, & corpus erectum est: tremefactíque vivéntibus, stetit mórtuus, & funébribus: ut Lázarus quondàm vínculis expedítus, illico inter spectatóres suos redívivus incessit. Ita, ut décuit, experimento resurrectiónis inventa & probáta Crux Christi est; dignóque mox ámbitu consecrátur, condítâ in loco Passiónis basílicâ, quæ arcáno pósitam sacrário Crucem servat. De eádem minúta sacri lighi ad magnam fidei & benedictiónis grátiam habéri datur.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in desérto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat; sed hábeat vitamætérnam, alleluia, alleluia. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabantur: * Ita. *Joan.* 3. *Numi* 21.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Léctio viij. Cap. 3.

IN illo témpore: Erat homo ex Pharisæis Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homília sancti Andréæ Cretensis Epíscopi.

Oratio in Exalt. S. Crucis.

QUi Crucem póssidet, póssidet thesáurum. De auri me fórtitan putátis loqui? thesáuro, aut margaritárum, ac lápidum pretiosórum Indicórum, quibus córporis sui studiósi, & nihil excelsi cogitántes, sese oblectant.

Digitized by Google

erò id quod ómnium
um pulchérrimum
re ac nómine thesau-
ire appelláverim : in
& per quem, & in
salútis nostræ summa
ta, & prístino státu
stitúta est. Si Crux
set, Vita ligno cla-
fixa non esset. Si ex
suffixa non esset, ex
Christi fontes im-
litátis sánguinem &
, quæ mundum éx-
, non fudissent. Si
ion esset, mors pros-
non esset, infernus
oliátus, non enec-
xius serpens. Magna
& pretiósa res Crux
lagna quidèm, quia
per ipsam bona ef-
únt ; pretiósa verò,
lei trophæum est, &
diábolus sauciátus,
eo mors devicta est.
Christus passus est
bis : * Qui peccátum
cit, peccáta nostra
rtulit in córpore suo
ignum ; ut peccátis
justítiæ vivámus,
i, allelúia. ℣. Dis-
pacis nostræ super
& livóre ejus sanáti
; * Qui. Glória.
ur ℟. Christus. *us-*
℣. 1. *Petr.* 1. *Is.*

Te Deum.

acerd. Misericórdia
as obviavérunt sibi :
stia & pax osculátæ
Ps. 84.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. CHristus mórtuus est pro peccátis nostris, & resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affígens illud Cruci, allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 6. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt, allel. *Coloss.* 1.

Ant. 5. a. Ipse est.

Canticum. *Isaiæ* 49.

Crucis Christi gloria & fructus.

ECce levábo ad gentes manum meam, * & ad pópulos exaltábo signum meum.

Et afferent filios tuos, (Sion,) in ulnis, * & filias tuas super húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * & regínæ nutrices tuæ.

Vultu in terram demisso adorábunt te, * & púlverem pedum tuórum lingent.

Et scies quia ego Dóminus, * super quo non confundentur qui expectant eum.

Numquid tollétur à forti præda ? * aut quod cap-

tum fúerit à robústo, salvum esse póterit?

Quia hæc dicit Dóminus: Équidem & captívitas à forti tollétur: * & quod ablátum fúerit à robústo, salvábitur.

Eos verò qui judicavérunt te, ego judicábo; * & fílios tuos ego salvábo,

Et cibábo hostes tuos cárnibus suis; * & quasi musto, sánguine suo inebriabúntur.

Et sciet omnis caro quia ego Dóminus salvans te, * & Redemptor tuus Fortis Jacob.

Ant. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconciliet Deo per Crucem, allelúia. *Ephes.* 2.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est: iis autem qui salvi fiunt, id est, nobis, Dei virtus est, allelúia. 1. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 1.

PRædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam.

HYMNUS.

CRux, sola languórum Dei
Pendentis in te cónscia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic suspíria.

Clavi pedes, clavi manus
Fixère duro stípiti:
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.

Cum morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.

Tu lectus in quo nos pe-
rit,
Suggestus è quo nos docet,
Olim tremendum fóntibus
Eris tribúnal Júdicis.

Qui per Crucem nos li-
beras,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi mi-
Laus, utriusque Spíritu
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Ps.* 95.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D. duplicando.* Parébit signum Filii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte, allelúia. *Matth.* 24.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne Passiónis tuæ mirácula fuscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio æternæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis & regnas.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui per crucem nos li-
beras,

li, tibi laus máxima
m Patre; nec tibi mi-
nor
s, utriúsque Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.
n ℟. *br.* ℣. Qui súr-
sti * à mórtuis. *Matth.*

AD TERTIAM.

Ant. 2. Delens.
APITULUM. *Act.* 5.
Usm vos interemístis
súspendentes in ligno,
c príncipem & salvató-
Deus exaltávit déxterâ
, ad dandam pœniténn Israéli, & remissiónn peccatórum.
. *br.* Dóminus domi-
um * memor fuit nos-
, * Allelúia, allelúia.
ominus. ℣. Et redémit
* ab inimícis nostris,
Allelúia. Glória Patri.
minus. *Pf.* 135.
℣. Dicant qui redempti
sunt à Dómino, ℟. Quónium in sæculum misericórdia ejus. *Pf.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Complácuit.
CAPITULUM. *Ephes.* 1.
IN Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.
℟. *br.* Apud Dóminum * misericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et cópiósa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória Patri. Apud.
℣. Ipse rédimet Israël ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pf.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.
CAPITULUM. *Philipp.* 2.
HUmiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen.
℟. *br.* Minuísti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuísti. ℣. Glória & honóre * coronásti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuísti. *Pf.* 8.
℣. De torrente in via bibet; ℟. Propterea exaltábit caput. *Pf.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. CHristus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 12.
Ant. 6. Nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.
Ant. 2. Vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6.
Ant. 1. D. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul &

Digitized by Google

reſurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui fumus, & convivémus: ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. *Tim.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatióne paternæ traditiónis, ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti, & incontaminati.

Allelúia, allelúia. ℣. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo: mandávit in æternum teſtamentum ſuum. Allelúia. *Pſ.* 110.

HYMNUS.

CRux alma, ſalve, Crux venerábilis,
Torrente Chriſti ſánguinis ébria;
Teſtis dolórum, tu ſupréma
Verba Dei morientis audis.
Tu celſa ſedes, undè ſuos docet;
Vitális, in quo nos péperit, thorus;
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.
Non rapta cæſis hóſtibus ímpia
Hic arma fulgent; nec dómiti duces
Graves caténis hic trahuntur:
Nobílior Crucis eſt triumphus.
Orbis redempti quália pignora!
Crux tincta Chriſti ſánguine adhuc madet:
Speráte, mortáles: ſalútem
Plena necis monumenta præſtant.
Crux certa cœli ſémita, quæ Patris
Thronum petenti pandit iter Deo:
Nunc álterâ nobis neſas eſt
Ire viâ malè delicátos.
Laus ſumma Patri qui creat ómnia,
Natóque mundum qui réparat Cruce:
Qui cuncta replet, ſumma ſancto
Spirítui: tribus una ſemper. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo. *Pſ.* 65.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deindè fit Commem. ſanctæ Monicæ, Viduæ Ant. Exultávit. ℣. Averte. xlviij. *Oratio*, Deus, mortalium. *infrà.*

)MPLETORIUM.
6. Agnum ófferes
)eram: in odórem
is, allelúia. *Exod.*

ius Temporis cum
ologia.
Nunc dimittis.
5. a. Ecce in médio
ignum stantem tam-
)ccísum, allelúia.

D I E IV.
In Festo
TÆ MONICÆ,
luæ. *Simplex.*
Lectio iij.
)eribus. S. Augus-
tini.
)nica, sancti Au-
gustíni duplíciter
quia eum & mun-
cœlo péperit, Pa-
cónjugem, cui
lómino semper ser-
extrémo ejus vitæ
e ad Christi fidem
t. Lapso in Mani-
im hæresim fílio,
ro ejus conversióne
lácrymis Deum pre-
; audívit à quodam
po: Fíeri non po-
fílius istárum lacry-
péreat. Terrâ ma-
illum secúta, Me-
i innótuit Ambrósio,
ugustíno gratulátus
ód eam matrem ha-
Ibi cùm ad memó-
)anctórum sicut in
solébat, pultes cum
& mero attulísset,
ab Ostiário prohibe-
rétur; ubi hoc Epíscopum
vetuísse cognóvit, tàm
piè obsecúta est, ut ipse
mirarétur. Augustínus quòd
tàm fácilè accusátrix pó-
tiùs consuetúdinis suæ,
quàm disceptátrix illíus
prohibitiónis effecta fuís-
set. Rédiens in Africam
cum Augustíno, qui, eju-
rátâ hæresi, ab Ambró-
sio baptizátus fúerat; cùm
ad Ostia Tiberína consti-
tísset, sic fílium est allo-
cúta: Fili, nullâ jam re
delector in hac vita: quid
hìc fáciam adhuc, & cur hìc
sim néscio, jam consumptâ
spe hujus séculi: unum
erat propter quod in hac
vita aliquántulùm immo-
rári cupiébam, ut te Chris-
tiánum Cathólicum vidé-
rem, priúsquàm mórerer:
cumulátiùs hoc mihi Deus
meus præstitit, ut te étiam,
contemptâ felicitáte terré-
nâ, servum ejus vídeam.
Quinto pòst die in febrem
incidit; & astantem in-
tuens Augustínum cum fra-
tre ejus Navígio: Ponétis
hìc, inquit, matrem ves-
tram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini
meminéritis mei. Die no-
no ægritúdinis suæ, ætátis
anno quinquagésimo-sexto, ánimam Deo réddidit.
Tùm Evódius, succinente
totâ domo, cantáre cœpit
Psalmum, Misericórdiam
& judícium cantábo tibi,
Dómine. Juxtà sepulcrum

Digitized by Google

pósito cadávere, priusquàm deponerétur, oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad ejus altáre, cui ipsa nullíus diéi prætermissióne servíerat, & undè nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

Oratio.

DEus mœréntium consolátor, & in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque interventu peccáta nostra pœniténtiæ lácrymis elúere, & grátiæ tuæ indulgéntiam invenire; Per.

Fit Commem. de Cruce.

DIE. VI.

In Festo

SANCTI THEODARDI,

Narbonensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Pontificum. Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola. Ant. Suscitábo. xiij. *Oratio*, Præsta. *infrà. Fit Commem. de Cruce.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland. & Gallia Christiana.

THeodardus in tractu Tolosáno nobilíssimis paréntibus ortus, in óppido sciícèt Montis Aureóli, modò dicto Montis Albáni, divínas humanasque lítteras à púero una cum pietáte studiosíssimè cóluit. Doctrínæ suæ spécimen egrégium adhuc tantùm Subdiáconus dedísse fertur in colloquio quodam cum Judæis, qui in cœtu Episcopórum apud Tolósam hábito iníquiùs secum quotannis agi expostulábant. Hanc igitur adolescéntis virtútem admirátus Sigebódus Metropolíta Narbonensis & Concílii præses, illum secum habére vóluit, & Archidiáconum Ecclésiæ suæ constítuit. Eo in múnere ómnibus suavitáte morum, modéstiâ, summâ in Deum pietáte, & in egénos caritáte ac beneficéntiâ admiratióni fuit & amóri. Présbyter paulò pòst, licèt reluctans, ordinátus, Sigebódo tandèm succéssit. Suscepto pontificátu, novus indè splendor virtútibus ejus accrévit, quippè qui magnâ solliciitúdine gregi fidei suæ commíssio præfuit, & Ecclésiæ suæ jura, aliarumque sibi Metrópoli subditárum acérrimè tutátus est.

Lectio iij.

DIsciplínæ Ecclesiásticæ propugnátor, synodum ad Portum inter Magalonénsium Nemausiumque fines cógit; ibi Selva Urgelitánæ sedis invásor & Hermenmírus in gerundénsem Epíscopum

va consecrátus ana-
re perculsi sunt, &
pòst in synodo Ur-
na, ab omni Cleri-
órdine dejecti. Páu-
i & afflictórum verè
, Ecclesiásticos réd-
, mox privátas fa-
es erogávit; ipsam
n sacram súppelléc-
piè distráxit, & ipsa
empli, tùm ad redi-
os captívos à Sara-
Septimániæ oram
mam infestántibus,
ad depellendam fa-
quâ régio illa à trién-
primebátur. Demùm
s labóribus fessus,
ivem morbum inci-
ecuperandæ sanitátis
natále solum pétiit,
ribus deficiens sanc-
óbiit Calendis Maii
octingentésimo nona-
tértio. Sepultus est
nastério sancti Mar-
uod ab ejus sepulcro
ráculis, Theodardi
e, nuncupátum est,
sedem Episcopálem
erectum à Joanne
no secundo, sub Ec-
Tolosána, quæ tunc
m Metropolitána fac-

Oratio.

esta, quæsumus,
ınfpotens Deus, ut
Theodardi Pontíficis
venerantes, & fídei
mur auxílio, & ca-
proficiámus exem-
per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.
VESPERÆ de sequenti.

DIE VI.

In Festo Martyrii
SANCTI JOANNIS,
Apostoli & Evangelistæ,
ante Portam Latinam.

Duplex - minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. HÆc dicit primus 3. *a.* & novíssimus, qui fuit mórtuus & vivit; scio tribulatiónem tuam, nihil horum tímeas quæ passúrus es, allelúia. *Apoc.* 2.

Ant. 1. *f.* Vocávi te & dixi tibi: Servus meus es tu, confortávi te & auxiliátus sum tibi, allelúia. *Is.* 41.

Ant. 2. Erunt quasi non sint hómines bellantes adversùm te, quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, allelúia. *Is.* 41.

Ant. 7. ç. Pósui verba mea in ore tuo & in umbra manûs meæ protéxi te, allelúia. *Is.* 51.

Ant. 6. Ego redemptor tuus sanctus Israël, & tu exultábis in Dómino, in sancto Israël lætáberis, allelúia. *Is.* 41.

Capitulum. *Isaiæ* 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transferis per aquas, tecum ero, & flúmina non opé-

Digitized by Google

rient te : cùm ambuláveris in igne, non combureris, & flamma non ardébit in te.

Hymnus.

URbem Romúleam quis furor íncitat ?
Christi Discípulus Cæsare Júdice
Damnátus rápitur ; nil venerábilis
Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare :
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo : ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.
Edicto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo :
Hic ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.
Sic nos Christus amet, sic dóceat pati ;
Discamusque mori, simus ut & necis
Sacræ partícipes : non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini :
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum : ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus est ! *Ps.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 3. *a.* Jesus ait Jacóbo & Joanni : Cálicem quem ego bibo, bibétis ; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini, allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. S. Theodardi, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Præsta. *ut suprà. Deindè fit Commem. de Cruce.*

Ad Completorium, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui convertit luctum suórum in gáudium, * Veníte, adorémus, allelúia. *Jerem.* 31. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus, Urbem Romúleam. *suprà.*

Ant. 8. *c.* Non ardébit in te flamma ; quia ego sanctus Israël, salvátor tuus : ego diléxi te, allelúia. *Is.* 43.

Ant. 6. Scient quia diléxi te, quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis, allelúia. *Apoc.* 3.

Ant. 7. *d.* Liberábo te in die illa, & erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuísti fidúciam, allelúia. *Jer.* 39.

℣. Igne me examinasti, Dómine ; ℟. Et non est inventa in me iniquitas. *Ps.* 16.

Lectio j. de Script. occurrente ; è tribus fit una.

Digitized by Google

℟. Nolíte timére : * Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis est, allelúia, allelúia. ℣. Operarii revelare & confiteri horríficum est. * Omnis. *Matth.* 10. *Tobi* 12.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, adversus Jovinianum.

Lib. 1. *Cap.* 14. *Lectio ij.*

Joannes unus ex discípulis, qui mínimus tráditur fuísse inter Apóstolos, quem fides Christi virgínem repérerat, virgo permánsit; & ídeo plus amátur a Dómino, & recúmbit super pectus Jesu : & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut interroget; & post resurrectiónem, nuntiante Maria Magdaléne quòd Dóminus resurrexísset, uterque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille prævénit. Cúmque essent in navi, & piscarentur in lacu Genésareth, Jesus stabat in lítore; nec sciébant Apóstoli quem vidérent : solus virgo vírginem agnóvit, & dicit Petro : Dóminus est.

℟. Stetit Jesus in lítore; non cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dixit discípulus ille quem dilígebat Jesus, Petro : Dóminus est, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Lectio iij.

Est Joannes, & Apóstolus, & Evangelísta, & Prophéta : Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias : magíster : Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit; quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Pátmos ínsula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infinita futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberásti me, Deus, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. * Et † In médio ignis non sum æstuátus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; & liberátus sum de ore leónis, * Et. Glória. † In médio. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs consummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Ps.* 118.

Digitized by Google

AD LAUDES.

Ant. 2. EGo Joannes particeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsula Patmos propter verbum Dei, & testimónium Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Eccléstiis, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & línguis, & régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ: tempus enim prope est, allelúia. *Apoc.* 22.

Capitulum. *Apoc.* 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu: Deum adóra. Testimónium enim Jesu est Spíritus prophetíæ.

Hymnus.

JUssu tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulas:
Fertur volátu líbero
Mens celsa supra sídera.

Illic revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devícta leo.

Arcána te vatem docet
Regni sui mystéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.

Uni sit & trino Deo
Suprema laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. In terra desérta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *D.* Dedit Jesus palam fácere servis suis quæ oportet fieri citò: & significávit mittens per servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra perturbant: præsta, quæsumus, ut beáti Joannis Apóstoli tui & Evangelístæ confessio gloriósa nos prótegat; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Ego Joannes.

In R. br. ℣. Qui vitus es * Apóstolis. 2. *Cor.* 11.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIberasti me de perditióne, & eripuisti me de témpore iníquo; prop-

Digitized by Google

ea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedicam nómini Dómini.

℣. br. Loquébar de testimóniis tuis * in conspectu regum, * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non * confundébar, * Allelúia. Glória. Loquébar. 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, scísti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.

CAPITULUM. *Isa.* 50.

Dóminus érigit mihi aurem, ut áudiam eum magístrum. Dóminus aurem aperuit mihi aurem; ego autem non contradíco, retrorsum non ábii.

℟. br. Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam, * Allelúia. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Deus, docuísti me, * usque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et usque in senectam & sénium. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. Ego Joannes.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

Quæcumque sunt abscónsa & improvísa, didici: ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia, est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. br. Introíbo * in poténtias Dómini, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usquè in altíssima * quæ fecísti magnália, * Allelúia, Glória Patri. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexísti, Dómine; ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. Quod vídimus óculis D. Quis nostris & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobíscum, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Sit vobíscum grátia, & pax à Deo patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte, allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. a. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre, allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit; nos ex Deo sumus, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. d. Qui novit Deum, audit nos; in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

Quisquis confessus fúerit, quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo, & nos cognóvimus, & cre-

Digitized by Google

dídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Veſperis.*

℣. Nomen Dómini invocávi : ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Pſ.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit : & nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Orientii, Epiſcopi. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Deus, qui. *infrà. Ultimò de Cruce.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Vos eſtis lux mundi : lúceat lux veſtra coram homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus Temporis.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Iſ.* 52.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI ORIENTII,

Auſcitani Epiſcopi.

Semiduplex.

Ex vita ejus apud Bolland. & Labb. & ex Gall. Chriſt.

Lectio ij.

ORiéntius in Hiſpánia natus, cùm in Novempopulániam veniſſet, mórtuo Urſiniáno Epiſcopo Auſcienſi, divíno móniti ipſi ſuffectus eſt. Plúrimos in illis regiónibus ab idolórum cultu ad Chriſti fidem addúxit. Multos étiam quos ímpius Arii error decéperat, Eccléſiæ reſtítuit. Cum áliis Epiſcopis cathólico dógmati addictis, legatiónem ad Aétium Romanórum ducem, ſuſcépit, ut inter eum & Theodóricum Viſigothórum regem tunc Aquitániæ imperántem, pax fancirétur. Auſciis obdormívit in Dómino, magnam ſanctitátis ſuæ relinquens opinióném; non Auſcitánis tantùm, ſed & vicínis pópulis, Toloſánis præſertim, quos dùm Tolóſæ morarétur anno quadringentéſimo trigéſimo nono, précibus & méritis de Littório & ejus exércitu victóres effécerat.

Lectio iij.

SUper ſancti Præſulis túmulum Eccléſia erecta fuit cum cœnóbio quod mónachis Cluniacénſibus tráditum eſt incolendum. Ibi ejus relíquiæ ſummâ reveréntiâ habentur. Pars eárum anno quinquagéſimo quarto ſupra milléſimum trecentéſimum urbi Toloſánæ conceſſa eſt, ubi religiósè ſervantur in Eccléſia ſancti Pontíficis nómine inſignita. Nullum eſt ferè Martyológium, quod de eo honorificè non memorétur; pléraque autem il-

Digitized by Google

réferunt die primâ
, quæ dies mortis ejus
ítur.

Oratio.

Eus, qui beátum
Oriéntium famíliæ
ignum contulísti Paſ-
i; da nobis in ejus
nitáte exultántibus,
cíniis ipsíus adjuvári:
omni vitiórum lábe
áti, mereámur in cœ-
us cum eo perénniter
iri; Per Dóminum.

Commem. de Cruce.
SPERÆ de ſequenti.

DIE VIII.

i dies Octava Aſcen-
incidat in diem 8.
; Feſtum S. Michaëlis,
abitur die ſequenti,
nc in Eccleſia Colle-
primæ Veſp. erunt de
ichaële cum Comm.
Octavæ Aſcenſionis;
æceſi autem, fiet ſola
n. S. Michaëlis in II.
eris diei Octavæ Aſ-
nis. Feſtum autem S.
orii Nazianzeni tranſ-
ur in fer. 2. poſt Octa-
Pentecoſtes.]

I APPARITIONE
NCTI MICHAELIS
RCHANGELI.

Duplex - majus.
In Collegiata Solemne-
us.]

I. VESPERIS.

almi de Feria; & ſic in
Officio.

. VIdi Dóminum ſe-
dentem ſuper ſó-
ı ſuum, & omnem exér-
citum cœli aſſiſtentem ei à
dextris & à ſiníſtris, alle-
lúia. 3. *Reg.* 22.

Ant. 2. Dóminus dedit
vocem ſuam ante fáciem
exércitûs ſui; quia multa
ſunt nimis caſtra ejus, quia
fórtia & faciéntia verbum
ejus, allelúia. *Joël.* 2.

Ant. 5. a. Factum eſt
prælium magnum in cœlo;
Míchaël & Angeli ejus præ-
liabantur cum dracóne,
allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 3. a. Draco pugnábat & ángeli ejus, & non valuérunt, neque locus inventus eſt eórum ámplius in cœlo, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 8. G. Projectus eſt draco ille magnus, qui ſedúcit univerſum orbem, & ángeli ejus cum illo miſſi ſunt, allelúia. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Apoc.* 12.

NUnc facta eſt ſalus, & virtus, & regnum Dei noſtri, & poteſtas Chriſti ejus: quia projectus eſt accuſátor fratrum noſtrórum, qui accuſábat illos ante conſpectum Dei noſtri die ac nocte.

℟. Quómodò cecidiſti de cœlo, Lúcifer, qui manè oriebáris? Qui dicébas in corde tuo; Super aſtra Dei exaltábo ſólium meum, ſímilis ero Altíſſimo? * Detracta eſt ad ínferos ſupérbia tua; allelúia, allel. ℣. Venit judícium tuum;

Digitized by Google

ómnia præclára periérunt
à te, & ultrà jam non invenientur in te. * Detracta. Glória. * Detracta est. ℣ *In Collegiata omissâ reclamatione, repetitur.* ℟. Quómodò. *usquè ad* ℣.] *Is.* 14. *Apoc.* 18.

HYMNUS.

DEscende cœlo; nunc bonus áspice;
Te festa terris lux, Michaël, vocat;
Ne vota spernas, ó rogantis
Grande decus, columenque gentis.
Astas Minister tu própior throno;
Mandáta promptus Núminis éxequi;
Te quot fidéles perstitére
Algeri, duce glóriantur.
Illustre fit fas dícere prælium;
Sit fas triumpho plaudere nóbili,
Quo dissipáti perduelles
Æthéreis cecidére regnis.
Movére bellum pacis in átriis
Infánus audet Lúcifer, & polo
Paráre dementes ruínas,
Atque Dei fólio minári.
Invádit idem mille ácies furor;
Fervent tumultu sydera; grándium
Dux vade bellórum; Tonantis
Jura datur tibi vindicáre.
Hîc fulguranti voce; Quis ut Deus?
Pellis superbos; stréminis impias
Vexáre turmas, & rebelles
Perpétuis religáre flammis.
Sit laus Parenti qui creat Angelos;
Per quem triumphant glória Fílio;
Quo roborantur laus sit álmo
Spíritui; tribus una semper. Amen.

℣. Quis Deus præter Deum nostrum? ℟. Deus qui præcinxit me virtúte. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. [*In Collegiata, duplicatur.*] Dóminus Deus ejus cum eo est; & clangor victóriæ Regis in illo, Allelúia. *Num.* 23.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Orientii, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Deus, qui. *suprà.* [*Deindè de Cruce, extrà Collegiatam.*]

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM.

Invitat. Caput omnis principátûs & potestátis Christum; *Veníte, adorémus, allelúia. *Colos.* 2. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUæ Christiánæ cura propáginis
Laudum rependat débita múnera,

ta per te dum re-
vit ,
ſchaël , benefacta
is !
proles primus
or Dei ,
a duro ſervitii jugo,
ſit hoſtes , & ne-
das
ce te lacerávit ur-
.
ot amplis aucta fa-
ribus ,
et & nunc inclita ,
ſuæ
is autórem negáret
a gens , ſcelus auſa
ande.
perfidórum mœnia
ſeris ;
im Redemptor quem
pulum ſibi
návit effuſo cruóre ,
c , Michaël , tibi
t regendum.
patrónum , ſol ha-
tábiles
luſtrat oras Religio
ılit ,
b triumpha Sponſa
hriſti ,
iſcitur tibi totus or-
is.
erórum Dux bonus
gmina
a vaſto díruit ím-
etu !
cónis antíqui minaces
níhilum rédigit furó-
es.
ımma Patri qui creat
ngelos ;
quem triumphant
áxima Fílio ;
Quo roborantur laus ſit
almo
Spíritui ; Tribus una
ſemper. Amen.

Ant. 2. Vidit Jóſue vi-
rum , evaginátum tenen-
tem gládium , perrexitque
ad eum , & ait : Noſter es ,
an adverſariórum ? Qui
reſpondit : Sum princeps
exércitus Dómini , allelúia.
Joſ. 5.

Ant. 3. a. Appáruit An-
gelus Gedeóni , & ait : Dó-
minus tecum , virórum for-
tíſſime : vade in hac forti-
túdine tua , & liberábis
Iſraël : Ego ero tecum , al-
lelúia. *Judic.* 6.

Ant. 5. C. Nemo eſt adjú-
tor in ómnibus his , núſi
Míchaël princeps veſter ,
allelúia. *Dan.* 10.

℣. Immittet Angelus
Dómini in circúitu timén-
tium eum ; ℟. Et erípiet
eos. *Pſ.* 33.

*Lectio j. de Scriptura oc-
currente , tribus in unam
junctis.*

℟. Cum Míchaël Ar-
chángelus cum diábolo diſ-
putans altercarétur de Móy-
ſi córpore , non eſt auſus
judícium inferre blaſphé-
miæ ; ſed dixit : * Imperet
tibi Dóminus , allelúia , al-
lelúia. ℣. Coram Angelo
Dómini Satan ſtabat ut ad-
verſarétur ei ; & dixit Dó-
minus ad Satan : Increpet
in te , Satan , qui elégit Je-
rúſalem. * Imperet. *Judæ*
9. *Zach.* 3.

Digitized by Google

Lectio ij.
Ex variis Historiæ Ecclesiast. Monumentis.

Beátum Michaélem Archángelum sæpiùs, hóminibus apparuísse, & sacrórum librórum auctoritáte, & véteri Fidélium traditióne Scriptórum Ecclesiasticórum testimónio firmáta comprobátur. Nullus est ferè in toto orbe Christiáno locus, qui plúrima sibi per beátum Archángelum collàta benefícia non gratulétur. Qui enim universális Ecclésiæ à Deo patrónus atque protector est institútus, idem virtúte miraculórum ubíque vóluit innotéscere. Hinc tot in diversis regiónibus sub sancti Michaélis invocatióne constructa altária, erectæ Basílicæ, institútæ Festivitátes. Amplíssimam propè Byzántium in honórem beáti Archángeli Constantínus magnus ædificávit Ecclésiam, eo in lóco qui póstea dictus est Michaélium propter frequentes, ut ait Sozómenus, divíni Michaélis apparitiónes, & innúmera quæ ibi fiébant mirácula. Nec minùs apud Græcos célebris fuit apparítio illa sancti Archángeli facta in Chónis apud Colossenses, in cujus memóriam constructa fuit nobilíssima Basílica, & ánnua festívitas instituta.

℟. Vidi Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam: * Et terra illumináta est à glória ejus, allelúia, allelúia. ℣. Ecce Míchaël unus de princípibus primis venit. * Et terra. *Apoc.* 18. *Dan.* 10.

Lectio iij.

Inter álias sancti Michaélis apparitiónes duæ in primis in Ecclésia occidentáli celebrantur, quarum prior in Apúlia in vértice Gargáni montis, temporibus Geláfii Papæ contigit, áltera autem in Gálliis regnante Childeberto tértio, facta est Auberto Abrincénsium Epíscopo. Hic Angélicâ revelatióne admónitus, ut in vértice montis qui Tumba dícitur, Océano mari ubíque cincti, Ecclésiam in honórem sancti Michaélis Archángeli constrúeret; opus imperátum aggréssus, favente Archángelo felíciter promóvit, templumque solémniter dedicávit. Ad locum deinceps crebris célebrem miráculis, frequentes ex universa Europa peregríni, atque inter eos, non pauci Gálliæ Reges, voti causâ concurrére. In hujus Archángeli honórem Ludovícus undécimus Equéstrem Ordinem instituit, ipsíusque tutélæ regnum suum commendávit. Quin & Angliæ Præsules

in

ıienſi Concílio, anéſimo ducentéſimo o tértiò, dedicaſanéti Michaélis in Tumba, pio ſolemritu celebrandam nt; idemque Feſtota Provincia Lugſecunda, & pleriſis Gallicáni Regni s olim obſervátum ıtíquo ac célebri in pártibus ſancti Micúltui novum áddindórem Joannes viſecundus, qui anno no trecentéſimo dé-távo Eccléſiam Caſodarienſem ex Pai Collegiátam efféctindè in tota Diœſáti Archángeli Feſta ióri ritu celebrári nt, & ipſe inter Diœceſis Patrónos erátus eſt.

ppáruit ei Angelus i, & ait: Ædificáre Dómino Deo tuo mitáte petræ hujus; * ſicut præcéperat Allelúia, allelúia. ℣. itus eſt viſum, & anu Angeli, qui appilli, ædificávit Dódomum: * Sicut. † Allelúia. [*In Colomiſſâ reclamatiolepétitur* ℟. Appáſquè *ad* ℣.] *Judic.* 7.

Eccleſ. Collegiata ex prævedentibus Lecs, ſit una; & pro urs Verna.

tertia Lect. legitur Evangelium cum Homilia, ut ſequitur.]

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore: Angelus Dómini ſtetit juxtà paſtóres, & cláritas Dei circumfulſit illos, & timuérunt timóre magno. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 34. in Evang.

QUótiès miræ virtútis áliquid ágitur, Míchaël mitti perhibétur: ut ex ipſo actu & nómine detur intélligi, quia nullus poteſt fácere, quod fácere prævalet Deus. Undè & ille antíquus hóſtis, qui Deo eſſe per ſupérbiam ſímilis concupívit, dicens: In cœlum conſcendam, ſuper aſtra Dei exaltábo ſólium meum, ſedébo in monte teſtamenti, in latéribus Aquilónis; aſcendam ſuper altitúdinem núbium, ſímilis ero Altíſſimo: dùm in fine mundi in ſua virtúte relinquétur extrémo ſupplício perimendus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus eſſe perhibétur, ſicut per Joannem dícitur, Factum eſt prælium cum Michaéle Archángelo: ut qui ſe ad Dei ſimilitúdinem ſuperbus extúlerat, per Michaélem peremptus diſcat, quia ad Dei ſimilitú-

dinem per ſupérbiam nullus exurgat.

℟. Appáruit. *ut ſuprà.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudáte Dóminum, omnes Angeli ejus; ℟. Laudáte eum, omnes Virtútes ejus. *Pſ.* 148.

AD LAUDES.

Ant. 1. IRátus draco ábiit fácere prælium cum réliquis, qui cuſtódiunt mandáta Dei, & habent teſtimónium Jeſu Chriſti, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 4. d. Míchaël & Angeli ejus vicérunt eum: propterèa lætámini, cœli, & qui habitátis in éis, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 5. a. Apprehendit dracónem, ſerpentem antíquum, qui eſt diábolus, & Sátanas, & miſit eum in abyſſum, allelúia. *Apoc.* 20.

Ant. 7. a. Nunc facta eſt.

Canticum. *Daniël.* 3.

BEnedíctus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum: * & laudábilis & glorióſus & ſuperexaltátus in ſécula,

Benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum: * & laudábile & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis.

Benedíctus es in templo ſancto glóriæ tuæ: * & ſuperlaudábilis & ſuperglorióſus in ſécula.

Benedíctus es in throno regni tui: * & ſuperlaudábilis & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedíctus es qui intuéris abyſſos: & ſedes ſuper Chérubim: * & laudábilis & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedíctus es in firmaménto cœli: * & laudábilis & glorióſus in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, omnes Virtútes Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Glória Patri.

Ant. Nunc facta eſt ſalus, & virtus, & regnum Dei noſtri, & poteſtas Chriſti ejus; quia projectus eſt accuſátor fratrum noſtrórum, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 3. g. Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: qui autem díligunt te ſicut ſol in ortu ſuo ſplendet, ita rútilent, allelúia. *Judic.* 5.

Capitulum. *Apoc.* 7.

OMnes Angeli ſtabant in circúitu throni, & cecidérunt in conſpectu throni in fácies ſuas, & adoravérunt Deum, dicéntes: Amen. Benedíctio & cláritas, & ſapiéntia & gratiárum áctio, honor & virtus, & fortitúdo Deo noſtro in ſécula ſeculórum. Amen.

Digitized by Google

HYMNUS.

par cœli, decus Angelórum,
cui gentis data Christiánæ,
lices audi, Míchaël,
benignâ
re clientes.
es quantis agitáta
curis
a, quot tristes ráiant procellæ:
la promptus, rege
ios, dolósum
rrimus æquor.
; quæ nos inimíca
errent
a, crudélis premit
ostis, urget:
is nostris procul imninentem
ibus hostem.
bróſæ memor usquè
ladis,
e desperans reparáre
lamnum,
jam nobis melióre
parta
'idet astra.
hinc frendens érebi
potestas
egem Christi furiunda sævit;
potens vanos, Míhaël, cohortis
rne furóres.
Regi súperûm cámus,
a quem supplex coit Angelórum;
n fides veri studiósa
rinum
édit & unum.
Amen.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, ℟. Qui custódit Israël. *Ps.* 120.

Ad Benedictus.

Ant 8. G. [*In Collegiata duplicatur.*] Magnus secundùm nomen suum; máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israël; Quam glóriam adeptus est! allelúia. *Eccli.* 46.

Oratio.

VÉniat in adjutórium nostrum, quæsumus, Dómine, Míchaël Archángelus, princeps magnus; qui Deitátis sempiternæ jura strénuè vindicando, Eccléſiæ militántis sponsæ tuæ méruit fieri defensor; Qui vivis & regnas.

[*Fit Commem. de Cruce extra Collegiatam.*]

[*AD HORAS, In Collegiata tantùm*

Doxologia.

Rex cui minístrant Angeli,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre & almo Spíritu,
Nunc & per omne sæculum. Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 2. Irátus draco.

In ℟. *br.* ℣. Qui es caput omnis principátûs * & potestátis. *Coloss.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. Míchaël.

CAPITULUM. *Dan.* 10.

ECce vir unus dixit ad me: Ego veni prop-

Digitized by Google

ter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi : & ecce Míchaël unus de princípibus primis venit in adjutórium meum.

℟. *br.* Quis Deus * præter Deum nostrum ? * Allelúia, allelúia. Quis Deus. ℣. Deus, * qui præcinxit me virtúte ; * Allelúia. Glória. Quis Deus.

℣. Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos ; ℟. Et nón convertar donec defíciant. *Psf.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Apprehendit.

CAPITULUM. *Deut.* 33.

Ascensor cœli auxiliátor tuus ; magnificéntiâ ejus discurrunt nubes, habitáculum ejus sursùm, & subter bráchia sempiterna : ejíciet à fácie tua inimícum, dicetque : Contérere.

℟. *br.* Non timébis ab incursu, * & dæmónio meridiáno, * Allelúia, allelúia. Non timébis. ℣. Quóniam Angelis suis * Deus mandávit de te, * Allelúia. Glória. Non timébis.

℣. Super áspidem & basilíscum ambulábis : ℟. Et conculcábis leónem & dracónem. *Psf.* 90.

AD NONAM.

Ant. 3. g. Sic péreant.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 15.

Et nunc, Dómine, mitte Angelum tuum bonum ante nos in timóre, & treméore magnitúdinis bráchii tui, ut métuant qui cum blasphémia véniunt adversùs sanctum pópulum tuum.

℟. *br.* Fúlgura coruscatiónem * & dissipábis eos, * Allelúia, allelúia. Fúlgura. ℣. Emitte sagittas tuas, * & conturbábis eos, * Allelúia. Glória. Fúlgura. *Psf.* 143.

℣. Fiant tanquàm pulvis ante faciem venti ; ℟. Et Angelus Dómini pérsequens eos. *Psf.* 34.

AD II. VESPERAS.

Ant. Consurget Míchaël princeps magnus, qui stat pro fíliis pópuli tui, allelúia. *Dan.* 12.

Ant. 2. Observa eum, nec contemnendum putes : quia non dimittet cum peccáveris, & est nomen meum in illo, allelúia. *Exod.* 23.

Ant. 3. a. Si audíeris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, & affligam affligentes te, allelúia. *Exod.* 23.

Ant. 4. E. Præcédet te, ut intres in terram quam jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, allelúia. *Exod.* 33.

Ant. 5. C. Angelus meus vobíscum est ; ipse autem exquíram ánimas vestras, allelúia. *Baruch* 6.

CAPITULUM. *Deut.* 33.

Quis símilis tui, pópule, qui salváris in Dómino ? Scutum auxílii tui,

Digitized by Google

idius glóriæ tuæ : ne-
at te inimíci tui, &
rum colla calcábis.
n *Collegiata tantùm*,
ília, allelúia. ℣. Tu
cu'um símilitúdinis,
is sapiéntiâ & decóre,
ctus in viis tuis à
onditiónis tuæ. Alle-
Ezech. 28.]

HYMNUS.

Hriste, qui sedes olym-
po,
Deo Patri Deus,
m tremiscunt intuendo
óres Spíritus,
choris junctos supernis
puro psállere.
ıter omnes fulguranti
e victor émicat,
dracónis insolentem
ıtudit feróciam,
polo trusit rebellem
profunda tártara.
)ùm superbum sternis
hostem,
onas : Quis ut Deus?
stináta turba præceps
de commúni ruit :
triumphantem corónat
i tibi dat víncere.
'u decóre vincis omnes,
tûm pulchérrime :
ides Deo propinquus,
nsilî tu párticeps :
ra claudis & reclúdis,
sque sistis Júdici.
Te tremendo poscat æger
ortis in luctámine,
volantis efficácem
ntiet præséntiam :
rporis vinclis solútum
ox ad astra tránsferes.
Quæ suos facit minis-
tros,
Quos creávit spíritus,
Præcolendæ Trinitáti,
Laus, honor, virtus, de-
cus,
Universum sit per orbem,
Cuncta sit per sécula.
Amen.

℣. Confiteantur Dómino
misericórdiæ ejus ; ℟. Et
mirabília ejus fíliis hómi-
num. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 6. [*In Collegiata duplic.*] Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis in Eccléstis : Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera ejus, allelúia. *Apoc.* 22.

Fit Commem. de S. Gregorio Nazianzeno, ut in Communi Doctorum. Ant. Beátus. ℣. Beátus homo. xx. *Oratio*, Omnípotens. xxiii. [*Deindè de Cruce extrà Collegiatam.*]

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. d. In mánibus portábunt te Angeli Dei : non timébis à timóre nocturno, à negótio perambulante in ténebris, allelúia. *Ps.* 90.

Hymnus de Tempore cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. f. Angelus Dei bonus comitétur nos, & benè dispónat ómnia quæ circà nos geruntur, allelúia. *Tob.* 5.

Digitized by Google

Die ix.
In Festo
SANCTI GREGORII NAZIANZENI,
Constantinopolitani Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur.

Oratio, Omnípotens. xxiij.

Lectio ij.

Ex Scriptis ejus & veteribus Historiæ Ecclesiasticæ Scriptoribus.

Gregórius, ob singulárem divínarum litterárum sciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia secunda natus est, Gregório patre qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíscopus fuit, & Nonnâ matre quæ nondùm in lucem éditum Deo consecrávit. Adolescens, Cæsaréam primùm, deindè Alexandríam, hinc Athénas, discendi stúdio, perréxit; ubì amicítiam iníit cum Basílio, & ab Athenién sibus eloquéntiæ professor est designátus. In pátriam reversus anno ætátis trigésimo, baptizátus est. Tùm Présbyter à patre invítus licèt creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubì cum Basílio monásticæ vitæ institúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubì patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscripserat, addúxit ut subscriptiónem revocáret, eumque Mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit. Sasimórum Eccléſiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter & Anthimum Tyanensem Epíscopum de Sasimórum óppido, episcopátu cessit; & postquàm aliquándiù in nosocómio ægrótis ministrasset, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vità functo recéderet.

Lectio iij.

Constantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Eccléſiam missus, Ariános & Apollinaristas expugnávit: multisque ab hæresi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus, & ut seditiósus tráhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per epístolas instítuit: at paulò pòst, mutáto consílio, ad eam sedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evéxit. Convocátâ deindè Constantinopolitanâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii An-

Digitized by Google

ii ante adventum Ti-
Alexandríni, &
pórum Ægypti, alio-
e ex Macedónia: qui
deſſent, negarent-
ra ſuum conſenſum
ntinópoli dari Epíſ-
potuíſſe, Gregórius
ícílio ſtúdio pacis ſe
ns, dixit: Si vobis
iodo diſsidii cauſa
Jonam Prophétam
ıtegritáte non ſúpe-
ojícite me in mare,
tumúltuum procellæ
ieſcent. Poſt hæc à
o diſcédens, cùm
ius ei ſubſtitútus eſ-
rianzum ſe recépit:
Cæſaréam profectus,
lem Basílii nuper de-
oratiónem fúnebrem
. Dehinc Nazian-
ræſule orbátam ali-
iù adminiſtrávit; eſ-
cléſiæ hæreſi expur-
ræficiendum curávit
ım. Rus deindè ſe-
ubi Mónachi vitam
, graviſſimas carnis
iónes oratiónibus, je-
ac vigíliis ſuperávit.
m, Theodóſio im-
e, deceſſit; multis
egros & energúmenos
is in vita miráculis.
o, Omnípotens. xxiij.
Commem. de Cruce.

DIE XI.

In Feſto
CTI MAMERTI,
nnenſis Epiſcopi.
Semiduplex.
ıia de Communi Pon-
tificum. Prid. ad VESP. Pſ.
ſub ſola Ant. Suſcitábo.
Oratio, Clamantes. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Avito Viennenſi, Si-
donio Apollin. & Greg.
Turon.

MAmertus Hílari Papæ tempóribus circà annum quadringentéſimum ſexagéſimum ſecundum Viennenſis Epíſcopus, ipsâ reſurrectiónis Domínicæ vigíliâ, deflagrante regális palátii arce; cùm cives facultátibus ſuis domibuſque metuentes ex Eccléſia diſceſſiſſent, ipſe ſolus in ea remanſit, & lácrymis & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni ſpátium frequentes terræ motus plures ejuſdem civitátis domos & baſílicas concúſſerant, inſóliti quoque ſónitus nocturni, & lupi, urſi, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eâdem nocte, cívibus poſt extinctum incéndium ad Eccléſiam reverſis, ánimo concépit inſtitúere Litánias uſitátis ſanctióres. Has póſteà indíxit tríduo ante Aſcenſiónem celebrandas in jejúniis, compunctióne cordis & eleemóſynis, ad quas univerſis fidélibus concurréntibus, coorta ceſsávit calámitas.

Digitized by Google

Lectio iij.

EAs ſupplicatiónes, non quidèm à Mamerto primùm inſtitútas, ſed tantùm collapsâ diſciplínâ reformátas, poſt Adónem teſtátur Sidónius in epiſtola ad Aprum. Quarum, inquit, nobis ſolemnitátem primus Mamertus pater & Póntifex reverendíſſimo exemplo, utiliſſimo experimento, invénit, inſtítuit, invéxit. Erant quidèm priùs (quod ſalvâ fídei pace ſit dictum) vagæ, tepentes, infrequenteſque, utque ſic díxerim, oſcitabundæ ſupplicatiónes, quæ ſæpè interpellántium prandiórum obſcibus hebetabantur, máximè aut imbres aut ſerenitátem deprecatúræ. In his autem quas ſuprà dictus ſummus Sacerdos nobis & prótulit, páriter & cóntulit, jejunátur, orátur, pſállitur, fletur. Confeſtim hujúſmodi uſum non Gallos ſolùm, ſed univerſam quoque Eccléſiam recepiſſe docent ſanctus Avítus Viennenſis & Sidónius epiſtolâ ad ipſum Mamertum: totâ porrò Gálliâ indictæ & obſervátæ ſunt decréto Concílii Aurelianenſis primi: eaſque Roma ipſa Leónis tértii autoritáte ampléxa eſt.

Oratio.

CLamantes ad te, quæſumus, Dómine, dignanter exaudi; ut ſicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne póſito perpeciſti, ita & nobis ejus interceſſióne in omni tribulatióne ſuccurras; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce; & ſic ad Veſperas.

DIE XIV.

In Feſto

SANCTI PACHOMII, Tabennæ in Thebaïde Abbatis.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Pſalmi ſub ſola Ant, Quid prodeſt. xxv. *Oratio,* Da nobis, quæſumus. *in Communi Abbatum.* xxix.

Lectio ij.

Ex Vita ejus per Tabennenſem monachum apud Bollandum.

PAchómius in Thebáïde natus, parentes idolólatras hábuit. Militiæ invítus licèt ſub Diocletiáno nomen dedit: Chriſtianórum erga míſites benéficâ caritáte motus, Chriſti fidem & baptiſmum ſuſcépit, & Palæmonis diſciplínæ ſe trádidit, ut cum eo vitam anachoréticam ágeret. Morabantur ſimul, texébant cilícia, & laborábant mánibus ſuis, vigíliis & contínuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legendis Scriptúris aſsíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennenſi habitatóribus vácuo Monaſtérium cóndidit, Regulamque ab

Digitized by Google

accépit, ad quam os instituéret. Per im annos stans, & im quidèm parsèti is, somnum cepit.

Lectio iij.

o monastéria Mónais úndiquè ad illum ntibus ædificávit, ens eis, ut habérent itum cibum, vilíssvestem, somnum competentem. Valis validióra ópera, óribus levióra imit. In solemnitátivicínis locis Presbyadvocábat, qui sarágerent, & discísibíque corpus & nem Christi Dómini rárent. Nullum enim Mónachos qui clerioffício fungerétur adbat. Constrúxit étiam térium, in quo Vír. Deo dicátæ Mónaemulabantur, prævià perante ipsíus forére. mius tandèm labóri áspero vivendi géconfectus, ánimam éddidit circà annum i trecentésimum quasímum octávum vel m.

nmem. de Cruce, & Vesp.

DIE XVI.

In Festo

CTI GERMERII, oloſani Episcopi.

Semiduplex.

nia de Comm. Pontif. Prid. ad VESP. Psal. sub sola Ant. Susciténo. xiij. *Oratio,* Omnípotens. *infrà. cum Commem. de Cruce.*

Lectio ij.

Ex Pretiosa ap. Bolland. & Catal. SS.

GErmérius à puerítia sanctitátis futúræ magna indícia præbuit. In Subdiáconum & deindè in Diáconum ordinátus, ómnium virtútum refulsit splendóre, vigíliis, jejúniis, eleemósynis, & oratiónibus perpétuò intentus. Nutu divíno Epíscopus Tolosánus Arístæ quæ ad confínia Gálliæ Narbonensis olim fuit Episcopális sedes, consecrátus est: cùm verò indè Tolósam reverterétur, à Clodovéo, primo Francórum rege, in his pártibus tunc degente, accersítus est, & honorificentíssimè exceptus, & ab eódem pretiósis munéribus magnóque fundo donátus.

Lectio iij.

PLúribus miráculis cláruit; idololátriæ relíquias súbvertit; Eccléſiam in honórem sancti Saturníni dícitur constrúxisse & dicavísse. Sacrum ejus corpus in véteri Eccléſia prioráli ejusdem nóminis, Abbáti Lesatensi súbdita olim delítuit, ut ex chartulário visitatiónis hujus Eccléſiæ anno milléſimo quadringentésimo séptimo à Guillelmo Abbáte Lesatensi

Digitized by Google

peractæ appáret. Indè verò ejus relíquiæ in Eccléſiam parochiálem de Murello diœcéſis Toloſánæ tranſlátæ ſunt, ubì religiósè aſſervantur. Nonnullæ étiam ejus reliquiárum partes, capsâ argénteâ inclúſæ, Tolóſæ habentur in parochiáli beátæ Maríæ Dealbátæ Eccléſia, & in ſolémnibus hujuſce Eccléſiæ proceſſiónibus ſolent circumferri.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui beátum Germérium antíſtitem pópulo tuo præeſſe, & quibus præerat, verbo & exemplo prodeſſe voluiſti; eódem intercedente, paſtóres Eccléſiæ tuæ cum grégibus ſibi commiſſis dírige in viam ſalútis æternæ; ut omnes, te donante, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant; Per.

Commem. de Cruce.

VESP. à Capit. de ſequenti, ut in Communi unius Mart. Oratio, Deus, qui. *infrà; cum Commem. præced. & de Cruce.*

DIE XVII.

In Feſto

SANCTI JOANNIS NEPOMUCENI, Preſbyteri & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex ejus vita apud Bolland.

JOannes Nepomúci Bohémiæ óppido, undè Nepomucéni cognómen duxit, à paréntibus ætáte provectis ortus, adhuc infans magna futúræ ſanctitátis dedit indícia. Zatécii líteris humanióribus inſtitútus, Pragæ verò gravióribus diſciplínis excultus, Philoſóphiæ, Theológiæ, ſacrorumque Cánonum magiſtérium & láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, miniſtério verbi Dei ſe pénitùs addíxit. Inter canónicos Metropolitánæ Eccléſiæ Pragenſis cooptátus, Evangélii coram rege Wenceſláo quarto prædicandi múnus ſummo cum fructu obívit. Régiis illum eleemóſynis in páuperes erogandis præfectum Joanna Regína conſciéntiæ ſibi moderatórem adſcívit, & eo duce in chriſtiána pietáte multùm profécit.

Lectio iij.

CUm autem Wenceſláus iá vítia præceps abriperétur, piæque cónjugis obteſtatiónes & mónita gravátè ferret, conténdere auſus eſt, ut in ſacramentáli judício ſacerdóti crédita regínæ arcána ſibi à Joanne panderentur. At Dei miníſter blandítiis primùm, tormentis deindè, & cárceris ſqualóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbſtitit. Tandèm Regis império in flumen Moldávam Pragam interfluens noctu dejectus, illuſtrem

Digitized by Google

ii corónam eſt con-
. Quem miráculis
. Benedíctus décimus
Póntifex máximus
im primum ſacra-
lis ſigilli aſſertórem,
fidem ſánguine ob-
tem , ſanctórum
rum catálogo ad-
it.

Oratio.

Eus , qui ob invic-
tum beáti Joannis ſa-
ntále ſiléntium, novâ
ſiam tuam martyrii
iâ decoraſti : da no-
ejus interceſſióne &
plo, linguam cautè cuſ-
e ; ac ómnia pótiùs
, quàm ánimæ detri-
um, in hoc ſéculo to-
e ; Per Dóminum.

Commem. de Cruce ; ad Veſp.

DIE XIX.

In Feſto

ETRI CŒLESTINI,
pæ , Congregationis
œleſtin. Inſtitutoris.

Semiduplex.

mnia ut in communi
tificum additis quæ ſe-
ntur.

ridiè ad VESP. Pſ. ſub
Ant. 3. a. Suſcitábo mi-
ſacrdótem fidelem , qui
ta cor meum & áni-
m meam fáciet , alle-
i. 1. *Reg.* 2.

APITULUM. *Hebr.* 5.

[Ec quiſquam ſumit ſibi
honórem , ſed qui vo-
ur à Deo , tanquàm Aá-
ron. Sic & Chriſtus non
ſemetipſum clarificávit ut
póntifex fíeret , ſed qui lo-
cútus eſt ad eum ; Fílius
meus es tu , ego hódiè gé-
nui te ; quemádmodùm &
in álio loco dicit : Tu es
ſacerdos in æternum ſecun-
dùm ordinem Melchíſe-
dech.

HYMNUS.

CHriſte, Paſtórum caput
atque princeps ,
Præſulis feſtam veneráta
lucem ,
Débiris ſupplex tua tem-
pla votis —
Turba frequentat.
Ille non vano ténuit tre-
mendam
Spíritu ſedem , próprio
nec auſu :
Sed ſacrum juſſus , Dó-
mino vocante ,
Sumpſit honórem.
Strénuum bello púgilem ſu-
perni
Chríſmatis pleno tuus
unxit intùs
Spíritu cornu , poſuit-
que ſanctam
Páſcere gentem.
Fit gregis paſtor , pater at-
que forma :
Lætus impendit ſua , ſe-
que ; ſervus
Omnium , curis gravis ,
omnibuſque
Omnia factus.
Pro reis orat , réficit ge-
mentes ,
Erigit lapſos , tenebraſ-
que pellit ;

Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti;
℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo, allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, Deus qui. *infrà.*

Fit Commemoratio Sancti Yvonis Presbyteri, Ant.

Notum faciet Dóminus qui ad ſe pertíneant, & ſanctos applicábit ſibi, & quos elégerit, approquinquábunt ei, allelúia. *Num.* 16.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum;
℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrabat. *Pſ.* 100.

Oratio, Deus qui. *infrà.*

Deindè de cruce.

Lectio ij.

Ex Jacobo Gaëtano & Petro de Alliaco apud Bolland.

Cœleſtínus quintus, Petrus de Muróne ante Pontificátum appellátus, piis paréntibus ex Apúlia oriundus, à téneris annis deſerta pétiit. Eremíta ſacerdótium ſuſcépit Romæ: moxque monáſticam vitam ingreſſus, ſub régula ſancti Benedicti vota profeſſus eſt. Deindè cum ſuperiórum permiſſu in montem Murónem ſeceſſit: undè in montem Magellium póſteà tránſiit. Tanta fuit ejus vitæ aſpéritas, ut dies ferè noctéſque ánimum oratiónibus & legendo Pſaltério intenderet; & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ férreâ, corpus domáret. Cùmque multi ad eum, tantæ ſanctitátis famâ permóti, confluérent, congregatiónem Cœleſtinórum ſub régula ſancti Benedicti, ſtatútis étiam arctióribus ádditis, inſtítuit. Poſt mortem Nicolái quarti, cùm Sedes apoſtólica biénnio & ámpliùs vacaſſet, ad Pontificátum promótus eſt. Hoc núntio ita perculſus fuit, ut jam fugam cogitáret: ſed præſulum & ipſórum regum précibus victus pontifícium recépit. Aquilæ magno concurſu conſecrátio ejus facta eſt; undè Neápolim venit: ſed difficílibus huius ſublímis dignitátis munéribus ſe ímparem exíſtimans, poſt ſex círciter menſes eam abdi-

Digitized by Google

ut rerum divinárum
nplatióni libériùs va-
Cùmque deſerta re-
:t, detentus & in cuſ-
m miſſus, patiéntiæ
am felíci morte pro-
it, anno ætátis octo-
o quarto: quem mi-
is conſpícuum Cle-
quintus Sanctórum
:ro aſcripſit.

De ſancto Yvone.

Lectio iij.

Bollando. Papeb. &c.

Vo in Diœceſi Treco-
:enſi nobilibus & piis
ntibus natus, ſtutétiæ
ſiórum, & Aureliá-
, óperam líteris dedit.
bus ſtúdiis ſummam in
nis juris perítiam adép-
, cum in Aremóricam
iſſet, judex Eccleſiaſ-
is ab Archidiácono Rhe-
ienſi primùm, tùm à
ibus Epiſcopis Treco-
ſibus eſt conſtitutus.
ic Parróchiæ uníus per
ios octo, & altérius per
ios decem rector, mag-
labóris & ſollicitúdinis
ſtorális in utráque exem-
præbuit. Cæperat jam
n, cùm Aureliánis ver-
étur, à carnibus & vino
ſtinére: quod per totum
æ tempus obſervávit,
pius ſolo pane conten-
:. Singulári in pauperes,
luas, & orphanos affec-
enituit. Oratióni, & rbi Dei prædicatióni va-
vit aſſíduè. Tanta in eo erat dicendi vis, ut ipſe Spíritus ſanctus loquenti verba ſuggérere viderétur. Miráculis clarus obdormívit in Dómino, anno ætátis circiter quinquágeſimo. A Clemente ſexto poſt annos ferè viginti ſeptem, inſtante Philippo Valéſio, ſolémniter inter ſanctos relatus eſt.

Oratio.

DEus, qui populis tuis regendis vicarios caritátis tuæ præficis miniſtros: da, quæſumus, intercedente beáto Petro Cœleſtino Pontífice, ſpíritum ſapiéntiæ, quibus præeſſe dediſti Eccléſiæ tuæ, ut de profectu ſanctárum óvium fiant gáudia æterna paſtórum. Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

Pro Commem. S. Yvonis, Ant. Fidúciam habémus per Chriſtum ad Deum, qui & Idóneos nos fecit miniſtros novi teſtamenti, non litterâ, ſed ſpíritu, allelúia. 2. *Cor.* 3.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipſa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Pſ.* 42.

Orémus.

DEus qui beátum Yvónem Preſbyterum miſericórdiæ viſcéribus impleviſti; præſta quæſumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effeciſti, benig-

Digitized by Google

num apud te jugiter habeámus interceſſórem. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Deindè de Cruce.

VESPERÆ à Capit. de ſequenti, cum Comm. præcedentis, & de Cruce.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI HILARII, Toloſani Epiſcopi.

Semiduplex.

Oratio, Omnípotens. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita S. Saturnini & Traditione Eccl. Toloſanæ.

HIlárius Eccléſiæ Toloſánæ tértius à beáto Saturníno præfuiſſe trádi-tur. Hujus ſancti Mártyris túmulum eò uſquè minùs decenter hábitum, extructo déſuper oratório celebriórem réddidit. Cétera quæ in vita geſſit, témporum injúriâ vel hóminum negligéntiâ intercidérunt. Sola apud póſteros ſuperſtes manſit ſanctitátis ejus memória, & propagáta públi-co Eccléſiæ cultu venerátio, cum relíquiis córporis quæ in baſílica ſancti Saturníni cónditæ ſummâ cívium religióne celebrantur.

Sermo ſáncti Auguſtíni, Epíſcopi.

Serm. 46. de Paſtoribus, c. 1.

Lectio iij.

NOs quos in iſto loco, de quo periculóſa rátio rédditur, Dóminus, ſecundùm dignatiónem ſuam, non ſecundùm méritum noſtrum, conſtítuit, habémus duo quædam unum, quòd chriſtiáni ſumus; álterum, quòd præpóſiti ſumus. Illud quòd Chriſtiáni ſumus, propter nos eſt; álterum, quòd Præpóſiti ſumus, propter vos eſt. In eo quòd Chriſtiáni ſumus, atténditur utílitas noſtra; in eo quòd Præpóſiti ſumus, non ſi-veſtra. Cùm Præpóſiti ſint, ut his qui ſubjecti ſunt, cónſulant; non in eo quòd præſunt; ut nínd utilitátem ſuam attendant, ſed eórum quibus miniſtrant. Quiſquis ita præpóſitus eſt, ut in eo quòd Præpóſitus eſt gáudeat, honórem ſuum quærat, cómmoda ſua ſola reſpíciat, ſe paſcit, non oves.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui beátum Hilárium Pontíficem nobis ætérnæ ſalútis dedíſti miniſtrum; quæſumus, ut ejus ſuffragántibus méritis, pietátis tuæ grátiam conſequámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſeculórum.

℟. Amen.

Fit Commem. de Cruce.

Digitized by Google

I E XXIV.

In Festo
NCISCI REGIS,
yteri. *Simplex.*
o, Dómine Deus.
mmuni Justorum
rorum, xxxvj. *cum*
m. de Cruce.

Lectio iij.

ejus per suos scripta.

nes Francíscus Re-
nóbili génere, pro-
rcassónam natus,
ídulo Narbonensis
, cui nomen Fons-
tus, exímiæ sanc-
à téneris annis in-
præbuit. Societá-
esu ingressus To-
nno ætátis décimo
, ómnibus excélluit
eligiósæ virtútibus.
ítis stúdiis totum se
candæ animárum sa-
tûs devóvit. Velau-
& Forénsium mon-
& ingentes Helvió-
tractus, eorumque
os barbárie intractá-
suscépit excolendos,
ccessu ut innumerá-
hómines aut Cal-
â hue infectos,
érditis móribus cor-
s, ad fidem cathóli-
& ad christiánam pie-
tradúxerit. Campés-
missiónibus hiberno
ore perfunctus, æsti-
vertebátur Anícium;
e per nosocómia in
órum minístériis,
ıtandisque paupéribus
ıam exhibébat ópe-
ram. Grassante peste infirmos eo morbo laborantes sédulò invísens, ardenti caritáte reficiébat. Erga álios blandus, in se ipse sæviébat acérrimè. Somnum humi carpens, semper abstémius, vili cibo víctitans, divíno amóre sic erat incensus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Tandèm miráculis clarus, in Viennensis diœcésis pago, cui nomen est Lalovescus, spíritum Creatóri réddidit anno milléssimo sexcentésimo quadragésimo, vitæ suæ quadragésimo quarto.

Commem. de Cruce.

DIE XXVI.

In Festo
SANCTI BERENGARII,
Presbyteri & Monachi.
Duplex - minus.
[*In Cathedrali Duplex-majus.*]
Omnia de Communi SS. Monachorum.

Lectio ij.

Ex ejus vita scripta per Anselm. Monach. Beccens.

BErengárius in Tractu Tolosáno paréntibus nobilitáte conspícuis ortus, ab ipsis puerílibus annis plúrima dedit futúræ sanctitátis specímina. Adolescens oblátas sibi fortúnæ spes fórtiter abjíciens, ut Deo soli tútiùs deservíret, ad monastérium sancti Pápuli confúgit, in quo sub Abbáte Ray-

Digitized by Google

mundo sancti Benedicti hábitum institutumque susscépit. Mox rerum cœléstium contemplatióni, oratióni, & divinárum litterárum lectióni assíduè incumbens, ita virtútum ómnium splendóre refulsit, ut frátribus suis étiam ætáte ac professióne provectióribus admiratióni fúerit & exemplo. Mira in eo elucébat cástitas, quam vigíliis, jejúniis sensuumque ómnium arctíssimâ custódiâ ab omni labe immúnem servávit.

Lectio iij.

His ornátus virtútibus, ad Sacerdótium obediéntiâ impellente evectus, nihil non egit, ut tantum minístérium dignè impléret. In divínis officiis assíduus, in sacris mystériis celebrandis frequens ac devótus, in verbo Dei prædicando strénuus, in sublevandis paupéribus & ægrótis vigilantíssimus, magnam apud omnes sanctitátis famam sibi comparávit. Factus monastérii Operárius, hoc minístérium summo cum humilitátis & caritátis stúdio adimplévit. Labóribus fractus, próximæ dissolutiónis cónscius, óbitûs sui diem frátribus prænuntiávit, quos ad observántiam regulárem adhortátus, sumptis magna cum pietáte Eccléstæ sacramentis, migrávit ad cœlum anno (ut créditur) millésimo ducentésimo nonagésimo secundo, regnante in Gállia Philippo quarto. Sacrum ejus corpus honorífice servátur in Eccléstæ sancti Pápuli quam ex Abbatiáli Joannes vigésimus secundus Cathedrálem effécit.

Oratio.

Deus, pro cujus amóre beátus Berengárius terrenárum rerum cupiditátes contempsit; fac, ut ipsíus exemplo incensi, & intercessióne suffulti, abdicáto séculi fastu, quæ tibi sunt plácita, fidéliter exequámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

Fit Commem. de Cruce, & sic ad Vesp.

DIE XX.

In Festo

SANCTI GUILLELMI, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, demùm Monachi.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Quid prodest. xxv. *in Communi SS. Monachorum. Oratio*, Da nobis. *infrà.*

Cum Commemoratione de Cruce.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Mabillonium & Bollandum.

Guillelmus, patre Theodorico Cómite & matre Abdónâ natus, *sub Cá-*

agno aulæ militiæ-
ancipátus, primæ
s ſortítus eſt prin-
n. Deindè cùm in
dis rebus béllicis
im ſibi laudem com-
t, ab eódem Impe-
, Aquitániæ dux,
que Toloſánus re-
tus eſt. Tùm, victis
bárbaris, dilatató-
npério Chriſtiáno,
ce conſtitútâ, ſub
ſna ſancti Benedicti
enſis, totum ſe de-
éribus juſtítiæ, pie-
c miſericórdiæ. Nec
pòſt monaſtérium
ári curávit in valle
ıenſi Diœcéſis Lodo-
, ſcópulis & món-
aſpérrimâ, quod
ſancti Guillelmi in
) nuncupátur.

Lectio iij.

ılam póſteà ab Impe-
ore vocátus, hinc brevi
lendi licéntiam impe-
; pergenſque ad ſanc-
Benedictum, moram
m fieri paſſus, hábitu
ıcháli indúitur in Gel-
ıſi monaſtério, quod
ım jam ánteà amplis
redítibus donátum
ıt. Ibi ómnium dein-
virtútum ſplendóre,
otíſſimùm humilitátis
e antecélluit; contí-
vacans oratióni, jejú-
impénſiùs favens, ac
: noctes ſólitus inſom-
dúcere. Demùm méri-
tis plenus, prænuntiáto
mortis die, obdormívit in
Dómino quinto Calendas
Júnii, anno octingentéſi-
mo duodécimo. Ejus cor-
pus in oratório ſancti Mi-
chaélis quod ipſe conſtrú-
xerat, primò ſepultum,
deindè in majórem mo-
naſtérii Gellonenſis baſíli-
cam tranſlátum, ſub altári
cónditum eſt, ubi etiam-
nùm quieſcit.

Oratio.

DA nobis, quæſumus,
Dómine, beátum
Confeſſórem tuum Guil-
lelmùm imitári; ut ſecu-
láribus expedíti negótiis,
donis cœléſtibus, te larg-
giente, ditémur; Per Dó-
minum noſtrum Jeſum
Chriſtum Fílium tuum,
qui tecum vivit & regnat
in unitáte, &c.

Fit Commem. de Cruce.
VESP. à Capit. de ſequenti, Oratio, Deus,
Sanctórum. *infrà, cum Commem. præced. & de Cruce.*

DIE XX.

In Feſto
SANCTI GERMANI,
Pariſienſis Epiſcopi.
Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum.

Lectio ij.
Ex Venant. Fortunato Pictav. &c.

GErmánus apud Æduos
honeſtis paréntibus na-
tus, à ſancto propinquo

Digitized by Google

suo educátus est. Préſbyter à sancto Agrippíno ordinátus, ex mónacho per Nectárium Agrippíni succeſſórem factus est Abbas Monaſtérii sancti Symphoriáni Augustodunensis. Eusébio Parisiórum Epíscopo mórtuo suffectus, nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monaſtério égerat. Mira ejus in páuperes, máximè verò in servos captivosque redimendos beneficéntia fuit, quod ei Childebertum Regem ita conciliávit, ut ex Regis ærário ad pias largitiónes ingentem ei pecúniam submiſtráret.

Lectio iij.

Accersítus à Clotário, qui quòd eum contempſísset, à Deo percuſsus fúerat, illúm admótis veſtimentis suis sanávit. Caribertum unum è Francis Régibus, qui uxóris soróre dúxerat sacris interdíxit. Sigebertum per lítteras à cæde Chilperíci fratris deterrére conátus est, & [illegible]-mónitis reluctantem, brevi moritúrum prædíxit. In Synodo Bituricensi plúrimos Judæos Christo lucrátus est. Sedit in Concílio Parisiensi tértio & quarto, & Turonensi secundo. Aliquot ante tránsitum diébus per Notárium hæc verba, quinto Calendas Júnias, ad lectum suum scribi vóluit; quâ die cùm obiisset, apertus est qui latébat verb[illegible] rum sensus.

Oratio.

DEus, Sanctórum tu[illegible] rum splendor mirá[illegible] lis, qui hunc diem be[illegible] Germáni Pontíficis dep[illegible] tióne consecrásti: da [illegible] cléſiæ tuæ in ejus natal[illegible] exultanti, ut apud m[illegible] ricórdiam tuam, exem[illegible] ejus protegátur & mér[illegible] Per Dóminum.

Commem. de Cruce.

DIE XXXI.

In Festo

SANCTI SYLVI[illegible]

Tolosani Epíscopi.

Semiduplex.

Omnia ut in Comm[illegible] Pontificum additis quæ [illegible] quuntur. Pridiè ad VE[illegible] Psalmi sub sola Ant. Sufficiebat. xiij. *Oratio*, Deus [illegible] qui nos beáti. *infrà.*

Fit Commem de Cruce.

Lecti ij.

Ex Eccleſiæ Tolosanæ Traditione.

CUm è Biterrensi synodo Rhodánius Tolosánus Antistes, *Saturnini* Arelatensis factióne, una cum sancto Hilário Pictaviensi, in Phrygiam relegátus fuisset, plúribus annis Eccléſia Tolosána paſtóre viduáta remansit. Rhodánio autem in exílio defuncto, in locum Confessóris Christi, unánimi cleri & pópuli consensu suffectus est Sylvius. Is prædecessórum suórum veſtigiis

, fídei cathólicæ rem acérrimum se :. Infidéles ab ido- cultu avértere ar- ídio, felicíque suc- laborávit. De ex- basílica, in qua icéntiùs collocaren- cti Saturníni primi ni Epíscopi relíquiæ s, morte prævenus consummáre non , fundamenta tamen dícitur, ipsámque e ædificasse. Cétera piscopátum ejus il- int gesta, ad nos non pervenérunt. táte célebris óbiit quinti séculi. Cor- us plúrimis pòst fé- n Eccléfia sancti Sa- i inventum, ibídem ssíssimè asservátur. o sancti Bernardi Abbátis.

ic. *Epísc. ad Henri- Senonens. C.* 2.

Lectio iij.

)norificábitis minis- érium vestrum, non véstium, non equó- astu, non amplis ædi- , sed ornátis móri- stúdiis spirituálibus, bus bonis. Quàm mul- er! Cérnitur in non- Sacerdótibus vés- tium cultus plúrimus; virtútum aut nullus aut exíguus. Non Christi stigmata sunt hæc, quæ isti Mártyrum exemplo circúmferant in córpore suo. Verùm tu, Sacerdos Dei altíssimi, cui ex his placére gestis, mundo, an Deo? Si mundo, cur Sacerdos? Si Deo, cur qualis pópulus, talis & Sacerdos? Nam si placére vis mundo, quid tibi prodest Sacerdótium? Nec enim potes duóbus dóminis servíre. Volens ítaque placére homínibus, Deo non places: si non places, non placas. Cur ergò, ut dixi, Sacerdos? Si verò placére intendis, non mundo, sed Deo: cur qualis pópulus, talis & Sacerdos? Enim verò si Sacerdos pastor est, & pópulus oves; dignumne est ut in nullo appáreat óvibus pastor dissímilis?

Oratio.

DEus, qui nos beáti Pontíficis Sylvii ánnuâ solemnitáte lætíficas; concéde propítius: ut ejus qui tibi plácuit, exemplis informémur, & intercessiónibus adjuvémur; Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. de Cruce, & sic ad Vesperas.

FESTA JUNII.

DIE II.

In Feſto SS. Martyrum POTHINI, EPISCOPI, BLANDINÆ, VIRG. & Sociorum. *Semiduplex.*

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ ſequuntur. Pridiè ad VESP. Pſalm. ſub ſola Ant. Venit hora. viij. *Oratio*, Mártyrum. *infrà.*

Fit Commem. de Cruce.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus ſit una.

Ex Epiſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis, ad Eccléſias Aſiæ & Phrygiæ.

Euſeb. Hiſt. Eccleſ. L. 5. C. 1.

Lectio ij.

BEatíſſimus Pothínus, Eccléſiæ Lugdunenſis Epíſcopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & univerſâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis aſſ tus eſt; cùm ii quidèm própiùs aſtábant, cálci & pugnis illum contu liósè appéterent; qui v lóngiùs diſtábant, qu quid ad manum erat, ipſum conjícerent, om déniquè graviſſimi pia reos ſe exiſtimárent, pro ſuâ quiſque parte e tulanter inſultárent. Q pè hoc modo injúriam rum ſuórum ultúros ſe bitrabantur. Exindè adhuc ſpirans, in cárc rem projectus eſt; tandè que poſt bíduum ánima exhalávit. Matúrus ver neóphytus, & Sanctus Di conus Viennenſis cum Bla dína ancilla & Attalo ducti ſunt ad béſtias amphitheátrum. Et Matú rus quidèm ac Sanctus con ſuéta illìc flagrórum vér bera pertulérunt, & beſtiá rum ipſos trahéntium mor ſus ipſam poſtrémò fé ream cáthedram; cui ſu perpóſita Mártyrum mem bra cùm torrerentur, illó rum nares moleſtíſſimus ni dor implébat. Hi ergò má ximo certámine perfuncti, tandèm juguláti ſunt. Blandína autem ad palum ſuſpenſa, béſtiis objecta eſt. Quæ cùm in crucis ſpéciem ſuſpenſa cernerétur, Deóque intentíſſimè ſup-

Digitized by Google

t, máximam ala-
m addébat certánti-
quippè qui ſub ſoró-
lóna cérnerent illum
o ipſis crucifixus eſt.
ue nulla tunc béſtia
s ejus attigiſſet, de-
ex ſtípite, rurſùs
ircerem conjícitur,
iud certámen refer-

Lectio iij.

Ttalus quoque cùm
per amphitheátrum
mducerétur, præce-
e eum tabellâ, in qua
no ſermóne ſcriptum
: Hic eſt Attalus
iſtiánus; Præſes poſt-
n civem Románum
i eſſe cómperit, redúci
uſtódiam jubet, lítte-
ad Cæſarem datis de
qui inclúſi tenebantur.
unte ígitur ſolemni
id nos mercátu, Præſes
lúci jubet Mártyres ad
oúnal, tanquàm in thea-
li pompa eos pópulis oſ-
ıtans. Cùmque illos dé-
ò interrogaſſet, quicum-
ıe cives Románi reperti
nt, cápite truncávit; ré-
quos trádidit béſtiis. Cé-
rùm ingens glória acceſ-
t Chriſto per eos qui priùs
uidèm negáverant, tunc
erò confitebantur fidem.
)uibus exámini ſubjectis,
Alexander natióne Phryx,
profeſſióne médicus, plu-
es jam annos morátus in
Gálliis, cùm illos ad fídei
confeſſiónem nútibus hor-
tarétur, cunctis qui tribú-
nal circúmdabant, tan-
quàm partúriens videbá-
tur. Inſtans íllicò Præſes
interrogávit eum quis eſſet:
qui cùm Chriſtiánum ſe
eſſe dixiſſet, irátus judex
eum ad béſtias damnávit.
Poſtrídiè ígitur unà cum
Attalo ingreſſus eſt; nam
& hunc Præſes béſtiis íte-
rùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro ſuſtinuiſſent, gládio percuſſi ſunt. Ultimo tandèm ſpectaculórum die, Blandína rurſùs illáta eſt, unà cum Póntico adoleſcente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidèm cuncta ſupplícia generóſè perpeſſus, emíſit ſpíritum. Beáta verò Blandína poſt flagra, poſt béſtias, poſt ſartáginem, reticulo inclúſa, tauro objecta eſt, à quo diù in altum jactáta, tandèm & ipſa inſtar víctimæ jugulata eſt.

Oratio.

MArtyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis & Sociórum ſolémnia recenſéntes, ſúpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, paſſiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda eſt in nobis, invícto ánimo ſuſtinére valeámus; Per Dóminum.

Digitized by Google

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ, à Capitulo de ſancta Clotilde, ut in Communi ſanctarum Mulierum, xlvij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Poſt Hymnum, ℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Sanctificátus eſt vir infidélis per mulíerem fidélem, allelúia. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réſpice. *infrà.*

Pro Commem. SS. Pothini & Sociorum, Ant. Datæ ſunt. ℣. In æternum xiij. *Oratio*, Mártyrum. *ſuprà.*

DIE III.

In Feſto SANCTÆ CLOTILDIS, Reginæ, Viduæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Turon. & quibuſdam aliis.

CLotildis, Chilperíci regis fília, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico ab ipſo Gundobaldo in cónjugem trádita eſt. Quæ cùm primogénitum peperiſſet, eum, tolerante magìs quàm approbante Clodovéo, baptizári juſſit. Cùm autem infantis, cui nomen impóſitum fúerat Ingoméres, in Albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptiſmo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, áſſerens deos pátrios ob contemptum núminis ſui irátos, ſibi fílium eripuiſſe. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non uſquequáquè judicávit indignam ut de útero meo génitum regno ſuo dignarétur aſcíre. Alterum filium Regína cùm genuiſſet, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus eſt Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpiſſet, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit.

Lectio iij.

AT Regína non ceſsábat hortári virum, ut abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille ſuperſtitióni Francórum adhæſit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens ſuórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Chriſti imploráto, de hóſtibus triumphávit. Cui apud Rèmos læta uxor occurrens, ubì órdinem rei geſtæ cognóvit, advocávit ſanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus eſt, & chriſmate ſacro inunctus. Poſt mortem Clodovéi, Túrones ádiit Clotildis: ibíque ad

lcrum ſancti Martíni
mâ pietáte réliquum
e exégit, pernox in vi-
s, eleemóſynis aliiſque
opéribus intenta, mu-
ta erga Eccléſias & Mo-
ria. Clodoméris in
o Burgúndico occíſi fi-
, nepótes ſuos, Theo-
aldum, Guntárium, &
oaldum educávit. Tan-
plena diérum, Tú-
migrávit ad Dómi-
; & Parſíos inter pſal-
um choros tranſláta,
lta eſt à ffliis Childeber-
Clotário régibus ad la-
Clodovéi, in ſacrário
ſilicæ ſancti Petri, ubi
pus ſanctæ Genovéfæ
ieſcit.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum.

℣. Vovéte, & réddite
ómino Deo veſtro, ℟.
erríbili apud Reges ter-
. *Pſ.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm invocaſ-
t ómnium rectórem &
lvatórem Deum, con-
rtit Deus ſpíritum regis,
lelúia. *Eſther.* 15.

Oratio.

REſpice, quæſumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium: & quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fídei contuliſti, iiſdem per ejus interceſſiónem tríbue ſincérum chriſtiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

VEESP. à Capit. de ſequenti, ut in Communi plurium Mart. Oratio, Da nobis. *cum Commem. præcedentis, ut ſequitur*,

Ant. Tu honorificéntia pópuli noſtri; quia feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, allelúia. *Judith* 15.

℣. Tríbuat tibi Dóminus ſecundùm cor tuum: ℟. Et omne conſílium tuum confírmet. *Pſ.* 19.

Oratio, Réſpice. *ut ſuprà.*

DIE IV.

In Feſto

SS. MARCELLINI ET PETRI,

Martyrum. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex Carminibus S. Damaſi Papæ.

DIocletiáno & Maximiáno, circà inítium ſéculi quarti, Eccléſiam devaſtántibus, & vehementer in eos omnes qui Chriſtiáno gloriabantur nómine ſæviéntibus, glorióſo martyrio Románam illuſtrárunt Eccléſiam, ſanctus Marcellínus ejuſdem Eccléſiæ Préſbyter, & ſanctus Petrus Exorciſta. Uterque cápite truncáto palmam obtínuit. Illórum Mártyrum laudes cármine célebrat Dámaſus Papa: & ipſi ſunt quorum nomen quotídiè in altáris ſacrificio commemorátur.

Digitized by Google

Lectio iij.

Sermo ſancti Ephrem, Diáconi.

Serm. 2.

OBteſtámur vos, ô ſanctíſſimi Mártyres, qui pro Dómino Salvatóre, ejuſque amóre, ſponte ac promptè atrocíſſima tormenta ſubiiſtis, (quamóbrem étiam familiáriùs jam ei conjuncti eſtis,) ut pro nobis míſeris peccatóribus negligéntiæ ſqualóre óbſitis, Dóminum deprecémini, ut divínam ſuam in nos infundat grátiam, quæ corda noſtra ſanctæ caritátis rádio júgiter illuſtret atque illúminet; quò ipſum toto corde, totâque mente, dilígere valeámus. Vos étenim verè nunc beáti ac glorióſi eſtis, quos Angeli páriter & hómines, unâ voce atque conſenſu, felíces prædicant.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ diſcrímina, contínuum grátiæ tuæ præſídium; qui ſanctis Martyribus Marcellíno & Petro fídei tuæ conſtántiam, ut hoſtem víncerent, contuliſti; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qu tecum vivit, &c.

VESP. à Capitulo de ſequenti Oratio, Deus, cujus. v. *cum Commem. præcedentis.*

DIE V.

In Feſto

SANCTI BONIFACII, Moguntini Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Wilibaldo, Othlono & aliis apud Mabill.

BOnifácius, qui & pátriâ linguâ Wínfridus, ex nóbili profápia natus eſt apud Anglo-Sáxones. Religiónem monáſticam primùm profeſſus, pietáte & ſacrárum litterárum ſtúdiis cláruit: tùm anno ſuæ ætátis trigéſimo preſbyterátu inſignítus, elapſis deindè aliquot annis, relícto natáli ſolo in Fríſiam venit, ubi præco divíni verbi effectus, in multórum ánimis Chriſtiánam ingeſſit religiónem, indéque ad ſuos reverſus eſt. Paulò pòſt verò cum lítteris epíſcopi ſui commendatítiis Romam profectus, ſummum Pontíficem Gregórium ſecundum ádiit, apud quem aliquándiù commorátus, indè acceptâ benedictióne, litteríſque munítus à beatíſſimo Papa, in Germániam ſe recépit. Hìc ſancto Willibródo epíſcopo, Trajectenſis ad Rhenum Eccléſiæ fundatóri adhæſit per annos tres, ac deindè Sáxones & Héſſones convertit ad fidem. Póſteà ſterùm Romam acceſſit ad eumdem Gregó-

Digitized by Google

Papam, qui eum ordinavit Epiſcopum; & ut myſtérium incrédulis bus annuntiáret, potem illi fecit, ac íncum Cárolo Martello , majóri palátii Fráncommendávit; à quo à príncipe in Alemánreverſus, ubì monaum & vírginum moéria primus inſtítuit, anter accípitur.

Lectio iij.

Eque Gregório tértio in ſecundi demórtui, im ſuffecto, minùs fuit us Bonifácius, quem cèt hic Póntifex vagæ ncertæ ſedis archiepíſum inſtítuit & pállio rnávit. Exindè Romam iò invíſit iſte præſul, que ab eódem Pontífice ultátem accépit novos tituendi Epiſcopátus, od & præſtitit in Baváubi concílium celeivit. Mémorat étiam m Póntifex Bonifácii táte & Cároli Príncipis itiâ Deum de poteſtáte ganórum centum míllia imárum, in ſinu matris cléſiæ aggregáre digná m fuiſſe. Idem porrò letus, vicárius & miſſus lei apoſtólicæ in Galliá m província & Bavária rimis concíliis præfuit. epóſito autem Gerviliébo oguntíno epíſcopo, ſtan Bonifácius à Carloanno & Pipíno fratre ejus, Eccléſiæ Moguntiacenſi præfícitur; & ut ejus dignitas eminéntior foret, decrevérunt iſdem príncipes Eccléſiam Moguntiacenſem, metrópolim ómnium in Germania poſitárum Eccleſiárum, efficere; moxque legatióne factâ, illud à præſule apoſtólico impetravêre. Bonifácii conſíliis Carlomannus ita profécit, ut abjectis régiæ dignitátis pompâ deliciiſque, in monte Caſſíno vitam monásticam incógnitus ampléxus ſit. Sic autem ejus frater Pipínus íntegro Francórum regno potítus, ſucceſſióne inúngitur Rex, coronaturque ab eódem præſule, quo étiam ſuadente multa pius Princeps pro religióne fecit. Cùm ad vitæ exítum ſe properáre animadvérteret Bonifácius, eâ uſus facultáte quam ei concéſſerat Zachárias Papa, Lullum pro ſe Moguntínum epíſcopum ordinávit. Quo facto, in Fríſiam trajécit, ut illíc labórum ſuórum mercédem ac præmium percíperet, ubì prædicatiónis primítias poſúerat. Cùmque aliquandò Neóphytos conſignatúrus eſſet, circumventus à Paganís, martyrium paſſus eſt.

Oratio, Deus, cujus grátiâ. *in Communi.*

VESPERÆ, à Capitulo de ſequenti, Oratio, De

Eccléſiæ. *infrà, cum Commemoratione præcedentis.*

DIE VI.

In Feſto

SANCTI NORBERTI, Magdeburgenſis Epiſcopi, Inſtit. Ord. Præmonſtr.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex anonymo coætaneo apud Bollandum.

NOrbertus Sanctis, Clíviæ óppido, in diœcéſi Colonienſi, nóbili proſápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dediſſet, ſtatìm atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula, necdùm formátis ad gravitátem Eccleſiáſticam móribus, ordinátus eſt. Sed in tempeſtáte deprehenſus, & ictu fúlminis ex equo dejectus, toto ánimo ad Deum converſus eſt. Tùm relictâ Imperatóris aulâ, & majóribus quos háctenùs ſuſcípere diſtúlerat ordínibus initiátus, verbi Dei prædicatiónem ferventi zelo ággredi cœpit. De quo tamen póſteà véritus, ne quid illegítimè à ſe præſumptum eſſet quòd uno die ſacros diaconátûs & preſbytérii Ordínes contrà Cánones accepiſſet, à Geláſio Papa ſecundo, ignorántiam confeſſus, véniam pétiit, & regulárem demùm Evangélici múneris confirmatiónem obtínuit. Abdicátis benefíciis eccleſiáſticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, auſteriórem vitam amplexus eſt. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatores ad pœniténtiam, diſſidentes ad concórdiam revocávit. Cùm eſſet Laudúni, à Bartholomæo Epiſcopo rogátus ne ab ipsíus diœcéſi diſcéderet, deſertum in ea locum qui Præmonſtrátus dicebátur, ſibi delégit, ex quo totus Ordo, quem ibi ſub Régula ſancti Auguſtíni inſtituit, nomen accépit.

Lectio iij.

SAcramentáriam & Adamíticam Tanchelíni hæreſim Antuérpiæ graſſántem, eò vocátus, profligávit: & qui multò antè oblátum ſibi Cameracenſem Epiſcopátum recuſáverat, ad Magdeburgenſem Archiepiſcopátum póſteà raptus, eccleſiáſticam diſciplínam, præſertímque ſacrórum miniſtrórum cœlibátum, conſtanter propugnávit. Remis in Concílio Innocéntium ſecundum égrégiè adjúvit: & Romam cum áliis Epíſcopis profectus, ſchiſma Petri Leónis compreſſit, Innocéntio ſuæ ſedi réddito. Exactis in pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto; hunc que Gregórius décimus

Digitized by Google

rtius anno milléſimo ntéſimo octogéſimo o in Sanctórum órrétulit.

Oratio.

A Eccléſiæ tuæ, miéricors Deus, ut méancti Epiſcopi Norpietátem tuam pro ſemper exórent, & um in nobis labórum uſtódiant; Per Dóminoſtrum Jeſum Chriſ-Filium tuum, qui tevivit & regnat in uni-Spíritûs ſancti Deus, ómnia ſécula ſeculó-

℟. Amen.

ESP. *à Capit. de ſe-ti, Oratio, Deus Juſtó-. infrà. Commem. præc.*

DIE VII.

In Feſto

NCTI CLAUDII, Epiſcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Bolland. &c.

Láudius Veſuntionenſis Epíſcopus, ſubſcrip-Concílio Epaonenſi, ıo Chriſti, quingentéſi-décimo ſeptimo, & ncílio Lugdunenſi, anno uenti: in quibus multa cà diſciplínam Eccleſiáſam egregiè ſancíta ſunt. ım ſedem per annos ſepm ſumma cum laude teiſſet, abdicáto Epiſcopá-, ad Jurenſe monaſtérium cóntulit, ubi monáſtici ſtitúti régulam profeſſus eſt. Poſtquàm Injuriófus illíus cœnóbii ſanctiſſimus Abbas è vivis exceſſiſſet, ómnium votis expetítus, & in ejus locum ſuffectus, huic monaſtério per annos quinquaginta præfuiſſe tráditur.

Lectio iij.

LOnga vitæ ſpátia emenſus, méritis plenus ábiit ad Dóminum octávo Idus Júnii anno Chriſti quingentéſimo octogéſimo primo. Corpus ejus háctenùs íntegrum & incorruptum magnâ populórum pietáte & frequéntiâ cólitur in eódem monaſtério, quod, ſicut & óppidum ibi cónditum, à ſéculis áliquot ſancti Cláudii nomen habet, & à Benedicto décimo quarto ſummo Pontífice anno milléſimo ſeptingentéſimo quadragéſimo primo ad Epiſcopális ſedis dignitátem titulumque evectum Lugdunenſi Provínciæ áddictum eſt.

Oratio.

DEus Juſtórum lux & via, qui beátum Cláudium à paſtoráli ſollicitúdine in vitæ mundo abſcónditæ ſémitas mirabíliter deduxiſti: exaudi nos propítius, & concéde, ut ejus exemplo & interceſſióne honóres fúgere, & in noviſſimo loco recúmbere gaudeámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum

Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BARNABÆ, Gentium Apostoli.

Duplex majus.

Pridiè AD VESPERAS, pro ejus Commem. Ant. Joseph qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum, allel. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Caput córporis Eccléfiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Coloss.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CŒlo datur quiéscere, Terris reliétis, Bárnaba: Solemnis hæc affert tuis Finem dies labóribus.

Quem própter, agro véndito, Opes cadúcas déferis, Magno repéndens fœnore En fundus ipse fit tuus.

Tu sacra per jejúnia, Tu públicas inter preces, Jubénte sancto Spíritu, Christi creáris núntius.

Quas non adis mun plagas, Pauli labórum párticeps! Vos unus ambo Spíritus, Vos una junxit cáritas.

Quam vestra gens Chri fidem Lúci rebéllis réppulit, Nil hæsitántes bárbaris Portastis illam géntibus.

Fac, Christe, nostris tuum Cùm lumen offert mén bus, Amóre ne noctis suæ Cœleste donum réspuam

Uni sit & trino Deo, Supréma laus, summ decus, De nocte qui nos ad suæ Lumen vocávit glória. Amen.

Psalmi de Feria; & in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas ap prehensum Saulum duxit Apóstolos, & narrávit il quómodò in via vidit Dóminum, & quia loc tus est ei, alleluia. *Act.*

Ant. 2. Quídam ex iis q dispersi fúerant à tribula tióne quæ facta fúerat sub Stéphano, cùm introísset Antiochíam, loquebantu & ad Græcos, annuntian tes Dóminum Jesum, all lelúia. *Act.* 11.

Ant. 1. *f.* Miserunt Apó toli Bárnabam usquè Antiochíam; qui cùm p

ſſet, & vidiſſet grátiam
, gavíſus eſt, allelúia.

11.

. Ego in Dómino gau-
, R. Et exultábo in
Jeſu meo. *Cant. Hab.*

ectio j. de Scriptura
rrente, ex tribus ſit una.
. Bárnabas hortabátur
es in propósito cordis
nanére in Dómino; *
a erat vir bonus, &
us Spíritu ſancto, &
allelúia, allelúia. ℣.
ita ſalútis dabat eis, &
olabátur eos; * Quia.

11. *Tob.* 1.

Commentário ſancti
annis Chryſóſtomi in
Acta Apoſtolórum.
mil. 28. *in Cap.* 13.
1. *n.* 1. *&* 2.

Lectio ij.

Arnabas & Saulus ordináti ſimul exiérunt; ùm veniſſent Salamí-, prædicábant verbum in Metrópoli Cypri. annum manſérunt Anhíæ. Oportébat illò e, nec ſemper hìc ſe-. Majóribus opus haant Doctóribus. Vide modò Saléuciæ non motrahant, ſcientes à vicivitáte multum utili- accepiſſe Seleucien-; ſed illic étiam feſtít ad ea quæ magis urint. Nam ut venérunt metrópolim inſulæ, ónſulem emendáre ſtudébant. Quòd autem non ex adulatióne dicátur, Erat cum Procónſule viro prudénte, ex re ipſa diſce quómodò non multis ſermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipſos audíre. Et nihil quidèm ad magnum dictum, donec ille occasiónem daret. Quia enim álios attendentes vidébat, id unum ille in ſcopo habébat ne Princeps perſuaderéetur. Et cur non áliud ſignum fecit? Quia nullum huic par erat quòd inimícum cáperet. Et ſtatim credit Proconſul, non ſimplíciter, ſed obſtupeſcens. Vidit enim non hìc verba dari, neque fallácis rem agi. Vide quantum doctrínæ amórem habuit.

℟. Proconſul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei: ſed * Reſiſtébat illis Élymas magus, & cécidit in eum caligo, Proconſul autem cùm vidiſſet factum crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Póſuit Dóminus in eis verba ſignórum ſuórum, & prodigiórum in terra. * Reſistébat. *Act.* 13. *Pſ.* 104.

Lectio iij.

Homil. 30. *n.* 1.

RUrsus Pergen venientes, prætercurrunt álias civitátes: nam ad Pi-

Digitized by Google

sídiæ metrópolim Antiochíam festinábant. Secúti sunt autem eos multi Judæórum & pii advénæ, quos allocúti, persuadébant eis ut manérent in grátia Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, contradicéntes ac blasphemántes. Hoc ipsos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc constánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vóbis oportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni estis; sed, Indignos vos judicátis; ut non onerósus sermo esset. Quia verò repulístis illud, inquit, non nos, (non enim in nos contuméliam vestra vértitur,) convértimur ad Gentes. Multâ plenum manifestúdine hoc verbum. Non dicunt, Derelínquimus vos; innuéntes fieri posse ut reverterentur. Et hoc non propter vestram contuméliam factum est, sic enim præceptum est nobis. Oportet adíre Gentes: verùm hoc non à nobis, sed à vobis factum est, quod à nobis fieri oportébat. Sic enim, inquit, præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem, hoc est, in cognitiónem quæ sit ad salútem; non simpliciter Géntium, sed ómnium géntium.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his, quæ dicebántur, blasphemántes. * Tunc constánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei, sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes; allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedéntem, & cervícem suam indurávérunt, nec audiérunt. * Tunc. Glória Patri. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Ephr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Eúntes ibant & flebant, mitténtes semina sua. ℟. Vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 1. Barnabas & Paulus dies cum conflixissent per singulas Ecclésias Presbýteros, & orántes cum jejuniis, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérant, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 2. c. Cùm venissent Antiochiam, undè erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecísset Deus cum illis, & quia aperuísset Géntibus óstium fidei, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 3. Descendentes

lam de Judæa, docé-
at: Quia nisi circumci-
ueritis, non potestis sal-
ri. Facta est ergò discep-
o non mínima Paulo
Bárnabæ adversùs illos,
ónia. *Act.* 15.

Ant. 2. à. Statútum est
scénderent Paulus &
nabas ad Apóstolos:
ergò deducti ab Ecclé-
, pertransíbant narran-
conversiónem Gentium,
ítia. *Act.* 15.

Ant. 4. a. Cùm veníssent
ólymam, susceptí sunt
Ecclésia, & ab Após-
, & à senióribus, an-
tiantes quanta Deus fe-
et cum illis, allel. *Act.* 15.

CAPITULUM *Act.* 15.

Acuit omnis multitú-
do, & audiébant Bár-
bam & Paulum, nar-
tes quanta Deus feciſſet
na & prodígia in Gén-
is per eos.

HYMNUS.

Quem misit in terras
Deus,
t morte nos servet suâ,
móris hìc fidos sui
os élegit vicários.

Occísus Agnus à lupis
os misit agnos ad lupos.
lores ferínos éxuunt,
gni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædi-
bus
Tellus madébat ímpiis,
estris eam sudóribus,
estro piastis sánguine:

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surréxit ſeges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxe-
ris,
Qui das rigátis créscere,
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúsalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Ps.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Jacóbus, Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis; ut nos in gentes, ipsi autem in circumcisiónem: tantùm ut páuperum memóres essémus, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es; concéde propítius, ut mémores laboris & caritátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári meréamur; Per eumdem.... in unitáte ejusdem.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas

remur; Per eumdem... in unitáte ejusdem.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam, allelúia. *Act.* 11.

Hymnus Temporis ru
sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Géntibus m
fum est hoc salutáre De
& ipsi audient, allelú
Act. 28.

ECERPT

Digitized by Google

XCERPTA QUÆDAM E RUBRICIS
ſum Communis Sanctorum contingentia.

Officium Duplex, & ſuprà, niſi cum æquali aut
niori concurrat, habet I. & II. Veſperas integras;
ad Matutinum tres Nocturnos, & Pſalmos Feria-
, vel de Dominica, vel proprios pro qualitate Feſ-
um. Tempore Paſchali unicum habet Nocturnum,
Pſalmi dicuntur de Dominica ſumuntur è III. Noc-
no.

Officium Semiduplex habet etiam I. Veſperas inte-
s, ſed iſto modo: quinque Pſalmi dicuntur ſub
ca Antiphona, quæ eſt prima è I. Veſperis de Com-
ni, niſi adſit propria. Unico verò ad Matutinum
ſtat Nocturno, in quo dicuntur tres Pſalmi in Pro-
e de Tempore aſſignati in unaquaque Feria, & unica
tium Antiphona quæ ſemper ultima è tribus aſſignatis
Communi, niſi adſit propria; deindè Verſiculus,
Lectiones & tria Reſponſoria. Lectio j. ſemper eſt
Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, ij. &
habentur in Proprio Sanctorum. Quinque habet
tiphonas ad Laudes & ad II. Veſperas, niſi aliter
ri debeat propter Octavam, ut ſuis locis notatur.

Officium Simplex incipit à Capitulo I. Veſperarum,
icam habet Antiphonam ad Laudes, quæ ſemper
quarta ex aſſignatis. Hoc Officium deſinit ad No-
m incluſivè. Unico ad Matutinum conſtat Nocturno,
od ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ
men Lectiones j. & iij. quæ erunt de Scriptura occur-
nte, è tribus duæ: ſcilicèt j. legitur ſola, ij. & iij.
unam junguntur; Lectio verò iij. ut aſſignatur in
roprio Sanctorum.

Modus dicendi Invitatorii in quolibet Officio varia-
r pro gradu Feſtorum. In ſolemnibus & ſuprà, Invi-
torium ante Pſalmum Venite. bis dicitur, & poſt
ngulos ejus verſus repetitur integrum: poſt Gloria.
m Sicut erat. repetitur ab Aſteriſco, id eſt, à me-
o, ac poſteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus
ibuſcumque & Dominicis, idem ſervatur ritus, niſi
od poſt II. & IV. verſum repetitur dumtaxat à me-
o. In Semiduplicibus & infrà, ſemèl tantùm dicitur
ne Pſalmum Venite. repetitur integrum poſt I. ver-

ſum & Glória. cum Sicut erat. *à medio autem po alios verſus ; licèt aliter notetur in Pſalterio.*

Reſponſorium in I. Veſperis aſſignatum dicitur tan tum in Duplcibus-majoribus , & ſuprà , licet alit notetur in Communi. Modus autem illius dicendi va riatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnib quibuſvis , poſt Glória Patri. *omiſsâ reclamatione repetitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *In Annualibus po* Glória. *dicitur reclamatio , poſt quam reſumitur ℟ integrum uſquè ad* ℣. *Ad Officium Noctur. in Solem nibus-minor.* ℟. *IX. omiſsâ reclamatione poſt* Glória. *repetitur uſquè ad* ℣. *In Solemnibus-major.* ℟. *III. VI. & IX. dicitur modo ſupradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus* ℟℟. *ſed ad III. VI. & IX. poſt ultimam reclamationem , reſu mitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. [*Tempore Paſchali, in omnibus Solemn. reſumitur* ℟. *III, ſine reclamat. in Anualibus vero dicitur* Glória Patri. *in tribus* ℟℟℟. *& ad tertium factâ reclamatione repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣.]

Ad Horas , dicitur Doxologia de Tempore , præter quam in Solemnibus & ſuprà , eorumque Octavis, in quibus omiſsâ Strophe , Da Chriſte. *& Doxolog.* Sit laus Patri. *dicitur Doxolog. de Feſto.*

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Feſto , de quo dictæ ſunt Veſperæ , vel de quo factum eſt à Capitulo.

Digitized by Google

OMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

OMMUNE UNIUS MARTYRIS.

In hoc Communi, & teteris, ad I. Vesperas per dicuntur Psalmi de a.]

I. VESPERIS.

FOrtitúdo símplicis via Dómini : is in æternum non comvébitur, allelúia. *Prov.*

Ant. 4. E. Qui timet Dóum, nihil trepidábit, on pavébit ; quóniam est spes ejus, allelúia. *cli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Santiam, permanébit conens ; quóniam in tentane ámbulat cum eo, & in mis éligit eum, allelúia. *cli.* 4.

Ant. 6. Timórem, & um, & probatiónem ácet super illum, donec credat ánimæ illíus ; & mábit illum, allelúia. *cl.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne us illum conservábit, & erábit à malis ; & non détur quasi in procella is, allelúia. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue* 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu ; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur, nisi legítimè certáverit, allelúia, allelúia. ℣. Esto vir fortis, & præliare bella Dómini ; * Nam. Glória Patri. † Non. 2. *Tim.* 2. 1. *Reg.* 18.

HYMNUS.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuâque fretus déxterâ,

Digitized by Google

Tibi, Redemptor, míli-
tat.
Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut sperét mori,
Et morte mortem vín-
cere.
Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mí-
litis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nó-
mine.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Márty-
res;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum: & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. allelúia. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Qui séquitur me, non ámbulat in téne-
bris; sed habébit lumen
tæ, dicit Dóminus, alle
lúia. *Joan.* 8.

Hymnus & Capitulum ut in Feriis Temporis Pa chalis: & sic in cæte Communibus.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ego ad Dó num aspíciam: expecta Deum salvatórem me allelúia, *Mich.* 7.

AD OFFICIUM NOCT

Invit. Deum patién & solátii, * Veníte, a rémus, allelúia. *Rom.*

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FElix morte tuâ, cruciáribus
Cœlo difficilem rúmpe amas viam.,
Et signáre cruóre Quam Christo dédi fidem!
Pœnis victa quibus defi ret fides!
Tu pœnas ávidâ me præóccupas:
Cui non sufficit una, Ambis innúmeras ne
Te pro lege sua magn mum mori,
Te Christus púgilé spe tat ab æthere:
Ne succúmbere possis, Tecum prælia sustinet.
Et nos delícias, vana ótia,
Gens infida Deo, q rimus ánxii:
Quid torpémus! iner Sanguis Mártyris éxc

Digitized by Google

máxima laus; máxi-
na Fílio;
iborúmque sacro má-
:ima Flámini,
jus róbore freti,
icunt fúnera Márty-
:es.
Amen.
n Annualibus & So-
ibus-majoribus ad Offi-
Noct. itemque ad II.
:ras, Psalmi sunt pro-
prout designantur in
rio Ecclesiarum: vel,
'li sunt ejusmodi, su-
ur de Dominica: ad
les verò, ad Horas,
l Completorium, di-
ır de Dominica; & sic
nni alio Communi.
Solemnibus-minoribus
ıfrà, Psalmi in toto
io semper sunt de Fe-
]
. Duplicibus & suprà,
dicentur Antiphonæ;
emiduplicibus & Sim-
bus, ultima & unica;
: in cæteris communi-

nt. 5. a. Scio ópera
& labórem, & pa-
:iam tuam; & quia
nuisti propter nomen
m, & non defeciſti,
úia, *Apoc.* 2.
nt. 4. a. Scient omnes
ego dilexi te: quó-
ı servasti verbum pa-
tiæ meæ, & ego ſer-
› te ab hora tentatió-
allelúia. *Apoc.* 3.
nt. 3. g. Qui vícerit,
ſtodíerit usquè in finem
ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo, allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Absolutio & Benedictiones pro Tempore Paschali habentur post Psalterium. Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fiat una; ij. & iij. de Festo. Si unica sit Lectio de Festo in Proprio, j. & ij. de Scriptura, tribus in duas redactis: iij. de Festo; & sic in omni alio Communi, nisi tres Lectiones sint propriæ: tunc enim omittuntur quæ de Scriptura occurrente, ut ferè fit in Annualibus & Solemnibus-majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam, allelúia, allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Esto fidélis usquè ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda, allelúia, allelúia. ℣. Usquè ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

Digitized by Google

℟. iij. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et forás non egrediétur ámpliùs: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem, allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum sicut priùs, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. DOminus mecum est, quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndiquè, & non erat qui adjuváret: memorátus fum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis fuftinentes te, allelúia, *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & fciens fperantes in fe, allelúia. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum, allelúia, *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuifti me de témpore iníquo; propterea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, veftiétur veftimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus le pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.
I nunc, fancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant præmia míliten:
Præfens Chriftus adeft: hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.
Fruftrà barbáries explicat cruces;
Nil tormenta movent: ore ferénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat fuas.
Reges antè feros impávidus volat,
Teftatúrque fidem, nil métuit mori:
Os, viréfque, fui pollíciti memor
Præfens fuppéditat Deus.
Æternum cita mors vivet Mártyri
Quod fpondet, próperat;

Martyr ovans mori;
lmam dum moriens
:onféqueris tibi,
mas, nóſque mori
loces.
máxima laus, máxi-
na Fílio,
ıborúmque ſacro má-
:ima Flámini,
i dat Martyribus mille
ıeces pati,
per fúnera víncere.
Amen.

Adjútor meus, tibi
ım; ℟. Quia Deus ſuſ-
ɔr meus es. *Pſ.* 58.
ı *Solemnibus minori-* & *ſuprà*, *Antiphona*
ns dicitur integra, & *poſt Canticum*: & *in cæteris communi-*
]

Ad Benedictus.
ıt. 1. D. Bonum cer-
:n certávi, curſum con-
návi, fidem ſervávi: in-
uo repóſita eſt mihi co-
juſtítiæ, allelúia. 2.
. 4.

Oratio.

Deſto, Dómine, ſup-
plicatiónibus noſtris,
ı beáti Mártyris tui *N.*
lítiis gloriámur, nec
ıs injuſtè perſequén-
ı, nec ullis perturbé-
adverſis; Per.

Alia Oratio.

A nobis, quæſumus,
Dómine, intercedente
o *N.* Mártyre tuo, in
ide & ſinceritáte conſ-
iam; ut in caritáte di-
firmáti, nullis tenta-
tiónibus ab ejus integritáte
divellámur; Per.

Si ſit Pontifex, *Oratio.*

OMnípotens ſempiterne
Deus, qui beáto *N.* dig-
nam Mártyre atque Pontí-
fice fidem & fortitúdinem
tribuíſti: fac nos ejus mé-
ritis vitæ frágilis amórem
abjícere, & ad te, qui ſo-
lus vera vita es, pervenire;
Per.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beá-
tum *N.* Pontíficem
tuum in ſacerdótium elé-
git, doctrína ad prædican-
dum erúdiit, poténtia ad
perſeverandum confirmá-
vit: da nobis ex ejus imi-
tatióne pópulum chriſtiá-
num & inſtrúere vivendo
exemplo, & confirmáre pa-
tiendo; Per.

Si ſit Sacerdos tantùm, *Oratio.*

DEus, à quo conſtán-
tiam fides, & virtú-
tem ſumit infírmitas: quæ-
ſumus, ut beáti *N.* Sacer-
dótis & Mártyris tui exem-
plo & précibus, quidquid
in perſecutiónibus ſævum
eſt, quidquid in morte ter-
ríbile, fácias nos tui nómi-
nis confeſſióne ſuperáre;
Per.

AD HORAS, *in fine Hymnorum*, *dicitur Doxologia Paſchalis*, Da, Chriſte, & Sit laus Patri. *uſque ad Aſcenſionem*, *niſi aliter notetur*: & *ſic in quolibet Communi.*

Digitized by Google

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur: & sic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Is.* 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * & glória mea: * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est: * Allelúia, Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℟. Protéctor meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, sed non confúndor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum: * Allelúia, alleláia. Si. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Allelúia. Glória Patri. Si. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuísti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infúndis. Sit nomen tuum Deus Israël, benedíctum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * susceptor meus * Allelúia, allelúia. Factus es. ℣. Et refúgium meum in die tribulatiónis: * Allelúia. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjúvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens animam suam, allelúia. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sustinens, destinávit non dimíttere illícita propter vitam amórem, allelúia. 2. *Mac.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remunerationem, allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimi

Digitized by Google

tem magis quàm odíbi-
vitam complectens, vo-
árie præſbat ad ſuppli-
., allelúia. 2. *Mach.* 6.
nt. 1. D. Hoc modo
deceſſit, univerſæ genti
nóriam mortis ſuæ ad
nplum virtútis & for-
linis derelinquens, al-
. 2. *Mach.* 6.

PITULUM. *Jac.* 1.
Eátus vir qui ſuffert
tentatiónem; quóniam
probátus fuerit, accí-
corónam vitæ, quam
omíſit Deus diligénti-
ſe.

Solémnibus & Annua-
s : Allelúia, allelúia.
Qui odit ánimam ſuam
ioc mundo, in vitam
rnam, cuſtódit eam.
elúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

Am non te lácerant car-
nificum manus,
nter qui récubas cœlí-
tium choros:
Nunc pro cárcere cæco
fulgentes hábitas do-
mos.
n jam vincla manus, non
cóhibent pedes;
Tu liber ſuperûm regna
perámbulas:
Quot plagis laniátus,
cœlo tot rádiis nites.
e te dira fames, nec ſitis
ámpliùs,
Nec probróſa premit te
modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter
ades, Deus,
Ut quos mors périmit,
glória víndicet;
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, éle-
vas.
Patri máxima laus, máxi-
ma Fílio,
Amborúmque ſacro má-
xima Flámini,
Cujus róbore freti
Vincunt fúnera Márty-
res.
Amen.

℣. Poſuiſti, Dómine,
in cápite ejus corónam,
℟. De lápide pretióſo.
Pſ. 20.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra antè & poſt Canticum : & ſic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam, allelúia. *Sap.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ, Hymnus & Capitulum, ut pridiè, & ſic in cæteris communibus.

Digitized by Google

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. VEnit hora, tu omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo, allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus súas, & persequéntur, trahéntes ad reges & præsides propter nomen meum, allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insúrgent fílii in paréntes, & morte eos affícient, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perséveráverit usquè in finem, hic salvus erit; alléluia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri, allelúia. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium: * Et gáudium vestrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allélúia.

℣. Ego consolábor vos, & consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum. * Et gáudium. Glória Patri. † Allelúia. *Joan.* 16. *Isa.* 66.

HYMNUS.

CHristi Martyribus decébita nos decet,
Virtútis mémores, piæ
mere cántica;
Quos nec blandítiis, nec
pótuit minis
Fallax víncere sæculum
Cœléstis Pátriæ mens
hians bonis,
Mundi spernit opes, fluxaque gáudia:
Vitæ quin etiam, pro
Dómini lucro,
Jacturam fácilem putant.
Non vultus métuunt cruficum truces:
Fœtas supplíciis deciunt manus:
Ensis, flágra, rotæ
ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiæ!
Non, artus láceros
crúciat dolor,
Extorquet gémitum, nec querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens
que virántibus,
Victorumque gerens
mia, nóbiles

Multo sánguine láureas.
It laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia súscitinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum,
℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos ódérint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte : ecce enim merces vestra multa est in cœlo, allelúia. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Complebuntur sancti luctûs tui, Sion : non recidet ultrà sol tuus : pópulus tuus omnes justi, allelúia. *Is.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo vivi ejus, & vidébunt fáciem ejus ; & nomen ejus in frontibus eórum, allelúia. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legíticertántes coronántem, Veníte, adorémus, allelúia. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CHORTES cadendo Mártyres,
Nos empta fúso sánguine
Cœléstis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Siti cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit :
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minántem dum timent,
Dum munerántem díligunt.
Quem lictor insánus fátit,
Quem cæcus effúndit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem consecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit :
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
Testis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte ; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinítum, allelúia. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem, allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios

Dei, & inter sanctos sors illórum est! allelúia. *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

℟. *j.* Ludíbria & vérbera experti, ínsuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, sécti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt, allelúia, allelúia. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo: * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *ij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: * Proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis, allelúia, allelúia. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *iij.* Antíquus diérum judícium dedit sanctis excelsi; * Et † Regnum obtinuérunt sancti, allelúia, allelúia. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, & víncere eos, allelúia, *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt, allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. In paucis vexáti, in multis benè dispónentur, quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocaústi hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum, allelúia. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: scientes quòd probátio fídei vestræ patientiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS.

QUam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.
Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas:
Et membra trunci Mártyres

Digitized by Google

ddunt triumpho ſe tuo.
Omnes in oſtro ſpléndidi
uum tribúnal ámbiunt;
ccepta monſtrant vúlne-
ra,
t per tot ora ſúpplicant.
Audíre ſi nos réſpuis,
uos críminum moles gra-
vat;
idi tuos, qui ſánguinem
dére pro te, Mártyres.
Fac, ſi tyrannus déficit,
blandiendo mólliùs
angat voluptas péctora,
ſis tyrannis ſævior.
Teſtis fidélis, quo duce
ormenta vincunt Márty-
res,
ſu, tibi ſit glória
um Patre, cumque Spí-
ritu.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes iuſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* J. eáti qui perſecutiónem atiuntur propter juſtítiam; óniam ipſórum eſt regum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adeſo, quæſumus, nobis ſupplicántibus; ut qui hodierâ die ſanctórum Mártyum tuórum *N.* & *N.* gloióſum triumphum recóliius, eórum méritis & préibus contra ſpirituália neuítiæ muniámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus noſtris eamdem fídei caritatiſque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum eſt beſtiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es teſtis* fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori, & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, exterminium: illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem* in plebem ſuã: * Allelúia, allelúia. * Dóminus. ℣. Et ſuper * ſanctos ſuos: * Allelúia. Glóxjria. Dóminus. *Pſ.* 84.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum & leve

tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt.

℟. *br.* Probásti nos, Deus, * & eduxísti nos in refrigérium: * Allelúia, allelúia. Probásti. ℣. Igne nos examinásti * sicut examinátur argentum: * Allelúia. Glória Patri. Probásti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent: * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua: * Allelúia. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant, allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. D. Stabant antè thronum in conspectu Agni; & palmæ in mánibus eórum, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas & dealbavérunt eas in sánguine Agni, allelúia. *Apoc.* 7.

Apoc. 1. D. Antè thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos; allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámplius, nec cadet super illos sol, neque ullus æstus, allelúia. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ABsterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, Allelúia. ℣. In his secunda mors non habet potestátem; sed erunt Sacerdótes Dei & Christi. & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

HYMNUS.

QUanto, morte sacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Christe, tuis róbore mílites!
Ad tormenta rapit, non pávidos mori,
Quam das, ígnea cáritas.

Digitized by Google

tórìs rábies fæviat ímpotens ;
Addat carcéribus férrea víncula ;
Conſtanti púgiles péctore prælia,
Trunci córpore ſúſtinent.
Eo de fólio nunc, Deus, áſpice,
Non indigna tuo númine múnera ;
Quot proſtráta jacent córpora Mártyrum,
Aſtant tot tibi víctimæ.
Te lethífero vúlnere faúcii,
Vectantur róſeo flúmine ſánguinis :
Emenſi, duce te, Chriſte, perícula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia próficit ?
Non hæc Chriſtiádas vúlnera déprimunt :
Gens exorta ſacro fúnere Núminis,
Creſcit ſánguine Mártyrum,
Patri máxima ſit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui, laus tibi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pródiga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleántur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi, allelúia. *Apoc.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénſum, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. Ædificábo ei domum fidélem ; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempiternum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſraël, allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus, allelúia. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut

póntifex fíeret, fed qui locútus eſt ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm órdinẽ Melchíſedech.

In duplicibus, & ſuprà:

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei, allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHriſte, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.
Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.
Strénuum bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuitque ſanctam
Páſcere gentem.
Fit gregis paſtor, pater atque forma:
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.
Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, tenebraſque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo, allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine, allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Paſtó-

Digitized by Google

ım príncipem, * Veníte,
lorémus, allelúia. 1. *Petr.*

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Hriſte, decréto Patris
institútus
Póntifex ſummo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipſe miniſtros:
unc juvat feſto celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpſit honórem.
óverat quantis páteat periclis
Ille, qui ſummos ápices adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.
écerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
ux iter, vitâ præeunte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam benè olente Chriſti
Implet odóre.
ux erat cæco, cólumen labanti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.
Chriſte, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut æternæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confeſſiónem Sancto & Excelſo in verbo glóriæ, allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: juſtítiam & fidem conſervávit genti ſuæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum ſuum, allelúia. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem, allelúia. *Eccli.* 39.

℣. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

℟. *j.* Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic facientem, allelúia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. *ij.* Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſ-

Digitized by Google

tituet illum: * Omni autem cui multùm datum est, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo, allelúia, allelúia. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam: * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. *iij.* Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui, allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25: 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis, allelúia. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

Pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontaneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

Jesu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glória
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.
Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victúmque præbet: audiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.
Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portare ovíli réddere.
Arcet frementes béstias
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mor-

Digitized by Google

to parátus pro grege.
Offert frequentem víctimam
in plebe Pastor ínnocens;
imque devótum gregem
Sacerdos ímmolat.
Supréme, Chriſte, Póntifex,
is tibi ſit glória,
m Patre, cumque Spíritu,
ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Elégit Dóminus ſerum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & introíbit, & egrediétur, páſcua invéniet, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis regendis vicários cathédris tuæ præficis miniſtros: da, quæſumus, incrédente beáto *N.* Pontífice, Spíritum ſapiéntiæ, quibus præeſſe dediſti Eccléſiæ tuæ, ut de profectu anctárum óvium ſiant gáudia æterna paſtórum; Per... unitáte ejuſdem Spíritûs.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & Paſtor animárum, qui beátum *N.* Epíſcopum in Eccléſia poſuiſti, ut oves tuas verbo páſceret, & informáret exemplo: da nobis ejus interceſſióne, & fidem ſerváre quam docuit, & viam ſequi quam exemplo monſtrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Póntifex * confeſſiónis noſtræ. *Hebr.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges conſídera; non enim habébis júgiter poteſtátem; ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * in ipſo ſperávi: * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me: * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, ℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxtà cor meum; & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * in viam rectam: * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis: * Allelúia. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pó-

Digitized by Google

pulum ſuum , ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo.

℣. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis ſui : * Allelúia , allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos : * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. ECcléſiæ factus ſum 3. a. ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónẽ Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè , & per domos , allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium ; non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne conſílium Dei vobis , allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam prætioſiórem quàm me , dúmmodò conſummem cu ſum meum, & miniſtériu verbi quod accépi à Dómi no Jeſu , allelúia. *Act.* 2

Ant. 7. ç. Abſit à me h peccátum in Dóminum, ceſſem oráre pro vobis; docébo vos viam bonam rectam , allelúia. 1. *Reg.* 1

CAPITULUM. *Act.* 2

NOcte & die non ceſſ vi, cum lácrymis mo nens unumquemque ve trûm : & nunc commen vos Deo , & verbo grá ipsíus , qui potens eſt æd ficáre , & dare hæreditáte in ſanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annu libus , Allelúia , allelúi ℣. Dedit illi Dóminus ſa cerdótium gentis, & bene tificávit illum in glóri Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus , Præſul, ſúpe ris recepte ,
Advola terris : ſacra te re poſcunt ,
Noſtra dum cantu tibi de dicáto
Templa reſultant.
Pro Deo vitam cúpidus paciſci ,
Otium durus tibi denegaſti;
Prælium Chriſti benè præliári
Una voluptas.
Si reis vindex minitátur ira ,
Súpplici defers prece vic Tonanti :
Et Deum , jugis grege pr tuendo

Digitized by Google

Víctima placas.
Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
égibus sacris pópulum coërces:
luas Deus dotes dedit, ad salúbrem
Cóntrahis usum.
Laude non unâ, memorande Præsul,
los ama patris stúdio benigni;
:t laborantem médiis periclis
Dírige plebem.
Chriſte, pro nobis, Patre sic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una sit Patri, sit & una sancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui, allelúia. 2. *Paral.* 6. *Oratio, ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. A. Deo profecta est J. E. sapiéntia: & in ore fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit bsconsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intellectum justíiæ, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 8. *G.* Firmábitur n illo, & non flectétur; x continébit illum, & non confundétur; & exaltábit llum apud próximos suos, llelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & dimplébit illum Spíritu sapiéntiæ & intellectûs, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum; & nómine ætérno hæreditábit illum, allelúia. *Eccli.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

ANimam meam direxi ad Sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: possédi cum ipsa cor ab instítio; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam: * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei: * Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

Digitized by Google

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súfficis!
Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm:
Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides:
Quæ sunt prísca, docent; quæ nova, súbruunt:
Servant depósitum Dei.
Sit súpréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Pátrum quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi invéstigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiéscet, allelúia. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis pote-státem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël, allelúia. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos se ipsa circuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter, allelúia, *Sap.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ números tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Rellígio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndique críminum,

Digitized by Google

Hi gliſcens vítium prótinus ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenũ révehunt diem.
mant inſtábiles, & dúbios regunt:
Monſtrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
iæ dixêre tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
t ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quandò foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

Ant. 4. *E.* Propóſui ſaiéntiam addúcere mihi ad ónvivendum; ſciens quóiam mecum communicáit de bonis, allelúia. *ap.* 8.

Ant. 7. d. Quæſívi ſapiéniam palàm in oratióne mea; ‹ efflóruit tanquàm præox uva, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi ſúnt ermónes tui, Dómine; ‹ comédi eos: & factum ſt mihi verbum tuum in ætítiam cordis mei, allelúia. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ.* 118.

℟. *j.* Super ſalútem & ſpéciem dilexi ſapiéntiam: * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, allelúia, allelúia. ℣. Quæ deſursùm eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis; * Et propóſui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *ij.* Optávi, & datus eſt mihi ſenſus; & invocávi, & venit in me Spíritus ſapientiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus, * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus, allelúia, allelúia. ℣. Exíſtimo ómnia detrimentum eſſe propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *iij.* Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt; quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico: infinítus enim theſaurus eſt; * Quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, allelúia, allelúia. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam,

Digitized by Google

℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 1. DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo, allelúia. *Is.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis, allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt, allelúia. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum, allelúia. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum, allelúia. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

HYMNUS.

VOs succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Rellígio, tútaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti suffícitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His púgnamus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque vícimus.
Sit suprémia tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in eccléſia magna;

Digitized by Google

Ecce lábia mea non hibébo : Dómine , tu ti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus.

Ant. J. Sapiéntia & fordo Dómini sunt : tibi , us , confíteor , teque do ; quia sapiéntiam & titúdinem dedísti mihi, láia. *Dan.* 2.

Oratio.

Mnípotens , æterne Deus , qui Eccléliæ e fílios , ícut non ceſſas idíre , ita non déſinis adváre : da fidélibus tuis erceſſióne beáti *N.* quem æternæ ſalútis miniſtum tribuiſti, ut , te miſeate , ſciéntiam recta fandi, & virtútem cápiant equendi ; Per.

Alia Oratio.

Xcita , Dómine , in Eccléſia tua Spíritum, o beátus *N.* ſervívit : eódem nos replente , ideámus amáre quod amát, & ópere exercére quod cuit ; Per.... in unitáte uſdem Spíritûs.

D PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* Qui Magiſter oſter * unus es. *Matth.* 23.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Sermo meus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

JNicuíque datur manifeſtátio Spíritûs ad uritátem : álii quidèm per ſpíritum datur ſermo ſaiéntiæ : álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum , * & ſcrutábor legem tuam , * Allelúia, alleluia. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam , ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet , & non acquieſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doctrínæ, ſuperbus eſt , nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi , * judícia tua non ſum oblítus : * Allelúia , alleluia. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis , Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti eſt cáritas de corde puro , & conſciéntiâ bonâ , & fide non fictâ : à quibus quidam aberrantes , converſi ſunt in vanilóquium , volentes eſſe legis doctóres , non intelligéntes neque quæ lo-

Digitized by Google

quuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * & salutáre tuum dixi : * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam : * Allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui : ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni sapiéntiâ ; & erat potens in verbis & in opéribus suis, allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret, allelúia. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent, allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum : quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos, allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes ; & laudem ejus enuntiábit Eccléfia, allelúia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui inv
nit sapiéntiam, & q
áffluit prudéntiâ : mélior
acquisítio ejus negotiatió
argenti & auri primi ;
purísimi fructus ejus : p
tiósior est cunctis ópibu
& ómnia quæ desiderantu
huic non valeant comparár

*In Solemnibus & Annu
libus :* Allelúia, allelúi
℣. Qui fécerit & docúerit
hic magnus vocábitur
regno cœlorum. Allelú
Matth. 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fons
minis,
A quo dies hic náscitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Eccléfiam !

Sanctis eam Doctóribus
Indefinenter ínstruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His stat fides, his véri
Intamináta pérmanet ;
Ab hisque, quam nos v
sequi,
Doctrína sana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui sciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos ássequi.

Qui vera lux es méntium,
Jesu, Magister únice,
Sit laus tibi, sit laus Patri
Sancto simul cum Spíritu
Amen.

℣. Beátus vir qui dispó
net sermónes suos in jud
cio : ℟. In æternum n
comnovébitur. *Ps.* 111.

Ad

Ad Magníficat.

Ant. 6. Qui docti fúe-
nt, fulgébunt quasi splen-
re firmamenti, & qui ad
stitiam erúdiunt multos,
quasi stellæ in perpétuas
æternitátes, allelúia. *Dan.* 12.

*Oratio, ut suprà ad Lau-
des.*

OMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

I. VESPERIS.

QUid prodest hómini, si mun-
um universum lucrétur,
mæ verò suæ detrimen-
m patiátur? allelúia.
tth. 16.

Ant. 8. c. Si vis perfec-
esse, vade, vende quæ
es, & da paupéribus;
habébis thesaurum in
lo, allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. Nemo est qui re-
erit domum, aut agros
ter me, qui non accí-
céntiès tantùm in témre hoc, & in século fu-
o vitam æternam, allel-
. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam
m: noli respícere post
um; salvum te fac, ne
eas, allelúia. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me,
dimitte mórtuos sepe-
mórtuos suos, allelúia.
tth. 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum,
& separámini, dicit
minus, & immundum
tetigéritis: & ego recí-
piam vos; & ero vobis in
patrem, & vos éritis mihi
in fílios.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Susceptor meus es tu,
Dómine, & in verbum
tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni,
& † Scrutábor mandáta
Dei mei, allelúia, allelúia.
℣. Magister, sequar te
quocumquè ieris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus
ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te posídeant, quem
sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se
quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres,
líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius
ádvolant:
Ut vastum mare tranent,

Digitized by Google

Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confíſi melióribus.
Illis ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.
Fac nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini,
Quo deſerta petívit
Quondàm ductus homo
Deus. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, allelúia. *Geneſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas, allelúia. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem, allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempiternum, allelúia. *Iſ.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum, qui ductus eſt in deſertum à Spíritu, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce míliant.
Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis quæſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum

Digitized by Google

Inſtant, & ſócias ingé-
minant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul inferunt.
ec vis grata Deo : ſic
amat óptimus
Vínci per lácrymas, per
gémitus, Pater :
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.
rvent quandò die cuncta
tumúltibus,
Altum turba ſilet : cæ-
tera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa ſiléntia.
cercet vígiles contínuus
labor ;
Incumbunt óperi non ré-
ſides manus ;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.
uin regína ſuî mens quo-
que ſúbditur,
Rectoriſque ſtudet nútí-
bus óbſequi :
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.
atri máxima laus, máxi-
ma Fílio,
Amborumque ſacro má-
xima Flámini,
Quo deſerta petívit
Quondàm ductus homo
Deus. Amen.

Ant. 4. E. Omnes erant
rſeverantes unanímiter in
atióne, allelúia. *Act.* 1.
Ant. 5. F. Poſſeſſiónes &
bſtántias vendébant, &
vidébant illa ómnibus,
oût cuíque opus erat,
lelúia. *Act.* 11.
Ant. 6. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpectu Dómini, allelúia. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna ? *Pſ.* 136.

℟. *j.* Sapiéntia direxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deſerta quæ non habitabantur ; & in locis deſertis fixérunt caſas, allelúia, allelúia. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, anguſtiáti, afflícti ; quibus dignus non erat mundus : in ſolitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *ij.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una : nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat ; ſed * Erant illis ómnia commúnia, allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant. *Act.* 4. *Pſ.* 132.

℟. *iij.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deſerta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris ſuis, * Et conſtítuit ſuper excelſam terram, allelúia, allelúia. ℣. Confitentes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram, pátriam meliórem áppetunt : ídeò parávit illis civitátem, * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite,

Digitized by Google

sancti, & húmiles corde, Dómino : ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. PErfectio tua, Dó- 7. d. mine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ : Néscio vos ; & frátribus suis : Ignóro vos, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non sedi in concílio ludéntium : solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me, allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis ; & venit mihi gáudium à Sancto, allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est ; & ego mundo, allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi : quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino, allelúia. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Isaiæ* 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus : & ponet desértum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis ? quid tu vides,
Solúsque tecum cógitas ?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos ;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, líbant gáudia !
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Qui sponte desértum petis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Si sit Abbas, ℣. Venite, fílii, audíte me : ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion, allelúia. *Is.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christum páuperem sequi, & húmilem corde usque in finem perseverávit imitári : da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò aspíciant, nec in

Digitized by Google

a hæreant; sed ad te sine
fensióne currentes, vitam
ternam apprehendant; per eumdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti bbátis *N.* intercessiónibus blevári; ut per quem ser- s tuis perfectiónis evan- élicæ documenta donásti, er eum nobis subsídia per- étuæ salutis impendas; er.

Si non fit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: u es spes mea, ℟. Pórtio ea in terra vivéntium. *℣.* 141.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóinus, dixit ánima mea. onus est Dóminus ánimæ uærenti illum. Bonum est ræstolári cum silentio salutáre Dei, allelúia. *Thren.*

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, terréna pro te alcántium merces magna imis: da nobis exemplo c intercessióne beáti *N.* ujus hódiè tránsitum cele- rámus, temporália ómia despícere, & ad æterna otá mentis intentióne fesináre; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* e párticeps esset coinquiationis, renuntiáre sæculo, & sub alas tuas confúgere tribuísti: ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perfectio.

In ℟. br. ℣. Qui ductus es in desertum * à Spíritu. *Matth.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non sedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & superbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus tránsit, & concupiscéntia ejus: qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * mansi in solitúdine: * Allelúia, allelúia. Elongávi. *℣.* Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte: * Allelúia. Glória. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confige timóre tuo carnes meas: ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis disciplína in præsenti quidem videtur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fruc-

Digitized by Google

tum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba lábiórum tuórum * ego custodívi vias duras : * Alleluia, allelúia. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in semitis tuis : * Allelúia. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus ; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Séptiès in die * laudem dixi tibi : * Allelúia, allelúia. Séptiès in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ : * Allelúia. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in univérsa terra, Dómine : sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur ; quóniam non est confúsio confidéntibus in te, allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes ; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vívimus ; quasi tristes, semper autem gaudéntes ; tanquàm nihil habéntes, & ómnia possidéntes, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modesti, húmiles, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum, allelúia. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.*

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam dilígentibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus ; Allelúia, allelúia ; ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS.

QUas ferat pœnas pia turba sentûm,

Digitized by Google

irba crudélis sibi quis re-
narret?
ævenit læsi nimis ah!
timendas
Júdicis iras.
Próferunt longas vigi-
lando noctes,
: dies ducunt sólidos ca-
nendis
áudibus sacris, precibusque juncti
Astra lacessunt.
Frígidos temnunt, cali-
dosque soles:
uæ tegit nudos malè ves-
tis artus
rit, intonsis & acúta
figit
Spícula setis.
Invidet cœlum, próprios
repovit,
lente qui regnant super
astra, cives:
)um novos terris hómines
iníquus
Déspicit orbis.
Sic ad æternas datur ire
sedes;
Nullus intrábit, nisi durus
ultor
Expiet fletu, crucianda
fævis
Crímina flammis.
Ipse desertum petis, ô
Redemptor,
Factus exemplum: decus
hinc tibi sit:
Par decus Patri: decus &
tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum, allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, si terréstris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superínduicupientes, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me, allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia

Digitized by Google

vestra plusquàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. Nisi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per anguſtam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt, allelúia. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda veſtra.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus, allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis eſt dilectio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si ſit Sacerdos,

HYMNUS.

JAm ſatis fluxit cruor hoſtiárum;
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis;
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra Miniſtri.

Orat Elías; celer ignis aſtat:
Myſta nunc major jubet; & potenti
Obſequens verbo, Deus aſtat aris,
Hóſtia factus.

Pingue libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus immolátur:
Se, manu Myſtæ, litat incruento
Fúnere Chriſtus.

Tale nil priſcis pátribus tributúm;
Angelis nuſquàm data par poteſtas:
Se, manu Myſtæ, Deus ipſe cunctis
Præbet in eſcam.

Chriſte, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibuſque puris;
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

Digitized by Google

℣. Oculi mei ad fidéles
rræ, ut sédeant mecum;
t. Ambulans in via imma-
ıláta, hic mihi minístrá-
at. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 5. c. Notũ fáciet Dó-
ıinus qui ad se pertíneant,
t sanctos applicábit sibi,
ɔ quos elégerit; appropin-
uábunt ei, allelúia. *Num.* 6.

Oratio, ut infrà ad Lau-les.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

SUmmi pusíllus grex Pa-
tris,
Timóre mentem sólvite:
Qui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim sæculo
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat silèntio:
In páuperum, pareus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

Sapóre verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil:
Mens cœlia versátur polo.

Hâc surgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.

℣. Sperent in te qui
novérunt nomen tuum;
℟. Quóniam non dereli-
quísti quærentes te, Dó-
mine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum & pax est electis ejus, allelúia. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & estóte paráti; quia quâ nescítis horâ Fílius hóminis ventúrus est, allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti expectántibus te, allelúia. *Is.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si sit Sacerdos,

Invitatorium. Sacerdótem in æternum Jesum Christum, * Veníte, adorémus., allelúia. *Hebr.* 5.

Psalmus. Veníte.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte
munus!
Christe, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus,
& minístris,
Reddit & aris.

Quàm pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Fúnere sanguis!

Thure fumantes quis his inter aras?

Digitized by Google

Quanta majestas sedet
ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec sacrum durus sedet ad tribúnal:
Súblevat tristes miseráta casus
Cáritas, clemens, aliísque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

Si non sit Sacerdos,
Invit. Diligentem justos Dóminum, *Venite, adorémus, allelúia. *Ps.* 145.
Ps. 94. Venite. 2.

HYMNUS.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit;
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides:
Amor supernis ignibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

Ant. 8. *G.* Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem: current, & non laborábunt; ambulábunt, & non defícient, allelúia. *Is.* 40.

Ant. 2. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem, allelúia. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum, allelúia. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; ℟. Et non respexit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

℟. *j.* Sint lumbi vestri

Digitized by Google

ræcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris: Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum; ut, cùm vénerit, confestim apériant i, allelúia, allelúia. ℣. Qui digiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent. Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *ij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine: * Satiábor, cùm apparúerit glória tua, allelúia, allelúia. ℣. Nunc cognósco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *iij.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum: † Honestávit illum in labóribus; & complévit labóres illíus, allelúia, allelúia. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo. * Dedit. Glória. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino: ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum; & ero húmilis in óculis meis, allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui, allelúia. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus, allelúia. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus sum bonum, & non confúndar, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. d. Donec síperest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium, allelúia. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium conscientiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda jura!
Ceu vices Christi téneant salútis
Arbitri, claudunt, referantque nobis
Atria cœli.
Omne pendentes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cùm ligant fontem, Deus ipse fontis
Víncula nectit.

Digitized by Google

Quàm manus morbis ádhibent perítas !
Cùm fecant, semper pia dextra cædit ;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.
Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri ;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.
Irruens prompti cohibére fúlmen,
Stant ab adverso, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.
Dùm Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicásti,
Cónsonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non líttera, sed spíritu, allelúia. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregásti : ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; *ut*, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur ; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléstæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorásti : præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum susciépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus sui.
Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus ?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déstinas.
Hinc fervet in dies amor
In vota toti dísfluunt :
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.
Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet ;

Digitized by Google

is óccupat diem,
eo se júngere.
i justórum quies,
ta Trínitas,
a laus, summum
s
terna sécula.
n.
ba me, Deus, &
a iniquitátis in me
Et deduc me in via
Ps. 138.
d Benedictus.
1. D. Qui facit ve-
, venit ad lucem,
festentur ópera ejus;
i Deo sunt facta,
. *Joan.* 3.
Oratio.
, quæsumus, Dómi-
Deus noster, inter-
e beáto *N.* pópulum
in tua dilectióne am-
; quia perpétua est
na felícitas, si bo-
n ómnium serviámus
ri; Per.
D PRIMAM.
t. 1. f. Ante Dómi-

fiat de Sacerdote,
℟. *br.* ℣. Qui es Sa-
os * in æternum. *Ps.*

iat *de non Sacerdote*,
℟. *br.* ℣. Quiexemplum
disti nobis. *Joan.* 13.
D TERTIAM.
nt. 8. c. Semper.
PITULUM. *Philipp.* 2.
Um metu & trémore
vestram salútem operá-
i; Deus est enim qui
tátur in vobis & velle
& perfícere, pro bona vo-
luntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi
* timentes te, Dómine:
* Allelúia, allelúia. Con-
vertantur. ℣. Et qui no-
vérunt * testimónia tua:
* Allelúia. Glória Patri.
Convertantur.

℣. Párticeps ego sum
ómnium timéntium te. ℟.
Et custodiéntium mandáta
tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi persévérerit in legem
perfectam libertátis,
& permánserit in ea, non
audítor obliviósus factus,
sed factor óperis; hic beá-
tus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus
meis * verbum tuum, Dó-
mine: * Allelúia, alle-
lúia. Lucerna. ℣. Et lu-
men * sémitis meis: * Al-
lelúia. Glória Patri. Lu-
cerna.

℣. Servávi mandáta tua
& testimónia tua; ℟. Quia
omnes viæ meæ in conspe-
ctu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Donec súper-
est.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUstítia longè abest à su-
pérbia & dolo: viri men-
dáces non erunt illíus mé-
mores; & viri veráces in-
venientur in illa, & suc-
cessum habébunt usque ad
inspectiónem Dei.

Digitized by Google

℟. br. Justítia tua, Dómine, * justítia in ætérnum: * Allelúia, allelúia. Justítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas: * Allelúia. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis superspérávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. ECce verè Israëlíta, in quo dolus non est, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir símplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo, allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus, allelúia. *Josue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ, allelúia. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ seminávérit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Si fit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Induit eum Deus stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus!
Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturísti Númini,
Te fílii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.
Christus tuum sit prémium,
Quem consecrásti víctimam;
Dehìnc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitûm.
Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undísque mersos naúfragis,
Duc ad salútis littora.
Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári: ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & ve-

Digitized by Google

m coram Dómino Deo
o in universa cultúra mi-
stérii domûs Dómini : fe-
tque , & prosperátus est ,
lelúia. 2. *Paral.* 31.

Oratio , ut suprà ad Lau-
s.

Si non sit Sacerdos ,
In Solemnibus & Annua-
bus : Allelúia , allelúia.
. Timenti Dóminum be-
è erit in extrémis , & in
ie defunctiónis suæ bene-
licétur. Allelúia. *Eccli.* 1.

HYMNUS.

TUâ beandos glóriâ ,
Miris , Deus , probas
modis ;
Qui dum lates præsentior
Votis amantûm páscris.
Procul remóti , súpplices
Tendunt manus , & pá-
trium ,
Per vota , per susspíria ,
Cœlum salútant éxules.
Te sola mors cùm det
frui ,
Sese necant labóribus ,
Sese necant jejúniis ,
Et , quâ licet , vellent mo-
ri.
Quam , morte promptâ ,
férvidi
Emêre palmam Mártyres ;
Hic doctus in dies mori ,
Longo reportat fúnere.
Æterna justórum quies ,
Tibi beáta Trínitas ,
Sit summa laus , summum
decus
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde , ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu feci*sti* , Dómine , cum servo tuo misericórdiam magnàm , sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte , & justítia , & recto corde tecum , allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio , ut suprà ad Lau-
des.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. QUid Dómini bonum est , & quid pulchrum ejus , nisi frumentum electórum , & vinum gérminans vírgines ? allelúia. *Zach.* 9.

Ant. 6. Laudábunt , & cónfluent ad bona Dómini ; & ultrà non esúrient : tunc lætábitur virgo in choro , allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat : Ecce ego lignum áridum ; quia hæc dicit Dóminus : Qui tenúerint fœdus meum , dabo eis in domo mea locum , allelúia. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus ; nomen sempiternum dabo eis , quod non períbit , allelúia. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes

Digitized by Google

cápiunt verbum istud, sed quibus datum est, allelúia. *Matth.* 19.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

UNusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non núptis, & víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

In duplicibus, & suprà:

℟. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro, allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestri: ambulábo inter vos, & ero Deus vester. * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si sit Martyr, HYMNUS.

FEstis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedícit genus,
Virgo córporis immemor.
Sed quid cógis, amor! Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máximа Flámini,
Per quem magnánimæ prælia fústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcínxit me virtúte, ℟. Et posúit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Púris tóllite láudibus.
Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cum plena rútilans lámpade júngitur

Digitized by Google

nſo, ſtanſque thro-
o próxima cóncinit
o cántica Vírgini.
ligna Deo cónjuge,
ſpuit
táles thálamos : ut
mèl óbligat
fida ſuo, quem benè
perit,
ó ſe Deus óbligat.
ne máculent pectus
lágines,
tota ſui córporis ím-
:mor
s ſeſe récipit ; nil
uli vident,
is nil ſonat áuribus.
vix ſua ſunt pábula
rpori,
t mille modis ante
:m mori :
quid mors rápiet,
n ſibi præripit ;
fit Deus ómnia.
ô Chriſte, tuæ Vír-
is æmulos
nos ire tibi, quâ
ditur viâ :
gens ſancta ſumus,
ribus íntegris
óli tibi vívere.
ſumme Pater, tól-
: láudibus :
:, Chriſte, ſequi,
rea Vírginum :
ncenſa tuis, Spíri-
, árdeant
mis frígida péctora.
ien.
ıdi, fília, & vide,
ıa aurem tuam : ℟.
:ere pópulum tuum,
ım patris tui. *Pſ.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. Gr. Complácuit Dómino in te : & gaudébit ſuper te Deus tuus, allelúia. *Iſ.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo ; & ad me convérſio ejus, allelúia. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis : Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea, allelúia. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus, allelúia. *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr, HYMNUS.

VIrginum robur, Deus,
atque cuſtos :
Sexus imbellis, médios
per enſes,
Dum faves, quas non
ſúperat virſli
Péctore mortes !
Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre
corpus :
Non ſuos ſentit, memor
ô ! tuórum,
Chriſte, dolórum.
Non graves plagæ, válidi
nec ictus
Integram poſſunt violáre
mentem :
Quin ſacri creſcit magis
obſtinátus
Ardor amóris,

Digitized by Google

Sponſa dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus:
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.
Omnis à Recto fluit ille ſplendor:
Chriſte, ſic olim cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

Cœleſtis aula pánditur:
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte ſponſo vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.
Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſíngulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?
O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum in incorruptióne, allelúia. *Epheſ. 6.*

Ant. 3. a. Incorruptio facit eſſe próximum Deo, alleluia. *Sap. 6.*

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non eſt digna continentis ánimæ, allelúia. *Eccli. 26.*

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ. 118.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *j.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines, allelúia, allelúia. ℣. Religio munda apud Deum & Patrem hæc eſt, immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſeculo. * Immortális. *Sap. 4. Jac. 1.*

℟. *ij.* Felix eſt ſtérilis; * Et incoinquinára habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum, allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui ſecundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam

rnam ; * Et incoinquita. *Sap.* 3. *Rom.* 2. ℟. *iij.* Dábitur illi fors templo Dei acceptíssimi ; * Bonórum enim larum glorióſus eſt fructus, quæ non cóncidat radix piéntiæ, allelúia, allela. ℣. Beáti mundo cor, quóniam ipſi Deum débunt. * Bonórum. Glóa Patri. * Bonórum. *Sap. Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine : ℟. Pſallam, & ntélligam in via immacuira. *Pſ.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. Dilectus meus deſg. cendit in hortum ſuum ad aréolam arómaum, ut lília cólligat, alelúia. *Cantic.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem ligit ánima mea : ténui um, nec dimittam, allelúia. *Cant.* 3.

Ant. 2. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páſcitur inter lília, allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 6. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: ſulcíte me flóribus, ſtipáte me malis, allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gúſtavi meo, allelúia. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

Sci quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det ; & hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr.

HYMNUS.

Quid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.
Móllior fregit neque te voluptas ;
Impotens flexit neque te tyrannus :
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.
Líliis Sponſus récubat, roſiſque :
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo ;
Et tibi compar, utriuſque Nexus :
Fac tibi ſemper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meu : liberávit me, quia complácui ei : ſecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi, allelúia. 2. *Reg.* 22.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ miracula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponsárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Caſtis viciſsim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.

Hic unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus síngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur súpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Sit laus Patri, laus Filio:
Sit par tibi laus, Spíritus
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.

Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multipliciter tibi caro mea! *Pſ.*

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtimentis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis, alleluía. *Iſaiæ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituíſti: concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili veneramur obſéquio, piæ conversatiónis exemplo ſequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedens beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut tuâ inſpiratióne compuncti, & tuâ ſemper fortitúdine affecti, nóxias delectatiónes vitáre prævaleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus. *In* ℟. *br.* ℣. Quem requuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

TERTIAM.

5. a. Invéni.

TULUM. 1. *Cor.* 7.
virgínibus præcep-
m Dómini non há-
consílium autem
iam misericórdiam
tus à Dómino, ut
lis.

℣. Lætétur mons
* exultent fíliæ Ju-
Allelúia, allelúia.
℣. Propter judí-
* Dómine: * Al-
lória Patri. Læte-
47.

dívit, & lætáta est
2. Et exultavérunt
læ. *Ps.* 96.

SEXTAM.

Ant. 2. Ego.

ULUM. 1. *Cor.* 7.
er innupta, & vir-
cógitat quæ Dó-
it, ut sit sancta
& spíritu: quæ au-
ta est, cógitat quæ
ndi, quómodò plá-
.

Quid mihi est in
& à te quid vólui
ram? * Allelúia,
Quid. ℣. Deus
ei, * & pars mea
æternum: * Alle-
ória Patri. Quid.

ncupíscit, & défi-
a mea in átria Dó-
. Cor meum & ca-
exultavérunt in
vum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne: desponsi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia & exultatióne: * Allelúia, allelúia. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis: * Allelúia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumque íerit: sine mácula enim sunt ante thronum Dei, allelúia. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omnípotens;

Digitized by Google

gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Cantábant vírgines quasi cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

ADeste, Sponsæ Vírgines,
Christi gregis, pars óptima :
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóstiæ.
Adeste, solemnis dies
Hæc consecráta Vírgini,
Quæ dúplicem gestat suo
Tinctam cruóre laúream.
Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fusi sánguinis
Virgo sedet non última.
Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.
Amat rosas & lília
Sponsus rubens & cándidus;
Martyr dedit Sponso rosas,
Dedítque Virgo lília.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Confessio & pulchritúdo in conspectu Dei : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens, allelúia. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!
Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.
Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlitùm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
Æterne sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *F.* In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt

i Dei in cœlo, atth. 22. *Oratio, ut suprà ad Laudes.*

MUNE SANCTARUM
[ULIERUM.

ESPERIS.
)mine, qui habes
ómnium sciéntiscis quòd nunta sit ancilla tua
Dómine Deus, *Esther* 14.
ád te, Dómine,
ıs dírigo : tu scis
lam servávi ánin ab omni con-
ı, allelúia. *Tob.*

. Nunquàm cum
míscui me; neiis qui in levitáte
, partícipem me
allelúia. *Tob.* 3.
. Dómine Pater,
idérium averte à
nimæ irreverenti
tæ ne tradas me,
Eccli. 23.
C. Adjuva me anım, nullum áliud
habentem, nisi
nine, qui nosti
rim glóriam iniallelúia. *Esther.*

LUM. *Ephes.* 5.
uet homo patrem,
ıatrem suam, &
t uxóri suæ; &
) in carne una. Sam hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquísque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere : * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula, allelúia, allelúia. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiã, sed in sanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat :
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas fors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces :
Te pœnitentem lácrymæ :
Te cura páuperum juvat.
Quacumquè confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi

Deſpecta gaudes, & pati.
Beáta quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis :
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.
Hoc præſtet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Factus es ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum; quia lætáta ſum in ſalutári tuo, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucerna ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempiternæ glóriæ ; Deus enim oſtendet ſplendórem ſuum in te, allelúia. *Baruch* 5.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo lætántur ſanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeſte, ſanctæ Cóetges ;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hoſtes vínceret,
Hanc fortitúdo véſtiit:
Ut proſit intuéntibus,
Cœleſtis ornávit decor.
Non vana pompa ſéculi,
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens voluptas árdui
Virile pectus mólliit.
Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplendui
Cultu nitens ſed ſímplici
Puris placébat móribus.
Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit :
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.
Paſcenda cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris ;
Templo frequens, ſed ſedula
Redíbat ad curam domús.
Divína proles fémina,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

Ant.

Ant. 7. d. Tu glória Jesalem, tu lætítia Israël, tu norificéntia pópuli nos, allelúia. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedícta es Dómino; scit enim ompópulus mulíerem te e virtútis, allelúia. *Ruth*

Ant. 5. C. Gaudébit sur te Dóminus in lætítia, bit in dilectióne sua, ltábit super te in laude, elúia. *Soph.* 3.

7. Benedícat te Dóminus Sion; ℟. Et vídeas bona rúsalem ómnibus diébus æ tuæ. *Ps.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congavérunt divítias, tu pergressa es universas. allax grátia, & vana est lchritúdo: múlier timens ominum, ipsa laudábi-, allelúia, allelúia. ℣. In orruptibilitáte modesti ritûs, qui est in conctu Dei lócuples, sanctæ líeres ornábant se. *Fal-. *Prov.* 31. 1. *Petr.*

℟. *ij.* Feciſti viríliter, confortátum est cor m, eò quòd castitátem áveris: * Ideò & maDómini confortávit te, ídeò eris benedícta in rnum, allelúia, alle-. ℣. O múlier, magna fides tua: * Ideò. *Judith* *Matth.* 15.

1. *iij.* Omnia quæ locúta vera sunt; & non est ermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergò † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum, allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 5.

AD LAUDES.

Ant. SIcut sol óriens mun-1. a. do in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornámentum domûs ejus, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit., allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. g. Múlier sensáta, & tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. a. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex clementiæ in lingua ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die, allelúia. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres súbditæ sint víris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Digitized by Google

HYMNUS.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem fòris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recolèntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat, allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit Vidua, *Oratio.*

DEus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instántes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut *sol*. *In* ℟. *br.* ℣. Cui ministravérunt * sanctæ mulíeres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Domino; quóniam vir caput est muliéris, sicut Christus

Digitized by Google

it est Eccléſiæ : ipſe
ator córporis ejus.
br. Doce me fácere vo-
átem tuam , * quia
s meus es tu : * Al-
a , allelúia. Doce me.
Spíritus tuus bonus *
cet me : * Allelúia.
ia Patri. Doce me.
142.
Ab omni via mala pro-
i pedes meos ; ℟. Ut
ódiam verba tua. *Pſ.* 118.

D SEXTAM.

Ant. 3. g. Múlier.

PITULUM. 1. *Tim.* 2.
Ulier in ſiléntio diſcat
cum omni ſubjectió-
Docére autem mulíeri
permitto , neque do-
íri in virum , ſed eſſe
léntio.
br. Cuſtódiam vias
s, * ut non delinquam
ngua mea : * Allelúia ,
úia. Cuſtódiam. ℣. Pó-
ri meo * cuſtódiam :
llelúia. Glória Patri.
ódiam. *Pſ.* 38.
Apud me orátio Deo
meæ : ℟. Dicam Deo ,
eptor meus es. *Pſ.* 41.

D NONAM.

it. 5. a. Non diſce-
t.

PITULUM. 1. *Tim.* 2.
Olo oráre mulíeres in
hábitu ornáto , cum
:úndia & ſobrietáte or-
es ſe , & non in tortis
bus , aut auro , aut
;arítis , vel veſte pre-
; ſed quod decet mu-
s , promittentes pie-
tem per ópera bona.
℟. *br.* Expectávi Dóminum , * & intendit mihi : * Allelúia , allelúia. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas : * Allelúia. Glória Patri. Expectávit. *Pſ.* 39.
℣. Veníte , & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. IN ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam , allelúia. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famoſíſſima , quóniam timébat Dóminum valdè ; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum , allelúia. *Judith* 8.

Ant. 7. ç. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ , & panem otióſa non comédit , allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit , hoſpítio recépit , ſanctórum pedes lavit , tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit , omne opus bonum ſubſecúta eſt , allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. Surrexérunt fílii ejus , & beatíſſimam prædicavérunt : vir ejus , & laudávit eam , allelúia. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.
MUlier ſalvábitur per ſiliórum generatiónem, ſi permánſerit in fide , & dilectióne , & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

Digitized by Google

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam : psallam Dómino Deo Isræl. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur !
Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo ;
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus ;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória.
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne sæculum
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Deant qui odérunt me, confundantur ; ℟. Quoniam, tu Dómine, adjuvísti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quoniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laud.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet : ℟. Semen meum serviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus, & date ei de fructu mánuum suárum ; & laudent eam in portis ópera ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Oratio, ut supra ad Laudes.

Digitized by Google

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(Ipso die Dedicationis, ANNUALE.)

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. CErnitis quòd Dóminus Deus vester vobiscum sit : præbéte gitur corda vestra, ut quæritis Dóminum ; & consurgite, & ædificáte sanctuárium Dómino, allelúia. *Paral.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur : præparábo ergò ei necessária, allelúia. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos : quis ergo póterit præválére, ut ædificet dignam Deo domum ? allelúia. 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum ? allelúia. 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum, allelúia. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum ; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt ; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi : * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est, allelúia, allelúia. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei ? Ex ipso sunt ómnia : ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

QUisquis ô ! sacram próperas ad ædem,
Dirigat gressus piétas fidesque ;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.
Cujus in cœlo thronus est perennis,
Parva vult terris habitáre tecta :

Digitized by Google

Incapax claudi, latet hospes, arcto
Clausus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Númine templa.
Quid vetus fluxit cruor hostiárum?
Príscinæ cessent holocaustæ legis:
Ipse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet esse mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues resolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem, allelúia. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si sit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui, allelúia. 3. *Reg.* 8.

Hymnus Paschalis, Jesu, redemptor sæculi.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem, allelúia. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus, allelúia. *Habac.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ECce sedes hic Tonantis,
Ecce cœli jánua:
Hic Sacerdos, ara, templum,
Hic Deus fit hóstia;
Incruentâ morte, jugis
Hic amor litat Deum.
Qualis ara, quanta sedes,
Ipsius capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hic latére súbsinet.
Quàm libentèr hic pudicis
Inserit se córdibus!
Hic amantis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hic Pater caros sedére

Digitized by Google

inter fílios.
ic faceſſe, quem pro-
ína
t contágio;
ıcrum transíre límen
iátus aúdeas:
iſtat cum flagellis,
is fontes Deus.
erennis laus Parenti;
ennis Fílio:
ibi, qui nectis am-
s,
ennis, Spíritus,
a, cujus nos inun-
ıs,
mpla cónſecrat.
ıen.
Te decet hymnus.
. 1. g. Majeſtas Dó-
plévit domum; nec
t Sacerdótes íngredi
Dómini, eò quòd
t majeſtas Dómini
ı Dómini, allelúia.
. 7.
Quàm dilecta. 99.
Verè Dóminus eſt
ſto: quàm terríbi-
cus iſte! Non eſt
niſi domus Dei,
cœli, allelúia.
3.
Fundamenta. 138.
. Ipſe qui habet in
bitatiónem, viſi-
adjútor eſt loci; &
ad malefacien-
utit ac perdit, al-
. *Mach.* 3.
nine, quis habitá-
ernáculo tuo? ℟.
éditur ſine mácu-
perátur juſtítiam.

De libro ſecundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm compleſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcendit de cœlo, & devorávit holocauſta & víctimas: & majeſtas Dómini implévit domum; nec póterant ſacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impleſſet majeſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Iſraël vidébant deſcendentem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruentes proni in terram ſuper pavimentum ſtratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóſtias; boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia: & dedicávit domum Dei rex, & univerſus pópulus. Sacerdótes autem ſtabant in offíciis ſuis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum: Quóniam in æternum miſericórdia ejus; hymnos David canentes per manus ſuas. Porrò ſacerdótes canébant tubis ante eos, cunctuſque Iſraël ſtábat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii antè

templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocaústa & ádipes pacificórum ; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat sustinére holocaústa & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus ; & omnis Israël cum eo, ecclésia magna valdè, ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicásset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. *j.* Cùm intulísset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è regióne mensæ, * Juxtà præceptum Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt : sic lúceat lux vestra coram homínibus : * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio ij.*

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam cæteras quidèm Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes : hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra : magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eorum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritus sunt ; ut sciat unusquísque vas suum possidére in sanctificatióne ? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitántem Spíritum Dei in vobis : sancta sunt córpora propter ánimas : sancta est étiam propter córpora domus. Quando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dómino, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter implèri necesse est, quæ in parietibus visibíliter præcessérunt. Et si vultis scire, hæc útique sunt : aspérsio, inscriptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in hac visíbili domo fecére Pontífices ; hæc Christus assístens Póntifex futurórum bonórum invisíbiliter quotídiè operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur : lavat nos in confessióne ; lavat nos lacrymárum imbre ; lavat sudóre pœnitentiæ ; magis autem

vat nos aquâ illâ pretiósâ uæ de fonte pietátis, id ſt, ab ejus látere, emanáit. Non ſolùm autem, ſed ıſcríbit dígito Dei, in quo iiciébat dæmónia, haud úbium quin in Spíritu ancto. Inſcríbit, inquam, egem ſuam, non jam in ápide, ſed in tábulis corıis carnálibus, prophétiam implens promiſſiónem, uâ ſe pollícitus eſt ablatúum cor lapídeum, & cárneum cor eſſe datúrum, id eſt, non durum, non obſtiátum, non Judáicum; ſed ium, ſed manſuétum, ſed tractábile, ſed devótum.

℟. *ij.* Móyſes tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii aſperſit; & ómuia in ſánguine ſecundùm legem mundantur: * Neceſſe eſt ergo exemplária quidem cœléſtium his mundári; ipſa autem cœléſtia melióribus hóſtiis, quàm iſtis, allelúia, allelúia. ℣. Tulit Móyſes unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum ómni ſupelléctili ſua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Neceſſe eſt. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa cívitas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in templum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Basílii Epíſcopi.

In Pſ. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEceſsária eſt adorátio, non ea quæ fit extrà Eccléſiam, ſed quæ in ipſa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut eccléſias excogitétis. Una eſt aula ſancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: ſed poſt admiſſum in Chriſtum peccátum, facta eſt habitátio eórum deſerta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non ſunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad ſalútem præordináti ſunt, aulam própriam præter Judæórum aulam oſtendit. Non ígitur extrà ſanctam hanc aulam adoráre oportet, ſed intrà ipſam, ne quis extrà ipſam conſtitútus, aut ab iis qui extrà illam ſunt, attractus, in aula Dómini eſſe déſinat. Interſunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis; nec ſunt tamen in aula ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis naſcentem. Qui ventrem, aut glóriam, aut quidvis áliud, quod réliquis ómnibus pluris æſtimat, deum fécerit, is neque adórat

Digitized by Google

Dóminum, neque in aula sancta est; etiamsi videátur esse dignus, qui ad sensíbiles conventus admittátur.

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, quóniam sanctum est: adoráte in monte sancto ejus, * Quóniã sanctus Dóminus Deus noster, allelúia, allelúia. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte: nam & Pater tales quærit qui adórent eum: * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

[*Si Dominica fuerit, omissâ Lectione ij. de Sermone sancti Bernardi, ejus loco dic. Lectio de Evang. & Homil. Dedic. & iij. Lect. erit de Evangelio & Homil. Dom. occurr. cujus fit prætereà Commem. in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum: ℟. Laus ejus in eccléfia sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Domus Dei est Eccléfia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis, allelúia. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus, allelúia. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivu & electum, & ipsi tamqu lápides vivi superædifi mini, domus spirituáli allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis æd cátio.

CANTICUM. *Tob.* 1

De Eccleſia Prophetia

JErúsalem cívitas D luce splendidâ fulge * & omnes fines terræ a rábunt te.

Natiónes ex longinquo te vénient: & múnera ferentes adorábunt in Dóminum, * & terr tuam in sanctificatión habébunt;

Nomen enim magn * invocábunt in te.

Maledícti erunt qui e témpserint te; & conde náti erunt omnes qui bl phemáverint te; * ben dictíque erunt qui ædifi verint te.

Tu autem lætáberis fíliis tuis; * quóniam o nes benedicentur & co gregabuntur ad Dómin

Beáti omnes qui diligu te, * & qui gaudent supe pace tua.

Anima mea, bénedic Dó minum; * quóniam liberá vit Jerúsalem civitáte suam à cunctis tribulatió nibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint re líquiæ séminis mei * ad vi dendam claritátem Jerúsa lem.

Digitized by Google

rtæ Jerúſalem ex ſap-
& ſmaragdo ædifica-
ir; * & ex lápide pre-
omnis circúitus muró-
ejus.
ipide cándido & mun-
nes platéæ ejus ſter-
r: * & per vicos ejus
ia cantábitur.
ſedictus Dóminus qui
vit eam; * & ſit reg-
ejus in ſecula ſeculó-
per eam. Amen.
ria Patri, &c.
. Omnis ædificátio
ucta in Chriſto Jeſu,
in templum ſanctum
mino; in quo & vos
ficámini in habitácu-
Dei in Spíritu, alle-
Epheſ. 2.
. 1. a. Dei ædificátio
fundamentum póſui:
uiſque vídeat quó-
ſuperædíficet; fun-
itum enim Chriſtus
allelúia. 1. *Cor.* 3.
TULUM. 1. *Cor.* 6.
neſcítis quóniam
embra veſtra tem-
ſunt Spíritús ſancti
vobis eſt, quem ha-
Deo, & non eſtis
Empti enim eſtis
magno: glorificáte
táte Deum in cór-
eſtro.
HYMNUS.
is æterni Sóboles
coæva,
i tuæ ſacros pia plebs
nóres
: inſtaurat, Deus al-
:, noſtris
Annue votis.
Hîc ſacri fontis látices ab
ortu
Inditi purgant máculam
reátûs:
Hîc & infúſum nova
membra Chriſto
Chriſma coaptat.
Hîc ſuâ paſcit pópulos fi-
déles
Carne, qui mundi ſce-
lus omne tollit
Agnus, & fuſi prétium
cruóris
Ipſe propínat.
Hîc ſalus ægris ánimis pa-
rátur:
Hîc reos Judex fácilis re-
laxat,
Atque lethálem redivíva
pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus eſt
perennis,
Incolit parvam Deus al-
tus ædem:
Hîc adorátor ſibi quiſque
ſedem
Præparat aſtris.
Nullus hanc turbo quatit,
irruentis
Nulla vis nimbi, rapi-
díve fluctûs:
Cedit hanc contra furor
inferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, qui nos ſibi
conſecrávit:
Una ſit Patri, pariſque
Proli:
Par ſit ambórum tibi
nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

Digitized by Google

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetraffe lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia Paschalis, Da, Christe, &c.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magnificas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in introítu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam,) & Sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam: * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo: * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

Digitized by Google

℟. *br.* Beátus * quem elegísti & assumpsísti: * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis: * Allelúia. Glória. Beátus. *Ps.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

SCimus quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ: * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte: * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Ps.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætatus sum. 67.

Ant. 4. E. UNus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo, allelúia. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 86.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo, allelúia. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 140. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus, allelúia. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 50.

Ant. 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illumínávit eam, & lucerna ejus est Agnus, allelúia. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 96. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni, allelúia. *Apoc.* 21.

CAPITULUM. *Isaiæ* 33.

RESpice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúsalem sancta, & aliéni non transíbunt per eam ámplius, allelúia. *Joël.* 3.

Digitized by Google

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Vísio Jerúsalem,
Quanta súrgit! celsa saxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus suis Deus.

Síngulis ex margarítis
Singulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus,
Ejus est templum Deus:
Æmulantes hìc beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undequáquè sunt aperta
Civitátis óstia:
Quisquis ambit huc veníre,
Inseríque mœnibus,
Antè duris hìc probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus;
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris; accessístis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem: ítaque regnum immóbile suscipientes, *serviámus* Deo cum metu & reveréntia, allelúia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri.

[¶ *De Dominica (si occurrat intra Octav. Anniversarii Dedic.) fit Officium ut in Psalterio, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesp. & Laudibus.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Una ex Antiph. juxtà Feriam. ℣. & ℟℟℟. *ex Nocturno Festi.*

Lectio j. de Script. occ. è tribus fit una: ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola 5. a. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu, allelúia. *Ephes.* 2.

Cantic. Jerúsalem. lviij.

AD VESPERAS.

Ant. sola 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsa-

Digitized by Google

lem descendentem de cœlo à Deo, allelúia. *Apoc.* 21.

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 336. *in Dedic. Tom.* 5.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domûs oratiónis. Domus ergò nostrárum oratiónum, ista est; domus Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædificium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hîc fiébat, quandò ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna ista & lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacíficè innécterent, si non se ínvicèm, cohærendo sibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Déniquè quandò vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. *Lectio ij.*

DUm novam constructiónem sanctæ hujus Eccléfiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, prosíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, spiritáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficiátur in córdibus vestris.

Digitized by Google

Lectio iij.

PRincipáliter ergò grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad constructendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium; inspirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquàm esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Eccléfiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. *de Dedic. Eccles.* C. 1. *Lectio ij.*

BOna ópera fidéliu de suâ temporáli terrenâque substántiâ, cùm in thesauris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & ista ædificia, quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta intenóris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

RE trí buet ergo Dóminus fidélibus suis tam pie, tam hiláriter, tam devóte ista operántibus, ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti: ubi sapiens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem angulárem; sicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

CHristus simul est & lapis fundamentális, quia

Digitized by Google

ɔſe nos regit; & angulá-is, quia ipſe conjungit. pſa eſt petra ſuprà quam ir ſápiens ædíficans do-num ſuam, contrà omnes ujus ſéculi tentatiónes tu-ſſimus perſevérat; nec lúviâ irruente lábitur, nec lúmine inundante ſubvér-itur, nec ventis flántibus :ommovétur. Ipſe eſt & ɔax noſtra, qui fecit útra-que unum: ni ipſo enim neque circumciſſio quid-quam valet, neque præpú-tium, ſed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverſo venientes, longè ab ínvicem fúerant; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo ſíbimet copuláti ſunt.

Cap. 2. *Lectio iij.*

ITaque ſicut hoc ædifí-cium visíbile factum eſt nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipſi ſumus, Deo ſpiritáliter habitatúro conſtrúitur. Templum enim Dei ſanctum eſt, inquit Apóſtolus, quod eſtis vos. Sicut hoc terrénis mólibus conſtrúimus, ſic illud benè compóſitis móribus erigámus. Hoc enim nunc viſitántibus nobis, illud in fine ſéculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc noſtrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc noſtrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis noſtræ conformábit córpori glóriæ ſuæ.

SEXTA DIE.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. *in Matth.*

Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam vobis priùs ingreſſis, nos intrámus, diſcipulórum formam retinentes: ideòque commúniter ómnibus, ſtatim atque ingreſſi fuérimus, ut illis datam legem ſequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur ſocórdiâ tórpeat, némo ſeculáribus rebus ſuſpenſum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidèm míllies pótiùs malim in domum alicújus veſtrûm ingreſſus deſtítui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléſtius eſſet quàm illud; quandóquidèm hæc magis própriè domus noſtra eſt, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ noſtræ opes póſitæ ſunt, hìc ſpes noſtra omnis. Quid enim hoc loco non magnum eſt & admirandum? Nam hæc menſa longè pretióſior eſt atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nôrunt qui cum fide óleo perunćti, à morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò

Digitized by Google

mélior, magìsque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hìc & léctulus est valdè illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut qui non frustrà sémentem fécerim, ut qui non incassùm labóres pertúlerim. Undè ígitur hoc lucrum conjício, undè perspício sermónes ad ópus proficere? Nimírùm, ex hoc concursu; ex eo quòd Eccléfiam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuáque statióne; ex eo quòd angeliçórum órdinum statiónem imitantes, sine cessatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Christi dona! In supernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Eccléfiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléstium, tum terréstrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantùm affert gáudii vitæ nostræ, quantùm hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Eccléfia congregári. In Eccléfia, gaudéntium conservátur gáudium. In Eccléfia, ánimo dejectórum est recreátio. In Eccléfia, doléntium est voluptas. In Eccléfia, defatigatórum est respirátio. In Eccléfia, laborántium est réquies. Venite enim, inquit, post me, qui laborátis & oneráti estis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce potest esse desiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Eccléfiam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Vesperis Festi.

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lect.

Lectio. j. de Scriptura occurr. è tribus fit una.

Sermo sancti Cæsárii Epíscopi.

In App. t. 5. Op. S. Aug. Serm. 229. qui est in Dedic. Eccleſiæ. Lectio ij.

QUotiescumquè, fratres carissimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligenter atténdimus, & sanctè ac justè vívimus;

Digitized by Google

uidquid in templis manu-actis ágitur, totum in nobis ſpirituáli ædificatióne omplétur. Non enimmen-ſtruus eſt ille qui dixit: Tem-lum enim Dei ſanctum eſt, uod eſtis vos; & iterùm: Neſcítis quia córpora veſ-ra templum ſunt Spíritûs ſancti? Quia verò nullis præcedéntibus méritis, ſed per grátiam Dei meruímus fíeri templum Dei; quantùm póſſumus, cum ipſius adjutório laborémus, ne Dóminus noſter in templo ſuo, hoc eſt, in nobis ipſis, invéniat quod óculos ſuæ majeſtátis offendat: ſed habitáculum cordis noſtri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur; claudátur diábolo, & aperiátur Chriſto. Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis; & hyems erat: & ambulábat Jeſus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Expoſ. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur ſolémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum tradítione per annos ſíngulos celebráre conſuéverat. Sed notandum eſt quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, ſed ad últimam pértinent: quod ex eo fácile collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima ſíquidem ejuſdem témpli dedicátio à Salomóne, témpore autumni; ſecunda autem à Zoróbabel & Jeſu ſacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis eſt facta; quandò ſpeciáliter conſtitútum eſſe légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam ſolémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus uſque Domínicæ Incarnatiónis obſerváta fuit, ſicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio ſalúbri conſuetúdine in Eccléſiis Chriſti moderno témpore dignóſcitur.

[*Si Octava Dedicationis in Dominicam inciderit, Lectio j. erit de Script. occur. ut ſuprà: ij. de Homil. in Evang. Octavæ Dedicationis & iij. de Homil. in Evang. Dominicæ occurr.*

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ sextæ præcedentis,

CAPITULUM. *Geneſ.* 3.

AIt Dóminus Deus ad ſerpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

AVe, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.
Vitam præſtą puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.
Sit laus tibi, Chriſte,
Cujus Virgo parens:
Laus par ſit & Patri,
Sit par tibi, Flamen. Amen.

℣. Deus operátus eſt ſa
lútem in médio terræ:
Tu confregiſti cápita dra
cónis. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedictus Dó
minus qui te direxit in vi
nera cápitis príncipis in
micórum noſtrórum, alle
lúia. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà, de
Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente
quæ audíerit nomen tuum,
magnificábitur ſuper te
Deus Iſraël, alleluia. *Ju*
dith 13.

HYMNUS.

VIrgíneis títulis matris
quæ jungis honóres,
Hâc natos fóveas nocte
benigna tuos.
Fúlgida ſtella maris, ſeculi
dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, &
benè fida quies.
Si ſopor obrépit, caſti fac
Mater amóris,
Cor vígilans uno ſpiret
amóre Dei.
O Regína potens, própitia
res áſpice noſtras.
Dicáris pópuli vita ſalúſ
que tui.

Cujus Virgo parens, sit laus tibi summa Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte, allelúia. *Esther* 15.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedísti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus súbveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato, sub sola.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones ut ordinantur post Psalter.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedícturus sum: *Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum, allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Constítuam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, se-

Digitized by Google

cundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israël salvatórem Jesum, alleluia, allelúia. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psal. de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui, allelúia. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul dissipat umbras.
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges !
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis :
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus ?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguinis junctum
Ne dedisce genus : nos fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare nomen
In terris vóluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ. ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidísti ; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Virginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia Paschalis, Da, Christe, & Sit laus.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem, allelúia. *Rom.* 1.

Digitized by Google

n ℟. *br.* ℣. Qui natus es * María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. De María natus est Jesus, qui vocátur hristus, allelúia. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

ECce Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ius, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio jus; * non commovébitur: * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium násculum, qui rectúrus erat omnes gentes, allelúia. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël, & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * à mari usque ad mare: * Allelúia, allelúia. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum: * Allelúia. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster, allelúia. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * obviavérunt sibi: * Allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt: * Allelúia. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex Apologético sancti Hierónimi Presbyteri ad Pammáchium pro libris contrà Joviniánum.

Lectio iij.

CHristus virgo; mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis: & in sepulcro ejus quod novum & in petra durissima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torrentem-, vel fúnium, vel spinárum;

Digitized by Google

fúnium peccatórum, quibus antè alligabantur; ſpinárum, quæ ſuffocábant ſementem patrisfamílias. Hæc eſt porta orientális, ut ait Ezéchiel, ſemper clauſa & lúcida, opériens ín ſe, vel ex ſe próferens Sancta Sanctórum, per quam Sol juſtítiæ & Póntifex noſter, ſecundùm órdinem Melchíſedech, ingréditur & egréditur. Reſpóndeant mihi quómodò Jeſus ingreſſus eſt clauſis óſtiis, cùm palpandas manus, & latus conſiderandum, & oſſa carnemque monſtráverit, ne véritas córporis phantaſma putarétur; & ego reſpondébo, quómodò ſancta María ſit & mater & virgo.

MENSE MAIO.

Ex Epíſtola ſancti Athanáſii Epíſcopi ad Epictétum.

n. 7. *Lectio iij.*

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit, ſecundùm divína Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm ídem atque noſtrum extíterit. Soror étenim noſtra eſt María; omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nec quiquam hac de re dubitábit, ſi memínerit eórum quæ Lucas ſcripſit. Nam poſtquàm à mórtuis ſurrexiſſet, cùm quidam exiſtimárent ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere, ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit illis: Palpáte me, & vidéte quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non dixit, Ut me vidétis carnem & oſſa eſſe; ſed, habére: ne ipſummet Verbum in res illas transformátum fuiſſe cenſerétur; ſed illas & ante mortem & poſt reſurrectiónem habére credéretur.

Digitized by Google

FFICIUM PARVUM
3 EATÆ MARIÆ.

icitur in Choro ſecundùm conſuetudinem locorum & ſiarum, & ut præſcribitur parte 3. Rubricarum gen.] *gulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Offi- Nocturnum , Laudes & Veſperæ dicuntur intrà Suf- 1. Prima poſt Primam diei , antè Officium Capituli : a poſt* Benedicámus. *Tertiæ ; & ſic de ceteris Horis. mpore Paſchali , ſi dicatur Officium parvum , ſit ut , addendo ſemèt* Allelúia *in fine Invitatorii & Anti- rium , & bis* Allelúia , *in fine* R.R. *etiam brevium.*

OFFICIUM NOCT.

t. Jeſum de Maria na-
* Veníte, adorémus.
h. 1.
Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Quàm glorificâ luce coruſcas,
rpis Davídicæ régia ›roles ;
›límis réſidens, Virgo María ,
›ra Cœlígenas ætheris ›mnes !
im virgíneo mater hó- óre
lórum Dómino péc- oris aulam
ris viſcéribus caſta de- iſti :
mános Deus hinc ín- uit artus.
cunctus vénerans or- is adórat ,
nunc ritè genu fléc- itur omne ;
uo, te précibus ſub- eniente ,
'ars Verna.

Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit , glória Patri :
Cujus Virgo parens , glória Nato :
Quo fœcunda , tibi glória , Flamen. Amen.
Ant. ſola Ave.

PSALMUS 44.

Chriſtus , Rex ; Regina , Virgo Mater.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum , diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * propterèa benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum , * Potentíſſime.

Digitized by Google

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * propterèa unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Diviſio Pſalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram,

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna;

vocem ſuam, mota
ra.
minus virtútum no-
n, * ſuſceptor noſ-
:us Jacob.
ıíte, & vidéte ópera
ni, quæ póſuit pro-
ſuper terram, * áu-
bella uſque ad finem

:um cónteret, & con-
:t arma, * & ſcuta
úret igni.
:áte, & vidéte quó-
ego ſum Deus: *
ibor in géntibus, &
ibor in terra.
minus virtútum no-
m, * ſuſceptor noſ-
)eus Jacob.
ıt. Ave, grátiâ plena,
ıinus tecum, benedicta
muliéribus. *Luc.* 1.
Sanctificávit taberná-
n ſuum Altíſſimus:
Deus in médio ejus.
15.
ter noſter, &c.
*ſolutio & Benedictio-
le B. M. poſt Pſalte-*
.

ſio j. Iſaiæ 7.

Djécit Dóminus lo-
qui ad Achaz, di-
L cens: Pete tibi ſig-
à Dómino Deo tuo in
ndum inferni, ſive in
lſum ſuprà. Et dixit
ız: Non petam, &
:entábo Dóminum. Et
: Audíte ergo, domus
id: Numquid parum
s eſt moleſtos eſſe ho-
ibus; quia moleſti eſtis
& Deo meo? Propter hoc
dabit Dóminus ipſe vobis
ſignum: Ecce Virgo concí-
piet, & páriet fílium; &
vocábitur nomen ejus Em-
mánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres
párvulus eſt, nihil dif-
fert à ſervo, cùm ſit dómi-
nus ómnium; ſed ſub tutó-
ribus & actóribus eſt, uſ-
que ad præfinítum tempus
à patre: ita & nos, cùm
eſſémus párvuli, ſub ele-
mentis mundi eràmus ſer-
vientes. At ubi venit pleni-
túdo témporis, miſit Deus
Fílium ſuum, factum ex
mulíere, factum ſub legé;
ut eos qui ſub lege erant re-
dímeret, ut adoptiónem fi-
liórum reciperémus. Tu au-
tem.

℟. Quod in ea. lxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum eſt templum
Dei in cœlo, & viſa
eſt arca teſtamenti ejus in
templo ejus: & facta ſunt
fúlgura, & voces, & terræ
motus, & grando magna.
Et ſignum magnum appá-
ruit in cœlo: Múlier amícta
ſole, & luna ſub pédibus
ejus, & in cápite ejus coró-
na ſtellárum duódecim.
Tu autem.

℟. Deus ex ſémine. lxx.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur
tibi pópuli, Deus · ℟. Terra
dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

Digitized by Google

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam.* xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalm. Deus misereátur. 97. Dóminus regnávit; decórem. 10. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte, 11.

CANTICUM. *Zach.* 2. *De adventu Christi Prophetia.*

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuí, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuí.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Sileat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *sub sola Ant.* Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul dissipat umbras
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus!
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedísce genus: nostra fuísti,
Summi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ fóboli qui dare mátrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória, Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ; ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidísti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Digitized by Google

'empore Quadrageſimæ, Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verum tuum, Angelo nunante, carnem ſuſcípere luiſti: præſta ſupplícibus is, ut qui verè eam geniícem Dei crédimus, ejus pud te interceſſiónibus adivémur; Per eumdem Dóinum noſtrum.

Fit Suffragium de omnius Sanctis.

Tempore Paſchali, Oratio.

DEus, qui per reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſi mundum lætificáre digátus es: præſta, quæſumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

Non fit ſuffragium de omnibus SS. Tempore Paſch.

AD PRIMAM.

HYMNUS.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Noſtrî miſertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réſpice:
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſ. Dómine Dóminus noſter. 42. Fundamenta. 138. Cantáte... quia mirabília. 45. *ſub Ant.* Fílius Dei factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 11.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo, * In. Glória Patri. Semen. ℣. Ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, ℟. Et thronum ejus ſicut dies cœli. *Pſ.* 88.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus. *ut ſuprà.*

Pſ. Crédidi propter. 102. Ad te levávi. 85. Niſi quia. 49. *ſub Ant.* De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Digitized by Google

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, xcvij.

Ps. Qui confídunt. 106. In convertendo. 49. Beáti omnes. 140. *sub Ant.* Péperit fílium máseulum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël; & egréssus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

Oratio.

COncéde, misericors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. xcvij.

Ps. Memento. 140. *Divisio hujus Ps.* Juravit. 141. Ecce quàm bonum. 67. *sub Ant.* Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & veritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce; ut quibus placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

Digitized by Google

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Pſ. Dixit Dóminus. 26. Laudáte, púeri. 27. Lætátus ſum. 67. Niſi Dóminus. 86. Lauda Jerúſalem. 6. *ſub ſola Ant.* In me ancillâ ſuâ adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſraël. *Judith* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo; & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſraël hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et ſic in Sion firmáta ſum.

Hymnus, Ave, maris ſtella. lxviij.

℣. Anima mea exultábit in Dómino: ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Tempore Quadrageſimæ, Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente ſanctiſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

Tempore Paſchali, Oratio. Deus, qui per, &c. *ſuprà ad Laudes*, lxxvij.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, † in adjutórium.

Pſ. Sæpè expugnavérunt. 120. De profundis. 86. Dómine non eſt exaltátum. 87. *ſub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus homo.
Hinc méritò dicent te ſécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súſcipe, quos pia plebs tibi péndere certat, hónores:
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Cujus Virgo parens, laus ſit tibi ſumma, Redemptor;
Compar ſit Patri, Spirituíque decus. Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

Digitized by Google

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther.* 15.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat æternam; Per Dóminum nostrum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INviolàta, íntegra & casta es, María:

Quæ es effecta fúlgida cœli porta.

O mater alma Christi caríssima,

Súscipe pia laudum præcónia.

Nostra ut pura péctora sint & córpora,

Te nunc flágitant devóta corda & ora.

Tua per precáta dulcísona,

Nobis concédas véniam per sécula.

O benigna! O benigna! O benigna!

Quæ sola invioláta permansísti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Christum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur secundùm consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur parte 3. *Rubricarum general.*

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Digitized by Google

laborávi in gémitu meo, ábo per síngulas noctes tum meum : * lácrymis is ſtratum meum rigábo. Turbátus eſt à furóre ılus meus : * inveterávi er omnes inimícos meos. Diſcédite à me, omnes ı operámini iniquitátem; quóniam exaudívit Dónus vocem fletûs mei. Exaudívit Dóminus deıcatiónem meam : * Dónus oratiónem meam ſcépit.

Erubeſcant & conturntur vehementer omnes imíci mei : * convertanr & erubeſcant valde veciter.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei peccatom per gratiam ſuam juſtiantis commendatur.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & iorum tecta ſunt peccáta. Beátus vir cui non imıtávit Dóminus peccám, * nec eſt in ſpíritu ius dolus.

Quóniam tácui, invetevérunt oſſa mea, * dum amárem totâ die.

Quóniam die ac nocte aváta eſt ſuper me maıs tua : * converſus ſum ı ærumna mea, dum congitur ſpina.

Delictum meum cógnim tibi feci, * & injuſtíam meam non abſcondi.

Dixi : Confitébor adverm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ınſtruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ juſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non

est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimìs : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudi me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei ; * & dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me inìquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me : * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 50.

Cor mundum à Deo postulandum : Ecclésiæ bona desideranda.

MIsérere mei, Deus, secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab ini-

Digitized by Google

justítiæ mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útiquè; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adversa spes in Dei Verbo, per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum peli-

cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cinerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt ; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Initio tu, Dómine, terram fundásti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in sæculum dirigétur.

PSALMUS 129.

Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Digitized by Google

Si iniquitátes obsérvá-veris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de se, omnia de Deo misericorde, præsumentis instantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dísperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

Digitized by Google

LITANIÆ.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti Beatórum Spirítuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, [*Zeb.*] ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Saturnine, ora.
Sancte Pápule, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Antonine, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Pothine, cum sóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Maurici, cum sóciis tuis; ora.
Sancti Ascíscli & Victória, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora pro nobis.
Sancte Augustine, ora pro nobis.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.

Digitized by Google

Sancte Athanási, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joannes Chrisóstome, ora pro nobis.
Sancte Hilari, ora.
Sancte Cæsari, ora.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Hilari, (*Tolos.*) ora.
Sancte Sylvi, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Germéri, ora.
Sancte Eremberte, ora.
Sancte Ludovíce, (*Tolos.*) ora pro nobis.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Bertrande, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francísce Saléfi, ora pro nobis.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Thoma Aquínas, ora pro nobis,
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Honeste, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Berengári, ora.
Sancte Ægidi, ora.
Sancte Guillelme, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Petre Nolásce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Gauderíce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta Theréfia, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Sanctæ Puellæ, oráte.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.

Digitized by Google

Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, libera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptiſmum & ſanctum Jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per advéntũ Spíritûs ſancti paracléti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te.
Ut Domnum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta religióne conſerváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas, in tuo ſancto obſéquio conſerváre dignéris, te.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos, Dómine.

Digitized by Google

nus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Kyrie, eléison. Christe, ison. Kyrie, eléison.
Pater. *secretò usque ad* ℣. ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos malo.
℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias bis: ℟. Neque secundùm iquitátes nostras retríbas nobis. *Ps.* 102.
℣. Esto nobis, Dómine, rris fortitúdinis, ℟. A cie inimíci. *Ps.* 60.
℣. Orémus pro summo ontífice *N.* ℟. Det illi óminus assistrícem sapiéntiam, ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap.* 9.
℣. Pro Pastóre nostro ℟. Dóminus conservet am, & vivíficet eum. *Ps.* .
℣. Pro Rege nostro *N.* Dómine, salvum fac egem; & exaudi nos in ie quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.
℣. Pro benefactóribus óstris. ℟. Deus omnem rátiam abundáre fáciat in lis, & áugeat incrementa ugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.
℣. Pro cunctis fidélibus efunctis. ℟. Edúcat eos óminus in lucem, & vídeant justítiã ejus. *Mich.* 7.
℣. Pro infirmis, afflictis, aptívis, & peregrínis. ℟. líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.
℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.
℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.
℣. Dóminus vobíscum, &c.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis clementer absólvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut símul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

Digitized by Google

DEus, ómnium fidélium paſtor & rector, fámulum tuum *N.* quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti, propítius réſpice; da ei, quæſumus, verbo & exemplo, quibus præeſt proficere, ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempiternam.

OMnípotens, ſempiterne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecundùm tuam cleméntiam in viam ſalútis æternæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perficiat.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſus váleat pervenire.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritus renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſequere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incipiat, & per te ſemper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui vivórum dominàris ſimul & mortuórum, omniumque miſéreris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis: te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Digitized by Google

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ brèves in hunc modum.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro eo (*vel* ea.)
Omnes sancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Bapt. ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

Digitized by Google

Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison. Christe, éleison. Kyrie, eléison.

Deinde, cùm in agone fuí exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit: In hómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœléstem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus, & dissipéntur omnes potestátes tenebrárum; fúgiant cuncta spirituália nequítiæ in cœléstibus, & ovem pretióso Christi sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assístens manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem in sécula seculórum. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ]; precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, eam in pace susscípias, & in sinu Abrahæ per manus sanctorum Angelórum collocáre dignéris. Agnosce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutritam córpore & sánguine tuo, & in Ecclesiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne persolvísti. Delícta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor máli desitérii: sed memento misertiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te sperávit & crédidit; teque Deum & Salvatórem suum unà cum Patre & Spíritu sancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt adversùm me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Digitized by Google

Tu autem, Dómine, ceptor meus es : * glómea, & exaltans ça- t meum.
Voce meâ ad Dóminum mávi, * & exaudívit de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporá- sum ; * & exurrexi, ia Dóminus susćépit me.
Non timébo míllia pó- li circumdantis me : * urge, Dómine ; salvum fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti nes adversántes mihi ne causa : * dentes peccarum contrivísti.
Dómini est salus, * & per pópulum tuum benectio tua.
Glória Patri, &c.
Kyrie, eléison. Christe, éison. Kyrie, eléison.
Pater. ℣. Et ne nos, &c.
. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvum me fac, Deus;
. Quóniam intravérunt quæ usque ad ánimam eam. *Ps.* 68.
℣. In multitúdine misecórdiæ tuæ exaudi me,
. In veritáte salútis tuæ. *s.* 68.
℣. Eripe me de luto, ut on infígar : ℟. Líbera e ab iis qui odérunt me, : de profundis aquárum. *s.* 68.
℣. Non me demergat mpestas aquæ, neque abrbeat me profundum :
. Neque úrgeat super me ńeus os suum. *Ps.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi : ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum. *Ps.* 34.
℣. Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur ; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me. *Ps.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluísti in præsépio nasci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre ósculo tradi, vínculis alligári, ficut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, sputis fœdári, spinis coronári, cruci affígi, cum scelerátis deputári, & inter acerbíssimos dolóres expiráre : quæsumus ut per has sanctíssimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxísti latrónem tecum crucifixũ ; Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Posteà legitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Marc. Luc.)

ASsúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem secum ; & cœpit pavére & tædére, contristári & mœstus esse. Tunc ait illis : Tristis est ánima mea usque ad mortem ; sustí-

Digitized by Google

néte hîc, & vigiláte mecum. Et progréssus pusillùm, póssitis génibus, orábat dicens: Pater, si vis, transfer cálicem ístum à me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit super terram in fáciem suam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, si fieri posset, transíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, si posſíbile est, tránseat à me calix íste: ómnia tibi possibília sunt; transfer cálicem hunc à me: sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est súdor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu, * Dómine, ne moreris.

Glória Patri, &c.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Ps.* 54.

℣. Cor meum conturbátum est in me: ℟. Et formído mortis cécidit super me. *Ps.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt super me: ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Ps.* 54.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in manibus tuis sortes meæ. *Ps.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; ℟. Nequandò dicat inimícus mus: Prævalui adversùs eum. *Ps.* 12.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubescam; quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

Orémus.

DOmine Jesu *Christe*, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ *tristítiam* usque ad mortem, & per agóniam quam, instante passióne, pertulísti, quandò factus est súdor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram: succur-

Digitized by Google

* fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] in agóne moris * constitúto [*vel* constitútæ] : tuére * eum [*vel* am] in hac hora contrà diabólicos incursus : líbera * eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus ; & le peccatórum suórũ conciéntia formidantem, fac * eum [*vel* eam] de misericórdiæ tuæ immensa largitáte * secúrum [*vel* secúram] : Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovísti sémitas meas : * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me ; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine ; * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam ; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me ; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri, &c.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte univérsa delícta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & miséricors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax ; ℟. Réspice in me, & miserére mei. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine ; ℟. Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? ℟. Et volábo & requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum símilia. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixísti : In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attráxi te, miserans : te súpplices deprecámur per istam caritátem quâ dilexísti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuísti in cruce, offerre & osténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus ; quátenùs cum

ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt: Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) si instet momentum exitûs animæ de corpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma sabacthâni? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Póstea, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

MEmor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamásti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? & íterùm: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; & hæc dicens expirásti. Per istam ergò pretiosíssimam morté quæ vita nostra fuit, obsecrámus clementiam tuam, *ut* non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [vel fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed susc*í*pere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egressâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, prout necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 119.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 60.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 111.

Ps. 56. Miserére mei, Deus..... quóniam in te confídit. 130.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 80.

Ps.

℣. 85. Inclína, Dómine, em tuam. 143.
℣. 87. Dómine Deus sa-s. 134.
℣. 90. Qui hábitat in ıtório. 29.
℣. 138. Dómine, pro-i me. 121.
greſſâ autem animâ . tur ℟. In te, Dómi-ſperávi; non confun-in æternum : accélera éruas me : in manus commendo ſpíritum ım : * Redemiſti me, mine Deus veritátis : ſtra fáciem tuam ſuper rvum tuum [*vel* ancil-tuam] ; * ſalvum l ſalvam] me fac in mi-córdia tua. ℣. Dómi-Jeſu, ſúſcipe ſpíritum ım ; * Redemiſti me. 30. *Act.* 7.
yrie, eléiſon. Chriſte, on. Kyrie, eléiſon.
ıcretò, Pater. *Altâ va-*
℣. Et ne nos, &c.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.
℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.
℣. Dómine, exáudi, &c.
℣. Dóminus vobiſcũ, &c.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] féculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Digitized by Google

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora ſequentis Officii inchoatur abſolutè.

AD VESPERAS.

In Pſalm. Diléxi. 48. *Ant.* 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Pſalmorum & Canticorum tantùm, dicitur: Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Pſ. Ad Dóminum. 67. *Ant.* 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt!

In Pſ. Levávi óculos. 49. *Ant.* 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Pſ. De profundis. 86. *Ant.* 4. g. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; Dómine, quis ſuſtinébit?

In Pſ. Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audísti. 103. *Ant.* 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne deſpícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò. Pater. *Clarâ voce,* ℣. Et ne nos in
in tentatiónem; ℟. Se
bera nos à malo.

℣. In memória æt
erunt juſti; ℟. Ab aud
ne mala non timébunt.
111.

℣. A porta ínferi
Érue, Dómine, ánim
eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére
Dómini ℟. In terra v
tium. *Pſ.* 26.

Dicitur Pſalmus. L
ánima mea, Dómin
114. *in cujus fine non*
tur, Réquiem æterna
ſed continuò dicitur:

℣. Requieſcant in
℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi
tiónem meam; ℟. E
mor meus ad te véni
101.

℣. Dóminus vob
℟. Et cum ſpíritu tuo.

In depoſitione Defun

Oratio.

INclína, Dómine, rem tuam ad prece tras, quibus miſeric tuam ſupplices depreca ut ánimam fámuli tui quam de hoc ſeculo gráre juſſiſti, in pac luçis regióne conſtitu

Digitized by Google

ctórum tuórum júbeas
ſe conſortem : Per.

Pro Diacono, poſt litteram N. *additur* Diáconi.

In depoſitione Defunctæ, Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ ſalvatiónis partem reſtítue : Per Dóminum.

In depoſitione Sacerdotis, Oratio.

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* ſacerdotáli feciſti dignitáte vigére : præſta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur conórtio : Per.

(*Pro Epiſcopo, loco* ſacerdotáli. *dicitur* pontificáli.)

In Anniverſariis dicuntur tres ſequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* [ſacerdótis, *vel* pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animárum famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniverſárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor : quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium perveníre concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur ; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Si aliud Officium non ſequatur, dicitur :

Requieſcant in pace. ℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,*

Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepiſti ; miſerére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte ; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére ; Per Dóminum noſtrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum, cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Pſalmus. Veníte. *in cujus fine, loco* Glória Patri. *dicitur* : Réquiem æternam

Digitized by Google

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Psalmus;* Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depositione corporis, & in Anniversariis solemniter celebratis.*] *Vigiliæ in depositione corporis, & in omnibus Anniversariis dicuntur cum unico Nocturno sic: die Dominicâ primum: Feriâ II. & V. dicitur etiam primum; Feriâ III. & VI. secundum; Fer. IV. & Sabbato, tertium.*

Ceterùm Vigiliæ dicunt. cum unico, vel cum tribus Nocturnis secundum usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei: si verò celebrentur vesperè, dicitur Nocturnum diei sequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Verba mea. 76. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre. . . . Miserére. 50. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

In Ps. Usquequò Dómine. 69. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clarè voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, sine Benedictionibus & sine Titulo.

Lectio j. Job 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & subitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quarè posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dormiam; & si manè me quæsíeris, non subsístam.

In fine Lectionum nona additur.

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversùm me elóqui-

um, loquar in amari-
line ánimæ meæ. Dicam
o: Noli me condem-
re; índica mihi cur me
júdices. Numquid bo-
n tibi vidétur, si calum-
ris me, & ópprimas me
is mánuum tuárum, &
sílium impiórum ádju-
? Numquid óculi cár-
tibi sunt? aut sicut vi-
homo, & tu vidébis?
imquid sicut dies hómi-
dies tui, & anni tui
ut humána sunt témpo-
ut quæras iniquitátem
am, & peccátum meum
utéris? Et scias quia
il ímpium fécerim, cùm
nemo qui de manu tua
ſſit erúere. Manus tuæ
érunt me, & plasmavé-
ſt me totum in circúitu;
sic repentè præcípitas
? Memento, quæso,
od sicut lutum féceris
, & in púlverem redúces
. Nonnè sicut lac mul-
me, & sicut cáseum me
agulasti? Pelle & cárnis
vestisti me; óssibus &
rvis compegisti me. Vi-
n & misericórdiam tri-
isti mihi, & visitátio tua
stodívit spíritum meum.

℟. Peccávi valdè; sed Precor, Dómine, ut insferas iniquitátem ser-tui, quia stultè egi nis. ℣. Deus, propítius o mihi peccatóri. * Pre-r, Dómine., ut tránsfe-s iniquitátem servi tui. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job 10.

Quare de vulva eduxis-ti me? qui útinàm consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis calígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aspíciam; expectábo Deum salvatórem meum; consurgam, cùm sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus regit me. 100. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi. 43. *Ant.* 4. g. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Divisionem ejusd. Ps. Quis est homo. 44. *Ant.* 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me; non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Digitized by Google

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego defeci. *Ps.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delicta óstende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod comédit tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiamsi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonnè tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt; número mensium ejus apud te est; constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergò & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundamentum, & opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno próteges me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus in quo recorderis mei? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc milito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidèm gressus meos dinume-

Digitized by Google

afti : ſed parce peccátis
aeis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * Audi nunc rationem mortuórum Iſraël : noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum ; ſed memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo : * Audi nunc. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. Dóminus illuminátio. 98. *Ant.* 5. c. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini.

In Diviſionem ejuſd. Pſ. Exaudi, Dómine. 99. *Ant.* 1. g. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

In Pſ. Quemádmodum deſíderat. *cum ſua diviſione* 88. *Ant.* 3. c. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei !

℣. Quarè triſtis es, ánima mea ? & quarè conturbas me ? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 42.

Lectio vij. Job 16. & 17.

BReves anni tránſeunt; & fémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur; dies mei breviabuntur, & ſolum mihi ſúpereſt ſepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Libera me, Dómine, & pone me juxtà te ; & cujuſvis manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem ; * Et in carne. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei tranſiérunt ; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, infernus domus mea eſt ; & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es ; Mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergò nunc præſtolátio mea ? & patiéntiam meam quis conſíderat ?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt ; álii in vitam æternam ; & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. ℣. Omnes quidèm reſurgémus ; ſed non omnes immutábimur : * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meum ; & derelicta ſunt

Digitized by Google

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex seculórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigilia celebrantur manè, præterm*issis *quæ sequuntur, continuò incipiunt Laudes.*

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ABsólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória, inter sanctos & electos tuos resúscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Psalm. Miserére. 141.

Ant. 1. g. Secundùm multitúdinem miseratiónum tuá-

Digitized by Google

um dele iniquitátem meã.

In Pſ. Te decet. 77. *Ant.* b. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

In Pſ. Dómine, exaudi oratiónem meam ; aúribus. 135. *Ant.* 5. e. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. e. Miſerére.

CANTICUM. *Baruch* 3. *Miſericordia Dei in angúſtiis animæ humiliter obſecranda.*

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angústiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors ; * & miſerére noſtrî, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempiternum ; * & nos períbimus in ævum ?

Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui : * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum ; * ſed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto :

Quia tu es Dóminus Deus noſter ; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine ; quia peccávimus ante te.

In Pſ. Laudáte Dóminum in ſanctis. 60. *Ant.* 7. b. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego ſum reſurréctio & vita : qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut ſuprà in Veſperis, excepto quòd loco Pſalmi* Lauda. *dicitur Pſ.* De profundis. 86.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrũ noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

Digitized by Google

satiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge ; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus ; tamen de tua confísi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te revertentem cum pietáte suscípias : adsit ei Angelus testamenti tui Míchaël, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris : quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus ; sed agnoscátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur : atque cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur ; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Ps. In éxitu. 27. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino ; adjútor eórum & protéctor eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui *humáno* corpori ánimam ad similitúdinem tuam inspirâre dignátus es : dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur ; tu imáginem tuam cum sanctis & electis tuis æternis sedibus præcípias sociári ; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviàm mittas, viamque illi justítiæ demonstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnósce depósitum fidei quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero ; quia non est álius Deus præter te, *Dómine*, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor

Digitized by Google

mali desidérii : licèt enim peccáverit, tamen te non negávit ; sed signo fídei insígnita, te qui ómnia, & eam inter ómnia fecísti, fidéliter adorávit ; Qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

In Psalm. Dilexi. 48. Crédidi. 102. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. Confitémini. 14. & Beáti immaculáti. 15. *integrè*, *Ant. sola*, 4. ℊ. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculsi, & quodámmodò córdibus saúciáti ; misericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus ; ut * cari nostri *N.* [*vel* caræ nostræ *N.*] ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, revertentem blandè leniterque susscípias; & quas ex carnáli commoratióne contráxit máculas, tu Deus, inólita bonitáte clementer déleas, *Chorus*, Amen : Piè indúlgeas, *Chorus*, Amen : Oblivióni in perpétuum tradas, *Chorus*. Amen : Atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóquè reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias ; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus, per ómnia sæcula seculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine ; ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et semen ejus hæréditet terram. *Ps.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine ; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque ætérnam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem : præsta, quæsumus, ut ánima *

Digitized by Google

muli tui [*vel fámulæ tuæ*] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Requieſcat in *pace.* ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; & tu das illis eſcam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univerſis beneficiis tuis; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Deindè procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſ. Miſerére. 142. *Si verò non procedatur, dicitur Pſ.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *Qui Pſalmus ſemper dicitur, quandò abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

Digitized by Google

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & lætentur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

REtribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Demissiori voce, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE CŒNAM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & saturabantur; & laudabunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

MEmóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri, &c.

BEnedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalm. & reliqua, ut suprà.

¶ In Jejuniis, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

¶ *Prædictus modus benedicendi mensam, & agendi gratias mutatur diebus infrà scriptis, ut sequitur.*

AD UTRAMQUE refectionem, FERIA IV. V. ET VI. MAJORIS HEBDOMADÆ.

BENEDICTIO.

CHristus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem. *Philipp.* 2.

Pater. *totum secretò. Deindè nihil dicendo, signo cru-*

Digitized by Google

cis benedicitur mensa; quæ benedictio Feriâ sextâ omittitur.

Ad Lectiones non datur benedictio; nec dicitur, Tu autem, Dómine, &c.

GRATIARUM ACTIO.

CHristus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Ps. Miserére. 142. *sine* Glória Patri. Pater. *totum secretò.*

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum; *secretò*, Qui tecum vivit, &c.

SABBATO SANCTO.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Cùm transísset Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allelúia. *Marc.* 16.

Kyrie, eléison. *& reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

VEspere autem Sábbati, quæ luceséit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Benedíctus, &c. *suprà.*

Ps. Laudáte, Dóminum, omnes gentes. 134. Kyrie. Pater. ℣. Dispérsit. & *reliqua, ut suprà.*

IN DIE S. PASCHÆ, Et usque ad prandium séquentis Sabbati inclusivè.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea, allelúia. *Ps.* 117.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. *Et reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

HÆc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea, allelúia. *Ps.* 117.

Glória Patri, &c. *ut suprà, excepto quòd loco Ps.* Miserére, *dicitur Ps.* Confitémini. 14.

IN ASCENSIONE DOMINI Et usque ad Vigíliam Pentecostes.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Ascéndens Christus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia. *Ephes.* 4.

Glória Patri, &c. *ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

AScendit Deus in iúbilo, allelúia, & Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Ps.* 46.

Glória Patri, *& reliqua omnia ut suprà, excepto*

ùòd loco Pſ. Miſeréte. *dicitur Pſ.* Omnes gentes. 45.

N DIE PENTECOST.

Et per Hebdomadam.

BENEDICTIO.

Benedícite. ℟. Dóminus.

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia, et hoc quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

℟. Epléti ſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia, & cœpérunt loqui; allelúia. *Act.* 2.

Glória Patri. *& reliqua omnia ut ſuprà, excepto quòd loco Pſ.* Miſerére. *dicitur Pſ.* Magnus Dóminus, 138.

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris progreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur, in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

In Cantic. Benedictus. 13.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miſéricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobiſcum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídiè: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis, ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ noſtræ, ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò. Pater. *uſquè ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

Digitized by Google

Orémus.

DEus, qui fílios Isráël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ salútis portum, pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próspere perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortaménta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 99. Benedixísti. 57. Inclína, Dómine. *cum sua divisione*, 143. Crédidi. 102. De profundis clamávi. 86.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. *Christe*, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Ego dixi: Dómine, miserére meî: sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

Convértere, Dómine; usquequò? & deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

Digitized by Google

lat misericórdia tua, Dóne, super nos, quemádmódùm sperávimus in te. 32.

Sacerdótes tui induantur ítiam, & sancti tui exult. *Ps.* 131.

Ab occultis meis munda , Dómine; & ab aliénis ce servo tuo. *Ps.* 18.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

URes tuæ pietátis, mi. tíssime Deus, inclína cibus nostris, & grátiâ ti Spíritûs illúmina cor trum; ut tuis mystériis nè minístráre, teque ámur caritáte dilígere meámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis vontas lóquitur, & quem llum latet secrétum: puica per infusiónem sancti ritûs cogitatiónes cordis stri, ut te perfectè dilíre, & dignè laudáre meámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adversis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit e. 100. Benedícam Dóinum. *cum sua divisione*, o. Bénedic, ánima mea, ómino; & ómnia. *cum a divisione*, 83.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

Digitized by Google

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílium suórum misericors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: & corda sacris dicáta mystériis pervígili ruére pietáte; ut remédia salútis æternæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

QUæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére periculis.

COgnóscimus, Dómine, tuæ circà nos clementiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè tibi servíre perfícias, & donis uberióribus prosequáris.

MAjestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providísti; sed cum divíni frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis effectus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium sacerdotále suscépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conscientia bona famulari valeámus: & si non póssimus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géssimus, & in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito tibi ferventiùs de cétero deservíre; Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Digitized by Google

CANONES PARTIS VERNÆ.

De jejunio & observantia Quadragesimali.

FERIA QUARTA CINERUM.

Ex Concílio Avenionensi. *Anno* 1594. *Tit.* 44.

PArochi & concionatóres in Domínica Quinquagésimæ, & Féria quarta Cínerum pópulo demonstrent néminem absque legítima causa Jejúnium violáre posse absque lethali crímine, simulque jejúnii modo atque conditiónibus enucleátis, pleroscque ab erróre líberent. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA POST CINERES.

Ex Concílio Vaurensi. *Ann.* 1368. *Cap.* 89.

SAcro approbante Concílio prohibémus districtiùs; ne áliquis cujuscumque statûs vel conditiónis existat, in diébus jejuniórum per Eccléstam indictórum, & præcípuè in Quadragésima, carnes cómedat, nisi urgente necessitáte. Tù autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA POST CINERES, *In quinque Plagis Christi.*

Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi undécima, sub sancto Cárolo. *Anno* 1584. *inter monit. de Officiis divinis.*

†IN Quadragésima Fériis sextis, pium religiosumque mœrórem ex acerbitáte passiónis Christi Dómini, fidéles præ pietáte íntimè concípere, omníque devotiónis officiò, atque ádeò salutáribus lácrymis exprímere debent. Quamóbrem, illis sextis Fériis, ob memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

SABBATO POST CINERES.

Ex Concílio Toletáno octávo. *Ann.* 653. *Can.* 9.

QUisquis absque inevitábili necessitáte, atque fragilitátis evidenti languóre, seu étiam ætátis impossibilitáte, diébus Quadragésimæ esum cárnium præsúmpserit atten-

Digitized by Google

táre, non solùm reus erit resurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejusdem diéi sancta commumióne.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Mediolanensi quinto.

Anno 1579. *Part.* 1. *n.* 3.

OMnis quicumque sit qui jejúnii lege astrictus est, síngulis Quadragésimæ diébus, Domínicis exceptis, jejúnium sérvet: alióqui enim peccáto mortáli alligátum se esse nosse debet.

FERIA SECUNDA.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. *C.* 38. *&* 43.

DIébus jejúnii eleemósyna faciénda est; & cibum vel potum quo quísque uti débuit, si non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ & eleemósynæ non commendant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Anno 1579. *P.* 1. *Tit.* 3.

ÆGróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non possint, quodam íntimi ánimi dolóre gemitúque, ut sanctus Augustínus monet, cibum cápiant, pro eo quòd, áliis jejunántibus, ipsi abstinére non possint. Cáveant autem quod ex ejusdem sancti Augustíni sententia cautum est, ne álios suo exemplo ad violandum jejúnium prócocent.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex sancto Bernardo.

Serm. 2. *in Quadrag. n.* 4.

OBservandum est jejúnium non ab escis tantùm, sed ab ómnibus illécebris carnis, & universâ córporis voluptáte; immò verò jejunandum est longè ámpliùs à vítiis, quàm à cibis. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA *inter IV. Tempora.*

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Anno 1579. *P.* 1. *Tit.* 3.

OMni témpore à jocis Christiánum hóminem abstinére cónvenit; ac Quadragésimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequentiùs studiosíque oratióni, abstinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbendum est. Frequéntiùs ad Eccléſiam convéniat Christiánus, *divínis* Offíciis omni attentióne & religiósâ meditatióne assístat, Missæ sacrifício quotídiè intersit, sacrísque concionibus adsit. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ.* 6. *de Juſtificatione. Cap.* 14.

DOcendum eſt Chriſtiáni hóminis pœniténtiam poſt lapſum multò áliam eſſe à baptiſmáli: eâque continéri non modò ceſſatiónem à peccátis & eórum deteſtatiónem, aut cor contrítum & humiliátum, verùm étiam eorumdem ſacramentálem confeſſiónem ſaltèm in voto, & ſuo témpore faciendam, & ſacerdotálem abſolutiónem; itemque ſatisfactiónem per jejúnia, eleemóſynas, oratiónes & ália pia ſpirituális vitæ exercítia. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 2.

PEr Baptiſmum Chriſtum induentes nova prorsùs in illo effícimur creatúra, plenam & íntegram peccatórum ómnium remiſſiónem conſequentes; ad quam tamen novitátem & integritátem per ſacramentum Pœniténtiæ, ſine magnis noſtris flétibus & labóribus, divínâ id exigente juſtítiâ, pervenire nequáquàm póſſumus; ut méritò Pœniténtia laboriósus quídam baptiſmus à ſanctis Pátribus dictus fúerit. Eſt autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapſis poſt Baptiſmum ad ſalútem neceſſárium, ut nondùm regenerátis ipſe Baptiſmus.

De Contritione, & Confeſſione; item de Confeſſariorum officio.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ.* 6. *de Juſtificatione, C.* 5. & 6.

QUi per peccáta à Deo averſi erant, diſponuntur ad juſtítiam, dùm excitáti divínâ grátiâ & adjúti, líberè moventur in Deum, credentes vera eſſe quæ divínitùs reveláta & promiſſa ſunt; & dùm peccatóres ſe eſſe intelligentes, à divínæ juſtítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad conſequendam Dei miſericórdiam ſe convertendo, in ſpem eriguntur, fidentes Deum ſibi propter Chriſtum propítium fore, illumque tanquàm omnis juſtítiæ fontem dilígere incípiunt: ac

Digitized by Google

propterea moventur adversùs peccáta per ódium áliquod & detestatiónem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

COntritiónem imperfectam, quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, si voluntátem peccandi exclúdat cum spe véniæ, declárat (sancta Synodus) non solùm non fácere hóminem hypócritam & magis peccatórem, verùm étiam donum Dei esse, & Spíritûs sancti impulsum, non adhuc quidèm inhabitantis, sed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus, viam sibi adjustítiam parat. Et quamvis sine Sacramento Pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam dispónit.

FERIA TERTIA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *Tit.* 1.

DE dilectióne Dei, sicut ad Sacramentum Baptismi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, requisítâ; hæc duo imprímis ex sacrosancta Synodo Tridentína docenda esse dúximus. Primum, ne quis puret in utróque Sacramento requíri, ut per viâ, contritiónem eam quæ sit caritáte perfecta, & cum voto Sacramenti, tequàm actu suscipiat hóminem Deo reconciliari. Alterum, ne quis putet utróque Sacramento sed rum se esse, si præter fi & spei actus, non incipiat dilígere Deum tanquam omnis justítiæ fontem.

FERIA QUARTA.

Ex Synodo Carnotensi

Anno 1526. *Tit.* 7. *ver finem.*

TÉmpore Quadragemáli sæpíssimè admoneant Curáti Parochianos suos, & illos præcipuè per annum íntegrum confiténtur, ut tulérunt confitéri, ut tempore débito confiteantur; non differentes confessionem, ut fáciunt plerique, usque circa finem hebdomadæ sanctæ; ne propter eórum moram divinum impediátur Officium, aut minùs débitè compleátur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto *Carolo*.

Anno 1565. *Part.* 2. *Tit.* 6.

IN Confessáriis probandis hanc rationem habeant Episcopi, ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum salúte sollíciti, & fidéles custódes *sint eórum* quæ in Confessióne dicun-

Digitized by Google

; provectâ étiam ætáte, ertim illi quibus con- ónes mulíerum erunt iendæ.

FERIA SEXTA.

Instructiónibus sancti roli de Pœniténtia.

Act. Mediol. Eccl. art. 4. tit. 9. promulga- auctoritate Cleri Gal- cani in Comitiis, anno 658.

Ecessária ádmodùm Sacerdótibus, qui in audis Pœniténtium Conónibus versántur, Cánom Pœnitentiálium sciens. Sunt namque ii quasi gulæ quædam, quibus, n ad culpæ commissæ vitátem rectè dignoscndam, tùm ad imponendam pro illíus ratióne ram pœniténtiam, Consárii ita diriguntur, ut l síngula & quæ ad pecti magnitúdinem, & quæ Pœnitentis statum, contiónem, ætátem, intimumque cordis contríti lórem pértinent, accuitè perpénderint, tùm deùm pœniténtiam judício e prudéntiâ suâ moderenur.

SABBATO.

x Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *Tit.* 21.

Sacerdos sit discrétus & cautus, ut more perfti médici superinfundat vium & óleum vulnéribus uciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumstántias & peccáti, per quas prudenter intélligat, quale ill. consílium debeat exhibére, diversis experimentis utendo ad sanandum ægrótum.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

Ex Synodo Carnotensi.

Anno 1526. *Tit.* 7.

Presbyteri circa Confessiónem sacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam; scílicèt ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumstántias: ita tamen quòd simplícibus persónis dent matériam confitendi, & sua peccáta detegendi, nec eos directè vel indirectè ínstruant ad malum. Si pro iis quos in confessióne audíerint Sacerdótes, prudentióre consílio indigúerint, illud absque ulla expressióne & nominatióne persónæ, cautè requírant. Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecensi.

Anno 1459.

Sacerdótes ne à confitente quærant nómina persónárum cum quibus peccáverit, sed circumstántias quæ quandóquè tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia sine hoc de peccáti quantitáte non potest bene judicári. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Trecensi.

Anno 1459.

DEbent (Sacerdótes) semper pia gestáre víscera circa confitentes, exemplo beáti Ambrósii, de quo légitur, quòd quotiescumque áliquis lapsus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœnitentem flere compélleret.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Rosier, Archiepíscopi Tolosáni.

Anno 1452. *Tit.* 16.

STatúimus ut omnes qui confessiónes áudient, sic discrétè & religiósè se hábeant, quòd corda confiténtium à peccátis rétrahant, & ad veram contritiónem quantùm póterunt indúcant. Confessiónes in Eccléfia áudiant: & audientes confessiónes vultum hábeant húmilem, & ad terram defígant; nec in fáciem confitentis aspíciant, ac cum maturitáte & voce húmili de peccátis inquírant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Cap.* 6.

SAcerdótes, nisi ex causa necessária, mulíeres ante solis ortum vel post ejus occásum confitentes, ne áudiant: neve in cellis, sed públicè in Eccléfia, in sédibus in quibus tabella omninò inter Confessórem & pœnitentem interjecta sit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

In Festo

S. CORONÆ SPINEÆ.

Ex sancto Bernardo.

Serm. 5. *in Fest. Omn. SS.*

†CAput nostrum nobis repræsentátur, non Coronátum glóriâ, sed peccatórum nostrórum circúmdatum Spinis. Púdeat sectári glóriam membra, quibus caput suum tàm inglórium exhibétur. Púdeat sub Spináto cápite membrum fieri delicátum. Tu tem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *L.* 1. *Cap.* 37.

PŒniténtium causæ pensándæ sunt, & tunc ligandi atque solvendi potestas exercenda. Videndum est quæ culpa præcésserit, aut quæ sit pœniténtia secúta post culpam; ut *quos* omnipotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat, illos Pastóris sententia absolvat. Tunc enim vera est absolútio præsidentis, cùm superni arbítrium séquitur Júdicis. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

D.

Digitized by Google

)OMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

: Concílio Lateranensí secundo.

Anno 1139. *Can.* 22.

)Uia inter cétera unum est quod sanctam máxi- perturbat Eccléſiam, ſa vidélicèt pœniténtia; falſis pœniténtiis ánis décipi, & in infernum trahi patiantur (Preſteri.) Falſam autem pœténtiam eſſe conſtat, cùm tetis plúribus, de uno lo pœniténtia ágitur; aut m ſic ágitur de uno, ut n diſcedátur ab álio; m pœnitens ab offício n recédit, quod ſine pecto agi nullâ ratióne prælet; aut ſi ódium in corde ſtétur, aut ſi offenſo cuíet non ſatìs fiat, aut ſi ſendentì offenſus non indeat.

ÉRIA SECUNDA.

x Concílio Tridentíno.

no 1563. *Seſſ.* 14. *de Pœnitent. Can.* 15.

I quis díxerit, Claves Eccléſiæ eſſe datas tann ad ſolvendum, non am ad ligandum; & optéreà Sacerdótes, dùm pónunt pœnas confitibus, ágere contrà fim Clávium, & contrà ſtitutiónem Chriſti; & iónem eſſe, quòd, virre Clávium, ſublátâ pœnâ æternâ, pœna temporális plerumquè exſolvenda remáneat; anáthema ſit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FÉRIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *Cap.* 8.

HAbeant præ óculis (Sacerdótes) ut ſatisfáctio quam impónunt, non ſit tantùm ad novæ vitæ cuſtódiam, & infirmitátis medicamentum, ſed étiam ad præteritórum peccatórum vindictam, & caſtigatiónem. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FÉRIA QUARTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 32. & 46.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt, áudiant quid Dóminus per Ezechiélem Prophétam terribíliter dicat: Erit manus mea ſuper Prophétas qui decepérunt pópulum meum, dicentes: Pax, pax; & non eſt pax. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Parísiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658.

IN pœniténtia imponenda adhibébit Confessárius & prudéntiam & pietátem & justítiam : habébit ratiónem statûs, conditiónis, sexûs & ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna potestáte est, eam pœniténtiam injungat, quâ vel prædjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in potestáte hábeat ; neve eam quâ vel occásio detur spirituális ruínæ, vel pœnitentis alteriusve peccátum détegi, vel áliquod scándalum subóriri, vel ipse pœnitens nímium deterréri, remissúsve & tépidus reddi possit. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis Sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia.

COnfessárius pœnitenti talem pœniténtiam impónet, qualem ab eo præstári posse júdicet. Cónsiderábit autem ánimum mentemque pœnitentis, ac fletum, gémitum & lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíssimas pœnitén-

tias impónat : id quod & Confessóribus & pœniténtibus periculósum est. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentino. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

DEbent Sacerdótes Dómini, quantùm spíritus & prudéntia suggesserit, pro qualitáte criminum, & pœniténtium facultáte, salutáres & convenientes satisfactiónes injúngere : ne si forte peccátis conníveant, & indulgéntiùs cum pœniténtibus agant, levíssima quædam ópera pro gravíssimis delíctis injungendo, alienórum peccatórum partícipes efficiántur. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA PASSIONIS.

Ex Concílio Tridentino. *Anno* 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

MAgnópere à peccáto révocant, & quasi fræno quodam coercent satisfactóriæ pœnæ, cautioresque & vigilantióres in futúrum pœnitentes efficiunt ; medentur quoque peccatórum reliquiis, & vitiósos hábitus malè vivéndo comparátos contrariis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò sécurior ulla via in Ecclésia Dei unquàm exístimáta fuit ad amovendam imminentem à Dómino pœnam, quàm ut

Digitized by Google

ec pœniténtiæ ópera hó-
ines cum verò ánimi do-
re frequentent.

FERIA SECUNDA.
x Concílio Cabilonensi
secundo.

Anno 813. *Can.* 36.

D Eccáta quæ ex indúſ-
tria, aut cujúſlibet líſdinis explendæ causâ, idircò fiunt ut eleemóſynis edimantur, nequáquàm is rédimi poſſunt; quia qui oc perpetrârunt, viden-ur Deum mercéde condú-ere, ut eis impúnè pec-áre líceat. Non ergò quis dcircò peccáre debet, ut leemóſynam fáciat; ſed deò eleemóſynam fácere lebet quia peccávit.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Cabilonensi
secundo.

Anno 813. *Can.* 45.

A Quibuſdam qui Romam Turonumve & ilia quædam loca ſub præextu oratiónis inconſultè ɔéragrant, plúrimùm erátur. Sunt qui putant ſe mpúnè aut peccáre, aut ɔeccaſſe, quia hæc loca oraúri frequentant. Qui verò ɔeccáta ſua Sacerdótibus, n quorum ſunt Paróchiis, :onfeſſi ſunt, & ab iis ıgendæ pœniténtiæ conſíium accepérunt, ſi oratióıibus inſiſtendo, eleemóynas largiendo, vitam :mendando, mores comɔonendo, Apoſtolórum límina, vel quorúmlibet Sanctórum, invíſere deſíderant; horum eſt devótio modis ómnibus collaudanda.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 25. *Decret. de Indulg.*

S Acro ſancta Synodus Indulgeńtiárum uſum Chriſtiáno pópulo máximè ſalutárem, & ſacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Eccléſia retinendum eſſe docet & præcipit. In his tamen concedendis moderatiónem, juxtà véterem, & probátam in Eccléſia conſuetúdinem, adhibéri cupit, ne nímiâ facilitáte Eccleſiáſtica diſciplína enervétur; & ſtátuit pravos quæſtus omnes pro his conſequendis, undè plúrima in Chriſtiáno pópulo abúſuum cauſa fluxit, omnínò abolendos eſſe.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Cameracensi.

Anno 1565. *Tit.* 22.

Q Uia per indiſcrétas & ſupérfluas Indulgéntias claves Eccléſiæ contemnuntur, & pœnitentiális ſatisfáctio enervátur; ſdeò ne quis ullas novas aut ignótas Indulgéntias pópulo commender & promerendas ófferat, niſi priùs ab Ordinário (loci Epíſcopo) viſitátæ fúerint & probátæ. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

FERIA SEXTA.
IN COMPASSIONE
B. M. VIRGINIS.
Ex Synodo Colonienſi.
Anno 1423. *Can.* 11.

†AD glóriam ſanctæ & intemerátæ Vírginis Dei genitrícis, pro míſeris peccatóribus Fílium ſuum crucifíxum aſsíduè deprecantis, nec non ad honórem illíus angúſtiæ & dolóris, dùm Redemptor noſter Jeſus-Chriſtus, expanſis mánibus in ara crucis, pro ſalúte noſtra immolátus, matrem ſuam benedictam diléctíſſimo diſcípulo ſuo Joanni Evangeliſtæ commendávit; & præſertim ut profanórum hæreticórum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem Crucifíxi & glorióſæ Vírginis dedicátas combúrere minimè formidárunt; Feſtum commemoratiónis præfátæ angúſtiæ & dolóris beátæ Mariæ Vírginis ſingulis annis celebrétur. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.
De Sermóne ſancti Leónis, Papæ.
Circa ann. 447. *C.* 5.

DUm cóngruis purificatiónibus ad celebrandum Paſcha Dómini, útrumque ſubſtántia præparátur, profutúra omni témpori conſuetúdo nutrítur, ſevéra in ſúbditos impéria detumeſcant, ceſſet vindícta peccáti, & rei críminum ad hos dies perveníſſe ſe gáudeant in quibus à ſanctis piiſque Princípibus étiam publicárum auſtéritas remíſſa eſt ultiónum, abolentur ódia, deficiant ſimultátes; quóniam judícium Dei, ſicut immítibus vehemens, ita erit miſericórdibus clemens.

De annua peccatorum Confeſſione & Paſchali Communione unicuique adulto præſcriptis. De prima Communione, & requiſitis ad ſacræ Euchariſtiæ perceptionem diſpoſitionibus.

DOMINICA
PALMARUM.
Ex Concílio Lateranenſi quarto.
Anno 1215. *C.* 21.

OMnis utriuſque ſexûs fidélis, poſtquàm ad annos diſcretiónis pervénerit, ómnia ſua ſolus peccáta confiteátur fidéliter, ſaltèm ſemèl in anno, próprio Sacerdóti, & injunctam ſibi pœniténtiam ſtúdeat pro víribus adimplére, ſuſcípiens reverenter ad minus in Paſcha Euchariſtiæ Sacramentum, niſi forte de conſílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem cauſam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abſtinendum. Alióquin ſi

vens ab ingressu Eccléæ arceátur, & móriens ıristiánâ cáreat sepultú. Si quis autem aliéno Sardóti volúerit justâ de usâ sua confitéri peccáta, éntiam priùs obtíneat. u autem, Dómine, &c.

ERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

nnn 1551. *Sess.* 13. *de Euchar. Can.* 9.

I quis negáverit, omnes & síngulos Christi léles utriúsque sexûs, cùm l annos discretiónis pernerint, tenéri síngulis nis, saltèm in Páschate l communicandum juxtà æceptum sanctæ matris ecléſiæ, anáthema sit. u autem, Dómine, &c.

ERIA TERTIA.

Ex Concílio Remensi.

nno 1583. *Cap.* 10. & 11.

Olémus, tantam esse (quorumdam) Christanórum incúriam, ut seèl tantùm in anno suant Eucharístiæ subsídia. uarè Paræci & qui ad dini verbi prædicatiónem císcuntur, de frequentis ommuniónis antíquo usu, usdemque miris frúctibus utilitáte dísserant, & filibus persuadére nitanr nullum esse modum ɔtiórem & compendiosió. m, quo Ecclésiæ Apostlicæ fácies nostro século deat. Tu autem, Dómi, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & sánguinis Domínici magna discrétio adhibenda est. Cavendum est enim, ne si nímiùm in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Domino: nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiscrétè accipiátur, timendum est illud quod ait Apóstolus: Qui mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

Ex Concílio Matisconensi secundo.

Ann. 583. *Can.* 2.

Aderat Missus à Magnulfo Episcopo Tolos.

PAscha nostrum in quo súmmus Sacerdos & Póntifex pro nostris delictis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus est, debémus omnes festivíssimè cólere, & sédulæ observatiónis sinceritáte in ómnibus venerári; ut illis sanctíssimis diébus omnes simul coadunáti hymnis Paschálibus indulgentes, perseveratiónis nostræ præséntiam quotidiánis sacrifíciis ostendámus, laudantes Creatórem

ac regeneratórem noſtrum véſperè, manè & merídiè.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Bituricenſi.

Anno 1584. *Tit. de Euchar. Can.* 7.

NEmo ad diem Paſchæ Euchariſtiam ab álio quàm à próprio Párocho ſeu Curáto ſúmere præſúmat. Sacerdos qui contrà hoc Decrétum adminiſtrat, cujuſcumque gradûs & órdinis fúerit, extraordinárièpuniátur. Aliis quibúſlibet diébus feſtis, Commúnio ex licéntia Epíſcopi, ejus Vicárii, aut Párochi, áliis in locis pro cujuſque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1582. *Tit.* 9.

PArochus ſi Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve neceſſitáte verè impedítus, non poteſt ſacro Paſchæ témpore ad Eccléſiam convenire, ubi ſanctiſſimam Communiónem cum céteris percípiat, ad illum (etiamſi paucis antè diébus percéperit) ipſe illo Paſcháli témpore déferat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

QUæ tanto animárum diſpéndio in locis quibusdam increbúit ſerò níimium communicandi conſuetúdo, ſánctiùs erit immutanda. Adoleſcentéſque ii, quos de ſumendo myſtério ſatis decérnere poſſe Párochi vel Confeſſári judicárint, ad Communionem ſunt (à Párochis) recipiendi, imò étiam impellendi.

FERIA QUINTA.

Ex Conſtitutiónibus Eccléſiæ Gallicánæ, in Conventu Melodunenſi.

Anno 1579. *Tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fidei ſinceritáte, ſpei confidentiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi ſunt. Juvenes primùm ad tanti Sacramenti ſumptiónem admitti volentes, probentur; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fidei ſinceritátem, uſum & fructum tanti Sacramenti inſtituantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentino.

An. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar. Cap.* 7.

COmmunicáre volenti revocandum eſt *in memóriam* Apóſtoli præceptum: Probet ſeipſum homo. Eccleſiáſtica autem conſuetúdo declárat eam probatiónem neceſſáriam eſſe, ut nullus ſibi conſcius mortális peccáti, quantumvìs ſibi contritus videtur, abſque *præmiſſa* ſacramentáli confeſſióne ad

Digitized by Google

cram Eucharístiam accé-
re débeat.

ABBATO IN ALBIS.
Ex Concílio Toletáno undécimo.
Anno 675. C. 4.

DIscordántium fratrum oblatiónes, juxtà anqui Cánonis definitiónes, nullo modo recipiendas esse censémus. Antequàm eos reconciliátio vera innectat, nullus eórum accédere ad altáre Dómini áudeat, vel grátiam Communiónis sanctæ percípiat. Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

De Sacrificio Missæ à Sacerdotibus ritè celebrando & de pietate quâ fideles huic astare debent.

DOMINICA IN ALBIS.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1562. Sess. 22. Decr. de observ. in Missa.

CUm multa iam sive témporum vítio, sive hóninum incúriâ & improbitáte, irrepsísse videantur quæ à (sacrosancti Missæ) sacrifícii dignitáte aliéna sunt, decernit sancta Synodus, ut Ordinárii lorórum Epíscopi ea ómnia prohibére atque è médio tóllere sédulò curent ac eneantur, quæ vel avaría, idolórum sérvitus, vel rreverentia, quæ ab impietáte vix sejuncta esse poest, vel superstítio veræ ietátis falsa imitátrix, inlúxit.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Parisiensi sexto.
Anno 829. L. 3. Cap. 6.

POsthábitis ædículis quas usus inólitus Capellas ppellat, Basílicæ Deo diátæ ad Missárum celebraiónem audiendam, & córporis & sánguinis Dómini perceptiónem sumendam, assíduè devotéque adeantur.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.
Anno 1565. Part. 2. Tit. 5.

ORatoriórum ædificatiónem aut usum, ne fácilè, sed magnâ de causâ permittant Epíscopi. In eis autem designandis vel probandis hæc servent: Ne sint in interiórum ædium pártibus, in quibus dómini vel família frequéntiùs versentur, sed cómmodo & honesto loco à cubículis, triclíniis & aulâ separáto: ad templi formam & régulam própiùs accédant: nec ita angusta sint, ut qui Missam audíerint, ad óstium aut senestram stare cogantur; aut déniquè ibi sacris interesse, ubi promíscuè profánum áliquod exerceátur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Rothomagenſi.

Anno 1591. Tit. de Epiſc. off. n. 11.

MOneantur ab Epíſcopo in ſua promotióne Preſbyteri, ut intrà ſemeſtre, ſine altérius cujuſcumque licéntia, Miſſam primam célebrent, & déinceps réperant ſaltèm ómnibus diébus Domínicis & Feſtis ſolémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tàm frequenter, ut ſuo múneri ſatisfáciant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. Seſſ. 22. Decret. de obſervand. in Miſſa.

ILliberáles eleemoſynárum exactiónes pótiùs quàm poſtulatiónes (pro celebrandis Miſſis;) alíaque hujúſmodi quæ à ſimoníaca labe vel certè à turpi quæſtu non longè abſunt, omnínò prohíbeant (Ordinárii locórum Epíſcopi.)

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Lateranenſi quarto.

Ann. 1215. C. 17.

SUnt Preſbyteri qui Miſſárum célebrant ſolémnia vix quater in anno; & quod detérius eſt, intereſſe contemnunt: & ſi quandò, dùm hæc celebrantur, interſunt, Chori ſiléntium fugientes, intendunt extériùs collocutiónibus Laïcórum; dùmque audítum ad indébitos ſermónes effundunt, aures intentas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & ſimília ſub pœna ſuſpenſiónis pénitùs inhibémus.

SABBATO.

Ex Concílio Cameracenſi.

Anno 1565. Tit. 6. Cap. 1. & 2.

QUicumque ad tremendum Miſſæ ſacrificium accéſſerit, is in primis mentem puram & attentam ad tanti Sacramenti myſtérium perficiendum áfferat; nec niſi bonæ conſciéntiæ teſtimónio prædítus, & Pœniténtiâ ſacramentáli, ſi neceſſe fuerit, præparátus & probátus, ac débitâ oratióne priùs accommodátus, ad córporis & ſánguinis Chriſti venerábile Sacramentum Deo Patri offerendum ſe cónferat.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. Seſſ. 22. Decret. de obſervand. in Miſſa, verſùs finem.

CAveant Epíſcopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis hoſtis célebrent, neve ritus álios aut álias cæremónias & preces in Miſſárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Eccléſia probátæ ac frequenti & laudábili uſu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis ſit, & à quo

Digitized by Google

ɔtíſſimùm provéniat ſanc-
ſſimi hujus ſacrificii tàm
retiósus ac cœleſtis fruc-
ıs : móneant étiam eum-
ım pópulum, ut frequen-
r ad ſuas Paróchias, ſal-
ım diébus Domínicis &
ıajóribus Feſtis, accé-
ant.

ERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

nn. 1562. Seſſ. 22. Decret. de obſervand. in Miſſa.

Inguli Epíſcopi in ſuis
) Diœcéſibus interdícant
e cui vago & ignóto Sa-
erdóti celebráre líceat ;
eve patiantur privátis in
ómibus, atque omninò
ktra Eccléſiam & ad divi-
um tantùm cultum dedi-
áta Oratória, ab eiſdem
)rdinários deſignanda &
iſitanda, ſanctum hoc Sa-
rifícium à ſeculáribus aut
eguláribus quibuſcumque
éragi, ac niſi priùs qui
ıterſint, decenter compó-
to córporis hábitu decla-
áverint ſe mente étiam ac
evóto cordis affectu, non
ólùm córpore, adeſſe.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi
)rimo, ſub ſancto Cárolo.

An. 1565. Part. 2. Tit. 5.

MIſſæ nec ante auró-
ram nec poſt merí-
iem, niſi ex cauſa jure
ermiſſa, celebrentur. Ne
'árochi cujuſquam grátiâ,
netúve Miſſam (Parochiá-
em,) antícipent aut díffe-
ant ; ſed illam eâ potiſſi-
mùm horâ célebrent, quæ
pópulo magìs accommodá-
ta ſit.

FERIA QUARTA.

Ex Epíſtola ſancti Auguſ-
tíni Epíſcopi ad Januárium.

Script. circa ann. 400. C. 5. n. 7. & 8.

LIquidò appáret, quan-
dò primùm accepérunt
diſcípuli corpus & ſánguinem Dómini, non eos accepiſſe jejúnos. Numquid támen propteréà calumniándum eſt univerſæ Eccléſiæ, quòd à jejúnis ſemper acçípitur ? Ex hoc enim plácuit Spirítui ſancto, ut in honórem tanti Sacramenti, in os Chriſtiáni priùs Corpus Domínicum intráret quàm céteri cibi. Nam ídeò per univerſum orbem mos iſte ſervátur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. Cap. 48.

IRrepſit uſus emendatióne dignus, quòd nonnulli Preſbyterórum ſine miniſtris Miſſárum ſolémnia frequentent. Undè interrogandus hujúſmodi córporis & ſánguinis Dómini ſolitárius conſecrátor, quibus dicit : Dóminus vobíſcum ; & à quo illi reſpondétur : Et cum ſpíritu tuo ; vel pro quibus : Memento, Dómine, . . . & ómnium circumſtántium, cùm nullus circumſtet, dicit. Quæ

Digitized by Google

consuetúdo, quia Apostólicæ & Ecclesiásticæ auctoritáti refragátur, provídeat unusquísque Episcopórum, ne in sua Paróchia quisquam Presbyterórum Missam solus celebráre præsúmat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

Anno 1582. *Tit.* 15.

CLéricus, qui in Missæ sacrifício minístrat, dùm eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve Offício récitet; sed toto íntimæ pietátis stúdio ad minístérium attentus sit, quod tunc piè religiosèque éxequi debet.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi quarto.

Anno 541. *Can.* 4.

NUllus in oblatióne sacri cálicis nisi ex fructu vínææ, & hoc aquâ mixtum, offerre præsúmat; quia sacrílegum judicátur áliud offerri, quàm quod in mandátis sacratíssimis Salvátor instítuit.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *Cap.* 8.

MAndat sancta Synodus Pastóribus & síngulis curam animárum gerántibus, ut frequenter inter Missárum celebratiónem, vel per se, vel per álios, ex iis quæ in Missa leguntur, áliquid expónant, atque inter cétera, sanctíssimi hujus sacrifícii mystérium áliquod declárent, præsertim Domínicis & Festis.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Augustána.

Ann. 1548. *Can.* 18.

UT nímia festinátio in Missæ lectióne aut celebratióne religiósas aures oculosque offendit; ita incóndita prolíxitas fastídium, pótiùs génerat quàm devotiónem. Quapropter Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *C.* 5.

CUm natúra hóminum ea sit, ut non fácile queat sine admínículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem sustolli; propterèa pia mater Ecclésia ritus quosdam, ut scilicèt quædam summissá voce,ália verò elatióre in Missa pronuntiarentur, instítuit. Cæremónias item adhíbuit, ut mysticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, vestes, aliáque id genus multa, ex Apostólica disciplína & tradítione, quâ majestas tanti sacrifícii commendarétur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.

ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 39.

PRohibémus ómnibus Rectóribus, Vicáriis, ut áliis qui præsunt Capellæ, aut álii loco religióso in ac Diœcési, ne áliquem permittant extráneum Sacerdótem celebráre. Non amen inténdimus viatórem honestum Sacerdótem, módico témpore ex devotióne sine quæstu celebráre volentem, prohibére. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *C.* 6.

OPtáret quidèm sacrosancta Synodus, ut in síngulis Missis fidéles adstantes non solùm spirituáli affectu, sed sacramentáli étiam Eucharístiæ perceptióne communicárent, quò ad eos sanctíssimi hujus sacrifícii fructus ubérior proveníret. Nec tamen, si id non semper fiat, propterèa Missas illas, in quibus solus Sacerdos communicat, ut privátas & illícitas damnat, sed probat atque ádeò commendat, síquidèm illæ quoque Missæ verè commúnes censéri debent; partìm quòd in eis pópulus spirituáliter communícet; partìm verò quòd à público Eccléſiæ Minístro, non pro se tantùm, sed pro ómnibus fidélibus qui ad corpus Christi pértinent, celebrentur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toletáno séptimo.

Anno 646. *Cap.* 2.

CEnsémus convenire, ut, cùm à Sacerdótibus Missárum témpore sancta mystéria consecrantur, si ægritúdinis áccidat cujúslibet eventus quo cœptum néqueat consecratiónis expléri ministérium, sit líberum Epíscopo vel Presbytero álteri consecratiónem éxequi offícii cœpti. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Ann. 511. *Cap.* 26.

CUm ad celebrandas Missas in Dei nómine convenítur, pópulus non antè discédat quàm Missæ solémnitas compleátur; & ubi Epíscopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

De verbi divini prædicatione.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1546. *Sess.* 5. *de Ref. C.* 2.

QUia Christiánæ Reipúblicæ necessária est prædicátio Evangélii, & hoc est præcípuum Episcopórum munus; státuit sancta Synodus omnes Epíscopos & álios Ecclesiárum Prælátos tenéri per seipsos, si legítimè impediti non fúerint, ad prædicandum sanctum Jesu Christi Evangélium. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Vasionensi tértio.

Anno 529. *Can.* 20.

PRo ædificatióne ómnium Ecclesiárum, & pro utilitáte totíus pópuli, nobis plácuit, ut non solùm in Civitátibus, sed étiam in ómnibus Paróchiis, verbum faciendi darémus Presbyteris potestátem: ita ut, si Présbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per se ipsum non potúerit prædicáre, sanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Lib. 1. *Cap.* 31.

EVangélica prædicátio &ália divínæ servitútis executio, non terrenárum pecuniárum quæstu, nec cujúslibet altérius turpis lucri grátiâ, sed solius Christi amóre à discípulis ejus est peragenda. Quisquis ígitur, sui quæstûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet, longè se à discipulátu Christi sejungit. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toletáno. *Anno* 1565. *Act.* 3. *Cap.* 3.

QUicumque prædicando verbo Dei ac docendæ plebi Christiánæ óperam déderint, prorsus à quæstiónibus difficílibus ac perpléxis abstíneant, se ad captum auditórum eorumque ædificatiónem demíttentes. Evangélium ipsum interpretatióne fácili, eáque communi sanctórum Patrum atque orthodoxórum virórum consensu receptâ, auditóribus expónant, eosque toto stúdio instrúere conentur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

ERIA QUINTA.
Concílio Aquisgranensi.
nno 816. L. 1. Cap. 23.
) Rima prudéntiæ virtus
est, eam quam docére
órteat, exístimáre per-
nam. Rúdibus pópulis,
ı carnálibus, plana at-
ıe commúnia, non súm-
a atque árdua prædicanda
nt; ne immensitáte doc-
ínæ opprimantur pótiùs
ıàm erudiantur.

FERIA SEXTA.
ĸ Concílio Colonienſi
primo.
nno 1536. Part. 6. C. 25.
Oncionatóres Sanctó-
rum históriis ne nimìs
iù immorentur: quin pó-
ıor pars Evangélio detur
ĸ Epístolæ explicandis.
Quòd si fabulósa vidébitur
hístória, ne attingant quidèm; si verisímilis, léviter: éaque decerpant quæ imitanda videantur. Mirácula quoque ne impudéntiùs jactentur, nisi quæ Scriptúris pródita, aut à non lévibus Scriptóribus súmmâ cum históriæ fide trádita fúerint.

SABBATO.
Ex Concílio Colonienſi primo.
Ann. 1536. Part. 6. Cap. 15.
ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer: constitútus est enim ut annúntiet pópulo scélera eórum; sic tamen ut in suggesto vítia tantùm reprehendat, non persónas nominátim perstringat.

De Rogationibus, aliisque Supplicationibus Processionis nomine designatis.

DOMINICA V.
POST PASCHA.
ĸ Mónitis sancti Cároli de Processiónibus.
Monito 1.
DOmínicâ Processiónis diem immediátè præcedenti Párochus fidéles móneat de hujus die & ocasióne. Undè eos, ut intersint, Processionemque nàm córpore quàm ánimo omitentur, efficáciter adhortábitur; ut Deus ómnium preces, pro sua misericórdia, in animárum & córporum tàm nostrórum quàm proximórum benefícium dignétur exaudíre: dicetque quantâ modéstiâ, devotióne & órdine hæ Processiónes celebrári débeant.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Aurelianensi primo.
Anno 511. Can. 27. & 28.
ROgatiónes, id est, Litánias ante Ascensiónem Dómini, ab ómnibus Eccléſiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abstíneant, & Quadragesimálibus cibis utantur. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.

Anno 747. Cap. 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Aſcenſiónem Dómini in cœlos Miſſárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, ſigno paſſiónis Chriſti, noſtræque æternæ redemptiónis, & Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis, omnis pópulus genuflectendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.

Ex Synodo Auguſtána.

Anno 1548. C. 23.

POpulum fédulò móneant Párochi, ne cæremónias religioſiſſimè inſtitútas in abúſum vertant aut ſuperſtitiónem; ſed ipſis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Proceſſiónes ſint graves, ordinátæ, honeſtæ, & Chriſtiánâ Religióne dignæ. Tu autem, Dómine, &c.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ex Conſtitutiónibus Apoſtolórum.

Lib. 5. Cap. 18. in fine.

†NUmerátis quadragínta diébus à primo Domínico die, celebráte diem feſtum Aſſumptiónis Dómini, quo die aſcendit ad Deum, eumdemque Patrem ſuum à quo miſſus fúerat, ad cujus déxteram virtútis ſedet, quique in conſummatióne ſéculi veniet cum poteſtáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

De Baptiſmo, ejuſque cæremoniis.

FERIA SEXTA.

Intrà Octav. Aſcenſionis.

Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Roſier, Archiepíſcopi Toloſáni.

Anno 1452. Tit. 1.

IN Collatióne Baptiſmi, qui eſt ſpirituális fábricæ fundamentum & jánua aliórum Sacramentórum, ſit quílibet Sacerdos ſollícitus circa prolatiónem verbórum, quæ ſunt de eſſéntia formæ; ut illa diſtinctè, & cum devotióne próferat, aquam ſanctificátam ſuper cápita ipſórum baptiſandórum, prout convenit cum áliquo vaſe honeſto ter infundendo.

SABBATO.

Intrà Octav. Aſcenſionis.

Ex Régulis Sacramentálibus ſancti Cároli.

Tit. de Baptiſm. art. ultimo.

ADultâ ætáte, cùm quis Baptiſmum petit, ſive Judæus ille ſit, *ſive* pagánus, ſive álius, primò quærantur teſtimónia certa de ejus conditióne, *anteáctâ* vitâ, ſtatúque omni; &

Digitized by Google

óminis voluntas diligen-
ɔt explorétur, utrùm ex
nimo veráque pietáte Bap-
ſmum petat, utrùm pec-
atórum pœníteat, atque
ı póſterum abſtinére ſtá-
ıat. Ad quæ ſi rectè piè
ue ánimo ſit parátus, ſí-
ei doctrínâ & Chriſtiánæ
itæ inſtitutiónibus accu-
átè erudiátur.

DOMINICA
ıntrà Octavam Aſcenſionis.

Ex Concílio Toloſáno.

Inno 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

QUi domi infans, urgente mortis períclo, fúe-
it baptizátus, huic ſtetùm baptiſmus non eſt ſub onditióne conferendus, ed certæ cæremóniæ, iis tiam neceſſáriæ, qui ab ıæréticis baptizáti ad Eccléſiam revertentur, tantùm erunt adhibendæ, dùm amen in baptiſmo formam, matériamque débiam adhibúerint.

FERIA SECUNDA.
ıntrà Octavam Aſcenſionis.

Ex Concílio Colonienſi.

Inno 1536. *Part.* 7. *C.* 4.

ſUſceptóres infantis, Pa-
ɔ trini qui dicuntur, méitò admonentur, quòd ipſi nt qui Eccléſiæ nómine & :cléſiæ fide Chriſto párulos óſſerant per Baptiſıum, ac ſe propémodùm ro párvulis fidejuſſóres onſtituant, nómine párıli reſpondentes: quem :iam poſtquàm adoléverit, ymbolum ſimul & Oratiónem Domínicam edocére, atque vitam Chriſto, ac profeſſióne in Baptiſmo factâ dignam, perpétuò ágere, ſaltèm ubi id neceſſitas póſcere vidébitur, cohortári non omittent.

FERIA TERTIA.
Intrà Octavam Aſcenſionis.

Ex Concílio Toloſáno.

Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

NEc iis, qui annos non excéſſerint trédecim, vel qui Chriſtiánæ doctrinæ, aut ſaltèm precatiónis Domínicæ, & Symboli fundamenta non norint, nec hæréticis, omninò ſuſceptóres eſſe líceat.

FERIA QUARTA.
Intrà Oct. Aſcenſionis.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *L.* 1. *Can.* 10.

COnſtat unumquemque fidélem Deo in Baptíſmate duárum pactiónum néxibus ſe obligáre; álterâ quâ abrenuntiáre diábolo, & ómnibus opéribus & pompis ejus; álterâ verò quâ ſe in Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum crédere profitétur. Undè étiam ſub ejuſdem ſanctæ Trinitátis invocatióne, Baptíſmatis grátiam conſequitur.

FERIA QUINTA.
Octava Aſcenſionis.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. *L.* 1. *Can.* 10.

ABrenuntiáre diábolo eſt pénitùs eum reſpúere, eíque contradícere, ſeque

unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus sunt, primùm supérbia, inítium omnis peccáti, & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt supérbiæ. Pompa diáboli hæc est quæ pompa mundi, id est, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúslibet rei superflúitas in humánis úsibus. Hæc & his símília unusquísque fidélis témpore Baptísmatis rejécit, Christo se mancipávit, pactumque cum Deo fecit, ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *L.* 1. *C.* 10.

MAgna ex parte Christiánum decus vilescit, quandò renáti in Christo, ea quibus in Baptísmate renuntiárunt, nec intellígere curant, nec ab his se, ut Christo pollíciti sunt, abstinére fátagunt. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

In Vigília Pentecostes.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Carolo.

Anno 1579. *Part.* 3. *Tit. de Baptísmo.*

FIdélium unusquísque quo die baptizátus est, quotannis ardentióri prece, eleemósynâ, si perfacultátes potest, spiritalísque gáudii celebritáte récolat se, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœléstis partícipem in Christo factum esse. Eo potíssimùm die sanctè se éxcitet ad præcláram illam sponsiónem & christiánam professiónem, quam in sacro lavácro per sponsóres solémniter édidit.

DIE SANCTO *PENTECOSTES.*

Ex Concílio Toletáno tértio.

Anno 589. *Can.* 3.

†QUicumque Spíritum sanctum non credit, aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, eumque non díxerit coæternum esse Patri & Fílio, & coæquálem; anáthema sit.

De Sacramento Confirmationis.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *C.* 17.

IN Sacramento Confirmatiónis, juxtà Dómini promissiónem, Spíritum sanctum quo in Baptísmate ad peccáti emundatiónem signáti fumus, cum novo grátiæ múnere accípimus: vidélicèt ut virtúte ejus contrà sátanæ tentatiónes

Digitized by Google

nuniámur ; ut grátiâ ejus id méliùs capienda fídei nystéria illuminémur ; ad onfessiónem Christi fidúiam , & contrà vitia roour accipiámus. Tu autem, Dómine , &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. *Can.* 10. *Tit. de Sacram. Confirm.*

SAcramentum Confirmatiónis ab Apóstolis légimus promulgátum , cùm id Samarítas misérunt Petrum & Joannem , à quibus illi (licèt à Philippo Diácono ánteà baptizáti) per impositiónem mánuum Spíritum sanctum accépérent. Post Baptísmum hoc Sacramento roborámur , cujus conferendi potestas Epíscopis à Christo concéssa est. Tu autem , Dómine , &c.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tolosáno.

Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 3.

ET ómnibus áliis auxíliis , sed hoc potíssimùm ad id instítúto Confirmatiónis Sacramento nelectæ impugnátæque fídei , tùm semper , tùm his empóribus máximè , vidéur esse succurrendum. Ubiumquè ígitur opportúnum ierit , & cóngrua áliqua ccásio sese obtúlerit , & Diœcésim præcípuè obeuno , pópulo illud Epíscopi dministrábunt. Tu autem, Dómine , &c.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans , Archiepíscopi Tolosáni.

Anno 1531. *Tit.* 9.

PRæcípimus ómnibus & síngulis Presbyteris nostræ Diœcésis curam animárum habéntibus , quòd cùm ad suas Eccléfias pro minístrando Sacramento Confirmatiónis ventúros nos intelléxerint , móneant pópulum sibi commíssum, ut ad (illud) súscipiendum se præparent : quod tunc sine períclo ánimæ negligere non possunt. Indúcant eos ad confitendum peccáta sua , ut sic cum devotióne débita ad Sacramentum súscipiendum accédere queant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tolosáno.

An. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 3.

QUicumque ridículum áliquod , aut quâvis ratióne , minùs aptum Christiáno nomen in Baptísmo sortítus est , is áliud decéntius , convenientiúsque ab ipso Epíscopo in Confirmatióne accípiat.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 1. *Tit.* 9.

DUm Sacramentũ Confirmatiónis Epíscopus minístrat , non modò qui illud súsceptúri sunt , quique eos ófferunt , sed omnes quicumque præsentes

Digitized by Google

ſacro illi miniſtério adſunt, ſanctè piéque orent, ac ſummâ ánimi attentióne ſpectent quod in ea ſolemni myſtérii celebritáte perágitur. Tum verò ſecum réputent cœléſtia illa Spíritûs ſancti dona, quæ illíus Sacramenti virtúte fidélibus impertiuntur, imprimiſque tácitâ *meditatióne* vídeant quas in *illis* ipſi progreſſiónes hábeant, anque vitam agant tantâ cœléſtium donórum ubertáte dignam.

Digitized by Google

ANONES PROPRII
PRO QUIBUSDAM FESTIS.

DIE XIX. MARTII.
IN FESTO S. JOSEPH.

x beáto Petro Damiáno. : *Cœlib. Sacerd. Opusc.* 7. *Cap.* 3.

NE suffícere videátur, ut tantúmodò Virgo : mater Fílii Dei; Ecéſiæ fides eſt, ut Virgo ierit & is, qui ſimulátus ł pater? Si ígitur Redemp- ›r noſter tantóperè diléxit flóridi pudóris integritátem, ut non modò de virgíneo útero naſcerétur, ſed étiam à nutrítio Vírgine tractarétur, & hoc cùm adhuc párvulus vagíret in cunis; à quibus nunc óbſecro, tractári vult corpus ſuum, cùm jam immenſus regnat in cœlis?

DIE XXV. MARTII.
IN FESTO INCARNATIONIS DOMINI.

ix Concílio Toletáno décimo.
Anno 656. *Can.* 1.

NAtivitátis Domínicæ ſacrum, quo evidener de útero virginéli Verum pródiit caro factum, ibſque dúbio ſervat témoris curſum & ſpeciále jiéi monimentum. Si ergò Nativitátis incarnáti huus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Eccléſia concórditer celebrétur, cur non Feſtívitas glorióſæ Matris ejus eâdem obſervántiâ ſimilíque habeátur honóre? Nam quid eſt Feſtum Marris, niſi incarnátio Verbi? cujus Feſtum ita debet eſſe ſolemne, ſicut eſt & ejuſdem nativitátis Verbi. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

DIE VII. APRILIS.

[*In Cathedrali.*]

IN INVENTIONE CORP. S. PAPULI, PESBYTERI ET MARTYRIS.

Ex Concílio Aquileiensi. *An.* 1596. *de Reliq. SS.* 15.

SAnctórum Relíquias in cœlo regnántium, quæ viva fuérunt membra Christi Dómini, & Spíritûs sancti templum, in honóre habéri pietas præcipit, Christiána rátio suádet. . . . . Ipsis autem solemnióribus diébus, quibus Reliquiárum sacrárum pública propositio fiet, vel translátio (aut invéntio) moneátur pópulus, *ne* cómessatiónibus & *ebrietati* se dedat: qui enim Sanctórum festíva gáudia celebrant, Sanctórum debent vestígia sequi; non suffrágiis & patrocínio se illórum indignos præbére.

DIE III. MAII.

IN INVENTIONE S. CRUCIS.

Ex Concílio Nicæno secundo œcuménico.

In Definitione.

SAnctórum nostrórum & divinórum Patrum doctrínæ insistentes, & Cathólicæ Eccléfiæ in qua sanctus Spíritus inhábitat, traditiónem obsérvantes; definímus cum omni diligéntia & cura venerandas sanctas imágines, *ad* modum & formam venerandæ & vivificantis Crucis, in templis sanctis Dei collocandas, habendasque tùm in sacris vasis & véstibus, tùm in parietibus & tábulis, in ædibus privátis, *in* viis públicis.

DIE VII. MAII.

[*In Collegiata.*]

IN APPARITIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI.

Ex Concílio Ephesíno. *Part.* 1. *n.* 8.

SAnctórum Angelórum eminéntia in hoc pósita est, & quòd à carne sint immúnes, & quòd morte sint superióres. Angeli nomen minisférium dénotat, munusque ministéricum subíndicat: mittuntur namque in minisférium propter eos qui hæreditátem salútis consecutúri sunt. Tu autem, &c.

Digitized by Google

N PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM,

IBI DEEST PROPRIUS CANON.

e Concílio Mediolanensi
ertio, sub sancto Cárolo.
Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósiùs íncolæ, uniuscujusque Paróchiæ festum diem colant ius Sancti Sanctæve cuis patrocínio Parochiális ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, t ánimo piè répetant regiósas ejus sanctárum virtum exercitatiónes; quaum méritis in cœlum ille ocátus, cùm sempiternâ lóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in Eccléfia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum discipínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem, &c.

IN DEDICATIONE ET *ANNIVERSARIO* DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concílio Parisiensi sexto.
Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut mnes qui illùc deprecatári véniunt, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus benefícia consequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúsmodi loca ad Deum exorandum, sibíque propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Christiáni;) dignosque se aspéctibus Angelórum, quorum conventus mínimè ibi adesse dubitántur, exhíbeant. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

OCTAVA DEDIC. ET ANNIVERS. DEDIC. ECCLESIÆ.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Eccléſiæ cum Chriſto deſponſatiónem. Ipſa enim Eccléſia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum eſt. Quòd ſi Dei Templum ſumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit ſacrificium laudis. Hinc preces ad cœlum aſcendunt: ad cor enim réſpicit Deus. Quamóbrem, niſi ómnia quæ in hujuſmodi conſecratióne exteriùs aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accéſſerit. Tu autem, Dómine, &c.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno ſecundo, œcuménico.

Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis ſanctam gloriósam ſemperque Vírginem Maríam, non próprie & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipſe qui ante ſécula ex Patre natus eſt Deus Verbum, in últimis diébus ex ipſa incarnátus & natus eſt: talis anáthema ſit.

IN FESTIS SANCTORUM RITU SOLEMNI CELEBRATIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 25.

De invocatione Sanctorum.

(OMnes docendi munus ſuſtinentes,) fidéles diligenter ínſtruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos eſſe; aut qui álſerunt, vel illos pro homínibus non oráre; vel eórum, ut pro nobis étiam ſíngulis orent, invocatiónem eſſe idolátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adverſarique honóri uníus mediatóris Dei & hóminum Jeſu Chriſti; ímpiè ſentíre. Tu autem, &c.

Digitized by Google

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
INTE COMPLETORIUM DICENDÆ
PARS VERNA.

FERIA QUARTA
CINERUM.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cap. 6.

ADjuvantes exhortámur ne in văcuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accepto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros.

FERIA QUINTA
POST CINERES.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 6.

EXhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta.

FERIA SEXTA
POST CINERES.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 6.

NOlíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? Aut quæ sócietas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consensus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus.

SABBATO
POST CINERES.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 7.

CAríssimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei. . . . . Multa mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis, replétus sum

Digitized by Google

consolatióne, superabundo gáudio in omni tribulatióne nostra.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 7.

QUi consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus, sed étiam in consolatióne, quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 7.

ETsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristavit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 7.

QUæ secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur. Ecce enim hoc ipsum, secundùm Deum contristári vos, quantam in vobis operátur sollicitúdinem: sed defensiónem, sed indignatiónem, sed timórem, sed desidérium, sed æmulatiónem, sed vindictam. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 8.

NOtam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ data est in Ecclésiis Macedóniæ: quòd in multo experimento tribulatiónis, abundántia gáudii ipsórum fuit; & altíssima paupertas eórum, abundávit in divítias simplicitátis eórum: quia secundùm virtútem, testimónium illis reddo, & supra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obsecrantes nos grátiam, & communicatiónem minístérii, quod fit in sanctos. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 8.

COnsílium in hoc do: hoc enim vobis [illegible] est: . . . ut quemádmodum promptus est ánimus voluntátis, ita sit & perficiendi ex eo, quod habétis. Si enim voluntas prompta est, secundùm quæ

Digitized by Google

od habet, accepta eſt, n ſecundùm id quod non bet.

FERIA SEXTA.

e Epiſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 8.

NOn ut áliis ſit remíſſio, vobis autem tribulátio, ſed ex æqualitáte. præſenti témpore veſtra bundántia illórum inóam ſúppleat: ut & illóm abundántia veſtræ inóæ ſit ſupplementum, ut at æquálitas.

SABBATO.

le Epiſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

QUi parcè ſéminat, parcè & metet: & qui ſéminat in benedictiónibus, e benedictiónibus & metet. Unuſquiſque prout deſtinávit in corde ſuo, non x triſtítia, aut ex neceſſitáte: Hílarem enim dárem díligit Deus.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

le Epiſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

POtens eſt Deus omnem grátiam abundáre fáere in vobis: ut in ómnibus ſemper omnem ſuffiiéntiam habentes, abunlétis in omne opus bonum, icut ſcriptum eſt: Diſperit, dedit paupéribus: juſtítia eius manet in ſéculum ſéculi.

FERIA SECUNDA.

De Epiſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

QUi adminiſtrat ſemen ſeminanti, & panem ad manducandum præſtábit, & multiplicábit ſemen veſtrum, & augébit incrementa frugum juſtítiæ veſtræ: ut in ómnibus locupletáti abundétis in omnem ſimplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

FERIA TERTIA.

De Epiſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 10.

IN carne ambulantes, non ſecundùm carnem militámus. Nam arma militiæ noſtræ non carnália ſunt, ſed poténtia Deo ad deſtructiónem munitiónum, conſília deſtruentes, & omnem altitúdinem extollentem ſe adversùs ſciéntiam Dei, & in captivitátem redigentes omnem intellectum in obſéquium Chriſti, & in promptu habentes ulcíſci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit veſtra obediéntia.

FERIA QUARTA.

De Epiſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 11.

PSeudoapóſtoli, ſunt operárii ſúbdoli, transfigurantes ſe in Apóſtolos Chriſti. Et non mirum: ipſe enim Sátanas transfi-

Digitized by Google

gúrat ſe in ángelum lucis. Non eſt ergò magnum, ſi miniſtri ejus transfigurentur velut miniſtri juſtítiæ: quorum finis erit ſecundùm ópera ipſórum.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 11.

QUóniam multi gloriantur ſecundùm carnem: & ego gloriábor... In quo quis audet (in inſipiéntia dico) áudeo & ego. Hebræi ſunt? & ego. Iſraëlítæ ſunt? & ego. Semen Abrahæ ſunt? & ego. Miniſtri Chriſti ſunt? (ut minùs ſápiens dico) plùs ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis ſupra modum, in mórtibus frequenter.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 11.

TEr virgis cæſus ſum, ſemèl lapidátus ſum, ter naufrágium feci, nocte & die in profundo maris fui, in itinéribus ſæpè,... in labóre & ærumna, in vigíliis multis, in fame & ſiti, in jejúniis multis, in frígore & nuditáte. Præter illa quæ extrínſecùs ſunt; inſtántia mea quotidiána, ſollicitúdo ómnium Eccleſiárum. Quis infirmátur, & ego non infirmor? Quis ſcandalizátur, & ego non uror?

SABBATO.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

SI gloriári oportet, (non éxpedit quidèm:) véniam autem ad viſiónes, & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim, ſive in córpore néſcio, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit, raptum hujúſmodi uſquè ad tértium cœlum. Et ſcio,... quóniam raptus eſt in Paradíſum: & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

ET ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ ángelus Sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut diſcéderet à me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Chriſti.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

PRopter quod placeo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in

Digitized by Google

eſſitátibus, in perſecu-
ibus, in angúſtiis pro
ſto : Cùm enim infir-
r, tunc potens ſum.
tus ſum insípiens, vos
coëgiſtis. Ego enim à
is débui commendári :
il enim minùs fui ab
qui ſunt ſupra modum
ſtoli : tametſi nihil
i.

ERIA TERTIA.

Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

Cce tertiò hoc parátus
ſum veníre ad vos : &
non ero gravis vobis.
n enim quæro quæ veſ-
ſunt, ſed vos. Nec
im debent fílii paréntis
theſaurizáre, ſed pa-
ntes fíliis. Ego autem li-
ntíſſimè impendam, &
perímpendar ipſe pro
imábus veſtris : licèt plùs
s díligens, minùs díli-
r.

ERIA QUARTA.

Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

Imeo ne fortè cùm
vénero, non quales
lo, invéniam vos : & ego
réniar à vobis, qualem
n vultis : ne fortè con-
tiónes, æmulatiónes,
imoſitátes, diſſenſiónes,
ractiónes, ſuſurratiónes,
tiónes, ſeditiónes ſint
vos : ne ſterùm cùm
ro, humíliet me Deus
d vos, & lúgeam mul-
tos ex iis, qui antè peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda Corínthios.

Cap. 12.

VOſmetipſos tentáte ſi eſtis in fide : ipſi vos probáte. An non cognóſcitis voſmetipſos quia Chriſtus Jeſus in vobis eſt? niſi fortè réprobi eſtis. Spero autem quòd cognoſcétis, quia nos non ſumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, ſed ut vos quod bonum eſt faciátis : nos autem ut réprobi ſimus.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 13.

NOn póſſumus áliquid adversùs veritátem, ſed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infirmi ſumus, vos autem potentes eſtis. Hoc & orámus veſtram conſummatiónem. Ideò hæc abſens ſcribo, ut non præſens dúriùs agam ſecundùm poteſtátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in deſtructiónem. Tu autem, Dómine, miſerére, noſtrî.

℟. Deo grátias.

Digitized by Google

SABBATO.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 13.

DE cétero, fratres, gaudéte, perfecti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, & Deus pacis, & dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicèm in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis; Amen.

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Cap. 1.

PAulus Apóstolus; . . . & qui mecum sunt omnes fratres, Eccléfiis Galátiæ: Grátia vobis, & pax à Deo Patre, & Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsenti século nequam, secundùm voluntatem Dei & Patris nostri; cui est glória in sécula seculórum: Amen.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 1.

MIror quòd sic tam citò tranferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium: quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Christi. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis præterquàm quod evangelizávimus vobis, anáthema sit.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 1.

MOdò enim homínibus suádeo, an Deo? Aut quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem. Notum enim vobis fácio, fratres, Evangelium, quod evangelizátum est à me, quia non est secundùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 2.

EGo per legem, legi mortuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne: in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 3.

O Insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis cruc

xtus ? . . . Sic ſtulti eſtis, t cùm ſpíritu cœpéritis, unc carne conſummémi- i ? Tanta paſſi eſtis ſine ıuſa ? ſi tamen ſine cauſa. ui ergò tríbuit vobis Spí- itum, & operátur virtútes ı vobis : ex opéribus le- is, an ex audítu fídei ?

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 4.

Citis quia per infirmitá- tem carnis evangelizávi obis jamprídèm : & ten- tiónem veſtram in carne ea non ſpreviſtis, neque ſpuiſtis : ſed ſicut Ange- m Dei excepiſtis me, ſi- ut Chriſtum Jeſum. Ubi ergò beatitúdo veſtra ? eſtimónium enim perhí- o vobis, quia, ſi fíeri ſſet, óculos veſtros eruiſ- tis, & dediſſétis mihi.

SABBATO.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 4.

Rgò inimícus vobis factus ſum, verum di- ns vobis ? Æmulantur os non benè : ſed exclú- re vos volunt, ut illos mulémini. Bonum autem mulámini in bono ſem- er : & non tantùm cùm præſens ſum apud vos. Fi- oli mei, quos íterùm par- rio, donec formétur hriſtus in vobis. Vellem item eſſe apud vos modò, mutáre vocem meam : uóniam confundor in vo- is.

DOMINICA PASSIONIS.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

STate, & nolíte íterùm ju- go ſervitútis continéri... Currebátis benè : quis vos impedívit veritáti non obe- díre ? Perſuáſio hæc non eſt ex eo, qui vocat vos. Módicum fermentum to- tam maſſam corrumpit. Ego confído in vobis in Dó- mino, quòd nihil áliud ſa- piétis : qui autem contur- bat vos, portábit judícium, quicumque eſt ille.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

VOs in libertátem vo- cáti eſtis, fratres : tan- tùm ne libertátem in oc- caſiónem detis carnis, ſed per caritátem Spíritûs ſer- víte ínvicèm. Omnis enim lex in uno ſermóne implé- tur : Díliges próximum tuum ſicut teipſum. Quòd ſi ínvicèm mordétis, & co- méditis : vidéte ne ab ínvi- cèm conſumámini.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

SPíritu ambuláte, & de- ſidéria carnis non per- ficiétis. Caro enim concu- píſcit adversùs ſpíritum : ſpíritus autem adversùs car- nem : hæc enim ſibi ínvi- cèm adverſantur : ut non quæcumque vultis, illa fa- ciátis. Quòd ſi ſpíritu du-

Digitized by Google

címini, non estis sub lege. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 5.

MAnifesta sunt ópera carnis: quæ sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, veneficia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, & his símilia, quæ prædíco vobis, sicut prædíxi: quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequentur.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 5.

FRuctus autem Spíritûs est: cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Adversùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis, & concupiscéntiis.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 5. & 6.

SI Spíritu vívimus, Spíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicèm provocántes, ínvicèm invidéntes. Fratres, & si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans teipsum, ne & tu tentéris.

SABBATO.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 6.

ALter altérius óner portáte, & sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cùm nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, & sic in semetipso tantùm gloriam habébit, & non in álitero. Unusquísque enim onus suum portábit.

DOMINICA PALMARUM.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 6.

COmmúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei qui se catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quæ enim seminavérit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in Spíritu, de spíritu metet vitam æternam.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 6.

BOnum facientes, non deficiámus: témpore enim suo metémus non deficientes. Ergò dùm tempus habémus operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fi-

Digitized by Google

ei. . . . Mihi autem abſit loriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti: er quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo.

FERIA TERTIA.

De Epiſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

QUicumque hanc régulam ſecúti fúerint, ax ſuper illos, & miſeriórdia, & ſuper Iſraël Dei. De cétero nemo mihi moeſtus ſit: ego enim ſtígnata Dómini Jeſu in córore meo porto. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, um ſpíritu veſtro, fratres: Amen.

IN DIE SANCTO *PASCHÆ.*

Inſpiunt Actus Apoſtolórum.

Cap. 1.

PRimùm quidèm ſermónem feci de ómnibus, Theóphile, quæ cœpit eſus fácere & docére, uſquè in diem, quâ præcíiens Apóſtolis per Spíritum ſanctum, quos elégit, aſſumptus eſt: quibus & præbuit ſeipſum vivum poſt aſſiónem ſuam in multis rgumentis, per dies quaraginta appárens eis, & oquens de regno Dei.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 1.

ET conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed xpectárent promiſſiónem Patris, quam audiſtis (inquit) per os meum: quia Joannes quidèm baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies, . . . & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa, & Samaría, & uſquè ad últimum terræ.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

STans Petrus cum úndecim... locútus eſt: . . . Viri Iſraëlítæ, audíte verba hæc: Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & ſignis, quæ fecit Deus per illum in médio veſtrî, ſicut & vos ſcitis: hunc definíto conſílio & præſciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes interemiſtis: quem Deus ſuſcitávit, . . . cujus omnes nos teſtes ſumus.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

CErtíſſimè ſciat ergò omnis domus Iſraël, quia & Dóminum eum, & Chriſtum fecit Deus, hunc Jeſum, quem vos crucifixiſtis. His autem audítis compuncti ſunt corde, & dixérunt ad Petrum, & ad réliquos Apóſtolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam (inquit) ágite, &

Digitized by Google

baptizétur unusquisque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum : & accipiétis donum Spíritûs sancti. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 2.

QUi ergò recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt : & appósitæ sunt in die illa ánimæ circiter tria míllia. Erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor : multa quoque prodígia, & signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, & metus erat magnus in universis. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 2.

OMnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant omnia commúnia. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuique opus erat. Quotídiè quoque perdurantes unanímiter in templo, & frangentes circà domos panem, sumébant cibum cum exultatióne, & simplicitáte cordis, collaudantes Deum, & habentes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui salvi fierent quotídiè in idipsum.

SABBATO.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 3.

QUidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, . . . cùm vidísset Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argentum & aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula.

DOMINICA IN ALBIS.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 3.

ET apprehensâ manu ejus déxterâ, allevávit eum, & prótinùs consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat : & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad speciósam portam templi ; & impléti sunt stupóre.

Digitized by Google

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 3.

VIdens autem Petrus, respondit ad pópulum : Viri Israëlítæ quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre ?... Deus patrum nostrórum glorificávit filium suum Jesum, . . . quem suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, & nostis, confirmávit nomen ejus : & fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrûm. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

LOquéntibus autem illis ad pópulum, supervenérunt sacerdótes, & magistrátus templi, & Sadducæi, dolentes quòd docérent pópulum, & annuntiárent in Jesu resurrectiónem ex mórtuis : & injecérunt in eos manus & posuérunt eos in custódiam in crástinum. . . Multi autem eórum, qui audíerant verbum, credidérunt : & factus est número virórum quinque míllia. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

FActum est autem in crástinum, ut congregarentur Príncipes Sacerdótum. . . . Et statuentes eos in médio, interrogábant : In qua virtúte, aut in quo nómine feciſtis hoc vos ? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos : . . . Notum sit ómnibus vobis, & omni plebi Israël : quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

JUssérunt autem eos foras extrà concílium secédere : & conferébant ad ínvicèm. . . . Et vocantes eos, denuntiavérunt ne omníno loquerentur, neque docérent in nómine Jesu. Petrus verò, & Joannes respondéntes, dixérunt ad eos : Si justum est in conspéctu Dei, vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte : non enim póssumus quæ vídimus & audívimus non loqui.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

DImissi autem venérunt ad suos : & annuntiavérunt eis quanta ad eos

Digitized by Google

Príncipes Sacerdótum dixíſſent. Qui cùm audiſſent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt : . . . Dómine, réſpice in minas eórum, & da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. . . . Et cum oraſſent, ... repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 4.

MUltitúdinis autem credéntium erat cor unum & ánima una. . . Et virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri : & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quiſquam egens erat inter illos. Quotquot enim poſſeſſóres agrórum, aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum, . . . & ponébant ante pedes Apoſtolórum.

DOMINICA II. POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Ananías, ... véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónſciâ uxóre ſuâ : & áfferens partem quamdam, ad pedes Apoſtolórum póſuit. Dixit autem Petrus : Ananía, cur tentávit Sátanas cor tuum, mentíri te Spíritui ſancto ? . . . Non es mentítus homínibus, ſed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit & expirávit.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

FActum eſt autem quaſi horárum trium ſpátium, & uxor ipsíus, néſciens quod factum fuerat, introívit. Dixit autem ei Petrus : Dic mihi múlier, ſi tanti agrum vendidíſtis ? At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid útique convenit vobis tentáre Spíritum Dómini ? Ecce pedes eórum, qui ſepeliérunt virum tuum, ad óſtium, & éfferent te. Confeſtim cécidit ante pedes ejus, & expirávit.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

PEr manus autem Apoſtolórum fiébant ſigna, & prodígia multa in plebe. . . Ceterórum autem nemo audébat ſe conjungere illis : ſed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum, ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, . . . ut, veniente Petro, ſaltèm umbra illius obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus ſuis.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

EXurgens autem Princeps Sacerdótum, & ómnes qui cum illo erant (quæ est hæresis Sadducæórum) repléti sunt zelo: & injecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia pública. Angelus autem Dómini per nóctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & stantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

QUi cùm audíssent intravérunt dilúculo in templum, & docébant... Tunc ábiit Magistrátus cum minístris, & addúxit illos sine vi: timébant enim pópulum, ne lapidarentur... Et interrogávit eos Princeps Sacerdótum, dicens: præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto... Respondens autem Petrus, & Apóstoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magis quàm homínibus.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

HÆc cùm audíssent, dissecabantur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem... Gamáliel, legis doctor honorábilis univérsæ plebi, jussit foras ad breve hómines fieri. Dixitque ad illos: Viri Israelítæ, ... discédite ab homínibus istis, & sínite illos: quóniam si est ex homínibus consílium hoc, aut opus, dissolvétur; si verò ex Deo est, non poteritis dissólvere illud... Consensérunt autem illi.

SABBATO.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

ET convocantes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt, ne omnínò loquerentur in nómine Jesu, & dimisérunt eos. Et illi quidèm ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Omni autem die non cessábant in templo, & circa domos docentes, & evangelizantes Christum Jesum.

DOMINICA III. POST PASCHA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

FActa est, ... persecútio magna in Eccléfia, quæ erat Jerosólymis, & omnes dispersi sunt per regiónes Judææ, & Samaríæ præter Apóstolos... Philippus autem descendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his, quæ à Philippo dicebantur, unánimiter audientes, & vidéntes signa quæ faciébat.

Digitized by Google

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

VIr autem quidam nómine Simon, . . . cui auscultábant omnes, . . . dicentes : Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum : propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos. Cùm verò ctedidissent Philippo evangelizanti, . . . in nómine Jesu Christi baptizabantur viri, ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit : & cùm baptizátus esset, adhærébat Philippo.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

CUm autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepisset Samaría Verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joannem. Qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum. Nondùm enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

CUm vidisset autem Simon quia per impositiónem manûs Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens : Date & mihi hanc potestátem, ut cuicumque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum : Pecúnia tua tecum sit in perditiónem : quóniam donum Dei existimasti pecúniâ possidéri.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 9.

FActum est, ut Petrus dùm pertransíret universos, deveníret ad Sanctos, qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibi hóminem quemdam, nómine Æneam, ab annis octo jacentem in lecto, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus : Ænea, sanat te Dóminus Jesus Christus : surge, & sterne tibi. Et continuò surrexit. Et vidérunt eum omnes, qui habitábant Lyddæ, & Saronæ : qui conversi sunt ad Dóminum.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 9.

IN Joppe fuit quædam discípula, nómine Tábitha. . . . Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemósynis, quas faciébat. Factum est autem, . . . ut infirmáta morerétur. . . . Et cùm adveniísset Petrus, . . . circumstetérunt illum omnes víduæ flentes. . . Ejectis autem ómnibus foras:

Digitized by Google

Petrus ponens génua, orárit : & converſus ad corpus, dixit : Tábitha, ſurge. At illa apéruit óculos ſuos : & viſo Petro, reſéderit. Notum autem factum eſt per univerſam Joppem : & credidérunt multi Dómino.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

VIr quidam erat in Cæſaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohortis, quæ dícitur Itálica, religióſus ac timens Deum cum omni domo ſua, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper. Is vidit in viſu manifeſtè, quaſi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad ſe, & dicentem ſibi ; Cornéli. At ille intuens eum, timóre correptus, dixit : Quid eſt, Dómine ?

DOMINICA IV. POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

ANgelus dixit (Cornélio :) Oratiónes tuæ, & eleemóſynæ tuæ aſcendérunt in memóriam in conſpectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accerſi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus : hic hoſpitátur apud Simónem quemdam coriárium : ... hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm diſceſſiſſet Angelus, ... vocávit duos doméſticos ſuos, & mílitem metuentem Dóminum ex his qui illi parébant. Quibus cùm narraſſet ómnia, miſit illos in Joppen.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

POſterâ die iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti, aſcendit Petrus in ſuperióra, ut oráret circa horam ſextam. Et cùm eſuríret, vóluit guſtáre. Parántibus autem illis, cécidit ſuper eum mentis exceſſus : & vidit cœlum apertum, & deſcendens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis ſubmitti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, & ſerpéntia terræ, & volatília cœli.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

ET facta eſt vox ad (Petrum :) Surge Petre, occíde, & manduca. Ait autem Petrus : Abſit Dómine, quia nunquàm manducávi omne commúne, & immundum. Et vox íterùm ſecundò ad eum, Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum eſt per ter : & ſtatìm receptum eſt vas in cœlum. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 10.

DUm intrà se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio; . . . ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis, astitérunt ad jánuam. . . . Petro autem cogitante de visióne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaque, descende, & vade cum eis nihil dubitans: quia ego misi illos.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 10.

ALterâ autem die introívit (Petrus) Cæsaréam. Et. . . óbvius venit ei Cornélius; & prócidens ad pedes ejus adorávit. Petrus verò elevávit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intrávit, & invénit multos qui convénerant... Apériens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum acceptor Deus: sed in omni gente, qui timet eum, & operátur justítiam acceptus est illi.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 10.

ADhuc loquente Petro, . . . cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro: quia & in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc... Petrus... jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

SABBATO.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 13.

ERant in Eccléfia, quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres. . . . Ministrántibus autem illis Dómino & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidèm missi à Spíritu sancto abiérunt Seleúciam, & indè navigavérunt Cyprum.

DOMINICA V.
POST PASCHA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 13.

CUm à Papho navigássent Paulus, & qui cum eo erant, ... pertranseuntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ: & ingressi Synagógam die Sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem legis, & Prophetárum, misérunt Príncipes Synagógæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite.

Digitized by Google

FERIA SECUNDA.
e Actibus Apostolórum.
Cap. 13.

Urgens autem Paulus,... ait : Viri Israëlítæ, & ii timétis Deum, audí... Nos vobis annuntiáus eam, quæ ad patres ostros repromíssio facta t : quóniam hanc Deus limplévit, resúscitans Jem, sicut & in Psalmo seundo scriptum est : Fílius eus es tu, ego hódie géui te.

FERIA TERTIA.
le Actibus Apostolórum.
Cap. 13.

NOtum sit vobis, viri fratres, quia per hunc obis remíssio peccatórum nnuntiátur... In hoc omis, qui credit, justificátur. Vidéte ergò ne supereniat vobis quod dictum st in Prophétis : Vidéte, ontemptóres, & admiráini, & dispérdimini: quia pus óperor ego in diébus estris, opus quod non creétis, si quis enarráverit obis.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 13.

IUdæi repléti sunt zelo, & contradicébant his, uæ à Paulo dicebantur, blasphemantes. Tunc constanter Paulus & Bárnabas ixérunt : Vobis oportébat rimùm loquì verbum Dei : ed quóniam reppéllitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus.

IN ASCENSIONE *DOMINI.*
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.
Cap. 10.

†HAbentes, fratres, fidúciam in introítu Sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, & Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda à consciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicentes : Quia oportet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, & Senióres vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Tu autem, Dómine, &c.

Digitized by Google

SABBATO.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 15.

ET qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis, & nihil discrévit inter nos & illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discípulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm & illi.

DOMINICA
Intrà Octavam Ascensionis.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 15.

TAcuit autem omnis multitúdo: & audiébant Bárnabam, & Paulum narrantes quanta Deus fecísset signa, & prodígia in Géntibus per eos. Et postquàm tacuérunt, respondit Jacóbus, dicens:... Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo.... Propter quod ego judico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertuntur ad Deum.

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 15.

TUnc plácuit Apóstolis, & Senióribus cum omni Eccléfia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam,.... scribentes per manus eórum: *Apóstoli & senióres fratres,* ... frátribus ex Géntibus, *salútem*... Visum est... Spíritui sancto, & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, & sánguine, & suffocáto, & fornicatióne, à quibus custodientes vos, benè agétis. Valéte.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 17.

STans Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns simulácra vestra, invéni & aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergò ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo sunt, ... non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cùm ipse det ómnibus vitam, & inspiratiónem, & ómnia.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 17.

FEcit Deus ex uno omne genus hóminum inhabitáre super universam fáciem terræ, definiens statúta témpora, & términos

bitatiónis eórum, quæ-
e Deum si fortè attrec-
it eum, aut invéniant:
amvis non longè sit ab
oquóque nostrûm. In
so enim vívimus, & mo-
mur, & sumus: sicut
quidam vestrórum Poe-
rum dixérum ? Ipsíus
iim & genus sumus.

FERIA QUINTA.
e Actibus Apostolórum.
Cap. 17.

NEnus ergò cùm simus
Dei, non debémus æs-
máre auro, aut argento,
ut lápidi, sculptúræ ar-
s, & cogitatiónis hómi-
is, Divínum esse símie.
Et témpora quidèm hu-
us ignorántiæ despíciens
Deus, nunc annúntiat ho-
nínibus, ut omnes ubíque
œniténtiam agant, eò
quòd státuit diem, in quo
udicatúrus est orbem in
equitáte, in viro, in quo
tátuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 19.

FActum est, . . . ut Paulus . . . veníret Éphesum . . . Introgréssus autem Synagógam, cum fidúcia loquebátur . . . dísputans, & suadens de regno Dei . . . Virtutesque non quáslibet faciébat Deus per manum Pauli, . . . & magnificabátur nomen Dómini Jesu. Multíque credéntium veniébant confitentes, & annuntiantes actus suos. Multi autem ex eis, qui fúerant curiósa sectáti, contulérunt libros, & combussérunt coram ómnibus.

SABBATO.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 20.

SEdens quidam adolescens. . . . super fenéstram, cùm mergerétur sómno gravi, disputante diù Paulo, ductus somno cécidit de tértio cœnáculo deorsùm, & sublátus est mórtuus. Ad quem cùm descendísset Paulus, incúbuit super eum: & complexus dixit: Nolíte turbári, ánima enim ipsíus in ipso est. Ascendens autem, frangensque panem, & gustans, satísque allocútus usquè in lucem, sic profectus est... Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecostes fáceret Jerosólymis. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA
PENTECOSTES.
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.
Cap. 2.

†QUómodò nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem, quæ cùm inítium accepísset enarrári per Dóminum ab eis, qui audiérunt, in nos confirmáta est, contestante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem?

Digitized by Google

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 20.

A Miléto Paulus mittens Épheſum, vocávit Majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veniſſent ad eum, . . . dixit eis : Vos ſcitis, . . . quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce alligátus ego Spíritu, vado in Jerúſalem : quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans : niſi quòd Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur, dicens : quóniam vínculа, & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce ego ſcio quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam. . . . Quapropter conteſtor vos hodiernâ die, quia mundus ſum à ſánguine ómnium. Non enim ſubterfúgi, quóminùs annuntiárem omne conſílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus poſuit Epíſcopos, régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 20.

EGo ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobis ipſis exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte memóriâ retinéntes : quóniam per triénnium nocte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 20.

ARgentum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcítis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſtendi vobis, quóniam ſic laborántes, oportet ſuſcipere infírmos, ac memínisſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit : Beátius eſt magis dare, quàm accípere.

Digitized by Google

INDEX PSALMORUM.

Psalmi.		*Paginæ.*
119	AD Dóminum, cùm tribulárer.	67
27	Ad te, Dómine, clamábo.	7
24	Ad te, Dómine, levávi.	43
122	Ad te levávi óculos meos.	85
28	Afférte Dómino, fílii Dei.	135
77	Atténdite, pópule meus.	73
48	Audíte hæc, omnes gentes.	125
118	BEáti immaculáti in via.	15
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	140
31	Beáti quorum remíssæ sunt.	69
40	Beátus qui intélligit.	124
1	Beátus vir qui non ábiit.	3
111	Beátus vir qui timet Dóminum.	27
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	100
103	Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus.	21
102	Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia.	83
143	Benedíctus Dóminus Deus meus.	141
84	Benedixísti, Dómine, terram tuam.	57
91	Bonum est confitéri Dómino.	37
95	CAntáte Dómino cánticum novum: cantáte.	44
149	Cantáte Dño cánticum novum: laus ejus.	137
97	Cantáte Dómino cánticum novum; quia.	45
18	Cœli enarrant glóriam Dei.	52
74	Confitébimur tibi, Deus.	127
110	Confitébor tibi, Dómine.... in concílio.	26
9	Confitébor tibi, Dómine.... narrábo.	71
137	Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audísti.	103
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	33
135	Confitémini Dómino, quóniam.... Confitémini.	38
106	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui.	55
117	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc.	14
105	Confitémini Dómino, quóniam... Quis loquétur.	35
15	Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te.	88
115	Crédidi, propter quod locútus sum.	102
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	29
129	DE profundis clamávi ad te, Dómine.	86
43	Deus, áuribus nostris audívimus.	115
49	Deus deórum Dóminus locútus est.	62
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.	19

Digitized by Google

Psalmi.		*Paginæ.*
21	Deus, Deus meus, réſpice in me.	119
69	Deus, in adjutórium meum intende.	121
53	Deus, in nómine tuo ſalvum me fac.	111
71	Deus, judícium tuum regi da.	53
108	Deus, laudem meam ne tacúeris.	65
66	Deus miſereátur noſtrî.	5
45	Deus noſter refúgium & virtus.	13
82	Deus, quis símilis erit tibi?	126
59	Deus, repuliſti nos.	138
81	Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	84
78	Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam.	70
93	Deus ultiónum Dóminus.	84
114	Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus.	48
17	Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.	4
38	Dixi: Cuſtódiam vias meas.	125
109	Dixit Dóminus Dómino meo.	26
35	Dixit injuſtus ut delinquat.	7
52	Dixit inſípiens.... in iniquitátibus.	2
13	Dixit inſípiens.... in ſtúdiis ſuis.	8
140	Dómne, clamávi ad te.	68
7	Dómine Deus meus, in te ſperávi.	51
87	Dómine Deus ſalútis meæ.	134
8	Dómine Dóminus noſter.	41
141	Dómine, exaudi oratiónem meam; áuribus.	135
101	Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor.	118
20	Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.	82
6	Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére.	50
37	Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam.	123
130	Dómine, non eſt exaltátum cor meum.	87
138	Dómine, probaſti me.	122
3	Dómine, quid multiplicáti ſunt.	4
14	Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo.	52
89	Dómine, refúgium factus es nobis.	97
23	Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus.	56
26	Dóminus illuminátio mea.	98
22	Dóminus regit me.	100
92	Dóminus regnávit; decórem índutus eſt.	19
96	Dóminus regnávit; exultet terra.	46
98	Dóminus regnávit; iraſcantur pópuli.	46
133	Ecce nunc benedícite Dóminum.	32
132	Ecce quàm bonum.	60
58	Eripe me de inimícis meis.	107
139	Eripe me, Dómine, ab hómine malo.	122
44	Eructávit cor meum verbum bonum.	136
144	Exaltábo te, Deus meus rex.	103

Digitized by Google

Psalmi. *Paginæ.*
29 Exaltábo te, Dómine, quóniam. 7
29 Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis. 88
50 Exaudi, Deus, deprecatiónem meam. 108
53 Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor. 127
54 Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne. 106
16 Exaudi, Dómine, justítiam meam. 129
39 Expectans expectávi Dóminum. 116
80 Exultáte Deo adjutóri nostro. 94
32 Exultáte, justi, in Dómino. 89
67 Exurgat Deus, & dissipentur. 90

86 FUndamenta ejus in móntibus sanctis. 138
85 INclína, Dómine, aurem tuam. 143
125 In convertendo Dóminus. 49
10 In Dómino confído. 87
113 In éxitu Israël de Ægypto. 27
70 In te, Dómine, sperávi.... & éripe me. 111
30 In te, Dómine, sperávi.... in justítia. 80
65 JUbiláte Deo, omnis terra; psalmum. 8
99 Jubiláte Deo, omnis terra; servíte. 11
34 Júdica, Dómine, nocentes me. 60
42 Júdica me, Deus, & discerne. 82
25 Júdica me, Dómine, quóniam. 62
121 LÆtátus sum in his. 67
145 Lauda, ánima mea, Dóminum. 114
147 Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 96
148 Laudáte Dóminum, de cœlis. 12
150 Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 60
116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134
146 Laudáte Dóminum, quóniam bonus. 79
134 Laudáte nomen Dómini. 41
112 Laudáte, púeri, Dóminum. 27
120 Levávi óculos meos in montes. 49
47 MAgnus Dóminus, & laudábilis. 138
131 Memento, Dómine, David. 140
56 Miserére meî, Deus, miserére meî. 130
55 Miserére meî, Deus, quóniam. 124
50 Miserére meî, Deus, secundùm. 142
100 Misericórdiam & judícium. 54
88 Misericórdias Dómini in æternum. 92
126 NIsi Dóminus ædificáverit domum. 86
123 Nisi quia Dóminus erat in nobis. 49
36 Noli æmulári in malignántibus. 63
61 Nonnè Deo subjecta erit. 126
75 Notus in Judæa Deus. 128

Digitized by Google

Psalmi.		Pagina.
46	OMnes gentes, pláudite mánibus,	45
107	PArátum cor meum, Deus.	95
72	QUàm bonus Israël Deus.	47
83	Quàm dilecta tabernácula tua.	99
2	Quarè fremuérunt gentes.	3
41	Quemádmodùm desíderat cervus.	81
124	Qui confídunt in Dómino.	86
51	Quid gloriáris in malítia.	106
90	Qui hábitat in adjutório Altíssimi.	29
79	Qui regis Israël, intende.	101
128	SÆpè expugnavérunt me.	120
68	Salvum me fac, Deus.	109
11	Salvum me fac, Dómine.	104
57	Si verè útiquè justítiam.	117
136	Super flúmina Babylónis.	50
64	TE decet hymnus, Deus, in Sion.	77
94	VEníte, exultémus Dómino.	1
5	Verba mea áuribus pércipe, Dómine.	76
76	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum.	42
141	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dñum.	68
12	USquequò, Dómine.	69
73	Ut quid, Deus, repulísti in finem?	139

Index Canticorum Psalterii.

AUdíte, cœli, quæ loquor.	131
Benedícite, ómnia ópera.	11
Benedictus Dóminus.	13
Benedictus es, Dómine.	96
Cantémus Dómino.	39
Collaudáte cánticum.	40
Confitébor tibi.	78
Dómine, audívi.	118
Ego dixi: In dimídio.	58
Exultávit cor meum.	88
Incípite Dómino in tympanis.	88
Magníficat ánima mea.	18
Magnus es, Dómine.	78
Miserére nostrî, Deus.	59
Nunc dimittis.	32
Urbs fortitúdinis nostræ.	114

FINIS.

Digitized by Google

ABULA MODORUM CANTUS, nec non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

N hocce Breviario quiſque modus pſallendi, quem vulgò ſed impropriè Tonum vocant, ſuo numero notatur ad ıtiphonas, variæ etiam uniuſcujuſque modi terminationes ›priis litteris deſignantur; ſiquidem variatio terminanum in cantu Gregoriano fit juxtà initium cantûs Antionæ, quod huic terminationi reſpondet, ſicut vice versâ tium cantûs Antiphonæ reſpondere debet terminationi ılmodicæ ſecundùm varietates in ſyſtemate S. Gregorii ıpæ admiſſas.

ſtaque terminationes aliæ ſunt completæ, incompletæ æ. Terminationes completæ, majuſculis; incompletæ rò minuſculis litteris deſignantur. Terminatio completa a eſt, quæ in ſingulis Pſalmi verſibus definit in legitiım toni ſui finalem; id eſt, cujus ultimus ſonus idem ac ultimus ſonus Antiphonæ quæ præceſſit; verbi gra-, in primo & ſecundo modo terminatio in re vel in la; tertio modo terminatio in mi, & ſic de ceteris. Terminatio vero incompleta ſeu ſuſpenſa eſt illa quæ non in ılmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè termina-; id eſt, cujus ultimus ſonus alius eſt ac ultimus ſonus tiphonæ ejuſdem modi; exempli gratiâ, in primo modo us Antiphonæ terminantur in chorda re, terminatio- verò in la, in ſol, in fa, &c.

ntonatio adhibetur tantùm ad primum verſum Pſalmi; iqui verſus à dominante reſumuntur. In Canticis Evaıicis in Duplicibus & ſuprà; ac in omnibus Dominicis, guli verſus inchoantur ut primus; niſi cantentur cum gò Faux-bourdon; tunc enim reſumuntur à dominante in Pſalmis. Cum autem in primo verſu cantici Magicat, intonatio & mediatio ut plurimùm compleri non ſit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus verſibus recurdum eſt ad intonationem & mediationem Pſalmon.

Mediatio fit in omnibus verſibus eodem modo quo in mo, niſi ſit dictio monoſyllaba vel hebræa non decli-a.

Digitized by Google

Terminatio in omnibus versibus semper eadem est ac in primo versu. Omnis autem terminatio, quæ, ut supra dictum est, denotatur per litteras alphabeticas, ideo sic designatur, quia hæ litteræ notis cantûs respondent; ita ut more veterum a designet chordam la; b *chordam* si; c *chordam* ut; d *chordam* re; e *chordam* mi; f *chordam* fa; g *chordam* sol.

I. Modus cujus Antiphonæ definunt in chorda D, *aliter dicta chorda* re.

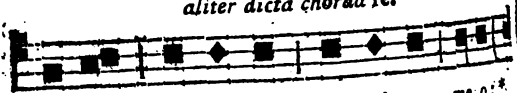

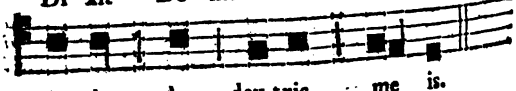

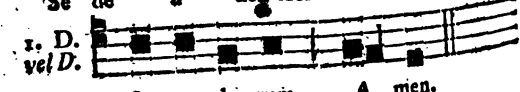

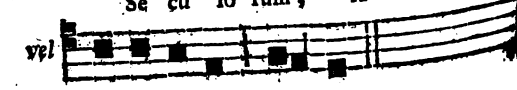

Sequens definit pariter in D. *sed cum ultimam syllabam reddat caudatam, sitque de primo, notatur per* J. *caudatum*

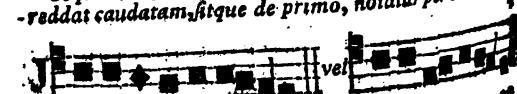

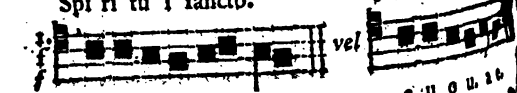

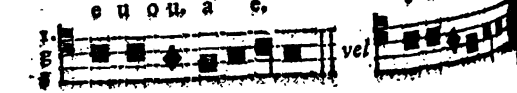

Digitized by Google

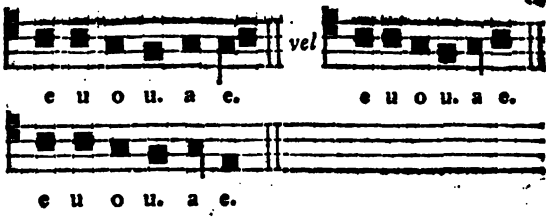

I. Modus in A. *id est in* la.

II. Modus in D. *id est in* re.

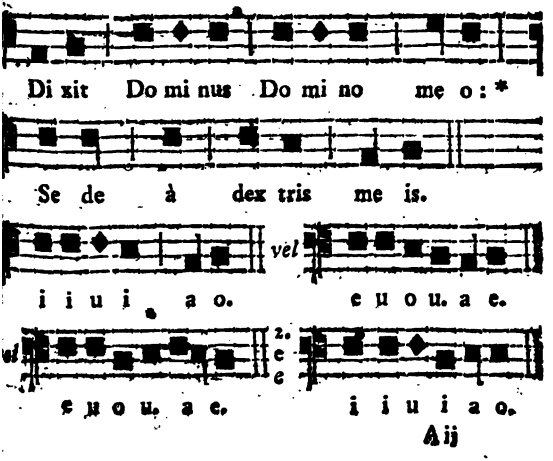

III. Modus in E. aliter in mi.

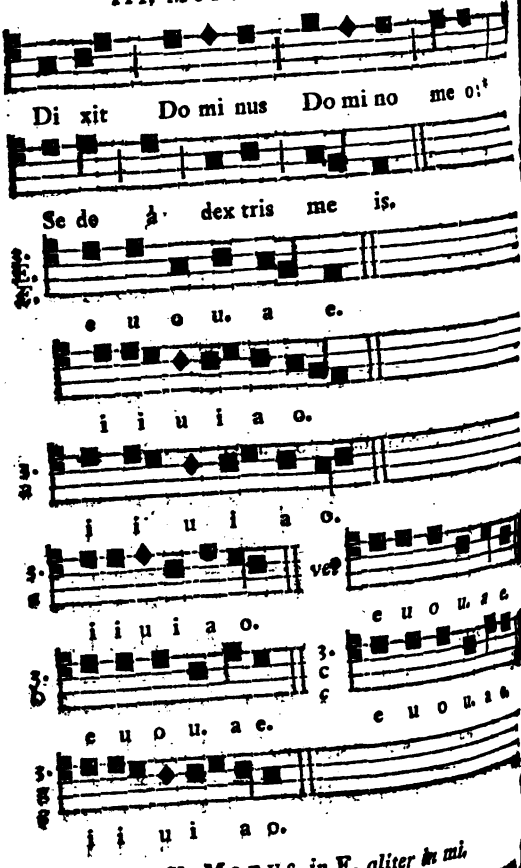

IV. Modus in E. aliter in mi.

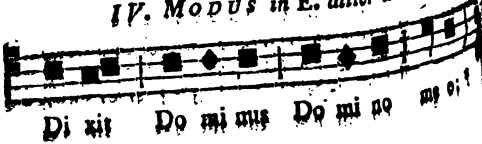

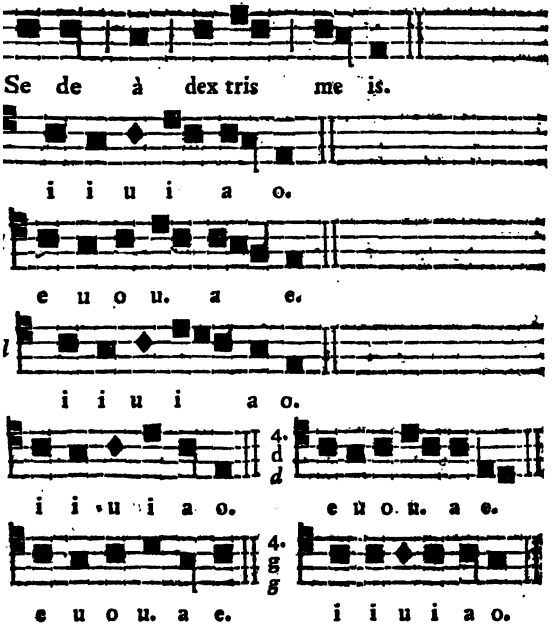

IV. MODUS in A. *aliter in* la. *prævio b molli.*

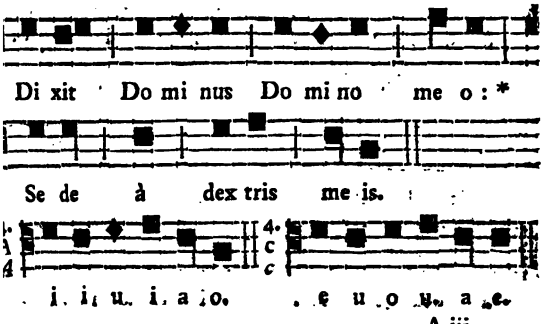

Digitized by Google

V. Modus in C. aliter in ut.

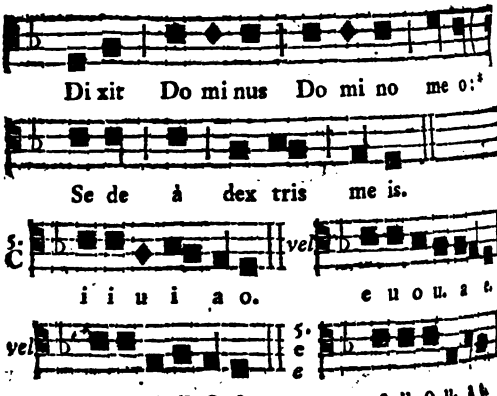

V. Modus in F. aliter in fa.

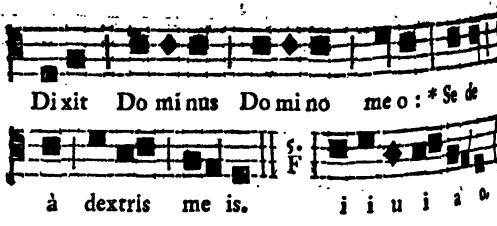

V. Modus in a. id est in la.

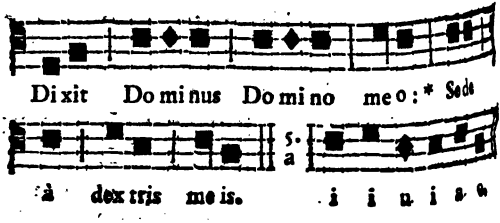

Digitized by Google

VI. Modus in F. aliter in fa.

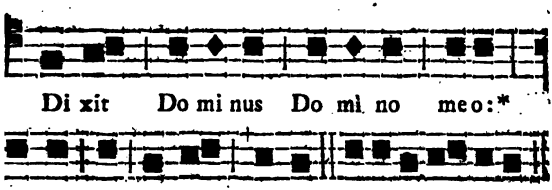

VI. Modus in C. aliter in ut, prævio b. molli.

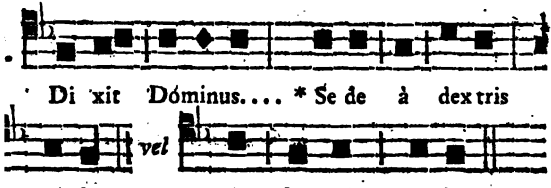

VII. Modus in G. vel G. aliter in sol.

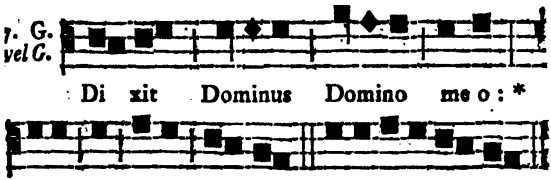

Digitized by Google

7. a. 7. b.

e u o u a e. e u o u a e.

7. c.

e u o u a e.

7. c. *vel*

e u o u a e. e u o u a e.

7. d. 7. d.

e u o u a e. e u o u a e.

VIII. Modus in G, vel G. aliter in fol.

8. G.

Di xit Do mi nus Do mi no me o:*

Se de à dex tris me is. e u o u a e.

8. G.

Se de à dex tris me is.

vel *vel*

e u o u a e. i i u i a e.

8. c. *vel c.* 8. d.

e u o u a e. e u o u a e.

Digitized by Google

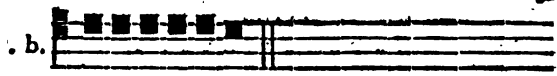

e u o u a e.

Variæ Intonationes, Mediationes, & Terminationes Pſalmorum & Canticorum in octo Modis.

INTONATIONES 1. & 6.

Lau da te. Cre di di.

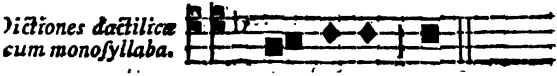

Di ligam te.

INTONATIONES 2. & 8.

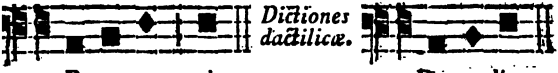

Be a tus vir. Be ne dic.

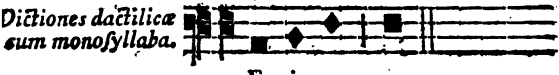

E ri pe me.

INTONATIONES 3.

Læ ta tus ſum. Cre di di.

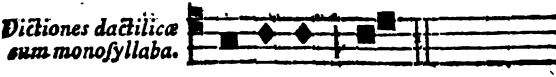

Ju di ca me.

Digitized by Google

INTONATIONES 4.

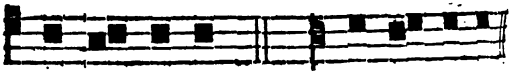

Dictiones dactilicæ.

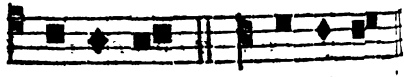

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

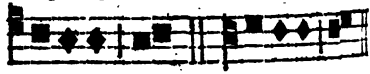

INTONATIONES 5.

Dictiones dactilicæ.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

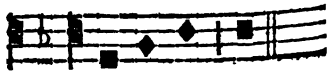

INTONATIONES 7.

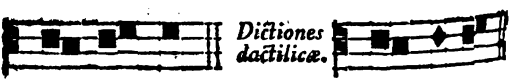

Dictiones dactilicæ.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

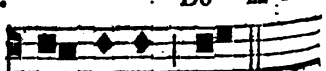

Digitized by Google

In Officio Feriali (excepto Tempore Paschali , & a Circumcisione ad Septuagesimam) Intonationes fiunt absolutè à Nota dominante in directum , nec non in Officio Defunctorum.

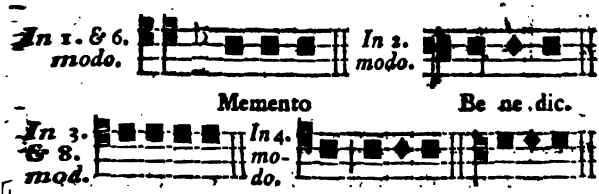

Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ nunquam mutantur.

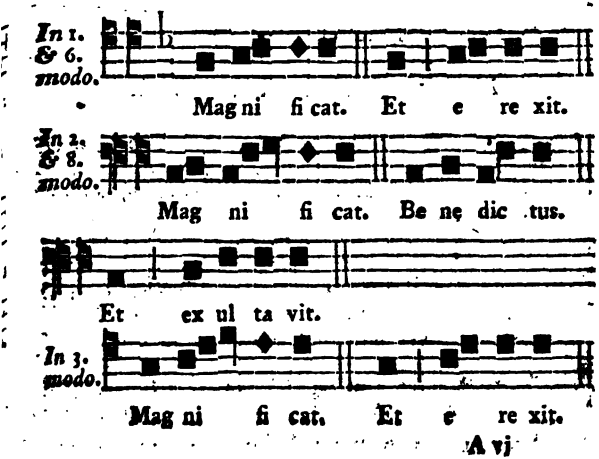

Digitized by Google

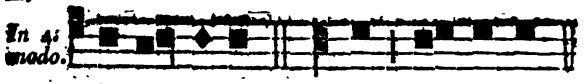

Mag ni fi cat. Et e re xit.

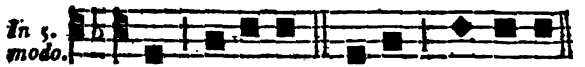

Nunc di mit tis. Qui a vi de runt.

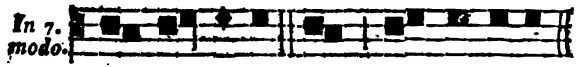

Mag ni fi cat. Et ex ul ta vit.

MEDIATIONES 1. modi in D. & b. modi.

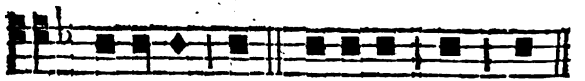

Lo cu tus ſum. * Spe ra vi in te.

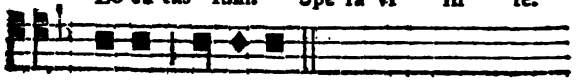

Deus Iſ ra el.

MEDIATIONES 1. modi in A.

Pro mediatione 1. modi in A. nec non 3. & 7. modi numquàm attollitur ultima dictionis ſyllaba, nec ulla brevis, ideoque præcedens, ut indicabunt exempla hic & alibi ſuo loco poſita.

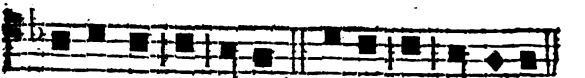

Ar gen tum & aurum. * Patri, & Fi li o, *

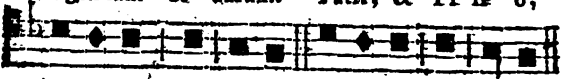

Do mi ne non nobis. * Sterilem in domo. *

Digitized by Google

Mediatio communis.

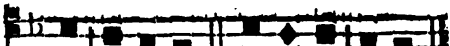

in E phrata, * fi li æ Ju dæ.

Dictiones Hebrææ indeclinatæ, & monosyllabæ attolluntur in fine mediationis, ut infrà.

Do mu i If ra ël, * Do minus ex Si on; *

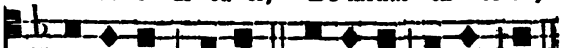

Do mi ne David; * Do mi ni ſu per vos: *

mag na qui potens eſt: * tu o ar gu as me. *

MEDIATIONES 2. modi.

In mediationibus 2. 4. 5. & 8. modi quæ elevant penultimam: ſi occurrat dictio hebræa indeclinata, aut monosyllaba, tunc elevatio fit in ultima ſyllaba tantùm.

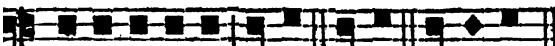

ta ber na cu lum Si lo, * Joſeph, * If ra ël; *

David, * tri bu lant me: * in me eſt; * il lic es, *

Mediatio communis.

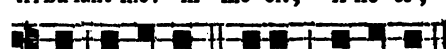

in Ephra ta: * tu ſ . Æ gip te; *

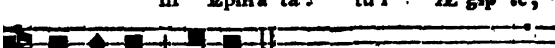

ſi li æ Ju dæ, *

MEDIATIONES 3. modi.

Numquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, sed præcedens, ut sequitur.

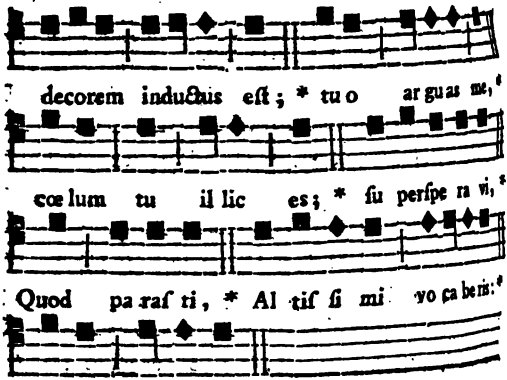

MEDIATIONES 4. modi.

Dictiones hebraæ & monosyllaba attolluntur, ut sequitur.

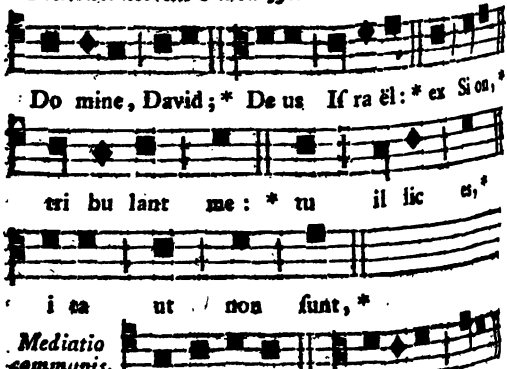

Digitized by Google

MEDIATIONES 5 & 8 modi fiunt ut in 2 modo.

MEDIATIONES 7 modi.

Numquàm attollitur ultima dictionis ſyllaba, nec ulla brevis, ſed præcedens, ut in 1. tono in A. & in 3.

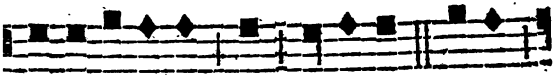

be ne pla ci ta fac Do mi ne, * i ta

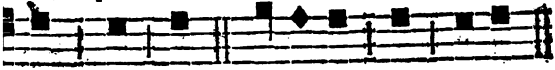

ut non ſint: * Do mi nus ex Si on:

Mediatio communis.

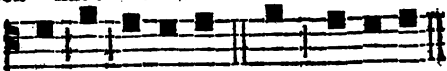

in te ſpe ra vi, * in Ephra ta: *

TERMINATIONES 1. modi in D.

lu ci fe rum ge nu i te. di li gen-

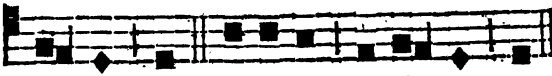

ti bus te. frumenti ſa ti at te.

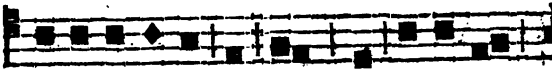

ha bi ta ti o eſt in te. I ni quo

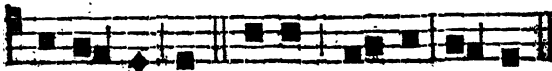

e ri pe me. nomen De i Ja cob.

Digitized by Google

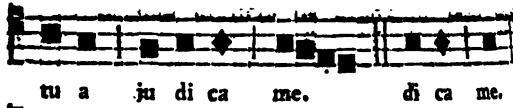

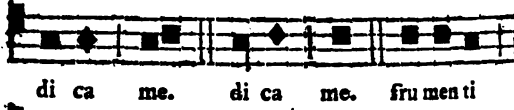

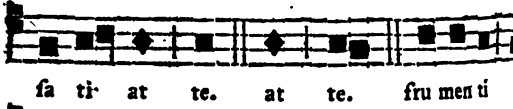

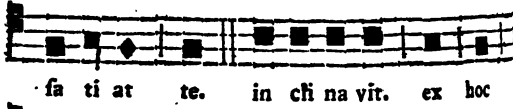

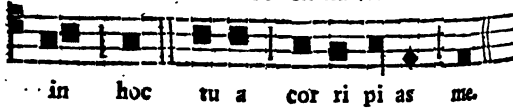

TERMINATIONES 1. modi in A.

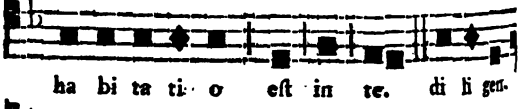

TERMINATIONES 2. modi.

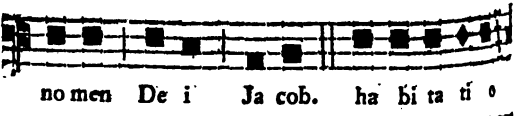

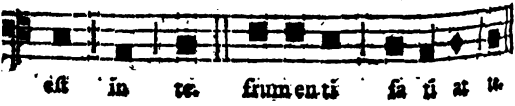

Digitized by Google

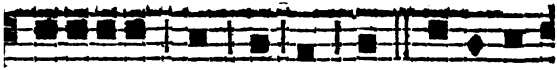

in cli na vit ex hoc in hoc. di li gen-

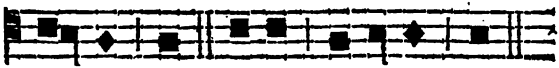

ti bus te. tu a ju di ca me.

TERMINATIONES 3. modi.

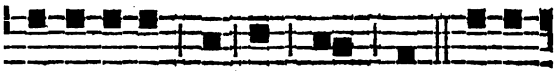

in cli na vit ex hoc in hoc. lu ci-

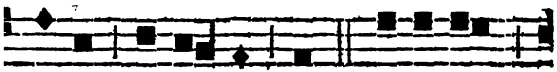

fe rum ge nu i te. fru men ti

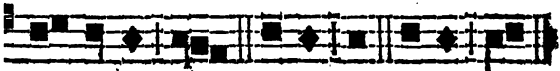

ſa ti at te. ti at te. ti at te.

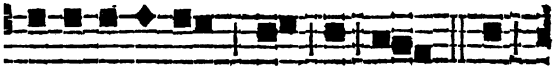

ha bi ta ti o eſt in te. in

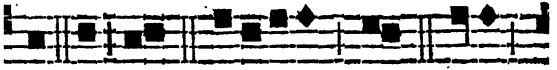

te. in te. ſcien ti um me. tium

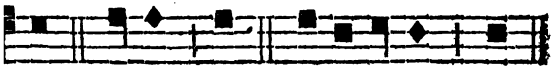

me. ti um me. de glu tiſſent nos.

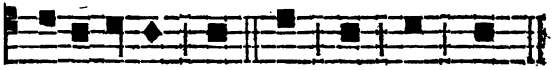

cog noſ ce ret me. ex hoc in hoc.

Digitized by Google

TERMINATIONES 4. modi in E. & in A.

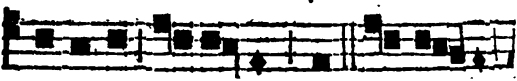

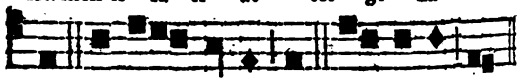

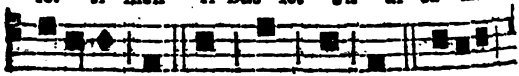

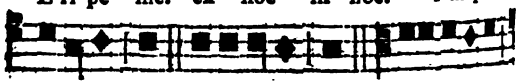

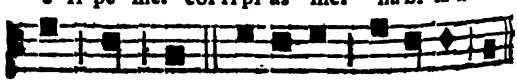

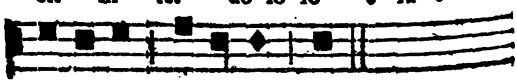

TERMINATIONES 5 modo in C. in F. & in

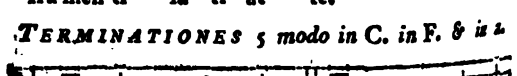

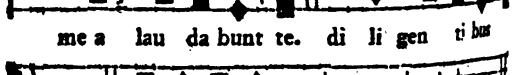

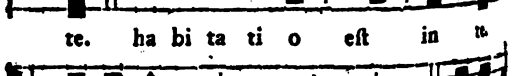

Digitized by Google

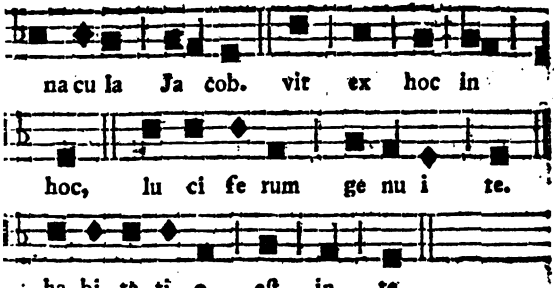

n terminationibus 5. modi in , F, & in , a ; non attollitur Syllaba brevis , nec ultima dictionis.

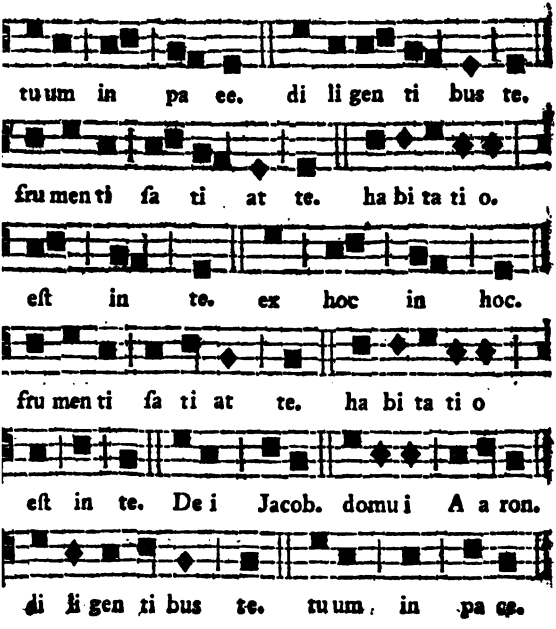

Digitized by Google

TERMINATIONES 6. modi.

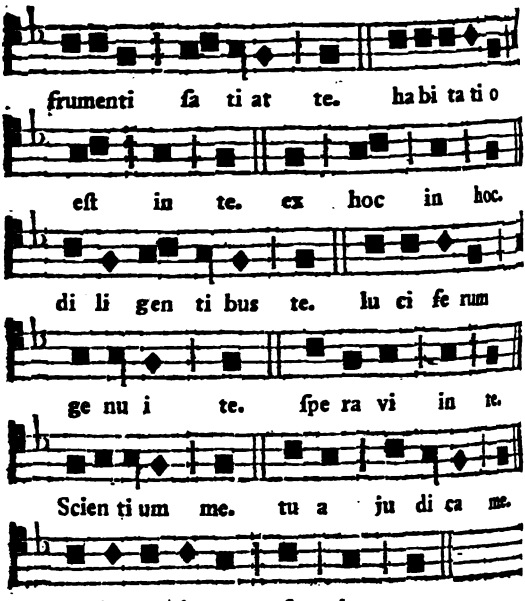

TERMINATIONES 7. modi.

Non attolitur ſyllaba brevis, nec ultima dictionis.

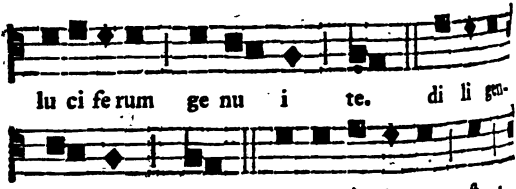

Digitized by Google

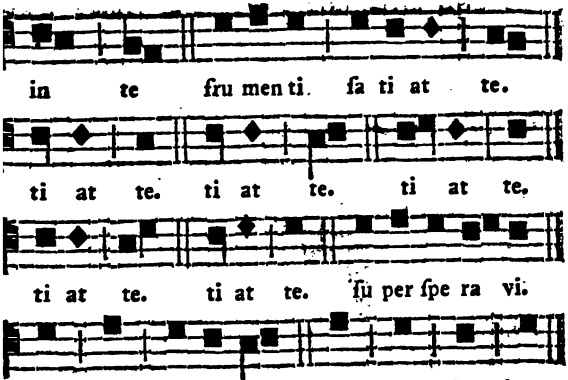

TERMINATIONES 8. *modi.*

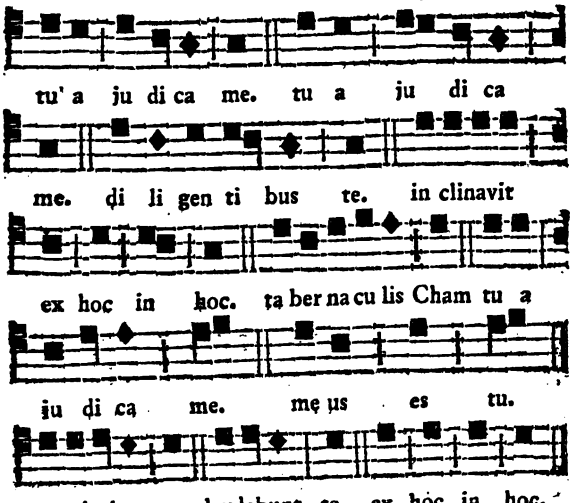

Digitized by Google

MODUS *cantandi Absolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.*

Celebr.

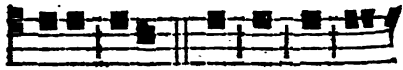

Pa ter nos ter. ℣. Et ne nos... tenta

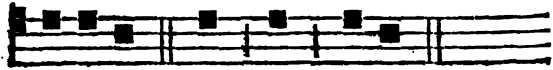

ti o nem ℟. Sed... à ma lo.

Absolut.

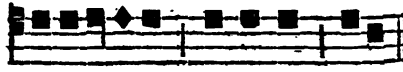

Ad a pe ri at... præceptis ſuis.

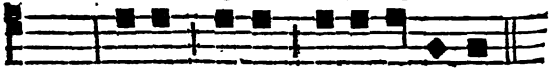

Lector: Ju be, Dom ne be ne di ce re.

Benedict.

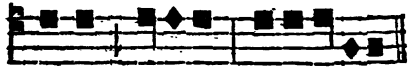

De us... Spiritus ſa pi en ti æ.

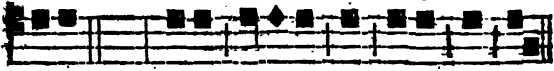

℟. Amen. *Lectio.* Primo tempore... lux or ta eſt eis.

Punctum quod præc. dic. monoſyll. vel hebraic. non decl.

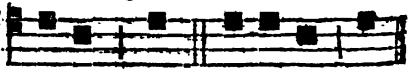

co ram te. lo cu tum eſt.

in di e Madian. Melchiſedech. uſquequo.

Punctum Admirationis, & exclamationis,

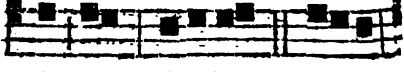

quis nos vi de bit? lau da

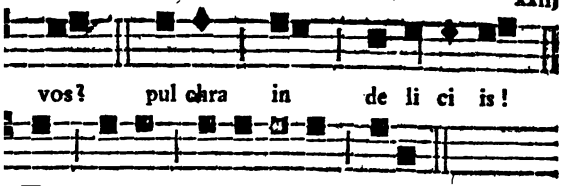

LECTIONES *Isaïæ & Jeremiæ Tempore Adventûs & Passionis, necnon Lectiones in ultimo triduo majoris Hebdomadæ, ac in Officio Defunctorum terminantur sine responsione, ut sequitur.*

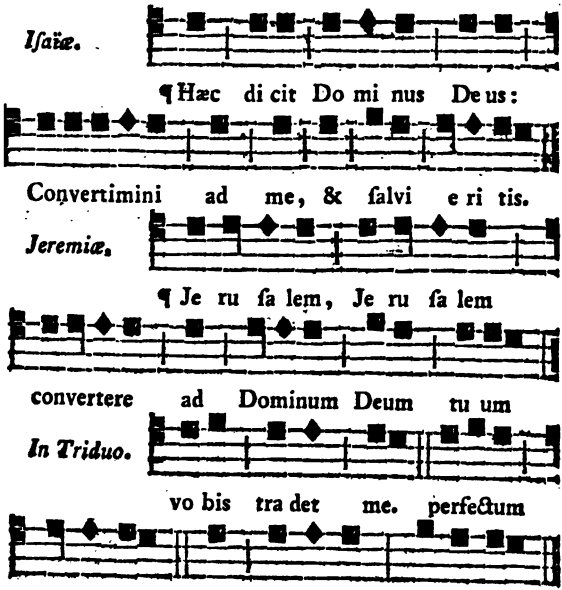

Digitized by Google

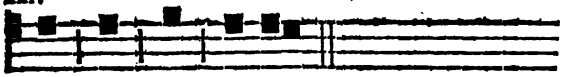

in hoc non lau do.

In Offic. Defunctorum.

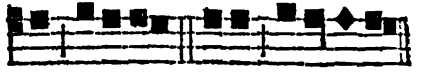

non ſubſiſ tam horror in ha bi tat.

Oratio, Reſpice.

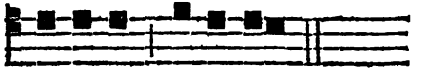

ſu bi re tormen tum.

NEUMATA (ſeu Jubili) quorum tabulam hìc, ut quibuſdam aliis utilioribus daretur locus, ponere non licuit, ex antiquis Eccleſiarum Libris colligitur inſtituta eſſe ut cantentur in fine Antiphonarum; ideò ad calcem Antiphonarii vel Pſalterii apponetur; ibique quandò & quomodò cantari debeant, ſimul cum aliis ad Pſalmodiam attinentibus, fusè explicabitur, Deo juvante, interim,

Benè cantate ei in jubilatione.

S. AUG. Enarr. in Pſ. 32.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

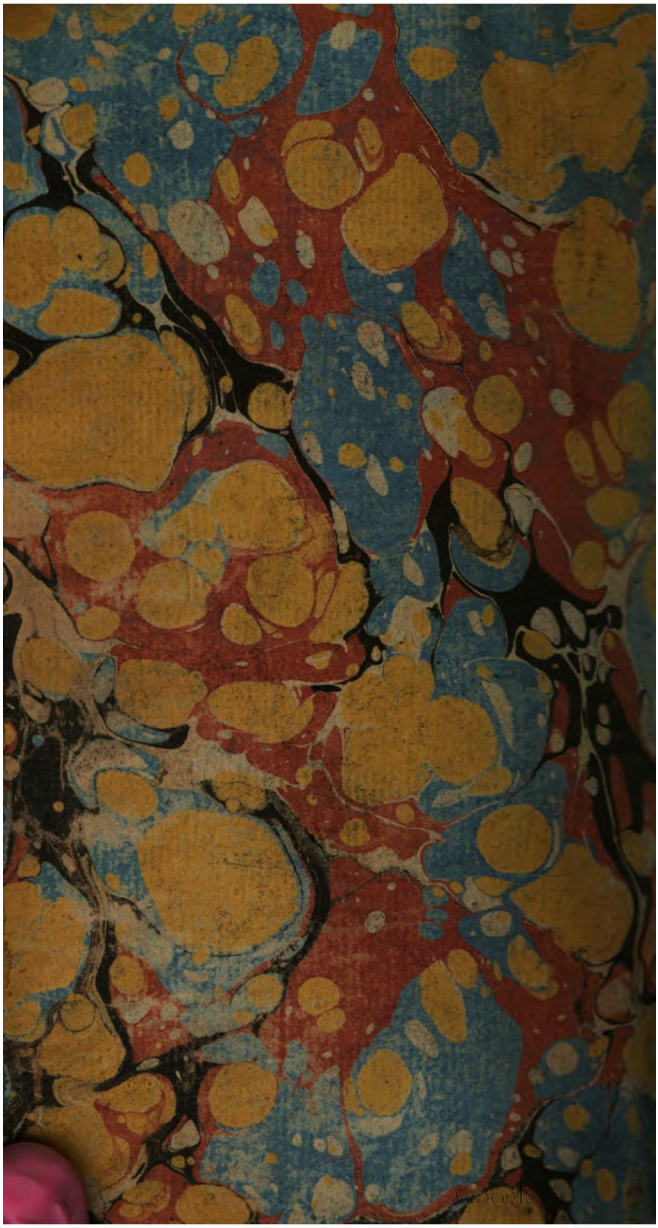

Digitized by Google